

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חלק קל"א

והוא קבץ מכתבים ושאלות ותשובות אשר בנחל הנובע מקור חכמה
יסדתם, ענינים נוראים ונפלאים, מעצות יקרות, התחזקות
והתעוררות להתקרב אל ה' יתברך בכל דרגה ודרגה מכל מקום
שהוא, יהיה מי שיהיה.

בנוי ומיסד על פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עילאה, אדוֹנֵנוּ, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל פי תלמידו מורנו הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אנים

ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי חכמינו הקדושים

מגמרא מדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על ידי

חסיד ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

שנת תשע"ה לפ"ק.

הַכְּתָבָה לְהַשִּׁיג אֶת הַסֵּפֶר הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סֵפֶרֵי אֲדָמוֹר מוֹהֲרָן מְבַרְסֶלֶב זי"ע
וְסֵפֶרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסֶלֶב
גָּלִיל

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית
מְתִיבְתָא הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ
Mesifta Heichal Hakodesh
1129-42hd street
Brooklin N.Y. 11219

מוֹסְדוֹת הַיְכָל הַקְּדוֹשׁ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב בְּאֶרֶץ וּבְחוּל
שְׁעַל יְדֵי עֲמוּתַת יִשְׂמַח צְדִיק - קַהֲלַת בְּרֶסֶלֶב בְּגָלִיל
בְּנִשְׂיאוֹת כ"ק מוֹהֲרָא שׁ שְׁלִיט"א - הַצְּדִיק מִיְבִנְאֵל
רְחוֹב רַבִּי נַחֲמָן מְבַרְסֶלֶב 1 ת.ד. 42 יְבִנְאֵל 15225
טֶלְפוֹן רַב קוֹי 04-6708356 פֶּקֶס 04-6708359

"וְהִנֵּה הֵרַב רַבִּי נָתַן
זְכוּנוֹ לְזַכְרָהּ הַפְּלִיא
לַעֲשׂוֹת צוּה פֶּל יָמָיו לְקַרֵּב
בְּנֵי אָדָם לַעֲנוּחַת הַשֵּׁם
יְחַבְּרָן, וְלִהְדִיעַ לָהֶם
מְנוֹרָאוֹת נִשְׁגָּבוֹת מֵעֲלַת
קִדְשָׁת רַצְנוֹ זְכַר לְדִיק
לְזַכְרָהּ, וּמֵעֲלַת קִדְשָׁת
תּוֹרְחוֹ וְשִׂיחוֹתָיו וְכו' וְכָל
עֲגִינָיו הַקְּדוֹשִׁים וְהַרְפָּה
לְכַתֵּב סֵפֶרִים קְדוֹשִׁים צוּה
וְלִהְדַפִּיֶס, בְּכָדֵי לְקַיֵּם
יְפוּלוֹ מֵעִינוֹתַיךְ חוּלָה" .

(הַקְּדוּמָה יָמֵי מוֹהֲרָן"ח)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּכֹר כִּמְהָ
פְּעָמִים בְּכִמְהָ מִהַדְּוֵרוֹת, וְנִתְפַּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד
שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִיִּים וּמְחַזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכֹל
חַיּוֹתָם וְהַתְּמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם,
וּמֵה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לּוֹקְחִים
מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדָבָר אִישׁ אֶל
רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תְּלָמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק
בְּכֹל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים
הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מִכְּמֵה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֹדֵר
אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתֵּב
הַרְאֵשׁוֹן שְׁנִדְפָּס עַד עַתָּה, דְּבָר הַמְּסַתֵּפִים בְּיֹתֵר מִשְׁבָּעִים
אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֹדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן
הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲרֵי כֵן מְכַתֵּב יָד,
אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרָנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים
בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ
אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוֹשִׁים
ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וּלְאַחַר עֵמֶל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּסִים עִתָּה אֶת כָּרְךָ
קל"א, וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים
כְּפִי סֵדֶר הַשָּׁנִים, כָּרְךָ אַחַר כָּרְךָ, וּבִלְבָנוּ תִקְוָה, שְׁכַל מִי
שִׁיקְרָא בְּזָה, יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ
הֵם אוֹצֵר כְּלֵי חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרָךְ חֻדְשָׁה בְּפִרוּשֵׁים
נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חז"ל הַקְּדוּשִׁים בְּגִמְרָא
וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר הַקְּדוּשׁ וְכוּ', וְגִלְוִיִּים חֻדְשִׁים בְּהַשְׁגוֹת
אֱלֹקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכֹמֶה לְבוּשִׁים מְלִבּוּשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר
אֶפְלוּ הַיְרֹוד וְהַנְּמֹךְ בְּיֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ
הַשְׁגוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכַּל עֲלִיּוֹן
לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן, מִעִילָא לְעֵלּוּל, כַּאֲשֶׁר יוֹדֶה מִי שְׁרַגִּיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מִעֲמֵד עַל כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבֵרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בָּהֶם, וְאִזּוֹ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרִבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בָּלִים גִּפְלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֹאמֵר עִין ל'א ר'אֲתָה
אֲלֵקִים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איך להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד כפי בחינתו, וכפי הממשלה והרבנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-פני עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר שהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשארו אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק כפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שפן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרכי התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול היס, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, בלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, בלם אהובים, בלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, כי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), כי מי יכריח אותם ללמוד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמוד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר כי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי כי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הבל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שפלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תחבולות עושים וכִּמָּה ספרים לאֲלָפִים ולרִבּוֹת מְחַבְּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רִבּוֹת רִבּוֹת וְכוּ', ספרים עד אין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֻרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הֶרְחֻקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבִלְיוֹ וּבְטֻעֵיוֹתָיו וְכוּ', וְכִמָּה ספרים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מְסֻפָּר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וּנְפֶשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלֵם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחְיֹתֵם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצֻחִיִּים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נמצא, שֶׁכָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצְאִים בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רְאֵה וְהִבֵּן כִּמָּה ספרים צְרִיכִים עוֹד, עַד שֶׁנִּתְחַיֵּל לְגַע בְּתוֹרָה, מְכַל שָׁפָן וְכָל שָׁפָן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וּלְיַרֵּד לְעִמְקָהּ, עַל-כֵּן כָּל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבְרוּ עַד הַנֵּה, עַדִּין אֵינָם חִלְקֵ אֶחָד מֵאֲלֶף מֵעֶמֶק רַבּוּי הַסְּפָרִים שֶׁיִּתְגַּלוּ עוֹד, בְּעַת שֶׁיִּתְגַּלוּ סִתְרֵי וְרֻזֵי הַתּוֹרָה הָאֲמִתִּיִּים, עַל-כֵּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהַר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֵלוּ הַסְּפָרִים וְהֵם מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אַחֲרֵים מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסְפָרִים אַחֲרֵים דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלפדו בו וכו', וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, בפאשר יראה הרוואה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מפלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות גערי ישראל, אשר עוברים

עֲלֵיהֶם בְּעֵתִים הַלְלוּ נְסִיווֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר לֹא שָׁעָרוּם אֲבוֹתֵינוּ
וְאָבוֹת אֲבוֹתֵינוּ בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא כָּלֵל, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר הַמְּבוּל,
רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְאִין מִי שְׁיַרְחֵם עֲלֵיהֶם כָּלֵל, כִּי נִתְפָּשְׁטוּ סִפְרֵי
מִינּוֹת וְנֶאֱוָף לְאֶלְפִים וְלִרְבָּבוֹת, אֲשֶׁר רַבִּים נִתְפָּסוּ בְּזֶה בְּיוֹדְעִים
וּבְלֹא יוֹדְעִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְחִבְרָא חִבְרֵי אִית לֵיה, וְחִבְרָא
דְּחִבְרֵי חִבְרֵי אִית לֵיה, וְאַחַד מִכְשִׁיל אֶת חִבְרוֹ, וְשׁוּם רֹאשׁ
יְשִׁיבָה וּמִשְׁגִּיחַ אִינוּ יוֹדַע מְזֶה כָּלֵל (אוֹ עוֹשֶׂה אֶת עֲצָמוֹ כְּאִינוּ
יודע), וְעַל-יְדֵי-זֶה נִשְׁקָעִים יוֹתֵר וְיוֹתֵר, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְחֵם;
עַל-פֶּן הַהִכָּרַח לְהִרְחִיב אֶת הַדְּבוּר בְּכַמָּה מֵינֵי דְבוּרִים, כְּאֲשֶׁר
אָמַר רַבְּנוּ ו'ל', לְמוֹהַרְנ"ת ו'ל': כְּשִׁיגִיעַ בְּכִתִּיבְתוֹ לְעִנְיָן "אֲמוּנָה"
אוֹ "צְדִיק", יִרְחִיב אֶת הָעֵט, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַנְצִל וְלִצְאֵת
מִהַחֲשָׁף, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת, אֲשֶׁר
מְגַלֶּה אֲמוּנָתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲמַתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ וְרַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי הוּא
הַרְוֵפָא הָאֱמֵתִי, הַרְוֵפָא הַמְּמַחֶה מְאֹד מְאֹד (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק
א', סִימָן ל'), וְהוּא וְאֲנָשָׁיו יְכוּלִים לִירֵד אֶל כָּל מֵינֵי צְנוּרוֹת שֶׁל
הַסְטֵרָא אַחֲרָא לְהַכְנִיעָה, לְשִׁבְרָה וְלִבְטָלָה, וְלִהְרִים אֶת
הַנְּפִשׁוֹת שֶׁנִּשְׁקָעוּ שָׁם (עֵין לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח.).

עַל-פֶּן אֲשֶׁרֵי הַזּוּכָה לְהַתְּקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק הָאֱמֵת מִיחִידֵי
הַדְּוֵרוֹת, שֶׁהוּא גָמַר כָּל הַתְּקוּנִים וְכוּ', שֶׁהוּא תְּקוּת כָּל
בֵּית יִשְׂרָאֵל, וְתְּקוּת כָּל הַדְּוֵרוֹת וְתְּקוּת כָּל הָעוֹלָמוֹת וְכוּ', נֶחֱל
הַנוֹבֵעַ בּוֹ מְקוֹר הַחֲכָמָה הַקְּדוּמָה הַיוֹצֵאת מִשְׁלֵשׁ רֵאשׁוֹנוֹת
דְּעֵתִיק וְכוּ', גְּאֻלְתָּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְכוּ', וְאֵל אֲנָשָׁיו הַיְקָרִים
שֶׁבְכָל דוֹר, שֶׁהֵם צְדִיקֵי הָאֱמֵת שְׁבִדוֹר, כִּי כָל אֶחָד מֵאֲנָשָׁיו
הוּא אֵיבָר לְצְדִיק, וּבְהַתְּחַבְּרוֹתָם יַחַד, שָׁם כָּל הַצְּדִיק וְכוּ'.

וְאֵז יִזְכָּה לְתִקּוּן אֱמֵתִי וְנִצְחִי, וְיִזְכָּה לְהַתְּגַלּוֹת הָאוֹר הַגָּנוּז,
אֲשֶׁר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלָקִים זוֹלָתָה יַעֲשֶׂה וְיִזְכָּה לְגֻאֲלָה
שְׁלֵמָה, אֲמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ קֵלָא

לא תתלה.

בעזרת השם ותפלתך, יום רביעי לסדר ראה, כ"ו מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שראיתי אותך חזרה עם תשוקה לחזור בתשובה שלמה ועם כפה, ושאתה רוצה לגדל פאות, ואתה מניח תפלין בכל יום, תמשיך ככה, אז אני מבטיח לך, שאחפן אותך, רק תחזיק מעמד, ולא תחזר אחור, כי הרי כבר טעמת טעם מיתה בפשנה האחרונה, וישנת במרתפים ועל הרחוב, והתלכלכת בבוץ, ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך, ותניח תפלין בכל יום, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

ראה לכתב לי, ואז ממש תחיני.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַחֲדוּשִׁים, אֵל תְּדַפֵּיס אֶת זֶה, אֲלֵא תַחֲזִיק אוֹתָם אֶצְלֶךָ, כִּי כָּל זְמַן שְׂאָדָם לֹא גָמַר אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, צָרִיךְ לְהִזְהַר מְאֹד מִדְּמִיוֹנוֹת.

בְּעֵנִין שְׁעֵבֵר עֲלֶיךָ אֵילוּ בְּזִיוּנוֹת, תִּדְעַ שְׁצָרִיךְ לְדָם וְלִשְׁתָּק, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנֵי ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו').

כְּפִי שְׂשֻׂאֵלְתִּי, שְׂאִין הַדִּין נִמְתָּק אֲלֵא בְּשִׂרְשׁוֹ, וְהַשֶּׁרֶשׁ הוּא בִּינָה וְכוּ', אִתָּהּ צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׂבִקְבֵלָה כָּל בְּחִינָה כְּלוּלָה בְּכָל הַבְּחִינּוֹת, וְשֵׁשׁ גַּם חֻכְמָה בְּתוֹךְ הַבִּינָה, וְזֶה פְּשוּט.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר רְאָה, כ"ו מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאָה לְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבַעוּלָם, וְאֵל תִּפַּל בְּדַעְתָּךְ לְרַגַע, כִּי גְדוֹל אֲדוּיָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים לְמָסֹר אֶת נַפְשׁוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְעַקֵּר הַמְּסִירַת נַפְשׁ צָרִיכִים בְּנִקְדַת הַשְּׂמֻחָה, כִּי זֶה פּוֹתַח אֶת הַמַּחַ לְהִבִּין אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת

אֲשֶׁר לא תתלח — לא תתלט בַּנַּחֲל יג

שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וּבְזָכוֹת הַשְּׂמֵחָה, יַעֲשֶׂה לְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נְסִים גְּדוֹלִים.

בְּעֵינַי אֲשַׁתֶּךָ, תַּחֲכוּ עוֹד, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם.

רְאֵה לְהַמְשִׁיךְ לְכַתֹּב לִי וּמִמָּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר רְאֵה, כ"ח מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי בְּזֶה
שֶׁצָּבַעְתָּ אֶת אוֹלָם הַשְּׂמֵחוֹת. בְּזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שִׁיְהִיָּה לְךָ שְׁלָל צָבָעִים, שֶׁתִּזְכֶּה לְרְאוֹת בְּעֶרְבוּת נֶעַם זִיו שְׂכִינַת עֲזוֹ
יִתְבָּרֵךְ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ. וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת אֲצִלְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם...

לא תתלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר רְאֵה, כ"ח מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁאֵת תְּהִי מוֹרָה בְּבֵית-סֵפֶר בְּשָׁנָה
הַבָּאָה, יִתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד,
וּתְחַדִּירֵי בְּתוֹךְ הַבְּנוֹת יִרְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, כִּי זֶה הָעֵקֶר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קִדְּשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ח מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

קִבְּלָתִי כַּמָּה מְכַתְּבִים הֵן מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְהֵן מִחוּץ לְאֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁמְאֹד מְתַפְעָלִים אִיךְ שְׁדַבְּרָתָ, וְכֹלָם נִהְנוּ מֵהַשִּׁיחָה שְׁלָךְ,
וְלִדְעָתִי תִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה הַקְּדוּשָׁה הַזֶּה — לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ
ז"ל, וְאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר אֶת זְכוּתְךָ.

אֲנִי מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדַבֵּר גַּם שְׁבוּעַ הַבָּא דְרָשָׁה
עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי חָבֵל שְׁעֲשׂוֹת אֶלְפֵי אֲנָשִׁים יִהְיוּ רְחוּקִים
מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזִיק מְעַמְד, וְלֹא
תִשָּׁבֵר, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים וְעַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים
מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמְד וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר.
וְאִתָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לַעֲסֹק בְּתַקּוּן נִשְׁמַתְךָ,
עַל-יְדֵי שְׁתַּקְרַב אַחֲרֵיהֶם. וְרֵאָה גַּם רְאָה אִיךְ שְׁיֵשׁ לְךָ עֲלִיוֹת וִירִידוֹת
וְכוּ', עֲלִיוֹת הֵם שְׁלֹא כְּסֵדֶר וִירִידוֹת הֵם כָּל שְׁכָן לֹא כְּסֵדֶר, שְׁאֵדָם

אֲשֶׁר לֹא תתמא — לֹא תתמב בַּנַּחַל טו

נוֹפֵל לְעִמְקָא דְתְהוּמָא רַבָּה; וְלִכְּן תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְיַדְיָךְ, וְתִקְדוּשׁ-
בְרוּךְ-הוּא בְּיַדְיָ לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהִקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּדַרְכְּךָ, וְלֹא
תִשָּׁכַר מְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְעוֹלָם, וְאִזּוּ יִהְיֶה לְךָ טוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לֹא תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ח מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאִי לְמִסֵּר אֶת עֲצֻמְךָ לְגִמְרִי אֶל הַקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהִקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּצַלִּיחַ מְאֹד בְּמִשְׁיַמְתְּךָ לְהַחֲדִיר בְּיַדְי
יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְצְרִיכִים לֵהִיוֹת מְאֹד מְאֹד חָכֵם,
בְּאִפְּן שֶׁהָעָרְב־רַב לֹא יִתְפָּסוּ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, אוֹי וְאֲבוֹי אִם הֵם
תּוֹפְסִים מִיִּשְׁהוּ מְדַבֵּר מִהִקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא, מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּדוֹר שְׁמַד,
וְלִכְּן מֵאַחַר שֵׁישׁ לְךָ מְשֻׁרָה כָּל-כֶּף גְּבוּהָה, זֹו שְׁלִיחוֹת מִהִקְדוּשׁ-
בְרוּךְ-הוּא, וְאֵת צְרִיכָה לְדַבֵּר מִהִקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא בְּכָל מִינֵי
לְבוּשִׁים, וְהִקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת מְשִׁימְתְּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר רְאָה, כ"ח מְנַחֵם-אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמְּכֶם, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְלִגְוֹר יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲוָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְהַשְׂכִּינָה תְּשֻׁרָה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְמַג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאוּהָ, כ"ח מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וּבְכַפְרֵט בְּזִכּוֹת הַסְּעֵדָת רֹאשׁ־חֹדֶשׁ שְׁאַתְּ עוֹשֶׂה כָּל רֹאשׁ־חֹדֶשׁ — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתָּמִיד נִשְׁמַע בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבְּלִי מִכְתָּב לְאֶמְרוּ לְכֹל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּסַעֲדַת מְלִיָּה מְלָכָה.

לֹא תִתְמַד.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי רְאוּהָ, כ"ח מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

הַאֲבָרַךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר, בְּקֶשׁ מִמֶּנִּי שְׁתִּגִּיד שְׁעוֹר

פַּעַם בְּשָׁבוּעַ בְּהִלְכוֹת נִדְהָ, כִּי הֵייתִי מְאֹד מְאֹד מְעַנֵּן שְׁתַּמְשִׁיךְ בְּזֶה, כִּי יֵשׁ הִלְכוֹת מְאֹד מְאֹד נְחוּצוֹת וְחֲמוּרוֹת, שְׁכַלְמִים צְרִיכִים לְדַעַת מִזֶּה, וְלִכֵּן תִּתְרַם הַרְבֵּה בְּזֶה שְׁתַּפְּנֶס פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְהַגִּיד שְׁעוֹר.

בְּעֵנִין הַשְׁדוּף וְכוּ', תַּעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׁאַמְרְתִּי לָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תתמה.

בְּעֵזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ח מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינתוֹ תָּמִיד.

עֲכָשׁוּ בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת כְּשֶׁתַּתְּכַנְסֶנָּה יַחַד בְּסַעֲדַת רֵאש־חֹדֶשׁ, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּתְּחַזְּקֶנָּה בְּמִדַּת הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר שִׁבְחַת שְׁלַ בַּת יִשְׂרָאֵל, וְתַשְׁתַּדְּלֶנָּה מְאֹד מְאֹד לְגַלֵּחַ אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשִׁיכֶן, אֲשֶׁר זֶה עוֹן חָמוּר מְאֹד מְאֹד כְּשֵׁרוֹאִים אֶת הַשְּׁעֵרוֹת בַּחוּץ, וְזֶה מְבִיא עֲנִיוֹת וְדַחְקוֹת בַּבַּיִת, וְלִכֵּן הַנָּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת עוֹשׂוֹת תַּגְּלַחַת לְגַמְרִי, וְאִין לֶהֱן שְׁעֵרוֹת, וְכֵן פּוֹטְרִים אֶת הַדִּינִים מִהַבַּיִת, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּעֲשִׂינָה רְצוֹן הַצְּדִיקִים, שְׁכַל־כֶּף הַזְּהִירוֹנוּ עַל זֶה מְדוּר דוּר, שְׁהַעֲקֵר שְׁלֵא יִהְיוּ שְׁעֵרוֹת, וְאַחֲר־כֶּף יְכוּלִים לְקַחַת אוֹ מְטַפַּחַת אוֹ פֶּאֶה וְכוּ', הַעֲקֵר שְׁלֵא יִהְיֶה לְאִשָּׁה שְׁעֵרוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּשְׁתַּדְּלֶנָּה לַעֲשׂוֹת בְּכֹל שָׁבוּעַ לִיל שְׁמִחָה, וְתַתְּקַבְּצֶנָּה יַחַד, וּבְכַפְרֵט עֲכָשׁוּ בִּימֵי אֱלוּל הַקְּדוּשִׁים, צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַזְהֵר עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְשְׁלוֹם, וְלַעֲזֹר אַחַת לְשִׁנְיָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶן אֶהְבָּה, וְאַחַת תַּעֲזֹר לְחֻבְרָתָהּ.

יש הרבה נשים מנשי אנשי שלומנו, ובפרט אלו שרק עכשו נכנסו לגור, שמרגישות את עצמן בודדות, כי אין להן חברות, ולכן תשתדלנה מאד מאד לחפש אחר הנשים האלו, ותראינה שיהיה לכלן חברות, כי אין עוד דבר יותר חשוב מזה, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה ביניכן אהבה ואחדות, וזה ממש יחיה אותי.

נא ונא תעשינה כל מיני מאמצים שבעולם להיות בשמחה עצומה, ותקנינה לעצמכן מדת הסבלנות, אשר אין מדה יקרה מזו.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכן, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לכן שבת שלום...

לא תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ח מנחם-אב ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את כל אברכי אנשי שלומנו, ובפרט אלו שהתחתנו עכשו בשנה זו, שהיות וכיום שני מתחיל הכולל "אור המאיר", ובזמן החדש הבא עלינו לטובה מתחילים ללמד הלכות נדה, טור ובית יוסף ושלחן ערוך, ולכן חוב קדוש לכל אברך שעכשו התחתן או שעדין בשנה ראשונה לחתנתו, שייצטרף ללמוד הנה, כי זה גובל באסור כריתות, רחמנא לישזבן, וכשלא לומדים לא יודעים. ולכן מכרח כל מי שיראת שמים בלבו, שייצטרף על-כל-פנים ללמוד הלכות נדה, ומספר על הצדיק הקדוש רבי אורי

מִסְטָרְלִיסק זי"ע, שְׁחֹזר עַל הַלְכוֹת נְדָה אֶלֶף פְּעָמִים, וְאִם צָדִיק קָדוֹשׁ וּפְרוֹשׁ כָּזֶה חֹזר כָּל-כָּף הַרְבֵּה פְּעָמִים עַל הַלְכוֹת אֱלוֹ, עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה בְּאֵין עֶרְף, כַּמָּה אֲנַחְנוּ קִטְנֵי עֶרְף צְרִיכִים לַחֲזֹר עַל הַלְכוֹת אֱלוֹ. וְלִכֵּן אֵל יִהְיֶה נֶקֶל דְּבַר זֶה בְּעֵינֵיכֶם, כִּי בְּנֶקֶל יְכוּלִים לְהַכְשִׁיל בְּאִסּוּר פֶּרֶת הַחֲמוּר, וְחֲמָנָא לִישׁוֹבָן.

הֵייתִי מִיַּעַץ גַּם לְשֹׂאֵר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִצְטָרְפוּ אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, כִּי כָל אֱלוֹ שְׁחֹזְרוּ בַתְּשׁוּבָה, אִף פְּעַם לֹא יֵצֵא לָהֶם לְלַמַּד אֶת הַהֲלָכוֹת הָאֵלוֹ, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שְׁכַּל מִי שְׂיִוְכַל לְהַצְטָרֵף אֶל הַשְּׁעוֹר הַזֶּה, יִתְבַּרֵּךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר עֲכָשׁוּ נִכְנָס יְמֵי אֱלוֹל הַקְּדוֹשִׁים, וּמִתְחִילִים לַתְּקַע בְּשׁוֹפָר מִיּוֹם רֵאשׁוֹן, וְעַקֵּר הַתְּכָלִית שֶׁל תְּקִיעַת שׁוֹפָר לְהַתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה הַעֲמֻקָּה, שְׂאֲנַחְנוּ יְשָׁנִים בָּהּ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַשׁוֹפָר מַעִיר מִהַשְּׁנָה, וְכִמוּ שְׁכָתֵב הַרְמַב"ם (פְּרָק ג' מֵהַלְכוֹת תְּשׁוּבָה, הַלְכָה ד'): אִף-עַל-פִּי שְׁתִּקִּיעַת שׁוֹפָר בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה גִּזְרַת הַפְּתוּב, רָמַז יֵשׁ בּוֹ, כְּלוֹמֵר: "עוֹרוּ יְשָׁנִים מִשְּׁנַתְכֶם וְנִרְדְּמִים הַקִּיצוּ מִתְרַדְּמַתְכֶם, וְחַפְּשׁוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם וְחֹזְרוּ בַתְּשׁוּבָה וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם", כִּי הַשׁוֹפָר מַעֲוֹרֵר מִהַשְּׁנָה, וְכִמוּ שְׁכָתוּב (עֲמוֹס ג, ו'): "אִם יִתְקַע שׁוֹפָר בְּעִיר וְעַם לֹא יִחְרְדוּ" וְגו'; וְלִכֵּן רָאוּ לְהַתְעוֹרֵר עֲכָשׁוּ בַתְּשׁוּבָה אֲמַתִּית, וְעַקֵּר הַתְּשׁוּבָה לְפִיִּס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר חָשׁוּב לְמַעַלָּה בַשָּׁמַיִם, כְּמוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַאֲהָבָה, וְדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ: אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי תְּבוֹת (שְׁמוֹת יח, ז): "וַיִּשְׂאֱלוּ אִישׁ לְיָרֵעְהוּ לְיִשְׁלוֹם"; כִּי עַקֵּר הַתְּשׁוּבָה הָאֲמַתִּית — כְּשֶׁנִּשְׁמָוֹת יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדוֹת יַחַד, וְעוֹזְרוֹת אֶחָד לְשָׁנִי, וְאֵז עַל-יְדֵי-זֶה אִף אִמָּה וְלִשׁוֹן לֹא יְכוּלִים לָנוּ, שְׁנֵה מֵה שְׁדוֹרְשֵׁי רְשׁוּמוֹת אָמְרוּ: אֱלֹהֵי-יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי תְּבוֹת (וַיִּקְרָא כו, ח): "וַיִּנְפְּלוּ אוֹיְבֵיכֶם לְפָנֵיכֶם לְיַחְרָב"; וְלִכֵּן בָּאוּ וְנִתְאַחַד יַחַד לְהֵיוֹת רַק בְּאֲהָבָה וּבְשִׂמְחָה, וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם רַק מִמְּנוּ יִתְבַּרֵּךְ, וְאֵל תִּתְּנוּ שְׂאֵלוֹ הַרְשָׁעִים יִדְרְכוּ עֲלֵיכֶם, תִּלְכוּ בְּקוֹמָה זְקוּפָה. וּכְבָר אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב זי"ע: "סִגְלָה לְנִצַּחַת אֶת הַרְשָׁעִים — לֹא לְפַחַד מֵהֶם", וּבְפָרֵט כָּאֵן

בִּיבְנָאֵל, לֹא עָשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר, אֲדַרְבֵּה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם עַל לֹא עוֹל בְּכַפֵּינוּ, וְלִכֵּן אָסוּר לָנוּ לִהְיוֹת מְנַצְלִים מֵאַף אֶחָד.

מָאָד מָאָד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ לְקִנּוּת רַק בַּחֲנִיּוֹת שֶׁל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהֵיכָן שֶׁכִּמְהָ מֵאֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵם בְּעֲלֵי מְקֻצֹעַ וְכוּ', מְשַׁפְּצִים וְכוּ', שִׁיּוּדִיעוֹ לְאַבְרָהָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי אֲנַחְנוּ רוֹצִים לְהוֹצִיא עֲכָשׁוֹ סֵפֶר טְלֹפּוֹנִים מְסַדֵּר מֵהַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְכֵן לְרִשֵׁם גַּם אֶת בְּעֲלֵי הַמְּקֻצֹעַ, כְּגוֹן: "שְׁפוּצֵי בְּרֶסֶלֶב" וְכוּ', וְכֵן אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּהְיוּ עוֹד כְּמֵה בְּעֲלֵי מְקֻצֹעַ, שֶׁיִּפְתְּחוּ חֻבְרָה עַל שֵׁם "בְּרֶסֶלֶב", כִּי אֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ עִם זֶה, אֲדַרְבֵּה יִשׁוּבוּ הֵמָּה אֵלֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ לֹא נִשׁוּב אֵלֵיהֶם.

הַעֲקָר לְרֵאוֹת לַעֲזוֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וּבְכַרְט לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׁנִמְצָאִים בְּמִצָּב מָאָד קָשָׁה, רָאוּ וְגַם רָאוּ אֶת הַרְשָׁעוֹת וְהַרְצִיחָה שְׁעוֹשִׂים לָנוּ וְלִילְדֵינוּ, הַכְּבִישׁ מְסַכֵּן מָאָד, וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהַשְׁעֵן אֵלָּא עַל אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

זָכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר מִיּוֹם שְׁלִישֵׁי הַבָּא מִתְּחִלִּים כָּבָר לְהַגִּיד סְלִיחוֹת, וְרִצִּיתִי מָאָד שֶׁיִּהְיוּ הַרְבֵּה מְנִינִים שְׁאוּמְרִים סְלִיחוֹת, וַיֵּאמְרוּ בְּיַחַד כָּל אֶחָד כְּפִי הַנִּסְחָ שֶׁלוֹ.

יֵצֵן שְׁנִקְלַעְתִּי לְחוּבוֹת, כִּי הִבְטַחְתִּי לְקַבֵּל לְתַת לוֹ חֲמִשִּׁים אֶלֶף שְׁקֵל בְּט"וֹ בָּאָב, וְעָבַר הַזְּמַן, וְלִכֵּן כָּל מִי שֶׁיִּכּוֹל לְהִלוֹת לִי אֵיזָה סְכוּם עַד שְׁבוּעִים, אֶהְיֶה לוֹ אָסִיר תּוֹדָה.

נָא לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף לְיַדִּי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תתמוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאָה, כ"ח מְנַחֵם־אָב
ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל מֶר ... גֵּרוּ יְאִיר
וַיִּזְרַח, יִהְיֶה הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עִמָּךְ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תַּפְנֶה — תִּשְׁפִּיל
וּתְצַלִּיחַ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִימָה וְהַנְּעִימוֹת
שֶׁהִיְתָה לִי בְּעֵת פְּגִישַׁתִּי אִתָּךְ, נִפְשֵׁי נִקְשְׂרָה עִם נִפְשֶׁךְ, רְאִיתִי לְפָנַי
אִישׁ יֶשֶׁר, מִבֵּין דְּבַר מֵתוֹךְ דְּבַר וְנִעִים הַלִּיכוֹת, וְאָנִי מְבָרֵךְ אוֹתְךָ
בְּתַפְקִידְךָ הַחֲשׂוֹב שְׁנֻטְלָתָ עַל עֲצָמְךָ, וּתְצַלִּיחַ וּתְעַלֶּה מַעְלָה מַעְלָה.

אָנִי מוֹדֶה לְךָ מְאֹד, שֶׁהוֹאֵלְתָ לְהַקְדִּישׁ לְקַהְלָתְנוּ מִזְמַנְךָ הַיְקָר
בְּיָמִים טְרוּפִים אֵלַי, מֵה שְׁקוּרָה בְּאַרְץ, וְנֻטְלָתָ זְמַן לְהַפְגִּישׁ עִמָּנוּ
בְּיַבְנָאֵל, עַל מְנַת לְעַמֵּד מְקָרוֹב וּלְשִׁמְעַע אֶת מְצוּקוֹתֵינוּ וּבְעִיּוֹתֵינוּ,
וְאָנִי בְטוֹחַ, שֶׁהַדְּבָרִים שֶׁהִצַּגְנוּ לְפָנֶיךָ תִּרְמוּ לֹא רַק לְאִזּוֹן הַדְּבָרִים,
כְּפִי שֶׁהִצַּגְנוּ עַל־יְדֵי הַצַּד הַשְּׂנִי, אֲלֵא הַעֲבִירוּ לְךָ כִּי לְמִטְבַּע יֵשׁ שְׁנֵי
צְדָדִים וְיֹתֵר מִכֵּן... אִם לְנִקְט בְּלִשׁוֹן הַמַּעֲטָה! בְּמַהֲלֶךְ הַפְּגִישָׁה בּוֹ
הַשְּׂתַתֵּף גַּם מִפְּקֹד הַמְשַׁטְרָה מֶר ... הִצַּגְנוּ מִסְפֵּר מְקָרִים אַרְוֵעִים
וּתְלוּנוֹת, שֶׁלֹּא טְפְלוּ עַל־יְדֵי הַמְשַׁטְרָה, מֶר ... טַעַן כִּי אֵינוּ זוֹכְרִים
אוֹ אֵינוּ מְפִיר, אוֹ אֵינוּ יוֹדְעִים, לֹא רְאִיתִי, לֹא שָׁמַעְתִּי, לֹא הִיְתִיתִי מְעַרְב
וְכִדּוּמָה לְשׁוֹנוֹת כְּאֵלוֹ, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּכְּנִס
בְּעֵבִי הַקּוּרָה, וְאִף שְׁאֵנִי יוֹדְעֵ שְׁזִמְנָךְ יִקָּר מְאֹד, וּמִצָּב הַבְּטָחוֹן
בְּאַרְץ מְאֹד מְתוּחַ, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים לְרְאוֹת שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם גַּם בֵּין
הַיְהוּדִים, שֶׁזֶה יוֹתֵר חֲשׂוֹב מֵהַכֹּל, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ לְבָרֵר,
וְגַם שֶׁהַמְשַׁטְרָה תִּתֵּן אֶת הַתְּשׁוּבוֹת הַמְתְּבַקְשׁוֹת כְּמִוֶּבֶן לְאַחַר
בְּדִיקָה רְאֵשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה לְכַבּוֹדוֹ, וּבְמִקְבִּיל גַּם לָנוּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְצוּיִם
עַל "וּחְקֵרְתָּ וְדַרְשַׁתָּ הַיֵּטִב", וּבְיֹדָאֵי שְׁיֵשׁ לָנֶהֱגַ כְּךָ כְּאֲשֶׁר מְדַבֵּר
בְּדִינֵי נִפְשׁוֹת, כִּי אִם לֹא נִמְנַע אֶת הַצַּד הַשְּׂנִי, מִי יוֹדְעֵ אֵל מֵה זֶה

יכול להביא, חס ושלום, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שבתפקידך החשוב אל תשכח אותנו.

אני מבטיח לך, כי מצדי אני עושה הכל על מנת שיהיה רגוע בקהלתי, וכן שיהיה שלום ואהבה וכבוד הדדי מתוך אהבה, כי כך אני מאמין, שיהודים צריכים לחיות ביחד באהבה והבנה הדדית, ואיש בדרךו ילך, ואין לאף אחד להתערב בדעות של אחרים, כל אחד ילך בדרךו, ולא יכפה שום דבר על הזולת, ורק כך בונים חברה, קהלה, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ברכות נח): בשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות; וזו אמונתנו, שאסור לכפות את דעתו על הזולת.

אני מאד מקנה, שדברי המועטים האלו יתקבלו אצלך, ותבדק היטב מה קורה עם כל התלונות שהעלינו לפניך, ועדין לא קבלנו שום תשובות.

אני מברך אותך, שתזכה לעלות דרגה על דרגה, כי לדעתי, אהה איש נעים הליכות, ויכול לתרום יותר ויותר לעם ישראל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח במשימתך המאד אחראית, כי תרמת הרבה לעם ישראל, ולדעתי, עוד יבוא היום, שבזכות הישר וההגינות שראיתי אצלך, תזכה לקבל תפקיד בכיר גבוה מאד, כי יש לך את היכולת לזה.

המאחל לך באהבה שבת שלום ומברך...

לא תתמח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר ראה, כ"ח מנחם-אב ה'תשמ"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רְצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁתַּעֲשֶׂה רְשִׁימָה חֲדָשָׁה שֶׁל הַקְהֵלָה שְׁלָנוּ, וְתַעֲשֶׂה כְּמוֹ שְׂאֵמַרְתָּ לְרִשָּׁם אֶת כָּל הַבְּחוּרִים, לְדַעְתִּי, לֹא צְרִיכִים לְרִשָּׁם אֶת שֵׁם הָאָמָא, כִּי זֶה נִרְאָה מְאֹד מוֹזֵר. אֵין לָנוּ מִמֶּה לְפָחוּד, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרִאוֹת רַק לְטוֹבַת קְהֵלְתָנוּ.

תְּבַקֵּשׁ הֵן מִהֵרָב ... וְהֵן מִהֵרָב ... רְשִׁימָה מְדִיקַת שֶׁל כָּל הַבְּחוּרִים שְׁנִמְצָאִים הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב אֶת קְהֵלְתָנוּ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסֵּר אֶת זֶה לִיעֲדָם, וְתִרְשָׁם לִי אִם קִבַּלְתָּ.

אֶת הַמְּכָתֵב שֶׁל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ תִמְסֵר לִי ... תַּחֲיָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לא תתמט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה רְאָה, כ"ח מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד גְּדֹלָה שְׁמַחְתִּי לְרִאוֹתְךָ בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת עִם שְׁטְרִימָל וּבִגְדֵי שַׁבַּת, גְּרַבִּים לְבָנוֹת וְכוּ', וּמִמֶּשׁ הַכְּנֶסֶת שְׁמַחָה בְּלִבִּי, אֲבָל הִיָּה לִי צֶעַר גְּדוֹל מְאֹד, שֶׁלֹּא הִשְׁתַּתְּפַתְּ בְּשָׁלֹשׁ סְעֻדוֹת בְּעֵת הַדְּרֹשָׁה, כִּי בְּאֵמַת נִפְשִׁי קִשְׁוָרָה בְּנִפְשֶׁךָ, וְרְצִיתִי מְאֹד מְאֹד לְהִיּוֹת אִתְּךָ בְּקִשְׁר.

אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, רְאָה וְגַם רְאָה לְהַתְּפַלֵּל בְּמִנְיָן: שְׁחִרִית, מְנַחָה, עֲרֻבִית, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אַתָּה לֹא חַיֵּב לְאָף אַחַד כְּלוּם, אַתָּה צְרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל מִה שְׁטוֹב בְּשִׁבְלֶךָ, וְאֵז תַּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ.

נָא וְנָא הִרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל

דבור ודבור שְׁמֹד־בְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זוּ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"עִים הַתְּרַגּוּם, בְּאִפְּן שְׁתִּזְכֶּה לְסִים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת פְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ שָׁנִים מְקַרָּא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְלַמַּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה זְכוּף הַנְּפֶשׁ מִכָּל מִינֵי חֲלָדָה, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתנ.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רְאֵה, כ"ט מְנַחֵם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים עוֹד לְגַמֵּר הַשְּׁבוּעַ אֶת הַקְּנִיָּה שֶׁל הָאֱקוּסְטִיקָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה כְּבֹר לְהִתְחִיל, תְּאָמִין לִי, שְׁזֶה בָּא לִי מְאֹד קָשָׁה, שְׂאִי צְרִיף לְלַכֵּת לְבִקֵּשׁ נְדָבוֹת מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְגַם לְבִקֵּשׁ מִכָּלֵם הַלְוָאוֹת, וּכְבֹר אֲמַר הַחֹכֵם: "הַהֲכַרַח אִם לֹא יִשְׁבַּח לֹא יִגְנֶה", מַה לַּעֲשׂוֹת, כָּל מַה שְׂאִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם בָּא לִי מְאֹד קָשָׁה. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה אִתִּי חֶסֶד, וְתִרְאֶה לְזַרֵּז אֶת הָעֵנָן, וְרִצִּיתִי שְׁנִגְמֹר גַּם לְמִטָּה יוֹתֵר מִהֵר מִלְמַעְלָה וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לַעֲבֹר עַל הַכֵּל.

אִין אַתָּה יְכוֹל לְתֹאֵר וּלְשַׁעַר אֶת אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִחָה שְׂיִישׁ לִי, שְׁנִתִּי לָךְ חֶתֶן טוֹב, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִכְנִס לְלַמַּד בְּכוֹלֵל וְיַצְלִיחַ מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתנא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר רָאָה, כ"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה
שְׁנַתְתֶּם לִי סְכוּם כָּל־כֶּף גְּדוֹל, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְשַׁלֵּם
לְכֶם אֶת זֶה כַּמָּה שְׁיֹוֹתֵר מֵהֵר.

הַעֲקָר אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, אֵל
תְּחַשְׁבוּ שְׁלֹא־תַחְרִים הַכַּל הוֹלֵךְ טוֹב, כִּי כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם
סוֹבֵל יְסוּרִים, אֶחָד מַעְצָמוּ, אֶחָד מְאֻשָּׁתוּ, אֶחָד מִלְּדִיו וְאֶחָד מִכָּלֵם
וְכוּ', וְכוּ', כָּל אֶחָד מִזֶּה הָעוֹלָם יֵשׁ לוֹ הִרְבֵּה צְרוּת, כְּמוֹ שְׂאֲמַר לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן קִיט): הַנִּרְאָה שְׁפֹה הוּא הַגִּיחָנוּם,
שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר צְרוּת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְכְמוֹ שְׂאֲמַר לָנוּ
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה), שְׁצְרִיכִים לְרְאוֹת אֶת
הַהִרְחָבוֹת בְּתוֹךְ הַצְּרוּת, וְכְמוֹ שְׂאֲמַר דּוֹד הַמְּלִךְ (תְּהֵלִים ד, ב): "בְּצַר
הִרְחַבְתָּ לִּי", הֵינּוּ בְּתוֹךְ הַצְּרוּת צְרִיכִים לְרְאוֹת אֶת הַהִרְחָבוֹת, וְרַק
לְלַכֵּת בְּצוּרָה כְּזֹאת, וְאִז מְצַלִּיחִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שְׁבוּעַ טוֹב...

לא תתנב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֵדֶר רָאָה, כ"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי לָךְ כַּמָּה מִכְתָּבִים, וְרָצִיתִי מְאֹד שֶׁתּוֹדִיעַ לִי רְשִׁימָה אֵילוּ מִכְתָּבִים קִבְּלָתָּ.

בַּעֲגִינְ הַתְּכֵנִית לִילָדִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה כְּפִי שְׁאֲמָרוּ לִי כַּמָּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — זֶה חֲנוּכִי, וְיִכּוּלִים לְלַכֵּת שָׁמָּה.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה לִי אֶת הַרְשִׁימָה מְכֻל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּמְכֻל הַבַּחֲוָרִים, וְכֵן גַּם הַמְשַׁפְּחוֹת שֶׁעֲתִידוֹת לְהִכָּנס בִּיבְנָאֵל, וּבִיחַד זֶה כְּאַרְבַּע-מֵאוֹת מְשַׁפְּחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ שָׁבוּעַ טוֹב...

לא תתנג.

בַּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר רֵאָה, כ"ט מִנְחָם-אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שֶׁמִּתְחִילִים זְמַן חֲדָשׁ בְּכוּלָּל, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּרְאֶה לְהַחְזִיק אֶת הַסִּדְרִים, וּבִפְרָט שְׁבִזְמַן הַחֲדָשׁ אֲנַחְנוּ מִתְחִילִים לְלַמֵּד הַלְכוֹת נְדָה, טוֹר וּבֵית יוֹסֵף וְשִׁלְחָן עֲרוּךְ לְבָרַר אֶת הַהֲלָכוֹת, וְלָכֵן רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּלְמַד בְּהַתְמַדָּה, כִּי יִהְיוּ מִבְּחִנִּים בְּכֹתֵב, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, תְּכַנִּים אֶת עֲצֻמָּךְ בְּלִמּוּד הַזֶּה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר בְּכוּלָּל, כִּי רָצִיתִי שֶׁהִד' אֲמוֹת שְׁלֵנוּ יִהְיֶה נָקִי מִלְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת וּדְבָרִים בְּטָלִים, אֲדַרְבָּה אֵין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶלֶּא ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה, שֶׁכָּל הַשׁוֹנֶה הַלְכוֹת בְּכָל יוֹם מְבַטֵּחַ לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, וְלָכֵן רָצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שֶׁאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִזְהָרוּ מְאֹד מְאֹד בְּלִמּוּד הַלְכָה, וּבִפְרָט בְּהַלְכוֹת כָּל-כָּף חֲמוּרוֹת שֶׁצָּרִיכִים אֶת זֶה לְחַיֵּי הַיּוֹם יוֹם, כִּי זֶה עֲגִינִים שֶׁל כְּרִיתוֹת.

נָא וְנָא אֵל תִּהְיֶה בְּטָלָן! תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וָרֶשֶׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וְכֵן ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְזַכֵּךְ אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן

שִׁיחָה לָךְ שְׁעוֹר בְּגֵרָסָא בְּגֵמְרָא, כְּדִי שְׁתֵּהִיחַ בְּקִי בִשׁ"ס, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְגַמֵּר בְּכָל שְׁבוּעַ מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא פְּרָשַׁת הַשְּׁבוּעַ.

רְאֵה לְהַתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וְכֵן תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד, שִׁישְׁרָה הַשְּׁלוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ, וּכְשֵׁשׁ שְׁלוֹם בְּבֵית — הַשְּׁמִיחָה שׁוֹרָה בְּבֵית.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב, וּמִמֶּשׁ תַּחֲנִינֵי.

לֹא תִתְנֶד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי רְאֵה, כ"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְפִיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר אַשְׁדּוֹד, וְטוֹב מְאֹד, שְׁתַּקַּח הַרְבֵּה סִדּוּרִים, וְתַפְיץ אוֹתָם בֵּין הַחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', שְׁדַבֵּר זֶה מְאֹד מְאֹד יָקָר אֲצִלָּם.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְגָּנִים שְׁבַע־עוֹלָם, כִּי אֲסוּר לְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, כִּי זֶה עֲקָר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יִשְׁבֵּר, רַק יִהְיֶה חֲזָק מְאֹד.

זֶה שְׂאַתָּה לֹמֵד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, וְאֵם בְּנֵי־אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת וְאֵיזוֹ תוֹעֵלַת זֶה מְבִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת, הֵיוּ חֲזָקִים בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלַתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רָאָה, כ"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בַּפְּנִימִיּוֹת לְבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְפִדְיוֹן, וְכֵן אֶת סֵפֶר
"שְׁלוֹחַ הַקֶּן", וְתוֹדָה רַבָּה לָךְ עַל כָּל הַטְּרַחַח שֶׁאַתָּה טוֹרַח בְּשִׁבְלִי
לְהַשִּׁיג לִי אֶת הַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שְׂיוֹצְאִים, וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא): יֵשׁ סְפָרִים וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת סְפָרִים,
וְעַל כָּלֵם צָרִיכִים לְהוֹדוֹת, וְלִכֵּן תִּשְׁוֹאוֹת חֵן לָךְ, שֶׁאַתָּה מְמַצִּיא לִי
סְפָרִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתְּמִיד תַּעֲזֹר לִי בְּזֶה.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיּוֹי אֲפָנִים שְׁבַע־עוֹלָם בְּאַמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע אֲשֶׁר הוּא מַחֲיָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה,
וְדוֹמֵם, צוֹמֵחַ, חַי וּמְדַבֵּר — הֵם עֵצִים עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, וּבִזְכוּת זֶה תִּהְיֶה כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַבוֹרָא
יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עָלֵינוּ.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב...

לא תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסֹדֵר רָאָה, כ"ט מְנַחֵם־אָב ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבִי, יְדֵי ...
גְּרוּ יְאִיר, תְּלַמֵּיד יְשִׁיבַת דְּמָשֶׁק אֱלִיעֶזֶר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַפֶּסֶף לְפִדְיוֹן.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמָּךְ כָּל הַדִּינִים בְּזְכוּת זֶה,

וְתִזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זִוְגָךְ מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר, כְּדֵי לְהַנְצִיל מִכָּל מִיַּי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמָּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּפְּל בְּיֵאוּשׁ, כִּי אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְאִזּוּ תִרְאֶה אֶת הַנִּפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק הַתְּחִזְקוֹת, כִּי בְּלִי הַתְּחִזְקוֹת אָדָם אֲבוֹד לְגַמְרִי, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", כִּי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּהַתְּחִזְקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר שׁוֹפְטִים, רֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב". הַיּוֹ"ה עָלֶיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיַצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

הִנֵּה אָנוּ אוֹחֲזִים עִכְשָׁו בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל, חֹדֶשׁ הַתְּשׁוּבָה, וּבְתַחֲלַת הַשָּׁבוּעַ שֶׁל פְּרִשַׁת שׁוֹפְטִים. כְּתוּב בַּפָּרָשָׁה: "שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ". אָדָם צָרִיף לְשִׁים שׁוֹפֵט וְשׁוֹטֵר בְּשַׁעְרָיו. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כ"א), שְׂיֵשׁ לְאָדָם שְׁבַעַה גְרוֹת: שְׁתֵּי עֵינַיִם, שְׁתֵּי אָזְנַיִם, שְׁנֵי נֶקְבֵי הַחֹטֵם — הָאֵף, וְהַפֶּה. וְקוֹרָא אוֹתָם בַּסֵּפֶר "שְׁעָרֵי תְשׁוּבָה": שְׁעָרִים. זֶה עֵקֶר הָאָדָם — הָרֵאשׁ. מִסְּבִיר רַבְּנוּ ז"ל, הַמַּחַ שֶׁל הָאָדָם הוּא כְּפִי הָעֵינַיִם, הָאָזְנַיִם, הָאֵף וְהַפֶּה

שְׁלוֹ. אִם אָדָם שׁוֹמֵר עַל עֵינָיו, וּמְסַתֵּפֵל רַק עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִכָּל דְּבַר שֶׁנֶּאֱרָע בְּזֶה הָעוֹלָם מְסַתֵּפֵל רַק עַל אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה נִקְרָא קִדְשַׁת הָעֵינָיִם. אָדָם צָרִיךְ לְהִתְבּוֹנֵן עַל פְּלֵאֵי הַבְּרִיאָה אִיךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצָדֵק וּבְמִשְׁפָּט, וְהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, זֶה נִקְרָא קִדְשַׁת הָעֵינָיִם, וְשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יִבְלָבֵל אוֹתוֹ, אָדָם שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לַחַיּוֹת בְּצוּרָה כְּזוֹ לְהַסְתֵּפֵל עַל כָּל דְּבַר רַק עַל הָאֱלֻקוֹת שֶׁכָּל דְּבַר, אָדָם זֶה אֵינוֹ מִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ גַּמְצָא, וְאֵין בַּלְעָדָיו גַּמְצָא, וְזוֹ נִקְרָאת קִדְשַׁת הָעֵינָיִם.

וְכֵן צָרִיכִים לְשׁוֹר מְאֹד עַל הָאֲזֵנִים, לְשִׁמְעַת תָּמִיד רַק בְּקוֹל הַתּוֹרָה, בְּקוֹל חֻכְמֵי יִשְׂרָאֵל, גְּדוּלֵי הַתּוֹרָה, לְהֶאֱזִין לְדַבְרֵי הַצְּדִיקִים שֶׁמְחַזְקִים וּמְעוֹדְדִים אוֹתָנוּ, זֶה נִקְרָא קִדְשַׁת הָאֲזֵנִים, שֶׁמְקַדְּשִׁים אוֹתָן לֹא לְשִׁמְעַת הַבְּלִי הַבְּלִי, כְּשֶׁאָדָם חֹזֵק בְּאֲמוּנַת חֻכְמִים, וְשׁוֹמֵעַ רַק בְּקוֹל הַצְּדִיקִים, הוּא אֵינוֹ מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד, רַק מֵה שֶׁהַצְּדִיק אוֹמֵר זֶה מֵה שֶׁמְנַחֵה אוֹתוֹ, וּמִלְבַּד זֹאת הַכֹּל הַבֵּל.

כְּמוֹ-כֵן אָדָם צָרִיךְ לְשׁוֹר עַל הָאֵף, שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּכַעַס, סְבֻלָּנוּת זֶה הִיסוּד בְּחַיִּים, מִי שֶׁהוּא סְבֻלָּן יוֹתֵר, הוּא מְצַלִּיחַ בְּיוֹתֵר. וְצָרִיךְ לְזַכֵּר שֶׁיֵּשׁ לְאָדָם עֲלִיוֹת וִירִידוֹת, וְלֹא הוֹלֵךְ כְּפִי שְׂרוּצִים, הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְלִכָּל אֶחָד מְגִיעִים דְּבָרִים בְּלִתי רְצוּיִים שֶׁלֹּא תֵאָר וְשֶׁעַר כָּלֵל, אֲבָל אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ בְּמַדַּת הַסְּבֻלָּנוּת, שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשָׁבְרוֹ, וְהַסְּבֻלָּנוּת מְנַצַּחַת. מִי שֶׁעֲצָבִיו חֹזְקִים יוֹתֵר — הוּא יִנְצַח. מִתִּי אָדָם מִפְּסִיד? כְּשֶׁנִּכְנַס בְּלַחֵץ וּבְכַעַס, וְהוּא עֲצָבָנִי, עַד שֶׁמֵּאֲבֵד עֲשָׂתוֹנוֹתָיו, אֲזִי מִפְּסִיד בְּמִלְחָמָה, אֲבָל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ סְבֻלָּנוּת שֶׁל בְּרוּל, עֲצָבִיו חֹזְקִים מְאֹד בְּצוּר הַחֲלָמִישׁ, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִכְנִיעוֹ. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קנ"ה): אִיךָ זוֹכִים לְאַרְיֵכוֹת אֲפִים, שֶׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשָׁבְרוֹ? עַל-יְדֵי אֲמוּנָה, כְּשֶׁיְהוּדֵי מִתְחַזְּקִים בְּאֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיוֹדֵעַ וְעֹד, אֲשֶׁר רַק הוּא יִתְבָּרַךְ מְחַיֶּה וּמְהַנֶּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, הוּא סוֹבֵל עַל הַכֹּל, וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ מֵאִישׁ, אֵף שֶׁמֵּאֲמִים עָלָיו, הוּא לוֹעֵג לְכֻלָּם, שְׂזָה מֵה שֶׁאִמֵּר

הַבַּעַל-שֵׁם טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע: סִגְלָה נִגְדַר רְשָׁעִים — לֹא לְפָחוּד מֵהֶם.
כָּל הַכַּח שֶׁל הַרְשָׁעִים זֶה רַק לְהַכְנִיִס אוֹתָנוּ בְּלַחֲץ וּלְהַפְחִידֵנוּ, שְׂוֵהוּ
כָּל כַּח הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַטְּמֵא — לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ. וְלָכֵן כְּשֶׁאָדָם חִזַּק
בַּמַּדַּת הַסְּבָלָנוּת, הוּא עוֹבֵר עַל הַכָּל.

וְכֵן אָדָם צָרִיף לְשֹׁמֵר עַל פִּיּוֹ. הִפָּה שֶׁל הָאָדָם זֶה כָּל הָאָדָם,
כִּיצַד מְכִירִים אֶת הָאָדָם? בְּמָה שֶׁהוּא מְדַבֵּר, בְּזֶה יְכוּלִים לְהַפְרִיּוֹ.
כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר הַחֶכֶם מִכָּל הָאָדָם: "מִפִּי דַעַת תְּבוּנָה", מֵהִפָּה שֶׁל
הָאָדָם יְכוּלִים לְרְאוֹת מֵה כָּל הָאָדָם, כִּי כָּל אֶחָד מְדַבֵּר רַק בְּמָה
שֶׁאוֹחֲזוּ, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת נְבוּל פֶּה, סִימָן א'): מִי
שֶׁמְדַבֵּר נְבוּל פֶּה, בְּיָדוּעַ שֶׁמִּחְשַׁבְתּוֹ אֵין. מֵה שֶׁאָדָם מְדַבֵּר — בְּזֶה
הוּא חוֹשֵׁב, וְלָכֵן צָרִיכִים לְקַדֵּשׁ מְאֹד אֶת הַדְּבָר, וְלֹא לְדַבֵּר כָּל
הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, צָרִיף לְדַבֵּר רַק מֵהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק לְחִזֵּק
וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמֵּחַ אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין מַעֲלָה גְדוֹלָה מִזֶּה.
אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו), עַל הַפְּסוּק: "אֲשֶׁרִי
מִשְׁכִּיל אֶל דָּל", אֲשֶׁרִי אָדָם הַנּוֹתֵן שְׂכָל לְדָל. יֵשׁ צְדָקָה שֶׁאָדָם נוֹתֵן
לְעַנִּי לְאַכֵּל, זוֹ צְדָקָה גְדוֹלָה מְאֹד, אָבֵל יֵשׁ צְדָקָה לְמַעֲלָה הַיְמָנָה
בְּרוּחָנוּת, אָדָם שְׂבוּר, נִדְמָה לוֹ שֶׁהִגִּיעַ קִצּוֹ וַכֵּא סוּפוֹ, מֵר וְרַע
וְחֶשֶׁף לוֹ, אֵינּוּ רוֹאֶה שׁוֹם אוֹר בְּקִצָּה הַמְּנַהֲרָה, מְחִזְקִים אוֹתוֹ
וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְחִים אוֹתוֹ, זוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה, שֶׁמְכַנְיָסִים שְׂכָל
בְּאָדָם. וְאֵלוֹ הַשְּׂבָעָה גְרוֹת, שְׂבָעָה שְׁעָרִים שְׂבָאָדָם: שְׁתֵּי הָעֵינַיִם,
שְׁתֵּי הָאָזְנוֹת, שְׁנֵי נַחֲרֵי הַחֹטֵם וְהַפֶּה, אֵלוֹ שְׂבָעַת שְׁעָרֵי הָאָדָם.

וְהִנֵּה רֹאשׁ חֲדָשׁ אֱלוֹל הוּא הַזְּמַן שֶׁעֲלִינוּ לְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ,
אֵיךְ חָלְפוּ עֲלֵינוּ אַחַד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד עַתָּה, הָאֵם
שֶׁמְרָנוּ עַל קִדְשַׁת עֵינֵינוּ, הָאֵם הַסֵּתְפָלְנוּ עַל כָּל דְּבָר עַל רוּחָנוּת
חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, הָאֵם שֶׁמְרָנוּ עַל אֲזוּנֵינוּ לֹא לְשִׁמְעַ בְּקוֹל רְשָׁעִים
אֲרוּרִים הַמְּדַבְּרִים כְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת, הָאֵם הַיְתָה לָנוּ אֲמוּנַת
חֲכָמִים לְשִׁמְעַ בְּקוֹל חֲכָמִים, וְאֵם הַיְתָה לָנוּ סְבָלָנוּת וְלֹא הֵינּוּ
בְּכַעַס וּרְצִיחָה, וְהָאֵם שֶׁמְרָנוּ עַל פִּיּוֹ לֹא לְדַבֵּר נְבוּל פֶּה וּרְכִילוֹת
וּלְיִצְנוּת, אֲלֵא לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד אַחֲרֵים. וְלָכֵן פָּרַשְׁתׁ שׁוֹפְטִים מִתְחִלָּה:
"שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תָּשִׂים לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ", צָרִיף לְשֵׁים שׁוֹפֵט

שִׁישְׁפֹּט עֲצָמוֹ אִיךָ הוּא שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם, הָאֲזָנִים הָאֵף וְהַפֶּה. רַבְּנוּ ו'ל אֹמֵר (לקוטי-מוֹהָר"ן, חֶלֶק א', סִימָן טו), שְׂאֲדָם צָרִיךְ לְשֹׁפֵט עֲצָמוֹ תָּמִיד אִיךָ אֲנִי מִתְּנַהֵג, וּמָה אֲנִי עוֹשֶׂה, וּבְאִיזוֹ דֶּרֶךְ אֲנִי נוֹהֵג, הָאֵם אֲנִי מִסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת, הָאֵם אֲנִי רַק שׁוֹמֵעַ בְּקוֹל הַצְּדִיקִים, הָאֵם אֲנִי סֹבֵלִן וְלֹא כְּעֶסֶן, הָאֵם אֲנִי מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת לְחִזְקוֹ וְלַעֲוֹדָדוֹ וְלִשְׂמֵחוֹ וְכוּ'. הָאֵם אֲנִי מְחֻזַּק יְהוּדִים בְּעִבּוּדַת הַשָּׁם.

וְשׁוֹטֵר זֶהוּ הֵינּוּ שְׂמוּצִיא מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל אֶת גְּזֵר הַדִּין. הֵינּוּ אַחַר שְׂאֲדָם שׁוֹפֵט עֲצָמוֹ, הוּא צָרִיךְ אַחֲרֵיכֶן שׁוֹטֵר לְשֹׁמֵר אִיךָ הַתְּנַהֵג בְּפִיו כָּל הַשָּׁנָה, אִיךָ נִהַג בְּמִדַּת הַכֶּסֶס, אִיךָ נִהַג בְּאֱמוּנַת חַכְמִים וּבִשְׂמִירַת אֲזָנָיו וְכוּ'. וְלִכֵּן חֲדָשׁ אֱלוֹל הוּא חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, שְׂצָרִיךְ בּוֹ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מְאֹד וּלְנַצְלוֹ לַעֲשִׂית טוֹב הַרְבֵּה אֲפִלּוּ שְׂעֵבֵר עָלֵינוּ מַה שְׂעֵבֵר, נִתְּנוּ לָנוּ עֵתָה הַזְּדֻמְנוֹת לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְלִכֵּן בָּאוּ נִנְצָל חֲדָשׁ זֶה, חֲדָשׁ הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, לְחֻזְרָה בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְאֲפִלּוּ כָּל הַשָּׁנָה לֹא הַתְּנַהֵגנוּ כְּרְאוּי, נוֹתְנִים לָנוּ הַזְּדֻמְנוֹת אַחֲרֵינָה חֲדָשׁ אֶחָד בַּשָּׁנָה לְחֻזֵר בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה, בַּחֲדָשׁ הַזֶּה פְּתוּחִים כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֹמֵר הָאֲר"י ו'ל, מִדַּת הַרְחֻמִּים מְאִירָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְכָל אָדָם יְכוֹל לְשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה וּמְקַבְּלִים אוֹתוֹ. כִּי עֲכָשׁוּ הוּא זְמַן הַתְּשׁוּבָה, אֵף שְׂעֵשֶׂה אָדָם מַה שְׂעֵשֶׂה כָּל הַשָּׁנָה, בַּחֲדָשׁ אֱלוֹל יֵשׁ לוֹ אֲפָשְׁרוֹת לְשׁוֹב עַל רַע מַעֲלָלָיו. וְלִכֵּן הִבֵּה נִתְחַזַּק יַחַד, וְנִשׁוֹב בַּתְּשׁוּבָה שְׁלָמָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֵף שְׂאֶחָד-עֶשֶׂר חֲדָשִׁים חֲלָפוּ כְּפִי שְׂחָלְפוּ, כְּפִי שְׂכָל אֶחָד וְאֶחָד יוֹדֵעַ אִיךָ הַמְּרָה פִּי ה', עֵינָיו לֹא הִסְתַּכְּלוּ עָלָיו יִתְבַּרְךָ, לֹא הִטָּה אֲזָנָיו לְבַקְשַׁת הַצְּדִיק, נִכְנָס בְּכַעַס וּרְצִיחָה עַל הַזּוֹלָת, וְעַל כָּלֵם: דַּבַּר שְׁטוֹת וְהִבֵּל הַבָּלִים, לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, עֵתָה הוּא הַזְּמַן לְתַקֵּן אֶת זֹאת. וְזֶהוּ: "שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תָּשִׂים לָךְ בְּכָל שְׂעָרֶיךָ", עָלֵינוּ לְשִׁים שׁוֹטְרִים עַל שְׂבַעַת הַנְּרוֹת, נוֹתֵר לָנוּ חֲדָשׁ אֶחָד, לִפְנֵי יוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, שְׂהַקְּדוֹשׁ-כְּרוּךְ-הוּא דָן אֶת כָּל אֶחָד, וְהִנֵּה הַנְּשִׂים צְרִיכוֹת לְהַזְכִּיר לַעֲצָמָן כִּיצַד חֲלָפָה עֲבָרָה שָׁנָה, הָאֵם רְכָלוּ זוֹ עַל זוֹ, הָאֵם דְּבָרוּ לְשׁוֹן הָרַע, הָאֵם נִכְנָסוּ בְּעַצְבִּים עַל

הַיְלָדִים. כִּי צְרִיכִים לְקִנּוּת אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲף שְׂיֻכּוּלִים לְצֵאת מִהַדְעַת וְכוּ', אֲף יֵשׁ עַל זֶה עֲצָה — לֹא לְקַחַת כָּל דְּבָר לְלֵב וְכוּ', וְכֵן לְגַבֵּי אַמוּנַת חַכְמִים, לְשִׁמְעַע מֵהַשְׁחַדְדִיקִים וְהַחֲכָמִים מְגַלִּים לָנוּ. וְעַל כֵּלָּם: לְהַסְתַּכֵּל רַק עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְחַיֶּה וּמְהַיֶּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ.

וְהִנֵּה כָּל אִשָּׁה וְאִשָּׁה צְרִיכָה לְעַרְךָ חֲשׁוּבֹן הַנְּפֶשׁ, רֵאשִׁית — בְּעֵינֵי הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר כְּתוּב בַּזֹּהָר (נְשֵׂא קִכו): קָלְלָה תְּבוּא עַל אִשָּׁה שְׂרוּאִים שְׁעֵרוּתֶיהָ, וְאִין מְדַבֵּר בַּחוּץ שְׂזָהוּ עוֹן חֲמוּר, שְׁנַתְּגַלּוֹת הַשְׁעֵרוֹת בַּחוּץ, כִּי מְכַשְׁלֵת אֶת הַרְבִּים, אֲלֵא אֶפְלוּ בַתּוֹךְ הַבַּיִת אֲסוּר לִילֵךְ בְּגִלּוּי שְׁעַר, וְלִכֵּן הַנְּשִׂים הַצְּדֻקְנִיּוֹת עוֹשׂוֹת תְּגַלְחַת, וְאִין מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ, הַיּוֹם יִשְׁנֶה אֶפְנַת הַגּוֹיִים לִילֵךְ בְּקַרְחַת, וְאִין מְכַסּוֹת רֵאשׁוֹן, וְלִמָּה נִתְּבַיֵּשׁ אָנוּ לְגַלְחַת אֶת שְׁעַר הָרֵאשׁ, וְלִילֵךְ בְּכֹסוּי רֵאשׁ, שְׂזָה מְבִיא לְכָל הַבְּרָכוֹת בַּבַּיִת, וַיְכּוּלִים לְכַסּוֹת הָרֵאשׁ בְּמַטְפַּחַת אוּ בַּפָּאָה, וְהַפָּאָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת סִינְטֻטִית וְלֹא מִשְׁעַר, וְהַפָּאָה הִיא כְּכּוּבַע. יִשְׁנֹן נְשִׂים שְׂאִינֵן רוּצוֹת לִילֵךְ בַּפָּאָה, אֲזִי תִלְכְּנָה בְּמַטְפַּחַת, אֲבָל נְשִׂים הַצְּעִירוֹת רוּצוֹת לִילֵךְ בַּפָּאָה, וְזֶה כְּעֵין כּוּבַע עַל הָרֵאשׁ, וְהַעֲקָר לְגַלְחַת אֶת הַשְׁעַר שְׁלֹא יִרְאֶה בַּחוּץ. וְכֵן לְשִׁמּוֹר עַל צְנִיעוּת הַבְּגָדִים וְכוּ'. עֵתָה עוֹנַת הַבְּרָכָה וְהַיָּם, צְרִיכִים לְהַזְהֵר מְאֹד לִילֵךְ בַּצְּנִיעוּת רְבָה, וְאִם יֵשׁ בְּמָקוֹם גְּבָרִים פּוֹעֲלִים וְכוּ', אוּ מְצִילִים וְשָׂאָר עוֹבְדִים — אֲסוּר לְשַׁחֹת בְּמָקוֹם, צְרִיכָה לְהִיּוֹת מְצִילָה וְכוּ', וְשְׁלֹא יִסְתַּכְּבוּ גְבָרִים, כִּי זֶה מִיסוּדוֹת הַצְּנִיעוּת. וּבְזִכּוֹת צְנִיעוּת הָאִשָּׁה — נִזְכָּה לְגֵאֵלָהּ.

עֲבַרְנוּ תְּקוּפָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזַר לָנוּ, בְּנִינוּ פְּנִימִיָּה וַיְשִׁיבָהּ, וַיַּעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנַבְנֶנָּה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְנִמְשִׁיךְ לְחַתֵּן יְלָדֵינוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהְרָה, אִינְנוּ שְׂמִים לֵב לְאֵלוּ הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים הַמוֹסְתִים מִהַסְמָ"ךְ-מ"ם, יַמַּח שְׁמוֹ. מְנַסִּים אוֹתָנוּ מִהַשְׂמִים בְּמָה שְׂמַנְסִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַעֲמַד בְּנַסְיוֹן. אֲבָקְשָׁכֵן מְאֹד, שְׁתַּעֲזֹנְנָה לִי בַחֲנוּךְ, אָנוּ רוּצִים לְחַנּוּךְ יְלָדֵינוּ בְּקַדְשָׁה וּבְטַהְרָה. חֲנוּךְ מִתְחִיל בַּבַּיִת, הַיְלָדִים אֵינָם טַפְשִׁים, הֵם רוּאִים אֶת הַתְּנַהְגוֹת הַהוֹרִים וּמְחַקִּים מַעֲשֵׂיהֶם. הַדְּבָר הָרֵאשׁוֹן

צָרִיכִים לְרֵאוֹת לְהַכִּין סֶפֶל וְנִטְלָה לַיָּד הַמְּטָה, אָסוּר לִילֵךְ אַרְבַּע אַמּוֹת בְּלִי לִטֵּל יָדַיִם שְׁחֲרִית, וְזֶהוּ עוֹן חֲמוּר מְאֹד וְאֵל תִּקְלָנָה בְּזֶה, וְהִזְהַר אֹמֵר, שְׁחֲיָבִים מִיָּתָה. כָּל הוֹרָה צָרִיךְ לְהַקְפִּיד שְׂיִהְיֶה לַיָּד מִטָּתוֹ סֶפֶל וּקְעָרָה, וּכְשֵׁרוֹאִים הַיְלָדִים שֶׁהַהוֹרִים אֵינָם הוֹלְכִים לִישָׁן בְּלֹא לְהַכִּין נִטְלָה וּקְעָרָה, גַּם הֵם יִנְהַגּוּ כֵּן, וְזֶה סִימָן שְׂאָדָם יֵרֵא שָׁמַיִם, וְכֵן בְּכָל פַּעַם אַחַר עֲשִׂית צָרְכִים לִטֵּל יָדַיִם, וְכֵן קֹדֶם הַסְּעָדָה לְהַקְפִּיד עַל נְטִילַת יָדַיִם. רוֹאִים אֲנָשִׁים סוֹבְלִים עֲנִי וְאֵינָם יוֹדְעִים עַל מָה וְלָמָּה, הַסֵּפֶה — זְלוּזַל בְּנְטִילַת יָדַיִם: עַל נְטִילַת יָדַיִם — רֵאשֵׁי תְבוֹת: עֲנִי. אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוּטָה ד.): כָּל הַמְזוֹלֵז לְבְּנְטִילַת יָדַיִם — גִּעְקָר מִן הָעוֹלָם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, וְלֹא בַחֲנָם שְׂשׁוּמְעִים פִּיּוּם כָּל־כָּף הַרְבֵּה צְרוּת, מֵאַחַר שְׂאִין נִזְהָרִים בְּנְטִילַת יָדַיִם, וּבַפֶּרֶט בַּפֶּקֶר כְּשֶׁקָּמִים, צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד עַל דָּבָר זֶה. וְכֵן צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד בְּמָה שְׂאוּכָלִים, אָסוּר לְאָכַל סֶתֶם מֵאֲכָל בְּלִי הַכֶּשֶׁר, צָרִיכִים לְהִשְׁמַר שֶׁכָּל מֵאֲכָלֵינוּ יִהְיֶה עִם הַכֶּשֶׁר שֶׁל בֵּית־דִּין צָדֵק הַמְקַבֵּל לִירֵא שָׁמַיִם, וְלֹא סֶתֶם הַכֶּשֶׁר רַבְנוֹת, שֶׁהוּא בְּוֹדָאֵי טְרַפָּה. כְּמוֹ שְׂאֵנוּ רוֹאִים אֶת הַסֵּמֶ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁקּוֹרָא עֲצָמוֹ אַב"ד, כְּאֵלוֹ בֵּיבְנָאֵל יֵשׁ בֵּית־דִּין, וְכֵן 'עוֹבְדִים' עַל הָאֲנָשִׁים בְּכָל הַמְדִינָה, וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד שֶׁכָּל הַמֵּאֲכָלִים יִהְיֶה רַק בְּהַכֶּשֶׁר שֶׁל בַּד"ץ עֲדָה הַחֲרָדִית, מִחֲזִיקֵי הַדַּת שֶׁל בְּעֵלִז, חוּג חַת"ם־סוּפֵר, הַרְבֵּה לְנִדְאֵ וְכוּ', וְלָכֵן אֲבָקַשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִקְנוּ רַק בַּמְכּוּלוֹת שְׁלָנוּ, "סוּפֵר בְּרֶסֶלֶב" ו"מִינֵי בְּרֶסֶלֶב", וְלֹאֲכַל בַּמְסַעֲדַת בְּרֶסֶלֶב, שֵׁישׁ לָהֶם הַהַכֶּשֶׁר טוֹב. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה צָרִיכִים לְהִשְׁמַר בְּכִשְׁרוֹת הַבֶּשֶׂר, לֹא לְאָכַל בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן רַק כְּשִׁמְפִּירִים אֶת הַשׁוּחַט. וְהִנֵּה עֲזָרְנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שֵׁישׁ לָנוּ שׁוּחַט יֵרֵא ה' עִם מִשְׁגִּיחַ יֵרֵא שָׁמַיִם וְכוּ' וְכוּ', עֲלֵינוּ לְקַנּוֹת אַךְ וְרַק בְּשֶׁר מִשְׁחִטָּתוֹ. אֲנִי בְּעֲצָמֵי אֵינִי אוֹכֵל בְּשֶׁר, אֲלֹא אִם אֲנִי מִכִּיר אֶת הַשׁוּחַט, וְלֹא — אֲנִי אוֹכֵל תְּפוּחֵי אֲדָמָה וְגֹזֵר.

הִנֵּה בְּעוֹד פְּחוֹת מִשְׁלָשִׁים יוֹם נִזְכָּה לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲבָקַשְׁכֶּן תִּתְחַזְקְנָה וְתִתְחַזְקְנָה בְּעֵלְיִכֶן, וְיַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁנִזְכָּה לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה, וְתִהְיֶה לָנוּ שָׁנָה

טובה ומתקנה, ורציתי שכל אחת תכתב לי שמה וילדיה, ואזכיר אתכן בראש השנה על ציון רבנו ז"ל, ואל תחפינה ליום האחרון, אלא כבר תשלחנה לי מכתב עם שמכן ושם ילדיכן וכו', ואזכירכן בציון רבנו ז"ל בראש השנה, יתן לנו הקדוש-ברוך-הוא את החיים, הבה נתחזק יחד, הבה נשמח יחד, אל תפחדו מאלו הרוצים להטיל עלינו פחד, אלו המוסתים מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, הבה נתחזק בצניעות כפי שבקשתי מכם: צניעות הבגדים, השערות, תגלחנה שער ראשכן, אשר זה חשוב מאד. הנה נתבונן בירושלים, הנשים הצדקניות זוכות לילדים צדיקים — כי מגלחות שער ראשן, אז הבה נחקה אותן ונשמר על צניעות הבגדים והשער, ונזכה לפעל לשנה טובה ומתקנה, ויעזר הקדוש-ברוך-הוא שחדש זה נזכה לחזר בתשובה שלמה, ונשמע בשורות משמחות.

המאחל לכן כתיבה וחתומה טובה...

לא תתנח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארץ.

את לא צריכה להפגס בחקירות של הקל מה יהיה ואיך יהיה, אלא עליך לחשב רק מהקדוש-ברוך-הוא, ואז יהיו לך חיים טובים, כי ברגע שחושבים מה יהיה ואיך יהיה, אז נשברים. ולכן רק להיות בשמחה, וששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

עקר התקון למי שחזר בתשובה זה להחזיר אנשים אחרים בתשובה, כי אין עוד תקון יותר גדול מזה.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן רסה), אשר הנשמות של האיש והאשה למעלה בשמים הם נשמה אחת, וכשיורדים הם

מתפצלים. ולכן אין לשאל שאלות כאלה האם אנחנו זווג או לא.
צריכים לחיות ביחד באהבה ובהבנה הדדית, ולא להלחין
אחד את השני.

תעזרי לבעלך, ובעלך יעזר לך, והכל יהיה על הצד הכי טוב,
והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתנט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ששום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך.

טוב מאד שתעזר גם לאשתך בבית, או תביא לה עזרה, כי אין
למעלה מזה, כי חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו'): אשה בעלה
משמחה; וזה הדבר הכי חשוב בבית. וחכמינו הקדושים אמרו
(יבמות סב): האוהב את אשתו כגופו והמכבדה יותר מגופו, עליו
הכתוב אומר: "וידעת כי שלום אהלך"; וכן ראה לקיים את דברי
חכמינו הקדושים, ואז תראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתם.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כִּי דָרָאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

תִּשְׁמְרֵי מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַפְגִּישׁ עִם אִף אֶחָד, תִּדְבְּרֵי רַק עִם נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד לְשִׁכַּח אֶת הָעֶבֶר, וְלֹא לְזַכֵּר אֶת הָעֶבֶר, וְהַעֲקֹר לֹא לְהַכְנִס לְנִסְיוֹנוֹת, שֶׁזֶּה מֵה שְׁאַנְחֵנו מִבְּקָשִׁים בְּכָל יוֹם, שֶׁתַּצִּילֵנו מִיָּצָר הָרַע וְאֵל תִּבְיָאֵנו לֹא לִיְדֵי נְסִיוֹן וְלֹא לִיְדֵי בְּנִיּוֹן וְכוּ'. וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר: כָּל נְסִיוֹן זֶה בְּנִיּוֹן, כִּי אִם מִתְגַּלֶּה בְּרַבִּים נְסִיוֹן שֶׁל אָדָם, אִזּוּ יֵשׁ לוֹ בְּנִיּוֹן גָּדוֹל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּבְיָנִי דְבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְשֹׁנְשִׁמַּע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, כִּי דָרָאשׁ-חֲדָשׁ אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וְגַדֵּל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּכֶם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אֲנִי מְאֹד מְאֹד אוֹהֵב אֶתְכֶם, וְאֶהֱבַתְכֶם תִּקְוְעָה בְּלִבִּי, וְאֲנִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת בְּהַצְּלַחְתְּכֶם. וְלִכֵּן רָאוּ לְאַהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְשֵׁנִי, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׁכִינָה תִשְׁרָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה שׁוֹרָה — שֵׁם כָּל הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וְלִכֵּן תִּכְבְּדוּ מְאֹד מְאֹד אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי,

לח אָשֶׁר לא תתסב — לא תתסג בַּנְחָל

וְשֵׂאף פֶּעַם לא יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם וּפְנֹחִים וְאֵי הַבְּנוֹת, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחוּ
מְאֹד בְּחַיֵּיכֶם.

רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְתְּבוּ לִי, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּדַרְכְּכֶם.

הַמְּאֹחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד שֶׁמַּחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהֵיית בְּשִׂיחָה שֶׁל הַמְּלַמְּדִים וְהַמּוֹרוֹת, וַיֵּצֵא
מִזֶּה קוֹנְטֵרס נִפְלָא: "חֲנוּךְ מְצִיָּן", הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּמְד
נַחֲנֵךְ אֶת הַיְלָדִים, וּבְזִכְרוֹת זֶה גִּזְכָּה לִילְדִים מְצַלְחִים.

נָא וְנָא אֵל תַּהֲיֵי שְׁבוּרָה, וְשִׁשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לא יוּכַל לְשַׁבֵּר
אוֹתְךָ, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּצְלִיחֵי אֶת דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאֹחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁכָּל הַמְּטַפְּלוֹת הֵיוּ בְּשַׁעוֹר שֶׁדַּבַּרְתִּי מִחֲנוּךְ
מְצִיָּן, וַיֵּצֵא מִזֶּה קוֹנְטֵרס נִפְלָא, וְהֵיךְ עֲדִיף לִי אִם אֶת יְכוּלָה לְהַכְנִים
אֶת הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כִּי שֶׁתַּהֲיֶה לָהֶם פְּרִנְסָה.

רְאֵי וְגַם רְאֵי וְאֲנִי חוֹזֵר וְאוֹמֵר לָךְ — כָּל תְּפִלָּה שֶׁתִּפְּלְלִים
אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה לא חוֹזֵר רִיקָם, וְרְאֵי אֵיזָה גַם זֶה, שֶׁכָּבַר

לט

בנחל

לא תתסד

אשר

רוצה לחזור בתשובה, ומכל שכן שחוזר בתשובה, והקדוש-ברוך-
הוא יצור, שיחזור בתשובה שלמה, ונזקה לחתן אותו.

פה אני כותב לו מכתב, תמסרי לו את המכתב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתסד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך. ראה להתזיק עצמך עם כל הכחות להתפלל בכל יום שלש
תפלות שחרית, מנחה, מעריב — במנין דיקא, ואז תראה את
הנסים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

ראה איך שדכתי עכשו את ... גרו יאיר, ואת ... גרו יאיר, וגם
אותך נשדך בקרוב, אם לא תשבר ותחזיק מעמד, אני מאד מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שתצית אותי, ולא תתחרט — לא בעולם הזה
ולא בעולם הבא.

אל תתחבר עם אף אחד, כדי שלא יתחילו עוד פעם ופוחים
וחכוכים.

תלמד בכל יום פרשת השבוע חמש ותרגום, כי זו שמירה
לאדם. ואני מאד מקנה לראות בשמחתך בקרוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי
... נרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, ש'תגנב' זמן בכל יום ויום, ותפגס
אל הפולל, ותקבע לעצמך איזה שעור חמש ורש"י עם התרגום
מפרשת השבוע, באפן שתוכל לסיים בכל שבוע פרשת השבוע
שנים מקרא ואחד תרגום עם פרוש רש"י ו"ל, שזה מביא לאדם
יראת שמים, ומשלימים לו ימיו ושנותיו, וכן תגרוס פרק או שני
פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה. ואמרו חכמינו הקדושים
(מדרש רבה, פרשה צו): אין הגליות מתפנסות אלא בזכות למוד
משניות; ולכן מי שמתמיד בלמוד משניות — מקרב את הגאולה;
ואם תזכה לגרוס בכל יום ח"י פרקים משניות — אין למעלה מזה,
כי זה הורג את היצר הרע. ועל כלם — תלמד הלכה, כי רבנו ז"ל
מאד מאד הקפיד, שכל בר ישראל מחיב ללמד בכל יום הלכה,
כמוכא בדבריו ז"ל (שיחות ה"ן, סימן כט); ולכן מה טוב ומה נעים,
שתלמד בכל יום הלכה, כדי שתדע איך להתנהג; וכן תקח חברותא
ללמד עמו הלכות נדה, שהם הלכות חמורה שבתמורות, ואברך
צריך לחזור על זה הרבה פעמים, כדי לא להכשל בעון החמור של
כריתות, ורחמנא לישזבן. ושומעים היום כל-כף הרבה מקרים
מזעזעים, והכל בא פי עוברים על כריתות, ולא שומרים את עצמם.

ועל כלם — ראה להתפלל במנין דיקא: שחרית, מנחה,
ערבית, ומי שחזק בתפלה בצבור, אז יזכה שתקבל תפלתו,
כמאמר ז"ל (ברכות ח'): אימתי עת רצון? בשעה שהצבור
מתפללין, ולכן תתחבר יחד עם הצבור, וזה סימן לבר ישראל שלבו
טהור, אם הוא מתחבר עם נשמות ישראל; ולכן אנחנו רואים,
שהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו, כל הפח שלו הוא רק 'הפרד ומשול',

שְׂרוּצָה לְהַפְרִיד בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, תִּפְּח רֹחִיָּה, וְעַקֵּר עֲבוֹדַתְנוּ
צְרִיכָה לְהִיּוֹת — לְאַהֵב כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל כְּנַפְשׁוֹ.

נָא וְנָא תְדוּן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, וְתַעֲזֹר לָהּ בְּבֵית עִם הַיְלָדִים,
שְׂתוּכֵל לְצֵאת, כִּי כָּל הַיּוֹם הִיא בְּבֵית, וְצְרִיכִים לָתֵת לָהּ שְׁעָה
לְהִתְאַוֵּר, וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל, וְזֶה אֲנִי כּוֹתֵב לְכָל אַבְרָהָ אֶפְלוּ מִי שָׂרָק
הַתְּחַתֵּן עֲכָשׁוּ, וְעַדִּין אֵין לוֹ יְלָדִים צְרִיף לְדַעַת אֶת זֶה, כְּשִׁיזְכֹּהוּ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים, צְרִיף לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת, שְׂאֲשֶׁתוֹ
תִּצָּא לְהִתְאַוֵּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה, שְׁלֹא תִהְיֶה בְטָלָן, וּבַפְּרָט בִּימֵי אֱלוּל
הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ, שְׁנִפְתָּחוּ כָּל הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַי הַשָּׁמַיִם, וְיֵשׁ עַת רְצוֹן
גְּדוֹל מְאֹד, שְׁתַּדַּע אִיף לְנַצֵּל אֶת זֶה, וְלֹא לְבַלּוֹת אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר
בְּהֶבֶל וְרִיק.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסו

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּאִמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֵז תִּרְאֶה
אֵילוּ יְשׁוּעוֹת יִהְיוּ לָךְ, כִּי "אִישׁ אִמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת", וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד
רוּצָה, שְׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת בְּגִרְסָא, וְכֵן שְׁבַעַה דְּפִי
גְּמָרָא בְּגִרְסָא, כִּי זֶה מְטַהֵר אֶת הַנַּשְׁמָה, וְתִזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן כְּמָה
שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם בְּמִגְנֵן שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֲרֻבִית,
כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר תְּשׁוּב מִזֶּה.

וְעַל כָּלֵם — תִּזְהַר מְאֹד מְאֹד, שְׁיִהְיֶה לָךְ סֶפֶל וְקַעֲרָה לְפָנַי

שְׁאַתָּה הוֹלֵךְ לִישׁוֹן, בְּשָׂבִיל שְׁתוּכֵל לְקוֹם לְטֹל יָדַיִם שְׁחָרִית, כִּי אֲסוּר לְלַכֵּת ד' אַמּוֹת בְּלֵי לְטֹל יָדַיִם שְׁחָרִית, וּבִזְהַר כְּתוּב, שְׁחָיֵב מִיָּתָהּ. וְלִכֵּן צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִשָּׁמֵר מִזֶּה, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב. רַק תִּתְחַזֵּק וּנְשַׁמֵּעַ וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָךְ הַצְּלִיחָה גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁתַּצְּלִיחֵי לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים, וְתִכְנִיֶּסֶי בָהֶם אֲמוּנָה, וּבִנְכוּת זֶה תִּהְיֶה לָךְ הַצְּלִיחָה בְּבֵית, כְּמוֹ שְׁכַתוּב: "אִישׁ אֲמוּנוֹת רַב בְּרַכּוֹת".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ב' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וְתִלְךָ לְכוּלֵל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, אֲשֶׁר הֵד' לַמוּדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנֻגַד אַרְבְּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁלוּמֵד בְּכֹל יוֹם לַמוּד אַחַד מֵהֵד' לַמוּדִים הָאֵלֶּה — קִצַּת מִקְרָא, קִצַּת מִשְׁנָה, קִצַּת גְּמָרָא, קִצַּת מִדְּרָשׁ, וְאִזּוּ בְּשִׁנָּה שְׁנַתִּים אוֹ שְׁלֹשׁ יְזֻכָּה לְסִיִּים, כִּי אִם מִתְחִילִים מְסִיִּמִים, הָעֵקֶר

אָשֶׁר לא תתסט — לא תתע בְּנַחַל מג

תהיה שמח, ואל תדחק את השעה, כי חכמינו הקדושים אמרו (תנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממתנת לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר, ולכן תהיה רק שמח, ואז לא תהיה עצלן, ותהיה מברך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתסט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לִי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

אני חושב שאתם יכולים לקבץ תאריך לחתונה, ועוד יום יומים
אני אגיד לכם באיזה מקום לעשות את זה.

מאד מאד רציתי שתכנס לכולל, ותגיד פעם בשבוע שעור, כי
אין למעלה מזה.

רק חזק ואמץ באמונה שלמה בהשם יתברך, ועל-ידי-זה
תמשיך על עצמך חיות ודבקות הבורא יתברך שמו, כי אין מלבדו
יתברך כלל, והכל אלקות גמור, ואשרי מי שמכניס ידיעות אלו,
ואז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הבחור היקר לִי
מאד ... נרו יאיר, תלמיד ישיבת "דמשק אליעזר".

באתי לבקש אותך, היות שעכשו נכנס חדש אלול, שתקח את עצמך בידיך, ותשתדל לגמר את כל ספר תקוני זהר בגרסא, כי זה מאד מאד מוזבך את הנשמה, ותהיה חזק בזה, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה למצא את בת זוגך.

ראה ללמד בכל יום את המאמר בלקוטי-מוהר"ן (חלק ב', סימן פז), ולהגיד על זה את התפלה בלקוטי-תפלות, חלק ב', תפלה מ"ד, כף תעשה שלשים ימים, וכן תלמד בכל יום את המאמר בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קמ"א, ותאמר את התפלה בלקוטי-תפלות, חלק א', תפלה פ"ה, ואם תתנהג כף שלשים יום, אני מבטיח לך שתוכל להתחתן תכף-ומיד אחר חג הסוכות.

העקר תתמיד בלמוד חמש ורש"י עם התרגום בפרשת השבוע, וכן תגרוס ח"י פראקים משניות בכל יום, וכן תגרוס שבועה דפים גמרא בכל יום, וזה מוזבך את הנפש.

ועל כלם — ראה להתבודד להקדוש-ברוך-הוא בכל יום, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתכבד את הראשי ישיבה שלך: הרב ... גרו יאיר, ואת הרב ... גרו יאיר, כי אין עוד דבר יותר חשוב מלכבד את הראשי ישיבה.

ראה לכתב לי, ואז אכתב לך באריכות, רק תכתב את הכל, מה שמלחיץ אותך ושובר אותך וכו'.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתעא

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר שופטים, ב' דראש-חדש אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתכבד את חמיה וחסותך, הם

עוֹשִׂים בְּשִׁבְלֵיכֶם מֵעַל וּמֵעֵבֶר, הֵם מַחְזִיקִים אוֹתְךָ וְאֶת אֲשֶׁתְּךָ וְאֶת הַבַּת שְׁלֶךָ, מוֹסְרִים אֶת נַפְשָׁם בְּשִׁבְלֶךָ, וְלִכְן תִּתֵּן לָהֶם אֶת הַכְּבוֹד שְׁלָהֶם, וּבִפְרֹט חֲמִידָה, גֵּרוֹ יֵאִיר, הוּא אִישׁ נְעִים הַלִּיכוֹת, וְלֹא נוֹגֵעַ בְּזָבוּב וְכוּ', וּמֵה שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ — זֶה רַק כְּבוֹד שֶׁתְּכַבֵּד אוֹתוֹ, וְלֹא תִזְלֹזֵל בוֹ, וְכֵן חֲמוֹתְךָ תַּחֲיָה רוֹצָה רַק אֶת הַטּוֹב שְׁלֶךָ, וְלִכְן תִּרְאֶה לְתַתּ לָהֶם כְּבוֹד, אִין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּשְׁלוֹם-בַּיִת כְּמוֹ שְׁנוֹתְנִים כְּבוֹד לַהוֹרִים שֶׁל הָאִשָּׁה, וְאִתָּה לֹא יְכוֹל לְתַאֵר מֵה וְאִידָה הֵם עוֹד יַעֲזְרוּ לָךְ, אִם תִּתֵּן לָהֶם אֶת הַכְּבוֹד הַרְּאוּי.

תַּפְסִיק כְּבָר עִם הַיְלָדוֹת וְהַקְטָנוֹת, הֵם נִתְנוּ לָךְ אֶת הַבַּת מִמֶּשׁ נִפְלְאָה, הִיא בָּאָה אֵלַי וְלֹא הִכְרַתִּי אֶפְלוֹ מִי זֹאת, וְלִכְן רְאֵה לְכַבֵּד אֶת הַהוֹרִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְבְרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ.

הַעֲקֵר רְאֵה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כֹף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְבָמוֹת סב:): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהַמְכַבֵּדָה יוֹתֵר מְגוּפוֹ, עָלָיו נֶאֱמַר: "וַיִּדְעַתָּ כִּי שְׁלוֹם אֶהְיֶךָ", וְלִכְן אִם אִתָּה רוֹצָה לְזִכּוֹת לַעֲשִׂירוֹת גְּדוֹלָה, אֲמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֶק א', סִימָן סט), שֶׁעַקֵּר הַעֲשִׂירוֹת בָּאָה רַק עַל-יְדֵי הָאִשָּׁה; וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא נט:): אוֹקִירוּ לְנִשְׂיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דַתְתַּעֲתְרוּ [תְּכַבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ], וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְכַבֵּד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, תְּכַבֵּד אֶת חֲמִידָה וְחֲמוֹתְךָ, וְתִרְאֶה אֶל אֵילוֹ חַיִּים נְעִימִים תִּגִּיעַ.

אִתָּה יוֹדַע שְׁאֲנִי אוֹהֵב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּשִׁבְלֶךָ, וְלִכְן תַּעֲשֵׂה לְמַעֲנֵי אֶת כָּל מֵה שֶׁבִקְשָׁתִי אוֹתְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ב' דְּרָאשׁ-חֹדֶשׁ אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְהִבִּין, שֶׁעַל בְּעַלְךָ עוֹבֵר עִכְשָׁו הִרְבֵּה מִשְׁבָּרִים וּגְלִים, וְצְרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְהֵן אִמֶּת שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ לְךָ טְעָנוֹת וּמַעֲנוֹת עָלָיו, אֲבָל תֶּאֱמִינִי לִי, שֶׁהוּא עֶזֶר לִי בְּשָׂבוּעוֹת אֱלוֹ יוֹתֵר מִכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, כִּי הוּא הָיָה כְּמִטְרָה לַחֵץ, וְכָל הַחֲצִים נִכְנְסוּ בוֹ. וְלִכֵּן תְּדוּנִי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם, וְסוּף כָּל סוּף תִּצְאוּ מִכָּל הַחֻבוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

בְּמָקוֹם שֶׁיֵּשׁ מְרִיבוֹת — שְׁמָה יֵשׁ עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְדוֹן אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאִי שֶׁלֹּא יִחְסַר לְכֶם שׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְעַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, א' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֵין אִתְּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׁמִמָּה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁהֵבֵן

אָשֶׁר לא תתעד — לא תתעה בנחל מז

שְׁלֹכֶם ... גֵּרוֹ יְאִיר הַתְּאָרֶס, זֶה גַּם בְּתוֹךְ גַּם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה בְּבֵית שְׁלֹכֶם נְסִים.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ שִׁילֹךְ לְהִתְפַּלֵּל עִרְבֵי וּבִקְרָא
וְצִהָרִים, שְׁחִרִית, מִנְחָה, מְעֵרִיב — בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתוֹ, הוּא עוֹד יִהְיֶה יִרְא שָׁמַיִם גְּדוּל, רַק
צָרִיכִים סְבֻלָּנוֹת.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִקַּח אוֹתוֹ בְּיָדִים לְלַמַּד אֶתְּוֹ,
וְכֵן שֶׁיַּעֲבֹד אֶצְלוֹ, וְאֲזוֹ תִרְאוּ נְסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, א' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי
לְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּבִים, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזָכוֹת זֶה,
שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלֶךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲזַכֶּה לְשִׁמַּח
בְּשִׁמְחָה שְׁלֹכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, כְּדָאֵי לְשַׁלַּח אֶת הַבַּת שְׁלֶךְ לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית אֶל אַחֲוֹתֶיךָ ... תַּחֲיֶיהָ, וּמִשָּׁנָה מְקוֹם מִשָּׁנָה מִזֶּה, זֶה יִהְיֶה טוֹב לָהּ וְיִהְיֶה טוֹב לָכֶם.

בְּעֵינֵי הַבַּת הַקְּטָנָה, אִם הִיא אוֹהֶבֶת לִהְיוֹת אֶצֶל הָאוֹמְנָת — תִּשְׁאִירוּ אוֹתָהּ שָׁמָּה.

אוֹדוֹת מֶה שְׁאַתָּה רוֹצֵה לְהַדְפִּיס סֵפֶר, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה יְשׁוּעָה לְאַחֲוֹתֶיךָ, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁכַל מִי שְׂיִדְפִּיס סֵפֶר שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", תִּהְיֶה לוֹ יְשׁוּעָה יְהִי מִי שְׂיִהְיֶה, כִּי הַסֵּפֶר הַזֶּה עוֹלָה עַל כָּל הַסֵּפָרִים.

נָא וְנָא תִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיֶךָ וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ, וְשׁוּם דְּבָר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְעַל-יַדֵּי-נָה תִרְאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר רַק לִהְיוֹת חֲזָק, וְלֹא לִפְחַד מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינֵי הַדִּירוֹת וְכוּ', אֲנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, שְׁכַל אֶחָד יִבְנֶה עַל גַּג בֵּיתוֹ שְׂתִי דִירוֹת, וְיוּכַל לְהַשְׁפִּיר אֶת זֶה, וְזֶה יַעֲזֹר גַּם בְּפִרְנֶסָה.

לֹא כְּדָאֵי לְפָרְסָם אֲנָשִׁי עֲסָקִים בְּרְשִׁימַת הַטְּלֶפּוֹן שְׁלֵנו, כִּי יֵשׁ לָנוּ פֶה סִמְ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׂבִנְדָאֵי יִמְסֹר אֶת כָּלָם, כִּי הוּא רָשָׁע מְרָשָׁע, שְׂיַעֲקֹר מִן הָעוֹלָם.

תִּרְאֶה לְהַכִּיֵּן סֵפֶר טְלֶפּוֹנִים לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, וּלְרַבּוֹת כָּל

הַבְּחֹרִים שֶׁהוֹלְכִים לְהִתְחַתֵּן בְּקְרוֹב, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּהְיֶה לָנוּ קִהְלָה
גְּדוֹלָה שֶׁל מְאוֹת וְאַלְפֵי אַנְשִׁים.

אל תפחד משום דבר, כי גדול אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעז

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְצֵת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל,
"הַפְּעָה מְרֻכָּזת" לְמַעַן הִצְלַת מוֹסְדוֹתֵינוּ.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁעָשִׂיתָ
עִמָּדִי, כִּי אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמוֹסְדוֹת בְּמִצַּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וּבְזֶה
שָׂאתָ מִפִּיךָ וְעוֹזֵר לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ — אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֶךָ.

נָא וְנָא תִּחְדִּיר בְּעֵצְמֶךָ אֲמַתַּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתִדַּע שֶׁהַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצִדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְדָבָר
גְּדוֹל וְדָבָר קָטָן לֹא נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֹא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיוֹן,
וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וּבְכִפְרָת
עִכְשָׁו בִּימֵי אָלוּל הַקְּדוּשִׁים צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, תִּשׁוּבָה
מֵאֲהָבָה, שָׂאוּ מִתְבַּטְּלִים מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹנוֹת.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֵצְמֶךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוּר שְׂמֻדְבָּרִים אֵל הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא — זֶה הִצְלָחָה נִצְחִית,
הִצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תַּעֲזֹר אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂגַם־כֵּן יִתְחַזְּקוּ יַחַד, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְהַחְזִיק מִעִמָּד
בְּזֶה הָעוֹלָם, רַק עַל־יְדֵי נִקְדַּת הַחֶבֶר, כְּמוֹכָא בְּדִבְרֵי רַבְנוּ ז"ל

(לקויטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד) בסוד: 'וּמְקַבְּלֵין דִּין מִן דִּין', צְרִיכִים לְקַבֵּל אֶת הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה זּוֹכִים לְכָל טוֹב אֲמִתִּי וְנֹצֵחִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנוּיּוֹת, וְתִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצֻמְךָ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.
לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! אֵין עֲצָה אַחֲרַת אֵלָא תַפְּלָה, כִּי אֵי אַפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן לְמִצָּא זְווג, אֵלָא עַל-יְדֵי תַפְּלָה, יֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְפַּלֵּל שְׁעָה אַחַת וְנִעֲנָה, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְפַּלֵּל יוֹם אֶחָד וְנִעֲנָה, וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁמִּתְפַּלֵּל שְׁבוּעַ וְנִעֲנָה, וְכֵן הֲלָא וְכוּ' וְכוּ', כָּל אֶחָד כְּפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ, וְלִכְּן אִם הַשְׂדוּף הַזֶּה הִתְבַּטַּל, סִימֵן שְׁזָה לֹא הִיָּה שֶׁל הַבַּת שֶׁלָּכֶם, אֲסוּר לָכֶם לְהַשְׁבֵּר, וְאִנִּי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה אֲמִתִּית, שֶׁבּוֹדָאֵי יֵשׁ לָהּ זְווג, רַק תַּתְחִזְקוּ וְתִרְאוּ נְסִים נְגָלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר רַק לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִרְאוּ מָה שְׂיַעֲשֶׂה לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדַאי לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אֶת
הַמֶּאֱמָר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רי"א, וְלוֹמַר עָלֶיהָ אֶת
הַתְּפִלָּה בְּלִקוּטֵי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה ע"ו, וְאַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד אֶת הַמֶּאֱמָר
הַזֶּה, וְלוֹמַר אֶת הַתְּפִלָּה הַזֹּאת כַּמָּה פְּעָמִים בַּיּוֹם, וּבְנִדְאֵי תִרְאֶה גַם
נִפְלָא שְׂעִיעֶשָׁה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

בְּעֵינַי הַבֵּן שְׁלֶךְ ... נְרוּ יְאִיר, אֲנִי מִבֵּין מָאד מָאד אֶת צַעֲרְךָ
הַקָּשָׁה, אֲבָל לְדַעְתִּי, אִם תִּהְיֶה לָכֶם סְבָלְנוֹת, יִהְיֶה לוֹ זְוִיג טוֹב
וְיִתְחַתֵּן, וְיִגּוֹר בְּיַבְנָאֵל כְּרָצוֹנְךָ וְכְרָצוֹן אִשְׁתְּךָ, וְתִרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת
דְּקַדְשָׁה, כִּי הוּא בַּחוּר טוֹב וְיִרָא שָׁמַיִם, וּמָה שֶׁהָאֲחִים שְׁלוֹ מְדַבְּרִים
וְכו', מָה לַעֲשׂוֹת?! הֲרֵי שְׁלִשְׁתָּם לְמָדוּ אֲצִלִּי וְהִבְחִירָה מָאד מָאד
גְּדוּלָה.

נָא וְנָא רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, וְשׁוּם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְצָרִיכִים
בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֶּאֱחָל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... נְרוּ יְאִיר,
תְּלָמִיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, כִּי אַתָּה חִקּוֹק בַּפְּנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

עַקֵּר הַתְּקוּן לַפְּגַם-הַבְּרִית — זֶה רַק לְהַפְּיִץ אֶת אֹרֵר רַבְּנוּ ז"ל, וְלִכְּנֹן תְּרַאֶה לְהַפְּיִץ מַה שְּׁיִוָּתֵר קוּנְטְרָסִים בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאִם תּוּכַל גַּם לְהַפְּיִץ סִפְרִים מְכַרְכִּים וּבִכְרֵט שְׁאֵלוֹת וְהַשְׁוֹבוֹת "אֲשֶׁר בַּנְּחַל" — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה לְתַקּוֹן הַבְּרִית, וְצָרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעָבוּר זֶה.

אַל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרָיָה שְׁבַעוּלָם, וְתִהְיֶה לִי לַעְזוֹר, וְתִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְמַצֵּא אֶת בֵּית זַוְגֶךָ וְתִתְחַתֵּן, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִהְיֶה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, וּבִכְרֵט מִי שְׁחָטָא בַּפְּגַם הַבְּרִית הוֹצֵאת זָרַע לְבִטְלָה, עָלְיוּ עוֹבְרִים כָּל מִינֵי מַשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וְהוּא תְּמִיד בְּעַצְבוֹת וּבְדַכְּאוֹן. וְלִכְּנֹן תִּהְיֶה שְׂמַח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפא

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסִדֵּר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר, תְּלִמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מַה אֵמֵר לָךְ! אָסוּר לְהַסְתַּפֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעַכְב, שְׁרוּצָה לַעַכְב לֹא לְבוֹא אֶל צִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל כָּל-כֶּף הַפְּלִיג בְּמַעַלַת הָרֵאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלוֹ, וְאָמַר (תַּיִי-מוֹתֵר ז", סִימָן תה): הָרֵאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע שְׁאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתְּנָה, שְׁאֵנִי יוֹדַע מַה זֶה

ראש השנה, לא מִבְּעֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם תְּלוּיִים בְּיַדָּאֵי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֶלֶּא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, וְלִכֵּן מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ דְּבוּרִים אֵלוּ, לְדַעְתִּי, אֵין כָּבֹר שׁוֹם מְנִיעוֹת, וְאֶפְלוּ שֶׁיַּעֲמֵד הַגְּדוֹל שֶׁבְּגְדוּלִים, גָּאוֹן שֶׁבְּגְאוּנִים שֶׁבְּכָל הַדּוֹר הַזֶּה, הוּא פִקְלַת הַשׁוֹם כְּנֶגֶד דְּבוּר אֶחָד מִדְּבָרָיו ו"ל, וּבִזָּה אֲנִי חוֹק מְאֹד, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְּבַל אֶת עֲצָמָךְ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאֶפֶן, וְאַתָּה מְכַרַח לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אִם אַתָּה רוֹצֵה לְרֹאוֹת יְשׁוּעָה, וְלִזְכוֹת לְתַקוּן הַבְּרִית בְּשָׁלְמוֹת, תִּהְיֶה אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתכב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁמַעְתִּי כָּבֹר אֵיךְ שֶׁהִרְשָׁעִים הָעַרְב־רַב הִתְלַבְּשׁוּ עַל ... מִפְּנֵי שֶׁהֲעִיזוּ לְהַגִּיד אֶת הָאֱמֶת, שֶׁמִּלְאוּ אֶת כָּל הָעִיר בְּנִאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְבוֹא וְלִדְרֹשׁ לְבִנֵי הַנְּעוּרִים, אֵךְ נִכְצַר מִמֶּנִּי מְאֹד מְאֹד הַנְּסִיעָה, כִּי בְּקִרְוֹב מְאֹד, אֲנִי נוֹסֵעַ לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא אוּכַל לְהִיּוֹת שָׁם עַד אַחַר סְכוּת, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אִם אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּאִיזוֹ דְּרָךְ שְׂאֲנִי אֲדַבֵּר דְּרָךְ הַטְּלָפוֹן בְּרַמְקוּל, אֲנִי מוֹכֵן לְדַבֵּר אַתֶּם, לְחִזָּק וּלְעוֹדֵד וּלְשַׁמַּח אוֹתֶם, שֶׁיְבוֹאוּ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְגַם אַתָּה צְרִיךְ לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אַתָּה צְרִיךְ לְזַכֵּר, אִם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (תַּיִי-מוֹתֵר"ן, סִימָן תה): הִרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאֵין הַדְּבָר הַזֶּה בִּירְשָׁה מְאֻבּוֹתִי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמִתְנָה, שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ מֵה זֶה

ראש השנה, לא מבְּעֵי אַתֶּם כְּלַכֶּם תְּלוּיִים בְּיַדַּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֶפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְּלוּי בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי, אִז אֶפְלוּ שְׁהַגְדוֹל שְׁבַגְדוֹלִים וְהַגְּאוֹן שְׁבַגְאוֹנִים יִגְדוּ אַחֲרַת, הֵם כְּקַלְפַת הַשּׁוּם כְּנִגְד רִבְנוּ ו'ל, וְזֶה בְּרוּר אֶצְלִי, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, הַבְּחִירָה מָאד מָאד גְּדוּלָּה, רִבְנוּ ו'ל מָאד מָאד בְּקֶשׁ אוֹתָנוּ שְׁנַבּוּא אֵלָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאָמַר (חֲיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג): הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִיא פְּלֵא אֶצְלִי, מֵאַחַר שְׁהַמְקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְקַרְבִּים אֵלַי, שְׁיִהְיוּ כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה — אִישׁ לֹא יַעֲדֵר, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהַזְּהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שְׁכַל מִי שְׁסָר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ וּמְקַרֵּב אֵלָיו, יִהְיֶה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, לֹא יַחֲסֵר אִישׁ, וּמִי שְׁזָכָה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשַׁמַּח מָאד מָאד, אֲכָלוּ מַעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמַּתְקִים, כִּי חֲדוֹת הַיְיָ"ה הִיא מַעֲזָכֶם; וְלִכֵּן רְאֵה לְפָרְסֶם בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶת הָעֲנִיָּן שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַל תִּפְחַד מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

הַעֲקֹר שְׁצָרִיכִים בְּזֶה הָעוֹלָם זֶה רַק אֲרִיכוֹת אַפִּים, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם שְׁלֵא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאַנִּי מָאד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְלֹא לְפָחַד מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפג.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ

נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

אָסוּר לָכֶם לְהִכָּנֵס בְּלַחֲץ, כִּי כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עָלִיו
 עוֹבֵר מֵה שֶׁעוֹבֵר וְכוּ', וְאִם אַתֶּם הֵייתֶם יוֹדְעִים מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלַי כְּבָר
 אַרְבָּעִים שָׁנָה, לֹא הֵייתֶם מֵאֲמִינִים, שְׂלִיּוֹד אֲשֶׁה יָכוֹל לְסַבֵּל יְסוּרִים
 כְּאֵלוֹ, רְדִיפוֹת כְּאֵלוֹ, חוֹבוֹת כְּאֵלוֹ, מְרִירוֹת כְּאֵלוֹ, מַחְלָקֶת וְשִׁנְאָת
 חֲנָם כְּאֵלוֹ, וּמֵה מַחְזִיק אוֹתִי? שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֲנִי עוֹשֶׂה אֶת הַרְצוֹן
 שֶׁל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְקָרֵב אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְלִכְן
 אִם כּוֹנְנֶתְכֶם לְשָׁמַיִם, אֵל תִּתְבַּלְבְּלוּ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
 תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֵף אֶחָד, צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים, וְלֹא לִפְחַד
 מֵאֵף בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר הַשְּׁלֵמוֹת לְהַגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר,
 תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֵלִיעֶזֶר".

לִנְכוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמֵאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע שֶׁהִפֵּל
 מִסְתַּדָּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאֶה
 לְגַמֹּר עִם הַשְּׂדוּף מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר, וְאֵל תִּחַפְּהָ פְּרָגַע, כִּי רַבְּנוּ ו"ל
 מְאֹד מְאֹד הַקְּפִיד לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׂיֹוֹתֵר מֵהָר בְּגִיל צְעִיר, וְאִם לֹא
 בְּאִתִּי לְזֶה הָעוֹלָם אֵלֹא לְהִתְחַדֵּיר דְּבָר זֶה בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים — הִיָּה
 כְּדָאִי, וְלִכְן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כּוֹדָאִי לֹא
 יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתּפּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֶלוּל ה'תּשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֵז, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַיָּלֵד, כִּי כְּבֹר כְּתַבְתִּי לְאַחֲוֹתָיו שֶׁהִיא
תַּחֲזִיק אוֹתוֹ בְּבֵיתָהּ, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁכֵּן יִהְיֶה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּב בְּבֵית-
הַסֵּפֶר, רַק אֶל תְּפַחְדֵי וְתַעֲשֵׂי כְּפִי שֶׁאֵת מְבִינָה שְׂטוֹב לְבָנוֹת, אֲנִי
מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַדְּבוּרִים שֶׁדַּבַּרְתִּי עִם כָּל
הַמְּחַנְכִים וְהַמְּחַנְכוֹת יַעֲשׂוּ רֶשֶׁם אֶצְלָן, וְיֵצֵא מִזֶּה קוֹנְטֵרַס "חֲנוּךְ
מִצִּיּוֹן".

רַק תִּתְחַזְּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדְאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתּפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֶלוּל ה'תּשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ הָאָרוּךְ.

בְּעֵינַי כְּבוֹד אֵב וְאֵם, אֵתָה צְרִיף לְהַכִּין שְׂזוֹ מִצְוָה הַכִּי גְדוֹלָה,
אֲבָל כָּל מָה שֶׁשִּׁיף לְתוֹרָה צְרִיכִים לְצִיַּת אֵת הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׂכַתּוֹב
(וַיִּקְרָא יט, ג): "אִישׁ אָמוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, וְאֵת שְׂבֻתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ",
דוֹרְשִׁים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: יְכוּל אִם הָאָבָא אוֹ הָאָמָא יִגִּידוּ

לך לחלל שבת תצטרך לצית אותם? תלמוד לומר: "איש אמו ואביו תיראו, ואת שבתותי תשמרו", כי גם שניהם מחייבים בשמירת שבת; ולכן אל תבלבל את עצמך, ומכל שכן וכל שכן מהדמיונות של הקללות שאפה כותב וכי, הכל הכל, כי קללת חנם לא תבוא, אפה צריך רק לתת להם את הכבוד, לדבר אתם תמיד שאפה אוהב אותם, ועל-ידי-זה אפה מכבד אותם, אל תתבלבל משום בריה שבעולם, רק תתבודד תמיד בכל יום אליו יתברך, ותלך תחת העץ שבתרת, ושמה תתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר אין דבר חשוב מזה, וזה מה שכתוב אצל אברהם אבינו (בראשית כא, לג): "ויטע אשל" וגו', שזה ראשי תבות: א'שפך ש'יחי ל'פניך", כי אברהם אבינו נטע אשל, שהוא ראשי תבות: א'שפך ל'פניך ש'יחי, כי הוא החדייר בבית שלו ובאורחים שלו את הענין של תפלה והתבודדות, שזה ויטע אשל, תמשיך להתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ואל תבלבל את עצמך מאף בריה שבעולם, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

השם שלך ... ואל תתבלבל משום דבר שבעולם, תכבד ותתקד את ההורים שלך, תדבר אתם יפה, ועל-ידי-זה תצליח דרכך מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתפז

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר שופטים, ב' אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

תראי להתחזק, ואל תפגסי בלחץ, הקדוש-ברוך-הוא יתן לך את הכח בחיים לגדל את הילדים, ויהיה לכם הרבה נחת.

בעלך ... גרו יאיר, יש לו עבודה קדושה, ולא לחנם

שְׁהִסְמִי־מִיָּמִים מְנַסֶּה לְשֹׁבֵר אוֹתוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שֶׁתְּצַלִּיחוּ.

בְּעֵינֵי הַדָּאָר שְׁפַתְכֶּתָּ לִי וְכוּ', כְּדָאֵי שְׁתַּדְּבְרִי עִם ... תְּחִיָּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא,
וְתַלְפָּה לְהַפְּצָה, וְתִזְכָּה לְהַגִּיעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, רַק תִּגִּיד בְּכָל יוֹם
אֶת הַמֵּאֲמָר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיא), וְתִגִּיד עַל זֶה אֶת הַתְּפִלָּה
שֶׁל (לְקוּטֵי-תְּפִלוֹת, תְּפִלָּה פו), וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, תִּזְכָּה לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן
רַבְּנוּ ז"ל, כִּי לֹא יִכּוֹלִים לְהַגִּיעַ אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — רַק עַל-יְדֵי
תְּפִלָּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתפט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ

נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם.

בְּוִדָּאֵי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם בְּשִׁבְלֵי לְהַגִּיעַ
לְאוּמָן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי שְׁמָה יִכּוֹלִים לַפְּעֹל כָּל מָה שְׁרוּצִים — בֵּין

אָשֶׁר לֹא תתַּצ — לֹא תתַּצֵּא בְּנִחַל נֹט

בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב.

הַמַּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתַּצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

זֶה זְמַן רַב, שְׁאֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב לָכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְשִׁתַּקֵּק לְדַבֵּר
אִתְּכֶם, כִּי אַתֶּם מְאֹד חֲקוּקִים בְּלִבִּי, אֲכַל זֶה לֹא יוֹצֵא, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁעוֹד נִתְרָאָה בְּשִׂמְחוֹת.

הָאֵח ... גֵּרוּ יְאִיר, נִמְצָא זְרוּק אֶצֶל מְשִׁפַּחַת ... גֵּרוּ יְאִיר, וּמְאֹד
מְאֹד קָשָׁה לוֹ לְהִיּוֹת שָׁם, וְגַם לְהִיּוֹת לְמַעֲלָה עִם אֵח שְׁלוֹ הוּא לֹא
יְכוּל, כִּי אֵין שָׁם שׁוּם פְּרִטְיוֹת וְצַנִּיעוּת וְכו', כִּף הוּא טוֹעֵן, וְלִכֵּן
מָה אִמַּר לָכֶם! זֶה מְצוּה גְדוּלָה מְאֹד לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְתוֹךְ הַבַּיִת
שְׁלָכֶם, וּבְזָכוֹת שְׁתַּגְדְּלוּ אוֹתוֹ, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פְּרִי בְטוֹן,
וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם שְׁתַּעֲשׂוּ מָה שְׁבִיכֵי לְתַכֶּם לְקָרֵב אוֹתוֹ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתַּצֵּא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְהִיּוֹת מְחַלִּיפָה
בְּדָאָר בְּמָקוֹם ... תַּחֲיָה, פֶּעַם בְּשָׂבוּעַ אוֹ פֶּעַם בְּשָׂבוּעִים, יְהִיָה חֶסֶד
גְּדוֹל לְקַהֲלָה שְׁלָנוּ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְצַב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲנִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵין לְךָ מַה לְפַחַד, אֲדַרְבֵּה תִתְחַזְּקִי בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִז תִּרְאֵי אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם, אֲמוּנָה זֹאת הַבְּרָכָה, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחִזַּק בְּאֲמוּנָה, וְאִז אֵינוֹ מְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר.

רְאֵי לְלַמֵּד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", אוֹת פַּחַד, וְתַקְיָמִי מַה שֶּׁאֵת יְכוּלָה לְקַיֵּם, וּבְזֶה תּוֹרִידִי מִמֶּךָ אֶת כָּל הַפְּחָדִים יִתְרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְצַג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵל תְּפַחַד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שֶׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה

אֲשֶׁר לֹא תתְצַד — לֹא תתְצַה בְּנַחֵל סֵא

בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ, וְנִשְׁמַע אֶצְלְךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת. הֶעֱקַר תְּהִיָּה חֲזֵק
בְּאֲמוּנָה, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְצַד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְחִיץ אֶת הַמְּסַגֵּר שֶׁיְּבוֹא
וַיַּעֲשֶׂה אֶת הַגֵּדֶר כְּכֹר מְחָר, בְּשִׁבִיל שֶׁיִּגְמַר עַד שַׁבָּת, וְתִלְחִיץ אוֹתוֹ
בְּכָל מִינֵי לַחֲץ, כִּי אֲנִי רוֹצֵה שֶׁיִּגְמַר לְפָנַי שַׁבָּת, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ
עֲלֵינוּ הַרְשָׁעִים, שֵׁשׁ פַּה הַרְבֵּה פּוֹעֲלִים.

גַּם אֶת הַחֲשָׁמְלָאִי תִלְחִיץ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְכָל מָה שֶׁאַתָּה יִגַּע וְטוֹרַח בְּשִׁבִילִי,
תִּקְבַּל עַל זֶה שְׂכָר גְּדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם, אֲשֶׁר אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְצַה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ב' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַרְבֵּ ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּבְדֹּק מָה קוֹרֶה עִם הַבְּחוֹר ...
גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא מִתְלוֹנֵן, שֶׁמְרַבִּיצִים לוֹ נוֹדְפִים אוֹתוֹ וְגוֹנְבִים לוֹ

כְּסָפִים, אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ שְׁתִּבְדֹּק לְמִי יֵשׁ יָד בְּזֶה, וְאֲנִי אֶטְפֵּל בְּזֶה,
כִּי אֲסוּר לָתֵת שְׂכָמָה אֲלֵימִים יִשְׁתַּלְּטוּ עַל בַּחֲוֹר אֶחָד וַיִּשְׁפִּילוּ אוֹתוֹ,
כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר.

רְצִיתִי שְׁתִּשְׁלַח דִּו"חַ עַל כָּל בַּחֲוֹר בְּעֵנִין הַהֲנֵגוֹת שְׁלוֹ.

וְעַל כָּלֵם תִּרְאֶה שְׁתִּהְיֶה תּוֹרְנוֹת בִּישִׁיבָה בְּעֵנִין הַנִּקְיוֹן, שְׂזֵה
דְּבַר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתצו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לַסֵּדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

הַעֲקָר תִּהְיֶי חֲזָקָה בְּאַמוּנָה, וְאִז שׁוּם דְּבַר לֹא יִשְׁבַּר אוֹתָךְ, כִּי
בְּרִגַע שְׂאָדָם מְבִטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּוֹדַע שֶׁהַכֹּל
מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, אֲזַי שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ. וְלִכֵּן
תַּתְחִזְקִי מְאֹד וְשׁוּם דְּבַר לֹא יוּכַל לְהַעֲבִירָךְ עַל דַּעְתָּךְ וְכוּ'.

אֶת צְרִיכָה לְזָכֵר, שֶׁהַפְּרָנְסָה שֶׁל הָאָדָם זֶה בְּיַדִּים שֶׁל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֲסוּר לְהַשְׁבִּיר מִשׁוּם דְּבַר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתצו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר שופטים, ג' אלול ה'תשמ"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיְעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, שְׁתַּתְּאֲחֲדוּ יַחַד בְּיַתֵּר שְׂאֵת וּבְיַתֵּר עֵז, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר מְגַנֵּה כְּמוֹ שְׂנֵאת חֲנָם, עַד כְּדֵי כֶּף שְׂאֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁבַת לכו): רַבִּי נַחֲמִיָּה אוֹמֵר, בְּעוֹן שְׂנֵאת חֲנָם מְרִיבָה רַבָּה בַתּוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם, וְאִשְׁתּוֹ מַפְלֵת נַפְלִים, וּבְנָיו וּבְנוֹתָיו שֶׁל אָדָם מְתִים כְּשֶׁהֵם קִטְנִים; וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהִזָּהֵר מְאֹד מְאֹד עַל עוֹן שְׂנֵאת חֲנָם.

זְכְרוּ הַיְטֵב בְּדִיוֹק לִפְנֵי שְׁנֵה בְיוֹם ג' אֶלוּל הַכְּנִיסוּ בְכֵלָא סְרוּחַ אֶת יְדֵינּוּ ר' ... גְרוֹ יֵאִיר, וְהִבְטִיחוּ לוֹ כָּל מִינֵי הַבְּטָחוֹת שְׂיוּצִיאוּ אוֹתוֹ לְחַפְּשָׁה וְכוּ', לְשִׁקּוּם וְכוּ', וְרַק מִחֲמַת שְׂנֵאת חֲנָם מְאֵלוֹ שֶׁהוּא עוֹר לָהֶם לְבוֹא אֶל מַה שְּׂבָאוּ, הֵם דִּיקָא מוֹנְעִים מִמֶּנּוּ לְצֵאת, וְזֶה דְבַר שֶׁלֹּא יֵאֱמָן כִּי יִסְפֵּר, אִיךָ אַנְשִׁים יְכוּלִים לְהִיּוֹת כָּל-כֶּף שְׂפָלִים וְנִבְזִים, וְלַעֲשׂוֹת דְבַר כְּזֶה לִיהוּדֵי הַחֵף מִפְּשַׁע, אַבָּא שֶׁל תְּשַׁעֲהוּ יְלָדִים, שִׁיְהֵא נִמְק בְּכֵלָא סְרוּחַ, וְאִסּוּר אֶפְלוֹ לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, עַד כְּדֵי כֶּף גְּבָרָה הִרְשָׁעוֹת שֶׁל הָאֲנָשִׁים בְּנֵי בְלִיעֵל, שֶׁהוּא הַקִּים מֵאֲשַׁפּוֹת, וְעַכְשָׁו הֵם אֲשֶׁר קוֹבְרִים אוֹתוֹ, שְׁמוֹ שְׁמִים עַל זֶה, וּמְכַל זֶה נִפְשֵׁי הוֹמָה עָלֵי מְאֹד, אֶל מַה שְׂנֵאת חֲנָם יְכוּלָה לְהִבְיֵא, עַד כְּדֵי כֶּף, שְׂאָדָם מְסַגֵּל לְקַבֵּר אֶת הַשְּׂנִי בְלִי שׁוּם רַחֲמָנוּת. וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אֲמָרוּ (יְרוּשְׁלָמֵי יוֹמָא, פֶּרֶק א', הֵלְכָה א'): מְקַדְּשׁ שְׁנֵי מִכִּירִין אֲנִי אוֹתָן, שְׁהִיוּ יִגְעִין בַּתּוֹרָה, וְזֶהִירִין בְּמִצְוֹת וּבְמַעֲשָׂרוֹת וְכוּ', אֶלֶּא שְׁהִיוּ אוֹהֲבִים אֶת הַמָּמוֹן, וְשׁוֹנְאִים אֵלוֹ לְאֵלוֹ שְׂנֵאת חֲנָם, וְקָשָׁה הִיא שְׂנֵאת חֲנָם, שְׁהִיא שְׁקוּלָה כְּנֶגֶד עֲבוּדָה זָרָה וְגִלּוּי עֲרִיוֹת וּשְׂפִיכוֹת דָּמִים; וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְבַקֵּשׁ בְּכָל יוֹם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֵהִיָּה

נְקִיִּים מֵעוֹן שְׁנֵאת חַנּוּם, וּמָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְלַכֵּת רְחוּק? הֲנֵה יוֹשֵׁב פֹּה בִּיבְנֵאל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁהוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, שֶׁהֵם אֲנָשִׁים תְּמִימִים, שֶׁיִּשְׁנָאוּ אוֹתָנוּ בְּתַכְלִית הַשְּׁנָאָה עַל לֹא דָבָר, וְעַל לֹא עוֹל בְּכַפִּינוּ, אֲלָא הוּא גִנֵּב הַגּוֹנֵב כְּסָפִים כְּפִי שֵׁשׁ בְּיַדְנוּ מִסְמָכִים, בְּלֹא בּוֹשָׁה הוּא גּוֹנֵב לְאוֹר יוֹם, וְאִינוּ בּוֹחַל בְּשׁוֹם דָּבָר, וְתָרָאוּ אֶל מָה שְׁנֵאת חַנּוּם יְכוּלָה לְהִבְיֵא.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בְּאוּ וְנַעֲקֹר מֵאִתְּנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חַנּוּם, וְנַעֲזֹר אֶחָד לְשָׁנִי, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּלִי יוֹצֵא מִן הַכְּפֹל, שֶׁתִּהְיֶה שְׁמוּרִים מְאֹד מִשְׁנֵאת חַנּוּם, וְכֵן תִּשְׁמְרוּ אֶת עַצְמְכֶם מִגְזֻלָּה וּגְנֵבָה, וּבִפְרֵט עַכְשׁוֹ בִּימֵי אֵלוּל הַקְּדוּשִׁים, שֶׁהֵם יְמֵי הַרְחֻמִּים וְהַסְּלִיחוֹת, עֲלִינוּ לְשׁוֹב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה עַל עוֹן הַגְּנֵבָה וְהַגְּזֻלָּה שֵׁשׁ בְּיַדְנוּ, מִי שְׁחִיב בְּמַכְלַת שֵׁיִשְׁלָם, כִּי אִיךָ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְבוֹא אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְבַקֵּשׁ רְחֻמִּים וְתַחֲנוּגִים עַל עַצְמֵנוּ, בְּשַׁעָה שְׁאַנְחָנוּ עַדִּין חִיבִים לְמַכְלַת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, שֶׁתִּקְנוּ אֶף וְרַק אֲצֵל "סוּפֵר בְּרִסְלָב", מִשְׁפַּחַת ... שֵׁיחִיו, "מִינֵי בְּרִסְלָב" מִשְׁפַּחַת ... שֵׁיחִיו, וְרָאוּ לְשַׁלֵּם מָה שְׁאַתֶּם חִיבִים, וְכֵן מָה שְׁחִיבִים לְמוֹסְדוֹת — לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וּלְבֵית-סֵפֶר, כִּי כֹּף מוֹבָא בְּשֵׁם צְדִיקִים תְּלַמְדֵי הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע, אֲשֶׁר סִגְלָה שִׁיחִיו לְאָדָם יְלָדִים טוֹבִים — שֵׁיִשְׁלָם שְׂכָר לְמוּד, וְזֶה בָּא לְפָנֵי הַכֹּל, לְפָנֵי כָּל הַצְּדָקוֹת, וְכֹל מִי שֶׁעַדִּין לֹא שָׁלַם שְׂכָר לְמוּד עֲבוּר בְּנָיו וּבְנוֹתָיו, אֲסוּר לוֹ לְקַנּוֹת עֲלֶיהָ לְתוֹרָה.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ עַכְשׁוֹ בִּימֵי אֵלוּל הַקְּדוּשִׁים לומר סְלִיחוֹת לְפָנוֹת בְּקָר, וְאֲפִלוּ אֵלוּ שְׁלֹא יְכוּלִים לְקוֹם מִקְדָּם, עַל-כֹּל-פָּנִים שִׁיאֲמָרוּ סְלִיחוֹת לְפָנֵי הַתַּפְּלָה, כִּי עַכְשׁוֹ הוּא עֵת רְצוֹן בְּשָׂמִים, וְיְכוּלִים לְפַעַל כָּל מָה שְׁרוּצִים.

נָא וְנָא רָאוּ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבְּרִים אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצָחִית,

הַצְלַחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂיֹצֵא לְטִיל
בַּחוּץ עַל הָהָר וּבַשָּׂדֶה, לְהַתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר מִמְּשִׁיךְ אֶת רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְּבַרְךָ אֵל זֶה
הַעוֹלָם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂשִׁמְרוּ עַל הַצְּנִיעוּת,
הֵן צְנִיעוּת בְּבֵית, שְׂהֵאֲשֶׁה לֹא תֵלֵךְ עִם שְׁעָרוֹת מְגַלּוֹת, אֲשֶׁר זֶה עוֹן
חֲמוּר מְאֹד, וּמִבִּיא עֲנִיּוֹת וּמַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וּבְנֵי־אָדָם מְזוֹלְזָלִים
בְּזֶה, וְכֵן לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים עִם מִי הֵם מִתְּחַבְּרִים, כִּי הַיְלָדִים שְׁלָנוּ
הֵם הָעֵינִים שְׁלָנוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר עֲלֵיהֶם. וְעַקֵּר
הַחֲנוּךְ מִתְּחִיל בְּבֵית, הַיְלָדִים צְרִיכִים לְרֹאוֹת דְּגָמָא, אִם הָאָבָא בָּא
בְּכָל יוֹם לְבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְאִינוּ מְדַבֵּר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּאֲמֻצֵּעַ הַתְּפִלָּה,
וְנִזְהָר בְּטְבִילַת מְקוּהָ, וְקוֹבֵעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, אִזּוּ הַבֵּן גַּם־כֵּן יַחְקֶה אֶת
הָאָבָא, אֲבָל אִם הַבֵּן מִסְכֵּן, צְרִיךְ לְרֹאוֹת אִיךָ שְׂהֵאָבָא מְדַבֵּר בְּאֲמֻצֵּעַ
הַתְּפִלָּה בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וּמְזוֹלְזָל בְּמַצּוֹת, וְאִף פְּעַם אִינוּ פּוֹתַח סִפֵּר,
אִזּוּ גַם הַבֵּן יַחְקֶה אֶת אָבִיו.

וְלִכֵּן תְּהִיּוּ פְּקֻחִים, תְּשִׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד אִיךָ אַתֶּם מִתְּנַהֲגִים, כִּי
הַיְלָדִים יַחְקוּ אֶתְכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׂבַע־עוֹלָם
לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, כִּי רְצִיתִי לְרֹאוֹת נַחַת מִיְלַדְיֶכֶם, שְׂיִהְיוּ
יְלָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים, וְזֶה הַכֹּל תְּלוּי בְּכֶם, תְּשִׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד לֹא
לְרִיב בְּבֵית, כְּדִי שְׂהֵיְלָדִים לֹא יִרְאוּ דְּגָמָא חַיָּה, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אוֹי
לְאוֹתָהּ בּוֹשָׁה אוֹי לְאוֹתָהּ חֲרָפָה, שְׂפַבֵּית יֵשׁ מְרִיבוֹת, וְאַחֲר־כֵּן
הַיְלָדִים לוֹמְדִים אֶת זֶה.

נָא וְנָא תְּהִיּוּ חֲכָמִים, וְיִתְגַּבְּרוּ בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם, פֶּרֶק אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיְצָר הָרָע, וּמוֹצִיא אֶת
הָאָדָם מִהַשְּׂאוּל תַּחְתִּית, כְּמוֹ שְׂכַתוּב (תְּהִלִּים ל'): "הַעֲלִיתָ מִן
שְׂאוּל גַּיְפִשִׁי", שְׂהוּא רֹאשֵׁי תְּבוֹת מִשְׁנָ"ה, כִּי דִיקָא עַל־יַדֵּי לְמוֹד
מִשְׁנִיּוֹת יְכוּלִים לְהַעֲלוֹת אֶת הַנֶּפֶשׁ מִן הַשְּׂאוּל תַּחְתִּית וּמִתַּחְתּוֹ.

ומובא (מדרש תלפיות), שְׁאֲשֶׁר בֶּן יַעֲקֹב יוֹשֵׁב עַל פְּתַחַהּ שֶׁל גֵּיהֲנוֹם, ומי שְׁלָמַד הַרְבֵּה מְשָׁנִיּוֹת, הוּא אֵינוֹ מְרַשֶּׁה שְׂיִכְנֵס שְׁמָה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׁגוֹרֵס בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה פְּרָקִים מְשָׁנִיּוֹת. וְעַל כָּלֵם — רָאוּ לְלַמַּד דָּף גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, ומי יתן, שְׁתֵּהִיָּה לָכֶם חֲבֵרוֹתָא טוֹבָה, ומי שְׁזוֹכָה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַמְדָּרֵשׁ רַבָּה וְאֶת הַמְדָּרֵשׁ תַּנְחוּמָא — אֵין לְמַעְלָה מְזָה, וְאִזּוּ הוּא כְּבָר אֵינוֹ צָרִיף סִפְר מוֹסֵר.

זכרו היטב, אֲשֶׁר עָקַר הַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ וִ"ל, זֶה רַק עַל־יְדֵי לְמוֹד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים. וְלִכֵּן כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׂיִקְבַע לְעַצְמוֹ שְׁעוֹר בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ וִ"ל, וְדִיקָא עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה מְקַרְבֵּי אֶל רַבְּנוּ וִ"ל.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם יְשׁוּב הַדַּעַת אֲמַתִּי עֲכָשׁוּ בַּחֲדָשׁ אֱלוּל, וְתַכְיֵנו אֶת עֲצַמְכֶם לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי רַבְּנוּ וִ"ל, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְגָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מֵאֵד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כָּל מִי שְׂיֵשׁ לוֹ בֵּית, הוּא יְכוֹל לְהִתְחַיֵּל לְבָנוֹת עַל גַּג בֵּיתוֹ עוֹד דִּירָה אַחַת אוֹ שְׁתֵּי דִירוֹת, כִּי יֵשׁ עֲכָשׁוּ כַּמָּה קְבָלָנִים שְׂמוּכְנֵים לְבָנוֹת לָנוּ בְּזֵיל הַזּוּל, וְזֶה רוּחַ גְּדוּל לְכָל אָדָם שְׂיֵשׁ לוֹ בֵּית — הֵן שְׂיִוְכַל לְהַשְׁפִּיר אֶת זֶה, וְתֵהִיָּה לוֹ הַכְּנָסָה, וְהֵן לְעַתִּיד, זֶה יִהְיֶה בְּשָׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלוֹ, וְחָבַל מֵאֵד לְהַפְסִיד אֶת זֶה.

וְהַעוֹלָה עַל כְּלָנָה, שְׁכַל-כֶּךָ הַרְבֵּה מִשְׁפָּחוֹת רוּצוֹת לְהַכְנִס לְגוּר פֶּה, וְאֵין דִּירוֹת לְהַשְׁפִּיר, וְלִכֵּן כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, כָּל מִי שֵׁישׁ לוֹ בֵּית, שִׁיְהִיָּה בְּקֶשֶׁר אוֹ עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, אוֹ עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהֵם יְבָרְרוּ לָכֶם אֶת כָּל הַפְּרָטִים אִיךָ יְכוּלִים לְהוֹצִיא הַתֵּר בְּנִיָּה, וְאִיךָ יְכוּלִים לְבָנוֹת בְּזִיל הַזּוּל, וְזֶה יִתְרֵם מְאֹד לְקַהְלָתֵנוּ, שְׁנוּכַל לְהַכְפִּיל אֶת הַקְּהָלָה שְׁלָנוּ.

הַמְאֻחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר שׁוֹפְטִים, ג' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי כּוֹלָל
 "אֹר הַצַּדִּיק", הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲחִילוּ זְמַן חֹדֶשׁ, וְתִלְמְדוּ עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבועֵ, וְכֵן לְגַרְסַ ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, אֲשֶׁר דָּבַר זֶה הַדּוֹג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, וְכֵן לְגַרְסַ שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא, וְלַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ סֵדֶר בְּטוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף כְּסִדְרָן, וְכֵן לְגַרְסַ חֲמֵשׁה דְּפִים זֶהר וְחֲמֵשׁה דְּפִים תְּקוּנֵי זֶהר, אֲשֶׁר הָאָרִיז"ל נִתֵּן אֶת זֶה תְּקוּן לְבַעַל תְּשׁוּבָה. וְעַל כָּלֵם — תִּרְאוּ לְחֹזֵר הַרְבֵּה בְּסִפְרֵ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר בְּפִיכֶם, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁמּוֹ), שְׁלִמּוּד הַסִּפְרֵ שְׁלוֹ הוּא אֶתְחַלְתָּא דְּגֵאֲלָה; וְאָמַר (שָׁם סִימָן שִׁמַט), שְׁעַל-יְדֵי הַסִּפְרֵ שְׁלוֹ יְכוּלִים לְהִיּוֹת נַעֲשֶׂה בַּעַל תְּשׁוּבָה גְּמוּר, וְיִפְתַּח קְשׁוּיּוֹת גִּידֵיו וְלִכְבוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַתְמִיד בְּסִפְרֵ הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן.

נָא וְנָא עַכְשָׁו אַתֶּם הַתְּחַתְּנַתֶּם וְכָל הַחַיִּים לְפָנֵיכֶם, וְאַתֶּם חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה, אִם תִּקְחוּ אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִתְמִידוֹ בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד כְּסִדְרָן בְּעַקְשָׁנוֹת גְּדוּלָה, אִז תִּזְכּוּ לְמַעֲלוֹת וְלְמַדְרָגוֹת גְּדוּלוֹת בְּעַבְדוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וּבְפָרְט אִם תִּתְפַּלְלוּ יַחַד אֶת הַתְּפִלוֹת

הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית, מִנְחָה, עֲרֵבִית בְּקוֹל וּבְחֵיּוֹת — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, וּבַפֶּרֶט אִם תִּבְרָחוּ בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּתְדַבְּרוּ עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר דָּבָר זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.

גַּא וְנָא תַחֲזִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד, וְהֶאֱבַרְךָ ... גִּירוּ יְאִיר, הַשְּׁלִיף נַפְשׁוֹ מִגֶּגֶד, שְׁיִהְיֶה לְכֶם כּוֹלָל מְסֻדָּר, וְלִכֵּן רְאוּי שְׁתַּצְיִתוּ אוֹתוֹ, וּבְיַחַד תַּצְלִיחוּ לְהִקִּים כּוֹלָל נִפְלָא, מִכָּל הַבְּחוּרִים שְׁלַמְדוֹ בִּישִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

זְכְרוּ הַיֵּטֵב, אֲשֶׁר יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וּמָה נִשְׁאָר מֵאֲתָנוּ? רַק מָה שְׁנוֹזָקָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, הִלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, וְכֵן אֵל תִּהְיוּ בְּטִלְגָּנִים! וְתִרְאוּ לְנֹצֵל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר שֶׁלְכֶם, שְׁלֹא יֵלֵךְ לְאִבּוּד לְהֶבֶל וְרִיק וּבַפְּטוּיֵי דְבָרִים בְּטִלִּים.

הַדְּבִיקוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תַּצְיִרוּ בְּנַפְשְׁכֶם אֵיךְ שְׁכָל הָעוֹלָם כִּלּוֹ הוּא אִורוּ יִתְבַּרֵךְ וְאַתֶּם נִמְצְאִים בְּתוֹךְ הָאִור, וּמִחֲשָׁבָה כְּזוֹ מְטַהֵרֶת אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חַלּוּדָה.

רְאוּ לְכַבֵּד מְאֹד אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, כִּי אָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מְצִיעַא נט): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיֵיכֶם כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִתְרוּ [וּתְכַבְּדוּ וּתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שְׁתַּתְּעִשְׁרוּ]; וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי־מִוֵּהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן טו), אֲשֶׁר כָּל הַעֲשִׂירוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה רַק בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

גַּא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עֲצַמְכֶם בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְאֵל תִּגְבִּיהוּ אֶת הַקּוֹל שֶׁלְכֶם עַל נְשׁוֹתֵיכֶם, כִּי לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְקַפִּידִים עַל זֶה, עַד כְּדִי כְּהָ, שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה עֵא, סִימָן ז'): "וַיִּחַר אֵף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר הִתַּחַת אֱלֹקִים אָנִי" וְגו', אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא: כְּהָ עוֹנִים אֶת הַמְּעִיקוֹת, חַיִּיךָ, שְׁבַנְיָךְ עֲתִידִים לְעַמֵּד לְפָנַי בְּנֶה, הֵינּוּ בְּשַׁעַה שֶׁהַתְּלוּנְנָה רַחֵל לְפָנַי בַּעֲלָה יַעֲקֹב, שְׁאֵינן לָהּ יְלָדִים, וּבְמִקּוֹם לְחִזָּק אוֹתָהּ הוּא צָעַק עָלֶיהָ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הִקְפִּיד עָלָיו, וְלִכֵּן עַל אַחַת בְּמָה וְכַמָּה בְּאֵין עֲרֵךְ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת לֹא לְהַתְּפַרֵץ וּלְצַעֵק עַל הָאִשָּׁה, וְאִם תִּקְנוּ לְעֲצַמְכֶם

מדת הסבֵּלנות, תַּעֲבֹרוּ אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם דְּבָר.

רְאוּ לְהַפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים דִּיקָא, כִּי הֵם תּוֹמְצִית דְּבָרֵי רַבְנֵי ו"ל וּמוֹהֲרַנ"ת ו"ל בְּלִשׁוֹן פְּשוּטָה שְׁשִׁיךְ אֶפְלוּ לְאֵלוּ שְׁעֵדִין רְחוּקִים לְגַמְרֵי מַהֲיָהוּדוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, כְּאֲשֶׁר הִמְצִיאוֹת מְעִידָה, שְׁמֵאוֹת וְאֲלָפִים וְרַבְבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה וּמִתְחַזְּקִים דִּיקָא עַל-יְדֵי קוֹנְטְרָסִים אֵלוּ, וְלִכְן אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַפְיֵצַם.

הַמְאֵחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתק.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּמַחֲמַת טְרִדוֹתֵי עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא יָכוֹל לְכַתֵּב לְכָל אַבְרָהָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה מִחֵר לְשַׁלַּח לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִכְתָּב, לְעַת עֲתָה אֲנִי שׁוֹלַח לְךָ מִכְתָּב כְּלָלִי, שְׁאֶחָד תִּתְּלָה עַל "לוּחַ הַמוֹדְעוֹת", וְכֵן תַּעֲשֶׂה הָעֲתָקִים מִהַמְּכַתֵּב הַזֶּה לְתַת לְכָל אַבְרָהָ שְׁלוֹמֵד בְּכוֹלֵל "אוֹר הַצַּדִּיק", כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, שְׁלַכְל אַבְרָהָ יִהְיֶה לוֹ בְּיַד אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה.

הַמְאֵחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ג' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְשֶׁה לְבַחְוֹרִים בְּצַהֲרִים אוּ מְתֵי שְׁתִּבּוֹא הַמְּשֹׁאֵית עִם הַחֲמֵר לְאוֹלָם, לְפָרֵק וְלַהֲכַנִּים תַּכְּף־וּמְיָד

בְּאוֹלָם, כִּי דַעְתִּי נְחוּשָׁה לְגִמּוֹר עִם קְשׁוּט הָאוֹלָם, אֲבָל אֲנִי צָרִיךְ
עֲזָרָה מֵהַבְּחוּרִים, וְזֶה יִקַּח חֲצִי שְׂעָה, הַכֹּל יִהְיֶה בְּפָנִים, וְאִם אֶחָד
לֹא יֵדַע.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי דו"ח מְכַל בְּחוּר.

רק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנוֹזְפָה לְהַגְדִּיל אֶת הַיְשִׁיבָה עִם מְאֵתִים בְּחוּרִים, וְאֵל תַּחֲשֹׁב שְׂעָה
חֲלוּם, עִם רְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִים וְעִם מְסִירוֹת נַפְשׁ יְכוּלִים לְהִרְאוֹת אֶת
זֶה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר שׁוּפְטִים, ד' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר, יְבָרְכֶךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל הַבְּרֻכּוֹת.

זֶה שָׁבוּעַ שְׂפַתְתִּי לְךָ מִכְתָּב, וְטָרַם קִבְּלָתִי תְּשׁוּבָה מִמֶּךָ, וְאֲנִי
בְּטוֹחַ שְׂאֵתָה עֲסוּק בְּאֵלֶיךָ וְאֶחָד דְּבָרִים, אֲבָל בֵּין כֶּף הַעֲנִינִים
בְּיַבְנָאֵל לֹא נִשְׁקָטִים, בְּכָל פֶּעַם מְנַסִּים רַק לְהִלְהִיב אֶת הַלְּבָבוֹת,
כְּדִי שְׁלֹא יִשְׂרֶה הַשְּׁקֵט.

וְהִנֵּה זֶה כְּבֵר יוֹתֵר מִשְׁבֻּעִים, שְׂאַנְחָנוּ מִתְּלוֹנְנִים בְּמִשְׁטָרָה, וְכֵן
לְאַחֲרָי בְּדֵאֵר, שְׁלֹכְל אֲנָשִׁי פּוֹתְחִים אֶת הַמְּכַתְּבִים, וְהַיּוֹם בְּעֶצְמוֹ
יֵרֵד אֶל מִשְׁטֶרֶת טְבָרְיָה מִנֶּפֶל מוֹסְדוֹתֵינוּ ... לְהַתְּלוֹנֵן, שְׁפּוֹתְחִים
אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּדֵאֵר שְׂמִגְיָעִים לְמוֹסְדוֹתֵינוּ, וְכֵן יֵרֵד אֶל מִשְׁטֶרֶת
טְבָרְיָה ... שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַל הַבֵּית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, שְׁפּוֹתְחִים אֶת כָּל
הַמְּכַתְּבִים שְׂבָאִים לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וְגַם נֶעְלְמוּ צ'קִים שֶׁהוּא הַזְּמִין,
וּבְמִקוֹם לְקַחַת אֶת הַתְּלוֹנוֹת שְׁלָהֶם בְּרִצְיָנוּת, עֲנָה וְאָמַר חוֹקֵר
שְׁחָקָר אוֹתָם בְּשֵׁם: ... בְּמַלִּים אֵלוּ: "זֶה הַכֹּל מִגְּמַתִּי", וְלִכֵּן אֲנִי

מֵאֵד מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, מֵאֲחֵר שֶׁנִּקְשַׁרְתִּי אֵלֶיךָ, וְרֵאִיתִי לְפָנַי יְהוּדֵי
עַם לֵב חַם, שֶׁרַק רוֹצֵה לְעֹזֵר וּלְהַשְׁקִיט אֶת הַהֶסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת
וּלְהַשְׁכִּינׁ שְׁלוֹם, שֶׁתּוֹאִיל לְבָרֵךְ מֵה קוֹרָה.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁהַסְּבָלָנוֹת שֶׁל אֲנָשֵׁי עוֹמְדֵת לְהַתְּפוֹצֵץ,
הַיְלָדִים זְרוּקִים בֵּין בֵּית הַקְּבָרוֹת שֶׁהוּא מְחוּץ לְתַחוּם הַמּוֹשְׁבָה לְבֵין
הַמּוֹזְבֵּלָה, וְהַכְּבִישׁ הַמְּסַכֵּן רְאִיתָ בְּמוֹ עֵינֶיךָ, וְאָמַרְתָּ לִּי שֶׁאַתָּה לֹא
הֵייתָ שׁוֹלַח לְפָנֶיךָ אֶת יְלָדֶיךָ. מַה לַעֲשׂוֹת?! זֶה מַה שֵּׁיֵשׁ לָנוּ, יוֹתֵר
מִשְׁלֹש-מֵאוֹת וְשָׁשִׁים יְלָדִים צְרִיכִים לְהַתְּיַסֵּר וּלְהַתְּעַנּוֹת מֵדֵי יוֹם
בְּיוֹמוֹ תַּחַת שֶׁמֶשׁ יוֹקֵדָת, בְּשַׁעֲה שְׁאִין חֲשָׁמַל רַק בְּאֲמֻצָּעוֹת גְּנֶרְטוֹר,
וּמֵרַב עֲמָס זֶה בְּכָל פַּעַם נוֹפֵל, וְנִשְׁאָרִים בְּלִי חֲשָׁמַל וּבְחָם מְחֻנֵּיק,
בְּשַׁעֲה שֶׁמְבַנֶּה בֵּית-סֵפֶר בְּמוֹשְׁבָה עוֹמֵד רִיק וְכו', וְאֲנִי כְּבָר לֹא
נִכְנָס לְפָרְטִים אַחֲרֵים מֵה אֲנַחְנוּ סוֹבְלִים, וְאֲנִי צְרִיךְ לְהַחְזִיק אֶת
הַקְּהֵלָה שְׁלֹא יִתְפָּרְצוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ בְּעֵנִין הַתְּלוּנוֹת שֶׁאֲנַחְנוּ מְתְלוֹנְנִים
לְמִשְׁטֶרֶת טְבִירָה, וְלֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבָר, אֶת אֲנָשֵׁי לוֹקָחִים לְחֻקֵּירוֹת
בְּכָל יוֹם וְאֶת הַצַּד שְׁנֵי שָׁהֵם הַמְּצִיָּקִים וְכו', אֲלֵיהֶם בְּכָלֵל לֹא
מְתִיחִים לְקַחַת אוֹתָם לְחֻקֵּירוֹת.

בְּתוֹר אָדָם יָשָׁר וְרִצְיָנִי וּבַעַל מְשָׁרָה חֲשׁוּבָה שֶׁהִיָּתָה לְךָ וַיֵּשׁ
לְךָ, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתְּעַנֶּה לְבִקְשָׁתִי.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרֻכָה וְהַצְּלַחַת מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקג.

בְּעֻזַת הַשֵּׁם יְתְבָרֶךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר שׁוֹפְטִים, ד' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה גִיעֵו וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֵסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֵסֶלֶב",
הַיְ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יְתְבָרֶךָ, שְׁאָנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה לְהַתְּקַבֵּץ וּלְדַבֵּר

מִרְבֵּנוּ ו"ל, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל, זֶה עֲנִין גְּדוֹל מְאֹד לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא), שְׁאִם אָדָם יִזְכֶּה לַחֲזוֹר בְּתִשְׁבֻּעַת שְׁלֵמָה, אֲזִי יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַתְּעוּרוֹרוֹת לֹא רַק אֲצֵל עֲצֻמוֹ אֲלֵא גַם אֲצֵל יְלָדָיו, וְכֵן גַּם אֲצֵל כָּל הַטְּפוֹת שְׂאֵבֵד, רַחֲמָנָא לְצַלָן, גַּם אֲצֵלֶם תִּהְיֶה נַעֲשִׂית הַתְּעוּרוֹרוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, שְׁזֵה (דְּבָרִים ל, ו): "וּמַל הַיְיָ הָאֵת לְבַבְךָ וְאֵת לְבַב וְרַעְךָ", אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שְׁזֵה רָאשֵׁי תִבּוֹת אֱלוֹ"ל, כִּי בְּחֹדֶשׁ אֱלוֹל מְסֻגְלִים לְתַקֵּן כָּל אֲשֶׁר פָּגְמוּ כָּל הַשָּׁנָה. וְלָכֵן מֵה טוֹב וּמֵה נַעֲמִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִימֵי אֱלוֹל אֵת הַמְּאָמַר בְּלְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קמא, וְלוֹמֵר עַל זֶה הַתְּפִלָּה מִלְקוּטִי-תְּפִלוֹת תְּפִלָּה פ"ה, שְׁזֵה מְדַבֵּר מִחֹדֶשׁ אֱלוֹל, וְזֶה דָּבָר מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב, כִּי אָדָם יְכוּל לַעֲבֹר כָּל חַיָּו, וְלֹא יִזְכֶּה לְרַגַע אֶחָד שֶׁל יִשׁוּב הַדַּעַת. וְלָכֵן נִתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֹדֶשׁ אֶחָד, שְׁנִזְכֶּה לִישֵׁב עֲצֻמָּנוּ מֵה עוֹשִׂים, וְלִהְיֶכֶן עֲלִינוּ לְלַכֵּת. אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ריא): לְמָה נוֹסְעִים לְצַדִּיק לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי צְרִיכִים טְהָרַת הַמַּחְשְׁבָה, אִם אָדָם יֵשׁ לוֹ מַחְשְׁבָה קְדוּשָׁה וְטַהוֹרָה, וְרַק חוֹשֵׁב מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים, כִּי כֹּלָּא בְּמַחְשְׁבָה אֲתַבְּרִירו, אִם אָדָם חוֹשֵׁב רַק מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא הֵכִי מְצַלַח בְּעוֹלָם, לֹא שִׁיף אֲצֵלוֹ שׁוֹם יְרִידָה וּנְפִילָה וְעֲצָבוֹת, וְשׁוֹם דָּבָר לֹא יְכוּל לַעֲקֹרו, אֲתָה הוּא קֹדֶם שְׁבִרְאֵת אֵת הָעוֹלָם וְאֲתָה הוּא מְשַׁבְּרְאֵת הָעוֹלָם, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא), שְׁזֵה הָאֲמַת, שְׁמַחֲבָרִים אַחַר הַבְּרִיאָה לְקִדְּם הַבְּרִיאָה, הִינּוּ אֵין שׁוֹם מְצִיאוֹת אַחֲרַת כָּלֵל, הַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, מֵה אֲכַפַּת קֹדֶם הַבְּרִיאָה אוֹ אַחַר הַבְּרִיאָה, קֹדֶם הַצְּמֻצוֹם אוֹ אַחַר הַצְּמֻצוֹם הַכֹּל אֱלֻקוֹת, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סד), שְׁעַל-יְדֵי אֲמוּנָה עוֹבְרִים עַל הַכֹּל, וְלָכֵן נִקְרָא אֲבָרְהָם הָעֵבֶרִי, כִּי כָּל הָעוֹלָם כֹּלּוֹ עֲמָדוֹ מְצַד אֶחָד וְהוּא עָמָד מְצַד אַחַר, הִינּוּ הוּא הִיָּה הַיְחִידִי שְׁהָאֲמִין בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. מְסַבִּיר רַבְּנוּ ו"ל שְׁלָכֵן נִקְרָא עֵבֶרִי, מִלְּשׁוֹן עֵבֶר לַעֲבֹר, עוֹבֵר מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, עַל-יְדֵי אֲמוּנָה יְכוּלִים לַעֲבֹר עַל הַכֹּל.

הַיּוֹם הַזֶּה הֵייתִי קוֹרָא אוֹתוֹ יוֹם שְׁנֵאת חַנּוּם. הַיּוֹם זֶה ג' אֱלוֹל,

חִלְפָה שָׁנָה, שְׂיִהוּדֵי חַף מִפֶּשַׁע הַכְּנִיסוּהוּ לְבֵית-הַסֵּהַר, וַיִּכְלוּ
 לְהוֹצִיאוֹ כַּמָּה פְּעָמִים, אָלָא אֵלּוּ הָאֲנָשִׁים שֶׁהוּא הַגְּבִיָּה שֶׁהָיוּ אֵין
 וְאִפְסוּ, וּכְמָה מֵהֶם הָיוּ מוֹכְרִים בְּשׁוּקִים, יִרְקָנִים בְּעֶלְמָא, וְהוּא
 הַגְּבִיָּהֶם מִשְׁפָּל הַמְדַרְגָּה, וְהֵם אֲשֶׁר קָבְרוּ אוֹתוֹ, וְהֵם הַמּוֹנְעִים
 לְהוֹצִיאוֹ. עַד כַּדִּי כֹף, שְׁמִסְכֵּן שָׁנָה שְׁלֵמָה חִלְפָה, שְׁאֵפְלוּ נִרְקוּמָנִים
 נוֹתְנִים לָהֶם חִפְשָׁה, וְלֹאדָם זֶה בְּקִשֵׁי נִתְּנוּ לוֹ יוֹמִים וַחֲצֵי לְצֵאת
 לְחַתְּנַת בֵּיתוֹ. מַה זֶה צָרִיף לְלַמְדָנוּ? אֵל מַה שְׁנֵאת חֲנָם יְכוּלָה
 לְהִבְיָא. עָלִינוּ לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת שׁוּא, כָּלִם מְדַבְּרִים מִמְּשִׁיחַ,
 מִגְּאֻלָּה, אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, כָּל זְמַן שְׁלֵא נַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם,
 אֶת הַהֶסְתוֹת הַפְּרוּעוֹת, לְצַעֲרָנוּ הַרַב, נִצְטַרְךָ לְחִכּוֹת, לֹא יוֹעִיל שׁוּם
 דְּבָר, הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה שְׂיִשׁ וְעַדִּין נִמְצֵאת אֲצֶל כָּלִם, אֶף אֶחָד אֵינוֹ
 נָקִי מִזֶּה, בֵּין הָאֲשֻׁכְנָזִים לְבֵין הַסְּפָרְדִים, בֵּין הָאֲשֻׁכְנָזִים בְּעֶצְמָם יִשׁ
 חֲסִידִים וְלִיטָאִים, בֵּין הַחֲסִידִים יִשׁ עֲשָׂרוֹת חֲסִידִיוֹת, שְׁאֶחָד שׁוֹנֵא
 אֶת הַשְּׁנִי, בֵּין הַלִּיטָאִים יִשׁ עֲשָׂרוֹת יְשִׁיבוֹת וְשִׁיטוֹת בְּלַמּוּד, שְׁכָל
 אֶחָד מְדַבֵּר עַל הַזּוּלַת, וּכְמוֹ-כֵן אֲצֶל הַסְּפָרְדִים, יִשׁ רְקָעִים שׁוֹנִים,
 שְׁאֶחָד אֵינוֹ מִסְתַּדֵּר עִם זוּלָתוֹ, יִשׁ מְרוֹקָאִי, תּוּנִיִּסָאִי, תִּימָנִי וְסְפָרְדִי
 וְכוּ' וְכוּ', וְלֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר שְׂיִקְרָה דְּבָר כְּזֶה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, אֲבָל
 זוֹ עֲבָדָה וּמְצִיאוֹת! שְׂיִשׁ גּוֹזְעֵנוֹת אֲרוּרָה, יִשׁ שְׁנֵאת חֲנָם שְׁשׁוֹנָאִים
 זֶה אֶת זֶה, וְאֲנִי כּוֹלֵל פֹּה גַם בְּכִרְסָלְכֶם, אֶחָד אוֹכֵל אֶת הַשְּׁנִי, בּוֹלֵעַ
 אֶת הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ חֲדָשׁ אֵלּוּל, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁעַל-כָּל-פָּנִים עֲתָה
 נַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ אֶת הַגּוֹזְעֵנוֹת הָאֲרוּרָה, שְׁנֵאת חֲנָם, תִּרְאוּ לְהִיכֵן יְכוּלִים
 לְהַדְרִיד. יְהוּדֵי נִמְצָא בְּכֹלָא סְרוּחַ וְכָלִם אוֹמְרִים שְׁטוּב לוֹ, הוּא
 מְרַבֵּץ תּוֹרָה, מִי שְׁאוֹמֵר שְׁטוּב לוֹ, הֵייתִי מְצִיעַ לוֹ, שְׂיַחֲלִיף אוֹתוֹ
 לְיוֹם אֶחָד.

אֲבָל הַהֶכְרַח לִי לומר לָכֶם, שֶׁהַשְּׁנָה הַזֹּאת הֵייתָ לִי שָׁנָה קִשָּׁה
 מְאֹד, לִי בְּעֶצְמִי הֵייתָ פְּעָמִים הַזְּדַמְנוֹת לְהוֹצִיאוֹ, וַחֲבָרְיוֹ הַטּוֹבִים
 שְׁמוֹ מְכֻשׁוּלִים וְכוּ', וְכָלִכֶם זוֹכְרִים מַה שְׁאֲמַרְתִּי בְּבִנְיָה הָאָמָה לְפָנַי
 קָהַל וְעַדָּה, מִי הִיָּה הָאֲחַרְרָאִי? אַתֶּם יוֹדְעִים הֵיטֵב. אֲנִי חִנְכַּתִּי כְּשִׂישׁ
 שְׂרָפָה וְאֲנָשִׁים צוֹעֲקִים הַצִּילוּ, לֹא מְחַכִּים לְרִשׁוֹת אוֹ לְהַתֵּר, אָלָא
 קוֹפְצִים לְבֵית וּמְצִילִים אֶת הָאֲנָשִׁים מִתּוֹף הָאֵשׁ, כֹּף חֲנֻכָּה אוֹתָנוּ

התורה "לא תעמד על דם רעך", ולכן אני מבקש את אנשי שלומנו, הקדוש-ברוך-הוא זכה אותנו עם קהלה יפה מאד. קהלת "היכל-הקדש", אשר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נט): הצדיק בונה "היכל-הקדש", זה לא "היכל-הקדש" שלי, אלא של רבנו ז"ל, ועלינו לשמר מאד מאד, ממשיך רבנו ז"ל ואומר, שלא ידבק בנו הרע של אלו האנשים שמתקרבים אל הקדשה, כי כל אחד ואחד יש לו רע, מסכן הוא חטא, וכדי להנצל מהרע שלו, צריכים לקחת את אש המשפט, לשפט עצמו עם אש דקדשה, להתבודד הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא, וזאת קבלנו מתנה מרבנו ז"ל — לדבר אליו יתברך בשפת האם שלנו, כי אין לנו בזה העולם רק הבורא יתברך שמו, ואם נהיה חזקים בזה — נצליח. את העולם איננו יכולים לתקן, אבל את עצמנו אנו יכולים לתקן ומכרחים לתקן. ולכן אלו"ל ראשי תבות: "וישאלו איש לרעהו לשלום", עכשו הגיע הזמן ימי אלול, שנשאל בשלום רעינו. לחיות באהבה ובשלום, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל לכל העולם כלו, כי עלינו נפל חובת היום, אסור לנו להסתפל על אף אחד, אסור לומר שיש כבר מפיצים, לא ולא! רבנו ז"ל למד אותנו: 'אחד היה אברהם', שעבד את הקדוש-ברוך-הוא בבחינת 'אחד', ולא הסתפל על אחרים. אלא הוא בעצמו הסתפל על עולם שהוא יחידי, ומכרח לפרסם אותו יתברך לעולם. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן סז), הגה מגלים ומפרסמים את הצדיק, ובזה מתפרסם שמו יתברך, כי שמו יתברך משתף בשם הצדיק, כי הצדיק מקרב אותנו אל הקדוש-ברוך-הוא. הצדיק שדכן, הוא מחבר בין זעיר אנפין לנקבא דזער אנפין, בין נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה): אם יש לאדם אמונה בצדיק עם דעת, אף פעם לא יפל, אבל אם יש לו אמונה בלי דעת הוא יפל. ולכן אנו רואים, שישנם אנשים שהיו מקרבים לצדיק, ואחר-כך נתרסקו, וזאת מחמת שהיו מקרבים בהתקרבות עזרת.

רבנו ז"ל אומר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יד), שאדם צריך לשבר גאותו בארבע בחינות: א. צריך להקטין עצמו בפני גדולים

ממנו. ב. להקטין עצמו בפני בני אדם כְּעָרְכוֹ. ג. צריך להקטין עצמו בפני אנשים קטנים ממנו. ד. צריך להקטין עצמו כְּנֶגֶד מְדַרְגָּת עֲצָמוֹ. הינו שהגיע למדרגה שהוא קטן שבקטנים, צריך לידע שגם זה עדין אינו מספיק, שזה מה שנאמר: "שבו איש תחתיו". אדם צריך להגיע לדרגה כזו, לידע שהוא תחת מדרגתו, ואם אדם מגיע לזה, אז זוכה לגלוי אלקות, שתמיד מאיר לו הקדוש-ברוך-הוא, וזו מדרגת הצדיק. הצדיק בעצמו אינו רוצה כלום רק לקרב נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם עושים מציאות מהצדיק, לבסוף מתרחקים ממנו, כי כל אדם רוצה הצגה, קומדיה, הינו תנועות משנות, עומד על הראש, הולך על ארבע, עושה היות וחזיונות ודמיונות, זאת בני אדם אוהבים, כי כל אחד מחזיק עצמו שפוי, ואם לפי דעתו המעקמת נמצא צדיק שהוא גם-כן שפוי, מדבר עם בני-אדם, לבוש כשאר בני אדם, מסתובב בין הבריות, הוא בעיניו אינו צדיק, כי דמה בדעתו שמי יודע מה הצדיק, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר, חלק א', סימן רמג), שכל מה שצדיק יותר גדול, לא רואים אצלו שום דבר, אדרבה, רואים אצלו שהוא מתנהג כאדם פשוט, וחכמינו הקדושים אומרים: כל השירים קדש, ושיר השירים קדש הקדש הקדשים; שלמה המלך חבר שלשה ספרים: משלי, קהלת, שיר השירים, בספר משלי ישנם דבורים נפלאים מאד, מוסר השכל, אבל בשיר השירים אין רואים מאומה, רק נדמה כשיר אהבה, ובני אדם חושבים מה זה וכו', באים חכמינו הקדושים ואומרים: כל השירים קדש — משלי וקהלת הם קדש, דברים עליונים וגבוהים מאד, אבל שיר-השירים קדש הקדשים; אומר רבנו ז"ל: כף הצדיק הגדול במעלה עליונה ונפלאה מאד, אצלו לא רואים כלום, ומתנהג כאדם פשוט, ולכן בני-אדם מתרחקים ממנו, אבל מי ששם לב ואזן קשבת ועינים לראות — למה זכיתי בזמן קצר על-ידי הצדיק הזה, אז אפלו שהולך פשוט, מדבר פשוט וכו', מתחבר אלינו, אנו מרגישים שפה מסתובב אדם מורם מעם, אבל בני-אדם אינם יודעים ומבינים את זאת, ולכן יש להם אמונה בצדיק בלי דעת, ולבסוף מתרחקים, אבל מי שיש לו דעת, הוא נשאר אצל הצדיק.

וְלָכֵן עָכְשׁוּ אָנוּ נִמְצָאִים בְּיָמֵי אֱלוֹל, הִבָּה נִלְמַד מִטְעוֹת שְׁלָנוּ, שְׁעֵשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וְכֵן נִלְמַד מִכָּל הַטְעוֹת שְׁאָרְעוּ בְּעוֹלָם. הִיְתָה לְעַם יִשְׂרָאֵל שָׁנָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְעַדִּין אָנוּ זְקוּקִים לְרַחֲמִים רַבִּים, וְאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אֵל תִּתְרַשְׁלוּ וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֹאת בְּנִקְל, יְשָׁנָם דִּינִים גְּדוֹלִים בְּשָׂמִים עַל עַם יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְתִּיקֵם מֵאֲתָנוּ. בְּנֵי יִשְׁמַעֵאל פְּרָאֵי אָדָם מוֹסְתִים עַל-יְדֵי בְּנֵי עֲשׂו, שְׁכָל כַּחוֹ "עַל חֶרֶבָה תִּחְיֶה", עַדִּין מִתְכַּנְּנִים עָלֵינוּ מֵה שְׁמִתְכַּנְּנִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְלָכֵן אֵל יְהִיָּה נִקְל בְּעֵינֵיכֶם, מִי שְׂרוּצָה לְהִנְצֵל — יִקַּח קָמִיעַ, וּמָה תִּפְסִידוּ? אֲפֹלוּ עַל סִפֵּק סִפְקָא, לָמָּה לֹא יְהִיָּה בְּכִיטְסָם? הַיּוֹם אָדָם יוֹצֵא מִבֵּיתוֹ, וְאֵינוּ יוֹדֵעַ אִם יִחְזוֹר, הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ, בְּאוֹטוֹבוֹס, בְּרַחוּב וְכוּ', וְאֵינוּ בְּטוּחַ שְׂיִשׁוּב לְבֵיתוֹ. אָדָם נִכְנָס לְמִסְעָדָה לְאָכֵל, וְרַחֲמָנָא לְצַלָּן, כְּכֹר אֵינוּ יוֹצֵא מִשֵּׁם חֵי, וְלָכֵן כְּדָאֵי מְאֹד שְׁתַּקְחוּ אֶת הַקָּמִיעַ, וּתְזַכּוּ עוֹד נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִם יֵשׁ מִי שְׂצוּחַק מְזֵה — זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ. עָלֵינוּ לְזַכּוֹת אֶת כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאֵל תִּקְחוּ דְבַר זֶה בְּנִקְל, תִּפְיָצוּ מֵה שְׂיִוִּתֵר קָמִיעוֹת. מִבְּקָשִׁים מִכֶּם דְּבַר פְּעוּט כְּזֶה, לָמָּה לֹא תִקְיָמוּהוּ?!

הִיְתָה לָנוּ שָׁנָה קָשָׁה מְאֹד, הָיוּ לָאֵין סִפְר הַרוּגִים וּפְצוּעִים, צָרוֹת אַחֲרוֹנוֹת מְשַׁכְּכוֹת רֵאוֹנוֹת, אֲבָל הַהוֹרִים הַשְּׁפוּלִים יוֹשְׁבִים וּבוֹכִים עַל יְקִירֵיהֶם, וְאֵין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב לְדַמְעוֹתֵיהֶם, שְׂאֵין לָהֶם לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, פִּתְאֵם אָדָם אֲבַד אֶת אִשְׁתּוֹ אוֹ בֵּתוֹ, אָבִיו יִלְדִּין וְכוּ', שְׁמוֹ שְׂמִים, הִבָּה נִתְבוֹנֵן מֵהִי שְׁנֵאת חֲנָם, אֲשֶׁר הַכֵּל בָּא בְּעֲטָיָה. מְסִיתִים וּמְדִיחִים יוֹם וְלַיְלָה לַיְלָה יוֹם זֶה עַל זֶה וְזֶה עַל זֶה, דוֹר הַהִפְלָגָה.

הִנֵּה פֹה בְּיַבְנָאֵל יֵשׁ כְּמֹר רַע מְקוּמִי, מְסִית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם נִגְדָנוּ עַל לֹא דְבַר, וְגוֹנֵב וְגוֹזֵל, וְנוֹטֵל מִשְׁכַּרְת לְחֹדֶשׁ, אֲשֶׁר רֵאשׁ הַמְּמַשְׁלָה וְשֵׁר הַבְּטָחוֹן אֵינָם מְקַבְּלִים מִשְׁכַּרְת כְּזוֹ, אֲשֶׁר לָהֶם יֵשׁ אַחֲרֵיָת כְּבִדָּה. וְהִנֵּה זֶה גּוֹזֵל וְגוֹנֵב לְאוֹר הַיּוֹם, וְאֵין זֶה רַק גּוֹנֵב שֶׁל כֶּסֶף, אֲלֹא הוּא מְסִית וּמְדִיחַ, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְעָלֵינוּ לְשָׁמֵר הַיֵּטֵב עַל הַיְהִדוֹת שְׁלָנוּ, לָכֵן אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים! שְׁמָרוּ מְאֹד מִמְּסִיתִים וּמְדִיחִים, אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם, מְסִפִּיק שְׁנֵאת חֲנָם, מְסִפִּיק

שְׁפִיכוֹת דָּמִים, עָלֵינוּ לְרֹאוֹת שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵינוּ אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְנַעֲשֶׂה זֶה לְזֶה.

וְהִנֵּה אֲנִי מְעוֹרֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁגָרִים מִחוּץ לַיִבְנָאֵל, בָּאוּ וְתִקְנוּ דִּירָה בַּיִבְנָאֵל, וְאַפְלוּ לְשֵׁם הַשְּׁקָעָה, תִּשְׁפִּירוּ אֶת זֹאת, וּבְזֶה תַּהֲיֶה לָכֶם הַכְּנָסָה. אֲנִי רוֹצֶה שֶׁפֶה תַּהֲיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב", עַל אַפֶּס וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְּדֵינוּ, אֵינֹנִי מִפְּחַד! אֶף שְׁמַקְלִיטִים אוֹתִי וְזֶה יִדְפֶּס. אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ" חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, אֲשֶׁר כָּל רְצוֹנֵנוּ וְכִסּוּפֵינוּ לְחַיּוֹת בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, לְחַנּוּף יְלֵדֵינוּ עַל קִדְשָׁהּ וְטַהֲרָה, אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם מְאֹד שֶׁתַּעֲזוּוּ לִי, וְעַקֵּר הָעֲזוּרָה שֶׁלָּכֶם, שְׁתַּהֲיֶה אֲהָבָה וְאַחֲדוּת, וְאִזּוֹ נִקְצֹר אֶת הַדֶּרֶךְ, וּבִכְפָּרְט עֲכָשׁוּ בְּחֹדֶשׁ אֶלּוּל, אֲנִי צָרִיכִים לְרֹאוֹת לְדַרְשׁ וּלְחַפֵּשׂ מָה עֲשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, זֶה מָה שְׁפָתוֹב (קֹהֶלֶת א, יג): "וְנִתַּתִּי אֶת לְבִי לְדַרְשׁ", שְׁנֵה נֹאמֵר עַל חֹדֶשׁ אֶלּוּל, שֵׁישׁ לְאַדָּם פְּנְאֵי חֹדֶשׁ שְׁלֵם לְבִדּוּק הַיֶּכֶן אֲנִי אוֹחֲזִים בְּמִדּוֹת, בְּחַנּוּף בְּטַהֲרַת יִשְׂרָאֵל.

וְאַבְקֵשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה נוֹתֵר לָנוּ פָּחוֹת מִחֹדֶשׁ לְהַגִּיעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְאֵילוּ פָּנִים נִגִיעַ לְרַבְּנוּ ו"ל, אִם הָיָה בֵּינֵנוּ מְרִיבוֹת, כִּי כִּף אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (חַי־מוֹהֲר"ן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רְאוּי שִׁיתְמָהוּ עַל גְּדֹל הָאֲהָבָה שִׁיְהִיָּה בֵּינֵיהֶם. בְּכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּהֲיֶה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה, הִנֵּה נוֹתֵר לָנוּ פָּחוֹת מִחֹדֶשׁ, תְּפִיצוּ סְלִיחוֹת לְעִדּוֹת הַמְּזֻרָח, וְכֵן יוֹצֵא סְדוּר "עֵת רְצוֹן" לְעִדּוֹת הַמְּזֻרָח, אֲנִי רוֹצֶה שֶׁתְּפִיצוּ אֶת זֹאת, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְהַבִּיא מְלִיוֹן יְהוּדִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וּיְכוּלִים לְהוֹצִיא מִהַכֹּחַ אֶל הַפְּעַל רְצוֹן זֶה, כִּי יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, וְלָכֵן רְאוּ לְהַפִּיץ הַלָּאָה וְהַלָּאָה, וּבִכְפָּרְט אֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים שְׁמֻדְבָּרִים לְעַמְךָ, רְאוּ לְהַפִּיצֵם בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז, וְעַל יָדָם נִקְרַב מְלִיוֹן יְהוּדִים לְרַבְּנוּ ו"ל. יַעֲזוּר הַקֹּדֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתַקָּה, וְנִזְכָּה לְפַעַל אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל מָה שְׁצָרִיכִים לְפַעַל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקד.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר שופטים, ה' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

באתי לבקש את אנשי שלומנו היקרים בכל לשון של בקשה,
הרי כל הלמודים שאנחנו לומדים ב"היכל-הקדש" זה רק לקבל את
כל אחד בסבר פנים יפות, ואפלו את תושבי המקום, אף שהם
מוסטים מהסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, כי עלינו לזכר, שכלל
נשמות ישראל הם חלק אלוך ממעל. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות
ג): חביבין ישראל שנקראו בנים למקום, שנאמר (דברים יד, א):
"בנים אתם להוי"ה אלקיכם", ולכן למה לא נחיה ביחד כמו אחים,
כי אב אחד לכלנו, וזה עקר היפי והחן של נשמות ישראל,
שמחזיקים את עצמם ביחד באהבה, ועל קטב זה בניתי את הקהלה,
ולבסוף מה קורה לאחרונה? שנכנסות משפחות חדשות לגור,
ובקשי נותנים להם שלום, הן אמת אני דן את אנשי שלומנו לכף
זכות, שהיום כבר לא יודעים מי תושב ומי אורח, כי יש יותר
ממאתים עשרים וחמש משפחות מאנשי שלומנו מה שידוע לנו,
ויש עוד משפחות רבות שאנחנו אפלו לא יודעים שהם גרים פה,
חושבים שהם אורחים, ואסור שיקרה בינינו דבר כזה, ברגע
שרואים פנים חדשות, צריכים לקבל אותם בסבר פנים יפות,
ולהקדים שלום, ולהתענין איפה גרים? והאם חסר להם משהו?!
והאם הם צריכים איזו עזרה?! כי לצערנו הרב, יש משפחות
חדשות שאף באו, ואין להם אפלו חלות ודגים על שבת, ואיך
אנחנו יכולים לשבת עם ילדינו בשלחן השבת, בשעה שישנן
משפחות, שעכשו נכנסו, ועוד לא פרקו את הדברים שלהן, ובמקום
לקבלן בסבר פנים יפות, כבר מסתכלים עליהן כבזו כאלו באו
מאיזה כוכב וכו', וזו עברה גדולה מאד, כי הרי חכמינו הקדושים

אָמְרוּ (כְּתוּבוֹת קִיא:): טוֹב הַמְּלַבֵּין שְׁנַיִם לַחֲבֵרוֹ יוֹתֵר מִמִּשְׁקָהוּ חֵלֶב, שְׁנֵאמַר (בְּרֵאשִׁית מֵט): "וּלְבֶן שְׁנַיִם מִחֵלֶב", אֵל תִּקְרֵי לְבֶן שְׁנַיִם אֶלֶּא לְבוֹן שְׁנַיִם, כִּי כִשְׁמַחֲיָכִים לְאָדָם וּמִקְבָּלִים אוֹתוֹ עִם חֵיוֹף בְּסִבָּר פְּנִים יָפוֹת, זֶה הַהֲרֻגָה הַכִּי טוֹבָה; לֹא־כֵן כִּשְׁמַקְבָּלִים אֶת הָאָדָם בְּפָנִים זְעוּפוֹת, וּבְקִשֵׁי מְדַבְּרִים אֹתוֹ, זֶה הַמְּדָה הַכִּי מְגַנָּה. הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה לֵב:): כָּל הַמְּרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, וְכָל מִי שֶׁאִינוּ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת, בְּיָדוּעַ שֶׁאִינוּ מְזַרְעוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אַבִּינוּ, וְאִיךְ אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְהִתְאַכְזֹר עַל הַשְּׁנִי, וּבְפָרֵט אַחַר כָּל הַקְּשָׁיִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ בְּקִהְלָה מִהֶסֶם"ף־מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, שֶׁלֹּא מִפְּסִיק לְהִצִּיק לָנוּ וְלִמְסַר אוֹתָנוּ, וְעַד שְׁנִכְנְסִים פֹּה עוֹד מִשְׁפָּחָה וְעוֹד מִשְׁפָּחָה, מִדּוּעַ נִתְאַכְזֹר וְלֹא נִעְזֹר אֶחָד לַשְּׁנִי, הָרִי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (סִפְרֵי נִשְׂא): "וַיִּחְנַךְ" — יִתֵּן בְּכֶם דַּעַת, שֶׁתִּהְיוּ מְרַחֲמִים זֶה אֶת זֶה; וְכֵן אָמְרוּ (שֵׁם): סִימָן זֶה יֵהָא בְּיָדְךָ, כָּל זְמַן שֶׁאַתָּה מְרַחֵם עַל חֲבֵרְךָ, הַמְּקוֹם מְרַחֵם עֲלֶיךָ; וְכֵן אָמְרוּ (יְרוּשָׁלַּיִם בְּבֵא קָמָא, פֶּרֶק ח', הִלְכָה ז'): בְּזְמַן שֶׁאַתָּה רַחֲמָן — הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֶיךָ; וְלִכֵּן הָרִי כְּלָנוּ צְרִיכִים לְרַחֲמִים מְרַבִּים, כִּי אִף אֶחָד לֹא יוֹדֵעַ מַה יֵּלֵד יוֹם, לְמָה שֶׁלֹּא גְרַחֵם אֶחָד עַל הַשְּׁנִי, כִּפְּמָה פְּחוֹת צְרִיף לְקַחַת לְהוֹשִׁיט אֶת הַיָּד לְזוּלַת, וְלִתַּת לוֹ שְׁלוֹם? ... זֶה כָּל־כֶּף קָשָׁה לְהוֹיֵז אֶת הַיָּד וְלִתַּת לְזוּלַת שְׁלוֹם? ! כָּל־כֶּף קָשָׁה לְחִיף לְזוּלַת וּלְשַׂמֵּחַ אוֹתוֹ? ! הָרִי אֲנַחְנוּ תַלְמִידֵי רַבֵּנוּ ו'ל, שֶׁחֲנַף אוֹתָנוּ לְאַהֲבָה, וְאָמַר (תַּיִי־מוֹהֲרָן, סִימָן רצב): הָעוֹלָם רָאוּי שֶׁיִּתְמָהוּ עִצְמוֹן עַל הָאַהֲבָה שֶׁבִּיָּנּוּ, וְאַיֵּה אִיפֹה אֲנַחְנוּ מְקַיְמִים אֶת זֶה? ! הָרִי אֶת מִי מְטַעִים אִם לֹא אֶת עִצְמוֹנוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקָשׁ מְכָל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְגַם שִׂיּוּדֵיעַ אֶת זֶה לְאַשְׁתּוֹ, אִם אֲשֶׁה רוֹצֵה לְנִסְעַ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם לְדַגְמָא מִלְמַטָּה אֶל לְמַעְלָה לְשִׁכּוֹן, צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנָּה עֲשֶׂרָה שְׁקָלִים? ! אִיֵּה מִדַּת הַחֲסֵד? ! אִיךְ לֹא מִתְבַּיְשִׁים לַעֲשׂוֹת דְּבַר כֵּזֶה? ! אֶתָּה לֹא יְכוּל — אֵל תַּעֲשֶׂה, אָבֵל אֵל תְּבַקֵּשׁ כֶּסֶף, זֶה בּוֹשֶׁה וְחֲרָפָה, וְאֶת זֶה לֹא לוֹמְדִים אֲצִלָּנוּ, הָרִי כְּלָנוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת, אוֹהֲבִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, מוֹסְרִים אֶת הַנֶּפֶשׁ אֶחָד בְּשִׁבִּיל הַשְּׁנִי, וְזֶה מַה שֶׁאִנִּי מְלַמֵּד

אֲתֶכֶם, כִּי לֹא יִקַּח הַרְבֵּה זְמַן, וְכִלְכֶם בְּאֵמֶת תִּהְיוּ מִשְׁפָּחָה אַחַת, הַבֵּן שֶׁל זֶה יִקַּח אֶת הַבֵּת שֶׁל זֶה, וְכִף חוֹזֵר חֲלִילָה, אֵיךְ יִכּוּלִים לְבַקֵּשׁ עֲשָׂרָה שְׁקָלִים אוֹ אֶפְלוֹ חֲמִשָּׁה שְׁקָלִים כְּשֹׂאֵשָׁה רוֹצֶה לְלַכֵּת לְדָאֵר, אוֹ לְקַפֵּת חוֹלִים, וּמִמִּילָא נוֹסְעִים שָׁמָּה, אֵיזָה מִדַּת הַרְחֻמְנוּת?! אֵיזָה מִדַּת הַחֶסֶד?! אֵיזָה בּוֹשָׁה וְחֶרְפָּה לְרְאוֹת בְּקֵהלוֹת אַחֲרוֹת, שְׂאֵחָד מְבֹזֵה אֶת הַשְּׂנִי וְרַב עִם הַשְּׂנִי, וַיֵּשׁ גִּזְעָנוֹת אַרוּרָה, וְאֶצְלָנוּ לְקַחְתִּי עַל עֲצָמֵי מְשִׁימָה קְדוּשָׁה לְעִקּוֹר אֶת זֶה, וּלְבִסוּף אֲנִי רוֹאֶה שְׂאֲנִי לֹא פּוֹעֵל, וְהַדְּבָר מִחֲמִיר מִיּוֹם לְיוֹם, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֵד מְבַקֵּשׁ אֲתֶכֶם וּמִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם — אֲנֵא תִקְנוּ לְעֲצָמְכֶם מִדַּת הַרְחֻמְנוּת, מִדַּת הַחֶסֶד, לְעִזּוֹר אֶחָד לְשָׁנִי וּלְהַתְעַנֵּן אִם יֵשׁ לוֹ עַל צְרִכֵי שֶׁבֶת אוֹ לֹא, זֶה נִקְרָא חֶסֶד, זֶה נִקְרָא רְחֻמְנוּת, וְאֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי, שְׂזֶה בְּאֵמֶת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁנִחְיֶה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְאִישׁ אֶת רְעֵהוּ יֵאמֶר חֲזַק, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ יְמֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, עֲלִינוּ לְמִסַּר אֶת נַפְשֵׁנוּ רַק בְּשִׁבִיל הַזּוּלָּת, וְלֹא לְבִזּוֹת אֶת הַשְּׂנִי אוֹ לְדַקֵּר אוֹתוֹ בְּדַקִּירוֹת וְכוּ', אוֹ לְעֲשׂוֹת בְּדִיחוּת עַל חֲשִׁבוֹנוֹ, שְׂזוֹ שְׂפִיכוֹת דָּמִים וּרְצִיחָה, רְחֻמְנָא לְצִלּוֹ.

נָא וְנֵא רְאוּ לְהַתְחַזֵּק וּלְהַתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יְמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וַיְמָה יִשְׂאָר מֵאֲתָנוּ? רַק הַדְּבוּרִים שְׂאֲנַחְנוּ מְדַבְּרִים אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֲלֵיו יִתְבָּרַךְ, הוּא מְמַשִּׁיף עַל עֲצָמוֹ חֶסֶד וְרַחֲמִים וְאוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשִּׁפְעַ, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ וַ"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ל"ד), אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כְּלָל, וְאָמַר רַבְּנוּ וַ"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נ"א): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׂלֹא יְטַעֵה אֲתֶכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעֵה מֵאֵד; אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַכְנִים אֶת דְּבוּרִים אֱלוֹ בְּתוֹף לְבוֹ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לא תתקה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ה' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר וַיִּנִּיק וְחַפִּים ... תְּלַמִּיד יֹשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה", גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

בְּאֵתִי מְאֹד לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְחִיל לְלַמֵּד בְּהַתְמַדָּה גְּדוֹלָה מְאֹד, כִּי אִם אֲנִי אֶקְבֵּל דו"ח, שְׁאַתָּה מִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד, וּמְצַיֵּן בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת, אֲזִי אֲנִי לוֹקֵחַ אוֹתָךְ אֲלֵינוּ כְּאֵן לְיֹשִׁיבָה, וְאַחֲר־כֵּן תִּרְאֶה אֶל אֵיזָה אֲשֶׁר אֲנִי אָבִיא אוֹתָךְ.

נָא וְנָא תִּרְאֶה לְהַתְחַזֵּק בְּמַדּוֹת טוֹבוֹת וּבִדְרָךְ אַרְצֵךְ, וְלִכְּן תְּלַמֵּד הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵי־הַמַּדּוֹת", אֲשֶׁר רִבְנוּ ז"ל רְצָה, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִשָּׂא תְּמִיד בְּכִיסוֹ "סִפְרֵי־הַמַּדּוֹת" קָטָן, כְּדִי שִׁיְהִיָּה תְּמִיד מְצוּי בְּיַדּוֹ לְעֵינַי בּוֹ, כִּי הַמַּדּוֹת הֵן הַיְסוּד שֶׁל הָאָדָם.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּגִרְסָא חַק וְלֹא יַעֲבֹר, וְזֶה יִשְׁנֶה אוֹתָךְ לְגַמְרֵי לְטוֹבָה, וַיִּכְנִיס בְּךָ תְּשׁוּקָה חֲדָשָׁה לְלַמֵּד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שֶׁתּוֹכַח לְטִיֵּל וְלִהְיוֹת בְּכָל חֲלָקֵי הַתּוֹרָה.

עֲכָשׁוּ שֶׁהִתְחִיל הַזְּמַן הַחֲדָשׁ בְּיֹשִׁיבָה, אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד שֶׁלֹּא תֵצֵא מִחוּץ לְיִבְנָאֵל בְּשׁוּם פְּנִים וְאַפֵּן, אֲלֵא לַעֲת עָרַב תִּפְגַּס לְכוֹלֵל שֶׁל הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמִמָּשׁ תַּעֲשֶׂה לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל, אִם לֹא יִחַסֵּר לְךָ יוֹם לְהַצְטַרֵּךְ לְכוֹלֵל.

וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עָרְבִית, כִּי אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכוֹת ח.): אִימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשָׁעָה שֶׁהַצְּבוּר מִתְפַּלְלִין; וְכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּלְךָ בְּכָל יוֹם קֹדֶם הַתְּפִלָּה לְמַקְנֶה, כִּי זֶה מְטַהֵר אֶת הָאָדָם.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לא תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ וַיֵּאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחִזְקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל־כֶּף הַרְבֵּה צָרוֹת וַיִּסּוּרִים וַיִּמְרִירוֹת, וַאֲיִן לְאָדָם בְּמָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ, אֲלֵא עִם כָּל נִקְדָּה וַיִּנְקָדָה שֵׁשׁ בּוֹ, כְּמוֹ שְׁגִלָּה לָנוּ רַבְנוּ ו'ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רפב), שְׂאִין זֶה עֲצָה לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ, אֲדַרְבֵּה עַקֵּר הַחֲכָמָה וְהַשְׂכָּל הוּא לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל נִקְדָּה וַיִּנְקָדָה, וְלִידַע שְׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְנַהֵג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְזוֹ גְדֻלַּת הָאָדָם — שְׁזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְתַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבְפָרֵט בֵּימֵי אֱלוֹל הַקְדוּשִׁים, שְׂכָל מַה שְּׂרַק עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא — מְצַלִּיחִים.

תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שֶׁדָּבָר זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי טָבַע שֶׁל הָאָדָם שְׁנִמְשָׁף אַחַר הָעֲצָבוֹת וְהָעֲצָלוּת, וְעַם כָּל זֹאת תִּמְשָׁף אֶת עֲצֻמְךָ אֶל הַשְּׂמֻחָה, וְאֵז תִּרְאֶה לְאֵילוֹ נְסִים נִגְלִים תִּגִּיעַ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאִפְלוּ שְׁנִדְמָה לָךְ שְׂאִין מִי שְׁשׁוּמַע אוֹתְךָ, וְאִתָּה מְבַהֵל וּמְבַלְבֵּל, וְהַדְּבוּרִים לֹא יוֹצְאִים מִפִּיךָ כְּמוֹ שְׂרָצִית, עִם כָּל זֹאת אֵל תִּפְחַד, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂיוֹצֵא מִפִּי שֶׁל אָדָם, אִפְלוּ הוּא מְגַמְגֵם, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם גְּדוֹל בְּשָׂמִים.

אֲשֶׁר לא תתקו — לא תתקח בנחל פג

וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים מַה זֶה תַּפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, הָיוּ עוֹסְקִים
בְּזֶה תָּמִיד.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְּקַח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְךָ, וְאֵל
תִּשָּׁבֵר מִשׁוֹם דָּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

רְאֵה אֶת הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַחֲזוּךְ וְאַמִּץ.

וּפְנֵי טְרֵדוֹת הַשַּׁבָּת — אֶקְצֹר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לא תתקו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה יְכוּלָה לְחַזֵּר אֶל הַמִּשְׁרָד
שֶׁלְּךָ שֶׁלְּמַדְתָּ עִם הַיְלָדִים הַחֲלָשִׁים, אַתָּה מִמֶּשׁ חֲסָרָה לָנוּ בַּמוֹסְדוֹת,
מִמֶּשׁ עֲשִׂית פְּלֵא עִם הַיְלָדִים בַּשָּׁנָה שֶׁעָבְרָה, כָּלֵם הַצְּלִיחוּ בְּאִפְּן
יּוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל. וְלָכֵן אַתָּה מְאֹד חֲסָרָה לָנוּ, אֲבָל תַּעֲשֵׂי אֶת זֶה לְמַעַן
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּלְמַעְנֵי, וְאַהֲיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה.

רְאֵי לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצֻמְךָ מִכָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה שֵׁשׁ בָּךְ, וְסוּף הַכְּבוֹד
לְבוֹא, שֶׁתּוֹכִי לְרְאוֹת נְסִים נְגָלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, וְאֵל תִּכְנָסִי בְּפִאֲנִיקָה, וְאֵל תִּלְחִיצֵי

אֶת עֲצָמָי, כִּי הִלַּחֵץ יָכוֹל לְשַׁגֵּעַ בֶּן-אָדָם. תִּקְחֵי אֶת הַכֹּל בְּקִלּוֹת, וּמִכָּל שֶׁכֶּן אַל תִּחְיִי בַּפְּרִנּוּיָהּ לַחֲשֹׁד בְּכָל אָדָם כְּאֵלוֹ הוּא רוֹדֵף אוֹתִי, וּכְאֵלוֹ הוּא רוֹצֵה אֶת הָרֵעָה שְׁלִי וְכוּ', כִּי זֶה מַחֲלַת עֲצָבִים, כִּי כָּבֵד קָרָה, שְׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַחֲדָשִׁים שֹׁנְכָנֵס, הַתְּנַפְּלֶת עָלָיו כְּאֵלוֹ הוּא שְׂתוּל וְכוּ', הוּא אֵינּוּ יוֹדֵעַ מָה אֶת רוֹצֵה מִמֶּנּוּ... וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, אֵל תִּפְחָדֵי מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי כָּל מִי שֵׁישׁ בּוֹ אֲמוּנָה חֲזָקָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא יָכוֹל לַעֲבֹר עַל כָּל הַצָּרוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַעֲקֵר אֲמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שֶׁתִּתְחַזְּקֵי בְּאֲמוּנָה —
יוֹתֵר תִּצְלִיחֵי בַּחַיִּים.

אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאֵת עוֹבְרֵת מִשְׁפָּרִים קָשִׁים בְּבֵית, אֲבָל זֶה לֹא נוֹתֵן
לָךְ הַתֵּר לְהַפְּנֵס בְּלַחֵץ וּלְהַשְׁבֵּר.

אֲנִי מְאֹד מִקְוֶה, שֶׁתִּצְלִיחֵי אוֹתִי, וְתִצְלִיחֵי בַּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ה' אֱלוֹהֵי ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֲמַר לָךְ! כָּל מָה שֶׁכִּתַּבְתְּ זֶה מִצְחִיק וְכוּ', וּלְדַעֲתִי, רַבִּים
מִקְנָאִים בַּזּוּג הַזֶּה, כִּי אֵין עוֹד אָבָא חַם כְּמוֹךָ, שְׁאֵינּוּ מַחְסִיר
מֵהִילָדִים כְּלוּם, כָּל מָה שֶׁהֵם צְרִיכִים אֶתָּה וְאֶשְׁתָּךְ נוֹתְנִים, אֲצֵל
זוּגוֹת אֲחֵרִים זֶה לֹא כָּךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקי.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר שׁוֹפְטִים, ו' אֵלּוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תֶּאֱמִינוּ לִי, שֶׁלֹּא פְדָאִי לְרִיב עִם הַמַּחְתָּנִים וְכוּ', פְדָאִי לְהִיּוֹת
וּתְרַנֵּים וְכוּ', כִּי אִם הוֹלְכִים רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, אֲזוּ נִשְׁאָר טַעַם רַע לְזוּג
כָּל הַחַיִּים, וּבִשְׂבִיל פְּמָה אֶלְפֵי דוֹלָרִים זֶה לֹא חֶסֶד. וְאֵת זֶה תִּסְבְּרוּ
לְבַנְכֶם ... גֵּרוּ יֵאִיר.

בְּעִזְרַת מְקוֹם הַמְּגוּרִים, תֶּאֱמִינוּ לִי, שֶׁכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל זֶה מְקוֹם
סִכְנָה, אֲבָל יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁיִוְתָר מְסַכֵּן, כְּגוֹן: בֵּיתָר, שְׁזֵה נַעֲשֶׂה גְבוּל,
וְכֵן שְׁאָר שְׁכוּנוֹת שֶׁהֵם בְּגְבוּל, שֶׁלֹּא פְדָאִי לְכַתְחֵלָה לְהַפְגֵּס שְׁמָה.
וְלִכֵּן אַתֶּם תִּרְאוּ אִיפֹה שְׁהֲכִי זוֹל וְאֶפְשָׁר לְקַבֵּל דִּירָה יְפָה וּגְדוּלָה,
וְהַעֲקָר רַבְנוּ ו'ל אָמַר (לְקוּטִי־מִהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נו): כְּשֵׁשׁ לְבַר
יִשְׂרָאֵל לֵב, לֹא שִׁיךְ אֶצְלוֹ מְקוֹם, כִּי הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין
הָעוֹלָם מְקוֹמוֹ. יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל מְקוֹם.
וְלִכֵּן אֵל תִּבְלָבְלוּ אֶת עֲצַמְכֶם, פְדָאִי לְהִיּוֹת וּתְרַנֵּים, וְלֹא פְדָאִי
לְהַפְגֵּס לְעַמּוֹת עִם הַמַּחְתָּנִים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁכֵּן שְׁלוֹם
תְּמִיד.

זו תהיה המפתנה הכי יפה שאתם יכולים לתת לי — שתביאו
על ראש השנה "מגן אבות", כי הרבה יגעתי על הפרוש הזה, וכן
להוציא עוד "אשר בנחל" ועוד "אשר בנחל" וכו' וכו', ומי יתן,
שנזכר להוציא בשנה זו כל שבוע כרך "אשר בנחל" מרובי
המכתבים שיש, וזה שיך לכל עם ישראל.

אני מאד מקווה להקדוש־ברוך־הוא לעשות התעוררות גדולה,

שְׁיִהְיֶה לְכֹל הַפְּחוֹת אֶלְךָ הוֹרְאוֹת קָבֵעַ, כִּן שֶׁהָאֶלֶף הָרֵאשׁוֹנִים הוֹלְכִים תָּמִיד לְקֶרֶן הַדְּפָסָה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְהַשָּׂאָר זֶה רֹחַ נְקִי.

בְּעֵינַי הַקּוֹנְטְרָסִים, רָאוּ לְהַדְפִּיס מֵה שְׂיוֹתֵר, וְאֵל תְּבַלְבְּלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְחֹזֵר וּלְהַדְפִּיס יְשָׁנִים, וּלְהַדְפִּיס חֲדָשִׁים שָׂרָק זֶה יְבִיא אֶת הַגָּאֲלָה. לֹא יְכוּלִים לְהִבִּין, אִךְ מִי שֶׁלֹּקַח קוֹנְטְרָס, זֶה מוֹשֵׁף אוֹתוֹ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם אֶת הַחַיִּים, שֶׁתִּצְאוּ מִכָּל הַחֹבוֹת וְהַצָּרוֹת.

מָאֵד מָאֵד רְצִיתִי לְהַדְפִּיס מְלִיּוֹן סְדוּרִים לְמֵלֵא אֶת הָעוֹלָם — הֵן בְּאַשְׁכְּנֹזֵי וְהֵן סְפָרְדִי, כִּי סְדוּר אָדָם מַחֲזִיק שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּיּוֹם, וְזֶה אֶצְלוֹ תָּמִיד, וְלִכֵּן אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִהַדְּפָסַת סְדוּרִים.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבוּעַ טוֹב וּמְבֹרָךְ...

לא תתקיא

בְּעֵזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר שׁוֹפְטִים, ו' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סִלָּה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבַּחֲוִירִים הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינַתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כְּלַכְכֶם, שֶׁתִּרְאוּ לְהַתְמִיד בְּלַמוּד תּוֹרָה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לַמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמִלְבָּד זֹאת הַכֹּל דְּמִיּוֹן וְהַבֵּל, וּכְדֹאֵי לָכֶם לְחֹזֵר הַרְבֵּה עַל הַשִּׁיחָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן עו), שֶׁשֵּׁם מְדַבֵּר רַבֵּנוּ ו"ל מֵעֵינַי סְדֵר-דְּרָךְ-הַלַּמוּד, וְאֲשָׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֵה לְקַיֵּם אֶת זֶה בְּפִשְׁטוּת וּבְתַמִּימוּת, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ עַל אִךְ אֶחָד, סוּף כָּל סוּף לֹא נִשְׂאָר מִהָאָדָם רַק מֵה שֶׁלֹּמֵד תּוֹרָה. וְרַבֵּנוּ ו"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן א'), שֶׁהַתּוֹרָה הִיא בְּדַמּוֹת מַקֵּל, וְהַיֶּצֶר הָרַע מִשְׁגַּע אֶת הָאָדָם, וְלִכֵּן אֵי אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּר אֶת הַיֶּצֶר

הָרַע רַק עַל-יְדֵי לַמּוֹד תּוֹרָה, וְהֶעֱקַר עַל-יְדֵי לַמּוֹד מְשֻׁנּוֹת, כִּי הוּא
זֶה שֶׁשָּׂה סְדָרֵי מְשֻׁנָּה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי הַבְּחוּר וְהָאֲבִירָךְ שְׂזוּכָה לְגִרְסַ בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת, שְׂבֻזָּה הוּא הוֹרֵג אֶת הַיָּצָר הָרַע שְׁלוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּהִיָּה מְשֻׁמַּעַת בְּיִשְׁבִּיבָה, כִּי בְּלִי
מְשֻׁמַּעַת אֵין יִשְׁבִּיבָה, וְלָכֵן עֲלֵיכֶם לְצִיַּת אֶת הָרַב ... גְּרוֹ יָאִיר, וְאֶת
הָרַב ... גְּרוֹ יָאִיר, וְאִיזָה בְּחוֹר שְׁלֹא יִהְיֶה מִמְשַׁמַּע יִסְלַק תְּכַף-וּמְיָד
מִהַיִּשְׁבִּיבָה.

וּמְלִבְד זֹאת אֲנִי מְכָרַח לְהַגִּיד לְכֶם, הַיִּשְׁבִּיבָה זֶה רַק עַד גִּיל
עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, וּמַעַל הַגִּיל הַזֶּה שְׂיִכְנַס לְכוּלָּל "אוֹר הַצַּדִּיק" בְּלִי
יוֹצֵא מִן הַכְּלָל.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁכָּל בְּחוֹר יִלְךְ עִם כּוֹבַע וְחִלְפָּה כְּמוֹ
שְׂמַתָּאִים לְבְּחוֹר יִשְׁבִּיבָה, וְזֶה יִסוּד גְּדוֹל אֲצִלְנוּ.

אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר שְׂבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלוּ שֶׁהַיִּשְׁבִּיבָה תְּהִיָּה נְקִיָּה, כִּי
בְּמָקוֹם נְקִי שֵׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה, וְכֵן בְּמִטְבַּח שֶׁיְהִיָּה נְקִי, תַּעֲשׂוּ
תוֹרְנוֹת, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב לְנַשְׂמָה כְּמוֹ נְקִיּוֹת.

נָא וְנָא תִּלְכוּ לִישַׁן מְקַדָּם, כְּדֵי שֶׁתִּקְוִמוּ מְקַדָּם, בְּחוֹר צְרִיף
לִישַׁן לְכָל הַפָּחוֹת שְׂבַע שְׁעוֹת בְּלִילָה, וְכֵף יִהְיֶה לוֹ מַח צָלוּל לְתוֹרָה
וְלַתְּפִלָּה וְלַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךְ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂנֻזָּכָה לְהַרְחִיב אֶת הַיִּשְׁבִּיבָה עִם
מֵאתִים בְּחוֹרִים, אֲבָל אִם הִיִּסוּד חֲזוּק, אִזּוּ הַבְּנִינַן חֲזוּק, אֲבָל אִם אֵין
יִסוּד חֲזוּק, כָּל הַבְּנִינַן רַעוּעַ, וְלָכֵן אַתֶּם הִיִּסוּד וְהַגְּרָעִין שֶׁל הַיִּשְׁבִּיבָה,
וְתִרְאוּ לְהַתְּנַהֵג בְּסִדֵּר וּבְמוֹפֵת, וְזֶה יִמְשֹׁף עוֹד בְּחוֹרִים, וְאֲנִי מְבַטֵּיחַ
לְחַתֵּן אֶת כָּלְכֶם, רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְאִזּוּ טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקיב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדוש לסדר שופטים, ו' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

הנה אֲנַחְנוּ אוֹחֲזִים עִכְשָׁו בִּימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, סְמוּךְ וְנִרְאָה כְּבָר אֵל יוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וְלִכְּנָן עָלֵינוּ לְפִשְׁפֹּשׁ בְּמַעֲשֵׂינוּ, אִיךְ עֲבָרָה עָלֵינוּ שָׁנָה שְׁלֵמָה, וְהֵנָּה יוֹם הַדִּין בָּא לְפָנֵינוּ, שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהַתְּעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה, הֵן הַבַּעַל וְהֵן הָאִשָּׁה, אִיךְ בְּלִינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וּכְשֶׁהָאָדָם עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֲשׁוּבֹן נֶפֶשׁ, וְשָׁב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אַז הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מוֹחֵל לוֹ. וְלִכְּנָן הַגִּיעַ הַזְּמַן, שְׂנַחֲדִיר בְּעֲצָמֵנוּ יִרְאָה וְפָחַד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְיִלְהַתְּנֵהֵג בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה.

הַבַּעַל שְׂיִהְיֶה קְבוּעַ לְהַתְּפַלֵּל שְׁחִרִית, מְנַחֵה, עֲרֻבִית בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, כִּי כָּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח'): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעַה שֶׁהַצְּבוּר מְתַפְּלְלִין, וְכֵן לְהַתְּחַזֵּק בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה לְלַמַּד בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם מִקְּרָא וְאֶחָד תַּרְגוּם עִם פְּרוּשׁ רַש"י ו"ל, וְכֵן פָּרַק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, וְעַל כָּל־ם — דָּף גְּמָרָא רַש"י וְתוֹסְפוֹת, אֲשֶׁר אֵין עֲרֹךְ אֵלָיו, וְכֵן לְלַמַּד הַרְבֵּה הַלְכָה, הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד לְלַכֵּת עִם בְּגָדִים צְנוּעִים, וְהַעֲקֵר לְגַלְחַת אֶת שְׁעַר רֹאשָׁהּ, כְּמוּבָא בְּתַקוּנַי זֶהר (תַּקוּן מט): עֲשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, שְׂזָה סוֹבֵב עַל שְׁעַר הָאִשָּׁה, אִם הָאִשָּׁה לֹא נִזְהָרַת מְלַלְכַת בְּגִלּוּי שְׁעַר, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אַז קְלַפְתָּ עֲשׂוּ שׁוֹלְטַת בָּהּ, וְזֶה שְׂהִיא סוֹבְלַת מֵה שְׁסוֹבְלַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְזֶה שְׁשׁוּמְעִים עִכְשָׁו כָּל־כָּף הַרְבֵּה מִקְרִים מְזַעְזָעִים. וְלִכְּנָן אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁעוֹשָׂה תְּגַלְחַת לְגַמְרִי, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָה בְּרֻכּוֹת וַיִּשׁוּעוֹת.

ראו לְהַתְּחַזֵּק לְחַיּוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה גְּדוּלָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְלַעְזוֹר

אָחַד לְשָׁנִי, כִּי אֵין עוֹד טוֹב מְזֵה, כִּי בְּמִקּוֹם שֵׁשׁ אֶהְבֵּה — שָׁם שׁוֹרָה הַשְּׂכִינָה; וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקִיג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יֵאִיר, תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה".

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְחִיל לִהְיוֹת בְּחוֹר רְצִינִי, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בִימֵי אֱלוֹל הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר עוֹד מְעַט נוֹסְעִים אֵל רַבְּנוּ ו"ל, לְכֵן צְרִיכִים לְקַחַת אֶת עֲצָמוֹ בַּיָּדִים וְלִהְיוֹת רְצִינִי, הֵן בְּלִמּוּד, וְהֵן בְּהַתְּבוּדוֹת וּבְאַמִּירַת תְּהִלִּים, כִּי אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיִּם אֶת סֵפֶר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי הַתְּהִלִּים גָּחַק לִימֵי הַשָּׁבוּעַ, וְאֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מְאַמִּירַת תְּהִלִּים.

גַּא וְנָא תִשְׁמַר עַל פִּיךָ לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה שְׁלֶךְ, וְתִתְרַחַק מִחֻבְרִים שְׁמֹנְבָלִים אֶת הַפֶּה, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְחָבֵל לְכַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְהֶבֶל וְרִיק, וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הַעֲבוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשָּׁם בְּבִחְרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת זְקֻנָּתוֹ; וְלִכֵּן רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְקַנּוֹת לַעֲצֻמָּה מִדּוֹת טוֹבוֹת, וְזֶה תִזְכָּה עַל-יָדֵי שְׁתַּלְמֵד הַרְּבֵה "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", כִּי רַבְּנוּ ו"ל רְצָה מָאד שְׁנַלְמַד בְּ"סֵפֶר-הַמִּדּוֹת", עַד שִׁיְהִיָּה שְׁגוּר עַל פִּינוּ.

רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנָיוֹת וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא, וְזֶה יִזְכָּךְ אוֹתְךָ עַד שְׁתִּהְיֶה בְּאַמֶּת יֵרֵא שָׁמַיִם גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָה אָמַר לָךְ! מְאֹד חָרָה לִי עָלֶיךָ, אַחֲרֵי שֶׁאֲנִי כּוֹתֵב שְׁנֵי מִכְתָּבִים חֲרִיפִים לְ... לְמָה הוּא אֵינוֹ בּוֹדֵק אֶת הַתְּלוּנוֹת שֶׁלְנוּ שֶׁהִכְנֵסוּ לַמְשֻׁטָּה, וְכֵן בְּעֵינַי הִדְאָר וְכו', הוּא הוֹלֵךְ וּמְצַלְצֵל אֵלַיךְ, וְאַתָּה בְּתַמָּךְ, כְּלוֹמֵר בְּטִפְשׁוֹתָךְ אֹמֵר לוֹ שֶׁכָּבַר אֵין בְּעִוֹת וְכו', אִם אַתָּה לֹא יוֹדֵעַ, שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהִסְמַ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, חֵי, זֶה כְּמוֹ חֲמֹר נִפְץ, שֶׁיִּכּוֹל כָּל רֹגַע לְהִתְפּוֹצֵץ, כְּמָה שֶׁאֲנִי רַק אֲדַבֵּר אִתָּךְ, זֶה לֹא יִכְנֹס לָךְ.

אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ, הֵאֵם אַתָּה לֹא מְסַפֵּיק סוּבֵל מִהַתְּלַמּוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, חוֹבוֹת וְצָרוֹת, וְעַל כָּלֵם, שְׂרָאשׁ הַמוֹעֵצָה גָּנַב לָךְ חֲצֵי מֵהֶסְכּוֹם שֶׁמִּגִּיעַ לָךְ, וְאוֹמֵר כָּל מִינֵי תְרוּצִים, וְלָכֵן אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ, תְּמִיד צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה יוֹתֵר שְׁחוֹר מִמָּה שֶׁזָּה, וְאִזּוֹ אוֹלֵי יִהְיֶה קֶצֶת יוֹתֵר לָבֵן.

עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אֵיךְ תּוּכַל לְתַקֵּן אֶת זֶה, כִּי כָּבַר אֲמַרְתָּ, וְאָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִשְׁרָה כָּל-כַּף גְּדוּלָה, לֹא יְכוּלִים לְשַׁחַק עִמּוֹ.

רְאֵה לְשַׁלַּח אֶת כָּל הַחֲמֹר שֶׁשִּׁלַּחְתָּ אֵלַי אֵל הָעוֹרֵךְ-דִּין.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיִעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֹשׁ אוֹתָךְ, שְׁלֵא תַעֲזוֹב אֶת הַבְּעָלִי מְלֶאכָה,

אַשֶׁר לֹא תַתְקִיזוּ — לֹא תַתְקִיזוּ בְּנַחֵל צֵא

וְתַעֲמַד לָהֶם עַל הָרֹאשׁ, שִׁיעֲשׂוּ מֵהָר אֶת מְלֹאכְתָם, כִּי אֲנִי רָצִיתִי
מְאֹד מְאֹד לְגַמֵּר אֶת הָאוּלָם, וּבְרַגַע שֶׁנִּגְמַר הַכֹּל בְּפָנַי, אֲזוּ הָיִיתִי
עוֹשֶׂה גַם אֶת הַצְנִנְתָּ שֶׁל הַחֲמוּסִים וְהַגִּזוּ וְהַמְקִנָה, וְאַחֲר־כֵּן פּוֹתְחִים
חוֹר בַּחוּץ לְהַכְנִיס טֶנֶק שֶׁל גִּז מִבַּחוּץ, הַכֹּל צָרִיף לְהִיּוֹת בְּזִרְיוֹת
הַכִּי גְדוֹלָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּרוּוּ רַב נַחַת נַחַת דְּקִדְשָׁה מִכָּל
יְלָדֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַתְקִיזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ, שְׁשׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר
אוֹתְךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּשִׁמְחָה, שׂוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפִּיל
אוֹתְךָ.

הַעֲקֹר תִּהְיֶה בְּיַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְזֶה תַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַתְקִיזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מֵאֵד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, מִי שֶׁרָק יָכוֹל לִבְנוֹת דִּירָה עַל גַּג בֵּיתוֹ, שֵׁשֶׁתִּדְּרֹל לְהִתְעַסֵּק בָּזֶה, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא הַזְמַן הַכִּי מִתְאִים, וַיֵּשׁ לָנוּ קַבְלָנִים שְׂמוּכָנִים לַעֲשׂוֹת לָנוּ אֶת זֶה בְּמַחִיר זוֹל מְאֹד, וְחָבַל שְׁלֹא תַעֲשׂוּ אֶת זֶה, כִּי כִּף תִּהְיֶה לָכֶם הַכְּנָסָה, שֶׁתּוֹכְלוּ לְהַשְׁפִּיר אֶת זֶה, וְכֵן לַעֲתִיד זֶה יִהְיֶה גַם בְּשִׁבִיל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם, תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן.

אֲנִי תִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְעַם . . . גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֹּר כִּי תִצָּא, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֶתָּה צְרִיף לְהַחֲלִיט מָה אֶתָּה רוֹצֶה — אוּ יְשִׁיבָה גְדוֹלָה מְכֹל הַגִּילָאִים, אוּ עַד גִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם, הֲרֵי יֵשׁ כַּמָּה בַּחוּרִים שֶׁהֵם מַעַל הַגִּיל, אֲכַל הֵם בַּחוּרִים טוֹבִים.

אֶתָּה צְרִיף לְהַכִּיֵּן, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַלְחִיץ בַּחוּרִים בְּפֶרֶט בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, וּבְפֶרֶט בְּפָגַם הַבְּרִית, וּבְפֶרֶטִיּוֹת בְּעֲלֵי תְשׁוּבָה, שֶׁעָבְרוּ כָּל מִינֵי עֲבֻרוֹת, וְעֲכָשׁוּ חוֹזְרִים בְּתְשׁוּבָה, לֹא יְכוּלִים לְהַלְחִיץ אוֹתָם, כִּי מָה אֲנִי, שְׁלֹא יָכוֹל לְהַלְחִיץ יְלָדִים בְּנֵי חֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה, אִיף תּוֹכַל לְהַלְחִיץ בַּחוּרִים שֶׁהֵיוּ פְּגוּמִים עַד עֲכָשׁוּ, וְעַדִּין עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שֶׁעוֹבֵר, יְשִׁיבָה זֶה לֹא בֵּית-סֵהֶר, יְשִׁיבָה זֶה רַק לְתַת לָהֶם הַזְדַּמְנוּת לְלַמַּד תּוֹרָה וּלְחַתֵּן אוֹתָם, וְלִכְּן אֶתָּה צְרִיף לְהַחֲלִיט מָה אֶתָּה רוֹצֶה בְּגִיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם אוּ לֹא

אִכְפֹּת לָךְ, כִּי לֹא יְכוּלִים לְהַחְלִיף דְּעָה עֲשֶׂר פְּעָמִים בַּיּוֹם. אִם אַתָּה
 דּוֹקָא מִתְעַקֵּשׁ, שְׂאֵתָה רוֹצֵה רַק עַד גֵּיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם, אֲזַי שְׂכַל
 הַבְּחוּרִים יֵלְכוּ לְכוֹלֵל "אוֹר הַצְּדִיק" וְשָׁמָּה יִלְמְדוּ. עִם כָּל זֹאת אֲנִי
 מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתִרְאֶה לְהַחְלִיט מָה אַתָּה רוֹצֵה.

הַעֲקֹר צְרִיכִים לְלַכֵּת בְּסִבְלָנוּת, וּבִפְרָט בַּדוֹר הַזֶּה, וְאִין עֲצָה
 אַחֲרֵת — רַק סִבְלָנוּת, וּמִי שְׂיוֹתֵר סִבְלָן — הוּא מְצַלִּיחַ יוֹתֵר,
 וּבִפְרָט עִם בְּעָלֵי בְּחִירָה, צְרִיכִים סִבְלָנוּת וּלְרַחֵם עֲלֵיהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תַתְקִיט.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָה כִּי תִצְאָה, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַתָּה צְרִיכָה לְהַחְלִיט — אוֹ שְׂמַתְחַתְנִים אוֹ לֹא, לֹא יְכוּלִים
 לְהִסְתּוֹכֵב כְּכֹה עִם בְּחוּר, אֲשֶׁר לְבִסּוּף יְבוֹאוּ לְיַדֵּי עֲבֵרוֹת חֲמוּרוֹת,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִכֵּן תַּחְלִיטִי אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן אוֹ לֹא, אֲנִי מְאֹד
 מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב. צְרִיכִים
 מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר בְּעוֹן הַחֲמוּר שְׂתִלוּי בַּדְּבָר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
 שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי אֶת דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִין הַבְּעֵיָה שְׁכַתְּבֵת וְכוּ', אֲנִי אֶטְפֵּל בְּזֶה בְּמֵלֵא הַרְצִינּוֹת.

בַּעֲנִין מְשֻׁלְּחִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדָאֵי שְׁתִּהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ...
כִּי הוּא יוֹדֵעַ פְּחוֹת אוֹ יוֹתֵר מִי צְרִיךְ בְּאַמֶּת, וּמִי אֵין לוֹ מִצְרָכִים.

לְדַעֲתִי, אַתָּה יָכוֹל לְשִׁים אֶת הַמְשָׁלוֹחַ גַּם לְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כִּי
הֵם מְשַׁפְּחָה מְרַבֵּת יְלָדִים, וְהַעֲנִיּוֹת וְהַדְּחֻקוֹת שָׁמָּה מְאֹד מְאֹד
גְּדוֹלָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וְנַעֲשֶׂה רַק
חֹסֵד אֶחָד עִם הַשָּׁנִי.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלֹתִי
שְׁאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ אֶת דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקבא.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... בֶּן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְכֵן אֶת הַהוֹדָעָה שְׁאַתָּה לֹא מְרַגֵּישׁ
טוֹב, וְהַרְגֵּל מְלֵאָה מְגֵלָה, לְדַעֲתִי, תִּלְךָ לְרוֹפֵא, וְתִקַּח אַנְטִיבִיּוֹטִיקָה,
כִּי זֶה לֹא מְשַׁחֵק, כִּי יָכוֹל לִהְיוֹת שְׂיֵשׁ לְךָ שׁוֹשְׁנָה, וּבְזֶה צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר.

אַשֶׁר לא תתקכב — לא תתקבג בַּנַּחַל צה

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת בְּרִכְךָ תָּמִיד, וְתִהְיֶה לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתוּכַל לְרַקֵּד בְּשָׂמִי הַרְגָּלִים.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי לֹא יוֹדַע מָה אַתָּה צֹרִיכָה כָּל-כֶּף לְהִתְפַּלֵּל, רַק תַּכְתְּבִי לִי
כְּמָה בְּדִיוֹק אֲנִי חַיֵּב לְךָ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת כָּל הַחֹב שְׁאֲנִי חַיֵּב לְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁבְּעֵלְךָ יִגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. אֵל
תַּפְחָדִי, אַתָּה צֹרִיכָה לְהַכְרִיחַ אוֹתוֹ לְנִסֵּעַ אֶל הַצִּיּוֹן.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקבג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר כִּי תֵצֵא, ז' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תְּדַאֲגִי, הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, צֹרִיכִים לְהִיּוֹת רַק
בְּשִׂמְחָה, וְלִמְסָר אֶת עַצְמוֹ לְגִמְרֵי אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יַדֵּי-
זֶה תְּצַלִּיחִי.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תצא, ז' באולול ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב". הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לַיְלָה אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם לְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ז"ל, זו זְכוּת מְאֹד גְּדוֹלָה, וְאָנוּ צְרִיכִים לְהִיּוֹת מְאֹד שְׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, מָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵי רַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל מְחַיֶּה אוֹתָנוּ, רַבְּנוּ ז"ל מְעוֹדֵד וּמְשַׂמֵּחַ אוֹתָנוּ, וְאֵת זֹאת אֵף אֶחָד אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין, מִי שֶׁרְחוּק מֵרַבְּנוּ ז"ל, אֵינוֹ יָכוֹל לְהַבִּין אֶת הַרוּחַ חַיִּים שְׁאָנוּ מְקַבְּלִים מֵרַבְּנוּ ז"ל. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ח'), שֶׁהַרוּחַ חַיִּים מְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק, כִּי הַצַּדִּיק מְחַדִּיר בְּנוֹ אֱמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה אָנוּ יְכוּלִים לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשַׁבֵּר אוֹתָנוּ, וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְשַׂמֵּחַ מְאֹד שְׁאָנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, מִתְחַזְּקִים מֵרַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה צְרִיף לְהַחֲדִיר בְּנוֹ שְׂמֵחָה עֲצוּמָה. הֵן אֵמֶת שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הוּא נִשְׁבֵּר, וּבִכְפָּרֵט אֲשֶׁה, מְאֹד מְאֹד נִמְשַׁכֵּת אֶל הָעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן, כִּי קָשָׁה לָהּ כָּל הַיּוֹם לְבַדָּה עִם הַיְלָדִים שְׂעֵדִין בְּבֵית, קָשָׁה לָהּ עִם הַהַרְיוֹן, קָשָׁה לָהּ עִם הַלְדָּה, וְקָשָׁה לָהּ עִם בְּעֵלָהּ, יִשְׁנֵם גְּבָרִים תְּקִיפִים וְנוֹקְשִׁים, וְנוֹהֲגִים, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, בְּאַלִּימוֹת פִּיזִית וּמְלוּלִית. וּמָה הָעֲצָה לְאֲשֶׁה כְּזוֹ, שְׂסוּבָלֶת כָּל-כֶּף מִבְּעֵלָהּ, מֵהַיְלָדִים? הָעֲצָה זוֹ אֱמוּנָה. לְהַתְחַזֵּק בְּאֱמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַעַת שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, אֱמוּנָה מְחַדִּירָה בְּאֵדָם בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי, אֱמוּנָה מְחַדִּירָה בְּאֵדָם לֵב אֲמִיץ לֹא לִפְחָד. יֵשׁ זְמַן שֶׁהָאֲשֶׁה צְרִיכָה לְהַסְבִּיר לְבְּעֵלָהּ — הִנֵּה יֵשׁ בִּינֵינוּ הַבְּנָה הַדְּדִית,

אָבֵל בַּעֲנִין זֶה הַהֶכְרַח לֹמַר לָךְ, שְׂכָךְ וְכָךְ וְכוּ', וּלְהַסְבִּירוֹ מֶה פּוֹאֵב לָהּ וְלֹא לַחֲשֵׁשׁ, וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, הוּא פָּרָא אָדָם, צָרִיכִים לְהִזְהִירוֹ שֶׁהִיא עוֹזֶבֶת אֶת הַבַּיִת, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פַעֲלוֹת לְהַפְרִיד בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, אוֹמֵר רַבְּנוּ וַי"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִמְנִים: רסג, רסד), כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם, רַחֲמָנָא לְצַלָן, בַּחֲטָאִים, וְלִכְּן הָאִשָּׁה צָרִיכָה לְדַבֵּר לַעֲתִים בְּקִשְׁיוֹת עִם בַּעֲלָהּ, כִּי שָׁלוֹם צָרִיךְ לְהִיּוֹת מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, לֹא רַק הָאִשָּׁה תַּהֲיֶה וּתְרַנְיֶת, אֲלֵא גַם הַבַּעַל יִהְיֶה וּתְרַן, וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יְרוּשָׁלַיִם בְּרֻכּוֹת): אֵי אִפְשָׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאֵי אִפְשָׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאֵי אִפְשָׁר לְשְׁנֵיהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; צָרִיךְ אֶת שְׁנֵיהֶם בְּיַחַד, וְאִשָּׁה לֹא צָרִיכָה לַחֲשֵׁשׁ לֹמַר אֶת הָאִמָּת לְבַעֲלָהּ, וּבְיַחַד יִסְתַּדְרוּ, וְתַהֲיֶה שְׁתַּפּוֹת אִמָּתִית, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: אִשָּׁה כַּבַּעֲלָהּ וּבַעַל כְּאִשָּׁתוֹ, שְׁנֵיהֶם כְּאַחַד. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הָאִשָּׁה סוֹפְגַת וְסוֹבֵלַת, אָבֵל עָלֶיהָ לִידַע, שְׁלֹא לְצַבֵּר מְרִירוֹת בַּפְּנִים, אֲלֵא שְׁתַּהֲיֶה הַסְּבֵרָה וְהַבְּנָה, וְכָךְ יִצְלִיחוּ. אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ — אִשׁ אוֹכְלֶתָן. וְלִכְּן צָרִיכִים לְשָׁמֵר מְאֹד מְאֹד שֶׁהַשְׂכִּינָה תַּהֲיֶה בַּבַּיִת. יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם: טוֹב הָאָדָם — בֵּיתוֹ. הַבַּיִת הוּא הַדְּבָר הַטּוֹב בְּיוֹתֵר לְאָדָם. וְלִכְּן עַל הַבַּעַל לְהִבִּין, שְׂאִין לוֹ מִיִּשְׁהוֹ דּוֹאֵג יוֹתֵר כְּאִשָּׁתוֹ, וְעַל הָאִשָּׁה לְזָכֵר, שְׂאִין לָהּ מִי שְׁדוֹאֵג לָהּ יוֹתֵר מִבַּעֲלָהּ. וְאִם זֶה לֹא קוֹרֵה כָּךְ, אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּרְאִינָה לְכַתֵּב לִי, כִּי הִרְבֵּה פַעְמִים אֵין יוֹדְעִים שְׁעוֹשִׂים עוֹלָה, הֵן הַבַּעַל אֵינוֹ שֵׁם לֵב שְׁפָגַע עֲכָשׁוּ בְּאִשָּׁתוֹ, עַל-יַדֵּי הַתְּנַהֲגוֹתוֹ הַמּוֹזְרָה וְכוּ', וְכֵן עַל-יַדֵּי פְלִיטוֹת פֶּה אוֹיִלְיוֹת, וְכֵן הָאִשָּׁה לֹא שָׁמָּה לֵב שְׁפָגַעָה בַּבַּעֲלָהּ וְהַשְׁפִּילָה אוֹתוֹ, וְהַדְּבוּרִים דְּקִרְוָהוּ יוֹתֵר מִחֶרֶב חֲדָה. וּבִמְקוֹם שְׁתַּחֲזֹק אוֹתוֹ וְכוּ', וְתַדְבֵּר עַל לְבוֹ: "הִבֵּה וַעֲשֵׂה בְּיַחַד כָּל מִינֵי פַעֲלוֹת בְּעוֹלָם שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ דִירָה, נִשְׁלָם מִשְׁפָּנְתָא" וְכוּ', וְכָךְ יִהְיֶה הַדְּבוּר בֵּינֵיהֶם, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה. יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם: חֲבָרְיוֹ הַטּוֹבִים מְאִירִים אֶת הַפְּנִים, וּמְרַחֲיִבִים אֶת הַדַּעַת וְכוּ', וְהֵיכֵן יֵשׁ חֲבָרִים יוֹתֵר טוֹבִים מְאִישׁ וְאִשָּׁה, שֵׁישׁ אַחַדוֹת בֵּינֵיהֶם, זֶה הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, כִּי בֵּית שֵׁישׁ בּוֹ מְרִיבוֹת וְקַטְטוֹת — הַקְּלָלָה מְצוּיָה בּוֹ.

לְכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, קַחְנָה עֲצָמְכֶן בְּיַדְיְכֶן, אִם תִּרְאִינָה פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת לְבַעֲלֵיכֶן, גַּם הַבְּעָלִים יִרְאוּ לְכֵן פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת. הַחַיִּים הֵם כְּמוֹ רְאִי, מִה שְׁעוֹשִׂים לַזּוּלָּת — כֵּן יַעֲשֶׂה לְעַצְמוֹ. הַבְּעַל חוֹשֵׁב שְׁבֻזָּה שְׂיִתְפָּרֵץ עַל אִשְׁתּוֹ, הַכֹּל יֵלֵךְ כְּסִדְרָן וְכוּ', לֹא וְלֹא! כִּי יַעֲשֶׂה רִיב וְקִטְטָה. וְכֵן עַל הָאִשָּׁה לְהִבִּין שֶׁהַבְּעַל הוּא בְּשֵׁר וְדָם, וְאֲסוּר לָהּ לְפַגְעַת בּוֹ. וְאִם תִּזְכְּרִינָה דְבַר זֶה, אִיזָה שְׁלוֹם-בַּיִת יִהְיֶה לְכֵן! אֲבָל אֶת זֹאת עֲלֵיכֶן לְהַחֲדִיר בְּדַעְתְּכֶן, שְׁטַבַּע שֶׁל הָאָדָם, שֶׁתְּמִיד חוֹשֵׁב שְׂאֲצֵל חֲבֵרוֹ טוֹב יוֹתֵר, וְאִין יְכוּלִים לְשַׁנוֹת אֶת זֹאת. הַקְּנָאָה אוֹכֵלֶת אֶת הָאָדָם, אִין דְּבַר שֶׁהוֹרֵס אֶת הָאָדָם כְּמוֹ הַקְּנָאָה, אֲשֶׁר הִיא מְדָה מְגַנָּה מְאֹד, וְאִין יְכוּלִים לְשַׁנוֹתָהּ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן. כָּל אֶחָד חוֹשֵׁב שְׁלִשְׁגִי הוֹלֵךְ בְּטוֹב, לְחֲכַרְתָּהּ יֵשׁ בְּעַל יוֹתֵר טוֹב, וְכַמְאֲמָרם ז"ל (מְגִלָּה יג.): אִין אִשָּׁה מְקַנְנָת אֱלָא בִּירוֹךְ חֲכַרְתָּהּ. וּבִאֲמַת מַה יֵּשׁ לְקַנְנָא?! לְכָל אֶחָד וְאֶחָד בְּעִיּוֹתָיו הוּא, כָּל אַחַת מִתְּבִישֵׁת לְסַפֵּר אֶת הָעוֹבֵר עָלֶיהָ בְּבִיתָהּ, וְכַלְפֵּי חוּץ תִּרְאֶה כְּאִלוֹ אֲצִלָּה הַכִּי טוֹב. בְּשַׁעֲהָ שְׂאִין בַּיִת שְׂיֵשׁ בּוֹ מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים כְּמוֹ בְּבִיתָהּ, וְלְכֵן אֲסוּר לְקַנְנָא בְּזוּלָּת.

וְלְכֵן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם — לְהִיּוֹת שְׂמִחַ בְּחֻלְקוֹ, וְזוֹ הַבְּרָכָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, שְׂאָדָם שְׂמִחַ בְּחֻלְקוֹ וְאִינוֹ מְסַתְּפֵל עַל אֲחֵרִים רַק עַל עַצְמוֹ.

עַל כָּל אִשָּׁה לְהִרְגִיל עֲצָמָה בְּמַדוּת, כְּמֵאֲמַר הַחֲכָם: נַעֲם הַמַּדוּת יִצִּיל בְּעָלָיו מִן הַצָּרוֹת; כִּי כְּשֶׁאִשָּׁה בְּעֵלֶת מַדוּת טוֹבוֹת, הִיא מְקַבֵּלֶת חֵן, וְכָלֶם אוֹהֲבִים אוֹתָהּ, וְלְכֵן הֵינִינָה בְּאַהֲבָה וּבְשְׁלוֹם, וְאִזּוֹ תִּרְאִינָה אֶת הַנְּסִים וְגַלִּים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כְּשֵׂיִשׁ אַחַדוֹת בֵּין הַנְּשִׁים, מִמֵּילָא יֵשׁ אַחַדוֹת בֵּין הַגְּבָרִים, אֲבָל אִם אִשָּׁה מְרַכֵּלֶת עַל זּוּלָּתָהּ, נַעֲשֶׂה רִיב וּמְדוּן, וְאִין זֶהוּ רְצוֹן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין זֶה רְצוֹן רַבְּנּוֹ ז"ל, אֲשֶׁר רָצָה שְׂיִהְיֶה בִּינֵינוּ רַק שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְנַעֲזוֹר זֶה לְזֶה.

רַבְּנּוֹ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן נו'): מִי שְׂיֵשׁ לוֹ לֵב, לֹא שִׁיף אֲצִלוֹ מְקוֹם. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם וְאִין

העולם מקומו, יכולים לעבד את הקדוש-ברוך-הוא מפל דבר, מפל פרט מפרטי הבריאה, אסור להשבר משום דבר שבעולם, הקדוש-ברוך-הוא מנהיג עולמו בחד ובחדמים, בצדק ובמשפט, אבל צריכים אמץ לב, כמאמר החכם: אין מדה יקרה כאמץ לב וגבורה. ונוכחנו בזה, באו אצלנו האפרים שלוחי הסמ"ד-מ"ם, והביאו עלינו משטרה ונידויות וכו', והראינו אמץ לב, והם נתפחדו מאתנו. אנו רוצים רק שלום ואהבה, איננו רוצים מאומה רק את הבורא עולם, רק תפלה ואמונה ותורה, וברגע שאחד יבוא מבחוץ וישבר אותנו ויסית נגדנו, נראה לו ולהם מה אנו מסגלים, איננו מפחדים מאף אחד רק מהקדוש-ברוך-הוא, שזה מאמר החכם: אין מדה טובה ויקרה כאמץ לב וגבורה, לפעמים צריכים להגביה את הקול, ולראות שאיננו מפחדים, ולכן אבקשכם מאד, התחזקו יחד באהבה.

והנה נכנסות לגור משפחות חדשות, וכבר עוררתי את בעלי-כן, היום כבר אין יודעים מיהו אורח ומיהו תושב, אין יודעים מי חדש, פי ברוך הוא וברוך שמו נכנסות משפחות חדשות, לזאת אבקש את כל נשות אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תמיד תקבלו משפחות חדשות בסבר פנים יפות. מה כל-כך קשה לתת "שלום עליכם", מה כל-כך קשה לשאל בשלום חברתה וכו', למה זה צריך להיות קבוצות קבוצות וכו'?! כלנו בנות ישראל וצריכים למסר נפש בעבור כל אחד ואחד. אבקש אתכן מאד, עשינה כל מיני פעולות שבעולם מהיום והלאה להתענין מה קורה אצל הזולת, מה אפשר לעזר להם, להוריד את הנאווה וכו', כמאמר החכם: השפל עצמך כדי שינשאף אלקים. אם אדם משפיל עצמו, הקדוש-ברוך-הוא מגביה אותו ומרום אותו. צריכים לעשות כל מיני מאמצים שבעולם לקבל את פני כל אשה בשמחה, ולא לקנא באף אחד, אדרבה, להסתפל על הזולת במדת הרחמנות, ואפלו עם שכנו צריכים לראות לחיות ביחד באהבה ובסבלנות, כל דבר יכולים לסדר בדרך הדבורות, ולא בדרך שנאה, השנאה הורסת את האדם, השנאה שורפת את האדם, כמה בתים נחרבו רק מחמת שנאה.

השנאה מביאה אחר-כך לרציחה, יש מאמר החכם: מי שסובל הזק שִׁכְנוּ — יורישנו הבוֹרָא בִּיתוֹ. וְרוֹאִים אֶת זֹאת בְּחוּשׁ, לַפְעָמַיִם שְׂכָנוֹת רְבוֹת בַּיְנֵיהֶן, וּלְבִסוּף נִהְרָס הַבַּיִת. אָבֵל אִם יֵשׁ סִבְלָנוֹת וְאֲרִיכוֹת אַפַּיִם, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ שְׁפַע וְכָל טוֹב. הַעֲקָר צָרִיכִים לְרֵאוֹת, שְׂבִיבֵית תִּהְיֶה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, לֹא לְהַתְפָּרֵץ עַל הַיְלָדִים, שֶׁתִּהְיֶה מוֹסִיקָה שֶׁל שְׂמֵחָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, לֹא לִילֵךְ מִמְרָמְרִים, אֲשֶׁר כָּל הַצְּרוֹת בָּאוֹת מִחֲמַת זֹאת, מִחֲמַת מְרָה שְׁחוּרָה, הַעֲנִיּוֹת בָּאָה מִחֲמַת עֲצָבוֹת וְדִכְדוּךְ. בְּבַיִת שֵׁישׁ שְׂמֵחָה, הַפְּרָנְסָה מְצוּיָה, לְהִזְהָר לֹא לְמַתַּח בְּקֶרֶת זֶה עַל זֶה, אֶלֶּא לִיצֹר אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה וְטוֹב לְבָב, וְאִזּוֹ יֵשׁ נֶעֱם וְאֶהְבֶּה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, וְזֹאת אֲשֶׁר לְמַדְתִּי אֶת הַתְּלֻמִּידִים וְהַתְּלֻמִּידוֹת שֶׁלְמָדוּ אֵצְלִי, וְלִכְּן הֵם הַמְאֻשְׁרִים בְּיוֹתֵר, כִּי קָבְלוּ אֶת הָאֵמֶת כְּמוֹת שֶׁהִיא. אֵף שֶׁהַדְּבוּרִים הִלְלוּ פְּשׁוּטִים בְּתַכְלִית, אֵף תְּאַמִּינוּ לִי, שֶׁהֵם הַדְּבוּרִים הַיְפִים בְּיוֹתֵר, וּבְלַעֲדֵיהֶם אֵי אֶפְשֶׁר לַעֲבֹר אֶת הַחַיִּים, וּמִי שֶׁחָכַם בְּעֵינָיו אֹמֵר: הֲלֹא אֲנִי כָּבֵד יוֹדֵעַ דְּבוּרִים מְזֵה, אָבֵל כְּתוּב בְּהַקְדָּמַת "מְסִילַת יִשְׂרָאֵל" שֶׁל ר' מִשֵּׁה חַיִּים לוֹצְאָטוֹ, אֵינְנִי מַחֲדֵשׁ שׁוּם חֲדוּשׁ, אֲנִי אֹמֵר לְכָל אֶחָד אֶת הַיְדוּעַ לוֹ, אָבֵל אֲנִי מְזַכִּיר לוֹ. זֶה הַחֲדוּשׁ שֶׁאֲנִי מְעוֹרֵר אֶתְכֶם עַל אֶהְבֶּה בְּתוֹךְ הַבַּיִת, תִּהְיֶינָה וְתִרְנֵיּוֹת לְגַבִּי בְּעֲלִיכֶן, וְתִקְבְּלֶנָה אוֹתָם בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת וְכוּ'. וְאֵל תִּמְצָאנָה חֲסֻרוֹנוֹת וּמְגַרְעוֹת, אֶלֶּא רַק יִתְרוֹנוֹת וּמַעֲלוֹת. לֹא צָרִיךְ לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת זָרִים, וְלֹא לְהִצִּיץ לְנַעֲשֶׂה אֵצֶל אַחֲרִים, אֶלֶּא לְבָנוֹת אֶת הַבַּיִת הַפְּרָטִי שֶׁלְכֶן, וְלִקְנוֹת מֵדַת הַסְּבָלָנוֹת. יֵשׁ מְאֹמֵר הַחֲכָם: כָּל מִי שֶׁהוּא סִבְלָן יִהְיֶה אֲדוֹן. סִבְלָן הוּא הַמְּנַצֵּחַ. תִּרְאִינָה בִּיבְנָאֵל, מֵהַהֶסְתוֹת וּמֵהַשְּׂנְאָה שֶׁהַחֲדִיר הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, לְתוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וְרַק רוֹצֵה לְהַכְנִים אוֹתָנוּ לְפְרוּבוֹקְצִיּוֹת, וְאֲנוּ סוֹבְלִים וְסוֹבְלִים, וְהוֹלְכִים רַק בְּמֵדַת הַסְּבָלָנוֹת, וּלְבִסוּף אֲנוּ מְנַצְּחִים.

רְאִינָה לְהַתְחַזֵּק בְּאַחֲרָה וְאַחֲדוֹת, רְצִיתִי שֶׁכָּל אַחַת מִנְּשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ תִּחְזִיק רְשִׁימַת הַנְּשִׁים, וּבְכָל יוֹם וְיוֹם תִּדְבַּרְנָה זוֹ עִם זוֹ, וְתִחְזַקְנָה זוֹ אֶת זוֹ וְכוּ', אֵל תִּכְנַסְנָה בְּתוֹךְ עֲצָמְכֶן לְהִיּוֹת מִמְרָמְרוֹת וְכוּ', כְּאֵלּוּ כָּל הָעוֹלָם נוֹפֵל עַל רֵאשֶׁכֶן וְכוּ' וְנִגְדָּכֶן וְכוּ', אֲבָקֶשְׁכֶן

להתחזק בַּיָּתֶר שָׂאת וּבַיָּתֶר עֹז, וְתִרְאִינָה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שִׁיעֶשֶׂה
עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

וְשׁוֹב אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן עַל עֵינַי הַצְּנִיעוּת, וְעַל תְּגַלְחַת הַשְּׂעָר.
כְּתוּב בְּתַקוּנֵי זֶהר תְּקוּן מ"ט עַל הַפְּסוּק: "וַיַּעֲשׂוּ תַתְּגַבֵּר", אִשָּׁה
הוֹלֶכֶת עִם שְׂעֵרוֹת מְגַלּוֹת, אִזִּי קִלְפַת עֲשׂוּ וְאָדוּם מִתְּגַבְּרַת עֲלֶיהָ.
וְלִכֵּן לָמָּה לִכֵּן לְהִבִּיא עַל עִצְמָךְ צָרוֹת בַּיָּדִים, עַל-יְדֵי גְלוֹי שְׂעָר,
וְזֹאת אֲנִי אוֹמֵר לִכֵּן — עֲדִיף פָּאָה עִם קְרַחַת, מִלְּהַשְׂאִיר אֶת הַשְּׂעָר
עִם עֲשָׂרָה סְמֵרְטוּטִים עַל הָרֹאשׁ, אֲשֶׁר לְבִסּוּף נִתְּגַלָּה הַשְּׂעָר, וּמִבִּיא
עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמָרִים בַּבַּיִת, וְשָׂאֵר מַחְלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים, אֲשֶׁר הִפְלִ
בָּא מִהַשְּׂעָר הַמְּגַלָּה, וּכְמוֹ שֶׁהַצְּדִיקִים בַּדּוֹרוֹת הַקְּדֻמוֹנִים צָעְקוּ,
שֶׁכָּל הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּגְלוֹי שְׂעָר וְכוּ'. וְלָמָּה לִכֵּן דְּבַר זֶה?! וְכִּי הִלְכוּ
כָּל הַנְּשִׁים הַצְּדֻקְנִיּוֹת — בַּתְּגַלְחַת. וְלִכֵּן הִלָּא מִמִּילָא מְכַסִּים אֶת
הַשְּׂעָר בַּפָּאָה אוֹ בַּמְטַפַּחַת, אִזִּי לְכָל הַפְּחוֹת הַיְיִנָּה נְשִׁים כְּשֵׁרוֹת
וְצַנוּעוֹת. אֲבָבְשָׁךְ מְאֹד לְצִיַּת לְדַבְּרִי, אֵינֶנִּי רוֹצֶה כְּלוּם, רַק שְׂיִהְיֶה
לִכֵּן טוֹב בַּחַיִּים, שְׂיִהְיֶה לִכֵּן נַחַת בַּבַּיִת וּפְרִנְסָה בַּבַּיִת, שְׁלוֹם-בַּיִת,
הַתְּחַתְּנָתוֹ כְּבָר, וַיֵּשׁ לִכֵּן יְלָדִים, תְּקַנִּינָה לִכֵּן מִדָּה יִקְרָה שֶׁל סְבָלְנוּת,
וְאִזִּי תִרְאִינָה אֶל מֶה תְּגִיעוּ. אֵינְכֶן צְרִיכוֹת לְדָאג, יֵשׁ מֵאִמֵּר הַחֲכָם:
הָאֵמְלֵל מִי שִׁידָאג. הַצָּרָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר לְאָדָם שְׂדוּאָג. חֲכַמֵּינוּ
הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (תְּנַחוּמָא שְׁמִינִי ב'): אֵין הַשְּׂמַחָה מִמְתְּנַת לְאָדָם לֹא
כָּל מִי שֶׁשְׂמַח הַיּוֹם שְׂמַח לְמַחֵר; וְלִכֵּן לָמָּה לִכֵּן לְהַתְּבַלְּבֵל מִמַּחֵר,
יֵשׁ לִכֵּן אֶת הַיּוֹם, תְּחַזְקֶנָּה זֹאת זֹאת זֹאת, וְאִזִּי תִרְאִינָה אִיךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶן.

אֲבָבְשָׁךְ אֶתְכֶן מְאֹד, אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת עוֹד מְעוֹן לְאֵלוֹ
שֶׁהַמְּשֻׁלָּה אֵינָה מְאֻשְׁרַת לְיְלָדֵיהֶם לְהַפְּנֵס בּוֹ, וְלִכֵּן נִפְתַּח מְעוֹן
פְּרָטִי גַם-כֵּן. הָעֶקֶר אֵל תְּדָאגְנָה, הַדָּאגָּה הִיא אֲבוּד הַחַיִּים — אוֹמֵר
הַחֲכָם. מֶה אַתֶּם צְרִיכִים לְדָאג?! מֶה הַדָּאגָּה שְׂאֵתָן דּוֹאגוֹת דְּאָגַת
חֲנָם?! וְשׁוֹב צְרִיכִים לְחֹזֵר עַל מֵאִמֵּר הַחֲכָם: אֵל תִּתֵּן לְכַף לְרֵאוֹת
יּוֹם שְׁלֹא בָּא; וְרֵאִינָה לְהִיּוֹת הַיּוֹם הַזֶּה בְּשְׂמַחָה, צְאִינָה עֲכָשׁוּ בְּרַקוּד
וְתִרְקַדְנָה יַחַד, וְזֹאת אֲבָבְשָׁךְ מְאֹד מְאֹד, עֲשִׂינָה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים
שְׁבַעוֹלָם, שֶׁכָּל אִשָּׁה יְהִיָּה לָהּ רְשִׁימָה שֶׁל כָּל נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

ובכל יום ויום לצלצל לכמה נשים ולדבר עמהן, וזו מצוה הכי גדולה. ותחזקנה ותעודדנה זו את זו, ותראינה איזו הצלחה תהיה לכן.

אבקש אתכן מאד, מי שיכולה להפיץ קמיעות, זה יהיה לכן — הן פרנסה והן שתזכינה את נשמות ישראל, וכן להפיץ קונטרסים, אשר זה מציל יהודים ומחזק ומעודד. העקר שלא תדאגנה, ותחזקנה זו את זו, ובזכות זה נזכה לגאולה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתחנן על כלכן, יש לי רשימת שמותיכן וילדיכם, ואני מתפלל עליכן, אני מבקש את הקדוש-ברוך-הוא, שיתן לכן פרנסה בשפע ובריאות והצלחה, ונזכה כבר לגאולה השלמה במהרה בימינו, אמן ואמן.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תצא, ח' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממכם. העקר תראו להתחזק ביחד לאהב אחד את השני ולכבד אחד את השני, ולהבין אחד את השני, ועל-ידי-זה השכינה תהיה בתוך ביתכם, ותזכו לגדל את ילדיכם בקלות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, הוא ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִתְקַבְּזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּתְחַזַּק וְלֹא תִתְבַּלְבַּל מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם.

בְּעֵינַי הִתְלוּנָה וְכו', אִיךָ שְׁמִסְפָּרִים לִי הַכֹּל הַמְצָאָה וְכו', הִיָּתָה פֶה פְּשׁוּט טְעוּת, וְלָכֵן אִם אַתָּם יְכוּלִים לְהוֹרִיד אֶת הִתְלוּנָה — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

בְּעֵינַי הַסֵּפֶר תּוֹרָה, אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַבְּזוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

אֲנִי קִבְּלָתִי דו"ח מִיְדֵידְנּוּ ... גְרוּ יְאִיר, וְהוּא אוֹמֵר שֶׁשְׁלֵמָתִי לָכֶם אֶת כָּל הַחֹב, אֲנִי לֹא תִיָּב לָכֶם אֲגוּרָה אַחַת, וְלָכֵן אֲנִי מֵאֲחֵל לָכֶם, שְׂאֵף פַּעַם לֹא תִצְטָרְכוּ לְלוּוֹת, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׁפַע בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִסְעֵי לְחוּץ לְאַרְץ הַהוֹרִים, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁתַּנּוּחִי, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

א. רַבְנוּ ו"ל אָמַר — אָסוּר לְהַרִיחַ טַבָּק! ב. רַבְנוּ ו"ל אָמַר —
אָסוּר לְעִשֵּׂן! ג. רַבְנוּ ו"ל אָמַר — לֹא לְאָכַל בְּצָלִים חַיִּים! לְכֵן
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ לְמָה אַתָּה צָרִיף לְבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִה שֶׁכָּל טַפֵּשׁ מְדַבֵּר
וְכו', אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ
דְּבַר, שְׁלֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֶיךָ, אֵין לָנוּ רַק מִה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁיחוֹת-הַר"ן
וּבַחֲי-הַר"ן, וְזֶה הִנֵּה סוּד הַהַצְּלָחָה שְׁלִי, שְׁלֹא הַתְּבַלְבְּלָתִי מִשׁוּם
בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲצִלִּי הִיָּתָה כָּל שִׁיחָה — יִקַּב הַדִּין אֶת הַהַר, כָּל
שִׁיחָה קִימְתִי בְתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְלֹא הַתְּפַלְפְּלָתִי בְשִׁיחוֹת.

בְּעִנְיַן בְּצָלִים, נוֹהֲגִים אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמְנוּ לְחַרְף אֶת זֶה בְּאֵשׁ שִׁיֵּצֵא
הַמִּיץ, וְכָף מִתָּר לְאָכַל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקל.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נצח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אל תפחדו משום דבר שבעולם, ורק תתחזקו באמונה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהלל יסתדר על הצד הכי טוב, והעקר להתחזק באמונה פשוטה בהשם יתברך, ואז טוב לכם כל הימים.

נא ונא תחזיקו מעמד ולא להשבר.

אני מאד מאד מבקש אותך ... גרו יאיר, שלא תשטה, ואל תעשן, כי זה מסכן לבריאות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקלא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תצא, ח' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מאד ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְתִרְאֶה לְדוּחַ אִם עֲבָדוּ הַיּוֹם בְּשֵׁטַח,
כְּמוֹ-כֵן רְצִיתִי לְדַעַת, אִם עֲדִין אֲנִי חַיֵּב כֶּסֶף לְמִשְׁפַּחַת ... שְׂיַחֲיוּ,
וְתִכְתֹּב לִי בְּמָה.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיבוא מתר המסגר ויגמר,

וְצָרִיכִים לְהִלְחִיץ אוֹתוֹ שֶׁהוּא לֹא יֵרָאֶה כְּסֶף, וְנִקַּח אַחֵר, אִם הוּא יִחְזִיק אֶת הַמַּעֲקָה אֶצְלוֹ, כִּי שָׁפָה כְּזֹאת הוּא מִבֵּין.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי חֲדָשׁוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ה' אֱלוֹהֵי הַתְּשֻׁבָּה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שֶׁמִּחְתַּנִּי, שְׂדוּחָתְךָ שְׂאֵתָם לּוֹמְדִים בְּכוֹלָל בְּהַתְמַדָּה, כִּי סוּף פֶּל סוּף מָה יִשְׁאַר מֵאֵתָנוּ? רַק הַלְמוּדִים הָאֵלֶּה.

וְלִכֵּן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת תְּלִמִידֵי הַכוֹלָל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזֵר, שְׂיִהְיֶה קוֹל תּוֹרָה נִשְׁמַע בְּמַחֲנֵנוּ, כִּי אֵין לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ רַק ד' אֲמוֹת שֶׁל הַלְכָה.

אֲדוּת הַצִּפְרָן בְּאֶצְבַּע, עַל זֶה צָרִיכִים לְלַכֵּת אֵל רוֹפֵא פְּעַם וּלְתַמִּיד, וּלְרַפְּאוֹת אֶת זֶה, וּבּוֹדָאֵי צָרִיכִים תְּפִלָּה, כִּי קֹדֶם שֶׁהוֹלְכִים אֵל רוֹפֵא, אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): צָרִיכִים לְתַת עַל פְּדִיוֹן, וְאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ אוֹמְרִים, שֶׁהַתּוֹרָה הַזֹּאת זֶה עַל מִי שֶׁהוֹלֵךְ אֵל רוֹפֵא. וְאוֹמְרִים עַל זֶה אֶת הַתּוֹרָה בְּלְקוּטֵי-תְּפִלוֹת, וּמְעוֹרְרִים אוֹתָךְ מֵהַשָּׁמַיִם, שֶׁתִּדַּע שֶׁהַכֹּל בְּהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, אֲשֶׁר דָּבָר גְּדוֹל דָּבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מֵאֲלֵיו, אֲלֵא בְּהַשְׁגָּחַת הַמְּאַצִּיל הַעֲלִיּוֹן, כִּי אֵין אָדָם נוֹקֵף אֶצְבָּעוֹ מִלְּמַטָּה, אֲלֵא אִם-כֵּן מְכַרְזִים עָלָיו מִלְּמַעְלָה, וְאִם יֵשׁ לָךְ כְּאֵבִים בְּאֶצְבַּע, סִימָן שְׂרוּצִים מִמֶּךָ בְּשָׁמַיִם, שֶׁתִּסְתַּכַּל עַל הַהַשְׁגָּחָה שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְקַלֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ וְאִיר.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְךָ בְּרַפְת "מְזֹל טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל אִירוֹסִי
בַּתְּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה בְּשַׁעַה טוֹבָה וּמְצַלַּחַת, וְאֲנִי
מְאֵד מְאֵד שְׂמֵחַ שְׂאֲרִסְתָּ אוֹתָהּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַעֲשֶׂה
אֶת הַחֲתָנָה מֵה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, וְתִרְוֶוּ רַב גַּחַת דְּקִדְשָׁה מֵהוּיֹג.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְקַלֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֵד ... גֵּרוֹ וְאִיר.

אֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שְׂיִשׁ לִי הַרְבֵּה צַעַר וְעַגְמַת נֶפֶשׁ עַל כָּל
פְּרָט וּפְרָט, כַּנְּרָאָה שְׂאִין לְךָ מְסַפִּיק הַתְּבוּדָדוֹת וְיִשׁוּב הַדַּעַת, אֵל
תְּאֲמִין כָּל-כֶּף לְמָה שְׂ... אוֹמֵר לְךָ, הוּא עֲדִין סוֹכֵן שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם,
אִם רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אָמַר: 'כַּכְּדָהוּ וְחֻשְׁדָּהוּ', אֲנִן מֵה נַעֲנָה אַבְתָּרִיָּה.

וְעַל כָּלֵם — יֵשׁ לִי צַעַר שְׂעַשִׂית מְדַבְּקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי
מְעוֹרֵר עֲכָשׁוּ לְכֹל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהוֹרִיד אֶת זֶה. מְסַפִּיק, הֵם קָבְלוּ
אֶת הַמָּסֹר וְזֵהוּ זֶה, פֶּה זֶה יִבְנֹאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", וְלֹא יוֹעִיל לְאַף
אֶחָד, אֲנִי עוֹמֵד לְהוֹצִיא עֵתוֹן חֲדָשׁ: "יִבְנֹאֵל שְׁלֵנוּ" וְכוּ', וְזֵה יִהְיֶה
מְשֻׁהוּ נִפְלֵא.

שְׂמֵר מְאֵד עַל כָּל דְּבָר מֵה שְׂאַתָּה עוֹשֶׂה, וְתַחֲשֹׁב פְּעַמִּים, הֵלֵב
צָרִיף לְהִיֹּת מְשַׁעֲבָד תַּחַת הַמַּח, הַמַּח צָרִיף לְהִיֹּת שׁוֹלֵט עַל הֵלֵב,

וְלֹא הִלֵּב עַל הַמַּח, אַתָּה לֹא צָרִיף לְהַתְּפַעֵל מִכָּל טַפֵּשׁ, אֲנִי לֹא מִפְּחַד מֵאֵף אֶחָד, הִרְשָׁעִים כַּיָּם נִגְרָשׁ, וְהֵם יִקְבְּלוּ מָנָה אַחַת אִפְּיִם, וְעוֹד אֲדַבֵּר אִתְּךָ בְּטֹלְפוֹן עַל כָּל הָעֲנִינִים הָאֵלֶּיךָ, אֲבָל יַעַן שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אַתָּפֶס אוֹתְךָ עֲכָשׁוּ בִּבְקָרָה, אִזּוֹ לְכָל הַפְּחוֹת תַּחֲשׁוּב טוֹב, וְתִלְךָ עַל הָהָר וְתִתְבַּוְּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לְךָ דַּעַת נְבוֹנָה, וְאֵל תַּעֲבִיר לִי "דִּיִּס אִינְפוֹרְמַצְיָה".

... כּוֹתֵב לִי שְׁבַשְׁעָה שׁ... הִצִּיעַ שְׁצָרִיף לִפְטֹר אֶת הָרֵב, אִזּוֹ ... נִכְנָס בְּלַחֲץ, כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּיךָ צָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּסוּד, אֲבָל כִּבְדָּהּוּ וְחֻשְׁדָּהּוּ, אֵל תִּלְךָ שׁוֹלֵל, אֵף אֶחָד מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם לֹא יָכוֹל לְסַבֵּל אוֹתָנוּ, הֵם מוֹסְתִים מִהִרְשָׁע מִרְשָׁע הַסַּמ"ד-מ"ם, וְעַד שֶׁהוּא לֹא יִתְפַּגֵּר, לֹא תִהְיֶה לָנוּ מְנוּחָה, וְלָכֵן תַּחֲשׁוּב פְּעַמִּים, אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים לְהִיּוֹת כְּמוֹ קוֹפִים, מֵהַשְּׁחִילוֹנִים יַעֲשׂוּ אֲנִי צָרִיכִים לְחַקוֹת אוֹתָם, אֲנַחְנוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ שְׁלֵנוּ, לֹא מִתְּבַלְבְּלִים וְלֹא מִתְּפַעֵלִים מֵאֵף אֶחָד, אֲנִי מְקַוֶּה שְׁתִּקְבַּל אֶת הַמְּסָר.

עֲדִין כּוֹאֵב לִי לָמָּה עָשִׂיתָ צְחוּק מִמְּנִי בְּעֲנִין סִגְן שֶׁר הַמְּשֻׁטָּרָה, אֲנִי כּוֹתֵב לוֹ מְכַתְּבִים, שְׁעֲדִין אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים בְּמִצָּב קֶשֶׁה, וְאַתָּה אוֹמֵר לוֹ שֶׁהַכֹּל בְּסֹדֵר, מֵהַזֶּה צָרִיף לְהִיּוֹת, וְלָכֵן תַּתְּחִיל לְחַשְׁבֵּי פְּעַמִּים עַל כָּל צִעַד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה, עָלֶיךָ לֹא יָכוֹלִים לְעַבֵּד, מְצַלִּיחִים פְּעַם אוֹ פְּעַמִּים, אֲבָל לְבִסוּף נִתְגַּלֶּה הַכֹּל, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּקַּח אֶת הַמְּכַתֵּב הַזֶּה, וְתִחְזֹר עָלָיו כְּמָה פְּעַמִּים.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקלה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁמַיִם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִצָּא, ח' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְּקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְּזוּ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! מאד מאד אני מבקש אתכם, שתחזיקו את עצמכם ביחד באהבה גדולה, בפרט עכשו בימי הרחמים והסליחות, אנחנו צריכים לבקש סליחה אחד מהשני, מי שידע שגול מחברו פספ, תדעו לכם, שאין יום הפפורים מכפר עד שישלם לחברו. ואם מדברים פבר מחובות, אני מכרח להגיד לכם, שהקדוש-ברוך-הוא עזר לנו במסירות נפש גדולה להקים שתי מכולות: "מיני ברסלב" משפחת ... שיחיו, ו"סופר ברסלב" משפחת ... שיחיו, ותהלה לאל, הם מוכרים מאד מאד בזול, אבל יש לי צער מאד מאד גדול, שנודע לי, שעושים חובות אצל משפחת... שיחיו, ובורחים אצל ... שיחיו, ועושים שם חובות, ואחר-כך בורחים לטבריה לקנות שם, היתכן שאנחנו נעשה את זה? איפה מצות עשה של "והחזקת בו", הרי אין עוד דבר יותר יפה שיש לנו את המכולות שלנו, ולבסוף אנשי שלומנו בעצמם יגרמו, שחס ושלום, נצטרף לסגר את המכולות שהקמנו במסירות נפש, איך יתכן שאדם לא מתבייש לעשות חוב במקום אחד, ואחר-כך בורח ומשלם מזמן בעיר טבריה, פי בצרכניה לא יכולים לקנות רק במזמן, אני לא מבין את ההגיון הזה, הרי יש מוצרים שבתניות שלנו מוכרים פחות מבצרכניה, אין זה פי אם רשעות גדולה, מי שחייב פספ, מכרח לשלם לפני ראש השנה למכולות, פי אם לא — הם יקרסו. ואותו דבר עם המוסדות שלנו, יש פמה מאנשי שלומנו, שעוד לא התחילו לשלם אפלו פרוטה אחת בשביל הילדים שלהם, הם אוכלים ומקבלים הכל בחנם, ואין קצת רחמנות לשלם אפלו משהו, הרי זו רציחה ואכזריות גדולה, ואנחנו נמצאים עם המוסדות שלנו במצב לא פשוט, מלאי חובות, ומלחיצים אותנו מפל צד, ואין לנו אל מי לפנות, לכל הפחות את הגרושים שחייבים על שכר למוד — זו רציחה וגזלה מי שאינו משלם את זה.

ולכן אני מאד מבקש אתכם, איך לא תחוסו על ילדיכם, פי כך מקבל מצדיקים: מי שרוצה שיהיו לו ילדים טובים ויראי ה', שיראה לשלם שכר למוד, ולכן אני מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו היקרים, תעשו לעצמכם חשבון הנפש, מי שחייב לשתי

המכולות — שישלם, כְּדִי שֶׁלֹא יִצְטָרְכוּ, חס ושלום, לסגור את המכולות, וכן מי שחייב שכר למוד למוסדות שלנו, שילווה כספים וישלם את זה, ובפרט שהנשר הגדול בא ודופק על המגדל: "תפסיקו להיות עניים, תתחילו להשתמש עם האוצרות שלכם" (עין ספורי-מעשיות, מעשה י"ג מהיום הראשון); הלא כל אחד מאנשי שלומנו יכול לצאת להפצה, אל תהיו עצלנים, תזכו את נשמות ישראל עם קונטרסים וקמיעות, עוברים עכשו משברים וגלים על עם ישראל, כל הארץ נמצאת בסכנה גדולה מאד, ובכל יום יכולה לפרץ מלחמה, ולכן אשרי מי שיעזר להפיץ קמיעות וקונטרסים, וכך נחזיר את כלם בתשובה, וזה גם יכניס לכם שפע, רק תהיו חזקים, ולא לפחד משום ברֵיה שבעולם.

נא ונא באו ונתאחד יחד, באו ונעזר אחד לשני, כי אם אנחנו לא נקנה במכולות שלנו, זה יסגר, חס ושלום, וזה נצחון לסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו, ואני רוצה לפתח עוד כמה חניות ועוד כמה עסקים, ולכן אני מאד מבקש אתכם, תחזיקו את עצמכם ביחד, שאין עוד דבר יותר חשוב מזה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקלו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר כי תצא, ט' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל מכתביך.

לדעתי, תפסיק עם המודעות ועם הכתיבות, חבל על הזמן היקר שלך, הייתי אומר לך, שתכנס לכולל "אור הצדיק", וביחד עם החבר שלך ... תחזק אברכים במקום שבכל פעם תבוא עם המצאות חדשות ודמיונות חדשים וכו' וכו', אם תכניס את עצמך לעזר לכולל "אור הצדיק", ותחזק ותלהב את האברכים — זה

הַחַדוּשִׁים הַכִּי יִקְרִים, שְׂיִכּוּלִים לְקַחַת אַבְרָה, וְלִמְשֹׁךְ אוֹתוֹ שְׂיִקּוּם
בַּחֲצוֹת, וְיִלְמַד סֵדֶר-דִּרְדָּר־הַלְמוּד וְלִכְנֵן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ,
שְׂתַפְסִיק עִם כָּל הַפְּתָקָאוֹת וְהַפְּתוּבוֹת, תִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְךָ, וְתִשָּׁב
וְתִלְמַד סֵדֶר-דִּרְדָּר־הַלְמוּד: מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְרָשׁ, הַלְכָה
וְאַגְדָּה, סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וְכֵן תִּחְזַק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאִז טוֹב
לְךָ כָּל הַיָּמִים.

...הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיִּקְרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַוּז"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ
תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵם וְיַצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחְלָה, וְיִשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵיהֶם, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאֲנַחְנוּ זוֹכִים עוֹד לַיְלָה אֶחָד לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ
ו"ל, זוּ הַזְּכוּת הַכִּי גְדוּלָה שְׂיִשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם. מִי שְׂמַרְגִיל עֲצֻמוֹ
לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם יוֹם מִרְבֵּנוּ ו"ל, וְחוֹזֵר עַל הַתּוֹרוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל,
וְכֵן עַל שִׂיחוֹתָיו הַקְּדוּשׁוֹת, זֶה עוֹשֶׂה אֲצָלוֹ הַתְּעוֹרוֹת, כִּי כִּף אוֹמַר
רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד): כָּשֶׁם שְׂיִשׁ אוֹר יִשְׂרָאֵל, כִּף
יִשׂ אוֹר חוּזֵר, הֵינּוּ אִם אָדָם מְדַבֵּר אֵל הַשָּׁנִי, זֶה נִקְרָא אוֹר יִשְׂרָאֵל,
אֲנִי מוֹצִיא אֶת הָאוֹר אֵלֶיךָ, וְאַחֲרֵי-כֵן נַעֲשֶׂה אוֹר חוּזֵר, הַדְּבוּרִים
שֶׁהוֹצֵאתִי מִפִּי וְדַבַּרְתִּי עִם חֲבֵרֵי — חוּזְרִים אֵלַי, מִסְּבִיר שֶׁם רַבֵּנוּ
ו"ל אֶת הַמַּעֲלָה הַזֹּאת, כִּי הִרְבֵּה פְעָמִים יִשׂ לְאָדָם דְּבוּרִים, וּמִנְחָחִים
אֲצָלוֹ, יִשְׁנִים בְּחִבּוֹ, הוּא יוֹדֵעַ מִהַדְּבוּרִים, הוּא יוֹדֵעַ מִהַעֲצוֹת שֶׁל
רַבֵּנוּ ו"ל, אֲבָל זֶה נִשְׁכַּח וְנִשְׁכַּח אֲצָלוֹ, וּבְרָגַע שְׂמַדְבֵּר אֶת הַדְּבוּרִים
הַלְלוֹ, וּמוֹצִיאֵם לְאַחֲרִים, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם אֲצָלוֹ. וּבְנוֹדָאֵי מִי שְׂמַדְבֵּר
אֵל אַחֲרִים — פּוֹעֵל אֲצָלָם, וְכִמוֹ שְׂיִדּוּעַ לָנוּ, שְׂרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר
לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל: רְצִיתִי שְׂתַדְבֵּר עִם אֲנָשִׁים, עָנָה וְאָמַר מוֹהֲרַנ"ת

ו"ל: אינני יודע מה שעובר על בני אדם, וכיצד אדבר עמָהֶם? ענה ואמר לו רבנו ו"ל: מה אכפת לך, אתה תדבר. והבין מוהרנ"ת ו"ל, שאם מדברים — פועלים, כי כל דבור ודבור שמדברים מרבנו ו"ל, זה פועל.

רבנו ו"ל מחיה לנו את הנשמה. חכמינו הקדושים אומרים (פרכות מג:): איזה דבר שהנשמה נהנית ולא הגוף? הוי אומר זה הריח; מסביר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שהדבורים של הצדיק זה מוציא ריח טוב, "נרדי נתן ריחו" (שיר השירים א, יב), נותן ריח טוב, וזאת אנו רואים שהדבורים של רבנו ו"ל, שמדברים ומחזקים ומעודדים ומשמחים אנשים, זה מוציא ריח טוב. ולכן מה טוב ומה נעים לדבר תמיד עם אחרים מדברי רבנו ו"ל, ואם זה לא יפעל אצל אחרים, על-כל-פנים זה יפעל אצלו. זה נקרא אור ישר — אני מוציא את הדבורים שלי ישר אל אחרים, ומזה נעשה אור חזון, הדבורים קופצים חזרה אלי, ולכן זה דבר גדול מאד לדבר בכל יום יום עם אחד ואחד מאנשי שלומנו. ואומר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לד'), שלכל אחד ואחד יש נקדה אשר אין בחברו, וצריכים להתחלק עם הנקודות, שזהו: ומקבלין דין מן דין. כל הענין של קנאה, שאחד מקנא בשני — זו מחלה, רחמנא לצלן, מי שמקנא — הקנאה אוכלת בו בכל פה, וכמאמרם ו"ל (שבת קנב:): כל מי שקנאה בלבו — עצמותיו מרקיבים. וישנם החושבים שמאמר זה נאמר אחר שאדם נפטר, אף לא ולא! זה נעשה עוד בחיים חיותו, מי שיש בו מדת הקנאה עצמותיו מרקיבים בחיים חיותו, כי רואים אנשים גחלים רק מקנאה. ובאמת אין לך שוטה יותר גדול מבעל קנאה, מה אתה יודע מה עובר על השני? סוס מקנא בסוס אחר, וכפתגם העולם: הדשא של השני נראה ירק יותר. וכן אומר הפתגם: סוס השוטה מים, בועט ברגליו האחוריות, כי רואה סוס נוסף שוטה. וזה מה שאנו רואים, בני-אדם מתקוטטים זה עם זה, רק מחמת קנאה, שנדמה להם שלזולתם יש יותר וכו', אם הנה אדם יודע אילו צרות יש לחברו וכו', לא הנה מקנא בו. אבל מחמת הקנאה נדמה לו שלחברו יש יותר כסף וכו'.

וּבִקְאֻמַּת מִי שְׁדָבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, אֵינוֹ רֵץ אַחַר הַכֶּסֶף,
 אֲלֵא הַמָּמוֹן בָּא אֵלָיו, אָנִי תָמִיד חוֹזֵר עַל מֵאֲמָרָם ו"ל (עֲנֵן תַּנְחוּמָא
 וַיִּקְרָא ג'): כֹּל הַבוֹרַח מִהַכְּבוֹד — הַכְּבוֹד רֵץ אַחֲרָיו, וְכֹל הַרֵץ אַחֲרֵי
 הַכְּבוֹד — הַכְּבוֹד בּוֹרַח מִמֶּנּוּ; וְזֶה נֶאֱמַר גַּם לְעַנְיָן הַמָּמוֹן, אִם אָדָם
 לְהוּט אַחֲרֵי הַכֶּסֶף וְרוֹדֵף אַחֲרָיו, הַכֶּסֶף בּוֹרַח מִמֶּנּוּ, אִךְ אִם אָדָם
 אֵינוֹ רוֹעֵה כֶּסֶף וְכוּ', הַכֶּסֶף נוֹפֵל עָלָיו וְכוּ'. מִסֵּפֶר עַל יְהוּדֵי שְׂשֻׁאֵל
 קִשְׁיָה לְצַדִּיק, הֲלֵא הַגְּמָרָא אוֹמֵרֶת: הַבוֹרַח מִן הַכְּבוֹד — הַכְּבוֹד
 רוֹדֵף אַחֲרָיו, וְהַנֶּה אָנִי בּוֹרַח מִהַכְּבוֹד, וְהַכְּבוֹד אֵינוֹ רֵץ אַחֲרָי, עָנָה
 לוֹ הַצַּדִּיק: יֵשׁ לָךְ בְּעֵינָי, שְׂבָאֻמַּת אַתָּה בּוֹרַח מִהַכְּבוֹד, אֲבָל אַתָּה
 מִתְּבוֹנֵן לְאַחֲרָיֶךָ כֹּל הַזְּמַן — הֵאֵם הַכְּבוֹד רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ. וְכֵן לְעַנְיָן
 מָמוֹן, שְׂאָדָם נִדְמָה לוֹ שְׂבוֹרַח מִהַמָּמוֹן, אֲבָל תָּמִיד מְבִיט לְאַחֲרָיו
 אִם הַכֶּסֶף רוֹדֵף אַחֲרָיו... אִם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר לָנוּ בְּסִפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וַת,
 אֲשֶׁר מְכַל הַתְּאוּוֹת יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם רַק לֹא מִתְּאוּוֹת מָמוֹן,
 אֲזִי זֶהוּ זֶה! תְּאוּוֹת מָמוֹן גְּרוּעָה יוֹתֵר מִנְאוּף. עַד כְּדֵי כָּךְ, שְׂמוֹהֲרַנ"ת
 ו"ל שׂוֹאֵל (לְקוּטֵי-הַלְכוֹת, קְדוּשִׁין, הַלְכָה ג'): אֵיךְ יְכוּל לְהִיּוֹת דְּבָר כְּזֶה,
 שְׂרַבְּנוּ ו"ל יְגִיד, שְׂמְכָל הַתְּאוּוֹת יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם, אִךְ לֹא
 מִתְּאוּוֹת מָמוֹן, הֲלֵא כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל מְלֵאִים מִתְּאוּוֹת נְאוּף, שְׂזוּ
 תְּאוּוֹת הַכְּלָלִיּוֹת שֶׁל אֲמוֹת הָעוֹלָם, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן
 לו), וְרַבְּנוּ ו"ל הִרְבֵּה לְדַבֵּר עִמָּנוּ אֵיךְ אָדָם צָרִיךְ לְשָׁמֵר עַל
 מַחְשַׁבְתּוֹ, וּבְמִקּוּם שְׂאָדָם חוֹשֵׁב — שֵׁם כָּל הָאָדָם, וְצָרִיכִים
 לְהִשְׁמֵר מִהֲרָהוּר, כִּי הֲרָהוּר פּוֹגֵם בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת, וּמְכַל שְׂפָן וְכֹל
 שְׂפָן, שְׂאָדָם יִשְׁמֵר עֵינָיו לֹא לְהִסְתַּפֵּל בְּמָה שְׂאָסוּר לְהִסְתַּפֵּל, כִּי
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה ח.): אֵין הֵיִצֵּר הָרַע שׂוֹלֵט אֲלֵא בְּמָה
 שְׂעֵינֵינוּ רוֹאוֹת; וּמְכַל שְׂפָן שִׁישְׁמֵר מַעֲשֵׂי־עֲבוֹרוֹת, כִּי הַעֲבָרָה
 מְטַמְּטֶמֶת אֶת לְבוֹ, וּמְלֵא מַחְשַׁבוֹת כְּפִירוֹת, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שְׂמִי
 שְׂפָגוּם בְּבִרְיִת, אֵינוֹ מִבִּין אֶת דְּבוּרֵי הַצַּדִּיק, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל
 (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַנ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה'): מִי שְׂפָגַם בְּבִרְיִת, הוּא צָרִיךְ לְשָׁמֵעַ
 מִחֻלְקַת עַל הַצַּדִּיק הַקְּדוּשׁ הַדְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וְאֵין לוֹ
 זְכוּת כְּבָר לְהִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוּשָׁה. וְאֵיךְ אוֹמֵר פֶּה רַבְּנוּ ו"ל, שְׂתְּאוּוֹת
 מָמוֹן יוֹתֵר גְּרוּעָה מִתְּאוּוֹת נְאוּף, עַד כְּדֵי כָּךְ, שְׂמְכָל הַתְּאוּוֹת יְכוּלִים
 לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם, אֲבָל לֹא מִתְּאוּוֹת מָמוֹן? אוֹמֵר מוֹהֲרַנ"ת ו"ל: זֶה

העֲנֵשׁ, אם אָדָם פָּגַם בְּבְרִית, אִז רַחֲמָנָא לְצַלָן, מִפִּילִים אוֹתוֹ בְּתַאוֹת מָמוֹן, וְאִז הוּא אָבוּד לְגַמְרִי. כִּי אָנוּ רוֹאִים שְׁעַם בְּנֵי-אָדָם שְׁעֲדִין לֹא נִכְנסוּ בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה יְכוּלִים לְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּעִבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לָבֶם נִשְׁפָּר, כּוֹאֵב לָהֶם עַל כָּל דְּבוּר רַע, הִרְהוּר רַע, רוֹצִים לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וּבִפְרֹט בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כַּמּוּבָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרִין, חֶלֶק א', סִימָן רו'), שְׁפָכְל שְׁאָדָם צָעִיר יוֹתֵר, הוּא מְעַנֵּן לְשִׁמְעַ, כִּי לֹא מִזְמַן רַב נִשְׁמַתוּ יְרֵדָה מֵהַשָּׁמַיִם, וְלָכֵן שׁוֹמְעֵ אֶת הַקּוֹל הַתְּעוּרוֹרוֹת, אֲבָל כָּכָל שְׁנוֹזָקָן, מִמִּילָא נִשְׁכַּח מִמֶּנּוּ, וְקָשָׁה לְדַבֵּר עִמוֹ מְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

אֲבָל אֲבָרְכִי כּוֹלֵל שְׁעֲדִין לֹא נִכְנסוּ בְּעַסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאִין רֵאשִׁם מְנַח בְּכֶסֶף, אַתֶּם יְכוּלִים לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אַמוּנָה, מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַתְּבוּדוֹת, מִשְׁעוּרִים כְּסֻדְרוֹן, אֲבָל בְּרַגַע שְׁאֲבָרַךְ נִכְנס בְּהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, בְּעַסְקִים, וְטַעַם טַעַם שֶׁל כְּסָף, אִתּוֹ כְּבָר אִין יְכוּלִים לְדַבֵּר, כִּי הָעֵקֶר אֲצִלוּ רַק כְּסָף וְכֶסֶף, וְאִין אִישׁ שֵׁם עַל לֵב, שְׁבַתְכָרִיכִים אִין פִּיסִים, תְּכָרִיכִים זֶהוּ הַסְּדִין הַלְּבָן שְׁמַכְסִים אֶת הַנְּפֹטֵר, וּמַכְנִיסִים אוֹתוֹ לְקָבֵר וּמַכְסִים אוֹתוֹ, וְאַחֲרֵי-כֵן בּוֹנִים מִצְבָּה, וְלֵאחֲרַי שָׁנָה יִלְדִיו נִזְכָּרִים שְׁצָרִיכִים לְבָקְרוּ וְכוּ' וְכוּ', בְּשִׁבִיל זֶה הַצָּרוֹךְ הַנְּפֹטֵר לְצַבֵּר הוֹן, שְׁלִבְסוֹף יִשְׁכַּב בְּקָבֵר?! בּוֹדָאי מְכָרַח הָאָדָם לְפָרְנִס אֶת אִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵיו, עֲלִיו לְדַאֵג לְשִׁלְמַ שְׁכָר לַמּוֹד, כִּי בְּאַמַּת מְצוּה בּוֹ יוֹתֵר מִבְּשִׁלוּחוֹ, אָדָם מְחַיֵּב לְלַמַּד תּוֹרָה עִם בְּנוֹ, אֲבָל אֲנָשִׁים טְרוּדִים עַל הַמְּחִיָּה וְעַל הַכְּלָפְלָה, אֲזִי מוֹסֵר אוֹתוֹ לְמַלְמֵד, שֶׁהַמְּלַמֵּד יִלְמַד אִתּוֹ, אֲבָל הַמְּלַמֵּד יֵשׁ לוֹ גַּם-כֵּן אִשָּׁה וְיִלְדִים וְצָרִיךְ פְּרִנְסָה, וְצָרִיכִים לְשִׁלְמַ לוֹ. וּבִפְרֹט שְׁלֵהַחֲזִיק מוֹסֵד, תְּלַמּוּד תּוֹרָה, בֵּית-סֵפֶר, גְּנִיּוֹם, זֶה עוֹלָה הוֹן תּוֹעֲפּוֹת, אִךְ בְּנֵי-אָדָם מְזוֹלְזִלִים בְּזָה, הֵם יְבַזְזוּ כְּסָפִים עַל שְׁטִיּוֹת לְרַב, אֲבָל לֹא עַל שְׁכָר לַמּוֹד, וְזֶה מְקַבֵּל מִצְדִּיקִים, כָּל אֱלוֹ שְׁנוֹזְהָרִים לְשִׁלְמַ שְׁכָר לַמּוֹד, יִהְיוּ לָהֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים, וְהֵיוּ עֲנִיּוֹם מְרוּדִים, שֶׁהֵלְכוּ לְקַבֵּץ גְּדֻבוֹת, הָעֵקֶר שְׁבָרָאשׁ-חֲדָשׁ יִשְׁלְמוּ אֶת שְׁכָר הַמְּלַמְדוֹת, וְזֶה הִיָּה בְּכָל הַדּוֹרוֹת אֲצֵל עִם יִשְׂרָאֵל, אֱלוֹ שְׁזוֹלְזוֹ, קָדָם כָּל זוֹ נִקְרָאת גְּנֻבָה, כִּי גֻנַב כְּסָף מִהַמְּלַמֵּד, אֲשֶׁר מְסַכֵּן, עֲלָיו לְשַׁבֵּת עִם עֲשָׂרִים וְחַמְשָׁה

תְּלַמְּיָדִים שְׂמוּצִיאִים אֶת הַמֶּחַ מִהַעֲצָמוֹת, וּמִוְרִידִים אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ, לְאָבָא יֵשׁ בֶּן אֶחָד, שְׁנַיִם שְׁלֹשָׁה, וְיוֹצֵא מִדַּעְתּוֹ מֵהֶם, וְכַמָּה נִמְצָא עִמּוֹ? שְׁעָה, שְׁעָתִים וְשָׁלֹשׁ וְכוּ', וְיֵמָּה יַעֲשֶׂה מְלַמֵּד, שָׂרֵב הַיּוֹם צָרִיף לְהַחְזִיק עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה 'תְּכַשִּׁיטִים' כְּאֵלוֹ כְּמוֹ הַתְּכַשִּׁיט שֶׁלְךָ, וּלְבַסּוֹף אֵינְךָ מִתְבַּיֵּשׁ, וְעוֹד אֵינְךָ מְשַׁלֵּם שְׂכָר לַמּוֹד וְכוּ', הֲלֹא זֶהוּ בְּכָלֵל גִּנְבָה. וְדָבָר זֶה אֵין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב. וְאַחֲר־כֵּן שׂוֹאֲלִים לָמָּה אָדָם זֶה מְלֹא חוֹבוֹת, וְהוּא בַּעֲצָמוֹ שׂוֹאֵל אֶת עֲצָמוֹ: לָמָּה אָנִי חַיֵּב חוֹבוֹת? וְהַתְּשׁוּבָה: כִּי אֵינְךָ נוֹתֵן מַעַשְׂר מִכֶּסֶף, וְאֵין מַעַשְׂר חֹשֶׁב יוֹתֵר מִלֵּתֵת לִילְדֶיךָ, מִי שְׂאִינוֹ מֵרַחֵם עַל תְּלַמּוּד תּוֹרָה וְעַל בֵּית-סֵפֶר שְׂבָנָיו וּבְנוֹתָיו לְוִמְדִים שָׁם, סִימָן שְׂאָבָא זֶה הוּא רוֹצֵחַ, וְאֵין אֲכַפֵּת לוֹ מִילְדָיו, וְזֶה בְּרוּר.

מָה אָנוּ רוֹאִים? אֲנָשִׁים רָצִים, מִתְרוֹצְצִים לְהַשִּׁיג כֶּסֶף, יֵשׁ לָהֶם מְכוּנִית מִפְּאֶרֶת, בְּתַיִם לָרֵב, וְיִשְׁנֵם עֲשִׂירִים שְׁיֵשׁ לָהֶם אָנִיוֹת, וְשָׂאָר תַּעֲנוּגֵי עוֹלָם הֵזֶה, וְכִשְׂמַגִּיעַ לְשֵׁלֶם שְׂכָר לַמּוֹד, הֵם מְבַכִּים — אֵין לִי דֵי כֶּסֶף וְכוּ', זֹו עֲבָדָה! וְאַחֲר־כֵּן מִתְפַּלְאִים לָמָּה יִלְדֵי הַעֲשִׂירִים יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רְעָה? כִּי אֵינָם נִזְהָרִים לְשֵׁלֶם שְׂכָר לַמּוֹד. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם נִכְנָס בְּתַאֲוֹת מָמוֹן, כָּל הָרָאשׁ שָׁלוֹ זֶה רַק כֶּסֶף, אֲזֹו מְסַפֵּן, אִתּוֹ אֵין יְכוּלִים לְדַבֵּר מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַשְּׁגָחָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִימִוּהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יג), עַל-יְדֵי צְדָקָה מִמְּשִׁיכִים הַשְּׁגָחָה; וְהַסְפָּה לָזֶה פְּשׁוּטָה, כִּי לָמָּה אָדָם אֵינוֹ נוֹתֵן צְדָקָה? כִּי חוֹשֵׁשׁ שְׂאֵם יִתֵּן — יִחַסֵּר לוֹ, זֶה כְּבָר פָּגַם בְּאַמוּנָה, לֹא-כֵן מִי שְׂמַאֲמִין בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, יוֹדֵעַ שְׂאֲצֵלוֹ יִתְבָּרַךְ כְּתוּב (תְּנִי ב, ח): "לִי הַכֶּסֶף וְלִי הַזָּהָב נֶאֱמַר הַיּוֹי"ה". הַכֶּסֶף וְהַזָּהָב בְּיַדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵנִי צָרִיף לְתַת לְעַנִּי, כָּל אֶחָד שְׂבָא עָלַי לְעַזְרוֹ, זֹו מַצּוּה גְדוּלָה מְאֹד. בְּזֶה שְׂאָדָם נוֹתֵן צְדָקָה, בְּזֶה מְגַלֶּה טֹהַר לְבָבוֹ, שְׂמַאֲמִין בַּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. הַיּוֹם אָנִי נוֹתֵן כֶּסֶף לְעַנִּי, אֵינְנִי חוֹשֵׁשׁ שְׂמַחֵר לֹא יִתֵּן לִי הַבוֹרָא עוֹד. כִּי מִי שְׁנוֹתֵן צְדָקָה, סִימָן שֶׁהוּא בַּעַל אָמוּנָה, וְאֵלוֹ אֵלוֹ הַקְּמָצָנִים שְׂאֵינָם רוֹצִים לְתֵן כֶּסֶף, הֵם כּוֹפְרִים בַּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ. אֲבָל אָנוּ אֲנָשִׁי בַּעֲלֵי תְּפִלָּה, וְלָכֵן אֵינְנוּ מְדַבְּרִים מִמָּמוֹן וּמִמָּוֶן וְכוּ', וְנִזְהָרִים מְאֹד לְתֵן שְׂכָר לַמּוֹד לְמַלְמְדִים בַּעֲבוּר חַנוּף לִילְדֵינוּ,

אֲשֶׁר אֵין לַמַּעֲלָה מִזֶּה, וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמְמַלֵּא פִּיו בְּטַעֲנוֹת עַל הַמְּלַמְּדִים, עַל הַהֲנַהֲלָה, עַל הַמְּחַנְכּוֹת וְכוּ', בְּמִקּוֹם לְדַאֵג שִׁיחֶיהָ לָהֶם פְּרִיטָה בְּרוּחַ וְכוּ', עוֹד יֵשׁ טַעֲנוֹת עֲלֵיהֶם, וְחוֹשְׁבִים שֶׁחִיבִים לוֹ, מִי שֶׁחֹשֵׁב כִּף הוּא רוֹצֵחַ, וְלֹא זֹאת קִבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, רַבְּנוּ וְ"ל הִיָּה כָּל-כֶּף חִזֵּק בְּעֵינַי חֲנוּף, שֶׁנִּחַנְּךָ אוֹתָם כִּרְאוּי, וְהִתְלַחֵב פַּעַם וְאָמַר: לְיִלְדִים שְׁלָכֶם עוֹד תִּסְפְּרוּ מַה הִיָּה פֹה, וְהִיכֵן עוֹד מְחַנְכִים אֶת הַיִּלְדִים מְגִיל פְּעוּטוֹן וְגַן שִׁידְעוּ מַה זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַמְּטַפְּלוֹת שָׂרוֹת עִם הַיִּלְדִים הֵנָּה ה' הֵנָּה ה', וּמְלַמְּדִים אוֹתָם אֵיךְ לְהִתְבּוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ, הִיכֵן רוֹאִים דְּבַר זֶה בְּכָל הָעוֹלָם?! הַיִּלְדִים — הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, לוֹמְדִים "סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת", עַד שִׁידְעִים אֶת זֹאת בְּעַל-פֶּה, הִיכֵן רוֹאִים כְּזֹאת!:

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְעִזּוֹר לָנוּ לְמוֹסְדוֹתֵינוּ שְׁעוֹמְדִים לְקָרֵס, לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, מִפְּנֵי שֶׁהַקְּדוּשָׁה גְדוּלָּה כָּל-כֶּף, כִּי, תִּהְיֶה לְאֵל, אָנוּ מְחַנְכִים יִלְדֵינוּ לְקַדְּשָׁה וְטָהְרָה, וְאֵין בְּעַל הַגֵּס מְפִיר בְּנִסּוֹ, הִיכֵן שִׁמְעוּ עוֹד דְּבַר כְּזֶה לְחַתֵּן אֶת הַיִּלְדִים לְפָנָי שִׁיפְקֹחוּ אֶת הָעֵינַיִם, שֶׁאֵין שִׁיךְ כַּדְּבַר הַזֶּה, וְאֵינוֹ נַעֲשֶׂה כְּזֹאת בְּמִקּוֹמוֹת אַחֵרִים, שֶׁשָּׂם בְּגִיל עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם וְאַרְבַּע וְהִלָּאָה עוֹד בְּרַרְנִים וְכוּ'. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, הֵן אֵלוֹ שְׂגָרִים בְּיִבְנָאֵל, וְהֵן אֵלוֹ שֶׁחוּץ לְיִבְנָאֵל, עִזְרוּ לָנוּ עִם הַמוֹסְדוֹת, הֵן הַפְּעוּטוֹן, שֶׁפָּשוּט מְפַצֵּץ עִם יִלְדִים בְּלֵי עֵין הַרְע, וְעֲלֵינוּ לְפִתּוֹחַ לְכָל הַפְּחוֹת עוֹד שְׁנֵי מְעוֹנוֹת, וְהֵן הַגָּנִים, וְהֵן הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-הַסֵּפֶר, וּמְלַבֵּד זֹאת יֵשׁ לָנוּ יְשִׁיבָה קְטַנָּה "בֵּית שְׁלֵמָה", תְּלַמִּידִים יְקָרִים, לוֹמְדִים בְּהִתְמַדָּה, יֵשׁ לָנוּ יְשִׁיבָה גְדוּלָּה: "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", וְעַכְשָׁו אֲנִי רוֹצֵה לְחַדֵּשׁ שׁוּב אֶת הַמְּדַרְשֵׁיהַ "בֵּית פִּיגָא", וְיֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל רְצִינֵי מְאֹד "אוֹר הַמְּאִיר", וְיֵשׁ לָנוּ עוֹד כּוֹלֵל "אוֹר הַצַּדִּיק", אֲשֶׁר הָעֲלוֹת גְּבוּהָה מְאֹד, וְאֵינָנוּ מְקַבְּלִים שׁוּם סִפְסוּד, וְלָכֵן אֲשַׁרֵּי מִי שִׁיעֶזֶר לָנוּ עִם הַמוֹסְדוֹת, וּבִכְפֻרַת הַהוֹרִים שִׁישׁ לָהֶם יִלְדִים שָׂם, אֲסוּר לָהֶם בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְעֵבֵר אֶת הַחֹדֶשׁ בְּלֵי לְשֵׁלֶם שְׂכַר לְמוּד. עֲלֵינוּ לְדַאֵג מְאֹד מְאֹד לְיִלְדֵינוּ, וְאִם אָנוּ לֹא נִדְּאָג לָהֶם — מִי יִדְּאָג?! וְאֵל

תקחו דָּבָר זֶה בְּנֶקֶל, כִּי תִכְמִינּוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים, שְׁפֹרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזוּ כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקִיב לְאָדָם כַּמָּה יִהְיֶה לוֹ כָּל הַשָּׁנָה, חוּץ מֵהוֹצָאוֹת שִׁבְתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, וְהוֹצָאוֹת בְּנִי לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה, וְכָל הַמוֹסֵיף — מוֹסִיפִין לוֹ. וְהִנֵּה בַּמָּקוֹם לְעֹזֵר לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרֹת, עוֹד מוֹתְחִים בַּקֶּרֶת, מְלַבֵּד שֶׁהַמְשַׁכֵּרֶת כָּל־כֶּף נְמוּכָה, אֲזִי אִם יוֹדְעִים עַל מְקוֹרוֹת מְזוּן שְׁמַקְבְּלִים מִגַּמ"ח וְכו', צְרִיכִים לְתַנֵּם לְמַלְמְדִים, הֵם הָרֵאשׁוֹנִים, וְאִם תִּלְכוּ בְּאִפְן הַזֶּה לִיְדַע שֶׁעֲבוּדַת הַמַּלְמְדִים עֲבוּדַת קֹדֶשׁ הִיא, וְתִקְפִּידוּ עַל שִׁכְר הַלְמוּד, תִּרְאוּ אֵילּוּ יְלָדִים מְצַלְחִים יִהְיוּ לָכֶם.

בְּהִיוֹתִי יֶלֶד, הִיִּיתִי בְּתִלְמוּד־תּוֹרָה, וְהַמְלַמֵּד קָבַל מִשְׁכֶּרֶת זְעוּמָה וְכו', אֲבָל כָּל הָאֲבוֹת יָדְעוּ, שְׁפֹרֵאשׁ־חֲדָשׁ צְרִיכִים לְשַׁלַּח עַל־יְדֵי הַיְלָדִים דְּמֵי רֵאשׁ־חֲדָשׁ, הֵינּוּ כָּל אֵב יָדַע שֶׁהַמְלַמֵּד טוֹרַח עִם הַבֵּן מִתְשַׁע בַּבֶּקֶר עַד שֵׁשׁ בַּעֲרֵב, מַגִּיעַ לוֹ סְכוּם מְכַבֵּד וְכו', וְאֲנִי זוֹכֵר שֶׁכָּל רֵאשׁ־חֲדָשׁ הִבָּאתִי מֵעֵטְפָה לְמַלְמֵד, וְלֹא יָדַעְתִּי מֵהַיֵּשׁ בַּמֵּעֵטְפָה, וְכֵן עָשׂוּ כָּל הַיְלָדִים, זֶה הָיָה כָּל־כֶּף חֲדוּר בְּעֲצָמוֹתֵיהֶם שֶׁל הַהוֹרִים, הֵלֹא הַמְלַמֵּד מַחְזִיק אֶת יְלָדֵי הַמּוֹרָה מַחְזִיקָה אֶת בֵּיתִי, וְהַיּוֹם כָּל־כֶּף מוֹלְזָלִים, וְאִין אִישׁ שֶׁם עַל לֵב לְדַבֵּר חָשׁוּב כְּזֶה. וְעוֹד מוֹלְזָלִים בְּשִׁכְר לְמוּד, אֲשֶׁר מְלַבֵּד שְׂאֵתָה גִּבּוֹ וְעוֹ פָּנִים, עוֹד לְבִסוּף, חֵס וְשְׁלוֹם, מִדְּרָדֵר הַבֵּן וְכו', וְאִין יוֹדְעִים עַל מֵה וְלָמָּה, הַסִּבָּה הִיא מַחֲמַת שְׁמוֹלְזָלִים בַּמַּלְמְדִים וּבַמּוֹרֹת.

וְלִכֵּן אֲנִי מְדַבֵּר אֲלֵיכֶם וְכוֹתֵב לָכֶם לֹא כְּדִי לְצַעַר אֶתְכֶם, אֲלֹא מְרַב אֲהַבָּה, אֲנִי אוֹהֵב אֶת יְלָדֵיכֶם, וְרוֹצֵה שִׁיִּצְאוּ מְצַלְחִים, אֲזִי עֲזָרוּ לִי גַם־כֵּן, אִין לָנוּ מִי שִׁיעֲזֹר לְמוֹסְדוֹת, אִין מִי שִׁיתְעַנֵּין בְּנוֹ. וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שִׁתְמִיד יִחְשְׁבוּ מִהַמּוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ שְׁנִמְצָאִים בְּמַצוּקָה כִּסְפִית קֶשֶׁה, יֵשׁ לָנוּ לְמַעֲלָה מִשְׁמוֹנִים עוֹבְדִים, וְאוֹתָהּ מוֹעֵצָה מְקוּמִית, שְׁמַקְבְּלַת מִהַמְדִינָה מְלִיוּנֵי שְׁקָלִים לְחֻדָּשׁ, יֵשׁ לָהֶם סֵף הַכֹּל שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם עוֹבְדִים, וְעַכְשָׁו רוֹצִים לְפַטֵּר חֲצֵי מֵהֶם, בְּטַעֲנָה כִּי הֵם קוֹרְסִים, אֲזִי מוֹכֵן מֵאֵילּוּ, שְׁנַעֲשׂוֹת שֶׁם גִּבּוֹת לְאוֹר הַיּוֹם, אִם הַסַּמ"ף־מ"ם בְּעֲצָמוֹ

נוטל פתמשים אֶלֶף ש"ח לְחֹדֶשׁ וְכוּ', אֲזַי מוֹבֵן לְהִיכֵן הַפְסֵף הוֹלֵךְ.
אֶף אֵין זֶה עֲנִינְנוּ, לָנוּ יֵשׁ לְמַעַלָּה מְשֻׁמוֹנִים עוֹבְדִים, וְכֹסֵף מְנַלֵּן!?

בְּכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, הִנֵּה אָנוּ עוֹמְדִים
לְקִרְאָת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאִקְוֶה מְאֹד לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁפֹל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִסְעוּ לְאוּמָן, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, אֶף שְׁלֹנְשִׁים זֶה
קָשָׁה, כִּי נִשְׁאָרוֹת לְבַד, אֲבָל עָלִינוּ לִזְכֹּר שְׁזָהוּ פַעַם אַחַת בַּשָּׁנָה —
רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹמָא אֲרִיכְתָא, פַעַם בַּשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדִּין, וְאִז כּוֹתְבִים
אֶת הַתְּקָצִיב עַל כָּל הַשָּׁנָה. אִז כּוֹתְבִים לְאָדָם מִי יִחִיָּה וּמִי יָמוֹת,
מִי בְּמִים וּמִי בְּאֵשׁ, מִי בַחֲנִיקָה, וּלְדַאֲבוֹנְנוּ הֶרֶב, כָּל יוֹם וְיוֹם קוֹרִים
מִקְרִים מְזַעְזָעִים אֶצֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין מִפְרָסְמִים אֶת הַכֶּל.
יִשְׁנֵם פְּגוּעִים וְכוּ'. זֶה עוֹבֵר נִתּוּחַ לֵב פְּתוּחַ, חֵס שְׁלוֹם, זֶה רַחֲמָנָא
לְצֻלָּן, מְצָאוּ אֶצְלוֹ גְדוּל, זֶה גּוֹסֵס, חֵס וְשְׁלוֹם, מֶה שְׁאַנִּי שׁוֹמֵעַ בְּכָל
יוֹם, וְכֵן מְרִיבוֹת וְחוֹסֵר שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ'. וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל בְּקִשְׁנוּ
שְׁנַעֲשֵׂה הַתְּעוֹרְרוֹת לְבוֹא אֵלָיו בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הוּא הַעוֹרֵף-דִּין הַכִּי
גְדוּל, הֵבֵה נַעֲרֵף חֲשָׁבוֹן, אִם רוּפָא יִמְצָא אֶצֶל מִישֶׁהוּ מַחְלָה,
וְהָאָדָם שֹׁמֵעַ שֵׁישׁ בְּקִצָּה הָעוֹלָם אֵיזָה רוּפָא שְׁיִכּוֹל לְרַפְּאוֹתוֹ, וְכִי
יִשְׁאַל אֶת אִשְׁתּוֹ, אֶת הוֹרְיוֹ אֶת חֲבָרְיוֹ! הֲלֹא יִתְפַּס מִטְּלִטְלִיו, יִלְוֶה
כְּסָפִים וְיִטּוֹס לְרוּפָא הַזֶּה, וְכִי שִׁיךְ שֶׁהָאִשָּׁה תִּמְנַע אוֹתוֹ בְּעִנְיָן זֶה,
הֲיִלְדִים יִמְנַעוּהוּ, הַפְסֵף יִמְנַעוּהוּ וְכוּ'?! הֲלֹא זֶה הַחַיִּים שְׁלוֹ! וְלִכֵּן
אֲנִי מְקַוֶּה שְׁפֹל אֶחָד מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ יָבוֹא לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְרַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְכָל אִשָּׁה שֶׁתְּרַשָּׁה לְבַעֲלָהּ,
תִּקְבַּל חֵלֶק כְּחֵלֶק. בְּנֻדָּאֵי זֶה קָשָׁה לְאִשָּׁה לְהִשְׁאָר לְבַד, וְכֵן לְבַעַל
קָשָׁה מְאֹד לְנִסְעַ, כִּי הַתְּנָאִים מְאֹד קָשִׁים שָׁם, וּמִלְבַּד מֶה שֵׁיִשְׁנֵם
'גְּנָבִים', שְׁפֹל רֹאשֵׁם מִנּוּחַ אֵיךְ לַעֲשׂוֹת כְּסָף עַל דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֵה
מוֹנְעִים מְאַנְשִׁים לֹא לְהִגִּיעַ לְרַבְּנוּ ז"ל, וְנוֹטְלִים מְחִירִים גְּבוּהִים
לְטִיסָה, וּמְפַקִּיעִים מְחִירִים, וְאִינֵם אֲלֵא גְּנָבִים וְכוּ', וּמוֹצִיאִים
אֲזַהְרוֹת שְׁלֵא לְנִסְעַ דְּרֵךְ מְקוֹמוֹת שׁוֹנִים וְכוּ' [חֲסֵר]. הָאֵינְכֶם רוֹאִים
שְׁמִשְׁטִים בְּכֻלָּם! לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, תַּעֲשׂוּ
הַתְּעוֹרוֹת לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְּיְצוּ אֶת הַסֵּפֶר "אוֹצֵר רֹאשׁ
הַשָּׁנָה" וְכוּ'.

וְאִם בְּכָל זֹאת יִשְׁנֶה מְצִיאוֹת שֶׁהַבַּעַל אֵינוֹ יְכוּל לְנַסֵּעַ, מִכָּל מִינֵי סְבוּת: הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְלַדֵּת וְכוּ' וְכוּ', אֲזִי רְצִיתִי מִכָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּכָל רַחֲבֵי הָאָרֶץ, שְׂיַעֲשׂוּ אֶת הַקְּבוּץ בְּיַבְנָאֵל, יַבְנָאֵל תִּהְיֶה עִיר וְאִם בְּיִשְׂרָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", בְּרוּךְ הַשָּׁם, אָנוּ מוֹנִים לְמַעֲלָה מִמָּאֲתִים מִשְׁפָּחוֹת, וְלָכֵן מִי שְׂאִינוֹ יְכוּל לְנַסֵּעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, יָבוֹא עַל-כָּל-פָּנִים לְיַבְנָאֵל, וְיִהְיֶה לוֹ אֲרוּחַ מְלֵא לוֹ וְלֹא-שָׂתוּ וְלִילְדֵיו וְכוּ'.

אַבְקֶשׁ מְאֹד אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹם יֵצֵא סְדוֹר לְעֵדוֹת הַמְזֻרָח עִם פְּרוּשׁ "עַת רְצוֹן", רְצִיתִי שֶׁכָּל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִפְצוּהוּ מֵה שְׂיֹתֵר, אֲנִי רוֹצֶה לְהַדְפִּיס מַלְיוֹן סְדוּרִים, כִּי רְצוֹנִי לְהִבְיֵא מַלְיוֹן יְהוּדִים מִעֵדוֹת הַמְזֻרָח לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ז"ל, מֵאַחַר שֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֶת הַגְּזֻעֲנוֹת שְׂיִשְׁנֶה, שֶׁגָּרְשׁוּ אוֹתָם וְכוּ', וְעוֹד אוֹמְרִים שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל נִמְצָא דִּיקָא בְּמָקוֹם פְּלוֹנֵי וְכוּ', אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל אֵינוֹ נִמְצָא שָׁם, זֶה סֵתֵם דְּמִיּוֹן, כִּי בְּמָקוֹם שֶׁל מַחְלֶקֶת רַבֵּנוּ ז"ל אֵינוֹ נִמְצָא, וְאִם יְכוּלִים לוֹמֵר דְּבַר כְּזֶה, שֶׁסְּפָרְדִים אֵין לָהֶם מֵה לְהַכְנִס לְשָׁם, תִּדְעוּ לָכֵם, שְׂאִינִי יוֹדֵעַ אִם יוֹצְאִים בְּתַפְלָה בְּמָקוֹם הַזֶּה, כִּי אִם אוֹמְרִים כְּזֹאת, וְיִשְׁנֶה גְזֻעֲנוֹת כְּזוֹ, אִינִי יוֹדֵעַ אִפְלוּ אִם מִתֵּר לְהַכְנִס בְּד' אַמּוֹת כְּאֵלוֹ, כִּי אִם יֵשׁ שְׁנֵאת חָנָם, תִּדְעוּ לָכֵם שֶׁזֶה הַחֶרֶבֶן הַגְּדוֹל בְּיֹתֵר, וְאֵין עוֹד עוֹן חֲמוּר יוֹתֵר מִשְׁנֵאת חָנָם, וְכַמְּאֲמָרֵם ז"ל (יוֹמָא ט): מְקַדֵּשׁ שְׁנֵי נִחְרַב רַק מַחְמַת שְׁנֵאת חָנָם, וְעַדִּין מְרַקֵּד בֵּינָן; וְכָל הַצְּרוֹת שֶׁל עִם יִשְׂרָאֵל הֵן רַק מַחְמַת שְׁנֵאת חָנָם, וְלָכֵן עָלִינוּ לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חָנָם.

וְכֵן דְּבַר נוֹסֵף, הַהֶכְרַח לוֹמֵר לָכֵם, שֶׁכּוֹאֵב לִי מְאֹד, וְאֵין לִי כְּזֶה שׁוֹם נְגִיעוֹת, אֲנִי לֹא קִבְּלְתִּי אֵף פַּעַם אַגּוּרָה אַחַת מִיְהוּדֵי תַּמִּים וְכוּ', כֹּל אֶחָד חוֹשֵׁב מִסְתַּמָּא קִבְּלְתִּי הוֹן תּוֹעֲפוֹת, אַחֲרַת לָמָּה אֲנִי מְדַבֵּר מִמֶּנּוּ?! אִם אֲנִי אוֹמֵר לָכֵם שֶׁלֹּא קִבְּלְתִּי מִמֶּנּוּ אַגּוּרָה אַחַת, אֲזַי כִּף הוּא הָאֵמֶת לְאֵמֶתָּה. אֵלָּא שֶׁכּוֹאֵב לִי שֶׁאֵב לְתַשְׁעָה יְלָדִים הַכְּנִיסוּהוּ לְכָלֵא סְרוּחַ, וְאִם לֹא דִי כְּזֶה עוֹד אֲסוּר לְדַבֵּר מִמֶּנּוּ, הַשָּׁנָה הַזֹּאת מִג' אֵלּוּל תַּש"ס עַד ג' אֵלּוּל תַּשס"א, חֲזִי נִשְׁתַּנּוּ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה, רְאִיתִי מֵה שְׁנֵאת חָנָם יְכוּלָה לְהִבְיֵא, לֹא רַק שֶׁהוּא וְרַק הוּא

הקים רשת של תלמודי תורה, חמשים אלף אנשים, אלא הוא הגביה את ראשם של עדות המזרח, והעלה אותם רוחנית, אף שרצו לשברם — לא הצליחו, וכלם מדברים מאמונה, מהקדוש-ברוך-הוא. ומי גרם לכל העליה הרוחנית הזאת? יהודי אחד, אשר יש לו כחות בלתי מגבלים, והוא יכול להביא עוד אלפי אנשים לציון רבנו ז"ל, ולכן אני אוהב אותו, כי אצלי העקר רבנו ז"ל, אשר הוא מתנה לכל עם ישראל. והנה מה בקש? שיתנו לו ארבעה ימים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ושבעה-עשר בכירים בדקות ספורות היו יכולים להתיר לו פזאת. הנה נפטרים יהודים בכל יום ויום במיתות משנות ואכזריות, ארץ ישראל נמצאת במצב כזה כלפני מלחמת השחרור, מפחדים לנסע מצפון לדרום וממזרח למערב וכו', מודיעין, ביתר, בית-שמש, גילה וכו'. והממשל אינו עושה מאומה רק מבליג, ומדוע? כי חושש להפסיד את הכסא... ברגע שאיזה בכיר אומר לו: תן ליהודי זה לצאת לארבעה ימים, ולא — אנו יוצאים מהמערך, יקבלו הסכמה בעבורו לצאת. אבל אינם עושים את זאת בעבור יהודי מספן זה, יהודים פשוטים שהיו ירקנים ברמלה, בנתיבות, בשוק הפרמל וכו', ועתה נעשו בכירים בממשל, ועל-ידי מי? על-ידי אותו יהודי שבפלא, ואיך לא תשיבו לו טובה וכו', ואיני מדבר מזה שלא נתנו לו לצאת לחתנת בתו וכו', האם מגיע לו ענש כזה?! בשעה שנרקומנים מסתובבים חפשי וכו', ההכרח לי לומר לכם, השתנו חיי שנה זו, כי ראיתי למה שנאת חנם מביאה, ולכן כל השנה לא פסקתי מלדבר על שנאת חנם, וכל חיי שיתן לי הקדוש-ברוך-הוא את החיים, לא אפסיק לדבר מזה, אני רואה איך איש את רעהו חיים בלעו, אני רואה פה ביבנאל, איך הסמ"ך-מ"ם מסית אחד נגד השני, ואת כלם נגדנו, מה זה צריך להיות?! שמו שמים! מחלקת וכו', הלא לא באנו פה לזה העולם ללחם זה עם זה, איזו בושה וחרפה שגם אצל חסידות ברסלב צריכה להיות פוליטיקה, בדיוק שנים שלשה סוכני נסיעות לקחו את המונופול ותו לא?! מי שמכם לאיש?! הציון של רבנו ז"ל הוא מתנה לכל עם ישראל, אם ברצונכם או שבלא ברצונכם, אביא מליון יהודים מעדות המזרח וכו'... הפסך של הספרדים זה

אתם רוצים, אבל בשעה שבניתם את בית הארחה עשיתם תנאי, שלא יכנסו לשם מעדות המזרח. ולכן לכל הפחות בדר' אמות שלנו אני רוצה לעקר את הענין של שנאת חנם וגזענות, בשום פנים ואפן שלא יהיה כזאת במחננו.

איני יודע מתי אעזב את העולם, יכול להיות אפלו הלילה, אבל זאת אני אומר לכם, היכן שיש שנאת חנם — תברחו משם, כי שם לא נמצא הקדוש-ברוך-הוא, ולא תורה, ולא תפלה, ולא רבנו ז"ל, הקדוש-ברוך-הוא שורה רק במקום אחדות, רבנו ז"ל הזהירו מאד מאד שנאהב אחד את השני, ואמר (ת"י מוה"ר ז"ן, סימן רצב): העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכם, התורה נקנית רק על-ידי אחדות, וכמאמר רבנו ז"ל (שיחות-ה"ן, סימן צא): סגלה להתמדה — לא לדבר על שום יהודי, כל יהודי אות בתורה, ואם מבטלים יהודי אחד פוגמים בספר תורה, וכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר ז"ן, חלק א', סימן רלט): אי אפשר להתפלל רק על-ידי שלום; ולכן האר"י ז"ל תקן לקבל על עצמו מצות עשה "ואהבת לרעך" קדם התפלה, ולכן במקום שיש שנאת חנם, אין הקדוש-ברוך-הוא שורה, ואין שם תורה ותפלה, ולכן אל יעבדו עליכם, מי שיש לו שכל — מקבל את הדברים, ומי שאין לו שכל — לאו וכו'. בקרת זהו דבר טוב מאד, כי על פלב מת אף אחד אינו מדבר, רק סותם חטמו מחמת שנודף ריח רע. על אריה חי — ירוצו פלם, כי מפחדים ממנו, ולכן בקרת זה דבר גדול מאד, רבנו ז"ל אומר, כששב מארץ ישראל: הבאתי לכם מתנה מחלקת, ונכנס לגור בעיר זלאטיפולי, והיתה עליו מחלקת, ולא סתם אלא כל הצדיקים הקדושים התאספו יחד, ורצו לחתם עליו, עד שבא אביו רבי שמחה, וצעק שם, והיו לרבנו ז"ל כל פמה מחתנים צדיקים, ומחו — ולבסוף נתבטל, אזי אומר רבנו ז"ל: משפט רשעים בגיהנום י"ב חדש, ואני סבלתי פעמים י"ב חדש, ואף-על-פי-כן מה אומר רבנו ז"ל: הבאתי לכם מתנה מחלקת, אבל לא למחלקת כזו התפונתי, אני רציתי להביא עליכם מחלקת כזו, שלא ישבו על ידכם, ולא ידברו עמכם, כי הבקרת מכלה את האדם, לזכותי ואמר

— שְׂזִכִּיתִי לְזֶה, יִשְׁנֶם אַנְשִׁים שְׂאִינָם רוֹצִים לַעֲמֹד בְּד' אַמוֹתַי, וּבּוֹדְלִים מִמֶּנִּי, אֲבָל אֵינִי מִתְפַּעֵל מֵאֵף אֶחָד, וְהִלַּכְתִּי וְעִשִּׂיתִי מִנֵּן מֵהֵצֵד, וּבְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אֲבָנָה שֵׁם בֵּית-הַכְּנֶסֶת גְּדוֹל מְאֹד, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַּהַיֶּה הַגְּאֻלָּה, וְיִהְיֶה בְּנֵן בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, אֲזִי לֹא נִצְטָרַךְ אֶת כָּל אֱלֹהֵי, שְׁכַל רֵאשִׁים רַק כֶּסֶף וְכֶסֶף, וְסוֹתָמִים אֶת הַדְּרָכִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא יוּכַל לְנַסֵּעַ — כִּי אִם עַל יָדָם, שְׂזוֹ רִשְׁעוֹת לְשֵׁם רִשְׁעוֹת, שְׂרוֹצִים רַק 'יֵרֵק' וְ'יֵרֵק', וְעוֹרְכִים רִשְׁמָה שְׂצָרִיכִים לְהִבִּיא שְׂרוֹתִים נִידִים וְכוּ', וְכַמָּה שְׂרוֹתִים הִבִּיאוּ כְּבָר, וְצָרִיכִים לְהִבִּיא דְּמֵי וְעַד עֲשָׂרִים וְחֲמֵשָׁה דוֹלָר וְכוּ' וְכוּ', לְמָה צָרִיךְ לַעֲשֹׂק אֶת הַבְּרִיּוֹת, הָאֵם זֶה עוֹלָה מְלִיוֹנֵי דוֹלָרִים! עוֹבְדִים עַל בְּנֵי-אָדָם הַשֶּׁכֶם וְהַעֲרֹב, וְלְמָה אֲנִי מִסְפֵּר אֶת כָּל זֹאת? אֲנִי רוֹאֶה אֶת הַגְּזֻעֲנוֹת וְהַשְּׂנָאָה וְכוּ', וְלִכֵּן תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂבָאִים לְרַבְּנוּ ז"ל וְרַק לְצִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְלֹא לְשׂוֹם דְּבָר אֲחֵר, וְלֹא יַעֲבְדוּ עֲלֵיכֶם בְּשׂוֹם פְּנִים וְאַפֶּן, אֵילוֹ סְפָרְדִים תְּמִימִים מוֹכְרִים שֵׁם מִפְּתָחוֹת, אֲלֶף וְחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דוֹלָר מוֹכְרִים מִפְּתַח לְצִיוֹן רַבְּנוּ ז"ל וְכוּ', וְאִיִּה הֵיכָן יֵשׁ שְׂעַר וְכוּ'?! יְכוּלִים לַעֲבֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיּוֹת, הַשְּׂקָר הַיּוֹם אִים וְנוֹרָא, שְׂקָרָנִים, רַמָּאִים, צְבוּעִים, נוֹתְנִים תְּקוּנִים, אֶתְּהָ בְּעֶצְמָךְ צָרִיךְ לְחִיּוֹת עוֹד אֲלֶף שָׁנִים עַד שְׂיִהְיֶה לְךָ תְּקוּן, וְכִמּוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּיָמָיו עַל מִפְּרָסָם אֶחָד, שְׂהוּא גוֹרָם, שְׂאֲלֶף אַנְשִׁים שְׂתַּחֲתִיו לֹא יִקוּמוּ בְּתַחֲתֵי הַמֵּתִים. וְזֹאת אָמַר רַבְּנוּ ז"ל עוֹד לְפָנֵי מְאֵתִים שָׁנָה, וְהִנֵּה אַנְשִׁים מִתְּפָתִים אֲחֵר 'מְקַבְּלִים', שְׂחוֹלְבִים אֶת הַבְּרִיּוֹת הַיֵּטִב, מְלַבִּישִׁים עֲצָמָם עִם כֶּפֶה חֲשׂוּבָה, וּפְאוֹת מְפֹרָזוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְזָקֵן תִּישׁ, וְעוֹבְדִים עַל הַבְּרִיּוֹת...

אֲבָל הָאֵמֶת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הִיא אֵמֶת אַחֲרָת, אֲשֶׁר הַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוֹנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנִדְבָר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּבְרַגְעֵ שְׂאָדָם מִתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, מִחוּ אֲחֵר לְגַמְרִי, וְנִטְהָר מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת הַלְלוּ וְכוּ'. וְזוֹ הַבְּחִירָה...

וְלִכֵּן אֲבַקְשְׁכֶם מְאֹד מְאֹד, שְׂלֹא תַהְיֶה בֵּינֵינוּ שְׂנֵאת תְּנָם, מָה אֲנוּ כֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְהַצִּיל אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל? לְהַפְּיץ סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, לְהַפְּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שְׂזֶה מוֹשֵׁף לְכַבּוֹת אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְאַבְיֵיהֶם שְׁבַשְׁמִים, לְהַפְיֵץ סְדוּרִים, סְלִיחוֹת וְכוּ', וְאַבְקֵשׁ אֶת כָּל
אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיָבִיא עִמּוֹ חֲבִילַת סְפָרִים קְטָנָה, וְשֵׁם נְדָאג
שְׂיִהְיוּ מְפִיצִים, אַתֶּם מְבִיאִים אִכָּל, תְּבִיאוּ גַם חֲבִילָה קְטָנָה שֶׁל
סְפָרִים, וְתִהְיוּ בְקָשָׁר עִם ... וְ... וְנִכְיֵן חֲבִילוֹת לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
וְנַפְיֵן אוֹתָם, כִּי הַשָּׁנָה יִהְיֶה שֵׁם מִשְׁהוּ מֵיחַד, אָנוּ מְצַפִּים לְכָל
הָעוֹלָם כְּלוּ, אִם בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן לֹא יִתְעַרֵב הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּאַמְצָע,
אֲבָל הַהֲכָרַח לָנוּ לִהְיוֹת מוֹכְנִים לְהַפְיֵץ שֵׁם סְפָרֵי רַבְנוּ ו"ל, וְלִגְלוֹת
אֶת הָאֲמֶת לְעַם יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים, אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא שְׁנוֹזְכָה לְעַקֵּר מֵאַתְּנוּ אֶת הַשְּׁנֵאת חֲנָם, וְנִזְכָּה בְיַחַד לְאַהֲבָה
אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ, וְיִתֵּן לָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה,
אֲבָל בֹּאוּ וְנִרְאֶה לְהַפְיֵץ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
בָּאִים לְאוּמָן וּמִתְחַנְּנִים, לְפָנָי שָׁנָה בְקָשׁוּ מִחֲזוּרִים, מִסִּכַּת אָבוֹת,
שֶׁפֶת הַנַּחַל, לְקוּטִי-תְּפִלוֹת, וְלֹא הָיוּ סְפָרִים, הַכֵּל גַּמְכֵּר, וְהַשָּׁנָה יֵשׁ
לָנוּ כְּמַעַט שְׁבוּעָה, וְלָכֵן כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקַּח חֲבִילָה קְטָנָה
שֶׁל סְפָרִים, וַיְבִיאָנָה אֵלַי, וְשֵׁם נִחְלָקָה בֵּין הַמְּפִיצִים, הָעֵקֶר אֵל תִּהְיוּ
בְּטָלְנִים, זֹאת קִבְּלָנוּ מִמוֹהֲרַי"ת ו"ל — לְהַפְיֵץ אוֹר רַבְנוּ ו"ל. וְכֵן
עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹתְרוּ שְׁבוּעִים, יְכוּלִים לְהַפְיֵץ בְּמֶרֶץ הַכִּי גְדוּל, אֵל
תִּחַשְׁשׁוּ מֵאַף אֶחָד, זֶה הַתְּקוּן שֶׁלָּנוּ, וְאָמַר מוֹהֲרַי"ת ו"ל לְמִי שְׂיַפְיֵץ
אֶת אוֹר רַבְנוּ ו"ל, יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. וְקֹדֶם הַסְּתַלְקוֹתוֹ
אָמַר: הָעֲבָדָה שֶׁלְכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מְעִינוֹתֶיךָ חוּצָה, אָדָם מְרַגֵּשׁ
שְׁעוֹמֵד לְהַסְתַּלֵּק, וְנִחְלָשׁ בְּכָל רַגַע, וְאִיזוֹ צְנוּאָה הֵנִיחַ לָנוּ: הָעֲבָדָה
שֶׁלְכֶם יִהְיֶה — יְפוּצוֹ מְעִינוֹתֶיךָ חוּצָה. הִנֵּה פֶה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית יֵשׁ
יְהוּדִים חֲרָדִים יוֹתֵר מִכָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְסֵף הַכֵּל יֵשׁ לָנוּ שְׁנֵי
מְפִיצִים, וּמְפִיצִים רַבּוֹת סְפָרִים, הַלְוָאֵי הָיוּ לִי עוֹד מֵאַתְּמִים
מְפִיצִים, כִּי חֲבַל מְאֹד, יְהוּדִים נִמְצְאִים בְּמִצְוָה, עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד
מֵה שְׁעוֹבֵר, וְכֵן הוּא בְּאֶרֶץ, חִילוּנִים, דְּתִיִּים, הֵלֵא חִילוּנִים הֵם
אֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲחִינוּ בְּשָׂרֵינוּ, יְהוּדִים צְדִיקִים, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ
הַקְדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵד): יִשְׂרָאֵל אֶף-עַל-פִּי שֶׁחָטָא — יִשְׂרָאֵל הוּא;
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר בְּזִכּוֹת הַהַפְּצָה שְׁנַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְנוּ ו"ל
— נִזְכָּה לְגֻאֲלָה.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהַפְיִץ אֶת הַסֵּדוּר לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ כַּמָּה שְׁיֹוֹתֵר, כִּי רְצִיתִי לְהַדְפִּיס אֶת הַסֵּדוּר הַזֶּה לְכָל הַפְּחוֹת כַּמָּה מְאוֹת אֶלְךָ, אִם זֶה רַק יִתְחִיל לְלָכֵת, נִדְפָּיס עוֹד פְּעַם וְעוֹד פְּעַם.

הַעֲקֵר רְאֵה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְשִׁשּׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ, אָנִי מָאד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקלט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תֵצֵא, ט' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

לְדַעֲתִי, תִּסְעִי לְאַרְצוֹת-הַבְּרִית אֶל הַהוֹרִים וְתִגּוּחִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמַּם.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, ט' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

וּמֵאֵד מְאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד נִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֵד מְאֵד שְׂמַח, שְׁלַקְחָתָ עַל עֲצֻמְךָ לְסֵדֶר אֶת הַהַפְּצָה
מֵרַכְּזוֹת, אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁשִׁבּוּעַ הַבֵּא כָּבֵד תִּכְתֹּב
לְכֹל אֶחָד שֶׁהֵלֵךְ לְהַפְּצָה מֵרַכְּזוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמָּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ
נִצָּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

כָּבֵד מֵגִיעָה שְׁנָה חֲדָשָׁה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יִתֵּן לָכֶם
תִּקְצִיב גְּדוֹל מְאֵד, כִּי בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה נוֹתְנִים אֶת הַתִּקְצִיב עַל כָּל
הַשְּׁנָה. הָעֵקֶר זֶה הַבְּרִיאוֹת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם בְּרִיאוֹת
לְיִלְדִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקמב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, י' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר,
תְּלִמִיד יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה".

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּתְּמִיד בְּלִמּוּד "סֵפֶר-הַמִּדּוֹת",
כִּי רַבְּנוּ ז"ל רָצוּהוּ מָאד, שֶׁכָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִתְמִיד מָאד בְּסֵפֶר
הַזֶּה, עַד שְׂיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיו, וְכֵן נִהְיֶה אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְחֹזֵר הַרְבֵּה
עַל "סֵפֶר הַמִּדּוֹת", עַד שֶׁחֲלַק נִכְבָּד מִחֲסִידֵי בְּרִסְלָב יִדְעוּ בְּעַל-פֶּה
אֵת "סֵפֶר הַמִּדּוֹת".

תִּשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְהַתְּפִיל בְּבֵית-הַפְּנִסֵּת עִם כּוֹבֵעַ וְחֲלִיפָה כְּרֹאזִי
לְבָנֵי יְשִׁיבָה, וְאַף פֶּעַם אֵל תִּתְּפִלל בְּלִי חֲלִיפָה וְגִרְטֵל, וְכֵן תִּלְךָ בְּכָל
בֶּקֶר לְמִקְוֵה לְפָנַי שְׂאֵתָה מְנִיחַ תְּפִלִּין.

אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵתָה מִתְּמִיד בְּכָל יוֹם
בְּלִמּוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת בְּגִרְסָא, וְשִׁבְעָה דְּפִים גְּמָרָא בְּגִרְסָא, וְזֶה
יִזְכֶּךָ אֵת מִחָךְ.

נָא וְנָא רְאֵה לְקִיָּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם, אֲשֶׁר זֶה הַמְצוּהָ הַכִּי
חֲשׂוּבָה, עַד כְּדֵי כָף, שְׂאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשִׁין ל'): בְּזִמְן
שְׂאָדָם מְכַבֵּד אֵת אָבִיו וְאֵת אִמּוֹ, אָמַר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְעַלָּה אָנִי
עֲלֵיהֶם כְּאֵלוֹ דְּרִתִּי בִּינֵיהֶם וְכַבְדוּנִי, וְלָכֵן בְּזַה שְׂתַכְבֵּד אֵת אָבִיךָ וְאֵת
אִמְךָ, בְּזַה אֵתָה מְכַבֵּד אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִהְיֶה אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקמג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתתחזקו מאד במדת הצניעות, ותשמרו מאד מה שאתם אוכלים, שיהיו רק הכשרים טובים מבתי דינים יראי ה', כגון: בד"ץ העדה החרדית, בד"ץ בעלז, בד"ץ הרב לנדא וכו' וכו', שאלו הם מפרסמים ליראי ה', וצריכים מאד מאד לשמר מה אוכלים, כי היום, רחמנא לצלן, בכל המאכלים יש בזה שומן חזיר, ולכן צריכים להשמר מאד בזה.

מאד מאד רציתי, שכל אברך ילמד הלכות נדה, שהן הלכות מסבכות וחמורות, וזה גובל עם כריתות, וצריכים להיות בקי בהלכה. ומספרים על הצדיק הקדוש ר' אורי מסטרעליסק זי"ע, שחזר על הלכות נדה אלף פעמים, עד שהיה קדוש וטהור, רואים מזה כמה שצריכים לחזר על ההלכות האלו, ומה טוב ומה נעים, שגם האשה תחזר בכל פעם על ההלכות מקצורי ההלכות שיש היום, ואל תקל בדבר זה, כי זה מאד מאד חמור, ואני מאד מאד מבקש אתכם, תשמרו על קדושה וטהרה, ואז השכינה תשרה בתוכם, כי כל הצרות שבאות בבית, זה מפני שאינו נזהר בהלכות האלו, וכל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן העולם הבא, וזה נאמר בעקר על הלכות אלו שבין איש לאשתו, כי צריכים להיות בקי בטהרת המשפחה ולא להקל בזה.

נא ונא ראו לא לריב ביניכם, ושתהיה לכם סבלנות אחד עם השני, ואז תמשיכו ברכה והצלחה בתוכם, ותשתדלו מאד שאחד יעזר לשני, ואחד יבין את השני, כי אין עוד דבר חשוב בחיים יותר מזה.

תדביקו את עצמכם תמיד באין סוף ברוך הוא, ותמיד תצירו

קבֹח אֲשֶׁר לֹא תִתְקַמַּד — לֹא תִתְקַמָּה בַּנֶּחֱל

בְּעֵינֵיכֶם אֵיךְ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְהוּא
מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין וּבִתְוֹךְ כָּל עֲלָמִין, וְכִשְׁתַּחֲדִירוּ
בְּעֵצְמְכֶם יְדִיעוֹת אֱלֹהִים, אֲזַי כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִלְכוּ בְּצוּרָה אַחֲרָת.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמַּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁישׁ לִי, שְׂזוּכִיתֶם
לְמָה שְׂזוּכִיתֶם וְכו', וְאֵף שֶׁמִּצַּד אֶחָד יֵשׁ לִי צַעַר שֶׁהֲצָרְכֵנוּ לְהַגִּיעַ
לְמֵצֵב כְּזֶה לְהִתְחַבְּאוֹת, אֲבָל כְּכֹר סֵפֶר לָנוּ רַבְנוּ ז"ל בְּסִפּוּרֵי
מַעֲשִׂוֹת (מַעֲשֵׂה י' מִהַבְּעֵרְגִיר וְהַעֲנִי), שֶׁכָּל הַזּוּיג הִיָּה דֶרֶךְ פְּלֵא, שֶׁרַחֲקוּ
אֶת הַסִּימָנִים וְכו', עֲיֵן שָׁם; וְכֵן הִתְחַנְּנָה שֶׁל הַזּוּיג הַקְדוֹשׁ שְׁנֵי
הַיְלָדִים הָיוּ בְּבוֹר בְּהִתְחַבְּאוֹת, כַּמּוּבָא (מַעֲשֵׂה יג), עֲיֵן שָׁם.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתַּעֲזְרֵי לִי לְקַחַת אֶת הַכֶּתֶה ה'ר' לְהִיּוֹת
מְחַנְּנֶת, כִּי זֶה כֶּתֶה קָשָׁה, וְאֵנִי חוֹשֵׁב שֶׁתּוּכְלִי לְתַרֵּם לִי הַרְבֵּה
הַרְבֵּה, וְאִם אַתָּה רוֹצֵה בְּאַמַּת לְעֹזוֹר לִי, זֶה כֶּתֶה מְאֹד קָשָׁה, וְזֶה לֹא
אוֹמֵר שְׁלֵא תִכְנָסִי לְתִיכּוֹן, זֶה לֹא סוֹתֵר אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמָּה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר לֹא תִתְקַמוּ — לֹא תִתְקַמוּ בַּנֶּחֱל קַכֵּט

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ טוֹב, רַק אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ — אִם אַתָּה יְכוּלָה עוֹד לְגַמֵּר עַד סוֹף הַשָּׁבוּעַ עַד שְׁנֵתְאָרְגֵן לְמִצְא מוֹרָה טוֹבָה, וְאֶהְיֶה לְךָ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתּוּכְלִי לְתַרֵּם לִי הַרְבֵּה בְּקִהְלָה, עַל-יְדֵי שְׁתַּדְּבָרִי עִם נְשִׂי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, תֵּאֱמִינִי לִי, שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי שׁוֹם רְכִילוֹת עֲלֶיךָ, וְכֵן שׁוֹם אֲשֶׁה מְנַשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, לֹא מְרַכֵּלֶת עֲלֶיךָ, וְאִם יֵשׁ שְׂתִימִים אוֹ שְׁלֵשׁ, שְׂאִין לְהֵן מַה לַעֲשׂוֹת, וּמְדַבְּרוֹת דְּבָרֵי סֶרֶק, אֵל תִּסְתַּכְּלִי עֲלֵיהֶן כָּלֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַעֲקֹר חֲזָקִי וְאֲמָצִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתָךְ עַל הַדְּרָךְ הַנִּכּוֹנָה, וְתִשְׁתַּדְּלִי לְחַנּוּךָ אֶת הַיְלָדִים שְׁלֹךְ עַל טְהַרַת הַקְדָּשׁ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תִצָּא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל החסד שאת עושה עמי בענין חנוף הבנות, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה, כי פה לא מדברים מקרשים או מאכנים וכו', מדברים פה מנשמות ישראל, אשר הן האמהות הבאות, ויבנו את בתי ישראל, ולכן אשרי מי שמשקיע בהן, ומכניס בהן אמונה ברורה ומזככת, אשר אין עוד למעלה מזה, ולמעלה בשמים מאד מתפעלים מאשה שמחדירה אמונה בבנות ישראל. לכן לכי בכחך זה, ותצילי את הבנות של קהלתנו, ובודאי תקבלי על זה שכר ממנו יתברך, שיהיה לך נחת מפל יוצאי תלצריך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקמח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תצא, י' אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז באמונה פשוטה בו יתברך, ותחדירי בבנות ישראל אמונה, ותדעי שיש לך משימה קדושה לחנך את בנות ישראל באמונה ברורה ומזככת, ואין זו סתם עבודה גשמית, וכל שפן שאין זה ענין של חלוקי צל"ש (ציון לשבח), ומפל שפן וכל שפן שאין זה עניני כבוד — מי בראש וכו', שזו מחשבה פגומה, אלא צריכים לחנך את הבנות בתמימות ובפשיטות, ולהחדיר בהן, שהכל זה אלקות ואלקות זה הכל, וכך על-ידי אמונה, הם יבנו בתים נאמנים, ונשמע ונתבשר בשורות טובות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִתְקַמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִצָּא, י' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוּלָם
כְּבֹר לְהַפְיֵץ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַסְּדוּר "עֵת רְצוֹן", שִׁיֵּצֵא לְעֵדוֹת
הַמְּזוּרָח, וְאֲנִי רוֹצֶה, שְׁכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְּפַלְלוּ בְּזֶה, וַיַּחֲיוּ אֶת
עֲצָמָם, וַיְהִיוּ בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיוֹן, כִּי הַתְּפִלָּה זֶה הַמְּשַׁכַּת הָאוֹר אֵין סוּף
בְּרוּךְ הוּא, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְּפַלֵּל בְּגִדְלוֹת הַמַּחֲיוֹן, וְלִזֶּה יִזְכֶּה
עַל-יְדֵי הַפְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", וְרַצִּיתִי מָאד מָאד, שִׁיְהִיָּה לְכֹל אֶחָד
מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ סְדוּר, וּבִוְדָאֵי רְאוּי לָהֶם לְשֵׁלֶם עַל זֶה, כִּי אֲנַחְנוּ
נִמְצָאִים עֹכְשׁוּ בְּמִצְבַּב מָאד קָשָׁה בְּקֶרֶן הַדְּפָסָה "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁהֵם
מְלֵאִים חוֹבוֹת, וְרַצִּיתִי שֶׁהַסְּדוּר הַזֶּה יִדְפֵּס בְּמַלְיוֹן עֶתְקִים, וְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִפְּיְצוּ אֶת זֶה בְּכֹל הַבְּתִי כְּנִסְיוֹת וְהַבְּתִי מְדַרְשׁוֹת, אֲקַוֶּה
שְׁתַּעֲשֶׂה רְצוֹנִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תִצָּא, י' אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעָר שֶׁנִּסְתַּבְּכַתְּ בְּחוֹבוֹת.

מָה אִמַּר לָךְ! אִמַּרְתִּי לָךְ, שְׁלֹא תִתֵּן אֲשֶׁרֵי יוֹתֵר מִמֵּאֲתָיִם
שְׁקָל, כְּדֵי שְׁלֹא תִסְתַּבֵּךְ בְּחוֹבוֹת, אָנִי יוֹדֵעַ מָה יִקְרָה, כִּן אִמַּרְתִּי לָךְ
כִּמְהָ וְכִמְהָ פְּעָמִים, וְלִכֵּן אָנִי מָאד מְצֻטְעָר שֶׁבֵּאתָ לְחוֹבוֹת כְּאֵלֶּה.

קלב אָשֶׁר לא תתקנא — לא תתקנב בַּנְחַל

אַנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּכְתֵּב לִי כַּמָּה אַנִי חַיֵּב לְךָ עַל שְׁתֵּי שְׁבִתוֹת, וְאַנִי כְּבֹר מְעַבִּיר לְךָ אֶת הַכֶּסֶף, כִּי אַנִי לֹא רוֹצֵה לְהִיּוֹת חַיֵּב אֶפְלוּ אֲגוֹרָה אַחַת לְאַף אֶחָד.

רק חֲזַק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּרִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ, שִׁיְהִיָּה לְךָ שְׁפַע בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְּלוּתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֻחָה שִׁישׁ לִי, שְׂאֵתָה יוֹצֵא לְהַפְּצָה עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּכָל יוֹם, יַעֲזוּר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּצְּלִיחוּ וְלֹא תִתְחַרְטוּ, כִּי מִי שֶׁהוֹלֵךְ לְהַפְּצָה — אֵינוֹ מִפְּסִיד.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֲשֶׁתְּךָ, שְׁתַּמִּיד תְּבַשְּׂרוּ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֲשֶׁר לֹא תִתְקַנֵּג — לֹא תִתְקַנֵּד בַּנַּחֲל קִלְג

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הֶעֱקַר אֶת צְרִיכָה לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת הַגּוֹף, וְלֹא לְאִמֵּן אֶת עֲצָמֶיךָ יוֹתֵר מִדִּי, וְרַבְּנוּ ז"ל מְאֹד מְאֹד הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה, וְאָמַר, שְׂאֲדָם בְּרִיא צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלוֹ. אֲנִי מִקְּוִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַנֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעָשִׂית עִמָּה, שְׁדַבַּרְתָּ עַל לְבָבָה שְׁלֹא תִפִּיל, כִּי בְּאִמַּת הַפְּלָה זֶה רָצַח וְכוּ', וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיְכוּל לְהַצִּיל נָשִׂי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יָבֹאוּ לִידֵי רָצַח, שְׁלֹא יָבֹאוּ לִידֵי הַפְּלָה. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַנֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחָדִי, וְאֵל תְּשִׁימֵי לֵב לְמָה שְׁבִנִי-אָדָם מְדַבְּרִים, לֹא

צְרִיכִים בְּכֻלָּל לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים, אֶת תְּהֵי חֲזָקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא יִרְחִיב לָךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת
מִשְׁמָחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקנה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תֵצֵא, י' אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינְתּוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה יוֹם הַדִּין
הַנּוֹרָא מִתְקָרֵב וּבָא, עָלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּיִתְרָה שְׁאֵת וּבְיִתְרָה עוֹז לְבַקֵּשׁ
סְלִיחָה אֶחָד מִחֲבֵרֵנוּ, כִּי עוֹן שְׁנֵאת חֲנָם מְאֹד מְאֹד חֲמוּר, עַד כְּדֵי
כֶּף, שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (יומא פה): עֲבֹרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחֲבֵרוֹ
אֵין יוֹם הַכְּפוּרִים מְכַפֵּר, עַד שְׁיִרְצֶה אֶת חֲבֵרוֹ, וּבְאִילוֹ פָּנִים נְבוֹא
אֶל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשַׁעַת שְׁיִשׁ עֲדִין בִּינֵנוּ שְׁנֵאת חֲנָם,
וְאֶחָד דוֹקֵר אֶת הַשָּׁנִי, אֲנִי כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר מִמָּה שְׁקוּרָה בַּחוּץ, אָשׁר
בְּשָׂבִיל בְּצַע כְּסָף מוֹכְנִים לְקַבֵּר אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, אֵיזָה גַעַל גַּפְשׁ זֶה,
וְאֵיזוֹ בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה הִיא זו. לְכֵן עָלֵינוּ לְהִתְעוֹרֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מֵהַשָּׁנִי, וְלַחֲיוֹת יַחַד בְּאַהֲבָה, וְכֵן נְבוֹא אֶל
רַבְּנוּ ז"ל.

יַעַן שֶׁהִזְמַן קֶצֶר, וְיֵשׁ מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂאִינָם יְכוּלִים לְנִסְעַ
הַשָּׁנָה מֵאֵיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, נָא לְהִתְפַּקֵּד וְלִמְסוֹר לְגַבְאֵי שְׁל
בֵּית מִדְרָשְׁנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, כְּדֵי שְׁנוּכַל לְאַרְגֵּן מִנָּן, בְּאִפְּן שֶׁהַנְּשִׁים
לֹא תִצְטָרְכְנָה לְלַכֵּת לְמִקוֹמוֹת אַחֲרִים, רַק שְׂיִשְׁמְעוּ תְּקִיעַת שׁוֹפָר
אֲצִלָּנוּ, וְלְכֵן כָּל מִי שְׂאִינֵנוּ נוֹסַע מֵאֵיזוֹ סִבָּה שָׂרָק לֹא תִהְיֶה, שְׂיִמְסוֹר
אֶת שְׁמוֹ לְהַנ"ל, כְּדֵי שְׁנִדַע בְּעוֹד זְמַן, כְּדֵי לְאַרְגֵּן מִנָּן.

בִּדְרָאֵי רְאִיתֶם אֶת הַמּוֹדְעָה הָאֲחֵרוֹנָה שֶׁהוֹצִיאוּ וְעַד הַפְּעֻלָּה...
 וּכְנִרְאָה לְפִי הִנֵּסַח גִּסַּח אֶת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וּכְדִי לְשַׁמַּח
 אוֹתָנוּ בִּימֵי אֱלוֹל, הוֹדִיעוּ: "בְּשִׁמְחָה וּבְצִהָלָה עַל פְּטִירְתָּהּ שֶׁל
 הַמוֹשְׁבָה הַחֲפֵשִׁית יִבְנֶאל", וְהֵם מְפָרְסְמִים כְּבָר לְכָל הַתּוֹשָׁבִים,
 שְׂזָה נַעֲשֶׂה: "עִיר בְּרִסְלָב", וְהֵם מְזַמְּנִים לְשַׁבַּת אַתֶּם בְּשַׁבְעָה יְמֵי
 שִׁמְחָה וּמְשִׁתָּה... וְזֶה מְרָאֵה אֵיךְ שֶׁהֵם נִכְנָסוּ בְּלַחֵץ גָּדוֹל מֵאַתָּנוּ,
 וְהִנֵּה שְׁמַעְתִּי שְׁכַפְּהָ מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רוֹצִים לְהוֹצִיא גַם-כֵּן צוֹ
 שְׁמוֹנָה... לְזֹאת אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאַף
 אֶחָד לֹא יִהְיֶה לַעֲשׂוֹת דְּבָר כְּזֶה, אֵין לָנוּ שׁוֹם עֵסֶק אַתֶּם, זֶה סֵךְ הַכֹּל
 קִמֵּץ קִטָּן שֶׁל אֲפָרִים, וְהֵם מְחַפִּים שֶׁגַּם אֲנַחְנוּ נוֹצִיא נִגְדָם צוֹ וְכו'...
 וְכִכָּהֵם הֵם יוֹכְלוּ לְהַתְנַגֵּחַ אִתָּנוּ, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם,
 תִּקְרְבוּ אֶת מְאַמְרֵם וְ"ל (שְׁבַת לֵב): שְׁבָקִיָּה לְרוּיָא, דְּמִנְפְּשִׁיָּה נְפִיל
 [אִם אַתָּה רוֹאֵה שְׁכּוֹר אֶל תִּדְחַף אוֹתוֹ... הוּא יִפֹּל לְבַד], וְזֶה מֵה
 שְׂיָקִים אֲצִלֶם, הַתְרוּפָה הַכִּי טוֹבָה בְּשִׁבְלֵם לֹא לַעֲנוֹת לָהֶם, וְזֶה
 יְפוֹצֵץ אוֹתָם לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ
 וּנְבִנָּה אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, וְאֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְנִכְנָסִים אֶת כָּל הַמְרָץ
 אֵיךְ לְהַגְדִּיל וּלְפָאֵר אֶת הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, וְאֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם — אֶל
 תִּהְיוּ בְּטִלְנִים, כָּל מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֵּית, יְכוּל לְבָנוֹת עוֹד קוֹמָה עַל הַגָּג,
 וּלְהַשְׁפִּיר אֶת זֶה, וְזוֹ תִּהְיֶה לוֹ הַכְּנֶסֶה, וְכֵן תִּכְפַּל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ,
 שְׁכָל-כֵּן הַרְבֵּה מְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִבְּחוּץ רוֹצִים לְהַכְּנִס, אֲבָל אֵין
 דִּירוֹת, וְאֶת הַדִּירָה שֶׁתִּבְנוּ עַל הַגָּג שְׁלָכֶם, זֶה יִהְיֶה לְבִסּוֹף לְיִלְדֵים
 שְׁלָכֶם, יֵשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ קְבָלְנִים שְׁעוֹשִׂים אֶת זֶה בְּתִשְׁלוּמִים נוֹחִים,
 וְחָבַל שְׂמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ בֵּית, שְׁלֹא יִבְנֶה עוֹד קוֹמָה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהַתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֱלִיו יִתְבַּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
 וּדְבוּר שְׁמִדְבָרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה
 כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְכֵן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
 מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, אֲשֶׁר הִד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנִגְד
 הָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה, עֲשִׂיָּה, וְאִפְלוּ מְעַט
 דְּמַעַט זֶה מְצַטְרֵף לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל, כִּי אֵין מְלוּיִם לוֹ לְאָדָם לֹא כֶסֶף
 וְלֹא זָהָב וְלֹא אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיוֹת, אֲלֹא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים

טובים בלבד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם כלל, כי ימינו כצל עובר, ואמרו חכמינו הקדושים (בראשית רבה, פרשה זו, סימן ב'): כצל ימינו על הארץ, והלואי כצלו של כתל או כצלו של אילן, אלא כצלו של עוף בשעה שהוא עף, כל־כף מהר עפים הימים והלילות, וחבל שזה ילך להבל ולריק.

זכרו היטב, אשר החנוף מתחיל בבית, אם אתם רוצים שיהיו לכם ילדים טובים, ראו אתם לבוא לבית־הפנסת להתפלל שחרית, מנחה, ערבית — במנין דיקא, ולא לדבר באמצע התפלה, ואז הילדים שלכם ילמדו מכם. כי כל מה שהילדים רואים אצל האבא — הם מחקים אותו, ולכן אם אתם רוצים ילדים יראי השם ובעלי דרך ארץ, תתנהגו גם־כן ככה, ואז תראו איך שהתפוח לא יפל רחוק מהעץ.

הקדוש־ברוך־הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל על כל אחד ואחד מכם, שתצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקנו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תצא, י' אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

אקנה שכל בחור קבל כבר קלטת מהשעור שדברנו עמהם אתמול, כי זה מאד מאד נחוץ, ויש לי רצון להביא פה לכל הפחות מאתים בחורים, וכן לבנות מדרשה גדולה, וכך נוכל לחתן אותם.

והנה יען שעכשו יש רק כמה בחורים בלישיבה, וחסר לנו ממלא מקום לישיבה קטנה "בית שלמה", כי המלמד שלהם ... גרו יאיר, נסע לשבועים לחו"ל, והם בחורים מצוינים מאד, ורציתי לפני שנוסעים לאומן, שיהיו יותר רציניים, ולכן אני מאד מאד מבקש

אוֹתָךְ, שְׁתַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד הַשְּׁבוּעִים הָאֵלֶּה וְתַתְּפֹס אוֹתָם, וְתִדְבֹר עִמָּהֶם הַרְבֵּה יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְתַחֲדִיר בָּהֶם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן אֲמוּנַת חַכְמִים, וְתִלְהַב אֶת לְבָבם לְשִׁעוּרִים כַּסְדָּרָן עַל־פִּי דְרָךְ רַבְּנוּ ז"ל, וְתַפְלָה בְּכּוֹנֵה, וְהַעֲקֹר עַל הַתְּבוּדוֹת, וְשִׁיְהִיו בַּחֲוָרִים רְצִינָיִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁאִין בְּכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל מִי שְׁיִכּוֹל לְלַהֵב אֶת הַבַּחֲוָרִים הַצְּעִירִים הָאֵלֶּה, כִּי אִם אַתָּה, כִּי הֵם צְרִיכִים אַחַד שְׁיִלְהַב אוֹתָם לִפְנֵי שְׂבָאִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתַעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד גְּדוֹל, אִם תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ אֶת זֶה, רַק לְשְׁבוּעִים, כִּי אֲנִי מִצְפֶּה גְּדוֹלוֹת מֵהַכְּתָה הַזֹּאת.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְקַרֵּב אֶת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקנזו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, י"ב אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" וְהַצְּלַחָה לְיוֹם הַהִלָּדֶת הַעֲשָׂרִים שְׁלֶךְ, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁתַּחֲוֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְתַהֲיֶה צַדִּיק וְלִמְדָן, כְּמֵאֵמֶר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לא), שְׁצְרִיכִים אֶת שְׁנֵיהֶם דִּיקָא, מִצַּד אַחַד — לְמַדָן, וּמִצַּד שְׁנֵי — צַדִּיק.

זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו, תִּזְכְּרוּ אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שְׁעָשָׂה אֶתְךָ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁזָכִיתָ לְהִתְחַתֵּן קֹדֶם גִּיל עֲשָׂרִים כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתִּי לָךְ, וְחַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (נִדָּה ל.): "אִין בְּעַל הַגַּס מְכִיר בְּנִסּוֹ", אֲזִי הָיָה לָךְ גַּס גְּדוֹל מְאֹד, כִּי אִם חַכְמֵינוּ אָמְרוּ (בִּיצָה טז.): "קִשָּׁה זְוִיגוּ"

של אדם פקריעת ים סוף", ואז היו נסים נגלים, וגם עכשו היו לה נסים נגלים, כי כלם אמרו שאמה לא תתחתן, ועכשו אתה רואה נס גלוי.

מוהרנ"ת ז"ל פעם צעק: הפעל-דבר גדול, אבל רבנו ז"ל יותר גדול וכו'. רצו למנע ממך טוב אמתי ונצחי, ועכשו אתה צוחק מכלם.

ולכן אני מאד מבקש אותך, תקח את עצמך בידיים ותתחיל להתמיד בתורה הקדושה שעור פסדרן, אתה יושב עכשו מחוץ לישוב, תקיים (דברים כד, ה): "נקי יהיה לביתו", שנה שלא תצא לשום מקום, שנה אחת תאכל אצל חמיה וחתנה, ותאכל לבריאות וכו', כי אתה צנום מאד, ותנצל את השנה הזאת היטב היטב, כי עכשו יש לה את חמיה וחתנה, ואתה יושב ואוכל אצלם, כי כף נהוג אצל כלל ישראל, ששנה אחת אוכלים אצל ההורים, ותהלה לאל, יש לה חם וחתות מאד טובים, ותנצל את זה, כי בשנה הזאת אם תקח את עצמך בידיים, תוכל ללמד הרבה תורה, תלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום ופירשת השבוע, תלמד בכל יום ח"י פרקים משניות, באפן שתגמור בכל חדש ששה סדרי משנה, תלמד בכל יום שבעה דפים גמרא באפן שתגמור בשנה את כל הש"ס, ותלמד בכל שבוע מדרש רבה מדרש תנחומא, באפן שתגמור בשנה אחת את כל המדרש, ועל כלם — תלמד הרבה טור ובית יוסף ושלחן ערוך, וכן ספרי הזהר והתקונים, ואם תתמיד בלמוד, כלם יאהבו אותך, ואשתך תכבד אותך מאד מאד, כי אם רואים אברך רציני שזורק הכל ורק לומד תורה, כלם מכבדים אותו, ובאמת לא צריכים להסתפל על הכבוד שהשני נותן, צריכים ללמד לשם שמים, לשם אל עולם, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, העקר תצית אותי, כי בשנה ראשונה אז יכולים ללמד הרבה מאד מאד, וכשתגמור השנה, אז כבר נדאג על להבא, קדם כל שנה אחת תהיה נקי לגמרי מהבלי העולם הזה ותלמד תורה, ותכבד מאד מאד את אשתך, ועל-ידי-זה תהיה

קלט

בנחל

לא תתקנח

אשר

עשירות בתוך ביתך, ועל כלם — תכבד את חמריך וְחַמוֹתֶךָ, שְׁהֵם רוֹצִים רק את הטוב שלך, ותדון אותם לכף זכות תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לא תתקנח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד שמח, שאתם קונים דירה ביבנאל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם ישוב טוב, ותרוו רב נחת מכל הילדים, ובפרט ... גרו יאיר, כמו שהבטחתי לך, שהוא ישתנה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שבאמת ישתנה לטובה.

בענין ... גרו יאיר ואשתו, אני אקח את זה בידיים, ואשתדל לעשות שלום, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, צריכים רק להתחזק, כי את יודעת מה שעובר על כל אחד בזה העולם, שעובר על כל אחד משברים וגלים, ואשרי מי שמחזיק מעמד.

בענין ... גרו יאיר ואשתו וכו', אני אשתדל לעזר להם כמה שאני יכול, זו מצוה גדולה מאד מאד לחזק אותם, כי ... גרו יאיר מסבן, יתום, ולא קבל אף פעם חנוף טוב, ולכן צריכים לחזק אותו.

כל החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, ואשרי מי שמחזיק מעמד, אז טוב לו כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקנט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי זה רעיון טוב, אבל אתה צריך את הסכמת אשתך, שלא תשאר במשך כל החגים לבד, והקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתצא מכל הצרות והחובות, ויהיה לך רק טוב בחיים.

תשלח לי רשימה של כל המכתבים ששלחתי אליך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקס.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה רק בשמחה פי השמחה היא היסוד ביהדות, ובלי שמחה אין לאדם שום קיום, והנשמה של האדם היא עצם אלקות, ואי אפשר להשיג אלקות אלא עם שמחה, כי "עז וחדנה במקומו"; ולכן צריכים למסר את נפשו להיות בשמחה. ואף שדבר זה בא מאד מאד קשה, צריכים למסר את נפשו בשביל שמחה. ואמר רבנו ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק ב', סימן כד): מצנה גדולה להיות בשמחה תמיד, וצריכים להכריח את עצמו להיות בשמחה, וזה לא בא קל, כי טבע של

אָדָם שְׁנַמְשֵׁךְ אַחַר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת וְהַדְּפָאוֹן, וְצָרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, וּכְבָר אָמְרוּ גְדוּלֵי הַרוּפְאִים, שְׁכַל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים בְּאִים לְאָדָם רַק בְּגִלְלַת חֶסְרוֹן הַשְּׂמִחָה, וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵין הַשְּׂמִיחָה מִמִּתְּנָת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שְׂשִׂמַח הַיּוֹם שְׂמִיחַ מִחֵר; וְלִכֵּן אַל תִּדְחָה אֶת הַשְּׂמִיחָה מִיּוֹם לְיוֹם, וְתִרְאֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה לְךָ כָּלִים לְהַשִּׁיג רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֹקוֹת.

אָדָם כְּשֶׁבֵא אֶל זֶה הָעוֹלָם, יֵשׁ לוֹ מִלְחָמָה גְדוֹלָה מְאֹד, כִּי הַיָּצֵר הָרַע מִתְגַּבֵּר עָלָיו מְאֹד מְאֹד לְהַכְנִיס אוֹתוֹ בְּדַפְאוֹן וְלִשְׁבֹּר אוֹתוֹ, וְעַקֵּר מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל לֹא לִפְחָד, כִּי זֶה עַקֵּר הַנִּצְחוֹן שֶׁל בֵּר יִשְׂרָאֵל שְׂאִינוֹ מִפְּחָד מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כְּמוֹ בְּגַשְׂמִיּוֹת, שְׂאָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: "סִגְלָה לְרַשְׁעִים — לֹא לִפְחָד מֵהֵם", כְּמוֹ-כֵּן בְּרוּחַנִיּוֹת, לֹא לִפְחָד מֵהַיָּצֵר הָרַע שְׂרוּצָה לְהַכְנִיעַ אוֹתָךְ וְלִשְׁבֹּר אוֹתָךְ, וְלְהַכְנִיס בְּךָ דַּפְאוֹן וְיֹאוֹשׁ. צָרִיכִים לְהִתְאַזֵּר בְּסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה וְלֹא לִפְחָד, אֲלֵא אֲפִלוֹ שְׂמַרְגִּישׁ שְׂאָבַד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת — מֵהַ בְּכָף, אֲלֵא עַל הָאָדָם לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהַכְלִל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא תָּמִיד. וְאִיךָ זוֹכִים לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה? רַק שְׂמִיחָה מִיּוֹם אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי חֲכָמוֹת כָּלָל וּכְלָל. וּכְכֹל שְׂאָדָם מִבְּטֵל אֶת עֲצָמוֹ יוֹתֵר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא מְקִיִּים אֶת הַצְּוִי שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מַצְלִיחַ בְּהַכֵּל. וְזֶה מֵה שְׂאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה טז): לָמָּה תוֹקְעִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה? לָמָּה תוֹקְעִים? רַחֲמָנָא אָמַר תִּקְעוּ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים רָצוּ לְהִרְאוֹת לָנוּ, שְׂלֵא שׁוֹאֲלִים לָמָּה תוֹקְעִים, אֲלֵא צָרִיכִים לְדַעַת שְׂרַחֲמָנָא אָמַר: תִּקְעוּ בַתְּמִימוֹת וּבְפִשְׁטוֹת, אִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָמַר שְׂצָרִיךָ לְתַקַּע, כִּכְהָ צָרִיךָ לְהִיּוֹת, וְזֶה סוּבֵב עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה. וְרֵאשׁוֹתֵי דְבַר נִפְלָא בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא "יִשְׂמַח מִשֶּׁה" (פִּרְשֵׁת וַיֵּצֵא): גִּרְדַּמְתִּי עַל הַסִּפְרֵי וְגִלִּיתִי שְׁכַל מֵה שְׂצוּהַ הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׂמוֹ גּוֹרֵם הַתְּקוּן, כִּיּוֹן שְׂעוֹשֶׂה רְצוֹנוֹ? יִתְבַּרֵךְ שְׂמוֹ, הֲרֵי עוֹשֶׂה לְהַשְׁלִים רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׂמוֹ, וְאִם כֵּן נַעֲשׂוּ כְּפִי

הַרְצוֹן, מֵה שְׂאִין כּוֹ, אִם מִתְּפִנּוֹן לַעֲשׂוֹת תְּקוּנִים, לֹא נִתְקַן רַק לְפִי כּוֹנְתוֹ, וְגַם רְאוּי וְאוּלֵי שְׂיַעֲשֶׂה מֵה שְׂאִין נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', עֵינֵי שָׁם; הֵינּוּ שְׂאוֹמֵר, כְּשֶׁאַדָּם עוֹשֶׂה אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי זוֹכֵה לְהַגִּיעַ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ, לֹא-כֵן אִם הוּא רוֹצֵה לְכַוֵּן כּוֹנְתוֹ, אֲזִי מִי אוֹמֵר שֶׁהַכּוֹנְתוֹת שֶׁלוֹ רְצוּיוֹת. וְלִכֵּן הָעֵקֶר הוּא רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, אֲזִי הוּא מְצַלִּיחַ, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנוֹ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב): עֵקֶר הַיְהוּדוּת תְּלוּי רַק בְּתְמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְכָל דְּבַר צָרִיךְ לְרְאוֹת אִם הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא שָׂמָה יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, הֵינּוּ שְׂלֵא יֵצֵא מִדְּרָכֵי הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן הִזְהִירָנוּ רַבְּנוֹ ו"ל מְאֹד (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כט) לֹא לְצִאת מִהַשְּׁלַחַן עֲרוּךְ כִּהוּא זֶה, וְצָרִיכִים לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁלַחַן עֲרוּךְ; אֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֲזִי טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד אַבְקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּתַפְּלֵל עִבּוּרֵי, שֶׁתְּהִיָּה לִי רְפוּאָה שְׂלֵמָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתקסא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שְׁבֶת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תֵצֵא, י"ג אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

אֶת יְכוּלָה לְלַכֵּת עִם הַפֶּאֶה וְכוּ' בְּלִי שׁוּם פְּקַפּוּק וְכוּ', הָעֵקֶר צָרִיכִים לְשִׁמּוֹר שְׂלֵא יְהִיָּה לְאִשָּׁה שְׂעֵרוֹת, שְׂזָה חֲמוֹר מְאֹד וְעוֹן גְּדוֹל, וְכָל הַצָּרוֹת שְׂאִשָּׁה סוֹבְלַת זֶה רַק בְּגִלְלֵי זֶה. וְלִכֵּן תְּשִׁמְרֵי עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְהַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּמִיד תְּהִיָּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעָה.

אָפּר לא תתקסב בנחל קמג

בענין ההפצה אל תפחדו, ושיהיה לך מרץ לצאת, ותביאי שפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא, י"ד אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב". הוי"ה עליהן ישרה שכנתו תמיד, וישמרן ויצילן מפל צרה וצוקה, ומפל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

השבוע זו פרשת פי תבוא, מוהרנ"ת ז"ל כשהגיעה פרשה זו, אשר בדרך כלל יוצאת שבועים קדם ראש השנה, הנה כבר מצוין במכתביו: "כי תבוא לאומן". לעורר את אנשי שלומנו לנסע לציון רבנו ז"ל לראש השנה. רבנו ז"ל בקשנו מאד מאד שנבוא אליו לראש השנה. מה אגיד לכן זה לא קל. בגשמיות אין זה קל כלל ועקר, הארוח, הדירה, המאכלים, השנה וכו' וכו', אף באים לקיים צונו רבנו ז"ל, ולא בשביל שום דבר אחר.

חכמינו הקדושים אומרים: למה הקדוש-ברוך-הוא לא שם את חמי טבריה בירושלים? הנה הכי טוב שיהיו דקא בירושלים, ומדוע? כי לירושלים עלו לרגל שלש פעמים בשנה: פסח, שבועות, סוכות, ולטבריה לא הלכו אף פעם רק מי שגר שם. למה לא ברא הקדוש-ברוך-הוא בירושלים מעינות טבריה וכו'? אומרים על זה חכמינו הקדושים, כי אלמלא חמי טבריה היו בירושלים, היו אומרים אנשים, שלא עולים לבית-המקדש בשלש הרגלים, אלא באים להתעדן בחמי ירושלים. וכמו בירושלים בעיר העתיקה, שהיתה צפיפות והצרכנו לגס גדול, וכמאמרם ז"ל (אבות ה, ה): מעולם לא אמר אדם, צר לי המקום שאלין בירושלים. זה היה גס

מיחד, שיוכלו להפגס בעיר העתיקה רבבות רבבות נשמות ישראל, ואחד לא יאמר לזולתו: צר לי המקום. ואף-על-פי-כן כלם עלו. כמו-כן באומן. רבנו ז"ל רצה להקבר דיקא שם, פי היה קדוש ה' גדול, ישנו שם קבר אחים, שלשים אלף יהודים נהרגו במיתות משנות, מיתות אכזריות, רק מפני טעם אחד: היה רשע אחד, ימח שמו וזכרו, בשם גנטא וחיליו, שהעמידו חפה, ותחתה צלב, ואמרו: כל מי שיעבר את החפה הזו, אפלו לא צריך להשתחוות לצלב וכו' — ינצל. ושלשים אלף אנשים, נשים וטף נהרגו על קדוש ה', ולא רצו לעבר דרך החפה בשום פנים ואפן. כל-כף גדולה היתה מסירות נפשם. ולכן רבנו ז"ל רצה להיות שם דיקא. ועוד טעמים נעלמים וגנוזים מאתנו, שאיננו יודעים, למה רבנו ז"ל בחר שם, עד כדי כף שמוהרנ"ת ז"ל כותב בספרו "ימי מוהרנ"ת", בענין ההסתלקות של רבנו ז"ל, שהמקום הזה נבחר מששת ימי בראשית בשביל רבנו ז"ל.

רבנו ז"ל הבטיחנו הבטחה כזו עם שני עדים, שאף צדיק בעולם לא הבטיח, שמי שיבוא לציונו, ויתן פרוטה לצדקה, ויאמר עשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו וגבהו חטאיו ופשעיו, יוציאו מהשאל תחתית ומתחתיו, והנה ברוך השם, אנשי שלומנו ושאר יהודים תמימים באים לציון, סך הכל כמה עולה פרטיס? כשש-מאות דולר, אבל אין שום הון בעולם לשלם על הבטחה כזו, שאף צדיק בעולם לא הבטיח. יש ספר "שמות הצדיקים", שהם מאדם הראשון עד הבעל-שם-טוב, כל הנביאים, כל התנאים והאמוראים, כל הגאונים, סבוראים, כל הצדיקים, אף אחד לא הבטיח הבטחה כזו, ואין מדברים פה מי גדול ממי, כלם גדולים, היו גאונים, מקבלים וכו', אין יכולים למדד מי גדול ממי, אנו קטני ערך לגבי דברים אלו, אבל הבטחה יש לנו רק מרבנו ז"ל, ונטל על זה שני עדים קדושים מאד: רבי אהרן מברסלב, ורבי נפתלי, ואמר להם: אתם תהיו עדי, שמי שיתן פרוטה לצדקה, ויאמר עשרה מזמורי תהלים על קברי, אוציאו מן השאל תחתית, וזה אמר לגבי כל השנה, ואני מאמין, שברוך השם, רב רבבן של נשות אנשי שלומנו

זכיתן להיות לכל הפחות פעם אחת על ציון רבנו ז"ל, אשריכן ואשרי חלקכן, ומי שלא היתה, עוד תזכה להיות, בעזרת השם.

מלבד זאת על ראש השנה אמר רבנו ז"ל (ת"י מוה"ר"ן, סימן תה):
 הראש השנה שלי חדוש גדול, והקדוש-ברוך-הוא יודע שלא
 קבלתי זאת בירשה מאבותי, רק הקדוש-ברוך-הוא נתן לי זאת
 במתנה, שאני יודע מה זה ראש השנה, ולא מבעי שאתם תלויים
 בראש השנה שלי, אלא כל העולם תלוי בו; וכן אמר (ת"י מוה"ר"ן,
 סימן תג): הראש השנה שלי עולה על הכל, ופלא אצלי למה לא
 עושים התעוררות לבוא אצלי לראש השנה, ומי שזכה להיות בראש
 השנה אצלי — צריך לשמח כל השנה. זאת אמר לאנשי שלומנו.
 השאלה היא, אם זה נאמר גם לגבי נשים.

ההכרח לומר, המקום צר להכיל, בשנת תשל"ח, הדפסתי ספר
 "פעלת הצדיק", סוף הספר מסתים בזו הלשון: ונקוה שבְּעִזְרוֹתוֹ
 יתברך תתבטל מלכות הרשעה לגמרי, ויפתחו המצרים, ונוזקה כלל
 אנשי שלומנו "חסידי ברסלב" לנסע לראש השנה בעיר אומן,
 ולהתפלל שם יחד, עד שנוזקה לביאת משיח צדקנו ולתחית המתים,
 ויקים: "קול צופיך נשאו קול יחד ירבנו".

הספר הזה נכתב ונגמר בשנת תשל"ח. הינו כשתיים-עשרה
 שנה קדם שנפתחו שערי הציון, אינכם יכולים לתאר איזו ליצנות
 עשו ממני, ולעגו לי וכו', וסבלתי בשביל המלים הללו בזיונות
 ושפיכות דמים וכו', והנה אתן רואות כלכן — שנה נתקיים
 במלואו! ונוסעים במשך שתיים-עשרה שנה אלפי אנשים וכו',
 הסמ"ך-מ"ם עושה את שלו, ישנן מריבות בין אנשי שלומנו, כי
 תמיד הסמ"ך-מ"ם בא באמצע בענייני כספים וכו', ושוכרים זה את
 זה, ונועלים דלתות בפני אנשים, ועושים קנוניות עם חברות
 התעופה וכו' וכו', פי רצו כסף ועוד פעם כסף, וכן השנה יש
 בלבול גדול, אוסרים זה את זה לערוך גסיעות וכו', כאלו הציון שיק
 למישהו פרטי, אשר הדבר נוראי, הלא אף אחד אינו בעל הבית
 על ציון רבנו ז"ל, רבנו ז"ל מתנה לכלל עם ישראל. והעקר —

באים לשם כל-כף הרבה גברים, ואי אפשר במציאות לאשה לבוא גם-כן בראש השנה. ולכן אני מיעץ לכן עצה טובה, ברוך השם, מעידני שמים וארץ, שתמיד יעצתי עצות טובות, ולא הולכתי שולל את איש בזה העולם, הטיסה עולה כסף רב, פרטיס אחד עוד יכולים לממן וכו' וכו', אבל אם אשה במילא לא תוכל לגשת לציון רבנו ז"ל בראש השנה, לכן חבל לבזבז כסף לשוא, להפקיר את הילדים והמשפחה, ולנסע לציון רבנו ז"ל, ולכן אני מיעץ לכן לא לנסע לאומן לראש השנה, תסענה לשם כל השנה, כי אם כבר נוסעים לציון, לפחות שתזכינה להיות על הציון, ובראש השנה זה בלתי אפשרי, ולכן לנשים אני מיעץ עצה טובה לא לנסע לראש השנה לאומן. ותתנה לבעליכן לנסע, אשר חכמינו הקדושים אומרים: אשה כבעלה ובעל כאשתו; הבעל נוסע לאומן, ופועל ישועות לאשתו ולכל בני ביתו.

עברה על עם ישראל שנה קשה מאד, כמה מאות הרוגים היו שנה זו, רחמנא לצלן, כמה אלפי פצועים היו, כמה מיתות משנות היו השנה, כמה רחמנא לצלן, מחלות וחלאים רעים היו, ואם היו אצל ציון רבנו ז"ל, היו יכולים להמתיק את זאת, פי רבנו ז"ל הוא העורך-דין הגדול ביותר, ובראש השנה דנים את האדם, ורבנו ז"ל הוא הרופא הגדול ביותר, ויכול לרפא את כלנו. ולכן אבקש את כלכן, תתנה לבעליכן לנסע, עשינה מה שתעשינה העקר שבעליכן יהיו. רק תזהרנה אותם, שיש שם כל מיני טפוסים אנשים משונים, ויש להתרחק מהם, פי היכן שיש אור גדול, מסתובבים גם זבובים ושרצים. כאשר יש אור גדול מאד בתוך חשוך, דרך העולם כשמדליקים את האור, פתאם רואים כל מיני מעופפים ויתושים וכו', ולכן תזהרנה את בעליכן: "אני מתירה לך לנסע לאומן, בתנאי שמהרגע שאתה נוסע ומגיע לשם, תהיה כל הזמן אצל ציון רבנו, ולא תתקרב לכל מיני מרעין בישין, אינשי דלא מעלי וכו', ורק בשביל זה אני מקריבה ונותנת לך רשות לנסע"; אשר באמת זה לא קל בכלל לאשה להשאיר לבדה עם הילדים וכו', ובפרט השנה שצריכים לנסע קדם השבת, כדי לא להסתכן לנסע ברגע האחרון.

וְאֵנִי מִבְּטִיחְכֶּן, בְּזֶה שֶׁבַע־לִיכֶן יִסְעוּ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ו'ל', אֶתֶּן
 תִּקְבְּלָנָה כָּפֹל כָּפֹלִים, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרִכּוֹת יז.):
 גְּדוּלָּה הִבְטַחָה שֶׁהִבְטִיחַ הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים, יוֹתֵר מֵהַגְּבָרִים,
 כִּי אֶתֶּן נוֹתָנוֹת רְשׁוֹת לְבַעֲלִיכֶן לְנִסְעַ, וּשְׂכָרְכֶן גְּדוֹל מְאֹד, תִּמְאַמְנָה
 לִי, שְׂאֵנִי יוֹדַע שֶׁקָּשָׁה, גַּם לִי קָשָׁה מְאֹד, אֲבָל אִף אֶחָד אֵינוֹ נוֹסֵעַ
 לְשֵׁם כְּדֵי לְבָלוֹת, וְכֵדֵי שְׂיִהְיֶה לוֹ טוֹב בְּגִשְׁמִיּוֹת, כִּי בְּגִשְׁמִיּוֹת
 הַתְּנָאִים קָשִׁים בְּיוֹתֵר, הָאֲכַסְנִיָּה, הָאֲכַל, הַשְּׁנָה הַפֶּל בְּלִתֵּי נִסְבָּל,
 וּמְקַבְּלִים עַל זֶה תִּקּוֹן גְּדוֹל מְאֹד, אֲבָל הַנְּשֻׁמָּה מְקַבְּלַת שֵׁם עֲלֶיהָ
 לְעֲצָמָה, לְאִשָּׁה וְלִילָדִים, וְלִכֵּן תִּרְשְׁנָה לְבַעֲלִיכֶן לְנִסְעַ לְאוּמָן,
 וּבְיָדָאֵי תִזְכְּרֶנָּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה.

אֲבָל עֲשִׂינָה תְּנָאֵי עִם הַבַּעַל, שֶׁמִּהֲרָגַע שֶׁמְגִיעִים לְשֵׁם, לֹא יִהְיֶה
 לָהֶם יַעֲסֹק עִם אִף אֶחָד, אוֹ שְׂיִשְׁבוּ שֵׁם, וְיִתְפַּלְלוּ לְכַד הַצִּיּוֹן, אוֹ
 שְׂפִיצוּ, אִם שָׁנָה שֶׁעֲבָרָה הָיָה כַּעֲשָׂרַת אֲלָפִים אִישׁ, אָנוּ מְקוּיִם מְאֹד
 שֶׁהַשָּׁנָה יִהְיוּ חֲמֵשֶׁה-עָשָׂר אֲלָף אוֹ עֲשָׂרִים אֲלָף, אִם הַסְּמִ"ךְ-מ"ם לֹא
 יִכְנִיס אַפּוֹ וְחֲטָמוֹ לְמַנְעַ וּלְעַכֵּב וְכו'.

(מֵה שֶׁעָבְרוּ עָלַי שְׁלֹשָׁה שָׁבוּעוֹת קָשִׁים רַק הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יוֹדַע, נְחִלְתִּי מִמֶּשׁ, כִּי הִרְשָׁעִים הַגְּבִיּהוּ רֹאשׁ. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, נְחִלְשׁוּ
 קָצַת, וּמִי עוֹמֵד תַּחַת זֹאת? הַסְּמִ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל
 הַהִסְתּוֹת הַפְּרוּעוֹת שֶׁמִּסִּית אֶת הַתּוֹשָׁבִים, וּשְׂאָר מִיָּנִי לִיצְנוֹת שֶׁכְּתַב
 — זֶהוּ הַסְּמִ"ךְ-מ"ם בְּעֲצָמוֹ. וּמוֹצִיא עֲלֵינוּ לְעוֹ כְּאֵלוֹ אָנוּ חוֹסְמִים
 כְּבִישִׁים בְּשַׁבַּת וְכו' וְכו', רָשָׁע מְרָשָׁע בֶּן בְּנוֹ שֶׁל גְּמֵרוֹד הִרְשָׁע,
 עוֹשֶׂה צָחוּק וְכו', וְהוּא נִקְרָא רַב מְקוּמִי, שֶׁמִּסִּית וּמְדִיחַ תּוֹשְׁבֵי
 הַמְּקוֹם נִגְדָּנוּ, לְקַחוּ יוֹתֵר מִשְׁלֹשִׁים אִישׁ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְחִקְרֵיּוֹת,
 הִבִּיאוּ שְׁבַע-מֵאוֹת שׁוֹטְרִים, הִבִּיאוּ מִטּוֹבֵי הַחֹקְרִים, בְּשַׁעַה שְׂאֵנוּ
 אֲנָשִׁים שְׁקֵטִים, לֹא נִגְעָנוּ בְּזָבוּב מִשָּׁךְ כָּל הַחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה שְׂאֵנוּ
 פֹּה, עוֹשִׁים מֵאֲתָנוּ לִיצֵי לִיצְנוֹת. תִּרְאוּ בְּאֵיזָה מַצָּב הִילָדִים לוֹמְדִים
 אֲצֻלָּנוּ, יֵשׁ לָנוּ בְּלֵי עֵין הָרַע לְמַעַלָּה מֵאַרְבַּע-מֵאוֹת חֲמֵשִׁים יְלָדִים,
 כֵּן יִרְבוּ, וְאֵין לָהֶם מְבִנָּה נוֹרְמָלִי, וְאֵלוֹ מְבִנָּה הַמַּמ"ד עוֹמֵד פֹּה רִיק
 לְגַמְרִי, וְרַב הַתְּלִמִּידִים שֶׁלָּהֶם בָּאִים מִבְּחוּץ, הַסְּמִ"ךְ-מ"ם תִּפְסֵ אֶת
 הַמְּבָנִים עִם הַשְּׂרָצִים שְׁלוֹ, וְלִקַּח תִּקְצִיבִים וְתִקְצִיבִים, רָשָׁע מְרָשָׁע,

וְאָנוּ נִמְצָאִים בְּתַת־תְּנָאִים, הַיְלָדִים שְׁלָנוּ נִמְצָאִים כְּבָגְטוּ, כְּבַמְחָנָה הַסֵּגֶר, תִּתְּבוֹנְנוּ בְּתַמוּנוֹת שְׁהִיוּ בְּאוֹשׁוּוֹיץ, בְּבִירְקֵנְאוּ, בְּבוֹכְנוּוֹאֵלֵד, אָנוּ נִדְמִים לְמִצָּבָם, זֶה הַמִּצָּב שְׁאָנוּ נִמְצָאִים בוֹ, וְאָנִי אוֹמֵר זֹאת לְכֻלָּם, וְעוֹד הַרְשַׁע מְרַשַׁע הַזֶּה מִסִּית וּמְדִיחַ נִגְדָנוּ לְלֹא הֶרֶף וְכוּ' וְכוּ', בְּשַׁעֲה שְׁלֹא עֲשִׂינוּ דְבַר וְכוּ'. וְעַכְשָׁיו אָנִי נוֹתֵן הוֹרָאָה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַיּוֹת שְׁהַכְנִיסוּ הַרְשָׁעִים תְּלוּנוֹת לְמִשְׁטָרָה וְהַעֲלִילוּ עֲלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא, אָנִי נוֹתֵן פְּקָדָה לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֵל תִּשְׁתַּפּוּ פְּעֻלָּה עִמָּהֶם, אִם יִקְחוּ אֶתְכֶם לְחֻקִּירָה, אֵינְכֶם הוֹלְכִים, וְלֹא יִקְחוּ אֶתְכֶם בְּכַח וְכוּ'. הֵם מְעֲלִילִים עֲלֵינוּ עֲלִילוֹת שְׁוֹא, וְרַק אוֹתָנוּ חוֹקְרִים וְלֹא אוֹתָם, וְלִכֵּן אָנִי אוֹמֵר בְּפֹה מְלֹא, לֹא אֶתֵּן לְאַנְשֵׁי לְהַחְקֵר, עַד שְׁלֹא חוֹקְרִים אֶת הַצַּד הַשֵּׁנִי, אוֹתָנוּ חֻקְרוּ וְלֹא מִצָּאוּ דְבַר, וְכָל שְׁבוּעַ הֵם מוֹצִיאִים צוּיִם תְּדוֹשִׁים וְכוּ'.

אָבֵל, בְּרוּף הַשֵּׁם, הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ גִדְלָה וְגִדְלָה וְצוּמַחַת, אֵין לָנוּ מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ בְּקְהֵלָה שְׁלָנוּ, יְלָדֵינוּ מִתְּחַתְּנִים בְּקִדְשָׁה וּבְטְהָרָה, אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר אֵיזוֹ זְכוּת יֵשׁ לְכֵן שְׁאַתֵּן גְּרוֹת פֹּה, תִּשְׁטַחְנָה כְּפִיִם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא בְּתַפְלָה, שְׁאַזְכֶּה לְגוֹר עִמָּכֶם בִּיבְנָאֵל, הַלְוֹאִי אֲזַכֶּה לְגוֹר כָּאֵן, וְאֵל תִּשְׁכַּחוּ לְהַזְכִּירֵנִי בְּשׁוּם תְּפִלָּה, אָנִי מְחַפֶּה לְרַגַע זֶה בְּכִלְיוֹן עֵינַיִם, שְׁאַזְכֶּה לְגוֹר פֹּה.

אֶעֱשֶׂה כָּל מִיּוֹי מְאַמְצִים שִׁיְהִיָּה מִנְיָן בְּעִבּוּרְכֵן בִּיבְנָאֵל, וְזֶה יְהִיָּה כְּדָגְמַת אוֹמֵן, יִשְׁנֶם כְּמֵה שְׁאַיִנִם יְכוּלִים לְנִסַּע לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִשׁוּם פְּקוּחַ נֶפֶשׁ וְכוּ', וְאַבְקָשׁם שִׁישְׁאַרוּ בִּיבְנָאֵל וְכוּ' וְכוּ'. וְיִתְּפַלְלוּ כָּלֶם בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ, וְלֹא תִצְטָרְכְנָה לִילָף לְשׁוּם בֵּית-הַכְּנֶסֶת אַחֵר, וְזֶה יְהִיָּה כְּמוֹ שְׁאַתֵּן בְּאוֹמֵן.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, אֵינְכֵן יוֹדְעוֹת אֵילוּ נָשִׁים מְאַשְׁרוֹת אֶתֵּן! הִיָּה כְּדֹאֵי שְׁתִּלְכְּנָה לְקַהֲלוֹת אַחֲרוֹת, לְרֹאוֹת מֵה קוֹרָה שֵׁם, הַשְּׁנֵאֵת חֲנָם שְׁאַחַד חוֹתֵר נִגְדַּ הַשֵּׁנִי, אַחַד רוֹצֵה לְכַלֵּעַ אֶת הַזּוּלוֹת, כְּכֹר אֵינְנִי מְדַבֵּר בְּמִקוּמוֹת הַחֲרָדִים, מֵה נַעֲשֶׂה וְכוּ'. וְהִנֵּה בִּיבְנָאֵל יִשְׁנָה אַחֲדוֹת גִּדּוּלָה, בְּרוּף הַשֵּׁם, רַב רַבֵּן שֶׁל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְגַלְחוֹת שְׁעַר רֹאשׁוֹ, וּבְזֶה אָנִי כָּא וּמִתְּפָאֵר לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׁפַל-כֶּף הַרְבֵּה נָשִׁים

שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי, שְׁפָתוֹב בְּפִרוּשׁ בְּזִהָר עַל חֲמַרְת גְּלוּי שְׁעַר. וּבְעֵנִן
פָּאָה אֵין שׁוּם אִסוּר, כִּי זֶה כְּעֵין כּוֹבֵעַ, וּמָה בְּכֹךְ? ! אָבֵל כְּשֶׁנִּתְגַּלֶּה
שְׁעַר הָאִשָּׁה בְּעֵצְמָה, זֶה אִסוּר חֲמוּר מְאֹד וְשׁוּם פּוֹסֵק אֵינוֹ מִתִּיר
בְּזֶה. מִי שְׂרוּצָה לִילֵךְ בְּמִטְפַּחַת עַל הַתְּגַלְחַת — אֲשֶׁרֶיהָ, אָבֵל רַב
הַנְּשִׁים אֵינֶן יְכוּלוֹת וּמִסְגָּלוֹת לָזֶה, לְכֵן הוֹלְכוֹת בְּפָאָה. וְזֶה מִתֵּר
בְּפִרוּשׁ, וְאֵין שׁוּם אִסוּר לִילֵךְ בְּפָאָה, הֶעָקָר מֵה שְׂיִישׁ אִסוּר, שְׂיִישׁ
שְׁעָרוֹת שֶׁל הָאִשָּׁה שְׁנִתְגַּלוֹת לַחוּץ, וְזֶה גּוֹרֵם לְכָל הַצָּרוֹת בְּבֵית,
וְעַם הָעֵנִן הַזֶּה אָבוֹא לִפְנֵי כֶּסֶף הַכְּבוֹד.

כְּמוֹכֵן אֲבָקֶשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, תִּשְׁמְרֵנָה מֵה שְׂאֵתָן אוֹכְלוֹת,
אֵין צָרָךְ לֹמַר לְשׁמֹר עַל הַפְּרֻדָּה בֵּין בֶּשֶׁר וְחֵלֶב, כְּלָיִם נִפְרָדִים וְכוּ',
אֵלָּא גַם בְּבֶשֶׁר, לְשׁמֹר הֵיטֵב הֵיכֵן קוֹנִים אֵת הַבֶּשֶׁר, כִּי הַיּוֹם
מוֹכְרִים טְרַפּוֹת וְנִבְלוֹת עִם הַכֶּשֶׁר רַבְּנוֹת, תִּסְתַּכְּלוּ עַל הַרְשָׁע מְרַשָּׁע
הַזֶּה שֶׁהוּא תַחַת הַרְבֵּנוֹת, מֵה יוֹצֵא תַחַת יָדוֹ, הַמְקַוֶּה שְׁלוֹ אֵין עָלָיו
שׁוּם הַכֶּשֶׁר, וְאֵנִי חִזֵּק בְּדַבּוּרִי, אֵף פַּעַם לֹא קָבֵל דָּף הַכֶּשֶׁר עַל זֶה,
וְהִנֵּה אֲנוּ צְרִיכִים לִילֵךְ לְאֵיזֶה מִרְתֵּף בְּעֵטִיו וְכוּ'. עוֹד יִגִּיעַ הַזְּמַן
וְנִבְנֶה מְקוֹה עֲנָקִי וְכוּ', אָבֵל בֵּין כֹּךְ אֲנִי נִמְצָא עִתָּה בְּחֹבוֹת עֲצוּמִים
וְכוּ' וְכוּ'. וְכֵן אֲנִי רוּצָה שְׂיִהְיֶה לָנוּ אוֹלָם יָפֵה, שְׂלִילְרֵינוּ יִהְיוּ חֲתוּנוֹת
יְפוֹת מְאֹד. אֵינֶנִּי מוֹחֵל לְרַשָּׁע מְרַשָּׁע הַזֶּה מֵה שֶׁעָשָׂה וְהַתְּעַלְל וְכוּ',
וְגוֹרֵם שְׂלִילֵי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַצָּרְכוּ לְהַנְשֵׂא בְּסִתָּר וּבְחֻשָּׁאֵי, כְּמוֹ
בְּרוּסְיָה לִפְנֵי שְׁנַיִם רַבּוֹת. וְלָכֵן אֲנִי רוּצָה, שְׂיִהְיֶה לָנוּ אוֹלָם מְפָאָר,
אָבֵל אֲנִי מְשַׁלֵּם עַל זֶה מִמֶּשׁ בְּדָמַיִם וּבְכַזְיוֹנוֹת וְכוּ'. וְאֵנִי זָקוּק
לְהַלְוָאוֹת, וְזוֹ לִי בּוֹשָׁה גְדוֹלָה, לֹא בְּשִׁבְלִי לִי אֲנִי לָזֶה, רַק
בְּשִׁבְלִי לְהִקִּים אוֹלָם שְׂמֵחוֹת וּבֵית־הַכְּנֶסֶת. לָכֵן אֲבָקֶשְׁכֶן לְצַאֵת
לְהַפְּצָה וּלְהַפְּיֵץ קְמִיעוֹת, וְיִגִּיעַ הַזְּמַן שְׂאֲשַׁלֵּם לָכֵן כְּפָל כְּפָלִים וְכוּ'.

אֲבָקֶשְׁכֶן שׁוֹב וְשׁוֹב, אֵל תִּקְנִינָה שׁוּם מוֹצְרִים שְׂאֵין עֲלֵיהֶם
הַכֶּשֶׁר טוֹב, אֵלָּא רַק הַכֶּשֶׁר שֶׁל הָרַב לְנֹדָא, אוֹ הַבְּדִ"ץ, אוֹ בְּעֵלֹז
וְכוּ' וְכוּ', וּבֶשֶׁר צָרִיךְ לְהִזְהָר בְּמְאֹד מְאֹד, וְאֵם אֵין עַל זֶה הַכֶּשֶׁר
טוֹב, לֹא קוֹנִים וְכוּ'. וְכֵן אֲבָקֶשׁ — עֲשִׂינָה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוֹלָם
לְקַנּוֹת בְּמַכּוּלוֹת שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּתְשַׁלְּמוּ אֵת הַחֹבוֹת שְׂאֵתָם

חַיִּיִּים שָׁם. אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְקַבֵּל אֶת רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן, כְּשֶׁחַיִּיִּים
כִּסְפִּים וְכוּ' וְכוּ' !?

אָנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת פֹּה קֹהֵלָה לְתַפְאֲרָה, אֲבָל עֲזֻרָה לִי, תִּשְׁמְרָנָה
עַל הַצְּנִיעוּת, הַפְּשֻׁרוֹת, לֹא לְהִיּוֹת אֲדִישִׁים, לְשֹׁמֵר הַיֵּטֵב הַיְכָן
מִסְתּוֹבְבִים הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת, לֹא לָתֵת לָהֶם לִילֶךְ הַפְּקָר, כִּמְּה אָנִי
מִשְׁקִיעַ בְּבָנִים וּבַבָּנוֹת וְכוּ'. עֲזֻרָה לִי לְבָנוֹת אֶת הַקֹּהֵלָה, פֹּה תִּהְיֶה
עִיר עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְעַקֵּר הַעֲזָרָה — שְׂתַתְּפֵלְלֵנָה עָלַי לְפָנֵי
הַבּוֹרָא כָּל עוֹלָמִים, שְׂאֲזֹכָה לְבוֹא לְגוֹר אֲתָכֶם, וְיַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתַעֲזֻרָנָה זֹו לְזֹו.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקסג.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גִּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂלַקְחָתָּ
בְּיַדְךָ אֶת הַכֶּתֶף שֶׁל מְתִיבְתָּא "בֵּית שְׁלֵמָה", כִּי פִּשׁוּט שְׂמָה הֵם
מְקַבְּלִים פִּי-אֶלֶף מִמָּה שְׂיִקְבְּלוּ פֹּה, וּכְמִשְׁלֵ ה'חֶפֶץ חַיִּים', עֲשִׂישִׁית
שֶׁל אוֹר מְאִירָה רַק לְמַרְחוֹק, אֲבָל לֹא קְרוֹב, כִּי מְקָרוֹב זֶה מְסַנּוֹר,
וְדִי לְמַבִּין.

וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, הִיּוֹת שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (לְקוֹשִׁי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רו'), שְׂבָנֵי הַנְּעוּרִים עֲדִין לֹא רְחוּקִים מְעַלְמָא
דְּאַתִּי, וְלָכֵן יְכוֹלִים לְדַבֵּר אִתָּם הַרְבֵּה מְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְהֵם
יְקַבְּלוּ, וּבְכַפֵּרְט שְׂעֲדִין לֹא נִדְבָקָה בָּהֶם קְלַפַּת הַלִּיצְנוּת, הֵן אֲמַת
שְׁהַבְטָלָה נִדְבָקָה בְּאָדָם מִגִּיל צְעִיר, אֲבָל הַיּוֹם, שְׂעֲדִין קְלַפַּת
הַלִּיצְנוּת לֹא נִדְבָקָה בָּהֶם, הֵם יְכוֹלִים לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּדַרְגָּה הַכִּי

גְּדוּלָה, שֶׁהִיא תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, וְלִכְּנֵן דְּבַר גְּדוּל מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר אִתָּם
 רַק מֵעֲבוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, וְתוֹצִיא אוֹתָם אֶל הַשָּׂדֶה לְהִתְבּוֹדֵד אֶל
 הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִסַּע אִתָּם אֶל קְבְרֵי צְדִיקִים, וְאֵנִי אֲשַׁתְּדֵל
 לְשַׁלֵּם אֶת הַהִסְפְּעוֹת, רַק תִּגִּיד לִי כַּמָּה זֶה צְרִיף לְעֵלוֹת, כִּי אֵין עוֹד
 שָׁנִים כָּמוֹ גִּיל הַנְּעוּרִים, כָּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה,
 סִימָן עג): הַעֲבוּדָה שֶׁהָאָדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם
 עֲרֹכוּ יָקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֵנָתוֹ, וְלִכְּנֵן תִּכְנִיס אֶת כָּל
 הַמְּרִץ שֶׁלָּךְ בְּבִגְדֵי הַנְּעוּרִים, כִּי חָבַל מְאֹד שְׁיִלְכוּ לִי לְאִבּוֹד, מַה
 לַעֲשׂוֹת? כִּכָּה הַדּוֹר הַזֶּה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם לָקַח אֶת עֲצָמוֹ עַל בְּנֵי
 הַנְּעוּרִים, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ בְּעִבּוֹר זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁרַק תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא תִשָּׁבֵר
 מִשׁוֹם דְּבַר, וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
 הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַסֵּד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִלְיוֹת אֲנָשִׁי
 שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵינָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
 הַיְוִנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, שֶׁפְּלִכֶם תּוֹדִיעוּ לְנִשְׁוֹתֵיכֶם, שֶׁהַיּוֹם בְּלִילָה
 בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרֶבַע יֵשׁ שִׂיחָה מְאֹד נְחוּצָה לְכָל נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
 וְשִׁישְׁתְּדְּלוּ כֻּלָּם לְבוֹא בְּלִי יוֹצֵא מִן הַפְּלָל, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 אֶת עֲצָמֵנוּ עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, לְדַעַת מַה לַעֲשׂוֹת בְּכָל
 פְּרָט.

נָא וְנָא תִתְאַחֲדוּ יַחַד, אֲשֶׁר זֶה הַנִּצְחוֹן שְׁלָנוּ, וּכְכֹל שֶׁנִּתְאַחַד
 יַחַד, וְנִצְלִיחַ לְהַקִּים וּלְבַסֵּס קְהֵלָה נִפְלְאָה, וְלִחְנֹךְ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָנוּ
 עַל טְהַרַת הַקְּדֹשׁ, מַה שְׁאֵין בְּכָל הָעוֹלָם.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם, בְּרַגַע שְׁאַתֶּם רוֹאִים אֵיזָה בְּחֹר
מַעֲשֵׂן וְכוּ', אוֹ שְׁאִינוֹ מִתְנַהֵג כְּמוֹ שְׁצָרִיף וְכוּ', תִּכְףּ-וּמְיָד תּוֹדִיעוּ
לִי, וְאֲנִי אוֹצִיא אוֹתוֹ מִהִקְהֵלָה, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ רַק
גְּדֻלָּה, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשִׁים עֵינַי שְׁלֵא יִסְתַּכְּבוּ בִּינֵינוּ אֲנָשִׁים בְּלִתֵּי
רְצוּיִים.

אֲבִקֵּשׁ מִכֶּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׁיָכוֹל לְהִלוֹת לִי כֶּסֶף עַד רֹאשׁ
הַשָּׁנָה, אֶהְיֶה לוֹ אֲסִיר תּוֹדָה, כִּי אָנִי צָרִיף לְשֵׁלִם אֶת זֶה לְקַבֵּלְךָ,
וּבְמוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה יִקָּבֵל אֶת זֶה חֲזָרָה בְּאוֹמֵן, נָא לְמַסֵּר אֶת זֶה
הַיּוֹם לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, אוֹ לְהַפְקִיד אֶת זֶה בְּחֻשְׁבוֹן הַבֶּנֶק שְׁלִי, וְלִתַּת
לִי קַבְּלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֵתִי
שְׁאֲנִי מִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ וְדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְכֶם בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת הַשְּׂדוּף וְכוּ', לְדַעֲתִי, זֶה רַעֲיוֹן טוֹב וְזוֹ מִצְוָה גְּדוּלָּה
מְאֹד, וּמָה גַם כִּי אַתָּה יוֹדֵעַ, שְׁנֵה הִיָּה אֶסוֹן נוֹרָא, וְכִף יִהְיֶה לְיִלְדֵים
אָבָא.

רֹאה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּיִרְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאַחַח לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר פִּי תְבוּא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת הַהוֹדָעָה שְׁאַתְּ רוּצָה לְנִקּוֹת אֶת הַדִּירָה, יַעֲזֹר
לְךָ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחֵי. וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד, שְׁפִמָּה מְנַשִּׁי אֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יִישְׁנוּ בַּדִּירָה שְׁלִי, בְּמִשְׁךָ כָּל הַיָּמִים שְׁכַלְמֵם יִהְיוּ בְּאוֹמֵן, כִּי
אֲנִי לֹא רוּצָה לְהַפְקִיר אֶת הַבְּנִיָּן, כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה שְׁהַרְשָׁעִים
מִסְגָּלִים לַעֲשׂוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַסוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֶר פִּי תְבוּא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁאַתְּ יוֹצֵאת לְהַפְצָה, וְכֵן בְּעֵלְךָ יוֹצֵאת
לְהַפְצָה, וְתִרְאוּ שְׂרַבְנוּ ו'ל אָמַר: מִמִּי שְׁאַנִּי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן, וְלִכֵּן
תַּתְחַזְקִי וְאֵל תִּדְאָגִי, הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתְּ יוֹכֵלָה לְאַרְגֵּן לִי כַּעֲשֹׂר
נְשִׁים לִישׁוֹן הֵן בְּכוֹלֵל וְהֵן בִּישִׁיבָה עִם מְטוֹת מִתְקַפְלוֹת, וְהֵן בַּדִּירָה
שְׁלִי, כִּי פְּשׁוּט אַף אֶחָד לֹא יִהְיֶה בִּיבְנֵינָאֵל, כָּלֵם נוֹסְעִים אֶל צִיּוֹן
רַבְנוּ ו'ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּשְׁאַר רַק מְנִיָּן, וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲמֹד עַל
הַמְּשֻׁמֵּר, שְׁיִצְאוּ וַיִּכְנְסוּ תְּמִיד בְּמִבְנִיִּים, כְּדִי שְׁלֹא יִהְיֶה הַפְּקָר, וְאִהְיֶה

קנד אשר לא תתקסח — לא תתקסט בנחל

לך אסיר תודה אם תעשי לי זאת, תארגני לי רשימה, ואני אכתב לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי ... גרו יאיר.

זה כמה כתבתי לך מכתבים, וחשבתי שתענה לי, ולבסוף אני לא שומע ממך, אני מאד מקנה, שהכל הסתדר על הצד הכי טוב.

קבלתי דו"ח מהמוסדות, שאתה חייב חמש מאות ועשרים ש"ח שכר למוד, ואנחנו נמצאים במצב מאד קשה, מצב בלתי נסבל, ולכן אם אתה יכול לשלם את זה, נהיה מאד מאד שמחים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתתחזקו בכל מה שעובר עליכם, פי אני מבין, שעוברים עליכם משברים וגלים, אבל קבלתי דו"ח מהמוסדות שלנו, שאתם חייבים שכר למוד ששת אלפים ושמונים ש"ח, ובקשי אנחנו יכולים לתפקד, אין לנו שום הכנסות, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, שתבואו להסדר בהקדם

אָשֶׁר לא תתקע — לא תתקעא בַּנְחַל קנה

הַאֲפֹשְׁרִי, כִּי הַמַּצֵּב אֶצְלוֹנוּ בְּלִתי נִסְבֵּל, וְלִכֵּן רְאוּ לְשֵׁלֶם אֶת זֶה אוּ
לְבוֹא לְהִסְדֵּר קִדְּם רֵאשׁ הַשָּׁנָה.

אָנִי מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשׂוּ רְצוֹנִי.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלִם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם, הִנֵּה בָּאָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, וְחִכְמִינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בִּיצֵה
17): כָּל מְזוֹנוֹתֶיךָ שֶׁל אָדָם קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְכוּ', וְלִכֵּן
עֲכָשׂוּ כְּשׁוֹנְכֵנְסָה שָׁנָה חֲדָשָׁה, תְּבַקְשׁוּ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה עַל תְּקָצִיב גְּדוּל, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזֹר לְכֶם,
כִּי עִם תְּפִלָּה פּוֹעֲלִים אֶת הַכֹּל.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר כִּי תְבוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַבְּחוּר ... גְּרוּ
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלִתי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְקַבֵּל עַל עֲצֻמָּךְ לֹאמַר אֶת הַתְּפִלוֹת אַרְבָּעִים יוֹם מְקוּוֹנְטְרִס

"מְצִיאַת-הַזֶּוּג", וְאֵז תִּרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֶתְּה צְרִיף לְהִתְחַתֵּן מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר, כִּי לֹא כְּדַאי לְהִיּוֹת
בְּזֶה הָעוֹלָם אֲפִלּוּ יוֹם אֶחָד וְלַחֲטָא, כְּפִי הַפְּגָם שֶׁזֶה גֹרֵם בְּכָל
הָעוֹלָמוֹת, צְרִיכִים כְּבָר לְהִתְחַתֵּן, וְזֶה הַרְצוֹן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִסוּר
לְהִיּוֹת בְּרֵרָן.

בְּדַאי כָּל סְפָרֵי "אֲשֶׁר בַּנְחַל" בְּיַדְךָ, תַּעֲיִן בָּהֶם וְתִמְצָא מְרֻגָע
לְנַפְשֶׁךָ.

הַמְאֻחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תבוא לְאוֹמֵן, י"ד אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁכְּבָר יָצָא הַסֵּדוּר לְעֵדוֹת הַמְזוּרָח, וְעַדִּין
לֹא רָאִיתִי אֶת זֶה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְרֹאוֹת אֶת זֶה בְּאוֹמֵן, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׁמוֹ, יִתֵּן הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים.

בְּעֵינַי קִנִּית דִּירָה כָּל יוֹם וְיוֹם מְבָרָךְ, וְאִם נִכְנָסִים בְּדַמְיוֹנוֹת
וּשְׂטִיּוֹת, הַקֵּץ לְדַבְרֵי רוּחַ וְגו', וְלִכֵּן בְּכָל יוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת דִּירָה,
וְכָל אֵלּוּ שְׂאוֹמְרִים יוֹם זֶה כֵּן מְסַגֵּל יוֹם זֶה לֹא מְסַגֵּל וְכוּ', זֶה הַכֹּל
בָּא מְדַמְיוֹנוֹת, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵינן סוּף, וּמְצַמֵּם אֶת
עַצְמוֹ בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי הַיָּמִים הֵם מְדוּת, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים לט,
ה): "וּמְדוּת יָמֵי מֵה הִיא", וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן,
חֶלֶק א', סִימָן נו), שֶׁצְרִיכִים לְהַכְנִיס רוּחַ חַיִּים בְּתוֹךְ הַיָּמִים, וּמְסַבְּנִים
אֵלּוּ שְׂחִיִּים בְּדַמְיוֹנוֹת.

אָשֶׁר לֹא תִתְקַעַג — לֹא תִתְקַעַד בְּנִחַל קִנּוּ

פֹּה תִקְבֵּל שְׁנֵי מִכְתָּבִים, תִּשְׁלַח אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁהֵם מְאֹד
מְאֹד נִצְרָכִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַעַג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה
לִי, שֶׁאַתָּה מַלְוֶה לִי עֲשָׂרִים אֶלֶף שְׁקֵל, כִּי אֲנִי נִמְצָא עֹכָשׁוּ בְּמִצְבֵּי
מְאֹד מְאֹד דְּחֹק, אֲנִי צָרִיף לְשֵׁלֶם לְקַבְּלָנִים, וְהַפִּיס רִיק וְאֵין בּוֹ,
וְאַתָּה עוֹשֶׂה אֶתִּי חֶסֶד גְּדוֹל, אֲנִי לֹא אֶשְׁכַּח אֶת זֶה אֶף פֶּעַם, וְלִכֵּן
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם לָךְ כְּגִמְוּלָךְ הַטּוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. נָא לְמַסֵּר אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַעַד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא לְאוּמָן, י"ד אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שֶׁאַתָּה
תִּישְׁנֵי עִם הַיְלָדִים בִּישִׁיבָה, כֵּן רְאוּי וְטוֹב שְׁעוּד אֲשֶׁה תִישֵׁן אִתְּךָ
שְׂמָה, שְׂלֵא תִהְיֶי לְבַד, וְתַחֲזִיקִי פְּלֶאפּוֹן בְּצַד, עַל כָּל צָרָה שְׂלֵא
תִבּוֹא, אֲבָל אֵל תִּפְחָדִי, כִּי יִקְיָם בָּהֶם (שְׁמוֹת טו, טז): "תִּפְּל עֲלֵיהֶם
אִמְתָּה וּפְחָד" וְגו'.

אורות שיש נשים שרוצות להוציא צו שמונה נגד זה וכו', כָּכֵר
אמרתי לאנשי שלומנו שלא כדאי, כי חכמינו הקדושים אומרים
(שבת לב:): כְּשֵׁאתָה רוּאָה שְׁכוּר — תַּעֲזֹב אוֹתוֹ, הוא ממילא יפל,
ולכן גם הם יפלו נפילה אחר נפילה, וּאֲנַחְנוּ לא צריכים לעשות
שום דָּבָר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתהיה לכם שנה מתוקה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יום ראשון לסדר כי תבוא לאומן, י"ד אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל תלמידי ישיבת
"דמשק אליעזר", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד.

מאד מאד אני מבקש אתכם, שתחזיקו את המקום נקי, כי יש
לי עגמת נפש גדולה מאד, השקעתי רבבות שקלים, שתהיה לכם
ישיבה יפה, ולבסוף אתם לא שומרים על הנקיון, שזה מראה שגם
הפנימיות לא נקיה וכו', ולכן אני מאד מבקש אתכם, שתחזיקו את
המקום נקי, וגם בחוץ תחזיקו נקי, כי זה כבוד התורה.

אני לא רוצה בשום פנים ואופן, שילמדו בישיבת "דמשק
אליעזר" בחורים מעל גיל עשרים ושנים, ומי שעבר את הגיל הזה,
שילך ללמד בכולל "אור הצדיק", ואני מאד מאד מבקש, שאל
תשנו את רצוני.

העקר אנחנו כָּכֵר מתכווננים לנסע אל ציון רבנו ז"ל, תראו
שיהיה לכם עם מה לנסע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לֹא תִתְקַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... וְ... שְׂיִחִיו
נִצַּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שֶׁפִּתְבַּתֶּם, תְּבָרְרוּ כִּמָּה הֵם שְׁלָמוֹ, וְאֵל תּוֹסִיפוּ
אֶפְלוֹ אַגוּרָה אַחַת יוֹתֵר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂיִהְיֶה בְּסִימָן טוֹב
וּבְמִזֵּל טוֹב, וְשִׁתְּקֵנוּ אֶת זֶה, וְשְׂיִהְיֶה לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל
מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תָבוֹא לְאוֹמֵן, ט"ו אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר יְנִיק וְחַפִּים
... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח, הַלּוֹמֵד בִּישִׁיבַת "בֵּית שְׁלֵמָה".

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שָׁמַח, שֶׁהֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, לוֹמֵד אֶתְכֶם, רְאֵה
לְשִׁמְעַע בְּקוֹלוֹ, וְיִתְלַהֵב לְבָב לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי מֵה שְׁלוֹמֵדִים
בְּגִיל צָעִיר, זֶה מֵה שְׁנִשְׁאָר עַל כָּל הַחַיִּים, וְלִכֵּן הוּא מַחְדִּיר בְּכֶם
יִרְאֵת שְׁמִים וְהִתְלַהֲבוֹת לְעַבּוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, תִּקְבַּל אֶת כָּל דְּבָרָיו
כִּי הוּא זֶה, כִּי בְּאֵמַת הַחַיִּים עוֹבְרִים מָאֵד מָאֵד מֵהָר, וּמֵה שְׁתּוֹפְסִים
זֶה מֵה שְׁנִשְׁאָר, וְלִכֵּן רְצִיתִי מָאֵד מָאֵד, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְּעוֹלָם לְקַחַת אֶת עֲצֻמָּהּ בְּיָדָהּ, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם
הַתְּרַגּוּם בְּאִפְנֵי שְׁתַּסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ שְׁנַיִם מִקְרָא
וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל אֶף אֶחָד, כִּי זֶה מֵה
שִׁישְׁאָר מִמֶּךָ.

וְכֵן תִּגְרַס בְּכָל יוֹם חַ"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, כִּי חָבַל עַל כָּל יוֹם
 יוֹם שְׁעוֹבֵר בְּלִי לְמוֹד מְשֻׁנוֹת, וּמִי שְׁלוֹמֵד בְּכָל יוֹם חַ"י פְּרָקִים
 מְשֻׁנוֹת הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלוֹ.

וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּגִמְרָא בְּגִרְסָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה
 בְּאַמַּת לְהַצְלִיחַ בַּחַיִּיף.

וְעַל כָּל־זֶה — תִּלְמַד בְּכָל יוֹם הַלְכָה, כִּי עַל זֶה הִזְהִירָנוּ רַבְּנוּ
 ו"ל יוֹתֵר מִהַכֹּל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצְלִיחַ אֶת
 דְּרָכָךְ אִם תִּצְיֵית אֶת הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

עַם תְּפִלָּה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְלָכֵן תִּתְבוּדֵד בְּכָל
 יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֹר תִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה לְקִרְאת הַשָּׁנָה
 הַבָּאָה עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקעח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא לְאוּמָן, ט"ז אֶלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָךְ, אֲשֶׁר אָתָּה בּוֹ שׁוֹפֵף אֶת כָּל מַה
 שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְלָכֵן אֲמַרְתִּי לְכָתֹב לָךְ קוֹנְטֵרַס
 "תְּהִיָּה חֲזָק", וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲזֹק עִם
 הַקּוֹנְטֵרַס הַזֶּה, כִּי פִתְתִּי אֶת זֶה רַק בְּשִׁבְלֶךָ, וְדָרְךָ אֲגַב, יִהְיֶה גַם
 לְאַחֵרִים הַתַּחֲזִיקוֹת מְזֵה, וּבְאַמַּת עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׁעַל כָּל אֶחָד שְׁרוּצָה
 לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עוֹבְרוֹת אוֹתָן מִחֲשָׁבוֹת וּבְלִבּוֹלִים
 שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ, וְצָרִיכִים הַתַּחֲזִיקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין ל'): בְּכָל יוֹם יוֹם יִצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר
 עָלָיו וּמְבַקֵּשׁ לְהַמִּיתוֹ, וְאֵלְמָלָא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזְרוֹ לֹא יוּכַל
 לוֹ.

וְעַקֵּר הָעֶזְרָה הַזֶּה הוּא עַל־יַד־הַצַּדִּיקִים הַקְּדוּשִׁים הַדְּבוּקִים בְּאֵין
 סוּף בְּרוּךְ הוּא, שְׁשׁוּלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּכָל דּוֹר וָדוֹר,
 כְּמֵאֲמָרָם ו'ל (סֵפֶה מֵהֵ): לֹא פָחִית עֲלֵמָא מִתְּלִיתִין וְשִׁיתָא צַדִּיקִי
 דְּמִקְבְּלֵי אִפִּי שְׁכִינְתָא בְּכָל יוֹם, שְׁנֵאֲמַר (שְׁעִיָּהוּ ל): "אֲשָׁרִי כָּל חוֹכֵי
 לו", ל"ו בְּגִימְטְרִיָּה תְּלִיתִין וְשִׁיתָא הוּו, וְהֵם הַמְּמַשְׁיכִים אֶת אוֹרוֹ
 יתְּבַרְךָ אֵל זֶה הָעוֹלָם. וְכַעֲיִן שְׁאֲמָרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (חֲגִיגָה יב):
 הָאֲרִץ עוֹמֶדֶת עַל עַמּוּד אֶחָד וְצַדִּיק שְׁמוֹ, כִּי הוּא הַמְּחַיֶּה וְהַמְּחַזֵּק
 אֶת נַפְשׁוֹת כָּל הַנְּפֻלִים וְהַיְרוּדִים וְהַמְּשַׁלְכִים בְּתַאוּוֹתֵיהֶם
 וּבְמִדּוֹתֵיהֶם הַרְעוּת, וְהֵם מְפִיחִים בָּהֶם רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה, שְׁלֹא
 יתִיאֲשׁוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, כִּי עַקֵּר הַרוּחַ חַיִּים מִקְבָּלִים מֵהַצַּדִּיק,
 כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ו'ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן ח); וְאֲמָרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יוֹמָא לח): רָאָה הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׁצַדִּיקִים
 מוֹעֲטִים, עֲמֵד וְשִׁתְּלֵן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, כְּדִי שְׁיִוְכְּלוּ לְהַמְשִׁיךְ בְּכָל דּוֹר
 וָדוֹר עֲצוֹת חֲדָשׁוֹת לְהַמּוֹן־עַם אִיךָ לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל הַמְּצַבִּים שְׂרָק
 עוֹבֵר עֲלֵיהֶם, וְאֲשָׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּקַרֵּב אֲלֵיהֶם, כְּמֵאֲמָרָם ו'ל
 (תַּנְחוּמָא וַיֵּרָא): אֲשָׁרֵיהֶם הַצַּדִּיקִים וְאֲשָׁרֵי דְבִקְיָהֶם; וְאֲמָרוּ (סְנֵהֲדִין
 קג): שְׁקוּלָה נִשְׁמָה שֶׁל צַדִּיק אֶחָד כְּנֶגֶד כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ; וְאֲמָרוּ
 (יוֹמָא לח): אִפְלוּ בְּשִׁבִיל צַדִּיק אֶחָד הָעוֹלָם מִתְּקִים, שְׁנֵאֲמַר (מִשְׁלֵי
 י, כה): "וְצַדִּיק יִסּוּד עוֹלָם". כִּי זו עֲבוֹדַת הַצַּדִּיקִים הַגְּדוּלִים בְּמַעֲלָה
 נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁהֵם מְחַזְּקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְשַׁמְּחִים אֶת כָּל־ל
 נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁלֹא יתִיאֲשׁוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, וּמְרִאִים לָהֶם דְּרָךְ
 קֵלָה וְנִעִימָה אִיךָ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֲלֵיו יתְּבַרְךָ, וּבְדוּרוֹתֵינוּ
 אֵלּוּ שְׁלַח לָנוּ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אֶת רַבְּנּוּ ו'ל, שְׁמַחְזֵק וּמְעוֹדֵד
 וּמְשַׁמַּח אוֹתָנוּ, וְרֵאיוּ לָנוּ לְשַׁמַּח מְאֹד עִם רַבְּנּוּ ו'ל, כְּמוֹ שְׁאֲמַר
 (שִׁיחוֹת־הַר"ן, סִימָן קעז), שְׁרֵאיוּ לָכֶם לְשַׁמַּח שְׁיֵשׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה; וְאֲמַר
 (תִּי־מוֹהֲרָן, סִימָן שו): הָאֵשׁ שְׁלִי תוֹקֵד עַד שְׁיָבֹא מְשִׁיחַ, וְהִזְהִירָנוּ
 מְאֹד לְבֹא אֲלֵיו בְּכָל פַּעַם, עַד שֶׁהַתְּבַטָּא (תִּי־מוֹהֲרָן, סִימָן שג), שְׁבִכָּל
 פַּעַם וּפַעַם שְׁזָכָה אָדָם לְהִיּוֹת בְּבֵיתוֹ, וְכָל הַסְּתַפְלוּת וְהַסְּתַפְלוּת
 שְׁזָכָה לְהַסְּתַפֵּל עֲלָיו, הַפֵּל אֵינוֹ נֶאֱבָד לְעוֹלָם, וּבְכַפֵּרֵט מִי שְׁזוֹכָה
 לְבֹא אֲלָיו בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מְזֶה, שְׁבַפְרוּשׁ גְּלָה לָנוּ
 (תִּי־מוֹהֲרָן, סִימָן תה): הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוֹל, וְהַשֵּׁם

יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נותן לי זאת במתנה, שאני יודע מה הוא ראש השנה, לא מבעיני אתם כלכם בנדאי תלויים בראש השנה שלי, אלא כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי. והזהירנו מאד שכלנו נבוא אליו על ראש השנה איש לא יעדר, כי כל הענין שלי הוא רק ראש השנה, כמוכא (תיי-מוהר"ן, סימן תג): הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקרבים שלי מאמינים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקרבים אלי, שיהיו כלם על ראש השנה. והזהיר לעשות כרוז, שכל מי שסר אל משמעתו ומקרב אליו יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש, ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד, אכלו מעדנים ושתו ממתקים, כי חרות הוי"ה היא מעוזכם (נחמיה ח, י); וזה נאמר על ראש השנה; ולכן אסור להיות חכם, אלא שכל אחד יביא את עצמו לאומן על ציון רבנו ו"ל בראש השנה, ואפלו שלא מרגיש שום טעם והתעוררות וכו', ימסר את נפשו ויקח את השק עצמות שלו על ראש השנה באומן, ולא יסתפל על שום מונע ומעכב, ואפלו שיש לו כל מיני בלבולים שם — הן בתורה ותפלה ואכילה ושתייה וכו', אסור להתבלבל, כמוכא בדברי (תיי-מוהר"ן, סימן תד), שאמר רבנו ו"ל, שאסור להתבלבל מפל אלו הדברים, רק לבוא אליו בתמימות ופשיטות גמורה, ואז דיקא יזכה לקבל את כל התקונים, שכל הנשמות מקבלים בראש השנה, וצריך לשמר מאד מכל אלו השדין יהודאין שעובדים על בני-אדם, ומונעים אותו מלבוא אל הצדיק האמת, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כח), שהשדין יהודאין מתנגדים על הצדיקים, ויש להם כל מיני למודים מאלפין נפולים ממקום שהשדים לוקחים ומונעים את בני אדם מלבוא אל הצדיק האמת, ובפרט על ראש השנה, ולכן תקח את עצמך בידיים, ותעבר על כל המניעות, ותסע אל ציון רבנו ו"ל על ראש השנה, ושום ברנה שבעולם לא יכולה להגיד דעות אם בן לבוא או לא לבוא, כי מי הוא לגמרי, טפה סרוחה וכו', ואם רבנו ו"ל בקש שנבוא אליו, ונכריז בכל העולם כלו שיבואו אליו, איך יכול איזה ריק ופוחז וכו' להכניס את שכלו המגשם והמזדהם, ולומר דעות

אָשֶׁר לֹא תתקעט — לֹא תתקפ בַּנַּחַל קסג

לְבַנֵּי אָדָם, שְׁלֹא יִסְעוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אוֹי לֹו אוֹי לְנַפְשׁוֹ, וְאוֹי לְמִי שְׁשׁוֹמֵעַ לוֹ.

וְלִכֵּן אַתָּה צְרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשִׂמְחָה, שְׂזִכִּיתָ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוֹ ז"ל, וּמֵה גַם שְׂאַתָּה קוֹפֵץ וּמְדַלֵּג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת, וּבוֹא תְּבוֹא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֻלְקֶךָ!

הַמֵּאַחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֹא תתקעט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעָה, שְׂאַתָּה רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת פְּרָגוּלָה לְבֵית־הַכְּנֶסֶת שְׁלָנוּ שְׂיִשְׁמַשׁ סִפָּה וְכוּ'. מָה אִמַּר לְךָ! אֲנִי מְאֹד מְקַנָּא בְּךָ, שְׂיִישׁ לְךָ זְכוּת לְשִׂמְשׁ אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא הַבְּטִיחַ: "מִמִּי שְׂאַנִּי מְקַבֵּל אֲנִי נוֹתֵן", וּבִפְרָט שְׂיִישׁ בֵּינָם אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ עוֹבְדֵי ה' מִתְּמִידִים בְּתוֹרָה וּבִתְפִלָּה, וְכָל הַזְּכוּת שֶׁל הַמְּצוּוֹת תִּגַּן עֲלֶיךָ. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדֶה לְךָ אִם תּוּכַל לְהִתְחַשֵּׁב בְּנוֹ, וְלִגְמֹר אֶת זֶה עַד חַג הַסְּפֹחוֹת, וּבְזְכוּת זֶה תִּתְבָּרֵךְ מִפִּי אֶל עֲלִיוֹן.

הַמֵּאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֹא תתקפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר, תְּלָמִיד כּוֹלֵל אַבְרָכִים "אוֹר הַצַּדִּיק".

כְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, שְׂתִשְׁתַּדֵּל לְבוֹא לְכוּלֵל, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבַנּוֹת אֶת הַכוּלֵל הַזֶּה, שְׂתִהְיֶה בּוֹ הַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאַנִּי

מֵאֵד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיָדִים, וְתִלְמַד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא: חֲמֵשׁ וְרֵשׁ"י מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן מִדְּרָשׁ רַבָּה
וּמִדְּרָשׁ תַּנְחוּמָא מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת, שְׁנֵה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁמִשְׁגָּע אֶת הָאָדָם, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (סוֹטָה ג.): אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה, אֲלֵא אִם-כֵּן נִכְנַס
בּוֹ רוּחַ שְׁטוּת; וְלִכֵּן כָּל אֶחָד שְׂיֹדַע שְׁחָטָא, שְׂיִתְמִיד בְּלַמוּד ח"י
פְּרָקִים מִשְׁנֵיאוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה אֶת הַיֵּצֵר הָרַע שְׁלוֹ, וְעַל כָּלֵם —
תַּגְרַס הַרְבֵּה גְמָרָא בְּגַרְסָא, כִּי תִלְמוּד גִּימְטְרִיָּה שֵׁם הַקְּלָפָה לִילִי"ת
הַמְחַטִּיאָה אֶת הָאָדָם, וְעַל-יְדֵי לַמוּד גְּמָרָא מִמְּשִׁיכִים עַל עֲצֻמוֹ אֶת
הָאֲרַבְעָה מְלָאָכִים הַשּׁוֹמְרִים אֶת הָאָדָם: ג' בְּרִיאַל, מ' יְכָאֵל, ר' פְּאֵל,
א' וִרְיָאֵל, וְהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה עַל הָאָדָם שְׁלוּמַד גְּמָרָא, וְרַבְנוּ ז"ל אָמַר:
מִי שְׁמַסִּים ש"ס, זוֹכֵה לְצִלָּם אֱלֹקִים. תִּשָּׁב בַּפְּנֵה שְׁלֵף, וְתִתְמִיד
בְּלַמוּד, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל אִף אֶחָד. וְכֵן תִּתְבַּוֵּד בְּכָל יוֹם אֱלִיו
יִתְבַּרַךְ, וְתִתְפַּלל בְּיַחַד עִם הַכּוֹלָל.

תֵּאֱמִין לִי, שֶׁהוֹלֵךְ לִי בַּחַיִּים לְבָנוֹת אֶת כּוֹלָל "אוֹר הַצְּדִיק",
שְׂיִהְיֶה כּוֹלָל מְצַלַח מְאֹד, וְאֲנִי מְקוּהָ שְׁתַּעֲזֹר לִי בְּזֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לא תתקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיאוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוּמֵנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגְּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַוּוֹ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמֵנוּ, יַעַן
שֶׁהֵנָּה אֲנַחְנוּ מִתְכּוֹנְנִים לְנִסְעַ אֵל צִיּוֹן רַבְנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁאֵז
הוּא יוֹם הַדִּין, שְׁדָּגִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה כָּל הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עֲלֵינוּ, וְנָתַן לָנוּ חֲדָשׁ הַתְּשׁוּבָה, חֲדָשׁ שְׁלֵ

חֲשַׁבּוֹן נֶפֶשׁ, שְׁאֵדָם יְכוּל לַחֲשֹׁב חֲשַׁבּוֹנוֹ שֶׁל מְקוֹם, וּמָה פָּגַם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ, וְהִנֵּה שְׁמוּעָה בָּאָה לְאֲזִנִּי, שִׁיּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֲנָשִׁים חֲיָבִים כֶּסֶף לַמַּכְלֵת שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... שְׂיָחִיו, וְהוּא פְּשוּט מִתְמוּטֵט, וְנַעֲשֶׂה מְגָבֵל בַּבֶּנֶק, וְהוּא מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן — אָנָּה תִשְׁלַמּוּ אֶפְלוּ מִשְׁהוּ, אֲבָל לֹא לְכַרְח וְלִקְנוֹת אַחֲר־כֶּף בְּטַבְרִיָּה בְּגִלְט מַרְקֵט, שֶׁשָּׁם צָרִיךְ לְשֵׁלֶם מִזְמָן כִּידוּעַ לְכָל, וְאִיפֹה הִיֶּשֶׁר?! וְאִיפֹה הַחֶסֶד?! וְאִיפֹה הַמְצוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְחִי אַחֲדֶיךָ עִמָּךְ", הֲרִי הוּא נוֹתֵן אֶת הַכֹּל בַּמַּחֲרִים מוֹזְלִים, וְאֲנִי כְּבָר לֹא מְדַבֵּר, שְׁאֵם יִצְטָרֵךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְסַגֵּר אֶת הַחֲנוּת, זֶה יִהְיֶה נִצְחוֹן לְסִמְ"ד-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, וְזֶה מָה שְׁמַחֲכִים שׁוֹנְאִינוּ וּמִתְנַגְּדִינוּ.

וְעַל כֵּלָם אֲנִי כְּבָר לֹא מִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם דְּבָר, אֲלֹא אִיפֹה אִסוּר גִּזְלֵי הַחֲמוּר מְאֹד, גַּם אֲנִי חָיֵב לְאֲלָפִים וּרְבֻבוֹת, לְצַעֲרֵי הָרֵב, אֲבָל אֲנִי מִשְׁלֵם לְכָל בַּעַל חוֹב, כָּל יוֹם וְכָל שָׁבוּעַ, וְכָל חֹדֶשׁ וְכוּ', כִּפִּי שֶׁהַבְּטָחָתִי, וְאֶפְלוּ שְׂאִין לִי, אֲנִי לֹדָה מְזֵה וְנוֹתֵן לֹדָה וְכוּ', הֶעֱקַר לְהַחֲזִיק בְּדַבּוּרִי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שְׂחִיב כֶּסֶף לַמַּכְלֵת, אָנָּה תִרְאוּ לְשֵׁלֶם לוֹ, כִּי בְּאִילוּ פָּנִים אֲנַחְנוּ בְּאִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיוֹם הַדִּין לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, בְּשַׁעֲה שְׂבִיְדִינוּ נִמְצָאִים כֶּסֶפִי גִזְלֵי, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן; וְכֵן אֲנַחְנוּ גּוֹרְמִים בְּמוֹ דִּינֵנוּ לְחַתֵּךְ אֶת הָעֲנָף שְׂאֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים עָלָיו וְכוּ', הִינּוּ שְׂאֲנַחְנוּ בְּעֲצָמֵנוּ גּוֹרְמִים לְסַגֵּר אֶת הַחֲנִיּוֹת שְׂאֲנַחְנוּ פּוֹתְחִים, שְׁלֹא נִצְטָרֵךְ לְהִגְיַע לְטוֹבוֹת שֶׁל הַחִילּוּנִים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת כֵּלָם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, וּבַפֶּרֶט אֵלוּ הָעֲשָׂרִים הָאֲנָשִׁים שְׂחִיבִים לוֹ כֶּסֶף, שְׂיָרְאוּ לְשֵׁלֶם לוֹ מָה שִׁיּוֹתֵר מֵהָר, אוֹ לְבוֹא בְּהֶסְכָּמִים אִתּוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַבֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עֲכָשׁוּ, וּמָמַשׁ שִׁמְחָתָנִי, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, לְקַחְתָּ אֶת הָאֲבָרָךְ ... נִרוּ יְאִיר, לְדַבֵּר אִתּוֹ, וְזוֹ אֲצְלִי שִׁמְחָה מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבּוֹדָאִי אֶתְּךָ צוֹדֵק עִם כָּל דְּבוּר שֶׁאִמַּרְתָּ לוֹ, וְכִּי צָרִיךְ לְדַבֵּר אִתּוֹ וּלְחַזֵּק אוֹתוֹ, וְשֵׁלֵא יְדַבֵּר עִם חֲמִיו וְחֲמוֹתוֹ עַד שֶׁעָה אַחַת בְּלַיְלָה, אֲלֵא שְׂיִלְךָ לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, וַיּוּכַל לְקוֹם חֲצוֹת, כִּי הוּא כָּבֵר שְׁנַיִם קָם בַּחֲצוֹת וְהוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל בְּוִתִּיקִין.

וְכֵן בְּעֶזְרַת הַתְּגַלְחַת וְכוּ', טוֹב עָשִׂיתָ שֶׁדַּבַּרְתָּ וְכוּ'. בְּעֶזְרַת לְדַבֵּר עִם אַחֵרִים — אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, זֶה זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, אֲשֶׁרִיךְ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָה, תִּמְשִׁיךְ לְדַבֵּר, וְאֲנִי אֶכְתֵּב לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, שְׂיִתְנֶנּוּ לָךְ לְלַמֵּד "לְקוֹטִי-מוֹהַר"ן", כִּי בְּאַמַּת זֶה עָקֵר תִּקְוֹן הַמְּשַׁקֵּל וְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה — לְזְכוּת אֶת אַחֵרִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוּכַל תִּמְיֵד לְדַבֵּר עִם אַבְרָכִים וּבַחֲוִרִים, וְתִלְהַב אֶת הַלֵּב שְׁלֵהֶם לְעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּפָרֵט צְעִירִים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַפֵּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרֶךְ.

אֶת צְרִיכָה לְהוֹצִיא מִהָרֹאשׁ שְׁלָךְ כָּל מִינֵי דְמִיוֹנוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת

אֲשֶׁר לֹא תִתְקַפֵּד — לֹא תִתְקַפֵּה בַּנַּחַל קִסוּ

זְרוּת, וְרַק לַחֲשׁוֹב מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֵת צְרִיכָה לְזָכֹר, שְׁמִי שָׂרָק מְדַבֵּר מִמְּשִׁיחַ, וְחֹשֶׁב מִמְּשִׁיחַ
וְכוֹי, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׁמִכְנִיס בְּדַעְתּוֹ שֶׁהוּא מְשִׁיחַ וְכוֹי, סִימָן שֶׁחִסַּר לוֹ
מִשְׁהוּ בְּרֵאשׁ, לָנוּ אֵין שׁוּם דָּבָר רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסוּר
לְחַיּוֹת בְּדַמְיוֹנוֹת, כִּי כָּל מִשְׁגָּע אוֹמֵר שֶׁהוּא מְשִׁיחַ, צְרִיכִים לְשַׁפַּח
מִכָּל הַהִבְלִים הָאֵלֶּה.

אִם אֵת יְכוּלָה לְרֵאוֹת, שְׁתַּהַיָּה לָךְ מִחֲלִיפָה בְּעִבּוּדָה — מֵה
טוֹב וּמֵה נְעִים, בְּשִׁבִיל לְשַׁחֲרֵר אוֹתָךְ מִהַעֵל הַכְּבֵד הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַפֵּד.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

כְּאֵתִי לְבָרוּךְ אֶתְכֶם בְּרַפְת "מִזֵּל טוֹב" חֲמָה וּלְכַבִּית עַל הַלְדָת
הַנְּבֻדָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיַהַיָּה לָכֶם הַרְפָּה נַחַת מִמְּנָה
וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם, וְתִזְכּוּ לְשַׁפַּע דְּקַדְשָׁה, וְתִתְבָּרְכוּ בְּשָׁנָה טוֹבָה
וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַפֵּה.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם שהפל עבר בקלות, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתברכו מהקדוש-ברוך-הוא, ותתנו בשבת שם אדל — על שם בת הבעל-שם טוב הקדוש ז"ע ובתו של רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיקים אצלכם מאמרם ז"ל: "בת תחלה סימן יפה לבנים".

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקפו.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

הנה נכנסה שנה חדשה שנה, שעדין לא היתה, ואנחנו מקוים להקדוש-ברוך-הוא לפעל השנה אצל רבנו ז"ל שנה טובה ומתוקה, שנה של פרנסה ושפע אשר וכבוד. והעקר — בריאות השלמה לכל המשפחה. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעזרי לבעלך, שיוכל לנסע אל ציון רבנו ז"ל, ואף שאני יודע שזה מאד מאד קשה לך להשאיר לבד עם הילדים במשך ששה ימים, אבל אנחנו עושים את הרצון של רבנו ז"ל, שצוה אותנו לבוא אליו, ותאמיני לי, שגם לגברים זה מאד מאד קשה, אבל מקימים את רצון רבנו ז"ל בלי שום חקמות והשפלות כלל.

רציתי מאד, שבמשך ימי ראש השנה תבואי להתפלל בבית-הכנסת שלנו דיקא, וכן טוב מאד שתטילי במשך הימים שבעלך לא יהיה ביבנאל, וכן שאר אנשי שלומנו לא יהיו ביבנאל, רצוי מאד שכל נשי אנשי שלומנו בלי יוצא מן הפלל יטילו על הרחובות להראות נוכחות, כי אלו הרשעים חושבים לנצל את רשעתם ומזמתם דיקא בשעה שאף אחד לא יהיה, והם לא יודעים שיכולים לקבל מנה אחת אפים, אלא אלך פעמים כפול.

העקר תשתדלי שתהיה אחדות ואהבה בין נשי אנשי שלומנו,

אֲשֶׁר לֹא תִתְקַפּוּז — לֹא תִתְקַפַּח בַּנַּחַל קִסְט

וְלִהְיוּתֵיךָ שְׁלוֹם לְכֹל אַחַת, וְלֹא לְפָחוּד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּנוּ, אֲתָנוּ וְאֶצְלָנוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִיתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ אֶצְל צִיּוֹן רַבָּנוּ ז"ל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֹא תִתְקַפּוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי מְאֹד לְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעִלָּה; אִם תִּכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, תִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלָחָה בְּבֵית.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּרְאוּ לְהִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

רְאֵי לְכַתֵּב לִי, וְאֲזוּ אֶכְתֵּב לְךָ עוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תִתְקַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלִיתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ, שָׁבוּ אֶת כּוֹתֵבֶת לִי דו"ח בְּכִלְיוֹת עַל הַבֵּית-סֵפֶר וְכו'. לְדַעֲתִי, אֶת צוּדְקַת בְּכָל מַה שֶׁכָּתַבְתָּ, וְאִם

קע אָשׁר לאַ תתקפט — לאַ תתקצ בנחל

יכולים לשלב שתי כמות — זה יעזר, ותחשבו מה עושים, ואני
מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר.

העקר צריכים להתחזק, כי סוף כל סוף הכל יתהפך לטובה,
ועוד נראה ישועות, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקפט.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תחיה.

מאד מאד אני מתפלא עליך, שאני לא שומע שום דבר מה
קורה בבית-ספר, האם הגבחת ידים? ... או התיאשת? ! הרי אנחנו
נמצאים עכשו במצב מאד קשה, ולכן רציתי שתכתבי לי דו"ח,
ותתחזקי מאד, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך. אני מאד
מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, ונשמע
ונחבש בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לא תתקצ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אַל ... ו... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם כבר כמה וכמה פעמים.

דאגתי שאתם לא צריכים לשלם שום דבר, רק ההפסד יהיה
שלשים דולר לויזה, כי את הפסד הזה האוקראינים לא מחזירים.

אֲשֶׁר לֹא תתקצא בַּנַּחַל קַעֵא

אַתֶּם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשָׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת בְּתַכְסֵּם, כִּי בְּרַגְעַי
שֶׁיֵּלֵךְ אוֹ יִלְדָה לֹא מְרַגְיִשִׁים טוֹב, לֹא צְרִיכִים לְפַטֵּם אוֹתָם עִם
אַקְמוּל, כִּי זֶה יְכוּל לְהֵרֵס אֶת הָאָדָם.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּהְיֶה לְבַתְּכֶם רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ
וּרְפוּאָת הַגּוּף.

... גֵּרוּ יֵאִיר! אֲסוּר לָךְ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן לְנִסְעֵ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ו"ל, כִּי בַתְּךָ בְּמִצַּב מְסַכֵּן, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, וְאַתָּה תִּתְפַּלֵּל בִּיבְנָאֵל, וְיִהְיֶה חָשׁוּב כְּאִלוֹ
הַתְּפִלָּת אֲצִל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

הַעֲקֹר אֶל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מְשׁוּם דְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתקצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, ט"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמְרֵי אֶת עֲצָמְךָ מִכָּל מִינֵי
נִסְיוֹנוֹת, כִּי אֲסוּר יְחוּד, זֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְצְרִיכִים מְאֹד מְאֹד
לְשָׁמֵר מְדַבְּרִים כְּאֵלֶּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, וְאֵל תְּדַאֲגֵי, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ בְּצַדֵּק וּבְמִשְׁפָּט, בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, וְתִרְאֵי לְכַתֵּב

קעב אָשר לאַ תתקצב — לאַ תתקצג בנחל

לי, וממש תחייני, כי אתם מאד מאד חקוקים בלבי, והקדוש-ברוך-
הוא יתן לכם פרי בטן, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לאַ תתקצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וינדפו אַל ... וְ... שיחיו
נצח.

הנה עכשו אני צריך לתת לקבלן ששים אַלף ש"ח לקנות
סחורה לאולם, ולכן אם אתם יכולים להלוות לי את העשרים אַלף
ש"ח שאמרתם, אהיה לכם אסיר תודה, כי אני צריך את זה מאד
מאד דחוף, ותמסרו את זה לידידנו ... גרו גאיר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיפנס לכם שפע, ונשמע ונתבשר
תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לאַ תתקצג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, י"ז אלול ה'תשס"א.

שלום רב אַל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד רוצה שהבן שלך ... גרו גאיר, ישאר פה, אכל הוא
רוצה ללכת לבית, ולכן את ובצלך תגידו.

אֲשֶׁר לֹא תתקצד — לֹא תתקצה בַּנְחַל קעג

אודות הַלְמוּד בְּבֵית־סֵפֶר, מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁתַּמְשִׁיכִי לְהִיּוֹת
מְחַנֵּכֶת, כִּי אֶצְלִי אֶת מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּבֵית־סֵפֶר.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מֵה אִמַּר לְךָ, קַבְלָתִי כְּכֹר כַּמָּה מְכַתְּבִים מְנַשִּׁי אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמִנו,
שְׁמֵאֵד שְׁמִיחִים שְׁאֵת מְלַמֶּדֶת אֶת הַבָּנוֹת שְׁלָהֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׁתַּהֲיֶיהָ לְךָ הַצְלָחָה מְרֻבָּה בַלְמוּד, כִּי עַקֵּר מַעֲלַת מְחַנֵּכֶת,
שְׁיִכּוֹלָה לְקַחַת בָּנוֹת שְׁכָלֶם הַתִּיאָשׁוּ מֵהֶן, וְלַעֲלוֹת אוֹתָן. וְזֶה מֵצַב
טוֹב, וְאֲנִי חוֹשֵׁב שְׁאֵת תּוֹכְלִי לַעֲשׂוֹת אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתקצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקֵר תַּחֲזֹק אֶת עֲצֻמְךָ, וְתַחַפָּה עִם הַתְּכַנִּיּוֹת שְׁלָךְ עַד רֵאשׁ
הַשָּׁנָה, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם אַתָּה צָרִיךְ בְּכָלֵל לְהִיּוֹת נֶע וְנֹד, כִּי אִם תַּהֲיֶיהָ
עַקְשָׁן תּוֹכֵל לַפְּעַל אֶצְלֵךְ רַבְנוּ ו"ל, שְׁתַּהֲיֶיהָ לְךָ פְּרֻנְסָה בְּבֵית, וְלֹא
תְּצַטְרֹךְ לְנִסְעָ נֶע וְנֹד. וְרְצִיתִי מְאֹד שְׁתַּמְשִׁיךְ לְכַתֵּב אֶת הַסֵּפֶר תּוֹרָה.

עֲכָשׁוּ כָּל רֵאשׁ הַשָּׁנָה לֹא כְּדֹאֵי לַעֲשׂוֹת תְּכַנִּיּוֹת, רַק לְהַגִּיעַ אֶל

קעד אָשֶׁר לאַ תתקצוּ — לאַ תתקצוּ בַּנְחֹל

ציון רבנו ז"ל, וְשֵׁם לַפֶּעַל דְּבָרִים נִפְלְאִים, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, רק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה אִתְּךָ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תתקצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר פִּי תְּבוּא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ראש השנה ו:): "אֵשֶׁה — בַּעֲלָה
מִשְׁמַחָה", לְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּמִּיד תִּהְיֶה שְׂמֵחִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֶם שׁוֹם
דְּבָר, וְצָרִיכִים מְאֹד מְאֹד, שְׁלֹא יִהְיֶה בֵּינְכֶם שׁוֹם מְרִיבוֹת, כִּי חָבֵל
לְרִיב, וּבִפְרָט בַּשָּׁנָה הַרְּאִשׁוֹנָה, אֲדַרְבָּה אִתְּם זְוִיג מֵהַשָּׁמַיִם, וְאַתֶּם
צָרִיכִים לְחִיוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וּבְזֶה תַּצְּלִיחוּ מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לאַ תתקצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר פִּי תְּבוּא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יֵאִיר.

בְּדִבְרֵי שְׂשֹׂאֵלֶת הָאֵם לְהַפְיֵץ עַל צְמֵתִים וְכוּ', בְּנֻדְאֵי זֶה מַצָּנָה
גְּדוֹלָה מְאֹד, וְיִזְכּוּת הַרְּבִים שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, וּמִי שְׂאוֹמֵר
לְךָ שְׁנֵה חֲלוּל הַשֵּׁם, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, הוּא פָּגוּם, כִּי בְּאַמַּת אֲשֶׁרִי
מִי שְׂזוֹכָה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה תַקוּן עַל כָּל הַחֲטָאִים, כִּי
כְּשִׁמְקָרְבִים אֶת מִישֶׁהוּ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה תַקוּן עַל הָעֶבֶר,

אֲשֶׁר לֹא תתְקַצַּח — לֹא תתְקַצֵּט בַּנְּחָל קֵעָה

וְלִכֵּן רָאָה לְהִתְחַזֵּק, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָיו יַעֲזֹר לָךְ, וּבְזָכוֹת זֶה תִּהְיֶה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל הַמְשֻׁפָּחָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְקַצַּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רָאָה לְסֵדֶר חֲבִילוֹת קְטָנוֹת שֶׁל סִפְרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּאֲשֶׁר־וּד,
וְכֵן בְּבִנְי בְּרַק, בְּשִׁבִיל שְׁכָל אֶחָד יִקַּח אֹתוֹ חֲבִילָה קְטָנָה, שְׁלֹא יִהְיֶה
לוֹ תַרְוִץ שְׁנֵיהֶם הַרְבֵּה, וְכֵן יוֹתֵר מִמָּאתַיִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְחוּ חֲבִילוֹת
אֶפְלוֹ קְטָנוֹת וְיִצְטָרֵף לְסִכּוּם גָּדוֹל.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֹא תתְקַצֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְסֵדֶר חֲבִילוֹת קְטָנוֹת שֶׁל
סִפְרִים לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּשִׁבִיל שְׁכָל אֶחָד יוּכַל לְקַחַת לְאוֹמֵן חֲבִילָה
קְטָנָה, וּבְיַחֲד יִצְטָרֵף לְחֻשְׁבוֹן גָּדוֹל מְאֹד, לֹא צְרִיף לְקַחַת הַרְבֵּה כָּל
אֶחָד, כִּי זֶה קִשָּׁה, וְכָל אֶחָד אוֹמֵר שֵׁישׁ לוֹ הַרְבֵּה, הֵן אֲכַל, הֵן בַּגּוּד

קעו

אַשֶׁר

לב אַלפֿים

בַּנְחַל

וכו', וְקִשָּׁה לוֹ, אֲבָל בְּזוֹה שֶׁתַּעֲשֶׂה לְכָל אֶחָד חֲבִילָה קִטְנָה, אִף אֶחָד
לֹא יוּכַל לְהַגִּיד תְּרוּצִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב אַלפֿים.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שִׂיחִיו
נֶצַח.

פֶּה תִקְבְּלוּ קוֹנְטֵרס נִפְלָא מְאֹד "רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֵן", וּמִי יִתֵּן
שִׁיבוֹל לְהַכְנִס לְדָפוּס, וְנוֹזְכָה לְהַפִּיץ בְּאוֹמֵן, כִּי זֶה קוֹנְטֵרס מְאֹד
מְאֹד נִפְלָא, הַמְדַבֵּר מִמְעַלְת הַבָּא לְצִוּוֹן רַבְּנוּ ו"ל.

הַכָּרְכִים הַמְדַפְּסִים מִתְחִילִים מִשְׁנַת תְּש"מ, וְלִכֵּן עַד שֶׁם
צְרִיכִים לְסֵדֶר. וְלִכֵּן תִּרְאוּ אִם אַתֶּם צְרִיכִים עוֹד, אִז אֲשַׁלַּח לְכֶם
בְּדָאָר אֶלְקֵטְרוֹנִי, וְגַם אִם הַקוֹנְטֵרס "תְּהִיָּה חֹזֵק" הַגִּיעַ אֲלֵיכֶם —
תוֹדִיעוּ לִי.

שְׁלַחְתִּי לְכֶם מִכְּתָב דו"ח מִהַמְשַׁטְרָה שֶׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, רוֹצֶה אֶת
זֶה.

אִין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל זְכוּתְכֶם בְּפִעֵל לְנֶצַח
נֶצְחִים, שְׂאֵתֶם זוֹכִים וּמְזַכִּים אֶת הַרְבִּים, תְּהֵא זְכוּתְכֶם תְּמִיד לְפָנָיו
יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבְּלוּ לְמָסֶר לְ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהוּא יְמָסֶר אֶת זֶה לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמָנוּ בְּאַשְׁדּוֹד.

לב א.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ יַחַד וְלֹא תָרִיבוּ, וְתֵרְאוּ
שְׂיִהְיֶה בֵּינְכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּתוֹךְ
בֵּיתְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא תַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְאֵל
תִּפְנְסוּ לְוּכּוּחִים וּמְתַחִים, כִּי חָבֵל מְאֹד מְאֹד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁוֹשְׁמֵעַ וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. וְאֲנִי רוֹצֶה
מְאֹד מְאֹד, שֶׁתִּכְרַךְ-וּמְיָד תִּכְתְּבוּ לִי מִכְּתָב מֵה קוֹרָה אֶתְכֶם.

תֵּרְאוּ אִיזוֹ מִתְנֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן לְכֶם, וְאַתֶּם צְרִיכִים
מְאֹד מְאֹד לְשִׁמְחַ עִם בְּתֶכֶם, זֶה הַמִּתְנֶה הַכִּי יָפֵה שְׂאֲפֶשֶׁר לָתֵת. וְלִכֵּן
רַק תִּתְחַזְּקוּ, וְאֵל תִּפְנְסוּ לְלִחְצִים, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לְוּכּוּחִים, וְאִזּו יִהְיֶה
לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תָבוֹא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיִחְיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק יחד, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לְכֶם רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

... גרו יאיר! אם אתה נשאר ביבנאל, תתפלל במנין של אנשי
שְׁלוֹמֵנו, וְאֵל תִּפְחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנו וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְגַם אַתָּה ... תַּחֲיֶיהָ,
אֵל תִּדְאָגֵי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתֵאָרִיכֵי
יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, רַק תַּתְּחִזְקֵי, וְשָׂשׂוּם דְּבַר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ. אֲנִי
מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכֵּי טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, י"ז אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא

אֲשֶׁר לֵב ה' — לֵב ו בְּנַחֵל קַעֲט

יַעֲזֹר, שְׁתַּהַיֶּה לְכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, בְּרִיאוֹת נְכוֹנָה, וְלֹא תִפְחָדִי
מִשׁוּם דְּבָר.

חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעֵלְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, מְחֻזָּק כּוֹלֵל שְׁלָם,
שְׁלוֹמֵי־מַדִּים תּוֹרָה לְשִׁמָּה לְשֵׁם אֵל עוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב ה'.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבֵּל שְׁלֵשָׁה מִכְתָּבִים לְמַסֵּר אֶת זֶה לְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְזֶה מְאֹד
דְּחוּף לְמַסֵּר לוֹ אוֹתָם כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

הַעֲקֹר תִּתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, פִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְצַפֶּה וּמִקְוֶה, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת. תִּהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׁמַּח, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל
רַבֵּנוּ ז"ל, וּבִפְרָט אֶתְּהָ, שְׁעֻזָּתְךָ לִי כָּל-כֶּף הַרְבֵּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב ו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ז אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַנְּחֻמַּת-רוּחַ שְׁאֵת גּוֹרְמַת
לִי, בְּזֶה שְׁלֻקְחָתְךָ עַל עֲצֻמְךָ הָעֵל הַקָּשָׁה שֶׁל הַבֵּית-סֶפֶר, אַכְּל אֲנִי

מְכַרְח לְהַגִּיד לָךְ, שֶׁהַשָּׂכָר עַל זֶה — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל,
כִּי זוֹ זְכוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה לְחַנּוּךְ אֶת בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְאַמוּנָה פְּשׁוּטָה
בּוֹ יִתְבַרֵּךְ. וּבְזְכוּת זֶה יִהְיוּ לָךְ יְלָדִים בְּרִיאִים בְּרוּחָם וּבְנַפְשָׁם, וְתִרְוֶי
רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם.

תִּמְשִׁיכִי לְדוּחַ לִי, וְכֵן תַּעֲשִׂי בְּבֵית-סֵפֶר כְּפִי שְׂאֵת מְבִינָה שְׂטוּב
לְבָנוֹת, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְדַאֵג מֵה שְׂטוּב לְהֵן, וְלֹא מֵה שְׂטוּב לָנוּ, כִּי
הָעֵקֶר בְּחַנוּךְ לְרֵאוֹת מֵה שְׂטוּב לְתַלְמִידִים אוֹ לְתַלְמִידוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת הַבְּרִיאוֹת, שְׁנוֹזֶכֶה לְהַקִּים דוּרוֹת
יְשָׁרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא, י"ז אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר לְשִׁמְעַת אֶת כָּל זֶה, וְאֶת צְרִיכָה לְמַחֲוֹת,
כִּי אֲסוּר לְשִׁמְעַת כְּלִי זְמֹר שֶׁל רְשָׁעִים, כְּמוֹבֵא בְּדַבְּרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטִימוֹהֵר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ג'), וְתַתְּעַקְשִׁי עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה עוֹן
חֲמוּר לְשִׁמְעַת קוֹל אִשָּׁה, שְׁזָה עֲרֻהָ, וּבְפֶרֶט יְלָדִים צְרִיכִים לְשִׁמְרָה,
שֶׁלֹּא יִשְׁמְעוּ שִׁירִים שֶׁל זְמָרִים נוֹאֲפִים.

הָעֵקֶר לְדַבֵּר בְּעֵדִינּוֹת, וּלְבַקֵּשׁ שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
שֶׁתַּצְּלִיחִי.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ל ב ח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר, כִּי תִבֵּא י"ז בְּאֵלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַיּוֹי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיַּצִּילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אחי ורעי היקרים! אנו אוֹחֲזִים עִכְשָׁו בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ כִּי תִבֵּא. מוֹהַרְנֵת ו"ל הִנֵּה רָגִיל בְּפָרֶשֶׁת הַשְּׁבוּעַ הַזֶּה לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבְכָל מִכְתָּב כְּתָב: כִּי תִבֵּא לְאוֹמֵן. וְהִנֵּה אָנוּ כֹּכֵר מִתְכוּוֹנִים לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה. בְּיָדֵי הַמְּנִיעוֹת מְאֹד גְּדוֹלוֹת, אֵין אָדָם שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה לוֹ מְנִיעוֹת. אֲבָל מִי שֶׁמְרַחֵם עַל נַשְׁמָתוֹ, אֵינוֹ שׂוֹאֵל שְׁאֵלוֹת, אֶלֹּא נוֹטֵל אֶת שֵׁק עֲצָמוֹתָיו, וּמְבִיאָו לְרַבְּנוּ ו"ל לְאוֹמֵן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵן, חֶלֶק א', סִימָן י'), שֶׁהַגּוֹף נִקְרָא 'שֵׁק', וּמָה יֵשׁ בְּגוֹף הַזֶּה? עֲצָמוֹת וְגִידִים, וְאֵת זֹאת עֲלִינוּ לְהִבִּיא אֶל רַבְּנוּ ו"ל. רַבְּנוּ ו"ל הִתְבַּטָּא פַּעַם לְאַחַד מְאֲנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁאָמַר לוֹ, שְׂרוּצָה לְהִיּוֹת בְּשִׁבְתְּ שׁוֹבָה, אֲבָל לֹא עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי יֵשׁ לוֹ בְּלִבּוֹלִים, אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְפַּלֵּל וְלִישֵׁן, עָנָה וְאָמַר לוֹ רַבְּנוּ (חֵי-מוֹהַרְנֵן, סִימָן תד): לֹא אֲכַפֵּת לִי כְּלוּם, כֵּן לְאֹכֵל לֹא לְאֹכֵל, כֵּן לְהִתְפַּלֵּל לֹא לְהִתְפַּלֵּל, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כְּלָכֶם תְּבוֹאוּ. זֶהוּ דְבוּר מְאֹד חֲרִיף וְעִמְק, וּמִי שֶׁרַק מִתְבּוֹנֵן בְּדְבוּר הַזֶּה, לֹא שִׁיף אֶצְלוֹ מְנִיעָה.

אֵין אִף אֶחָד מְאֲנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁלֹּא תִהְיֶינָה לוֹ מְנִיעוֹת, זֶה מַעֲצָמוֹ — שְׂזוֹ מְנִיעָה גְּדוֹלָה מְאֹד, מַה יִּהְיֶה וְאִיךָ יִהְיֶה, וּשְׂאָר מִחֲשָׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת, שְׂזוֹ מְנִיעַת הַמַּחַ, אֲשֶׁר בְּאֵמַת אֵין זֶה מְנִיעָה, כִּי מִי שֶׁמְסַתְּפֵל עַל אַחֲרִיתוֹ הַנְּצַחִית, כֹּכֵר אֵינוֹ מְסַתְּפֵל עַל שׁוּם דְּבַר, רַבְּנוּ ו"ל אָמַר לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲזִי לֹא אֲכַפֵּת לִי כְּלוּם, אֲנִי לֹקַח שֵׁק עֲצָמוֹתַי, וּמְבִיאָו לְאוֹמֵן, אִם רַבְּנוּ ו"ל בְּקִשְׁנוּ לְבוֹא

אָצְלוּ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן, אֵין לְאִישׁ זְכוּת לֹמַר דְּעָה אַחֲרַת. אַחַד
 אֵינוֹ יְכוּל לְנִסֵּעַ, שְׂיֹאמַר — אֵינִי יְכוּל לְנִסֵּעַ וְכוּ', הַתְּפֹשֵׁטוּ עָלָיו
 הַמְּנִיעוֹת: הֵן מְנִיעוֹת מִחֲמַת כֶּסֶף, הֵן מִחֲמַת הָאִשָּׁה וְכוּ', וּשְׂאֵר
 מִיָּנִי עֲנִינִים טְבָעִיִּים וְכוּ', אַזִּי אוֹמֵר שְׂאֵינִי יְכוּל לְנִסֵּעַ הַשָּׁנָה, וְלִכֵּן
 עוֹשֶׂה קְבוּץ הַיֵּכָן שֶׁהוּא גֵר, כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁמִּתְקַבְּצִים שָׁם עֲשֶׂרָה
 אֲנָשִׁים זֶה הַקְּבוּץ לְגַבִּיהֶם, כִּף אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְכֹאֵן בְּאַרְץ אֵין
 יְכוּלִים לֹמַר בִּירוּשָׁלַיִם יוֹתֵר מִמְרוֹן וְכוּ', אֲלָא בְּכָל מְקוֹם
 שֶׁמִּתְקַבְּצִים עֲשֶׂרָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, זֶהוּ קְבוּץ וְרַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא שָׁם,
 כִּי בְּמְקוֹם שֶׁמְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל — שָׁם רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא, וּבְמְקוֹם
 שֶׁאֵין מְדַבְּרִים מִרַבְּנוּ ז"ל — שָׁם רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ נִמְצָא, וּבִפְרָט
 בְּמְקוֹם שֶׁיֵּשׁ מַחֲלֻקָּת, שָׁם בְּיַדֵּי רַבְּנוּ ז"ל אֵינוֹ נִמְצָא, כִּי כָּל הָעֲנִין
 שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת, לְגִלּוֹת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 בְּתַכְלִית, עַד שֶׁאָדָם יִפְתַּח פִּיו וַיְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרוּ. זֶה כָּל הַסּוּד שֶׁל
 רַבְּנוּ ז"ל — לְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה, כְּמוֹבֵא (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק א', סִימָן ס'),
 שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר מֵהַשָּׁנָה עַל-יְדֵי קוֹל הַשּׁוֹפָר; עוֹרוּ יְשָׁנִים
 מִתְרַדְּמֵתְכֶם, וְאוֹמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרַ"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ח'): כְּשֶׁפָּרַר
 רְאִשֵׁי תְבוֹת: פְּשׁוּט כְּפוּל מְשַׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ, שְׁזָה סוּד הָעֲשֶׂרָה מְזֻמּוּרֵי
 תְּהִלִּים, פְּשׁוּט — כֶּתֶר, אוֹר פְּשׁוּט, כְּפוּל — חֲכָמָה וּבִינָה, אָבֵא
 וְאָמַא, מְשַׁלֵּשׁ — חֶסֶד, גְּבוּרָה, תְּפָאֲרַת, מְרַבֵּעַ — נְצִחַ, הוֹד, יְסוּד,
 מְלָכוּת. שֶׁהֵם כְּנֻגַד עֲשֶׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים, שֶׁאָמַר הַבַּעֲטָלִיר (סְפוּרֵי
 מְעֻשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה א'), שֶׁהוּא יִרְפָּא אֶת הַבַּת מְלָךְ, אַחַר שֶׁהִסְמִיךְ-מ"ם
 הַרְשַׁע יָרָה בְּנִשְׁמָה עֲשֶׂרָה מִיָּנִי חֲצִיִּים, שֶׁכָּל חֵץ מְשׁוּחַ עִם עֲשֶׂרָה
 מִיָּנִי אֲרֻסִיִּים, וְהַצְּדִיק הֶאֱמַת בְּלֵי הַיָּדַיִם אוֹמֵר: וְאֵנִי מְרַפָּא אוֹתָהּ,
 שֶׁמִּקְבֵּל אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּשַׁעַה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר אֶת הַסְּפוּר
 וְאָמַר: וְאֵנִי מְרַפָּא אוֹתָהּ, שֶׁהִרְאָה עַל עֲצֻמוֹ, זֶהוּ ה'תְּקוֹן הַכְּלָלִי,
 שֶׁבָּאִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְעֶרְבֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה נוֹתְנִים
 פְּדִיּוֹן צְדָקָה, וְאוֹמְרִים עֲשֶׂרָה מְזֻמּוּרֵי תְּהִלִּים, שֶׁהִבְטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל,
 אֲפֹלוּ עֲצֻמוֹ וְגָבְהוּ חֲטָאָיו וּפְשָׁעָיו יוֹצִיאוּ מֵהַשְּׂאוּל תַּחֲתִית. וְלִכֵּן מִי
 שֶׁשׁוּמֵעַ דְּבָרִים אֵלָו, לֹא שִׁיךְ אֲצֵלוֹ מְנִיעוֹת.

יִשְׁנוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אָדָם אַחַד מִכָּר לְכָלֵם, אֲנִי חוֹשֵׁב שְׁלוֹ

הייתה מניעה כזו, שעדין לא שמעתי שהיה לאחד פדבר הזה. הוא ישב בתוך המטוס, וקבל טלפון שאמו נפטרה, והיום תהיה הלונה. והנה צריך לרדת ולנסע ללונה של אמו, היש מניעה גדולה מזו? אזי מצלצל אלי מהמטוס — מה עושים? עניתי לו בזו הלשון: איני יכול לומר לך כן, ואיני יכול לומר לך לאו. אין אף אחד בעולם שיוכל להתחצף ולדבר נגד אומן, שיהיה גדול ככל שיהיה, הוא כפאפס וכאין וכקלפת השום כנגד דבור אחד של רבנו ז"ל, אם רבנו ז"ל אמר לבוא אליו לאומן לראש השנה, אין מי שיכול לומר אחרת. ומי שאומר אחרת הוא חסר דעת, בלתי שפוי, חצוף שפחצופים וכו'. אם אמר רבנו ז"ל (חיי-מוהר"ן, סימן תג): הראש השנה שלי עולה על הכל, וזה פלא אצלי, מאחר שכל המקרבים מאמינים בי, ולמה שלא יבואו אלי, ויעשו כרוז לבוא אלי לראש השנה, ואמר (סימן תה): הראש השנה הוא חדוש גדול מאד, לא מבעי אתם בלכם בודאי תלויים בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם בלו תלויים בראש השנה שלי. ולכן איך אני יכול לומר לאדם זה — כן תסע לא תסע וכו' וכו'. אבל שאלתי אותו: אמר לי, אתה רוצה את הטובה של אמך? וענה: בודאי. עניתי: אם אתה רוצה לפעל לטובת הנשמה, אזי תסע לאומן ותפעל בעבורה, ונסע וישב שם שבעה, לא עלינו וכו'.

אבל אינני הולך להשפיל או להגביה, אלא כל אחד כפי שמרגיש, אי אפשר לומר לאדם תבוא ותדלג על כל המניעות, אנוס רחמנא פטריה וכו', אתה לא יכול לשפר מניעות ולבוא — אל תבוא. אבל אל תאמר לאחרים שלא יבואו, ושיש תחליף לאומן וכו'. אין מי שיכול בדור הזה ואפלו כל הדורות מימות רבנו ז"ל לחלק על דבור של רבנו ז"ל.

אנו נוסעים, בעזרתו יתברך, בלנו בלב אחד ובפה אחד ובמחשבה אחת — אל ציון רבנו ז"ל! ולמה אני מדגיש בפה אחד ובלב אחד ובמחשבה אחת? כי גם באומן ישנם הרבה קבוצים, כן רבו. אבל אני תמיד אומר: בד' אמות שלי, אני מאד מאד רוצה, שיהיה שלום ואהבה, זה סוד ראש השנה. רבנו ז"ל אומר

(לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן סא), שְׁהַצְדִּיק הוּא שְׁכַל הַפּוֹלֵל כָּל הַשְּׁכָלִיִּים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ שְׁכַל פְּרָטִי, וּבְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְקַבְּצִים הַשְּׁכָלִיִּים פְּרָטִיִּים וּמִתְבַּטְּלִים אֶל הַשְּׁכַל הַפּוֹלֵל, וְלִכֵּן מֵה שִׁיף לַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת עַל אוֹמֵן וְעַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר אָנוּ עֲדִים לָזֶה, שְׁקֻבוּצָה גְדוֹלָה אֲרֻגָּה לְאֶלֶף וַחֲמֵשׁ־מֵאוֹת אִישׁ פְּרָטִיִּסִים לְנִסְעַ, וְהִנֵּה עוֹשִׂים עֲלֵיהֶם דִּינֵי תוֹרָה וְכוּ', כְּאֵלּוּ הָעֲנִין שֶׁל לְנִסְעַ לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן זֶהוּ יְרֵשָׁה וְכוּ', וּמִתְגַּלֶּה אִם־כֵּן, שְׂאִינָם מִתְפַּנְּנִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל, אֶלֶּא כְּפֻנְתָם לְדוֹלָרִים, כְּמוֹ סוֹסִים, שְׁכַל מְגַמְתָם הִרְק וְכוּ', כָּל כְּפֻנְתָם לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף. אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם, שְׁכַל מִי שְׁיִכּוֹל לְהוֹזִיל אֶת הַמְּחִירִים — תְּבוֹא עָלָיו בְּרָכָה. בְּאַרְץ מְשַׁלְמִים פִּי כִּמָּה מֵאֲשֶׁר מְשַׁלְמִים בְּאַרְצוֹת־הַבְּרִית, מִהָאָרֶץ זֹו נְסִיעָה שֶׁל כְּשֵׁלֶשׁ שָׁעוֹת, וּמֵאַרְצוֹת־הַבְּרִית זֶה תִּשַׁע וַחֲצֵי שָׁעוֹת יִשִּׁיר, וּבִדְרֹךְ כָּלֵל אֵין יִשִּׁיר, וּמִשָּׁף הַטִּיסָה כְּחֵמֶשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁעוֹת, וְהַמְּחִיר נִמְךָ מִזֶּה שֶׁל הָאָרֶץ, וְאִם־כֵּן חוֹלְבִים כָּאֵן בְּאַרְץ עֲנִיִּים מְרודִים וְכוּ', וְאִם־כֵּן כָּל הַכְּפֻנָה כֶּסֶף, וְנַעֲשׂוֹת מְרִיבוֹת, קוֹרְאִים אֶת זֹאת כָּל מִינֵי שְׁמוֹת וְכוּ', וְהַכֹּל בְּמִטְרָה אַחַת — לְהַרְוִיחַ כֶּסֶף. הֵיתְכֵן שְׁבִשְׁבִיל זֶה רְבִים זֶה עִם זֶה, אֵין אוֹמְרִים שְׁלוֹם זֶה לָזֶה, אֵין עוֹמְדִים בְּד' אֲמוֹת שֶׁל הַזּוֹלֵת וְכוּ', בְּעֵבֹר זֶה בָּאִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְנּוּ ז"ל?!

לִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ תְּמִיד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּאוֹ נִתְקַבֵּץ בְּלֵב אֶחָד וּבְמַחְשָׁבָה אַחַת, כְּדֵי לְקַבֵּל אֶת הַתְּקוּנִים שֶׁל רַבְנּוּ ז"ל. אוֹמֵר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן ריא), שְׁבֹאוֹמֵן אֶצֶל הַצְּדִיק מְקַבְּלִים תְּקוּן, וְאֵינָה תְּקוּן? לְמַחֲזִין זְכִיִּים, שְׁיִהְיוּ לוֹ מַחֲזִין נְקִיִּים, כִּי כָּל הַצְּרוֹת שְׁבֹאוֹת עַל הָאָדָם — כְּשֵׂאִין לוֹ מַחֲזִין נְקִיִּים, אִם אָדָם רַק חוֹשֵׁב מִהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מַחוּ דְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֵינוּ יָכוֹל לְהַפְרֵד מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. אָדָם זֶה הִכִּי מֵאֲשֶׁר בְּחַיִּים, אֲבָל אִם אָדָם עֲדִין הַמַּחְשָׁבָה שֶׁלוֹ רוֹדֶפֶת אוֹתוֹ, מִסְכָּן, הוּא חֵי עִם כַּח הַמְדַמָּה, שְׂאוֹמֵר רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כה), שְׁכַשְׁאָדָם חוּטֵא בַר מִינָן, נִדְבֵק בּוֹ כַּח הַמְדַמָּה, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה לְצַעֵק אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כְּדַבְּרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן כא) ע' קָלִין, כְּדֵי שְׁיוֹלִיד

אֶת הַמַּחֲזִין, שִׁיְהִי לּוֹ מַחֲזִין נְקִיִּים, וּמַה זֶה? שְׂאִין יוֹדְעִים שׁוּם דְּבַר רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ, וְאִז אֲנִי אוֹהֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי, וְהוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים לְעִזּוֹר לְכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל. מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת הַשְּׂנֵאָה הַזֶּה, שְׂנֵאת חָנָם שֶׁהִיא גוֹרְמַת לָנוּ כָּל הַצְּרוֹת וְהִיסוּרִים וְהַפְּגוּעִים, אֲשֶׁר הִפְּל גַּעֲשָׂה מַחֲמַת שְׂנֵאת חָנָם, וּבִפְרֵט מַחֲלַת הַסְּרִטָּן, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׂאוּכַלֵּת אֶת הָאָדָם, זֶה מְשֵׁנֵאת הַבְּרִיּוֹת. לָמָּה צְרִיכִים לְשֵׁנֵא אֶת הַזֵּזִילֵת?! זֶה בָּא מִקְטָנוֹת הַמַּחֲזִין, מִהַעֲדָר אֲמוּנָה, כִּי אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יּוֹמָא לֵד:): בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׂמוּכָן לְחַבְרוֹ, וְאֵין מְלָכוֹת נוֹגְעַת בְּמְלָכוֹת חֲבֵרְתָּהּ, מַה שִׁיף שְׂאָחַד יְכוּל לְקַחַת מִמֶּנִּי וְכוּ? וְזֶה מִקְבָּלִים אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשְּׁנָה — מַחֲזִין נְקִיִּים, וְלָכֵן בָּאִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּמִתְבוֹדְדִים שָׁם, שְׂמַחִים שָׁם וְכוּ, וְרוֹאִים כָּל מִינֵי טְפוּסֵי אֲנָשִׁים מְכַל הָעוֹלָם כְּלוּ, וּמִתְאַחַדִּים יַחַד, כְּמוֹ שְׂכָתוּב (מְשַׁלֵּי יג, ט): "אוֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח". מִי שְׂמַקְבֵּל אֶת אוֹר הַצְּדִיק — הוּא שְׂמַח. וְאֵין שְׂמַחָה גְדוֹלָה מִזֶּה.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבְּקַשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, מֵעַמֶּק לְבָבִי, וְגַם אֲנִי עוֹשֶׂה אֶת זֹאת, וְכֵן אֵלוּ שְׂנוֹסְעִים עִמִּי, יַעַן שֶׁהַשְּׂנָה אָנוּ מְקוּיִם שִׁיְהִי לְכָל הַפְּחוֹת עֲשָׂרִים וְחֲמֵשָׁה אַחֲזוּ יוֹתֵר מְשֵׁנָה שְׂעֵבְרָה, כְּפִי שִׁיּוֹדְעִים מִכַּמּוֹת הַכְּרִטִּיסִים שְׂנִמְכָּרָה, וְיִתְכַן שְׂפָרְגַע הָאֲחֲרוֹן יְהִי יוֹתֵר, בָּאִים מְכַל הָעוֹלָם כְּלוּ, מֵאַפְרִיקָה, מֵאוּסְטְרָלְיָה, מְכַל רַחֲבֵי אֲרָצוֹת-הַבְּרִית וְדֵרוֹם אַמְרִיקָה, וְצִפּוֹן אַמְרִיקָה, וּמְכַל הָאֲרֶץ כְּלָהּ, מֵאִירוּפָּה וּמְכַל הַמְּדִינוֹת בָּאִים אֲנָשִׁים, וְזֶה הַזְּמַן הַטוֹב בְּיוֹתֵר לְהַפִּיץ אֶת כָּל הַסְּפָרִים, וּבִפְרֵט הַסְּדוּרִים שְׂיִצְאוּ זֶה עִתָּה — סְדוּר לְעִדּוֹת הַמְּזֻרָח, סְדוּר לְאַשְׁכְּנַזִּים, קוּיְטֵרְסִים רַבִּים, סְפָרִים וְכוּ, שְׂאֵלוּ הַקּוּיְטֵרְסִים וְהַסְּפָרִים מְבִיאִים אֶת רַב הָאֲנָשִׁים, תַּעֲשׂוּ בְּעֲצַמְכֶם סְקֵר וְתִשְׂאֵלוּ שָׁם אֶת פְּלוּנֵי וְאַלְמוּנֵי: מַה אַתָּה עוֹשֶׂה פֹּה, וְאֵיךְ הַגַּעַתְ לְכָאן, מַה הַבִּיאָךְ לְדַעַת מִרַבְּנוּ ז"ל?! וְתַכְף תַּתּוּדְעוּ הַסִּבָּה לְזֶה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׂכַל אַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקַּח חֲבִילָה קְטַנָּה שֶׁל סְפָרִים, הָרִי לְכָל אַחַד יֵשׁ תְּרוּץ שְׂצִרִיף לְסַחֵב אֲכָל, וְהַצְּדֵק עִמוֹ, אֲבָל חֲבִילָה קְטַנְטָּנָה

אם כל אחד יביא בלי יוצא מן הכלל וכו', ויפיעו את זאת וכו', לא יותר ספר אחד, כי ישנו צמאון גדול מאד. ועכשו יש לכל אחד הזדמנות לזה, ואין מעלה גדולה מזו, כי פשאדם חוטא, בר מינן, מי יודע מתי יתקן? ! כמה קלפות ומשחיתים ברא, ועל ידי שמקרב יהודי אחד, אין דבר גדול מזה. ולכן אשרי האדם שמפיץ כל השנה, ומכל שפן באומן, שאז באים אנשים מכל חלקי העולם, פשוטו כמשמעו. ולכן אבקש מכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל, תפיעו שם, ומי שאינו יכול, יביא את הספרים לבית-הכנסת שלי, אל תהיו בטלנים, עד שלא אביא מליון יהודים מעדות המזרח לאומן, לא אנוח ולא אשקט. ולמה אני מדגיש אחינו בני ישראל מעדות המזרח? כי אותם רחקו לדאבוננו הרב, הערברב לכד אותם במצודתו, והעבירם על הדת, ונכנסה שנאה בין האשכנזים לספרדים, ואת השנאה הזו אני רוצה להוריד, אני רוצה להראות לכלם, לאלו שאומרים שלספרדים אסור להכנס, שציון רבנו ז"ל הוא מתנה לכל עם ישראל! אין לאף אחד בלעדיות על ציון רבנו ז"ל, אין לאיש 'כל הזכיות שמורות' על הציון וכו', אי אפשר להשתלט על הציון! הד' אמות של רבנו ז"ל, אומר מוהרנ"ת ז"ל, היה מוכן כבר מששת ימי בראשית, המקום הזה הוא מתנה לכל עם ישראל! עדות המזרח יהודים תמימים, זה מה שרבנו ז"ל אהב, כי כל עגנון רבנו ז"ל זה התבודדות, לדבר אליו יתברך, לשיח ולספר כל אשר עם לבבו אל הבורא יתברך שמו, ותמימות זו יש יותר אצל אחינו בני ישראל מעדות המזרח, ולכן הולך לי בתיים להוציא כסופי מהכח אל הפעל, ולהביא מליון יהודים מעדות המזרח לציון רבנו ז"ל. ואבקשכם — עזרו לי. לי לא אכפת מאומה, אותי במילא שונאים, ואין רוצים לדבר עמי, אצלי בשלמות נתקים הדבור של רבנו ז"ל כשחזר מארץ ישראל ואמר: הבאתי לכם מתנה מחלקת, שאז החלה על רבנו ז"ל מחלקת גדולה מהזקן הידוע, וסבל הרבה מאד, העלילו על רבנו ז"ל דברים כאלו שלא תאר ושער כלל, ופעם בא אליו מוהרנ"ת ז"ל, וראה שרבנו ז"ל שוכב על המטה ובוכה, ונבהל מוהרנ"ת ז"ל, ושאל את רבנו ז"ל: מה ארע? ענה ואמר רבנו ז"ל: דבר כזה להוציא עלי שם רע

וכו' וכו'?! שְׁהִיָּה דְבַר מְגִנָּה וְחֲמוּר מְאֹד. וּמוֹהַרְנֵי"ת ו"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ: לֹא הִבְנֵיתִי אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְיָמָּה בְּכַף אִם הֵיחֵא גִבְחַ עָלָיו, שְׂיִנְבַח... אָבָל אַחַר הַסְתַּלְקוֹת רַבְּנוּ ו"ל, כְּשֶׁהַחֲלָה מִחֲלָקֶת עַל מוֹהַרְנֵי"ת ו"ל וְעַל דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל, אָז עָנָה וְאָמַר מוֹהַרְנֵי"ת ו"ל: עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבֵּין עַל מַה בְּכָה רַבְּנוּ ו"ל, שְׂרָאָה מֵרֹאשׁ מַה יְהִיָּה בְּסוּף.

וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵי"ת, חֲלָק ב', סִימָן טו), שְׂהִצְדִּיק הוּא הִיפִי וְהִפְאָר שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאִם יִתְגַּלֶּה הִצְדִּיק — יִתְגַּלֶּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הוּא מְגַלֶּה אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ, הוּא מְגַלֶּה הֵיכָן אֲנִי אוֹחוֹז בְּמִדּוֹת שְׁלִי: אֵשׁ, מַיִם, רוּחַ, עֶפֶר, אִם יֵשׁ לִי תְּאוֹוֹת, וְאִם אֲנִי בְּכַעַס, וְיָכֻמוּ שְׂאוּמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שְׂהִדֵּי יְסוּדוֹת — מִשָּׁם בָּאִים כָּל הַתְּאוֹוֹת וְהַמִּדּוֹת רְעוֹת, כְּעַס וְדִבְרִים בְּטָלִים, תְּאוֹוֹת, וְעֲצָבוֹת וְדִכְאוֹן וְכוּ', אֲזִי כָּבֵר הָעֲלִימוּ וְהַסְתִּירוּ אֶת רַבְּנוּ ו"ל כִּפִּי שְׂהִסְתִּירוּ, שְׂהִיָּה מַעֲשֵׂה שֵׁטֶן, כְּדִי לְהַעֲלִים אֶת הַקְדוּשָׁה, וְיָכֻמוּ שְׂסַפֵּר רַבְּנוּ ו"ל בְּפִרוּשׁ (סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, מַעֲשֵׂה ז') מֵהַזְּכוּב וְהַעֲכָבִישׁ, שְׂקִדָּם שְׂיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ לְעוֹלָם, עֲשֵׂה הַסַּמ"ךְ-מ"ם רַעַשׁ בְּעוֹלָם, שְׂאִינוּ רוֹצֵה שְׂנִשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל תִּרְדֵּי, וְאָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׁמָה מְכַרְחָה לְרַדָּת, כִּי קָץ בָּא הַקָּץ, וְאִתָּה לֵךְ וְתִמְצָא לְעֲצָמְךָ עֲצָה. וְהִלֵּךְ וְחִזַּר עִם אֵיזָה זְקָן כְּפוּף וְצָחֲקוּ, וְאָמַר: הִנֵּה יֵשׁ לִי כָּבֵר עֲצָה, וְזֶה הִיָּה הַסַּמ"ךְ-מ"ם עִם הַזְּקָן שְׂחֲלַק עַל רַבְּנוּ ו"ל. וּבְמִשְׁךָ כְּמַעֲט מְאִתִּים שְׂנָה הִיָּתָה מִחֲלָקֶת עַל רַבְּנוּ ו"ל, וְדִבַּר רַבְּנוּ ו"ל הִיָּה לְצָחוּק.

וְהִנֵּה חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת מֵתִשְׁכַּ"ה, שְׂמִפְיָצִים אֶת אוֹר רַבְּנוּ ו"ל בְּאוֹר כְּזֶה, שְׂלֹא הָיָה כְּזֹאת, כִּי יְדוּעַ, שְׂר' אֲבָרְהָם בְּר' נַחְמָן ו"ל, שְׂחֲבֵר סִפֵּר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים" — פִּרוּשׁ עַל "לְקוּטֵי-מוֹהַרְנֵי"ת", יֵצֵא בְּעָרֵב רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁנַת תַּרְע"ה מֵהַמְּקוֹה בְּאוּמָן עִם ר' מִשֵּׁה גְלִידְמָאן ו"ל, שְׂנִקְרָא ר' מִשֵּׁה טְשִׁנְסְטוּחוּב ו"ל, גִּיסוּ שֶׁל ר' לִוִי יִצְחָק ו"ל. עָנָה וְאָמַר לוֹ: אִתָּה מְסַתְּפֵל, מִשֵּׁה, בְּעוֹד חֲמִשִּׁים שָׁנָה מַעֲכָשׁוּ, יְהִיָּה נַעֲשֵׂה דְבַר חֲדָשׁ בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, דְּבַר רַבְּנוּ ו"ל יִתְפָּרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְאָז הָיָה נִרְאָה עַל מְנַת שְׂיַעֲלָה לְרַקִּיעַ. וְהִנֵּה הַיּוֹם אֲנִי עֹדִים, שְׂנִתְקַיִם הַדְּבָרִים בְּמִלּוּאוֹ. אִף אֶחָד לֹא

האמין על קבוץ כזה, מאז שנת תשכ"ה, מאז שהתחלנו להפיץ את אור רבנו ו"ל. ברוך השם, קמו מדפיסים אחרים, ועוד מדפיסים, וספרי רבנו ו"ל מופצים בפרוטות, מי האמין כזאת! תקחו ספר "פעלת הצדיק", שנגמר בשנת תשל"ח. שאז בודאי עדין לא תארו ושערו שיבוא קבוץ גדול כל-כף, כי אז באו קבוצות קטנות, ובקשי נתנו ויזות, והיה זה רק לאלו שהגיעו מארצות-הברית וכו' וכו'. ותתבוננו בקטע האחרון של ספר "פעלת הצדיק", שכתוב שם בזו הלשון: ונקנה, שבעזרתו יתברך, תחבטל מלכות הרשעה לגמרי, ויפתחו המצרים, ונזכה כלל אנשי שלומנו היקרים, חסידי ברסלב, לנסע לראש השנה לעיר אומן, ולהתפלל שם יחד, עד שנוזכה שיתגלה משיח צדקנו, ויבנה את בית מקדשנו, ותהיה תחית המתים. ואיזו ליצנות עשו ממני אז?! והיה זה שתים-עשרה שנה לפני שחלמו שיפתח הציון, אף אחד לא תאר לעצמו שמעצמה גדולה פרוסקיה תתפורר כבגין של קלפים, והנה זה נדפס בספר אז, תסתכלו בהדפסה הראשונה, לא שנו מאומה.

רבנו ו"ל כשנכנס לעיר זלאטיפולי לגור, התעוררה עליו מחלקת גדולה מאד, שכלם דברו עליו, עד כדי כף, שאמר רבנו ו"ל: משפט רשעים בגיהנום י"ב חדש, ואני סבלתי פעמים י"ב חדש, כל-כף הרבה סבל רבנו ו"ל בעזרה זו. עם כל זאת סיים רבנו ו"ל: לא אל מחלקת כזו התפונתי וכו', התפונתי למחלקת כזו, שלא יוכלו לשבת בספסל אחד אתכם, ולצערנו הרב, זה נתקיים, שהרבה דורות שחסידי ברסלב נחשבו למחרמים וכו', אבל בצורה בה אני זכיתי לזה, הרי אצלי נתקיים דבור רבנו ו"ל בשלמות. אבל לא אכפת לי מה נעשה עמי, לא אניח ולא אשקט עד שאביא מליון יהודים מעדות המזרח לאומן! אבל עזרו לי, ומהי העזרה? שגלף ונפיץ את אור רבנו ו"ל לעמך, ובפרט הקונטרסים, ובפרט אלו המדברים מראש השנה, "הנהגות ראש השנה" וכו', וכן המחזור, אנשים משתוקקים לזה. והעקר רציתי שתשתדלו בעבור הוראות קבע, רציתי שיהיו אלה הוראות קבע, כדי שנוכל להדפיס את "נהרי אפרסמון", "באורי המדות", ועוד המון ספרים על תרי"ג

מְצוֹת, עַל שַׁבַּת וּמוֹעֲדִים וְכוּ', הִנֵּה סִימְנוּ סֵפֶר חֲדָשׁ: "מִגֵּן אֲבוֹת" עַל פְּרָקֵי אֲבוֹת, וְזֶה יִהְיֶה לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוֹמֶן, וּמִלְבָּד סֵפֶר "זִכּוֹת אֲבוֹת" וְ"חֲסֵדֵי אֲבוֹת", יֵשׁ פְּרוּשׁ חֲדָשׁ "מִגֵּן אֲבוֹת", וְזֶה יִכְלוּ לְרַכֵּשׁ בְּאוֹמֶן, וְהִנֵּה עָלִינוּ לְהַדְפִּים עוֹד כַּמָּה פְּרָכִים שֶׁל "שַׁפְּת הַנַּחֲל", לְהַמְשִׁיךְ אֶת הַתּוֹרוֹת, אָבֵל קָרַן הַדְפָּסָה "הֵיכַל-הַקֶּדֶשׁ" נִמְצְאוּ בְּמִצְבַּ קָשָׁה מְאֹד, וְלָכֵן הוֹרִיקוּ אֶת הַמַּחְסָנִים, תְּפִיצוּ אֶת זֹאת לְבַחֲוֵרִים בְּיִשְׁבִּיבוֹת, אֵינְכֶם מֵתְאָרִים מֶה עוֹבֵר עַל בְּנֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּפְיֵן אֶת הַסֵּפֶר "קֶדְשֵׁת הַבְּרִית", אָנִי מִבְּטִיחוּ, שֶׁיִּהְיֶה לוֹ תְּקוּן נִצְחִי, זֶה פְּשוּט חֲמֻצָן לְבַחֲוֵרִים, פֶּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית הַדְפָּסְתִּים כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמִּיּוֹת גְּדוּלוֹת שֶׁל עֲשָׂרוֹת אֲלָפִים וְהַכֹּל אֶזֶל. וְלָכֵן אֲבַקְשְׁכֶם מְאֹד, תִּרְבּוּ בְּהוֹרָאוֹת קָבֵעַ, וְכֹלֶם יִכְלוּ לְקַבֵּל אֶת הַסֵּפָרִים. וּבַפֶּרֶט שֶׁמֵּהשָּׁנָה הַזֹּאת תִּתֵּן לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, מִחֲדָשׁ תִּשְׁרִי אָנֹכִי מוֹצִיאִים שׁוּב: "בְּטָאוֹן בְּרֶסֶלֶב", וְנִקְרָא: "קוֹל יְבִנְאֵל שְׁלוֹנוֹ", וְשֵׁם נִפְרָסֶם אֶת הַמוֹסְדוֹת שְׁלוֹנוֹ, וְהַמְקוֹמוֹת שֶׁיִּכְוִלִים לְרַכֵּשׁ אֶת הַסֵּפָרִים, וְיִהְיֶה שֵׁם סְפוּרִים מֵהַפְּצָה, שֶׁכָּל אֶחָד יִכְתֹּב מֶה שֶׁמַּע וְרָאָה בַּעַת הַפְּצָה, כִּי זֶה סְפוּרֵי צְדִיקִים, אֲשֶׁר כְּתוּב (יִשְׁעִיָּה ס, כֵּא): "וְעַמְּךָ כָּלֶם צְדִיקִים", וְאִיךָ כָּל אֶחָד הַתְּקַרֵּב — רְאוּי לְכַתֵּב, וְאָמַר פֶּעַם מוֹהַרְנֵנוּת ו"ל: בְּעִנְיֵן הַפְּצָה יִהְיֶה הַרְבֵּה מֶה לְסַפֵּר, וְנַעֲשֶׂה שֵׁם פְּרִסוּמוֹת לְכָל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ עֶסֶק, נִפְרָסְמוּ וְכוּ', וְנִפְרָסֶם בְּכָל חֲדָשׁ אֵילֹו סְפָרִים יִצְאוּ בְּחֲדָשׁ הַזֶּה, וְכֵן כָּל הַיְמָנֵל-טוֹב וְהַבְּרָכוֹת וְכוּ', וְיִהְיֶה מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַשָּׁנָה זֶה בְּדִיוֹק מֵאֲתִים שָׁנָה, שֶׁרַבְנוּ ו"ל נִכְנַס לְגוֹר בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב מִתְקַס"ב עַד תַּשַּׁס"ב, שָׂאז הִזָּה הַסְּפוּר שֶׁרַבְנוּ ו"ל הַגְּבִיָּה אֶת הַכּוֹס לְקֶדֶשׁ, וְנִתְהַפְּכָה הַכּוֹס עִם הַיַּיִן, מִלְּאוֹ לֹו שׁוּב, וְשׁוּב נִתְהַפְּכָה הַכּוֹס, וּמִלְּאוֹ פֶּעַם שְׁלִישִׁית, וְרַבְנוּ ו"ל עֲשֶׂה קְדוּשָׁה וְאָמַר: מַעֲכָשׁוּ יִקְרְאוּ אֶתְכֶם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, כִּי אֶז נִכְנַס רַבְנוּ ו"ל לְגוֹר בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב. וְכָךְ נִשְׂאָר הַשֵּׁם, מֵהוּ הַשֵּׁם הַזֶּה? אוֹמֵר רַבְנוּ ו"ל (חַיִּי-מוֹהַרְנֵנוּ), שֶׁלְעֵתִיד יִהְיֶה כָּלֶם חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, כִּי כְּתוּב (יְחֻזְקָאֵל יֵא, יט): "וְהִסִּירוּתִי מִכֶּם לֵב הָאֶבֶן, וְנִתְתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר". אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים

(בראשית ובה, פְּרָשָׁה לד, סימן טו): אַל תִּקְרְאוּ לֵב בְּשׁוֹר אֱלָא לִב־בְּסוֹר, וּמָה זֹאת אוֹמְרָת? רַבְּנֵנוּ ז"ל אוֹמֵר, שְׁכָלָם יִהְיוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, מָה זֶה בְּרִסְלָב? מִסְבִּיר רַבְּנֵנוּ ז"ל, עַל־פִּי דִבְרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּכָא מְצִיעָא פּוּד): אַל תִּקְרִי בְּשׁוֹר אֱלָא בְּסוֹר, שְׂיִהְיֶה כָּל אֶחָד מִתְּבַסֵּר בְּלִבּוֹ שֶׁל חֲבֵרוֹ. לִב־בְּסוֹר — בְּרִסְלָב. עֲכָשׁוּ יֵשׁ לֵב אֶבֶן לְכָל אֶחָד, אֵין רוֹצִים לְהִבִּין זֶה אֶת זֶה, עוֹשִׂים רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, בָּא הַנְּבִיא וְאוֹמֵר: "וְהִסִּירוֹתִי מִכֶּם לֵב הָאֶבֶן, וְנִתְּתִי לְכֶם לֵב בְּשׁוֹר", אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (חֲיִי־מוֹהֲרָן, סימן שלט), שְׁלַעֲתִיד לָבוֹא יִהְיוּ כָּל־חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, יִהְיֶה לָהֶם לֵב בְּסוֹר — שְׂיִרְצוּ לְהִבִּין אֶת הַשְּׂנִי, לַעֲזוֹר לוֹ, אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: הָאֲהָבָה דוֹחֶקֶת אֶת הַבְּשׁוֹר, אִם יֵשׁ לְאָדָם לֵב בְּשׁוֹר, יִרְגִּישׁ אֶת זוּלָתוֹ, יִכָּאֵב אֶת כָּאֵב הַזּוּלָת.

אֲנִי יָכוֹל לְהִתְפַּאֵר, שְׁבִירוּף הוּא וּבִירוּף שְׁמוֹ, בְּ"הֵיכַל־הַקֹּדֶשׁ" שְׁבוּנָה רַבְּנֵנוּ ז"ל, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סימן נט), יֵשׁ לְאֶחָד הַרְגָּשָׁה בְּשָׂנִי, וְעוֹזְרִים זֶה לְזֶה בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, בְּנִדְאֵי פֶה וְשֵׁם בָּאִים אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ, וְאוֹרֵף זְמַן עַד שְׁשׁוֹבְרִים אֶת לֵב הָאֶבֶן וְכוּ', אֲבָל זֶהוּ הִיסוּד אֲצִלִּי, שְׂיִהְיֶה לְכָל־לֵב בְּשׁוֹר וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ. וְדַבֵּר זֶה אָנוּ צְרִיכִים הַיּוֹם לְגַאֲלָה, שְׂתִהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְזֹאת זוֹכִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּאוּמָן.

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, מִי שֶׁרַק בָּא לְצִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, יִסְחָב חֲבִילָה קְטָנָה שֶׁל סְפָרִים וְקוּנְטְרָסִים. וְכָל הַמְרַבֵּה הָרִי זֶה מְשַׁבַּח, אִתָּה יָכוֹל חֲבִילָה קוּנְטְרָסִים — אֲשֶׁרִיד, אִתָּה יָכוֹל עֲשֶׂרֶה סְפָרִים — אֲשֶׁרִיד, אִתָּה יָכוֹל יוֹתֵר — אֲשֶׁרִיד וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֵךְ, הַכֹּל יִלֵּךְ בְּאוּמָן, הַכֹּל יוֹפֵץ שָׁם, וְאֲשֶׁרִי אֵלוּ מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקְחוּ עַל עַצְמָם בְּאוּמָן לְהַפִּיץ אֶת הַקוּנְטְרָסִים וְהַסְּפָרִים, אֵינְכֶם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעֵר מָה זֶה עוֹשֶׂה לְאֲנָשִׁים, אֲנָשִׁים שֶׁרְצוּ לְאֲבֹד עַצְמָם לְדַעַת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אֲנָשִׁים שֶׁהִלְכוּ בְּמַחְשְׁבוֹת מְרִירוֹת וְדַבָּאוֹן, הַקוּנְטְרָסִים הִלְלוּ הִצִּילוּ אוֹתָם בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן, וַיֵּשׁ עַל זֶה סְפוּרִים לְאֵין סֹפֵר. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, בָּאוּ נִתְאַחַד יַחַד, וּבְזִכְרוֹת הָאֲחַדוֹת וְהָאֲהָבָה שְׂתִהְיֶה בֵּינֵינוּ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה שְׁנוּכַל לְהַמְשִׁיךְ לְעַם יִשְׂרָאֵל יִשׁוּעוֹת

גְּדוּלוֹת, כִּי כִשְׁעַם יִשְׂרָאֵל מִתְאַחֲדִים יַחַד, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתְפָּאֵר עִמָּהֶם. וְכָתוּב בְּזֵהָר (וְהָר חֲדָשׁ נח): עַל-יַדֵּי בִי כָנִישׁתָּא חֲדָא, אִם יִהְיֶה בֵּית-הַכְּנֶסֶת אֶחָד שְׁשֵׁם תִּהְיֶה אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, זֶה יָבִיא אֶת הַגָּאֹלָה. וְלִכְּנָן עַל יְסוּד זֶה בְּנִיתִי "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ" שֶׁל רַבְּנּוּ ז"ל, וְעַל זֶה אָנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי — שְׁתִּהְיֶה אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, לַעֲזֹר זֶה לְזֶה, וְאָנִי פּוֹנֶה לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים! אֱלוֹ שְׁגָרִים בְּיַבְנָאֵל, שְׁתִּהְיֶה "עִיר בְּרִסְלָב" [עַל אִפְסֵם וְחֻמְתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וּמִתְנַגְדֵינוּ], תִּרְאוּ אֵיזָה יָפִי, יְלָדִים מִתְחַתְּנִים בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, עַל אִף הַסְּתוּת הַסֵּמ"ך-מ"ם, אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל לוֹ שׁוּם דְּבָר, רַבְּנּוּ ז"ל יוֹתֵר גְּדוּל מִמֵּנוּ, רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחָה, כִּי מִדְּתוֹ נִצְחָה", אִף שְׁהַסֵּמ"ך-מ"ם רוֹצֶה לְהַכְנִס, כַּמּוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רִיג), שְׁמִסְתּוֹבֵב סָבִיב סָבִיב, אֲבָל אֵינוֹ יָכוֹל, כִּי יֵשׁ שֵׁם קְדוֹשׁ, שֶׁהוּא רֵאשִׁי תְבוּת: אֲתָה סִתְּרִי לִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְסַתֵּירנוּ בְּסִתְּרֵנוּ בְּנַפְיוֹ, אֲבָל הַפּוֹחַז הַזֶּה רוֹצֶה לְהַכְנִס בְּיַנְיּוֹ, אֲבָל לֹא יִצְלִיחַ, כִּי יֵשׁ שֵׁם קְדוֹשׁ סֵא"ל, שֶׁהוּא שֵׁם מַעֲבֵב שְׁמוֹת. וְאִם-כֵּן הֵמָּה הַזֶּה רוֹצֶה לְהִתְאַחַז בְּ"אַתָּה סִתְּרִי לִי", אֲבָל לֹא יוֹעִיל לוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן.

עַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, כָּל מִי שֵׁיִשׁ לוֹ דִּירָה, שְׁכָבֵר יִלְךְ וְיִכְנֶה עַל גַּג בֵּיתוֹ עוֹד דִּירָה, וְתִהְיֶה לוֹ הַכְּנֶסֶה מְזֵה, וְיִשְׁכִּיר אֶת זֹאת, וּבְמִשְׁךְ הַזְּמַן יִשְׁלַם בְּזֶה אֶת הַמִּשְׁכָּנָתָא, וְיַעֲזֹר לוֹ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִיכַל לְחַתֵּן יְלָדוֹ בְּנִקְלָה. וְכֵן אֱלוֹ שְׁמַחוּץ לְיַבְנָאֵל, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אֵל תִּהְיוּ בְּטַלְנִים, הַנִּכְסֵי דְלֹא נִיְדִי בְּיַבְנָאֵל עוֹלָה וְעוֹלָה, וּכְדָאִי לְכָל אֶחָד לְקִנּוּת דִּירָה בְּיַבְנָאֵל. וְעַכְשָׁו הוֹרְדֵנוּ אֶת הַמַּחֲרִי, וְיִכּוּלִים לְקִנּוּת דִּירוֹת וּבְתִים. חָשׁוּב שְׁתִּהְיֶה לְכֶם אַחֲזִיזָה פֶּה, פֶּה תִּהְיֶה עִיר עַל שֵׁם רַבְּנּוּ ז"ל, אִף שְׁנִרְאָה כְּדַמְיוֹן, אֲבָל זֶה יִתְקַים, בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הַעֲקָר מֵהוּא שְׁאֵנִי רוֹצֶה, שְׁנוֹזְפָה כְּלָנוּ בְּלֵב אֶחָד וּבְפֶה אֶחָד לְקַבֵּל עַל עַצְמֵנוּ מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה לְהַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יַעֲבֹר לָנוּ יוֹם אֶחָד שְׁלֹא נִדְבֵר עִם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל-כָּל-פְּנִים חֲמִשׁ דְּקוּת, אָדָם יוֹדֵעַ, אוֹי לֹא הִלְכָתִי לְחֻבְרִי, עַלִּי לְדַבֵּר עִמּוֹ חֲמִשׁ דְּקוּת, תִּצְלַל לְאֵב וְהָאֵם — לֹא, עַל זֶה יֵשׁ הַתְּגַבְרוּת הַיִּצְרָה הַרְעָה, וְהִנֵּה

עם הַחֵבֶר יְכוּל לְדַבֵּר שְׁעוֹת וְכוּ'. וְאָפְלוּ אִם יֵשׁ אָדָם שְׂזוּכָה לְצַלְצֵל לְהוֹרִיו, שְׂזָה כַּבּוּד הוֹרִים, לְמָה לֹא 'נִגְנַב' חֲמֵשׁ דְּקוֹת לְכָל הַפְּחוֹת בְּכָל יוֹם וְלְצַלְצֵל' אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְסַפֵּר לוֹ כָּל צְרִיכֵינוּ וְכוּ': "אֲבָא, אָנִי צְרִיךְ כּוֹבֵעַ", "אֲבָא, אָנִי צְרִיךְ שְׁלוֹם-בַּיִת", "אֲבָא, אָנִי צְרִיךְ יְלָדִים", "אֲבָא, אָנִי צְרִיךְ בְּרִיאוֹת לְיְלָדִים", "אֲבָא, אָנִי צְרִיךְ פְּרִנְסָה"; הָאֵם נְסִיתֶם לַעֲשׂוֹת הַזְּמָנוֹת לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כְּמוֹ שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים פֹּה לְמַטָּה?! אֵךְ מָה לַעֲשׂוֹת, נִתְפַּשְׁטוֹת עַל זֶה מְגִיעוֹת וְכוּ'. לְכוּ תִבְקְשׁוּ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וּמִהַחֲמֵשׁ דְּקוֹת יַעֲשֶׂה כְּבֹד יוֹתֵר, אֲבָל הָעֵקֶר הַקְּבִיעוֹת לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִהַכֵּל יְדַבְּרוּ אֲבָל לֹא מִהַתְּבוֹדָדוֹת, רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַבַּעַל תְּפִלָּה שְׂיִכְבֹּשׁ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְהִנֵּה אָנּוּ נוֹסְעִים לַבַּעַל תְּפִלָּה, כְּמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'), שֶׁהַצְּדִיק הָאֲמֵת יְכוּל לַעֲשׂוֹת רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי הוּא יְכוּל לְדוֹן לְכַף זְכוּת אֶת כָּל אֶחָד, כִּי יוֹדֵעַ מְקוֹם כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רפב), שֶׁהַצְּדִיק הוּא בַּעַל תְּפִלָּה שְׂמִתְפַּלֵּל עִם כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל; וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (פְּסִיקְתָא דְּרַב כְּהֵנָא), שֶׁהַמַּעֲוִל שֶׁל מְשִׁיחַ יִהְיֶה עִם כָּל הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת שֶׁל כָּל יְהוּדִי, וְכֵן אוֹמֵר מוֹהֲרַנ"ת ז"ל (לְקוּטִי-הַלְכוֹת, הַשְּׂכֵמַת הַבְּקָר, הַלָּכָה א'), שֶׁמְשִׁיחַ יִמְצָא נְקֻדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל יְהוּדִי, וְלִכֵּן מְשִׁיחַ לְשׁוֹן יִשְׂמ"ח. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן פג): מְשִׁיחַ לְשׁוֹן מְשִׁיחַ אֱלֹמִים, מִי יִבִּיא אֶת כָּלָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂאֵז נֹאמֵר: "כִּי אֵז אֶהֱפִיךְ אֶל כָּל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקֹרֵא כָּלָם בְּשֵׁם ה'". וְלִכֵּן לְמָה לָנוּ לְחַפּוֹת עַד אֵז, בְּאוֹ כְּבֹד עֲכָשׁוּ לְהַתְקַשֵּׁר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְדַבֵּר חֲמֵשׁ, עֶשֶׂר דְּקוֹת וְכוּ', לְבַקְשׁוּ יִתְבַּרְךָ כָּל מָה שְׂצְרִיכִים, וְתִרְאוּ נִפְלְאוֹת, אִם תִּהְיוּ חֲזָקִים בְּזֶה — תִּרְאוּ נְסִים. וְכְמוֹכָא (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רג): הַטְּבַע מַחֲיֵב כָּךְ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנֶּה אֶת הַטְּבַע, וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז'), שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת נְסִים בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע גַּם-כֵּן, חוֹשְׁבִים שְׂזָה טְבַע, אֲבָל בְּאֲמֵת זֶה נְסִים, וּבְזֶה יְכוּלִים לְפָרֵשׁ מָה שְׂכַתּוּב: "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלֵּךְ גַּח", גַּח הֵלֵךְ עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּדֶרֶךְ הַטְּבַע, יָדַע שְׂגַם הַטְּבַע זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְאֲמֵת אָמַר רַבְּנוּ

ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן יז), שְׁאִינְנוּ יוֹדְעִים מַה זֶה טַבַּע וְהַשְׁגָּחָה, כִּי גַם הַטַּבַּע זֶה הַשְׁגָּחָה, אֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכֵן הִזָּה נַח, שֶׁהַתְּהִלָּה עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ: "כִּי אוֹתָךְ רָאִיתִי צַדִּיק", כִּי מִי שֶׁמְבַקֵּשׁ יִתְבָּרַךְ כָּל צַרְכּוֹ הוּא צַדִּיק.

וְלִכֵּן אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים! אֵל תְּהִי בְּטַלְגָּיִם, תְּדַבְּרוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ כָּל צַרְכְּכֶם, וְכָל דְּבוּר וְדַבּוּר זֶהוּ נִצְחוֹן נִצְחִי. כְּתוּב בְּתַנְא דְּבֵי אֵלֵיהּ (פָּרָק טו), לְפִי שֶׁכָּל הַמְרָבָה שִׁיחֹת וַתְּפִלוֹת, הֵם הַמְּלִיִּים אוֹתוֹ עַד שֶׁמִּגִּיעַ לְבֵית עוֹלָמוֹ; מִסְכֵּן אָדָם שֶׁמְדַבֵּר וּמִפְטַט עַד הַרְגַע הָאֲחֵרוֹן דְּבָרִים בְּטָלִים, אֲבָל מְדָה טוֹבָה מְרָבָה, אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ תָּמִיד לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵין לְתַאֵר שְׂכָרוֹ, וְהוּא אֵף פַּעַם אֵינוֹ לְבַד וְכוּ'. כַּמָּה פְּעָמִים זָכִיתִי לְקַיֵּם מִצְוֹת בְּקוּר חוֹלִים, וְעַבְרָתִי מִחֲדָר לְחֲדָר, וְרָאִיתִי חוֹלִים, פְּלוּנֵי גְלִמּוּד וּבּוֹדֵד, אֵין מִי שֶׁיִּתְמַךְ בּוֹ וַיְסַמֵּךְ אוֹתוֹ, הוּא צָרִיךְ שֶׁיִּכְבְּדוּ מְטָתוֹ, וְאֵין מִי שֶׁיַּעֲמֵד לִימֵינוֹ, אֵין מִי שֶׁיִּסְיַע לוֹ, אֵין לוֹ יְלָדִים וְכוּ'. הוּא שׁוֹכֵב בְּדָד וְכוּ', אֵין אִישׁ בָּא לְבַקְרוֹ, וְלִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מ.): כָּל מִי שֶׁאֵינוֹ מְבַקֵּר חוֹלָה הָרִי זֶה שׁוֹפֵף דָּמִים; וּמַה לְּמַדְתִּי מִזֶּה? יְכוּלִים לִהְיוֹת אָבָא טוֹב אוֹ אִמָּא טוֹבָה, וְכִשְׁמִגִּיעִים לְמַצְבַּ שֶׁהָאָבָא אוֹ הָאִמָּא חוֹלִים, בַּר מֵינָן, הֵיכָן הַיְלָדִים? הֵיכָן הָאֲחִים וְהַגִּיטִים, הֵיכָן הַמְשַׁפְּחָה?! עוֹזְבִים אוֹתָם לְבַד, וּמַה יַּעֲשׂוּ בַּעַת כְּזֹאת?! אֲבָל מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַכִּי מְאֹשֶׁר, כִּי אֵף פַּעַם אֵינְנוּ לְבַד, יֵשׁ לוֹ אֶת הַרְבּוּנוֹ שֶׁל עוֹלָם עַל יְדוֹ, וּמִשִּׁיחַ בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ. וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּרָד בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה אֲשֶׁר יִשְׂאָר מִמֶּנּוּ. הַתְּנָא הַקְּדוּשׁ רַבִּי יוֹסִי בֶּן קַסְמָא אוֹמֵר (אֲבוֹת ר'): אֵין מְלוּיָן לוֹ לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וְלֹא זָהָב וְלֹא אֲבָנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת, אֲלֵא תוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלָבָד. כְּשֶׁאָדָם זוֹכָה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצַּת חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, וּמִסִּים שְׁנַיִם מְקַרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, לוֹמֵד בְּכָל יוֹם פָּרָק מְשֻׁנְיּוֹת, דִּף גְּמָרָא, מְדַרְשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, הִלְכָה — זֶה מַה שְׁנֹשְׂאָר מִמֶּנּוּ, אֵל תְּהִי בְּטַלְגָּיִם! אִישׁ לֹא יִרְחַם עֲלֵיכֶם! אִם אַתֶּם לֹא

תאכלו איש לא יחמל עליכם, אף אחד לא יכול לאכול בשבילכם. מי שאינו אוכל הוא גורע ברעב, וזה בגשמיות, על אחת כמה וכמה ברוחניות, אף אחד אינו יכול ללמד בשבילך וכו', אם לא תלמד אין לך תחליף. ואם באכל, אם אדם לא אוכל וכו', או הוא מחסר בית, יחפש ויחטט באשפות, עד שימצא דבר מאכל וכו', אזי ברוחניות עובר על אנשים יום אחר יום, ואינם עושים בעבור נשמתם, אינם פותחים חמש, או משנה, או גמרא, או הלכה, אשר זה אשר ישאר מאתם.

לכן הבה נתחיל התחלה חדשה, והקדוש-ברוך-הוא יתן לנו שנה טובה ומתקה, ונזכה כבר לגאולה השלמה במהרה בימינו אמן ואמן.

המאחל לכם כתיבה וחתומה טובה...

לב ט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר כי תבוא, י"ח אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

בענין שאלתך, האם כדאי לך לנסע אל ציון רבנו ז"ל, אף שהרופאים הגדירו שאמה חולה מסכן וכו', ממה נפשך, אמה צריך להיות אצל רבנו ז"ל. א. אמה צריך לפעל, שתהיה לך רפואה שלמה, רפואת הנפש ורפואת הגוף. ואצל רבנו ז"ל יכולים להתעקש.

ב. ואם יאשו אותך לגמרי, ואומרים שאין לך תקנה, חס ותחילה, אשר אף אחד אינו יכול להגיד דבר כזה, בודאי אמה חייב להיות אצל רבנו ז"ל אפלו פעם אחת, שיהיה לך תקון נצחי. כי רבנו ז"ל הבטיח, שמי שיבוא אל הציון הקדוש שלו באומן, ויתן פרוטה לצדקה, ויגיד עשרה מזמורי תהלים, אפלו אם עצמו חטאיו ופשעיו, יעשה לו טובה נצחית. ולכן אם הרופאים יאשו אותך,

אֲשֶׁר לִבִּי — לֵב יָא בְּנַחֵל קִצָּה
שְׁאִין לְךָ תִּקְנָה, אֲזוּ תִּסַּע אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְיִל, שְׁיִהְיֶה לְךָ תִּקּוֹן נִצְחִי,
אֵין שׁוּם סִפֵּק אוֹ סִפֵּק סִפְּקוֹת שְׁתַּסַּע.
הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִבִּי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

כָּבֵד פְּתַבְּתִי עֲכָשׁוּ מִכְתָּב לְאַבְרָהָם ... גֵּרוּ יָאִיר, וְכֵן לְאַבְרָהָם
שְׁהַרְוֹפָאִים אָמְרוּ לוֹ, שְׁאִין לוֹ תִּקְנָה, וְתִמְסֹר לוֹ אֶת הַמִּכְתָּב.

הַעֲקֹר תִּמְשִׁיף לְקִרְבֵּי אֲנָשִׁים אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, פִּי זֶה
חִלְקֵנוּ הַנִּצְחִי, פִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, פִּי עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ פֹּה, וְעוֹד מְעַט
אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֹּה, וְלִכֵּן תִּרְאֶה לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְהַקְּדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וְאֲנִי מֵאַמִּין בְּאַמוּנָה שְׁלָמָה, שְׁעוֹד
תִּקְרַב מֵאוֹת וְאַלְפִים, אִם תִּהְיֶה חֲזָק מְאֹד, וְאֵל תִּתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה
שְׁבַעֲוֹלָם.

הַעֲקֹר שְׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁמֹר אוֹתְךָ, שְׁלֹא תִתְהַפֵּף, חֵס
וְשְׁלוֹם, וְתִשָּׂאֵר עִמָּנוּ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לִבִּי יָא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אֲנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵתָה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיַן בְּנֵית הַבַּיִת-מְדֻרָשׁ,
יְעוֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂבִזְכוֹת זֶה תִּרְאֶה רַק יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת.

הַעֲקֹר אֶל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וּבְיַדָּאֵי סוּף כָּל סוּף תִּהְיֶה לָּךְ יְשׁוּעָה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלֹא
תִּשְׁבַּר מִשׁוּם דְּבַר.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב יב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, י"ח אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּיַדָּאֵי אַתָּה צְרִיכָה לְרְאוֹת רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַבֵּן שְׁלֹךְ, וְאֶל
תְּסַתְּפְלִי מֵהַ שְׂאֲחָרִים אוֹמְרִים, כִּי בְּחִנוּף לֹא שִׁיךְ לְהַסְתַּכֵּל עַל
אַחֲרִים, צְרִיכִים לְרְאוֹת רַק מֵהַ שְׂטוֹב לִילָד, וְלֹא מֵהַ שְׂאֲחָרִים יִגִּידוּ,
וְלִכֵּן אִם הוּא צְרִיף לְהַשְׂאֵר כֶּתֶה — אֵל תַּחֲשָׁבִי לְרַגַע, וְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדָּאֵי יַצְלִיחַ דְּרִכּוֹ, שְׂיַעֲלֶה מַעְלָה מַעְלָה, וְיִגִּיעַ לַכֶּתֶה
שְׂנַמְצָא שְׂמֵהּ.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב יג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, י"ח אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, כְּשֶׂאֵתָה בָּא אֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל

ראש השנה תביא אתך חבילה קטנה של ספרים סדורים או קונטרסים אלי לבית-המדרש באומן, כדי שנוכל להפיץ את זה שמה, אני יודע שאתה סוחר אתך חבילת אכל, אבל חבילה קטנה של ספרים גם אתה יכול לקחת, וזה יעזר מאד, שנוכל להפיץ את זה שמה, כי באים מכל חלקי העולם, ואהיה לך אסיר תודה, ותראה למסר את זה לידי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנוזפה להפיץ שם באומן את אור רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב יד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר פי תבוא, י"ח אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

את לא צריכה לדאג כלל, הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, את עוד תפגסי להריון, ותזכי לזרע של קימא, ואין רשות לרופאים ליאש אותך, ובודאי בזכות רבנו ז"ל תולידי ותצליחי.

אודות ראש השנה וכו', בודאי את צריכה להיות אצל אבא שלך כי קשה להיות לבד בלי הבעל אצל החמות, ואת זה תסבירי לבעלך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, הוא ישמע את תפלת, שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו את הדרך שלכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב טו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר פִּי תְבוּאָה, ח"י אֵלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמוּעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂזֻכִיתָ לְפִתּוּחַ כּוֹלָל "הַיְכָל-הַקֶּדֶשׁ" בְּבֵית יָם, וְהַקְדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה בְּהַצְלָחָה מְרֻבָּה מְאֹד.

אִתָּה צְרִיף לְדַעַת, שְׂרַבְנוּ ז"ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן
נה): אֵין עֲרִף לְמַצָּנָה שְׁעוֹשָׂה הָאָדָם לְעַצְמוֹ לְבַד, אֶפְלוּ שְׁתִּהְיֶה
רְבָה, לְמַצָּנָה שְׁתַּמְשֵׁף מִמְּנֶה זְכוֹת לְרַבִּים אֶפְלוּ שְׁתִּהְיֶה קִטְנָה,
נִמְצָא, בְּמָה שְׁעוֹבֶתָ אֶת הַכוֹלָל שְׁלֶךְ, וּפִתְחָתָ בְּעַצְמָךְ כּוֹלָל וּתְזַכֶּה
אֶת הַרְבִּים, אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה, כִּי אֶפְלוּ אִם מְקַרְבִּים רַק
אָדָם אֶחָד — כָּבֵר כְּדָאִי, וְכָל שְׂכָן וְכָל שְׂכָן שְׁהַכוֹלָל שְׁלֶךְ יִהְיֶה
כּוֹלָל רְצִינִי, תִּקְרַב בְּלִי סוּף בְּנֵי הַנְּעוּרִים אֶל הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק מְאֹד, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַעֲקָר שְׁיִהְיֶה לָךְ בְּטַחּוֹן עַצְמִי, וְשׁוֹם דְּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזַק בְּעַצְמָךְ, אִז תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים שְׁיַעֲשֶׂה
עִמָּךְ הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אִתָּה צְרִיף לְהִיּוֹת מְאֹד מְאֹד עֲקֻשָׁן, כִּי מִי
שְׁלוֹקֵחַ עַל עַצְמוֹ עַל וְטִרְדוֹת הַצְּבוּר, צְרִיף לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁן גְּדוֹל מְאֹד,
וְלֹא לְפַחַד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, וּבִפְרָט אֵלוּ שְׁמִקְרָבִים אֲנָשִׁים אֶל
הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא — אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב טז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תבוא, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה
עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

הַיּוֹם זֶה ח"י אֱלוֹל, יוֹם הַהֲלָדָת שֶׁל הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקָּדוֹשׁ
זי"ע, וַיְדוּעַ, שְׁעָשָׂה עֲלֵית נְשָׁמָה, וּבָא עַד הַיִּכָּל הַמְּשִׁיחַ, וְשָׁאַל
אוֹתוֹ: מָתַי יָבוא, עֲנֵה וְאָמַר לוֹ: "כְּשִׁיפּוּצוֹ מַעֲיִנוֹתֶיךָ חוּצָה וַיּוֹכְלוּ
לַעֲשׂוֹת יְחוּדִים כְּמוֹךָ, אֲזַ אֲנִי בָא".

הִנֵּה אֵין עוֹד סִפְרִים כְּמוֹ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁיִכּוּלִים לְהַצִּיל אֶת
נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַשְׁאֹל תַּחֲתִית וּמַתַּחֲתִיו, וּלְהֵבִיא אוֹתָם אֶל
הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, עַד לְיַחַד יְחוּדִים קְדוֹשִׁים, וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים
בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, וּלְזַכּוֹת אוֹתָם לַתְּכֵלִית הַנִּצְחִית, שְׁיִזְכּוּ לְלַמַּד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, הַלְכוֹת וְאַגְדוֹת, בְּרִייתוֹת
וְתוֹסֵפּוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְכַנִּים בְּאֵדָם חֲשֵׁק וּתְשׁוּקָה לְלַמַּד תּוֹרָה,
וְכֵן רַבְּנוּ ז"ל מַחְדִּיר בְּאֵדָם אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, כְּדֵי שְׁיִוָּכַל לְהַתְּבַדֵּד
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוא, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל
רַעהוֹ וְהֵבִין אֶל אָבִיו, וְכֵן יִתְפַּלֵּל אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת: שְׁחִרִית,
מְנַחֵה, עֲרֵבִית — בְּכּוֹנֵה גְדוּלָה מְאֹד פְּרוּשׁ הַמְּלוֹת.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא
מִן הַכֶּלֶל, שְׁיִבִיא חֲבִילָה קִטְנָה שֶׁל סִפְרִים אֵלַי לְאוּמָן, וְשָׁמָּה נִפְיץ
אֶת זֶה, כִּי הַשָּׁנָה יָבואוּ מִכָּל חֻלְקֵי הָעוֹלָם, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, מִכָּל
יְבִשֶׁת אַמְרִיקָה וְאִירוּפָּה וְדֵרוּם אַפְרִיקָה וְאוֹסְטְרָלְיָה וּמִכָּל הָאָרֶץ
וּמִכָּל הַמְּזֻרַח הַרְחוֹק וְכוּ', יָבואוּ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְלָכֵן זֶה דְּבַר
גְּדוֹל מְאֹד לְהַפִּיץ שָׁמָּה, וּבִפְרָט סְדוּרִים לְעִדּוֹת הַמְּזֻרַח, שְׂאֵף יִצְאוּ
מִן הַדְּפוּס, וְכֵן סְדוּרִים לְאַשְׁכְּנַזִּים, שְׁגָם-בֵּן אֵף יִצְאוּ מִן הַדְּפוּס, וְכֵן
מִחְזוּרִים וּסְלִיחוֹת, וְהַעוֹלָה עַל הַכָּל — קוֹנְטְרָסִים, וְאַנִּי יוֹדַע, שְׁכָּל

אָחַד סוֹחֵב מִשָּׂא שֶׁל אֶכְל, עַל-כָּל-פָּנִים חֲבִילָה קִטְנָה שֶׁל סִפְרִים
כָּל אָחַד יָכוֹל לְהֵבִיא, שְׂיָבִיא אֶת זֶה אֵלַי, וְשָׁמָּה נִפְיץ אֶת זֶה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְאַחַד יַחַד וְלֹא לִפְחָד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְעוֹלָם, כִּי
גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִין לָנוּ מָה לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ
שֶׁלָּנוּ, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "נִצְחָתִי וְאֲנִצְחִי", וּבִנְדָאֵי סוּף כָּל סוּף נִנְצַח
לְהֵקִים עִיר עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלַחֲתוּן אֶת הַיְלָדִים בְּקִדְשָׁהּ וּבִטְהָרָה
בְּרִישׁ גָּלִי, וְאֶת רוּחַ הַטְּמָאָה יַעֲבִיר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִן הָעוֹלָם,
וְנִתְפָּטֵר כְּבָר מִן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְנוֹכַח לִבְנוֹת
כְּבָר אוֹלָם, וְלַחֲתוּן שָׁמָּה אֶת יְלָדֵינוּ בְּלֵי שׁוּם הוֹצָאוֹת מִיִּתְרוֹת.

אֲנִי מִבְּקֵשׁ אֶת כָּל אָחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ מִי שֶׁרַק יָכוֹל לִבְנוֹת
עַל גַּג הַדִּירָה שְׁלוֹ עוֹד דִּירָה — תְּבוּא עָלָיו בְּרָכָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לב יז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר כִּי תְבוּא, י"ח אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אֲהוּבָי, תְּלַמִּידֵי
... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, הָעֵקֶר תִּתְחַזֵּק וְאֵל תִּפְחָד מִשׁוּם דְּבָר, רַק 'תְּגַנֵּב' בְּכָל יוֹם
עֵתִים לַתּוֹרָה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, שְׁהַד'
לְמוֹדִים הָאֵלֶּה הֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה עוֹלָמוֹת: אֲצִילוֹת, בְּרִיאָה, יְצִירָה,
עֲשִׂיָּה. וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה הַלְכָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ בְּרָכָה מְרֵבָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִיךָ,
וְהַיְלָדִים יִהְיוּ בְּרִיאִים, וְתִגְדְּלֵם עִם אֲשֶׁתְּךָ בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב יח.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב שבת קדש לסדר פי תבוא, י"ט אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם
לא יוכל לשבר אותך, כי הקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו בחסד
וברחמים, בצדק ובמשפט, ואין שום מציאות בלעדיו ותברך כלל,
ואם תחדיר בעצמך את זה, אז יהיו לך חיים נצחיים, חיים שתרגיש
חיים חדשים לגמרי.

ובאמת אדם צריך תמיד לעשות התחלה חדשה, וכך למד
אותנו רבנו ז"ל תמיד לשכח את העבר, ולעשות התחלה חדשה,
ואם תלך בצורה כזו — אז תצליח.

בענין הבגיה, תתחיל לבנות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה
לשלם לך את כל החובות שאני חייב לך. תאמין לי, שאני מאד
מתבייש שאני חייב לך חוב, אבל הכל ישלם עד הפרוטה האחרונה.
רק תכתב לי בדיוק כמה נשארתי חייב לך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שאזכה לצאת מכל החובות. בצלו ח'מדתי וי'שבתי — ראשי
תבות: חו"ב. זה החוב של אדם, שתמיד יהיה מתחבא בצלו
יתברך, ויסתתר בסתר צלו ותברך, ו'תן ח'לקנו ב'תורתך — ראשי
תבות חו"ב, זה החוב של האדם — ללמד תורה בכל יום.

ולכן ראה לחזק את עצמך בזה שאתה מזכה את הרבים,
והקדוש-ברוך-הוא יוליך אותך בדרך הנכונה.

המאחל לך שבת שלום...

לב יט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תְּבוּאָה, י"ט אֶלּוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּרְאֶה בְּשַׁבַּת זוֹ לְשַׁאֵל אֶת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנּוּ מִי וּמִי נִשְׁאַרִים, כְּדֵי לְאַרְגֵּן מִנֵּן לְנָשִׁים, כִּי כֹלֵם יוֹצְאִים,
וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁנֹשֵׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנּוּ יִלְכוּ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִקּוֹם אַחֵר, וְלִכְּנֹן
תוֹדִיעַ לִי אִם יִהְיֶה מִנֵּן, וְאֲנִי מִקְּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב כ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תְּבוּאָה, כ' אֶלּוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדֵּר אֶצְלֶךָ עַל הַצַּד הַטּוֹב.

בְּעֵינַי הַפְּרָטִים, אֲנִי עוֹד אֲדַבֵּר אִתְּךָ פְּנִים אֶל פְּנִים, כִּי זֶה לֹא
נִתֵּן לְעֵלוֹת עַל הַכֶּתֶב כְּמוּכָן.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אֶצְלֵי רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֵין
לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב כא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תְּבֹא לְאוֹמֵן, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיטוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְפָנַי שְׁאַנְחֵנוּ נוֹסְעִים הַשְּׁבוּעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָּל אֶחָד יוֹדִיעַ לְאַשְׁתּוֹ לְהַגִּיעַ יוֹם רֵאשׁוֹן בְּלֵילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע בְּדִיּוֹק, כְּדִי שְׁנוּכַל לְדַבֵּר אִתָּם בְּדַת מַה לַעֲשׂוֹת בְּמִשְׁךָ כָּל הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּשַׁעַת שְׁהַבְעַל לֹא נִמְצָא בְּבֵית, וְזֶה מְאֹד מְאֹד דָּבָר הַכְּרָחִי לְדַבֵּר אִתָּם, וְלָכֵן שְׁכָּל נָשִׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִבֹּאוּ לְדַרְשָׁה.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֵז, אִתָּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֵׁישׁ לָנוּ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים לְנִסְעַ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְיַדָּאֵי אִם לֹא נִהְיֶה בְּטַלְנִים, נִזְכָּה לְפַעַל שֵׁם יִשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, עַל הַפָּרֵט וְעַל הַכָּלָל וְכוּ', כִּי כָּל מַה שְׁמַבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל — נִשְׁמַע וְנִתְקַבַּל. וְלָכֵן רְאוּ לְנִצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר הַזֶּה, וְנִפְעַל אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל מַה שְׁאַנְחֵנוּ צְרִיכִים לְפַעַל.

הַעֲקָר שִׁיְהִיָּה בִּינֵינוּ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, כִּי שְׁנוּאָה הַמְחַלֶּקֶת בְּעֵינָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אִתְּכֶם, מִי שֵׁישׁ לוֹ דִּין וּדְבָרִים עִם זוּלָּתוֹ, שְׁיִפְיִסְנוּ עוֹד טָרַם הַנְּסִיעָה, כְּדִי שְׁנִבֹּא אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּאַחֲדוֹת אַחַת. וְכֵן מִי שְׁחָיֵב לְשָׁנֵי כֶּסֶף, שִׁירְאָה לְהַסְתַּדֵּר אִתּוֹ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכָּה תָּמִיד לְהִיּוֹת בְּאַחֲדוֹת.

נָא וְנָא כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַבִּיא חֲבִילַת סְפָרִים קְטָנָה, כִּי כָּל סֵפֶר יִלָּךְ מְקֻצָּה הַעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ, וְחֲבַל מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ שְׁבוּעַ טוֹב וְנִסְיָעָה טוֹבָה...

לב כב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרׁ כִּי תְּבוֹא לְאוֹמֵן, כִּי אֵלּוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעָרֵב שִׁבְתׁ לֹא קִבְלָתִי שׁוֹם מִכְתָּב, וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מִמָּה מְדַבֵּר
וְכו'.

בְּעֵינַי מִפְטִיר בְּשִׁבְתׁ אֵין שׁוֹם בְּעֵינִי, וְגַם נִשְׁתַּדֵּל אִיזוּ תְּפִלָּה
שִׁתְּתַפְּלֵל, אוֹלֵי מִנְחָה שְׁזָה רַעְוֹא דְרַעְוִין.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאִין עוֹד עֲלִית נִשְׁמָה לְאֵמָא ו"ל יוֹתֵר מִשְׁהֲבֵן הוּא
אֶצֶּל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֵת זֶה לֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּיר כָּל זְמַן שְׂאֵדָם חֵי,
וְאֲשֵׁרֵי מִי שְׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּכָל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶּל רַבְּנוּ ו"ל.

בְּעֵינַי הַפְּרָגוּלָה, אֲנִי אֲדַבֵּר בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם עִם ... גֵּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנוּכַל לַעֲשׂוֹת זֹאת עוֹד הַשָּׁנָה, וְזֶה
יְהִי כֶּף מִשְׁנָה לְשָׁנָה, וּבְמִשְׁךְ כָּל הַשָּׁנָה נִכְסָה אֶת הַגָּג, וְיִהְיֶה מְקוֹם
צֶל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שְׁרוֹצִים לַעֲשׂוֹת עוֹד מִנְּיָן וְכַדוּמָה.

אֲנִי מְאֹד מְקַנְוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂיִסְתַּדְּרוּ כָּל הַחֻבּוֹת,
וְאֲנִי אֲדַבֵּר עִם נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה, שְׂיִלְכוּ עִם
הַקְּמִיעוֹת וְכו', וַיִּפְקִידוּ אֶת הַכֶּסֶף אֶצְלְךָ.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, הוּא יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלָּתִי, שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֶדְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב כג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִים, כ"א אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבִרָה הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד שְׂמֵחָתִי לְדַבֵּר אִתְּךָ, וּפֹה תִקְבַּל קָטַע מִפְרוּשׁ "בְּאוֹר
הַמְדוּת" עַל "סִפְרֵ-הַמְדוּת", וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לְקִים
אֵת זֶה, כִּי כָל אֵלֶּה שֶׁהִתְרַחֲקוּ, זֶה רַק מִחֲמַת רְבוּי אֹר וְכוּ', עַל מֵה
שֶׁכָּתוּב פֹּה, וְכֵן צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק עַל זֶה מָאֵד מָאֵד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב כד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נִצְבִים, כ"א אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, עַד שֶׁשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם
לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתְךָ, תִּדְעֵ לְךָ, שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עֵינָיו לְטַשׁ וְשִׁנּוּ
חֶרֶק עֲלֵינוּ, אֲבָל זֶה לֹא יוֹעִיל לוֹ, אֲנַחְנוּ נִבְנֶה פֹה קְהֵלָה קְדוּשָׁה,
שֶׁתַּעֲשֶׂה נַחַת רוּחַ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִתְּךָ רַק צְרִיף לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר
שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, כִּי בְּכֹל קְהֵלָה יֵשׁ בְּעִיּוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְהִתְגַּבֵּר
עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְלָכֵן תִּתְחַזֵּק שְׁשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר
אוֹתְךָ, וְאִז תִּרְאֶה אֵת הַנְּסִים הַנְּגִלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא.

הַעֲקָר תִּהְיֶה הַיּוֹם תִּקְיָף בְּמִשְׁפָּט, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹפֵט
הַעֲלִיּוֹן יוֹצִיא אֶת מִשְׁפָּטְנוּ לְאוֹר.

אֲנִי אֶהְיֶה בְּקִשְׁר חֲזָק עִם הָאֲבִרָכִים לְמַעַן לֹא יַעֲבֹדוּ עֲלֵיהֶם.

מה אמר לך! צ'ריכים רחמים מרבים להשאַר אצל רבנו ז"ל. היום שמעתי ש... עוב לגמרי את דבר רבנו ז"ל, מי האמין לגמרי דבר כזה?! ולכן צ'ריכים מאד לבקש את הקדוש-ברוך-הוא להשאַר אצל רבנו ז"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב כה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"א אלול ה'תשס"א.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתקחי את התרופה ותרגישי טוב, ואני מתפלל עליך, שהקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתהיה לך רפואת הנפש ורפואת הגוף, ואל תדאגי כלל, הכל יחזר על הצד הכי טוב. הבת בריאה ושלמה, הקדוש-ברוך-הוא נתן לך מתנה יקרה, וכלם דואגים בשבילך, ההורים שלך וכן ההורים שלהם, וכלם אוהבים אותך, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב כו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"א אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם וכן את ההודעות קבלתי כמה

פְּעָמַיִם, אַתֶּם צְרִיכִים לְהִכִּין, שְׁמַתִּי שְׁאֲצַלְכֶם יוֹם — אֲצַלְנִי לִילָה
וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִקְבֵּל עַל הַמָּקוֹם אֶת הַשִּׁיחוֹת.

היא צריכה לקחת את התרופות ואל תפחדו, כי יש נשים
שבשעת הלידה נכנסות בלחץ נפשי, ולכן שתלף לרופאה, והקדוש-
ברוך הוא, שהוא רופא תנם, בנדאי ירפא אותה, ותרוו ממנה ומכל
יוצאי חלציכם נחת, ונשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

הקדוש-ברוך הוא השומע תפלות ישראל, הוא ישמע את
תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב כז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, כ"א אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי
... נרו יאיר.

ראה לשמר על בריאות אשתך, ותחזק אותה שאתה אוהב
אותה, ותדבר אתה דברי נחומים, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב,
ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

אל תפחד ואל תפנס ללחץ — זה יעבר, כי יש נשים שבשעת
הלידה, הן נכנסות בלחץ, ואני מקווה אל הקדוש-ברוך הוא, שהכל
יסתדר על הצד הכי טוב, ואל תפחד משום דבר, כי גדול אדוננו
ורב להושיע.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב כח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נְצִיבִים, כ"א אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְאֲנִי מְאֹד שְׂמַח מִכָּל מִכְתָּב, אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁקִשָּׁה לִי לְעִנּוֹת עַל הַמְּקוֹם, כִּי אֲנִי עָסוּק יוֹמָם וְלַיְלָה.

בְּעִנְיַן הַשְּׂאֵלָה שְׂשֵׂאלָתְךָ בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהֲרָ"ן (חֶלֶק א', סִימָן רַעַח): יֵשׁ בְּזֶה סְפוּר, כִּי בַשְּׂעָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה אֶת הַמְּאָמֵר הַזֶּה, שְׁעַל חֲלִיף טוֹב אֲפָשֶׁר לְרְאוֹת אֶת כָּל הַכְּלִים שֶׁל בֵּית-הַמְּקֻדָּשׁ, וְאֵילוּ פָּנִים יֵשׁ לָהֶם וְכוּ', אֵיךְ שֶׁגָּמַר רַבְּנוּ ז"ל אֶת הַתּוֹרָה, וְאָמַר שֶׁזֶה סוּד נִפְלָא עַד מְאֹד, שְׁלֹא יְכוּלִים לְהַסְבִּירוֹ עַל הַכְּתָב, אֲזַי מוֹהֲרָנִ"ת ז"ל הִתְלַהֵב כָּל-כֶּף וְאָמַר: רַבְּנוּ, אַתֶּם לֹא צָרִיכִים לְקַנֵּא בְּשׁוּם צְדִיק בְּעוֹלָם; וְרַבְּנוּ ז"ל חִיָּף וְאָמַר: הֲרֵי זֶה פְּסוּק מִפְּרָשׁ "בְּקַנְאוֹ אֶת קַנְאוֹתֵי", וְיֵשׁ צְדִיק שְׁלֹא מְקַנֵּא שׁוּם צְדִיק כָּלֵל לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא, רַק אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְזֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יד), שֶׁהוּא מְקַנֵּא מְאֹד מְאֹד אִישׁ בְּשֵׁר, זֶה חֲזַק וְעוֹדֵד אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בַשְּׁבִיל שְׁגָם יִתְנַהֲגוּ בְּתַמִּימוּת וּבְכַפְשֵׁיטוּת. וְהִיזָה אֶחָד שֶׁגָּר בְּבִרְסָלָב, וְהִיזָה אוֹמֵר בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה תַחֲנוּנוֹת וּבְקִשּׁוֹת, וְאָמַר שֶׁהוּא מְקַנֵּא בּוֹ, אֵיךְ הוּא יְכוּל לְהַגִּיד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה, כָּל הַדְּבוּרִים הָאֵלֶּה אֲמָרָם בַּשְּׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, לְהַכְנִיס בָּהֶם חֶשֶׁק, שֶׁהֵם גַּם יִרְבוּ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת, כִּי גַם הוּא עָשָׂה אֶת זֶה. וְלִכֵּן אֵין שׁוּם קִשְׂיָה, וְאוֹתוֹ דִּבֵּר מֵה שְׂשֵׂאלָתְךָ בְּ"סִפְרֵ-הַמְּדוּת", שְׁצָרִיכִים לְשֵׂאל עֲצָה רַק לְמִי שֶׁלָּמַד סִתְרֵי תּוֹרָה, זֶה לֹא קָשׁוּר אֵל מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר, שֶׁיְכוּלִים לְתַת לְאַחַר עֲצָה מְשֻׁלְעֲצָמוֹ עֲצָה, כִּי אֲפִלוּ מִי שֶׁלּוֹמַד סִתְרֵי תּוֹרָה, הַרְבֵּה פְּעָמִים הוּא צָרִיךְ עֲצָה, וְאֵין לוֹ אֶת מִי לְשֵׂאל. וְיִדוּעַ, שֶׁהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע פִּעַם הִיזָה בְּקִטְנוּת גְּדוּלָה מְאֹד, כִּמְעַט וְכוּ' שֶׁפְּרָחָה נִשְׁמַתוֹ וְכוּ', עַד שֶׁבָּא

תְּלַמִּיד וּבֵא עָלָיו בְּהַכְנָעָה גְדוֹלָה, וְאָמַר: רַבִּי וּמוֹרֵי וְכוּ', וְזֶה הַחֲזוֹר
לוֹ אֶת הַמַּחֲזִין. רֹאִים מְזֵה, שְׁגַם הַצַּדִּיק צָרִיף הַתְּחִזְקוֹת וְכוּ'.

הַעֲקָר לֹא לְהַפְגִּס פֶּל-כֶּף בְּקִשְׁיוֹת וּסְפָקוֹת. צָרִיכִים לְלַמֵּד אֶת
סִפְרֵי רַבְנֵנוּ ז"ל בְּצוּרָה שְׁנֵיהֶם יִקְרַב אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא
יִבְלַבֵּל אֶת עֲצָמָם מִכָּל דְּבָר, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שֶׁתִּמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם
הַיְלָדִים, וְתִכְנִיס בָּהֶם אֲמוּנָה וּבִטְחוֹן, וְכֵן רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּלְמַד
בִּישִׁיבָה.

נָא וְנָא תַעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, צָרִיף לְלַכֵּת בַּבֶּקֶר
לְמִשְׁפַּט עֲבוּרֵי וְכוּ', וְכֵן הָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, לֹא יִהְיֶה, תִּתְפַּס אֶת
הַכֶּתֶף הַגְּדוֹלָה, וְתַעֲשֶׂה אִתִּי חֶסֶד גְּדוֹל.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב כט

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נְצֻבִים, כ"א אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב". הַיּוֹ"ה עָלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיַּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הַשְּׁבוּעַ אֲנוּ אוֹחֲזִים בְּפִרְשַׁת נְצֻבִים: "אַתֶּם נְצֻבִים הַיּוֹם לְפָנַי
הַיּוֹ"ה אֱלֹהֵיכֶם" וְגו'. כְּתוּב בַּזֶּהַר, הֵיכֵן שְׁכָתוּב 'הַיּוֹם', זֶה סוּבֵב
עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְהִנֵּה אֲנוּ עוֹמְדִים לְפָנַי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהוּא יוֹם
הַדִּין. בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה דָּנִים אֶת הָאָדָם מֵהַ יְהִיָּה עִמּוֹ כָּל הַשָּׁנָה, בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה דָּנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַמַּקְרִים שִׁיקְרוּ עִמּוֹ בְּכָל הַשָּׁנָה,
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נוֹתְנִים לָאָדָם אֶת הַתְּקָצִיב עַל כָּל הַשָּׁנָה, וְלָכֵן לֹא
בַּחֲנָם שֶׁהִזְהִירוּ רַבְנֵנוּ ז"ל כֶּל-כֶּף לְבוֹא אֵלָיו לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי אֲנוּ
צָרִיכִים עוֹרֵף-דִּין גְּדוֹל מְאֹד, יֵשׁ עָלֵינוּ מִשְׁפַּט גְּדוֹל, שׁוֹמְעִים

אֲסוּנוֹת, וְאִף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מַה יְהִיֶּה אִתּוֹ. לְזֹאת נוֹסְעִים לְרֹאשׁ
הַשָּׁנָה לְרַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהוּא הַעוֹרֵף־דִּין הַגְּדוֹל. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
אוֹמְרִים (בְּרִכוֹת יז): גְּנָשִׁים בְּמֵאֵי זַכָּן? בְּזֶה שֶׁמְחַכּוֹת לְבַעֲלֵיהֶן,
וְשׁוֹלְחוֹת אֶת הַיְלָדִים לְלַמֵּד תּוֹרָה. הַנָּשִׁים מִתְחַלְקוֹת חֵלֶק בְּחֵלֶק
עִם הַגְּבָרִים, אֵל תַּחֲשְׁבוּ שֵׁישׁ פֶּה אֵילֹו אֶפְלִיּוֹת שֶׁרַק הַגְּבָרִים
נוֹסְעִים לְצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל וְלֹא הַנָּשִׁים, אֲלֵא כָּלֵם מִשְׁתַּתְּפִים חֵלֶק
בְּחֵלֶק, הַבֶּעַל נוֹסֵעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל לְפַעַל אֶצֶל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁתַּהֲיֶה
לָנוּ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, שָׁנָה שֶׁנִּצָּא
מִהַחֹבוֹת, וְשָׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אֶתְכֶם, שֶׁכָּל אַחַת מִכֶּן תַּעֲשֶׂה תְּנַאֲי עִם בַּעֲלָהּ: אֲנִי שׁוֹלַחַת אוֹתָךְ
לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, אִף שֶׁבֹא לִי מְאֹד קָשָׁה לְהִשָּׂאָר עִם הַיְלָדִים,
אֲבָל רַק בְּתַנְאֵי אֶחָד — שֶׁלֹא תִשָּׁב שֵׁם וּתְפַטֵּט דְּבָרִים בְּטָלִים,
לְלַכֵּת בְּטָל, אֲלֵא אֲנִי מְבַקֵּשׁת אוֹתָךְ, בַּעֲלֵי הַיָּקָר, שֶׁתְּבַלֶּה רַב הַזְּמַן
אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, וּתְבַקֵּשׁ עַל עֲצָמְךָ, וְעַל אֲשֵׁתְךָ, וְעַל הַיְלָדִים,
שֶׁתַּהֲיֶה לָנוּ בְּרִיאוֹת, כִּי הַדְּבָר הַרְּאִשׁוֹן הוּא בְּרִיאוֹת, וּבְלֵי זֶה, הַשֵּׁם
יִשְׁמַר מַה שֶׁשׁוֹמְעִים הַיּוֹם, דְּבָרִים מְזַעְזְעִים, שֶׁאִף אֶחָד לֹא תֵאָר
וְשַׁעַר, שֶׁפְּתֹאֵם פְּלוֹנֵי גַעֲשֶׂה חוֹלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְכֵן לְבַקֵּשׁ עַל
פְּרֻנְסָה, שֶׁנִּצָּא מִהַחֹבוֹת, וְאִם מִתְעַקְּשִׁים בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, יְכוּלִים
לְפַעַל הַפֶּל, אֲבָל צְרִיכִים שֶׁכָּל, כִּי בְּכָל דְּבָר שֶׁבְקֻדְשָׁה, יֵשׁ גַּם זֶה
לְעַמַּת זֶה, בְּכָל דְּבָר שֶׁרַק רוֹצִים לַעֲשׂוֹת בְּשֶׁבִיל הַקְּדוּשָׁה־בְּרוּךְ־הוּא
כָּבֵר בֵּא הַסֵּמ"ך־מ"ם וּמוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, וּכְכֹל שֶׁהַקְּדוּשָׁה יוֹתֵר גְּדוּלָה,
הַסֵּמ"ך־מ"ם גְּדוֹל יוֹתֵר, וְאִם רוֹאִים שֶׁעַל דְּבָר שֶׁבְקֻדְשָׁה יֵשׁ כָּל־כָּךְ
הַרְּבֵה מְנִיעוֹת וְיִסּוּרִים וְעַכּוּבִים, זֶה בֵּא מִהַקְּדוּשָׁה הַגְּדוּלָה שֵׁישׁ שֵׁם,
וְהִנֵּה אֲנוּ עֲדִים אִיךָ בֵּא קָשָׁה לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ז"ל, אֵילֹו מְנִיעוֹת
יֵשׁ, כִּי הַקְּדוּשָׁה שֵׁם מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה.

וְכֵן אֲנוּ רוֹאִים בְּיַבְנָאֵל הַקָּשִׁי שֵׁישׁ לָנוּ לְבָנוֹת אֶת בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ
— זֶה לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֵּר, עוֹמְדִים עָלֵינוּ כַּחֲמוֹת בְּרוּזֵל. צְרוּת
וְיִסּוּרִים, מְסִירוֹת, אִם נִסְפֵּר אֶת זֹאת הַיּוֹם, יִצְחָקוּ מֵאַתְּנוּ כָּלֵם, וְלֹא
יִרְצוּ לְהֵאָמֵן שֶׁגִּיסוּ שְׁבַע־מֵאוֹת שׁוֹטְרִים, מְסוּק, טָנֵק לְהַתּוֹת מִי
צָבַע בְּעַת הַפְּגָנוֹת, יְחִידַת לוחָמֵי טְרוּר, פְּרָשִׁים וְכוּ' וְכוּ', וְלָמָּה?

כי רצינו לשים אספלט בין בית-המדרש לבין השכן שלנו, שהוא משפחה פרטית, ועל זה עצרו את המשאית, כאלו מצאו איזו מציאה, ואף השוטרים הלכו בבזיונות וכו', וחקרו שן, כי התפלאו מה רצו מהם? ! שוטרים רבים העירו משנתם כדי לצאת לתפקיד, כאלו יש כאן ארוע חבלני, והכל היה מפני מה? מפני שרצינו לסיים את האספלט... זהו דבר שאף אחד אינו רוצה להאמין מה שעברנו פה בתקופה האחרונה, וממש גחליתי מזה, ומפל שכן שאני חיב לאנשי שלומנו ולקבלנים הון רב, ואני מתבייש להכנס לראש השנה עם חובות כאלו. אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבעליכם בערב ראש השנה יקבצו את כל הפדיונות, כי יש אלפי אלפים ורכבות אנשים שיבואו רק בזכות הספרים שהפצנו משך כל השנה מהשנים הקודמות, הם רוצים לתת פדיונות, ואינם יודעים להיכן ולכן תעוררנה את בעליכן. וכן אתן אם ביכלתכן להפיץ קמיעות, כי עם ישראל צריכים רחמים רבים, רחמים מרבים, המצב רחמנא לישזבן, מחמיר ומחמיר, שומעים אסונות וכו'. אני מתבייש מאד לכוא לרבנו ז"ל כשיש אחרי חובות לאין ספור, ובעבור מי? כי אני רוצה שיהיה לכם האולם שמחות הכי יפה, שלא נצטרף לילך לאולמות אחרים וכו', ונוכל לחתן פה את הילדים, ולכן אבקשכן, תעוררנה את בעליכן, הן על הפדיונות, והן על הפצה אצל הציון של רבנו ז"ל, ואהיה לכן אסיר תודה.

"אתם נצבים היום כלכם לפני הוי"ה אלקיכם" וגו', אתם זה אותיות: אמת, עם אמת אנחנו יכולים להתיצב לפני ה' אלקינו. חכמינו הקדושים אומרים: אמת — זה חותמו של הקדוש-ברוך-הוא; ואומר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נא): אמת זה רק הקדוש-ברוך-הוא, וככל שאדם מחזיק באמת, הוא יותר מקרב אל הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אנו צריכים עכשו לקבל על עצמנו עם אמת לחזר בתשובה שלמה, עם אמת להתפלל אל הקדוש-ברוך-הוא. רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קיב): המשכיל המבין יש לו להתפלל כל ימיו, שיזכה פעם אחת כל ימי חייו לדבר דבור אחד של אמת לפני ה' כראוי, יכולים להטעות את עצמו אפלו

כְּשֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זֶה בְּלִי אֱמֶת, וְלָכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל, שְׁצַרִּיכִים לְבַקֵּשׁ כָּל חַיֵּינוּ, שְׁפַעֵם אַחַת יְדִבֵּר דְּבוּר אֱמֶת. וְשִׁמְעֵתִי מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁשִׁמְעוּ דוֹר אַחַר דוֹר עַד מוֹהַרְנָת ו"ל, שְׁאָמַר: מְתֵי הַדְּבוּר אֱמֶת? בְּשָׁעָה שְׁאָדָם בְּאֱמֶת שָׁבוּר, וְנִדְמָה לוֹ שְׁזֶה סוּף הָעוֹלָם, וְהוּא כָּבֵר אֵינּוּ שׁוֹה מְאוּמָה, אַף אֶחָד אֵינּוּ מִסְתַּכֵּל עָלָיו, אַף אֶחָד אֵינּוּ שֵׁם לֵב אֱלֹיו, זֶה הַדְּבוּר אֱמֶת שְׁיִוצֵא מִהָאָדָם כְּשִׁישׁ לוֹ לֵב נִשְׁפָּר, "לֵב נִשְׁפָּר וְנִדְכָּה אֱלָקִים לֹא תִבְזֶה". וְלָכֵן לְמִי עוֹד יֵשׁ לֵב נִשְׁפָּר כְּאִשָּׁה, שְׁעוֹבְרִים עָלֶיהָ הַרְבֵּה מִשְׁפָּרִים בַּחַיִּים, הֵן מִבְּעֻלָּה הֵן מִהִלְדִּים, הֵן מִהִלְחָצִים. וְלָכֵן תִּנְצֵלְנָה אֶת כַּח הַתְּפִלָּה שְׁלָכֵן, תִּתְפַּלְלֵנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּתְנָא שְׁנָה, תִּדְעָנָה לָכֵן, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁאַתָּן מְדַבְּרוֹת וּמִבְּקָשׁוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל לְמַעְלָה בְּשָׁמַיִם.

יְדוּע, שְׁפַעֵם סִפְרוּ לְרַבְּנוּ ו"ל בְּשֵׁם הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׁכְּשִׁיבּוּא מְשִׁיחַ, לֹא תִהְיֶה יוֹתֵר עֲזֵרַת נָשִׁים, עָנָה וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל שְׁזֶהוּ שְׁקָר, וְהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע לֹא אָמַר אֶת זֹאת, וְאִדְרָבָה, הַתְּפִלָּה שֶׁל הַנְּשִׁים פּוֹעֵלֶת מְאֹד מְאֹד בְּשָׁמַיִם. וּבְאֱמֶת הַדְּבוּר הַזֶּה הוּא סֵתֵם דְּבוּר שֶׁל שְׁוֹא, כִּי הָרִי בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ הֵיְתָה עֲזֵרַת נָשִׁים, וְאָנוּ יוֹדְעִים, שְׁשׁוּם דָּבָר לֹא יִשְׁתַּנֶּה כְּשִׁתְּהִי הַגְּאֻלָּה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, יִהְיֶה אוֹתוֹ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וְתִהְיֶה עֲזֵרַת נָשִׁים, כְּפִי שֶׁהִיָּה בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ. וְלָכֵן תִּנְצֵלְנָה אֶת הַכַּח שְׁיִישׁ לָכֵן בְּתְפִלָּה, וְתִבְקֶשְׁנָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִשָּׁה צְרִיכָה לְהִתְאָזֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר בְּסִבְלָנוֹת, מִדַּת הַסִּבְלָנוֹת, אוֹמֵר רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה), תְּלִיָּה בְּאֲמוּנָה, כְּכֹל שְׁאָדָם יוֹתֵר חֲזָק בְּאֲמוּנָה, אֲזִי יֵשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת, וְזֶה מֵה שְׁאוּמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (שְׁבַת לא): אֲמוּנָה זֶה סִדֵּר זְרָעִים, כְּמוֹ שְׁזוֹרְעִים גִּרְעִין בְּאֲדָמָה חֲרוּשָׁה, וּמִשְׁקִים אוֹתוֹ, אֲזִי צוֹמַח אֵילָן גְּדוֹל וּמוֹצִיא פְרוֹת מִשְׁבָּחִים, כִּי הָאֵילָן מִשְׁרָשׁ עֲמַק בְּאֲדָמָה, כֵּן אָדָם שְׁיִישׁ לוֹ אֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא נִשְׁרָשׁ בְּתוֹךְ הָאֲדָמָה, כְּמוֹ שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים לו, ג): "שְׁכֵן אֶרֶץ וְרַעַה אֲמוּנָה", וְאֲזִי שׁוּם דָּבָר לֹא יוּכַל לְשַׁבְּרוֹ. וְעַל-כֵּן תִּתְחַזְּקֵנָה בְּאֲמוּנָה שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ

תַּפְלֵתְכֶן, וְאֲנִי מְקוּהָ מְאֹד מְאֹד, שֶׁעֲכָשׁוּ תַתְּחִזְקֶנָּה בִּיטֵר שְׂאֵת וּבִיטֵר עֵז, כִּי שׁוֹמְעִים מְקָרִים מוֹעֲזֵעִים מְקַהְלֹת אַחֲרוֹת, וְהַכֵּל בָּא מִחַמַּת קִנְאָה, אִשָּׁה מְקַנְאֵת בְּזוּלְתָּהּ, כַּמְאַמְרֵם ו'ל (מגלה יג): אֵין אִשָּׁה מְקַנְאֵת אֶלָּא בִּירֵךְ חֲבֵרְתָּהּ; וּמְקַנְאָה בָּאָה שְׂנֵאָה, וּמְשֵׁנֵאָה בָּאָה אַחֲרֵי-כֵן רְשָׁעוֹת, שְׂנֵה אוֹתִיּוֹת: ש'ק'ר'. הָאוֹת הָאֲמֻצָּעִית זֶה ק' — קִנְאָה, הַקִּנְאָה אוֹכֵלֶת בְּאָדָם בְּכָל פֶּה, רוֹאִים נְשִׁים הַמְקַנְאוֹת בְּזוּלְתָן, וְאֵינָן יְכוּלוֹת לְסַבֵּל שְׁפִלוּנִית קִימָת, אֲשֶׁר זֶה נוֹבֵעַ מְקַנְאָה וְכוּ', וּבְאֵמַת לָמָּה לְקַנֵּא בְּאַחֲרֵת? וְכִי מָה אֶת יוֹדַעַת מָה עוֹבֵר עֲלֶיהָ? הַיּוֹדַעַת אֶת אֵילוֹ צְרוֹת מְנַת חֲלָקָה וְכוּ'?! אַךְ זֶה טֹבֵעַ רַע שֶׁל בְּנֵי-אָדָם שֶׁמְקַנְאִים בְּזוּלְתָם, וְלִכֵּן הַעֲקָר לַעֲקָר אֶת הַקִּנְאָה. וּבְרַגַע שְׂאֵין קִנְאָה אֵין שְׂנֵאָה — כִּי לָמָּה לְשֵׁנֵא אֶת אַחֲרֵת, וּבְרַגַע שְׂאֵין שְׂנֵאָה — אֵין רְשָׁעוֹת, לָהֶם יֵשׁ זְכוּת לַחַיּוֹת וְלָהֶם זְכוּת לַחַיּוֹת, לְכָל אֶחָד וְאֶחָד זְכוּתוֹ.

וְלִכֵּן בָּאוּ נַעֲקָר מֵאֲתָנוּ אֶת הַעֲנִיָּן שֶׁל שְׁקָר, כִּי עַל-יְדֵי שְׁקָר אֵין יְכוּלִים לְבוֹא אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ו'ל עַל הַפְּסוּק (שְׁמוֹת כג, ז): "מְדַבֵּר שְׁקָר תִּרְחַק", אִם אֶחָד מְדַבֵּר תָּמִיד שְׁקָר, גַּם מְרַחֲקוּ מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן כָּתוּב: "אַתֶּם נֹצְבִים הַיּוֹם כְּלַכֶּם לִפְנֵי הַוַי"ה אֲלֵיכֶם". אַתֶּם אוֹתִיּוֹת אֲמַ"ת, מְתֵי יְכוּלִים לַעֲמֹד לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? רַק עִם אֲמַת, שֶׁהִיא חוֹתְמוֹ שֶׁל הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ! וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה שְׂנֵחִיָּה בִּיחַד, נֹאֲהֵב זֶה אֶת זֶה, וְדַבֵּר זֶה אֲנִי רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּקַהְלָתְנוּ, שְׂתַהַיָּה בְּנוּיָה עַל חֶסֶד, חֶסֶד וְאֲמַת נִפְגְּשׁוּ, אִם אָדָם מְחֻזֵּק בְּאֲמַת, מְחֻזֵּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ מִמִּילָא יַעֲשֶׂה חֶסֶד עִם הַזּוּלָת, אֲבָל אִם אָדָם שְׁקָרָן, לֹא אֲכַפֵּת לוֹ מִהַזּוּלָת, סִימָן שֶׁהוּא רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן הִבֵּה נַעֲזוֹר זֶה לָזֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר, שְׂבִזָּה שְׂנִסִּיעַ אִישׁ לְרַעְהוּ, נוֹכַח לְהַכְּנִס לְיוֹם הַדִּין.

יוֹם הַדִּין, דְּנִים אֶת הָאָדָם מִהַ יְהִיָּה עֲמוֹ, אָדָם אֵינוֹ שֵׁם לֵב, שְׁעוֹמֵד עֲתָה לִפְנֵי מִשְׁפָּט גְּדוֹל מִהַ יְקָרָה עֲמוֹ כֹּל הַשְּׁנָה, מִי יְחִיָּה וּמִי יָמוּת?! וְאֲפֹלוּ מִיָּתָה — אֵיזוֹ מִיָּתָה: מִי בְּחִנְיָקָה, מִי בְּהַרְגַּ וְכוּ', רַחֲמָנָא לְצַלְן, הָאֲסוּנוֹת וְהַפְּגוּעִים שֶׁמִּתְרַחֲשִׁים בְּכָל יוֹם

חֲדָשִׁים לְבַקְרִים. אָדָם יוֹצֵא מִפֶּתַח בֵּיתוֹ, וְאֵינוֹ יוֹדֵעַ אִם יָשׁוּב. וְכֵן מֵה יִהְיֶה עִם פְּרִנְסָה, בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה כּוֹתְבִים אֶת הַתְּקִיצִיב, וְלִכֵּן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה בְּכּוֹנֵה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. אָבֵל אִי אֶפְשָׁר לְהַתְּפַלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲלֵא עַל-יְדֵי שְׁלוֹם, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (תְּהִלִּים קכב, ח): "אֲדַבְּרָה נָא שְׁלוֹם".

וְלִכֵּן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶן מְאֹד מְאֹד, נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: הַפֵּל תְּלוֹי רַק בִּידְכֶם. הָאֲרָ"י ז"ל אָמַר פַּעַם לְתַלְמִידָיו: אֲנִי יָכוֹל לְהֵבִיא אֶת הַגָּאֵלָה, הָעֶקֶר תִּתְאַחֲדוּ. וְהַתְּאֲחִדוּ כֻלָּם, לֹא אַרְבֵּי זְמַן רַב וְנִגְאַרְע אִיזָה רִיב בֵּין הַנָּשִׁים, וְכֹל אִשָּׁה מְדַבֶּרֶת עַל אִשָּׁת חֲבֵרְתָהּ, וְכִף נַעֲשֶׂה רִיב בֵּין הַתְּלָמִידִים, עֲנֵה וְאָמַר הָאֲרָ"י: חֲבַל חֲבַל, בְּשֵׁל הַמְּרִיבוֹת בֵּין הַנָּשִׁים, גַּם אַתֶּם נִגְרַתֶּם לְקַטְטָה, וְאֵינֶנִּי יָכוֹל לַעֲזֹר לְכֶם. לְמַדִּים מִכָּאן חֲמֵרַת הַמְּרִיבוֹת בְּקִרְבַּ הַנָּשִׁים. וְעַל-כֵּן אֲבַקֵּשׁ שְׁכֵן הַזֶּה־נָּה מְאֹד שֶׁיִּהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶן, אַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְתַעֲזֹרָנָה זֹו לְזוֹ, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִצְלִיחַ בְּדַרְכֵנוּ.

הִנֵּה אֲנוּ נוֹסְעִים לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה. זֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, לַעֲזֹב אֶת הַבַּיִת, אֶת הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, אָבֵל זֶה אֶחָד מֵהַתְּקוּנִים. תִּתְאַרְנָה לַעֲצָמְכֶן, אִם הִיָּה עָלֵינוּ לִילָף לְעוֹרֶךְ-דִּין, לֹא הֵינּוּ עוֹשִׂים שׁוֹם חֲשָׁבוֹנוֹת, אִם הִיָּה עָלֵינוּ לְלַכֵּת לְרוֹפֵא גְדוֹל, לֹא הֵינּוּ עוֹשִׂים שׁוֹם חֲשָׁבוֹנוֹת, אֲנוּ זְקוּקִים לְרוֹפֵא גְדוֹל — הוּא רַבְּנוּ ז"ל, אֲנוּ זְקוּקִים לְעוֹרֶךְ-דִּין גְּדוֹל — הוּא רַבְּנוּ ז"ל! וְלִכֵּן עֲזֹרָנָה לְבַעֲלֵיכֶן, וְאַף שְׁקָשָׁה לְכֵן מְאֹד מְאֹד, אָבֵל תִּתְחַלְּקֵנָה עִם שְׂכָר. בְּעֲזֶרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יִהְיֶה מִנֵּן פֶּה בְּיַבְבְּאֵל, תִּשְׁמַעֲנָה תְּקִיעַת שׁוֹפָר, וְהָעֶקֶר תִּתְפַּלְּלָנָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִבְקֶשְׁנָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל צְרִיכֵיכֶן, וּבְיַדֵּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַע תְּפִלוֹתֵיכֶן, רַק תִּהְיֶה לְכֵן סִבְלָנוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, וְנַעֲקֹר מֵעֲצָמֵנוּ אֶת הַשְּׁנֵאוֹת חֲנָם, וְנִגְיַע לִידֵי אַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, וּבִזְכוּת זֶה גִזְפָּה לְגֵאֵלָה הַשְּׁלָמָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִגִּיד סוּף וְקֶץ לְכָל צְרוּתֵינוּ, תַּחֲלָה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ, שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, שְׁנָה שֶׁל פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, שְׁלִכְלָם תִּהְיֶה דִירָה בְּשָׁבִיל עֲצָמָם וְכוּ', וְלֹא יִהְיוּ חֲיָבִים

חובות, וְהַעֲקַר בְּרִיאוֹת, שְׁאַתָּן וּבַעֲלִיכֵן וַיִּלְדִּיכֶם יְהִיו בְּרִיאִים, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁבִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים רַק לַחֲשֹׁב טוֹב, יְהִי טוֹב, וּכְבָר טוֹב, וַיְהִי יוֹתֵר טוֹב, וּבִזְכוּת שְׁאָדָם מַחְדִּיר בַּעֲצָמוֹ שְׂיִהְיֶה טוֹב, אִזּוּ בְּאַמֶּת יְהִי לוֹ טוֹב, כִּי בְּאַמֶּת כָּתוּב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיּוֹנִי"ה לְכָל וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו".

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ, וְנִזְכֶּה כְּכֹר לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.

שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה, יֵשׁ בְּיָדֵי כָּל שְׂמוֹתֶיכֶן, וּבִבְדָאֵי אֶתְפִּלָּל בְּעִבּוּרְכֶן בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל. אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶן, שְׁתַּעֲוֹרְרֶנָּה אֶת בְּעִלְיֶיכֶן לְכָל הָעֲנָיִן שֶׁל הַפְּדִיּוֹנוֹת, וְהַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּצִיּוֹן הַקְדוּשׁ, וּבִזְכוּת זֶה יִמְתִּיק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאַתָּנוּ כָּל הַדִּינִים, וַיִּמְשִׁיף עָלֵינוּ רַחֲמִים וְחַסְדִּים גְּמוּרִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַ גִּצְבִּים, כ"א אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְחַזֵּק בִּיְהוּדוֹת וּבִיְרֵאת שָׁמַיִם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַפִּיד עַל כָּל תְּלִמִּיד וְתִלְמִיד, שְׂיִלַּךְ בְּשִׁבְת-קִדְשׁ בְּכַגְדֵי שִׁבְת שֶׁל חֲסִידִים דִּיקָא, שְׁטַרְיִימַל וּבְגַד לְכֶן וּגְרַבִּים לְבָנוֹת וְכו', וְאֵף לְעִדוֹת הַמְזוּרָח, וְזֶה יוֹסִיף לְךָ הַרְבֵּה יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאֶסוּר לְהַקְל בְּזֶה בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וּמְכַל שֶׁפֶן שְׁלֵא יִסִּיתוּ אוֹתְךָ נֶגֶד זֶה, כִּי בְּרַגַע שְׁמַתְחִילִים לְשָׁנוֹת אֶת הַלְבוּשׁ, מִמִּילָא מִתְחִילִים לְהַתְקַרֵּר בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

זְכוֹר כִּמָּה תְּפִלוֹת וּבְכִיּוֹת בְּכִיתִי לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲזַכֶּה לְחַתֵּן אוֹתְךָ, וְהִבְאֵתִי אוֹתְךָ עַד לְכָאן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ

אוֹתָךְ, שְׂאֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהִסִּית אוֹתָךְ נֶגֶד הַלְּבוּשׁ הַחֲסִידִי, אֲדַרְבֵּה זֶה הַחֵן וְהַפֶּאֶר וְהִיפִי שְׁלֵנוּ, שְׂאֵנִי רוֹצֵה לְבָנוֹת פֶּה קֹהֵלָה קְדוּשָׁה, שְׁלֹא נִצְטַרֵף לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם קֹהֵלָה בְּעוֹלָם, וְהִתְחַלְּה מִתְחִילָה עִם הַלְּבוּשׁ, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (יְבָמוֹת ע"ט): לֹא נִגְאָלוּ אֲבוֹתֵינוּ מִמְצָרִים, אֲלֵא עַל שְׁלֹא שָׁנוּ אֶת לְבוּשָׁם, וְלֹא שָׁנוּ אֶת לְשׁוֹנָם, וְלֹא שָׁנוּ אֶת שְׁמָם, וְזֶה מֵה שְׂאֲנַחְנוּ צְרִיכִים — לְהִיּוֹת חֲזָקִים מְאֹד לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וְלֹא לְהַחֲלִיף אֶת הַלְּבוּשִׁים שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵהַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זִי"ע, וְכֵן לְתַת שְׁמוֹת לִילָדִים שְׁלֵנוּ כְּמוֹ הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אֲבָרְהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הַנְּבִיאִים הַקְּדוּשִׁים, הַתְּנָאִים הַקְּדוּשִׁים, אֲבָל לֹא סַתֵּם שְׁמוֹת בְּדוּיִים, כְּאֲשֶׁר מְצוּי עַכְשָׁו, שֶׁכָּל הַיְלָדִים סוֹבְלִים רַק בְּשִׁבִיל זֶה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂאֵל תְּנִיחַ אֶת עֲצֻמְךָ שְׂיִסִּיתוּ אוֹתָךְ נֶגֶד כָּל דְּבוּר שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, כִּי הִנֵּה יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא נִכְנָס, וְדָנִים אֶת הָאָדָם עַל כָּל הַשְּׁנָה, וְחָכַל מְאֹד שְׁלֹא נִקְבַּל עַל עֲצֻמְנוּ קִבְּלָה לְפָנֵי רֹאשׁ הַשְּׁנָה, שְׂאֲנַחְנוּ לֹא נַחֲלִיף אֶת הַלְּבוּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֹּן, לְלַכֵּת עִם שְׂטָרֵימֶל וְלַלְכֵת עִם בְּגָד לְבָן בְּשִׁבְתָּ, וְעִם גְּרָבִים לְבָנוֹת כְּמוֹ חֲסִידִים תְּלַמְּדֵי הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ, שֶׁהַקְּפִידוֹ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְזֶה שִׁיף גַּם לְעֵדוֹת הַמְּזֻרָח, וְזֶה הַיְחוּדִיּוֹת שְׁלֵנוּ. אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי.

נָא וְנֹא רְאֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, בְּאִפֹּן שְׂתַסִּים בְּכָל שָׁבוּעַ שְׁנַיִם מְקַרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם עִם פְּרוּשׁ רִשְׁ"י וְ"ל, שְׂזֵה מְסַגֵּל לִירְאֵת שְׁמַיִם, וְכֵן כָּל יוֹם וְיוֹם תְּלַמֵּד הַלְּכָה, כִּי רַבְּנוּ וְ"ל הַקְּפִיד עַל הַלְּמוּד הַזֶּה מְכַל הַלְּמוּדִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב לא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים מאד מאד למסר את זה ל... גרו יאיר, שהוא ימסר את זה ל... גם יש פה מכתב לרב ... תמסר את זה ל... גרו יאיר, שימסר לו.

מאד מאד שמחתני, שעל ראש השנה הקדוש תביא אתך לאומן את הספר הנפלא "מגן אבות", זה אצלי חדוש שבחדושים, כי הרבה יגעתי וטרחתי על ספר זה יותר משני הפרקים השניים, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שעוד תדפיס כהנה וכהנה, ועכשו אני רוצה לסדר את הפרק השני של "שפת הנחל", אני מאד מקנה שלחך זה נוכל להדפיס לפחות שני פרקים, מלבד זאת אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא להדפיס את ספר "גנוי המלך" — פרוש על מגלת אסתר על כל פסוק ופסוק, ובסוף הספר נדפיס את כל הקונטרסים השייכים לפורים.

אין לתאר ואין לשער את גדל השמחה שיש לי, שאתם מזכים את הרבים, ובפרט שלאט לאט יוצאים כרך אחר כרך ספרים משו"ת "אשר בנחל", שזה עולה אצלי על הכל. ומי יתן, שנחזיק בשנה זו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב לב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים, כ"ב אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות ללבי לטוב כל הימים, ר' ... גרו יאיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַעֲגֻמַת נֶפֶשׁ שְׂיִשׁ לִי, שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְהַצְטַרֵף אֵלֵינוּ לְנִסְיַעַה הַקְדוּשָׁה לְעִיר אֹמֵן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, עִם כָּל זֹאת אָנִי מְקַוֶּה וּמִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּכַל לְהִיּוֹת עִמָּנוּ, וְעַל-כָּל-פָּנִים תִּרְאֶה לְהִתְקַשֵּׁר אֶל הַקְּבוּץ הַקְדוּשׁ שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים וְאֶל כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי בְּאַמַּת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר עִם כָּלל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַתְּפִלָּה, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נה), וְכֵן צָרִיךְ לְהִתְקַשֵּׁר אֶל כָּל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹרֵנוּ, וְלְכָל הַצְדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים שׁוֹכְנֵי עֶפְרָי, כַּמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'); כִּי כְּשֶׁמִּתְקַשְּׂרִים אֶל כָּל הַצְדִּיקִים וְאֶל כָּל עַם יִשְׂרָאֵל, עַל-יְדֵי-זֶה הַתְּפִלָּה נִשְׁמַעַת וְנִתְקַבֵּלֶת. וְכַמּוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רלט), שֶׁעַקֵּר הַדְּבֹר הוּא רַק מִחֲמַת שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וּמִחֲמַת זֶה הָאֲרִיז"ל תִּתֵּן לְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ" לְפָנֵי הַתְּפִלָּה, כִּי אֵי אֶפְשָׁר שֶׁהַתְּפִלָּה תִּעָלֶה לְמַעְלָה, אֲלֹא עַל-יְדֵי שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלַעֲזוֹר אֶחָד לְשָׁנֵי.

רְאֵה לְהַדְבִּיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ, וְנִפְשֵׁי קְשׁוּרָה בְּנִפְשָׁךְ, וְאֲנִי לֹא שׁוֹכַח מִמֶּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה וּמִצְפֶּה שֶׁסוּף כָּל סוּף תִּעָלֶה לְגְדֹלָה גְּדוּלָה מְאֹד.

הַעֲקֵר אֶל תְּהִיָּה שְׁבוּר, אֲלֹא הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הַכְּבוֹד הַמְדַמָּה, כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר וְכוּ', שֶׁהִפֵּל לִיצְנוּת אַחַת גְּדוּלָה, כִּי יָמִינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, כִּי אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פָּרָשָׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יָמִינוּ עַל הָאָרֶץ", וְהִלּוּאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כֶּתֵל אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֲלֹא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשַׁעַה שֶׁהוּא עָף, כָּל-כֶּף פּוֹרְחִים הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ שָׁם, וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים צ'): "יָמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׁבָעִים שָׁנָה", וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן סא), שֶׁהַשְּׁבָעִים שָׁנָה פּוֹרְחִים כְּרַבֵּעַ שְׁעָה, וְכַמָּה פָּרַח לָנוּ כְּבָר מִהֲרַבֵּעַ שְׁעָה, בְּשָׂבִיל עוֹד חֲמֵשׁ אוֹ שֵׁשׁ דְּקוֹת שְׁנֹשָׂאֵר לָנוּ, כְּדֹאֵי לְבָלוֹת וְלִבְטֵל וְלִהְפָּסִיד אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם

הָבֵא גַם יַחַד?! וְלִכֵּן רָאָה רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה אֶפְלוּ שְׂיֵהִיו לָךְ זְמַנִּים שְׂיֵהִיו לָךְ חֶשֶׁךְ, וְתַפֵּל בְּדַעְתְּךָ וְכוּ', עַל-יְדֵי הַדְּבִיב שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תִּזְכֶּה לְהַזְכִּיר אֶת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְנּוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עח):

"כִּי מְדֵי דְבָרֵי בּוֹ זְכוּר אֲזַכְּרֶנּוּ עוֹד", הַדְּבִיב מְזַכֵּיר אֶת הָאָדָם אֶפְלוּ בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטוֹנָפִים שֶׁנִּפְּל לָשֶׁם; וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ רַק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב מִזֶּה. וְהַעוֹלָה עַל הַכֵּל, בְּשַׁעַה שֶׁאַתָּה מְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, תִּגְּלֶה וְתִפְרָסֵם לְכֻלָּם אֶת הַשְּׂגָחַתוֹ הַפְּרִטִי פְּרִטִית, כִּי זֶה הַתְּכֵלִית שֶׁל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא צָרִיךְ לְגַלוֹת לְכֻלָּם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְתְּדִיר אֲמוּנָה בְּזוּלוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּהִיָּה לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל גְּאֻלָּה, שֶׁתִּצָּא מֵהַגְּלוּת שְׁלֶךְ, וְתִתְאַחַד חֲזָרָה עִם בְּנֵי מִשְׁפַּחְתְּךָ, וְתִרְוֶה רַב גַּחַת דִּקְדָּשָׁה מְכֹל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּלֵב וְנַפֶּשׁ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵב לֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נְצִיכִים, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאִי גִבְרָא רַבָּה וַיִּקְרָא, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

לְכַבוֹד הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּאַתִּי לְאַחֵל לְכַבוֹדוֹ שָׁנָה טוֹב וּמְתוֹקָה שָׁנָה שֶׁל הִרְבָּצַת הַתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם בְּרִיאוֹת שְׁלָמָה וְנִהוּרָא מְעֻלָּא, וְיִתְרַבֶּה גְּבוּלְכֶם בְּתַלְמִידִים, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם לְשָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים וְשְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְרַעוּת, וְיִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּגִלּוּי שְׂכִינָה וּגְאֻלָּה שְׁלָמָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה...

לב לד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַאִי גְבָרָא יְקִירָא, אִישׁ חֵיל וְרַב פְּעָלִים, גָּאוֹן יִשְׂרָאֵל וְקִדּוּשׁוֹ, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, בְּאַתִּי לְאַחַל לְהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל גִּלּוּי שְׂכִינָה, שְׁנִזְכֶּה לְגִלוּת אֶת הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, "וַיִּדַע כָּל פֶּעוּל כִּי אַתָּה פִּעֲלָתוֹ, וַיִּבִּין כָּל יִצוֹר כִּי אַתָּה יִצְרָתוֹ".

הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם אֶף טוֹב בְּחַיֵּיכֶם, וְיִתְקַבְּלוּ דְבוּרֵיכֶם בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּגִלּוּי שְׂכִינָה וּגְאֻלָּתָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַח לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה...

לב לה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרַב הַגָּאוֹן, יְדִיד גִּפְשׁ, וְיְדִיד כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

בְּאַתִּי לְאַחַח לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמִתּוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל הַרְבֵּצַת הַתּוֹרָה,

שָׁנָה שְׁתּוֹנָה לְחֵבֵר כָּרָךְ אַחַר כָּרָךְ מִסְפָּרָךְ הַנִּפְלָא "הִלְכָה בְרוּרָה",
כָּכֹר יֵצֵא חֶלֶק ב', וְזֶה נִפְלָא מְאֹד מְאֹד, הַמְשִׁיךְ בְּדַרְךְ זֶה, וְ"לֶךְ
בְּכַחֲךָ זֶה וְהוֹשַׁע אֶת יִשְׂרָאֵל", כִּי זֶה לְקוּט נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד,
וְחִדּוּשִׁים יִקְרִים, וְאֶחֱיִנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי תוֹרָה יִהְיוּ מִזֶּה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתַּהֲיֶה לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה
שֶׁל בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יָדֶיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרֹת
טוֹבוֹת.

הַמֵּאַחַל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לֵב לֹו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁפַדְיָרָה שְׁלִי לֹא יִישְׁנוּ רַק גְּבֵרַת
... תַּחֲיָה, וְכֵן גְּבֵרַת ... תַּחֲיָה, וְכֵן ... תַּחֲיָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁיִהְיֶה
שֵׁם יְלָדִים קְטַנִּים שְׁיַעֲשׂוּ לְכֹלוֹךְ וְכוּ', כִּי הִרְבֵּה הַשְּׂקָעָנוּ בְּדִירָה.

בְּמִבְנֵה שֶׁל הַיְשִׁיבָה שֵׁם רוֹצֶה לִישֵׁן גְּבֵרַת ... עִם הַיְלָדִים שְׁלָה,
וְאֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׁרוּצָה לְהַצְטָרֵךְ לִישֵׁן שֵׁם אִתָּה, כְּדֵי שְׁלֹא יִהְיֶה לְבַד,
וְכֵן רְצִיטִי שְׁכֵמָה גָּשִׁים יִישְׁנוּ בְּמִבְנֵה שֶׁל הַכּוֹלֵל, כִּי אֲסוּר שְׁיִהְיֶה
הַמְקוּם הַפָּקֵר.

תַּעֲמֹד חֲזַק עַל ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁיִזְדַּרְזוּ עִם הַעֲבוּדָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה
שְׁכָּבֵר תִּזְמִין אַחַר רֹאשׁ הַשָּׁנָה הַיְלִוּוֹת וְהַמְרָאוֹת, כְּדֵי שְׁכָּבֵר
בְּתַחֲלַת חֲשׁוֹן יִהְיֶה הַכֹּל גָּמוּר.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שִׁיְהִיָּה לָךְ רב נחת מְּכַל יוֹצְאֵי חֲלָצִיךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמְחוֹת.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב לז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים, כ"ב אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, אֲבָל אַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׁמֹרֵב טְרַדוֹתֵי הַרְבּוֹת, קֶשֶׁה לִי מְאֹד לַעֲנוֹת לָךְ עַל כָּל מִכְתָּב, וּבִפְרָט שְׁבִשְׁבוּעוֹת הָאֲחֵרוֹנִים הִיָּתָה לִי הַרְבֵּה עֲגָמַת נֶפֶשׁ וְצַעַר וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' בִּיבְנָאֵל, עִם מִשְׁטָרָה וְכוּ', וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יֵעֹזֵר, שְׁכַבֵּר יִמְתְּקוּ מֵעֲלִינוּ כָּל הַדֵּינִים.

הַעֲקָר צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחַי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה נִזְכָּה לְהִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינִים.

מִפְּנֵי טְרַדוֹתֵי הַרְבּוֹת, שְׂאֲנִי נוֹסֵעַ בְּעוֹד יוֹם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, הַהִכָּרַח לְקַצֵּר.

פֶּה תִקְבַּל עֲמוּד אֶחָד מִסִּפְרֵי "תָּא שְׁמַע", שֶׁהוּא פְּרוּשׁ עַל כָּל מֵאֲמָרֵי הַבַּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע.

המאחל לך שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה...

לב לח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נֶצְבִים, כ"ב אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל גְּבֻרַת ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר לֵב לט בְּנַחֵל רַכֵּג

בְּאֵתִי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׁתִּהְלֶה לְאֵל, הִחַלְפָנוּ מִנְהֵלֶת, וְלִקְחָנוּ אֶת
גְּבֻרַת ... תַּחֲנִיָּה, שֶׁהִיא יוֹתֵר בְּעֵנְיָנִים, וַיְכוּלָה לְהִסְתַּדֵּר עִם כָּל
הַמּוֹרוֹת, אֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ
לְהַחֲדִיר בְּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה וּבִטְחוֹן, וְשִׁיבָנוּ בְּתִים נְאֻמָּנִים לְעַם
יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שְׁנַת חַיִּים וּבְרָכָה
וְשָׁלוֹם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב לט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שֵׁנִי לְסֵדֶר נְצֻכִים, כ"ב אֱלוּל ה'תשס"א.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל גְּאוֹן הַגְּאוּנִים,
שׁוּר הַתּוֹרָה רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

לְקַרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְהוֹד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ שָׁנָה
טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל הַרְבֵּצַת הַתּוֹרָה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָכֶם בְּרִיאוֹת שְׁלֵמָה וַיְנַהֲרָא מַעֲלָא,
וַיִּתְבַּדְּרוּן הַלְכוּתֵיךְ בֵּין כְּתָלֵי בֵּית־הַמִּדְרָשׁ וּבְכָל תְּפִוצוֹת יִשְׂרָאֵל.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתְפִלָּתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְאַחֲדוֹת וְרַעוּת
וְשָׁלוֹם, שֶׁנִּזְכָּה כְּבָר לְרִאוֹת גְּלוּי שְׁכִינָה וּגְאֻלָּה שְׁלֵמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לב מ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר נִצְבִים, כ"ב אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהִבִּין, שְׁלִי אֵין שׁוֹם עֶסֶק עִם אֶף אָחַד, אֲנִי לֹא רַב עִם אֶף אָחַד, אֵין לִי שׁוֹם מִחֻלְקַת עִם אֶף אָחַד, כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי אֵין לִי כְּלוּם, וְאֲנִי לֹא צְרִיף כְּלוּם וְכוּ', וְכוּ'.

זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲנִי לֹא חוֹלֵק עַל אֶף אָחַד, אֲנִי רַק מִפְּרִסָּם לְכָלִם, כִּי אִם אָדָם יְכוֹל לְדַבֵּר נִגְדַּד נְסִיעָה לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְרַבְּנוּ ו"ל בְּאוּמָן, וְשֵׁלֹא כְּדָאִי לְנִסְעַ לְרַבְּנוּ ו"ל, הוּא סֵתָם רִיק וּפּוֹחֹז, כִּי מִי שֵׁיִשׁ בּוֹ עוֹרֵק שֶׁל בְּרִסְלָב, הוּא לֹא יִחַשֵׁב לְדַבֵּר דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אִם רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם כָּלוּ עוֹמְדִים עַל הָרֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, אֵיךְ יְכוּלִים פְּחוּתִים כְּמוֹנוֹ לְהִמְנַע, בְּשִׁבִיל טְעָמִים שֶׁל הֶבֶל וְכוּ'? !
הָאִם בִּירוּשָׁלַיִם חֶסֶר פְּרִיצוֹת? ! הָאִם בְּאֶזֶר בְּנִין מִשְׁרַד הַחֲנוּף חֶסֶר פְּרִיצוֹת וּבִגְדֵי שַׁחַת וְכוּ', וְזֶה סְמוּךְ וְנִרְאֶה לְבֵית-הַפְּנִסֵּת בְּרִסְלָב, וְהָאִם חֶסֶר פְּרִיצוֹת בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּכָלִל, שֶׁהַכְּנִיסוֹ גּוֹיִים לְטַמְאוֹת אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל? ! וְלָכֵן אֲנִי יוֹצֵא נִגְדַּד מִי שֶׁחוֹלֵק עַל הַנְּסִיעָה לְאוּמָן מִפְּנֵי טְעָמִים כְּאֵלוֹ וְאַחֲרֵים... וְאוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמְחַלֵּשׁ אֲבָרְכִים יִקְרִים לְנִסְעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל !

וְאוֹדוֹת וְכוּ', זֹאת עֲלֶיךָ לְדַעַת, כְּשֶׁמְדַבְּרִים נִגְדַּד אָחַד מִנִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שְׁמָה מְקוֹם הַקְּלָפוֹת, כִּי כָּף אָמַר רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן טו): בְּמְקוֹם מְרִיבָה — שְׁמָה הַשְּׁטָן; וְלָכֵן רַבְּנוּ ו"ל לֹא נִמְצָא בְּכָלִל ב... כִּי אִם אוֹמְרִים שְׁעוֹדוֹת הַמְּזוּרַח לֹא יְכוּלִים לְהִפְגִּס שְׁמָה, מִי אוֹמֵר שֶׁרַבְּנוּ ו"ל נִמְצָא שְׁמָה? !

הַיּוֹצֵא מִדְּבָרֵינוּ, לִי אֵין שׁוֹם עֲנִין עִם אֶף אָחַד, וּמָה גַם עֲלִי לְהִגִּיד לָךְ, שְׁאֵין לִי שׁוֹם גְּבָאִים, וְאֵין לִי כְּלוּם, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ

אותך, שלא כדאי להפגס במחלקת לא לכאן ולא לכאן, וצריכים רק לברח אל הקדוש-ברוך-הוא.

אני מבקש אותך טובה, היום נתנו לי שני ספרים נפלאים ונקראים: "חכמת התורה" מהאיש האלקי נורא מאד רבי שלמה קלווגר ז"ל, וזה על התורה, ונתנו לי כרך ג' וד' על פרשיות לך-לך וירא, חסר לי א' וב' על פרשיות בראשית ונח, וכנראה שעל כל פרשה יש ספר, וזה דבר מאד מאד נפלא, אם אתה יכול להשיג לי את זה, ולקחת את זה לאומן, אז אהיה לך אסיר תודה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב מא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד, שותה ממי הנחל זי"ע ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לזכור, אשר אין עוד דבר יותר גדול מלהיות אצל רבנו ז"ל בראש השנה, ועל דבר זה מתפשט הסמ"ך-מ"ם בכל מיני מניעות לעכב את האדם שלא יגיע על ראש השנה, וצריכים למסור את נפשו פשוטו כמשמעו להיות על ראש השנה אצל רבנו ז"ל בעיר אומן דיקא, אשר רק שם הוא הקבוץ, ואם אי אפשר מאיזו סבה שהיא לבוא, אז כל מקום ששם אנשי שלומנו מתקבצים, שם הוא הקבוץ — כך אמר מוהרנ"ת ז"ל, שכל מקום שיש עשרה אנשים מאנשי שלומנו, ראוי לנסע מסוף העולם ועד סופו להיות אתם. ואת זה הוא דבר על ראש השנה. אם רבנו ז"ל אמר (חיימוהר"ן, סימן תה) השם יתברך נתן לי זאת במתנה, שאני יודע מהו ראש השנה, לא מבעיא אתם כלכם בודאי תלויים בראש השנה שלי, אלא אפלו כל העולם כלו תלוי בראש השנה שלי, אזי אין

שום מניעה ועפוב שיכול לעכב את האדם מלבוא אליו אל ראש השנה.

עם כל זאת רואים הרבה פעמים, שיש לאדם מניעות, כגון: מישהו בבית האסורים, או שאין אגיה או שאין אורון, ואפלו שאדם רוצה לשבר את המניעות שעומדות עליו כחומת ברזל, עליו להשתוקק ולבקש ולהתחנן אליו יתברך, שרוצה להיות אצלו בראש השנה, ואז עם תפלה ובקשה ורצונות חזקים יוכל לשבר את הכל, העקר לא להתיאש.

ועם כל המניעות והעכובים שמעכבים את האדם שלא לנסע, עליו לא להשבר, אלא להיות עם עשרה מאנשי שלומנו יהיה במקום שיהיה, ואף אחד לא יכול להגיד שהמקום שלו יותר טוב מהמקום השני, כי הקבוץ הוא באומן, ואם לא יכולים להגיע לאומן, כל מקום שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו, שם הקבוץ וזה ברור, ואין על זה ספק ספיקא, ויש ברור בדבר זה על ידי מוהרנ"ת ז"ל, שהקבוץ הוא באומן, ואם לא, אז בכל מקום שיש עשרה מאנשי שלומנו, ושלא יבלבלו לה את הדעת והמח, ומכל שכן שלא יבואו אלה שמתלבשים את עצמם בלבוש של יראת שמים, ויגידו שלא צריך לנסע לאומן, זה הכל שקר ודמיונות שבא מהעוונות.

רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קנב): כדי לבוא אל הצדיק, מתפשטים כל המניעות, והרבה פעמים מביאים ירא שמים, ושמים אותו על הפתח, שיעכב לא להפגס אל הצדיק, כי מניחים אצל הדלת אחד שנקרא ירא שמים, שיעכב שלא יגיעו אל הצדיק; ולכן אל תסתפל על אף בריה שבעולם, ובכלל בזה העולם לא יכולים לדעת מיהו בן ירא שמים ומיהו לא ירא שמים, ולכן אל תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם, ותעשה כל מיני מאמצים שבעולם ולבוא אל רבנו ז"ל אל אומן על ראש השנה.

אנחנו צריכים לפעל שנה טובה אצל רבנו ז"ל, כי העקר בזה

העולם רק קדשת וטהרת המחשבה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריא), וזה מקבלים רק אצל הצדיק בראש השנה, כי אם אדם רואה טוב, ומסתפל טוב, אז יש לו טוב. ולכן תשתדל לבוא אל רבנו ז"ל על ראש השנה, ואז תזכה לשנה חדשה והתחדשות חדשה, ותזכה לשמש את רבנו ז"ל כל השנה, כי מי שמשמש את רבנו ז"ל כל השנה, יש לו זכות מאד גדולה להגיע אל ציון רבנו ז"ל; כי באמת לפי גדלת רבנו ז"ל ולפי גדלת הראש השנה, לא כל אחד ראוי לזה, אבל מי שזכה לשמש את רבנו ז"ל כל השנה, אפלו אם לא ראוי לזה — יזכה לזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך שנה טובה ומתוקה...

לב מב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר נצבים, כ"ה אלול ה'תשס"א.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות לנסע אל ציון רבנו ז"ל, יש דבור ממוהרנ"ת ז"ל, שאמר כשרצה לנסע לארץ ישראל בזו הלשון: "הים לא יגיע לברסלב, אזי קדם אני צריך לנסע אל הים, ואחר-כך אני אראה מה לעשות", באמור קדם צריכים פסיעה ראשונה, הים הוא באודסה, מעיר ברסלב עד אודסה לוקח עם עגלה וסוסים לפחות שבוע, אז קדם כל נוסעים על הים, ואחר-כך מחכים על אגנה. כמו-כן בכל עניני נסיעה שאדם צריך לנסע אל רבנו ז"ל, צריכים להתחיל מהקל אל הכבד, אבל קדם כל צריכים להתחיל וכו', קדם הולכים ואחר-כך מגיעים. ואם תלך ככה, אז תגיע אל ציון רבנו ז"ל. העקר שיהיו לך רצונות חזקים, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

אָנִי מְאֹד מְקוּוֹה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיחַ אוֹתִי וְלֹא תִתְחַרֵּט —
 לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל יְהִיָּה מִה שְׂיִהְיֶה
 וְאֵיךְ שְׂיִהְיֶה, וּמִוֵּהֲרִנֵּת ז"ל אָמַר פְּעַם: אֶפְלוּ יִהְיוּ כָּל הַכְּבִישִׁים
 מְלֵאִים סְפִינִים חֲדָיִם, רְאוּי לְגַלְגֵּל אֶת עֲצָמוֹ וּלְהִגִּיעַ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ
 ז"ל; כְּאִמּוֹר שְׁצַרִּיכִים לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת. וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
 לְשַׁבֵּר אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת, וְאִף שֵׁישׁ לְאֶדָם חֲלִישוֹת הַדַּעַת וְקִטְנוֹת
 הַמַּחֲזִין, הַפֶּסֶד כֶּסֶף וְעִגְמַת נֶפֶשׁ, שְׂאִינוּ רוֹאֶה שׁוֹם מוֹצָא, אֲנַחְנוּ
 צְרִיכִים לְהִשְׁתַּוְּקֵק לְהִגִּיעַ אֶת צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל מַחִיר. וְאִם תִּהְיֶה
 חֲזֹק בְּזֶה — אִזּוּ תִּגִּיעַ. רַק חֲזֹק וְאַמִּץ, כִּי סוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׁתִּזְכֶּה
 לְהַפְּלֵל בְּכְבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה...

לב מג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר נִצְבִּים, כ"ה אָלוּל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר,
 סֵגֵן הַשָּׂר ...

בְּאִתִּי לְאַחַל לָךְ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל בְּרִיאוֹת וְשְׁלוֹם
 וְאַהֲבָה.

הָאֶסוֹן שְׁקָרָה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית מְרֹאָה לָנוּ אֵל מִה הֶסְתוֹת יְכוּלוֹת
 לְהִבְיֵא, עַד הֵרֵס וְחָרַבְּן וּרְצִיחָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. לְכֵן אָנִי מְאֹד מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, יַעַן שְׁכָל הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ שְׁמוֹנֶה מֵאֲתִים וְשִׁשִּׁים גְּבָרִים,
 יוֹצְאִים עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן לְמַדִּינַת אוּקְרַאִינָה, וְיִשְׁאַרוּ רַק
 הַנְּשִׁים וְהַיְלָדִים, אִם תּוּכַל לְבַקֵּשׁ אֶת מְפַקֵּד מִשְׁטַרְתַּת טְבָרְיָה,
 שִׁישְׁלַח גִּידַת לְשֹׁמֵר עַל הַסֶּדֶר, שְׁלֹא יִהְיוּ הֶסְתוֹת מִהַגּוֹרְמִים, שְׂאִין
 בְּרֹאשֵׁיהֶם רַק עֲנִין פּוֹלִיטִי, וְאַהֲיָה לָךְ אָסִיר תּוֹדָה.

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי

אֲשֶׁר

לב מד — לב מה

בַּנְחַל

רכט

שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שְׁתִּהְיֶה לְךָ בְּרִיאוֹת הַטּוֹבָה, וְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה...

לב מד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ה אֱלוֹל ה'תשס"א.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שְׁתִּישְׁנִי בְּדִירָה שְׁלִי בְּשִׁבְתּוֹ וְעַד אַחַר רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּשִׁבִיל שְׂיֵרָאוּ שְׂיֵשׁ נוֹכַחוֹת בְּמִקּוֹם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר עַל הַמִּקּוֹם.

רַק תַּתְחַזְּקִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלְכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֲנִי אֶתְפַּלֵּל בְּשִׁבִילְךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, וְאֲנִי נוֹתֵן לְךָ תוֹדָה עַל הַהִשְׁתַּדְּלוֹת שְׁתִּהְיֶי בְּדִירָה שְׁלִי, כִּי אֶת עוֹשֶׂה עִמִּי חֶסֶד שְׁנִשְׁמַר הַבְּנִיָּן, וְתִשְׁמְרֵי אֶת וִידִידוֹתֶיךָ, שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ זְרִים שָׁמָּה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה...

לב מה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשִׁי עֶרְב־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיִּלֶךְ (שִׁבְת שׁוֹבָה), ד' תִּשְׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁזַכִּינוּ לְהִיּוֹת עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶצֶל רַבְּנוּ

ו"ל, איזו זכות זו, אין מלים לפרש, אבל דבר אחד אני מכרח להגיד לכל אנשי שלומנו, שמגיע לכם "יישר כח" גדול מאד, כי בלי תפלתכם שהתפללתם על ציון רבנו ו"ל, שאזכה להגיע, אני בטוח שלא הייתי מצליח להגיע, כי גדל המניעות שהיו לאנשי שלומנו בארצות-הברית, זה לא נתן לספר כלל, הגבול היה סגור בחומת ברזל בלי שום גזמה כלל, דבר ראשון — לא היה בהסטוריה של ארצות-הברית דבר כזה, כי פה לא רגילים לדברים כאלו, שישבתו כל המדינה כלה בלי יוצא מן הכלל, ולכן כל מי שבא מארצות-הברית בא במסירות נפש הכי גדול ובנסי נסים, ודבר שני — אפלו אלו שכן הצליחו לצאת, זה היה מעוט שבמעוט, כי גם הגויים רצו לצאת, ואלו הטיסות שהתחילו לטוס, היו מלאות עד אפס מקום, ומה שזכיתי להיות אתכם, אני בטוח שזה היה רק התפלות שלכם שהתפללתם עלי אצל ציון רבנו ו"ל, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תתפללו עלי ועל בני ביתי, כי אני צריך לישועות גדולות, והעקר תתפללו עלי, שאזכה לגור ביבנאל, וביחד נבנה את הקהלה בקדשה ובטהרה, ולחתן את הילדים שלנו קדם שיגיעו מה זה חטא, וזה כל רצוני. ואם לא באתי לזה העולם רק בשביל זה, כבר היה כדאי.

זכרו היטב את גדל הטובות שקבלתם ממני, שמסרתי את נפשי לחתן את ילדיכם על אף כל המסירות שהיו עלי וכו', וכל המשפטים וכו', ועם כל זאת זכינו לראות במו עינינו בראש השנה אצל ציון רבנו ו"ל עשרות אברכים צעירים שזכיתי לחתן, וזה כל הנחת-רוח שלי, שאני יכול להכניס טהרה בין נשמות ישראל, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שגזכה להמשיך בדרך זו, אבל אני מאד מבקש אתכם, שתעזרו לי בענין חנוף הילדים שלכם, וזכרו היטב, שהחנוף מתחיל אצל עצמו, כי אם אדם מתנהג בדרך ארץ ובישר ובאהבה, ומתרחק מגנבות ושקרים וכו', ובא להתפלל בצבור דיקא שלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית וכו', ואינו מדבר בשעת התפלה וכו', זה מה שהבן רואה מהאבא, וזה מה שהוא מחקה. ולכן החנוף מתחיל אצל עצמו. ולכן ראו לקחת את עצמכם

בִּידִיכֶם, נִכְנַסְתָּ שָׁנָה חֲדָשָׁה, באו וְנַעֲשֶׂה הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּנְקַבֵּל עַל עֲצֵמֵנו קְבִלוֹת חֲזָקוֹת לְבוֹא בְּכָל יוֹם לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת דִּיקָא, וְלֹא לְדַבֵּר שָׁם שׁוֹם דְּבָרִים בְּטָלִים, וְאִז גַּם הַיְלָדִים יֵרְאוּ מִכֶּם וְכֵן יַעֲשׂוּ. וְכֵן עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עֲצֵמֵנו לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּאִפְּן שְׂיִתֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת הַחַיִּים, שְׁנֹזְפָה בַּשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה לְסִיִּים הַרְבֵּה סִיּוּמִים: מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדָרַשׁ, הַלְכָה וְכוּ', וְכוּ', בְּאִפְּן שְׁנֹזְפָה לְהַגִּיעַ עוֹד פַּעַם אֶל רַבֵּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה עִם סִיּוּם הַש"ס, וְסִיּוּם ד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עָרוּף וְכוּ', וְלָכֵן מַה טוֹב וּמַה נָּעִים לְהַתְּחִיל כְּבָר שְׁעוֹר בַּש"ס וְסֹדֵר בְּד' חֲלָקֵי שְׁלַחַן עָרוּף, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, וְלֹא יִהְיֶה שׁוֹם פְּגַע וּמִשְׁחִית וְכוּ' בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲלֵא כָּלֵם יִהְיוּ שְׁמוּרִים, וְעַל זֶה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל הַרְבֵּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָמֵים אֵלּוּ.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בַּעֲדֵכֶם, שְׂתַּהֲיֶה לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁחָחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם וּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לב מו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיִּלָּךְ (שַׁבַּת שׁוּבָה), ד' תְּשָׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכוּן קְבִלָּתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

קְבִלָּתִי מִכְתָּב מְעוֹרָף-דִּין, וְאֲנִי בְּכָלֵל לֹא יוֹדַע מַה זֶה, וְאֲנִי

מְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִהְיוּ לָנוּ צְרוּת חֲדָשׁוֹת, מְסֻפֵּיק לָנוּ הַצְרוּת הַיְשָׁנוֹת, מִי צָרִיךְ צְרוּת חֲדָשׁוֹת, חוֹבוֹת חֲדָשִׁים וְכוּ', וְלִכֵּן אֲנִי אֲדַבֵּר אִתְּךָ אַחֵר הַשַּׁבָּת.

גַּם בְּעֵינַי קְרוּסָלָה שְׁאָמַר יְדִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי רוֹצֵה לְהִתְקִין אֶת זֶה, וְזֶה יַעֲזֹר שְׁאֲנָשִׁים יִשְׁלְמוּ לְמַקְוֶה, שְׁלֹא יִהְיוּ לָנוּ חוֹבוֹת כָּל-כָּף גְּדוֹלִים עַל מַיִם וְחֲשָׁמַל וְגו'.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, הִיִּינוּ אֶצֶל רַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵחַ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְכַרְח לְקַצֵּר, מִפְּנֵי זְמַן הַשַּׁבָּת.

הַמְּאַחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב מז.

בְּעֵזַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, וְ תִשְׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּסַּע דְּחוּף אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלִגְבוּת מִמֶּנּוּ אֶת הַטְּשָׁעַק עַל סֵךְ שְׁלֵשׁ-עֶשְׂרֵה אֶלְף אַרְבַּע מֵאוֹת ש"ח, כִּי זֶה מְאֹד נְחוּץ לָנוּ לְשֵׁלֵם לְבֵית-הַמִּשְׁפָּט, עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה, כִּי אִם חֵס וְשְׁלוֹם, לֹא נִשְׁלַם, נִהְיֶה בְּצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, יִשְׁמְרֵנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁכַבֵּר תַּסַּע לְשֵׁם, וְתִגְבֶּה מִמֶּנּוּ אֶת הַכֶּסֶף, וְתֵן לוֹ תוֹדָה בְּשָׂמִי מַעֲמֵק הַלֵּב, שֶׁהֲצִיל אוֹתִי מִהַצְרוּת וְהַבוּשׁוֹת, וְרָאָה לְמַסֵּר אֶת הַכֶּסֶף לְיְדֵידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, גִּבְּאֵי הַצְדָּקָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁתַּפְּקֵד בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, וְחִזְקָה לְהַפְּיֵץ כָּל יְמִיךָ אֶת אוֹרוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לב מח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב" הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, "עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאַתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, שְׁמָעוּ
אֵלַי וְיִשְׁמַע אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

א. רְצִיתִי מְאֹד הַיּוֹם בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבְעָה, שְׁיָבוֹאוּ כָּל
הַנְּשִׁים אֶל "הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר דְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד
מְאֹד מֵה שְׁשִׁיף אֶל הַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

ב. בַּיּוֹם שְׁנֵי בְּלִילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי, אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵל
אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁיָבוֹאוּ לְ"הַיְכָל-הַקְּדוֹשׁ", כִּי אֲנִי צָרִיךְ לְדַבֵּר אֶתְכֶם,
דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים שְׁשִׁיכִים לַיּוֹם הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, יוֹם הַדִּין
הַבָּא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׁאַחַד יִמְסַר לִשְׁנֵי, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ
לְהַמְשִׁיךְ קְהֵלְתֵנוּ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמְרֵנוּ וְיַצִּילֵנוּ וְיַחְתֵּמְנוּ
בְּחַתִּימָה טוֹבָה.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַתִּימָה טוֹבָה...

לב מט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד הַצְּטַעַרְתִּי, שְׁלֹא זָכִיתָ לְהִיּוֹת אִתָּנוּ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה

בְּאוֹמֵן, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַל הַתְּקוּנִים
שֶׁבְּלֵת בִּיבְנָאֵל, הָיוּ מִמֶּשׁ כְּמוֹ שֶׁהֵייתָ בְּאוֹמֵן בְּלִי שׁוּם סִפְקָ, כִּי
אִתָּה הֵייתָ אָנוּס, וְאָנוּס רַחֲמָנָא פְּטָרִיהּ, וַיְמַה גַּם שֶׁהַתְּפִלָּתִי הִרְבֵּה
בְּשִׁבְלֵךְ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

בְּיוֹם רֵאשׁוֹן דְּבַרְנוּ הִרְבֵּה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע"ח,
מַעֲנִין הַתְּבוּדוֹת וְגִלּוּי אֱלֻקוֹת וּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וְכוּ', וּבְיוֹם ב' דְּבַרְנוּ
הִרְבֵּה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד, מַעֲנִין מִצְוֵה גְדוּלָה
לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה, וּבַפָּרָט אֵלּוּ שְׂזָכוּ לְהֵיוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ
הַשָּׁנָה, רְאוּי לָהֶם לְהֵיוֹת בְּשִׁמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, וְהֶאֱרַכְנוּ בְּדַבּוּר
כְּדַרְכֵּנוּ, וְאֲנִי בְּטוּחַ שֶׁאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יַחְזְרוּ לָךְ מֵה שֶׁדַּבַּרְתִּי, וְכֵן
הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ יַחְזְרוּ לְפָנֶיךָ מֵה שֶׁדַּבַּרְנוּ.

בְּשַׁבַּת זוֹ דְּבַרְנוּ הִרְבֵּה בְּלִיל שַׁבַּת עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז', שֶׁהַצְּדִיק עֵקֶר שְׁלֵמוֹתוֹ הוּא לֹא רַק
שְׁעוּלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, אֲלֵא גַם כְּשִׁיּוֹרֵד לְמַטָּה לְמַטָּה, וְהֶאֱרַכְנוּ
בְּזוֹה, וְכֵן בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית דְּבַרְנוּ הִרְבֵּה עַל-פִּי הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו', שַׁבַּת-שׁוּבָה צְרִיכִים בְּקִיאוֹת גְּדוּלָה מְאֹד,
לְהֵיוֹת בְּקִי בְּרִצּוֹא וּלְהֵיוֹת בְּקִי בְּשׁוּב, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל עוֹבֵר עַל
בְּנֵי-אָדָם מֵה שֶׁעוֹבֵר, צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְהַרְפַּתְקָאוֹת, אֲשֶׁר לֹא
צָפָה עַל זֶה, וְלִכֵּן צְרִיכִים הַתְּחִזְקוֹת חֲדָשָׁה וְלְהַחְזִיק מִעֲמֵד וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר, וְלִכֵּן גַּם אִתָּה רָאֵה לְהַתְּחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר,
וְתִהְיֶה רַק שְׂמִחָה, כִּי גַם אִתָּה הֵייתָ בְּקַבּוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁלָּנוּ בִּיבְנָאֵל,
וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ מִתְּחִלָּה שָׁנָה חֲדָשָׁה,
שְׁנוּזָפָה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתְּכַרִּיז בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שְׁכַל הַנְּשִׁים
תְּבַאֲנֶה הַלֵּילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרִבַּע, כִּי יֵשׁ לִי דְּבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר
אִתָּם, וּמִחַר בְּלֵילָה בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחָצִי, שְׁכַל הַגְּבָרִים יְבוֹאוּ, כִּי יֵשׁ
לִי לְדַבֵּר דְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לִבְנֵי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֵזִינוּ, וְיִתְשַׁרֵּי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה גִיעֵנו וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזַכֵּנוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל עַל
רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְרֵאוי לְנוּ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה עִם זֶה.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּקַּח אֶת עֲצֻמָּךְ בְּיַדְיךָ, לְכַבּוֹד הַשָּׁנָה
הַחֲדָשָׁה, וְתִקְפִיד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֶה,
עֶרְבִית בְּמִגְזֵן דִּיקָא, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, לֹא רוּחַ,
לֹא גֶשֶׁם, וְלֹא שָׁלֵג, וְכו' וְכו'.

וְכֵן רְאֵה לְקַבֵּעַ לְעֲצֻמָּךְ לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעָה, וְכֵן פָּרַק מִשְׁנֵיּוֹת, אוֹ שְׁנֵי פְּרָקִים, וְעַל כָּלֵם דָּף
גְּמָרָא עִם רִש"י, מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְכֵן תִּלְמַד הַלְכָה בְּכֹל יוֹם, וְסִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ אֲפִלוּ חֲמֵשׁ דְּקוֹת
לְסַפֵּר לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׁמַעִיק לָךְ וְכֹל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב כְּמוֹ תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, שְׁהֶאֱדָם
מִתְבּוֹדֵד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם תִּהְיֶה חֲזָק בְּזֶה, אֲזִי יִמְחַל לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל עוֹנוֹתֶיךָ.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִכְנָסִים עִכְשָׁו לְיוֹם הַדִּין הַגּוֹרָא, יוֹם הַכְּפוּרִים, וְלִכְּנֵן
עָלִינוּ לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אֶחָד מִהַשְּׁנַי, וְלִמְחַל אֶחָד לַשְּׁנַי, וְעַל-יַדֵּי-זֶה
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לְנוּ.

הַמְּאֵחַל לָךְ חֲתִימָה טוֹבָה...

לב נא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשֵׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מָאד מָאד אֲנִי שֹׂמַח, שְׁמִסְרַתְּ אֶת נַפְשְׁךָ אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל
לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ וְ"ל בְּהַפְצַת הַסְּפָרִים, וְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים
אָמְרוּ לִי, שְׁעֲשִׂיתְּ מִמֶּשׁ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, שְׁהַשְׁנָה יִשְׁפַע עָלֶיךָ שְׁפַע גְּדוֹל, וְתֵצֵא מִכָּל חוּבוֹתֶיךָ וְצָרוֹתֶיךָ,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לב נב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשֵׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם, תֵּאֱמִינִי לִי,
שְׁאֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב אֶת כָּאֵב לְבָבְךָ, וּמָאד מָאד כּוֹאֵב לִי עַל
צַעֲרֶךָ, וַיֵּשׁ מִה לְדַבֵּר בְּעִנְיַן הַצַּעַר שֶׁלְּךָ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְדַבֵּר אִתְּךָ פְּנִים
אֶל פְּנִים, כִּי יֵשׁ מִה לְתַקֵּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוא יִתֵּן לְךָ שְׁנָה טוֹבָה, וְתִחְדִּירִי בְּפָנוֹת אֲמוּנָה,
כִּי אֵין עוֹד תִּקְוֶה יוֹתֵר גְּדוֹל לְאָדָם כְּמוֹ שְׁמַחְדִּירִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה
בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאַחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לֵב נָג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל הַיְיָנִיק וְחַפִּים ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח,
תְּלַמִּיד יְשִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה".

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹכְשׁוֹ לְפָנַי יוֹם הַכַּפּוּרִים יוֹם הַדִּין, יוֹם הַקְּדוּשׁ
וְהַנּוֹרָא, וְלָכֵן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן נַפְשׁ עִם
עֲצֻמְךָ מִה עָשִׂיתָ כָּל הַשָּׁנָה, וְאִם פְּגַמַּת בְּכַבוֹד אָב וְאִם, תְּבַקֵּשׁ מֵהֶם
סְלִיחָה, וְאִם פְּגַמַּת בְּכַבוֹד הָרַב, תְּבַקֵּשׁ סְלִיחָה. וְהַעֲקֵר תִּקְבַּל עַל
עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, וְאֶפְלוּ שָׁזָה בָּא לְךָ מְאֹד
מְאֹד קָשָׁה, תִּמְסַר אֶת נַפְשְׁךָ עַל זֶה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר חָשׁוּב
מִלְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, שָׁזָה הוֹרֵג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע.

תִּרְאֶה לְהַתְּבַוֵּד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — נִשְׁמַע בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, אֶפְלוּ
חַמֵּשׁ דְּקוֹת הַתְּבוּדוֹת.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְנֶה, וְתִשְׁמַר עַל טְהָרָה
וְכוֹי, וְתִתְפַּלֵּל אֶת הַשָּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית — בְּמִנְיָן
דִּיקָא, וְאִז תִּזְכֶּה לְכָל טוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַתִּימָה טוֹבָה...

לֵב נָד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבִי, יְדִידִי
הַקָּר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

מה אמר לך! בענין הילדים וכו', שפכתה וכו', היום צריכים רחמים בכל העולם, שהילדים יהיו שמורים מן אחרים, ולכן המלמד צריך תמיד להתפלל על הצלחת התלמידים שלו.

בענין מה ששאלת, שרבנו ז"ל אמר לא לדקדק יותר מדי, ולא להתמיר יותר מדי, בודאי אסור לצאת מדיני השלחן ערוך כי הוא זה, וכל הפוסקים שמקלים, יש להם על מי לסמוך, ולכן אם יש פוסק על מי לסמוך לא צריכים לחשש, אבל צריך להיות פוסק שראוי לסמוך עליו, ונדברים שהוא אומר הם עם טעם, ואף-על-פי-כן צריכים רחמים רבים, שנצליח לברר את ההלכה, כי היום יש כבר קצוורי הלכות מרבנים יראי השם, ויש לסמוך עליהם.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שאתה מלמד את ילדי ישראל אמונה, כי אין זכות יותר גדולה מזו, זה החדושים הכי גדולים, שיכולים לחדש בנשמות ישראל אמונה, ומה טוב ומה נעים אם תוכל לדבר גם עם תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר" מפעם לפעם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב נה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר האזינו, ו' תשרי ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

הקדוש-ברוך-הוא יתן לך חן, שתשאי חן בעיני כל ראיך, ובזה תצליחי דרכך תמיד, ואל תדאגי, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ואני

אֲשֶׁר לֵב נוּ — לֵב נוּ בְּנַחֵל רִלֵט

מְקוֹנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּצְלִיחִי, וְאֵל תְּדַאֲגֵי, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לֵב נוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ו' תְּשַׁרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדְּיָנִים, וְיִהְיֶה לְךָ מְאִיפָה
לְהַשִּׁיג אֶת הַמְשַׁכְּנָתָא, וּתְשַׁלְּמֵי אֶת זֶה בְּזִמָּן, וְנִשְׁמַע וְנִתְכַּבֵּשׂ
בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה, שָׁנָה שֶׁל עֶשֶׂר
וְאֲשֶׁר.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב נוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשַׁרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אָהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְאֹד מְאֹד, פֶּה אֶתָּה
רוֹצֶה תּוֹסֶפֶת וְכוּ', וּפֶה אֶתָּה מִתְרַשֵּׁל וְכוּ', אֶתָּה לֹא תוֹפֵס בְּמֶה זֶה
מְדַבֵּר, אִם אֲנִי חָנוּן לֹא נִתְפַּס אֶת הָעֵנִינִים בְּיָדַי, אֲנִי חָנוּן נִהְיֶה בְּכַתִּי
מִשְׁפָּט. הַשְּׁלֵשָׁה שָׁבוּעוֹת שְׁעָבְרוּ עָלֵינוּ צְרוֹת מִהַמְשַׁטָּרָה וְהַנִּיזוֹת,
זֶה הַחֲלָה אוֹתִי, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, שְׁלֵשָׁה שָׁבוּעוֹת לֹא יִשְׁנֵתִי רַק

קצת ביום, והייתי ער כל הלילות, ואתה מדבר כל-כף באדישות, אז מה וכו', עוד פעם נעשה את זה, אני לא מוכן. ולכן אני מאד מאכזב ממך, דברתי עם ... היום, והוא אומר שבכלל לא עשית כלום — לא בשביל המזגן לחדרים, שבשביל זה לא יכולים להרכיב את הדלתות, ולא בשביל החשמל למעלה, ומי יודע כמה זמן זה יהיה, ואני לא רוצה להתעסק עם המשטרה והמשפטים, כל זמן שיכולים למנוע את האי הבנות והאי מחלקת, מה אני צריך את כל הפאב ראש הזה. ולכן אני מאד מבקש ממך, שתזרו הן את המזגן והן את החשמלאי למעלה באולם, כדי שיהיה גמור, כמו שדברתי אתך.

אני מאד מאד מבקש אותך, אל תאכזב אותי, עבדת אתי באמונה עד עכשו — תמשיך ככה.

המאחל לך חתימה טובה...

לב נח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר האזינו, ז' תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... ו... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את הדרך שלכם, העקר תתחזקו ולא תפתדו משום דבר. אני מאד מבקש אתכם, בזמן שאתם קונים רכב, לשמור מאד לא לפל בפח, לא צריכים לקנות רכב ישן, ויהיו אחר-כך בעיות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

לב נט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר האזינו, ז' תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... ו... שיחיו
נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, והרבה התפללתי אצל ציון רבנו
ז"ל עליכם, ואני מאד מבקש אתכם, שתחזיקו מעמד, וששום דבר
בעולם לא יוכל לשבר אתכם, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לכם חתימה טובה...

לב ס.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר האזינו, ז' תשרי ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך הארוך.

אחרי שזכה אותך הקדוש-ברוך-הוא להיות אצל ציון רבנו
ז"ל, את לא צריכה לפחד משום דבר, ובודאי תהיה לך שנה טובה
ומתוקה, ויהיה לכם שפע לשלם את כל החובות, רק אל תפגסי
במתחים ולהתחזק, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

ראי להיות אשה צדקנית, ותחזקי את בעלך שלא יפחד,
והקדוש-ברוך-הוא יוציא אתכם מכל החובות, ותרוו רב גחת מכל
יוצאי חלציקם.

המאחל לך חתימה טובה...

לֵב סָא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵו וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנִין הַדִּיָּרָה, אִם זֶה מְחִיר סָבִיר — תִּלְךָ עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אוֹתְךָ, וְתִצְלִיחַ אֶת הַדְרָךְ שֶׁלְךָ, מֵאֵה אֶלְךָ דּוֹלָר זֶה
מְחִיר מְאֹד מְאֹד גְּבוּהָ, וְהוּא עוֹשֶׂה עֲלֶיךָ שְׁלֹשִׁים אֶלְף דּוֹלָר.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ: "אֵשֶׁה פְּלוֹנִית לְפְלוֹנִי, וּבֵית פְּלוֹנִי
לְפְלוֹנִי", וְהַכֵּל כְּבֹר כְּתוּב בְּשָׂמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ
בְּדְרָךְ הַנִּכּוֹנָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לֵב סָב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵו וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, הַגָּרִים בְּ"יִבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַנִּי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂאֲנִי חֵיב
לוֹ כֶּסֶף, וְהַבְטַחְתִּי לוֹ שְׂאֲנִי אֲשַׁלֵּם לוֹ אֶת זֶה בְּמוֹצָאֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וְלֹא עָלְתָה בִּידֵי, שְׂמִיחָל לִי עוֹד קָדָם יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּדִי שְׁלֹא אֶכְשַׁל
בְּעוֹן גָּזֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ שְׁכָל אֶחָד שְׂאֲנִי חֵיב לוֹ כֶּסֶף,
שְׂמִיחָה קִצְתָּ, כִּי תִכְתֹּב-וּמִיד אַחַר חַג הַסְּפּוֹת אֲשַׁלֵּם לוֹ, וְאֲנִי כּוֹפֵל

בְּקִשְׁתִּי, נָא וְנָא תִמְחַלוּ לִי, שְׁלֹא אֶפְנֶס לְיוֹם הַכַּפּוּרִים עִם עֵוֹן גִּזְלִי,
וְכֵן "מוֹצֵא שְׁפַחְיָךְ תִּשְׁמַר", כִּי פְּשׁוּט לֹא יִדְעֵתִי שְׁאֶקְלַע לְמַצֵּב כְּזֶה
שְׁאֶצְטַרֵּךְ לְתֵת אֶת כָּל הַכֶּסֶף לְקַבְּלָן.

נָא וְנָא מִי שְׂיָכוֹל לְרַחֵם עָלַי, וְלַצֵּאת לְהַפְיֵץ אֶת הַקְּמִיעוֹת,
וְלַזְכּוֹת אֶת גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יַד־יְזַה אֲצֵא גַם אֲנִי מֵהַחֻבוֹת,
אֲהִיָּה לּוֹ אֲסִיר תּוֹדָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לב סג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ז' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים יוֹם לְפָנָי יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים,
אֲשֶׁר בּוֹ דְּנִים אֶת הָאָדָם, וְלָכֵן אֲנִי מְרַגֵּשׁ אַחֲרֵיכֶם גְּדוּלָה לְהוֹדִיעַ
לָכֶם, שְׁלֹא כְּדָאֵי לְשַׁלַּח אֶת הַבֶּן שְׁלָכֶם לִישִׁיבָה אַחֲרֵת חוּץ לְיִבְנָאֵל
לְעַת עֵתָה, כִּי הִישִׁיבוֹת בַּחוּץ מְאֹד מְסַכְּנוֹת עַל צַד הַצְּנִיעוּת, וְקוֹרִים
מְקָרִים מְזַעְזָעִים, וְצָרִיכִים מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים בְּעֵתֵם הַלָּלוּ, כִּי
פֶה בְּיִבְנָאֵל לְכָל הַפְּחוֹת אֲתֶם שְׂמִים עֵין עַל הַבֶּן שְׁלָכֵן, אֲבָל מְחוּץ
לְיִבְנָאֵל מִי יוֹדֵעַ מֵה קוֹרָה שְׁמָה, וְלָכֵן הִיִּיתִי מְחֻזָּק וּמְעוֹדֵד אֲתֶכֶם,
שֶׁתִּשְׁמְרוּ עַל הַבֶּן שְׁלָכֶם, וְכְדָאֵי לְחֻזַּק אֶת הָאֲבָרָךְ ... גְּרוּ יְאִיר,
שֶׁיִּלְמַד עִם הַבֶּן שְׁלָכֶם, וְכֵן לְחֻזַּק אֶת הַמְּלַמֵּד שְׁלָהֶם ר' ... גְּרוּ יְאִיר.
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּירוּ רַב נַחַת מִמֶּנּוּ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצִיכֶם.

תִּחְשְׁבוּ טוֹב לְפָנָי שְׂאֲתֶם עוֹשִׂים צַעַד פְּזִיז כְּזֶה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִתְהַפֵּךְ אֲצִלִּי לְטוֹבָה, וְאוּכַל
לְקַחַת אוֹתוֹ אֲצִלִּי, אֲבָל לֹא בְּשִׁלְב זֶה, כִּי אֵין לִי רֹאשׁ יְשִׁיבָה
וּמִשְׁגִּיחַ.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַתִּימָה טוֹבָה...

לב סד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ח' תְּשֵׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, תְּלַמִּידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב
מִמֶּךָ, יַעֲזוּר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּבְשֹׂר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת,
וְנִזְכָּה וְנִתְבְּשֹׂר רַק בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.

בְּעֵינַי הַזּוֹג הַצָּעִיר אֵל תִּדְאָג וְכוּ', אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂכָךְ הִיא
הַהִתְחַלָּה, כָּל הַהִתְחַלּוֹת קְשׁוֹת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכֵּי טוֹב, וְלִבְסוֹף הַכֵּל יִתְהַפֵּךְ, וְיִחִיו
חַיִּים טוֹבִים וְנִעִימִים.

עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים יוֹם לְפָנַי הַיּוֹם הַקְדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, וּבְיָדַי
בְּזָכוֹת רַבּוֹ וְ"ל נִזְכָּה לְכָל הַתְּקוּנִים הַנִּצְרָכִים לְנַפְשֵׁנוּ.

נָא וְנָא תִדְבֵּר עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ דְּבוּרֵי חֲזוּק, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל
שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, אַתָּה רַק תִּדְבֵּר, וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם אַתָּה תִתְחַזַּק,
כִּי יִהְיֶה נַעֲשֶׂה אֶצְלָךְ אוֹר יֶשֶׁר וְאוֹר חֲזוּר, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבּוֹ וְ"ל
(לְקוּשִׁימוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפד): כְּשֶׁאֲחַד מְדַבֵּר עִם חֲבֵרוֹ בִּירְאָת
שְׁמַיִם, נַעֲשֶׂה אוֹר יֶשֶׁר וְאוֹר חֲזוּר; וְלִכֵּן אַתָּה רַק תִּדְבֵּר עִם אַחֵרִים,
וְעַל-יְדֵי-זֶה גַם-כֵּן תִתְחַזַּק.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלְתִּי
שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

לב סה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, ח' תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיֶּקֶר! עָלֵינוּ לְהַכִּין אֶת עַצְמָנוּ לְקִרְאָת יוֹם
הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא, שָׁבוּ דְנִים אֶת הָאָדָם מֵה יִקְרָה אֶתוֹ כָּל הַשָּׁנָה.
וְלָכֵן עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְהַחְזִיר אֶת
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה, כִּי בְּזֶה שְׁאַנְחָנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ,
וּמְחַזְרִים אֶת אַחֲרִים בְּתַשׁוּבָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ עַל כָּל
עוֹנוֹתֵינוּ, וְכִמוֹ שֶׁסִּפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקמ"ג), שֶׁעַל-יְדֵי
שְׂאָדָם מְקַרֵּב אֶת אַחֲרִים בְּתַשׁוּבָה, עַל-יְדֵי-זֶה מוֹחֲלִים לוֹ עַל כָּל
עוֹנוֹתָיו; וְלָכֵן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְמָסֵר אֶת נַפְשֵׁנוּ, וּלְדַבֵּר עַל לֵב
נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתַשׁוּבָה, וְזֶה נַעֲשֶׂה עַל-יְדֵי שְׁנִפְיָן אֶת
הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחֻבְרוֹת, שֶׁהֵם תְּמַצִּית שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ כְּמוֹ
עֵינֵינוּ כְּמָה אֲלֵפִים וְרֹב רַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל לֹקְחִים אֶת
הַחֻבְרוֹת, וְנִתְעוֹרְרִים בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלָכֵן עָלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ,
שֶׁבַשְׁנָה הַזֹּאת כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִקְרַב לְכָל הַפְּחוֹת אֶלְף יְהוּדִים אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָהּ בְּתַשׁוּבָה, וּמִי יוֹדֵעַ מֵה יְדוּנוּ
אוֹתָנוּ עַל כָּל הַשָּׁנָה, אֲבָל אִם אֲנַחְנוּ נִקְבֵּל עַל עַצְמָנוּ לְקַרֵּב יְהוּדִים
לְתַשׁוּבָה, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְחַל לָנוּ וַיְכַפֵּר עַל כָּל
מַעֲשֵׂינוּ הַרְעִים, וְנִנְזָכָה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

הַעֵקֶר תִּתְחַזַּק וְאֵל תִּפְתַּח מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב הַהוֹשִׁיעַ.

בְּעֵת תִּפְלֹתְךָ בְּיוֹם הַכְּפוּרִים, תִּזְכִּיר גַּם אוֹתִי בְּתַפְלֹתְךָ, שְׂאֻזְכָּה
לְצֵאת מִחֻבוֹתַי וּמִצְרוֹתַי הַמְּסוּבָבִים אוֹתִי.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב סו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, עֶרֶב יוֹם הַכַּפּוּרִים ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! הִנֵּה יוֹם הַזֶּה הוּא לֹא יוֹם כְּתִיבָה, כִּי בַיּוֹם
הַזֶּה יִרְעֶדוּ וַיִּפְחָדוּ אֶפְלוּ מִלְּאֲכִי מַעֲלָה, מֵאִימַת יוֹם הַדִּין הַקְּדוֹשׁ
וְהַנּוֹרָא שְׁנֹכְנֵס וּבָא, וְכֵן אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי לֹוֹי יִצְחָק
מִבְּרֵדִיטְשׁוֹב זי"ע, שְׁבַעֲרַב יוֹם הַכַּפּוּרִים גַּם הַדְּגִים בַּיָּם רוֹעֲדִים
וְזוֹחֲלִים, וְאָמַר עַל עֲצָמוֹ, שְׁמַרְב פָּחַד וּבְהִלָּה דוֹקֵר לוֹ הַצַּדִּיקִים,
וְאָמַר עַל זֶה מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל וְכִמְהָ כָּבֵר צְרִיף לְדַקֵּר לְאָדָם הַצַּדִּיקִים
כְּשֶׁאֵינּוּ מְרַגֵּשׁ בְּחִמְרַת הַיּוֹם הַזֶּה, וְלִכֵּן אַף שְׂאִין הַזְּמַן עֲכָשׁוּ
לְכַתֵּב, עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי לְכַתֵּב לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר כָּל
אֶחָד וְאֶחָד מִכֶּם חֲקוּק בְּתוֹךְ לִבִּי, כִּמְהָ דְבָרִים מְאֹד נְחוּצִים.

א. הֵיּוֹת שְׁתַּפְּלוֹת יוֹם הַכַּפּוּרִים יֵשׁ בָּהֶם שְׁנוּיִים גְּדוֹלִים בֵּין
נֶסַח עֲדוֹת הַמְזוֹרָח לְבֵין הָאֲשַׁפְּנוּזִים, כִּי הַתַּפְּלוֹת הֵן לְגַמְרֵי אַחֲרַת,
וּמָה גַם שְׁעֵדַת הַתִּמְנִינִים גַּם-כֵּן נֶסַח אַחֲרֵי לְגַמְרֵי, וְלִכֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ
מִכֶּם שְׁתַּעֲשׂוּ שְׁלֹשָׁה מְנִינִים, לְעֲדוֹת הַמְזוֹרָח — בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת
הַגְּדוֹל, לְאֲשַׁפְּנוּזִים — בְּכוֹלֵל, וְלַתִּמְנִינִים — בִּישִׁיבָה.

ב. כָּל מִי שִׂידַעַע שְׁצַעַר אֶת הַזּוּלַת, אוֹ הַלְבִּין פָּנָיו בְּרַבִּים עַל
שׁוֹם סָבָה, עֲלָיו לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ סְלִיחָה, כִּי עֲבָרָה שְׂבִין אָדָם לְחִבְרוֹ
אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מְכַפֵּר, עַד שִׁירְצָה אֶת חִבְרוֹ, וְכֵן כָּל מִי שְׁחִיב
אֵיזָה חוֹב לְחִבְרוֹ, שְׂיִכּוֹא לִידֵי הַסֵּדֶר עֲמוֹ, וְלֹא יִתְחַמַּק מִמֶּנּוּ.

ג. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָכֶם
עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְתַשְׁימוּ עֵינַי פְּקוּחָה עַל הַיְלָדִים, כִּי בְּנַפְשְׁכֶם
הוּא, וְאֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקָלוֹת, כִּי לְצַעֲרֵנו הַרֵב, בְּדַבָּר זֶה שֶׁל קִדְשָׁה

וְטַהֲרָה וְכוּ', הַהֶפְקָרוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, וּבִפְרָט מְגִיל בַּר-מִצְוָה, עַל יְלָדִים כְּאֵלוֹ צְרִיכִים לְשֹׁמֵר כְּבַבַּת עֵינַי, כִּי הַיּוֹם הַהֶפְקָרוֹת בִּישִׁיבוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, תַּחַת הָאֵף שֶׁל הָרֹאשׁ יִשְׁיבָה וְהַמְשָׁגִיחַ, עוֹשִׂים דְּבָרִים מְכַעְרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלָכֵן תִּשְׁמְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל יְלָדֵיכֶם.

ד. חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂיֵשׁ לָנוּ שְׁתֵּי חֲנִיּוֹת מְכֻלֹּת: "מִינֵי בְרִסְלָב" שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... וְכֵן "סוּפֵר בְּרִסְלָב" שֶׁל מִשְׁפַּחַת ... וְלָכֵן תִּרְאוּ לְקִנּוֹת רַק אֶצְלֵם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְרְאוֹת לְחֻזֵק אֶת יְדֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁכַל מִי שֶׁפּוֹתַח אֵיזָה עֶסֶק, שְׁכַלֵּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנוּ אֶצְלֵם, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהִתְאַחֵד יַחַד כְּמוֹ מִשְׁפָּחָה אַחַת.

ה. הַשְּׁנָה שֶׁהִיא שְׁנַת שְׁמִיטָה, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקְנוּ אֶת הַד' מִינִים הַקְּדוּשִׁים רַק אֶצְל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהַשְּׁלִיחַ הוּא הָאֲבֵרָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי הָאֲתֵרוּגִים בָּאִים מִפְּרֻדְסִים שֶׁל ... שְׁנַמְסְרוּ לְאוֹצֵר-בֵּית-דִּין, וְאִם קוֹנִים סְתָם, מֵה שְׁמוּכָרִים עַל הַשּׁוּק, מֵאִיִן אֲתֵם יוֹדְעִים מֵה זֶה, וְלָכֵן הַשְּׁנָה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים מְאֹד לְהִקְפִּיד עַל דְּבַר זֶה, שְׁלֹא נִפְשַׁל בְּאִסוּר שְׁבִיעִית הַחֲמוּר, וְלָכֵן תִּרְאוּ לְקִנּוֹת רַק אֶצְל הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שֶׁהַרְוּחַ נִכְנָס לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ.

ו. מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵת כֶּסֶף הַכִּפּוּרוֹת תַּחֲלִקוּ לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים: א. לְבֵית-הַמְדַרְשׁ. ב. לְתַלְמוּד-תּוֹרָה. ג. לְכוּלָּל. וְכֵן תִּהְיוּ בְּטוֹחִים, שְׁכֶסֶף פְּדִיוֹן הַכִּפּוּרוֹת הֵלֵךְ לְמִקּוֹם קְדוֹשׁ וְטַהוֹר וְנָקִי, וְתִהְיוּ מִתּוֹמְכֵי אוֹרֵייתָא.

ז. רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עוֹ, כִּי בַיּוֹם הַזֶּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְעֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם מְכַפֵּר, אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֻלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהִבְרָאוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשָׂנוּ מְגוּזֵי הָאֲרָצוֹת.

הַמְּאַחַל לָכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לב סז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר האזינו, ערב יום הכפורים ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אתה יכול להשיג לי הלואה של ארבעת אלפים ש"ח לשלם לאברך ... גרו יאיר שהוא מבקש את זה ממני, ובאמת בי האשמה, רחמנא לישזבן, כי הבטחתי לו לשלם במוצאי ראש השנה, ואין בידי לפרטה אפלו פרוטה, וחבל שלא בקש את זה באומן, כי הייתי משתדל להביא לו את זה, ולכן תעשה עמי חסד, ותצילנו מן הבושות והחרפות, שאוכל לשלם לו.

פה תקבל מכתב כללי לתלותו בבית הכנסת, בכולל ובישיבה.

המאחל לך תתימה טובה...

לב סח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר האזינו, ערב יום הכפורים ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מצטער שנתאחר התשלום, וחבל שלא בקשתי את הארבעת אלפים ש"ח באומן, שאז הייתי משלם לך את זה במקום, ועכשו בקשתי את ידידנו ... גרו יאיר, שישגיג לך את הכסף הנצרך לך לקנות רכב.

בשעות אלו, שמלאכים בו יתפזון מאימת הדין, ההכרח לקצור,

וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמָךְ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבּוֹרָא
 יִתְפָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ חֲתִימָה טוֹבָה...

לב סט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, עֶרֶב יוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא יוֹם הַכַּפּוּרִים
 ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

אִף שֶׁעֲכָשׁוּ לְפָנַי כְּנִיסַת הַחֵג, אֲשֶׁר מְלֹאכִים יִתְפּוֹזֵן וְיִרְעֵדוּן
 מִיוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא, אֵין זְמַן פְּתִיבָה, אֲבָל אֲמַרְתִּי לְרוּץ בְּשׁוֹרוֹתִים
 אֵלוֹ לְפָנֶיכֶם, כְּשֶׁאֲנִי אוֹחֵז בְּיַדִּי אֶת שְׁנֵי הַסְּדוּרִים א. לְאֲשַׁכְּנֶנְיָם ב.
 לְסִפְרָדִים עִם פְּרוּשׁ "עֵת רְצוֹן", שְׁזַכִּיתֶם לְהִרְאוֹת לְהוֹצִיא בְּשָׁנָה זוֹ,
 אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל זֶה, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁזַכִּיתֶם לְהוֹצִיא לְאוֹר
 לְמַעַלָּה מִמֵּאָה קוֹנְטְרַסִים חֲדָשִׁים הַשָּׁנָה, וְכֵן שְׁנֵי סְפָרִים נִפְלְאִים:
 "זְכוֹת אָבוֹת", "מְגַן אָבוֹת" — פְּרוּשִׁים עַל מַסְכַּת אָבוֹת, וְכַמָּה
 חֲלָקֵי שׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", מְלַבֵּד שְׁזַכִּיתֶם לְהִדְפִּיס כַּמָּה וְכַמָּה
 פְּעָמִים אֶת הַסְּפָרִים שֶׁכָּבַר נִדְפְּסוּ וְאֵזְלוּ מִן הַשּׁוּק, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ הוּא שֶׁבְּשָׁנָה זוֹ יִהְיוּ לְכֶם רַק שְׁמַחוֹת וְנַחַת מִיִּלְדֵיכֶם,
 שְׂיִצְלִיחוּ בְּלַמוּדִים וּבִירְאוֹת שְׁמַיִם, וְעוֹד תִּזְכּוּ רַבּוֹת בְּשָׁנִים לְהִדְפִּיס
 וּלְהִדְפִּיס וּלְהִדְפִּיס וְכוּ', וְכוּ', וְכוּ', סְפָרִים שְׂיִישׁ תַּחַת יָדֵי לְהוֹצִיא
 לְאוֹר עוֹד הַשָּׁנָה וּבְשָׁנִים הַבָּאוֹת, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִהְיֶה
 לְכֶם שְׁפַע דְּקִדְשָׁה וְהַצְלָחָה מְרַבָּה, וְלִצְאַת מֵהַחֻבוֹת, וְהַעֲקָר —
 לַעֲזֹר לִי לְהַמְשִׁיךְ לְהוֹצִיא לְאוֹר אֶת כָּל הַסְּפָרִים שְׂיִישׁ תַּחַת יָדֵי,
 שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְגַמֵּר אוֹתָם.

הַמֵּאחַל לְכֶם חֲתִימָה טוֹבָה...

לב ע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֶדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שְׁלַחְתִּי כְּמַעֲט אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְנָא לְבַקֵּשׁ אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, לְחַלְקֵם, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמִצְבַּח חוֹב מְאֹד קָשָׁה, וּבְשָׁבִיל מִי עֲשִׂיתִי אֶת כָּל הַחֻבוֹת?!

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל כָּאֵן לְמַעְלָה מִכָּל הַצְּפִיּוֹת, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לְבַנּוּ, וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

נָא לְכַתֵּב רְשִׁימָה מִי קִבַּל מְכַתֵּב.

לב עא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֶדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָט שְׂקִבְּלִית אֶת דְּבָרֵי שְׁלֵא לְשַׁלַּח אֶת הַיְלָד חוּץ לְיִבְנָאֵל, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ צְרִיכִים שְׂמִירָה גְדוֹלָה עַל הַיְלָדִים, וְאֶפְלוּ בְּיִבְנָאֵל, וּמִכָּל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן בַּחוּץ, שְׂיִישׁ רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, מַה שְׂיִישׁ, ה' יִשְׁמַר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מוֹדָה לְךָ, וְתַעֲוֹרֵר גַּם אֶת שְׂאֵר אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִשְׁמְרוּ עַל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם.

אֲשֶׁר לֵב עֵב בְּנַחֵל רִנָּא

בְּעֵינַי אֲשַׁתֶּךָ, בְּיָדַי הִיא צְרִיכָה מְנוּחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֹזר, שְׁתִּתְרַפֵּא לְגַמְרִי, הָעֵקֶר לֹא לְדָאג, כִּי גְדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרֵב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב עֵב.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם.

הָעֵקֶר תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בִּירְאַת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְתִאֲהָבוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע, וְתִזְכּוּ לְכֹל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּכֹל הָעוֹלָמוֹת.

בָּא וְנֵא לְשַׁמֵּר עַל צְנִיעוֹת הַבְּגָדִים, הֵן הַבְּעַל שְׁיִלְךָ עִם בְּגָדִים חֲסִידִיִּים דִּיקָא, וְהֵן הָאִשָּׁה שְׁתַּגְּלַח אֶת שַׁעְרוֹת רֵאשָׁה, וְתִלְךָ עִם כַּסּוּי רֵאשׁ, אוֹ בַּפָּאָה, כְּמוֹ שְׂרוּצָה, הָעֵקֶר שְׁלֹא יִהְיוּ שַׁעְרוֹת, שְׁזָה דִּינִים גְּמוּרִים, וְעוֹבְרִים כָּל מִינֵי צְרוֹת בְּבֵית.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתִּהְיֶה לְכֶם פְּרִנְסָה בְּשַׁפְּעַ, וְתִצְאוּ כְּבָר מִכָּל הַצְּרוֹת, וְיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לב עג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְחֹזֵק אוֹתָךְ, שְׂאֵל תְּתִיאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן, וְאֲנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׂיִקְנוּ אֲצִלְךָ. אֵל תְּדַאֵג, יִתְגַּלְגַּל אֲצִלְךָ כֶּסֶף, וְתִזְכֶּה רַק לְעֵלוֹת מַעֲלָה מַעֲלָה וְתִצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

אֲסוּר לְהִתִּיאֵשׁ וּלְהִשְׁבֵּר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי כָּךְ הוֹלֵךְ חֲנוּת, יֵשׁ עֲלִיּוֹת וַיֵּשׁ יְרִידוֹת וְכוּ', אֲנִי אֶעֱשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת אֲצֵל כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִקְנוּ אֲצִלְךָ, וְאֵל תְּדַאֵג תְּרַאֶה שְׂתַּכַּנְס אֲצִלְךָ הַכְּנֶסָה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֶשׁ אוֹתָךְ, אֵל תְּתִיאֵשׁ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן, כִּי מִהֲחֲנוּת שְׁלֹךְ צְרִיכִים לְהִתְפָּרֵנס כַּמָּה מִשְׁפָּחוֹת וְהִילָדִים שְׁלֹךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְשִׁמְעַ בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמָחוֹת אֲצִלְךָ תָּמִיד, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאִז תְּרַאֶה נְסִים נְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, מִמָּשׁ נְסִים לְמַעֲלָה מִן הַטָּבֵעַ, וְהַשְּׁנָה תִּהְיֶה לְךָ הַצְּלָחָה גְדוֹלָה מְאֹד, הַעֲקָר לֹא לְהִשְׁבֵּר, וְזֶה הַיְסוּד אֲצִלְךָ — לֹא לְהִשְׁבֵּר בְּשׁוֹם פָּנִים וְאִפֹּן, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב עד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבְּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מה אמר לך! יש לי הרבה צער ועגמת נפש ממך, בראש השנה לא באת רק בלילה הראשון, ושמעתי שכל הראש השנה הסתובבת בלי כובע עליון ובלי חליפה, ועכשו אתה מניח עצמך לגדל בלורית וכו', אני מכרח להגיד לך, כי אם אתה לא תשתנה, אשתך ... תחיה, תתגרש ממך, ותשאר גרוש, תחזור מהשטיות מלהיות זמר וכו', תקח את עצמך בידיך, אחרת תאבד את אשתך. תזכר מה שהזרתתי אותך, אני לא יודע למה נכנס לך שגעון כזה, ראה להוציא את השגעון הזה מראשך, ומכל שכן שתספר את הבלורית ותלך עם בגדים חסידיים דיקא, כי אחרת תאבד את אשתך, ואני מזהיר אותך ומבקש ומתחנן אליך, חזר בתשובה שלמה, ואז הכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך תשובה שלמה...

לב עה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר האזינו, מתרת יום הכפורים שם ה' [ין ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד נצטערתי, דבר שאני לא ידעתי, שבנך ... גרו יאיר, צלצל אליך, שחוזר בתורה במוצאי שבת, וזה מאד מאד כואב לי, כי לי הראה פנים שהוא בן רוצה להשאר, וכנראה הוא מדבר הרבה עם ... אחיו, ואני מכרח להגיד לך ולבעלך, כי אם ... לא ישתנה, ... אשתו תחיה תתגרש ממנו, וזה אצלי בטוח, בלי שום ספק וספק ספקא, כי היא בעלת יראת שמים מאד גדולה, והיא אוכלת את עצמה בשקט למה בעלה נתדרדר, וכמה את חושבת שהיא יכולה לסבל, ולכן חבל מאד מאד, אחר כל היגיעות והטרחות שיגיעתי וטרחתי הן אתו והן עם אחיו ... ולבסוף הם מתדרדרים, אין לכם שום משג לך ולבעלך איך כואב לי, כי את הנשמה שלי הכנסתי ב... וכן ב... ולכן תשמרו

מאד מאד על ... לקחת ממנו את כל הציוד, ולהחזיר את זה לפני שיהיה מאחר, שאשתו ... תחיה, תתגרש ממנו, וזה אצלי ברור, וכן אתם צריכים לשמר על ... כמו ששומרים על אישון עין, ותאמיני לי, שאני מתפלא ש ... גרו יאיר, לא ספר לי בכלל שהוא רוצה לנסע, אדרבה, לי הוא עושה רשם כאלו טוב לו והוא רוצה להשאיר, מה לעשות? אני מסרתי את נפשי בשביל הילדים שלכם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לראות נחת אצלם.

תעשו את ובעלך כל מה שביכולתכם להחזיר את התקליטיה, כי אחרת הוא יתדרדר עד השאול תחתית, ולבסוף אשתו תתגרש ממנו, וזה אצלי ברור.

המאחל לך שבת שלום...

לב עו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר האזינו, מחרת יום הכפורים שם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויודפו אל ... ו... שיחיו נצח.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי מגיסקם ... גרו יאיר, שהוא מתחיל להדרדר, מניח לעצמו בלורית, ולכן אני מאד מאד מבקש, שתדברו עם אשתו חד משמעית, שתהיה חזקה מאד, ולהגיד לו חד משמעית, אתה מוריד את הבלורית, ומחזיר לך את החליפה, והולך להתפלל שלש פעמים ביום בבית-הכנסת — הרי טוב, ואם לא, אני מתגרשת ממך, והיא צריכה להיות מאד מאד חזקה, כי הוא מתדרדר מאד מאד, עד שגם ההורים שלו פותכים לי, שכבר לא יכולים לסבל את ההתדרדרות, ולכן אני מאד מאד מבקש אתכם, ובפרט את ... תחיה, שתדברי עם אחותך, שתהיה עקשנית, ותעמיד אותו על המקום, כמו שאת העמדת את בעלך על המקום, וזה מאד מאד נחוץ, כי זה פקוח

נַפֶּשׁ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

אֲקַנֶּה שְׁתַּבִּינוּ שְׁנֵיכֶם דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, כִּי זֶה לֹא צָחוּק, אַבְרָהָם בָּזָה מִדְּרַדְר מִיּוֹם לְיוֹם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, עַד שְׁאִין לוֹ צִיצִית, וְלִבְסוּף גַּם תַּפְלִין לֹא יָנִיחַ, וְלָכֵן רָאוּ מְאֹד מְאֹד לְהִזְהִיר אֶת אִשְׁתּוֹ; שְׁתַּהֲיֶה חֲזָקָה עַד מְאֹד, לְהַגִּיד לוֹ חֵד מִשְׁמַעִית: "אִם אַתָּה לֹא מִשְׁתַּנָּה, אֲנִי מִתְגַּרְשֶׁת מִמֶּךָ", וְזֶה יִפְחִיד אוֹתוֹ, וְכֵן יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לב עז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שְׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֶׁה' [י' ה'תשס"ב].

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה צָרִיף לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ מְאֹד, שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת אֶצְל רַבְּנוּ ז"ל עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה, בְּזֶה בְּעֶצְמוֹ רָאוּי לָךְ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, כְּמוֹ שְׁאָמַר לָנוּ בְּפֶרוּשׁ רַבְּנוּ ז"ל (תַּיִי-מוֹהַר"ן, סִימָן תג), אֲשֶׁר מִי שֶׁהִיָּה אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׂיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קעז), שֶׁהָאֲדָם צָרִיף לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וְאִם אֵין לוֹ בְּמָה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, שְׁיִהְיֶה שְׂמֵחַ שְׁשֵׁי לוֹ רַבִּי בְּזֶה, וְתַהֲלֶה לְאֵל, יֵשׁ לָנוּ רַבִּי גְדוֹל מְאֹד, שְׁיִכּוֹל לְתַקֵּן אֶת כְּלָנוּ.

אַתָּה צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְאַתָּה צָרִיף לְהִתְחִיל עִם תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, לְהוֹדוֹת וּלְהִלָּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ שְׁתֵּי דְקוֹת מִהַחֲמֵשׁ דְּקוֹת, וְשִׁלֵּשׁ דְּקוֹת לְבַקֵּשׁ כָּל מָה שְׁאַתָּה צָרִיף, כִּי בְתַפְלָה צָרִיף קֹדֶם לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וְאַחֲרֵי-כֵן בְּקִשָּׁה עַל לְהַבָּא, וְכַמוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'), אֲשֶׁר זֶה שְׁנֵי הַצְּדָדִים שֶׁל הַחֶרֶב, שְׁזֶה

חָרַב פִּיפְיוֹת — שְׁתֵּי פְּיֹת דִּיקָא, מְצַד אֶחָד צְרִיכִים תּוֹדָה וְהוֹדָאָה, וּמְצַד שְׁנֵי צְרִיכִים בְּקֶשֶׁה עַל לְהִבָּא. וְלָכֵן כָּל הַבְּעִיּוֹת שֵׁישׁ לָךְ, שְׁאַתָּה שׁוֹכַח לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, מְצַאֲתָ אִשָּׁה יָרְאֵת ה', וְהִתְחַתְּנָתָם, וְאִם תִּתֵּן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזוּ תּוֹכַל לְבַקֵּשׁ עַל לְהִבָּא — עַל יְלָדִים, עַל פְּרִנְסָה. וְהֶעֱקַר עַל רוֹחֲנִיּוֹת, שְׁגַם שָׁם צְרִיכִים קָדָם כָּל לְתַת תּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזַכִּינוּ לְהִבְרָאוֹת מְזַרְעֵ יִשְׂרָאֵל, "וְלֹא שָׁמְנוּ כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת", אֲשֶׁר זֶה הַשְּׁמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

נָא וְנָא תְּקִיִּים אֶת דְּבָרֵי אֵלֶיךָ, וְאֲזוּ תִרְאֶה יְשׁוּעָה גְדוֹלָה, וְזֶה מֵה שְׁקַבְלָנוּ מִרְבּוֹנוּ ז"ל, וְאִין לָנוּ עֲצוֹת אַחֲרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשְּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתֵי שְׁאֵנֵי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לב עח.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ, מְחַרַּת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [י] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלוֹתֵי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֵיךְ שֶׁחָג עָבַר עֲלֵיכֶם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ, שֶׁעֲשִׂיתֶם מְנִיחַ נִפְרָד בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי בְּאֵמַת גִּסַּח הַתִּימָנִים זֶה לְגַמְרֵי אַחֲרֵת, אֲפִלוּ לֹא כְּמוֹ שֶׁל עֲדוֹת הַמְּזוּרָח, וּמְכַל שְׁכָן מֵהָאֲשִׁכָּנִים, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד אִנִּי שְׂמִיחַ שֶׁעֲשִׂיתֶם מְנִיחַ בְּעֲצַמְכֶם, וּמִי יִתֵּן, שְׁתַּעֲשׂוּ כִּי מְנִיחַ בְּכָל שָׁבוּעַ, כִּי אִנִּי רוֹצֵה שְׁתַּחַת הַשָּׁם "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" יִהְיוּ בְּפֶה מְנִינִים שֶׁל כָּל הָעֲדוֹת.

הַעֲקָר תַּתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּמְיֵד תּוּכַל
לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

לב עט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֵר הָאֲזִינוּ, מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים,
שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁזְכִּינוּ שָׁעֵבֵר עָלֵינוּ לְטוֹבָה רֵאשׁ הַשָּׁנָה
יוֹם הַכַּפּוּרִים, וּבְיַדֵּי זְכִינוּ, שֶׁנִּכְתַּב וְנִחַתְּם לְכַתִּיבָה וְחַתִּימָה טוֹבָה,
בְּזִכּוֹת רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁאֲנִי מִשְׁתוֹקֵקִים לְלַכֵּת בְּדַרְכּוֹ.

מָאד מָאד אֲנִי מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתִּקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם קְבֻלוֹת
חֲזָקוֹת בִּיְהוּדוֹת לְקִרְאָת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַנִּכְנָסֶת עָלֵינוּ לְטוֹבָה,
וּבִפְרָט לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים, כִּי חַנוּךְ הַיְלָדִים זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת קֹדֶשׁ
הַקְדָּשִׁים לְכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ, כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַדּוֹר הוֹלֵךְ
וּמִדְרָדֵר, וְאִם אֲנַחְנוּ לֹא נִשְׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ, מִי יִשְׁמֵר עֲלֵיהֶם!
כִּי הַחַנוּךְ מִתְחִיל בְּבֵית, כְּשֶׁרוֹאִים אֶיךָ שֶׁהָאָבָא וְהָאָמָא מִתְנַהֲגִים
בְּדַרְךְ אַרְץ אֶחָד עִם הַשָּׁנִי, וְשׁוֹמְרִים עַל אִפְן וְצוּרַת הַדְּבִיר, וְכֵן
צְרִיכִים מָאד מָאד לְשֹׁמֵר עַל מַה הַיְלָדִים מִסְתַּכְּלִים — וַיְדִיאוּ אוֹ
תַּקְלִיטוֹר, כִּי זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת תַּחַת בְּקִרְת וְשִׁמְרָה מָאד מָאד גְּדוֹלָה,
כִּי לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַיּוֹם הַרְבֵּה יְלָדִים מִתְקַלְקְלִים מִזֶּה, כִּי אִם הַיְלָדִים
רוֹאִים שֶׁגַּם הַהוֹרִים מִסְתַּכְּלִים בְּזֶה, אִז מַה רוֹצִים מֵהֶם.

אֲנִי מָאד מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְחַנּוּךְ אֶת
הַיְלָדִים שְׁלָנוּ עַל טְהוּרַת הַקְדָּשׁ, וְאֲנִי רוֹצֶה לְהַשְׁקִיעַ הַרְבֵּה הַשָּׁנָה
בְּחַנוּךְ הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. אֲנִי מְקַנֶּה לְהִיּוֹת אַחַר הַחֵג שְׁבוּעִים בְּצוּפָא,
וּלְתַקֵּן מַה שֶׁצְּרִיף לְתַקֵּן.

אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַפְיץ קְמִיעוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי עִם

יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, וְכֵן אָנִי חַיֵּב לְקַבְּלָנִים רַבַּע מְלִיּוֹן שׁ"ח, כְּדֵי לְגַמֵּר אֶת הָאוֹלָם וְחֲדָרֵי הַשָּׁנָה לְבַחֲרוּרִים וְהַיְשִׁיבָה עַד רֹאשׁ חֹדֶשׁ חֶשְׁוֹן, וְלָכֵן אִם אַתֶּם יְכוּלִים לְהַפְיֵץ קְמִיעוֹת — זֶה יַעֲזֹר לִי מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב פּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ, מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים שָׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְצִיתִי שְׁאֵת כָּל הַכֶּסֶף תִּתֵּן לִי... גְּרוּ יְאִיר, וְתִגִּיד לּוֹ בְּפְרוּשׁ, שְׁזֶה רַק בְּשִׁבִיל לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלִי, אֲךָ וְרַק בְּשִׁבִיל לְשָׁלֵם אֶת הַחֻבוֹת שְׁלִי, כִּי אָנִי מִתְבַּיֵּשׁ מְאֹד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנּוּ, אָנִי חַיֵּב לְכַמֵּה מְאֹד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמִנּוּ חֻבוֹת, וְהַבְּטַחְתִּי לָהֶם בְּמוֹצְאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְלֹא הִחֲזַקְתִּי בְּדַבּוּרִי, וְזֶה כּוֹאֵב לִי מְאֹד כִּי נֶעֱשִׂיתִי 'גִּנְב', רַחֲמֵנָא לְצַלְךָ, וְלָכֵן תִּגִּיד לּוֹ, שֶׁהַכֶּסֶף זֶה רַק בְּשִׁבִיל הַחֻבוֹת שְׁלִי.

תַּעֲמַד לָהֶם עַל הָרֹאשׁ בְּעֵנֵיךָ הַסֶּכֶה, כִּי שְׁלֹמִנּוּ, וְהֵם עוֹשִׂים כָּל מִינֵי קוֹנָצִים וְכוּ', וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב פּא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר הָאֲזִינוּ, מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּעֲמֵד חֲזָק עַל הַנִּגְרָר בְּעֵינַי הַסֵּכָה,
כִּי אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מַה קוֹרֶה, כָּל אֶחָד אוֹמֵר לִי דָבָר אֶחָד, אֲנַחְנוּ
שְׁלַמְנוּ כְּמוֹ יְלָדִים טוֹבִים עַל הַעֲצִים, וּלְבִסוּף נִגְנַב חֲצִי, אֲנִי לֹא
יודֵעַ מַה קוֹרֶה שָׁמָּה, כָּל אֶחָד אוֹמֵר לִי מִשֶּׁהוּ אַחֵר, וּמְסַפֵּר לִי סִפּוּר
אַחֵר, לְכֵן אֲנִי מְאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, אֵל תְּהִיָּה בְּטֶלֶן, וְתַעֲמֵד עַל זֶה
חֲזָק, כִּי סוּף כָּל סוּף אֵת הַסֵּכָה עֲשִׂיתִי לְפִי הַצְּעָתְךָ, כִּן יִשָּׂאֵר מִשְׁנֵה
לְשָׁנָה, לְכֵן רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת מַה קָרָה.

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לב פב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ, מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים,
שֵׁם ה' [י'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁלַחְתִּי כְּמַעֲט אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וְנָא לְבַקֵּשׁ אֶת
... גֵּרוּ יְאִיר, לְחַלְקֵם, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמַצָּב חוֹב מְאֹד קָשָׁה, וּבְשָׁבִיל
מִי עֲשִׂיתִי אֶת הַחֻבּוֹת?!

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גָּדוֹל כְּאֵן, לְמַעַלָּה מִכָּל הַצְּפִיּוֹת,
"יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׁמַח לִבֵּנוּ וְתִגַּל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ".

הַמֵּאחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

נָא לְכַתֵּב וְשִׁמָּה מִי קַבֵּל מִכְתָּב.

לב פג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם הַחֵג, י"ג תְּשׁרִי שָׁם ה' [ו'] ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כְּלָלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

בָּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֵן הַגְּבָרִים וְהֵן הַנְּשִׁים, יַעֲזֹב
שְׂאֵנְחָנוּ עוֹמְדִים יוֹם קָדָם חַג הַסְּכוּת זְמַן שְׂמֻחָתֵנוּ, רְצִיתִי לְדַבֵּר עִם
כָּלֵם, אִם יְכוּלִים לְהִתְאַסֵּף בְּבֵית־הַפְּנֶסֶת וּבְעֶזְרַת נְשִׁים, בְּשַׁעַת תְּשַׁע
וְחֻצֵי בְּדִיּוֹק, וְזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ לְהִמְשֵׁךְ קָהֳלָתֵנוּ.

אֲנִי מְקַנְהָה שְׂתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנֵי וְתִתְאַסְּפוּ יַחַד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג שְׂמֻחָ...
...

לב פד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם הַחֵג, שָׁם ה' [ו'] י"ג תְּשׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

הַהֶכְרַח לֹא מֵרָא, שֵׁיִשׁ לִי צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ גְּדוּלָה, שְׂבַעֲלֶךָ
בָּא לְכָאן, הוּא לֹא אוֹכֵל אֶצְלִי, אֲשֶׁר בְּדֶרֶךְ כְּלָל הוּא כֵּן אוֹכֵל אֶצְלִי,
כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂאֵהֶיָה שְׂתָּף לְנִסְיָעָה שְׁלוֹ לְכָאן, זֶה לְגַמְרֵי נִגְד
רְצוֹנִי, אִף שֶׁהוּא טוֹעֵן כָּל מִינֵי טַעֲנוֹת שֶׁל חוֹבוֹת וְכוּ', הִיָּה יְכוּל
לְבוֹא אַחַר הַחֵג, אֲבָל לֹא לְעֹזֵב אֶת הַיְלָדִים שְׁלוֹ לְבַד לְחַג.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֻחָ...
...

לב פה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדִים הַחֵג, שֵׁם ה' [ו] י"ג תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר ... נְרוּ יְאִיר.

אֲבָקֶשׁ מִמֶּךָ מְאֹד, שֶׁתְּעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וְאֶת נְשׂוֹתֵיהֶם, שִׁיבֹאוּ הַלֵּילָה אֶל הַדְרָשָׁה, כִּי יֵשׁ דְּבָרִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים לְדַבֵּר, כִּי יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה קְלָקוּלִים בְּקִהְלָה שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר מִזֶּה, אֲנִי אֲדַבֵּר אִתָּךְ מִזֶּה יוֹתֵר מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לב פו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדִים הַחֵג שֵׁם ה' [ו] י"ג תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, תְּלֵמִידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם לְבְרִיאוֹת זוגְתֶךָ תַּחֲיָה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהִיא תַּהֲיֶה בְּרִיאָה לְגַמְרִי.

אִתָּה צְרִיךְ לְהַחְזִיק מַעֲמֵד, אִף שְׂכוּאֵב לָךְ מְאֹד מְאֹד כָּל הַמְּצַב שֶׁבוּ נִקְלַעְתָּ וְכוּ', עִם כָּל זֹאת בְּחַיִּים קוֹרִים הַרְבֵּה מְקָרִים מְזַעְזָעִים, שְׂאֵף אֶחָד לֹא תֵלֵם עַל זֶה, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה, אֲסוּר לָךְ לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְּקָרוֹב מְאֹד הִיא תֵצֵא מִהַמְּשֻׁבָּר שְׁלָה, וְתַחֲזֹר אֶל בֵּיתְכֶם בְּיִבְנָאֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לב פז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"ג תְּשׁוּבָה קֹדֶם הַחַג ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ
תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵם וַיִּצִילֵם מִכָּל צָרָה וְצוּקָה וּמִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, אָמֵן.

אֲנִי אוֹחֲזִים עֲכָשׁוּ לִלְהַ לְפָנַי חַג הַסְּפּוֹת, חַג שֶׁל אַמּוֹנָה, חַג
שֶׁל שְׂמֻחָה. וְכַתּוּב בְּזֵהר (אָמַר קג) עַל הַפְּסוּק (שִׁיר הַשִּׁירִים ב, ג):
"בְּצִלוֹ חִמְדָּתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיּוֹ מִתֵּק", מֵהִי הַמְשַׁמְעוֹת בְּזֵה? זֶהוּ צֵל
הָאֲמוֹנָה, צֵלָא דְמֵהִימְנוּתָא, כָּל מִי שֶׁמְגֻזַע יִשְׂרָאֵל הוּא — יוֹשֵׁב
בְּסַפְּהָ, וְכָל מִי שֶׁאֵינוֹ מְגֻזַע יִשְׂרָאֵל — אֵינוֹ יוֹשֵׁב בְּסַפְּהָ. זֶה הַסִּימָן
אִם יְהוּדִי הוּא יְהוּדִי טָהוֹר, יְהוּדִי שֵׁישׁ לוֹ אַמּוֹנָה — אִם יוֹשֵׁב
בְּסַפְּהָ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים אֶצֶל אַבְרָהָם אָבִינוּ (בְּרֵאשִׁית יג, י):
"וַיֵּשֶׂא עֵינָיו, וַיִּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו, וַיֵּרָץ לְקִרְיָתָם
לְפֶתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶרְצָה", אַבְרָהָם אָבִינוּ רָאָה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים
עוֹמְדִים לְפָנָיו, וְהָיוּ אֵלָיו שְׁלֹשָׁה מְלָאכִים, אָבֵל רָאָה אוֹתָם בְּדַמּוֹת
אַנְשִׁים. וְמָה אָמַר לָהֶם: "יִקַּח נָא מֵעֵט מִים, וַרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֲנוּ
תַּחַת הָעֵץ". אוֹמְרִים עַל זֶה חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה כה,
סִימָן ה'): בְּזִכּוֹת שֶׁאַבְרָהָם אָבִינוּ אָמַר "וַיִּשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ", שֶׁעָשָׂה
לָהֶם סְפָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה סְפּוֹת לְבָנָיו בִּיצִיאָתָם מִמִּצְרָיִם.
הֵינּוּ אַבְרָהָם אָבִינוּ רָאָה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים, וַרְץ לְקִרְיָתָם בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ
הַכִּי גְדוּלָה, וּבְנָה לָהֶם סְפָה, שְׂזָה 'וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ', וּבְזִכּוֹת זֶה
עָשָׂה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לָעַם יִשְׂרָאֵל סְפּוֹת. וְאוּלַי יְכוּלִים לוֹמַר:
"יִקַּח נָא מֵעֵט מִים" — תִּקְחוּ מֵעֵט מִים, זֶה סוֹכֵב עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
שָׂאוּ הָעֵקֶר: "שִׁפְכִי כַּמִּים לִבִּי נִכַח פָּנַי ה'", "וַרְחֲצוּ רַגְלֵיכֶם" —
זֶה יוֹם הַכְּפּוּרִים, שָׂאֵנוּ צְרִיכִים לְרַחֵץ רַגְלֵינוּ, הֵינּוּ אֶת הַרְגְּלֵינוּ
הַרְעִים שֶׁעָשִׂינוּ כָּל הַשָּׁנָה, וְאַחֲרֵיכֶם "וְהִשְׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ" — אֲנִי
יְכוּלִים לָקִים מִצּוֹת סְפָה.

הנה אנו עומדים לילה לפני חג הסוכות, אשר הוא חג מיוחד במינו, אם הזהר הקדוש אומר (אמר קג): כל מי שמזרע ישראל — יושב בסכה, וכל מי שאינו מזרע ישראל — אינו יושב בסכה. זה מורה ומגלה שצדק ישראל תלויים ועומדים בסכה, הסכה שומרת את האדם מפל הצרות והירידות, מפל הנפילות והעוונות שלו. ולכן מצות סכה גדולה כל-כף, שאומרים חכמינו הקדושים (סכה כו.): תשב כעין תדורו, מפאן אומרים: כל שבעת ימים עושה אדם סכתו קבע וביתו ארעי. כל השנה אנו מסבבים עם חומה ודלת, רב בריח, נשמרים מחיות רעות ומזיקים, גשמים ורוחות, בסכות צריכים לצאת בחוץ דיקא, ולעשות סכה, ולישב בחוץ ושם לעשות קביעות, כל שבעת הימים עושה אדם סכתו קבע. הסכה צריכה להיות קבע וביתו זמני. ועל מה זה מרמז? שאם אדם חזק באמונה בהקדוש-ברוך-הוא, אפלו שיהיה בחוץ — אין לו מה לפחד, פי הוא מסבב עם אמונה, צלא דמהימנותא, אפלו שאדם בחוץ, אם יש לו אמונה, אינו צריך להתפחד משום דבר שבעולם, אין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים, ולכן גלה לנו רבנו ז"ל כל ענין תפלה והתבודדות, שנשיח ונספר כל אשר עם לבבנו רק אליו יתברך, וזה מה שיש לנו בחיים — רק לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אין לנו אחר בעולם, ודבר זה אני רוצה להחדיר בכם, שאין לאדם שום ברירה בעולם.

ואני רוצה אחת ולתמיד להסביר לכם כמה נקודות חשובות, שתזכרו אותן היטב, ולא אצטרף לחזור עליהן כמה וכמה פעמים.

שאלו את אשתו של הרבי רבי זושא מאניפולי ז"ע — שאלו את בעלה, למה הוא כל-כף מישב, ואינו מפחד משום דבר? [אף שהיה עני מרוד, ולא היה לו מאומה, פשוטו כמשמעו, תמיד היה שמח וכו']. והרבנית החלה להציק לו — למה אתה רגוע כל-כף, ואינך מפחד, הלא אין לנו מה לאכל וכו'. וענה ואמר לה: את והילדים דואגים, כי אתם תלויים בי, יום אחד אעזב את זה העולם, אזי אתם בצרה גדולה, כי אתם בוטחים רק בי, לי אין אף אחד רק הקדוש-ברוך-הוא, אזי הוא אינו עוזב אותי, ואני איני עוזב אותו,

וממילא אין לי מה לפחד, אני תלוי ועומד רק בהקדוש-ברוך-הוא, ולכן אין לי מה לחשש, העניינות והדחקות לא ישברו אותי, הצרות והמרירות והמחלקת לא ישברו אותי.

ולגבי מה אני אומר כזאת? תשמעו היטב, ותחזרו על זה כמה וכמה פעמים: לי אין גבאים, לי אין שומרים, כל מי שעומד על הדלת, ואומר שהוא הגבאי, יהי כן, כלכם הגבאים שלי, כל אחד יכול לעמד ליד הדלת, ולומר: אני הגבאי של מוהרא"ש וכו'. כמו-כן לגבי נהגים, אין לי שום משג, אין לי נהג פרטי וכו', הנהג הזה מסיע אותי וכו', יהי כן, וכלכן יכולים להיות הנהגים שלי, אבל אין זאת אומרת, שפלוני אלמוני הוא הנהג שלי, לא ולא! ולמה אני אומר כזאת? שלא יתלו הקלקלה של פלוני בי, איני שיף לאף אחד, אף אחד לא כתב עלי "כל הזכויות שמורות", זה דמיון אחד גדול.

ואני אומר לכם זאת חד משמעית, ואני רוצה שתזכרו זאת היטב. לנו יש תורה, מסרנו נפשנו בהר סיני, ואמרנו להקדוש-ברוך-הוא "נעשה ונשמע", הקדוש-ברוך-הוא הלך אֵל עשו ולא רצה לקבל את התורה, ומדוע? כי פתוב שם "לא תרצח", הלך אֵל ישמעאל, ולא רצה לקבל את התורה, כי פתוב שם: "לא תנאף", ועם ישראל צעקו: "נעשה ונשמע", כלנו מסרנו נפשנו בשביל התורה. לנו יש שלחן ערוך, ורבנו ז"ל הקפיד מאד לילך על-פיו, אבל גם את השלחן ערוך צריכים לדעת איך ללמד, ולכן הזהירנו רבנו ז"ל מאד מאד על התבודדות, להתבודד הרבה אל הקדוש-ברוך-הוא ולבקשו יתברך שיהיה לנו מח נקי, כי רחמנא לצלן, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סא), אם אין לאדם מח נקי, אלא יש צואה בראשו, יוצא משפט מעקל, ומעק"ל אותיות עמ"ל"ק, יש לו ספקות. אבל אם אדם משתמש עם המים, שאומר רבנו ז"ל, שיש מים, שעל-ידי המים הללו מטהרים מכל הגלולים והטנפת, אז יזכה למח נקי, ובאילו מים מדבר? תפלה והתבודדות. כשאדם מתבודד להקדוש-ברוך-הוא, הוא מנקה את מחו. אנו צריכים לזכר היטב היטב את עברנו, יכולים לעבד על כלם, לומר:

אֲנִי הַצַּדִּיק הַכִּי גָדוֹל, אֲנִי כֶּף וְאֲנִי כֶּף, וְכֻלָּם יְכוּלִים לֹאמַר כָּל מֵה שְׂרוּצִים, אָבֵל הָאֵמֶת יוֹדֵעַ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכְנֵן אֵין עוֹד דְּבַר אֵמֶת כַּתְּפֵלָה וְהַתְּבוּדוֹת. וְאוֹמֵר רַבְּנֵנוּ (לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן, חֶלֶק א', סִמֵּן קיב), שְׁאֵפְלוּ אָדָם מְסַבֵּב בַּחֲשָׁד, כְּמוֹ שֶׁכַּתוּב (תְּהִלִּים יב, ט): "סְכִיב רְשָׁעִים יִהְלֹכוּ", הוּא מְסַבֵּב בְּשִׁקְרָה, אִם מְדַבֵּר עִם אֵמֶת לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאִיר לוֹ — "הַשֵּׁם אוֹרִי וְיִשְׁעִי".

אָבֵל הַדְּבַר צָרִיף לְהִיּוֹת עִם אֵמֶת, אִם אָדָם מְרַגֵּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, שְׂיֹדֵעַ שְׂאִין לוֹ רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כָּל זְמַן שְׂאִין אָדָם מַתְּבוּדֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, הוּא מְסַבֵּן גָּדוֹל, וּמְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ וְאֶת אַחֲרִים. בְּרֹגַע שְׂאָדָם מַתְּבוּדֵד לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, וּנְכַסֵּת בּוֹ אֵמֶת אַחֲרֵת לְגַמְרִי. אוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל, שְׂאֵמֶת זֶה רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּמֵה יִגְלֶה מְשִׁיחַ בְּעוֹלָם? עֲנִין הַתְּפֵלָה וְהַתְּבוּדוֹת, "כִּי אַז אֶהַפֵּף אֶל עַמִּים שְׁפָה בְּרוּךְהָ לְקֹרֵא כֻלָּם בְּשֵׁם ה'" (צַפְנִיָה ג, ט). הַעֲנִין לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; וְאוֹמֵר רַבְּנֵנוּ ז"ל (תִּי-מוֹהֲרָ"ן, סִמֵּן שִׁמְג): אִם לֹא הִיָּה יוֹצֵא הַסֵּפֶר "לְקוּטִי-מוֹהֲרָ"ן" בְּעוֹלָם, הִיָּה לִי חֶשֶׁק לְכַתֵּב בְּשִׁלְחֵן עֲרוּף אֶת הַפֶּסֶק הַלְּכָה, שְׂיִהְיֶה בְּרוּר הַלְּכָה אִיף לְהַתְּנַהֵג. כִּי הָרִי אִיף פּוֹסֵק הַשִּׁלְחֵן עֲרוּף? לָנוּ יֵשׁ תּוֹרָה שְׂבַכְתָּב — תַּנְ"ךְ, וְתוֹרָה שְׂבַע־לִפְּהָ — שְׂשֵׁה סְדְרֵי מְשָׁנָה, בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, וְאַחֲרֵ-כֵן בָּא הָרֵא"ש וְהָרֵי"ף וְהָרַמְבַּ"ם, וּבְנוֹ שֶׁל הָרֵא"ש עָשָׂה אֶת הַטּוֹר — אַרְבַּעַה טוֹרִים, וּבָא הַבֵּית יוֹסֵף וְחִבֵּר פְּרוּשׁ עַל הַטּוֹר, וּמְבִיא אֶת הַמְּקוֹר מֵהֵיכָן הַטּוֹר לִזְקַח זֹאת, וְאַחֲרֵ-כֵן קִצֵּר אֶת הַבֵּית יוֹסֵף, וְעָשָׂה מִזֶּה הַשִּׁלְחֵן עֲרוּף. וְזֶה מְרֵן וְהַלְּכָה כְּמֵרֵן, וּבָא הָרַמְ"א — ר' מִשֵּׁה אִיִּסְרָלִישׁ, וְהוֹסִיף הַלְּכוֹת וּמְנַהֲגִים שְׂמִקּוֹרָם מֵהַגְּאוּנִים, אִיף שְׂהַאֲשַׁכְּנִזִים מְתַנְהָגִים, וְזֶה מְחַבֵּר יַחַד: הַשִּׁלְחֵן זֶה מְרֵן הַבֵּית יוֹסֵף, וְהָרַמְ"א זֶה הַמְּפָה שְׂעַל הַשִּׁלְחֵן, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַפְרִידָם. בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַסְּפָרִידִים נוֹהֲגִים כְּמוֹ מְרֵן, וְהַאֲשַׁכְּנִזִים כְּמוֹ הָרַמְ"א, אָבֵל הַרְבֵּה פְּעָמִים מְשִׁתּוּיִם יַחַד, וּמֵה אָנוּ רוֹאִים? שְׂהַשִּׁלְחֵן עֲרוּף שְׂכָלוֹל מֵהַבֵּית יוֹסֵף, שְׂהִיָּה סְפָרְדִי וְהָרַמְ"א שְׂהִיָּה אֲשַׁכְּנִזִי הוֹלְכִים בְּיַחַד יָד בְּיָד, וְאוֹי וְאוֹבִי אִם יְהוּדִי עוֹבֵר עַל הַשִּׁלְחֵן עֲרוּף, כְּבָר צְרִיכִים לְחַקֵּר אַחֲרָיו. אִף פְּעַם לֹא הִיָּה דְּבַר כְּזֶה שֶׁל גּוֹעֲנוֹת בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל: אֲשַׁכְּנִזִים וְסְפָרְדִים, הֵם הִלְכוּ בְּיַחַד,

מָרְן וְהַרְמָ"א, אַחֲר־כֵּן בָּא ה' מִגֵּן אַבְרָהָם וְה' שׁוּרֵי זָהָב, עַד אַחֲרֵי
שְׂבָאֲחֻרֹנִים, הַכֹּל בְּנוֹי עַל הַשְּׁלֶחַן עָרוּף, כָּל אֶחָד נוֹטֵה לְדַעַת
אַחֲרָת. אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: לִפְנֵי שְׂיָצָא ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן בְּעוֹלָם,
רְצִיתִי לְרַשֵּׁם כְּפִי מִי הַלֵּכָה, עֲכָשׁוּ שֵׁישׁ ה"לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן לֹא
צָרִיף, מֵהַ פְּרוּשׁ בְּזֶה, הֵלֵא עֲדִין צָרִיכִים לְדַעַת אִיף הַלֵּכָת כְּפִי
הַהֵלֵכָה, בְּפֶרֶט בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ שֶׁנַּעֲשֶׂה תִלְמִיד חָכֵם, וּפּוֹסֵק לְעַצְמוֹ
וְלְאַחֲרִים — אוֹי לְדוֹר שֶׁכֵּן מְנַהֲיָיו. וּמֵהַ פְּרוּשׁ בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל?
אֵלֵא מִי שְׁלוּמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", מִזְדַּבֵּף מֵחוּ, וְרוֹאֵה עוֹלָם אַחֲרֵי
לְגַמְרֵי, אֵמֶת אַחֲרָת לְגַמְרֵי, וְרוֹאֵה שְׂיִכּוּלִים לְהַשְׁתַּוֹּת יַחַד אֲשֶׁכְּנֻזִים
וּסְפָרְדִים, סְפָרְדִים וְאֲשֶׁכְּנֻזִים, וְזוֹכֵה לְמַח נְקִי, שְׂיִכּוּל לְבָרֵר אֶת
הַהֵלֵכָה. וְלִכֵּן לֹא בָחַנְם שֶׁהוֹהִירָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁנִּלְמַד "לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן", עַד שְׂיִהְיֶה שְׂגוּר עַל-פֶּה. וְאָמַר (תֵּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שְׁמוֹ):
הַסֵּפֶר שְׁלִי אֶתְחַלְתָּא דְגַאֲלָה; מִי שְׁלוּמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" — מֵחוּ
מִזְדַּבֵּף, כִּי אֵז מִתְחִיל לְהַתְּבַדֵּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאוֹמֵר רַבֵּנוּ
ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֶׁהַצְדִּיק מְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה,
וּמִתְחִילִים לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סֵתֵם חֲרַשׁ — אֵינוֹ
שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְדַבֵּר. מִי שְׂאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ קוֹל הַצְדִּיק, אֵינוֹ מְדַבֵּר אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; בְּרַגַע שְׂאָדָם לוֹמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", אֵז מִתְחִיל
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וְזֶה סִימָן אִם אָדָם לוֹמֵד "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן" —
אִם יֵשׁ לוֹ הַתְּבַדְּדוּת. וּכְשֵׁישׁ לוֹ הַתְּבַדְּדוּת, יוֹדֵעַ שְׂאֵין לוֹ רַק אֶת
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז הַמַּח שְׁלוֹ נְקִי, וְיוֹדֵעַ אִיף הַהֵלֵכָה. וְלִכֵּן
שְׂאֵף אֶחָד לֹא יֹאמֵר שֶׁהוּא הַגִּבְּאֵי שְׁלִי, אוֹ הַנְּהַג שְׁלִי וְכוּ', כִּי
לְמוֹהַר"א שְׂ אֵין גִּבְּאִים וְאֵין נְהַגִּים!!! מִי שֶׁרַק יִרְצֶה — אֶסַע אִתּוֹ,
וְעַם כָּלֵם אֲנִי מוֹכֵן לְנִסְעַ, רַק תִּרְצוּ לְקַחַת אוֹתִי... וּלְגַבֵּי מָה אֲנִי
אוֹמֵר זֹאת? שְׂאֵל יְבוֹא פְּלוֹנִי אוֹ אֶלְמוֹנֵי חֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ,
וְיֹאמְרוּ שְׂמִקְרָבִים אֵלֵי, כְּשֵׂאֵינָם מְצִיתִים לְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל כָּלֵל!

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד, אִיף מְסֻרְתִי נִפְשִׁי בְּשִׁבִיל כָּלְכֵם, וְאֲנִי
מִתְחִיל לְחַשֵּׁב מֵהַ זֶה וְעַל מֵהַ זֶה, לְמָה לִי לְהַפְּנֵס בְּחֻבוֹת? ! לְמָה
הַצְּרִכְתִּי לְהַפְּנֵס בְּפַח בְּזֶה, שֶׁהַבְּטַחְתִּי חֻבוֹת וְכוּ', אֲנִי צָרִיף לְשַׁלַּח
מִכְתָּב עָרֵב יוֹם הַפְּפוּרִים, שְׂאֲנִי צָרִיף לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִבְּעַלֵּי הַחֻבוֹת,

וְשֶׁאֲשַׁלֵּם לְכֶלֶם... וּבְעֵבוֹר מִי עָשִׂיתִי אֶת הַחֻבוֹת? הֲלֹא מִפְּאֵת שֶׁהֵלֵךְ לִי בַחַיִּים שִׁיְהִיו לְכֶם יְלָדִים קְדוֹשִׁים וּטְהוֹרִים, וְעַדִּין אֲנִי רוֹצֵה בְּזֶה, אֲלֵא שֶׁקָּם עָלַי הַסְּמ"ךְ-מ"ם, וְשֵׁם עָלַי תִּיקִים פְּלִילִיִּים מִהֶרְבֵּנוֹת ה'רְשָׁעִית', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵינְנִי חוֹשֵׁשׁ כָּלֵל, וְאֲנִי אוֹמֵר זֹאת בְּפוּמְבִי, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעֱר, אָבֵל אִם כָּבֹד נַעֲשִׂים חֲכָמִים בְּעֵינֵיהֶם, זֶה פּוֹאֵב לִי מְאֹד, וְהַהֲכָרַח לִי לֹאמֹר לְכֶם אֶת גְּדֹל הַכָּאֵב. הָאֵם חֲתַנְתִּי בַחֻרִים, שִׁיעֲשׂוּ כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחָם?! וְלִכֵּן אֹמֵר לְכֶם כַּמָּה הֶלְכוֹת, וְשִׁנְנוּ אוֹתָן הַיֵּטֵב.

אֶף אֶחָד לֹא יֹאמֵר שֶׁהוּא הַגִּבְאִי שְׁלִי וְהִנְהַגְ שְׁלִי. אִם אֵין מְצִיִּתִים אֶת רַבְּנוּ ו"ל, אֵין לְכֶם שׁוֹם שִׁיכוֹת אֶתִּי. כָּלְכֶם יְכוֹלִים לַעֲמֹד בְּדִלְתִי וְכו', וְלִהְבִּיא רְכָבִים וְאֶסַע עִם כָּלֶם. אֵין מִשְׁגַּ שֶׁאֶחָד יֹאמֵר שֶׁהוּא הִנְהַגְ שְׁלִי. כָּל מֵה שֶׁהָיָה לִי — גַּתְתִּי בְּשִׁבִיל הָאוֹלָם וְכו', וְעַדִּין אֲנִי חִיֵּב חוֹבוֹת. אֲנִי רוֹצֵה שִׁיְהִיָּה לָנוּ הָאוֹלָם הַכִּי יָפֵה, וְאֲנִי רוֹצֵה שֶׁהֵילָדִים שְׁלֶכֶם יִתְחַתְּנוּ בּוֹ, זֶה נִקְרָא ה'סְלוּן' שְׁלִי, וּמֵה לַעֲשׂוֹת? כִּי אָנוּ בְּגִלוֹת גְּדוּלָה, כָּל הַרְמָאִים וְהַשְׁקֵרְנִים מְצִלִּיחִים, וְזֹאת רוֹאִים בְּמְצִיאוֹת.

וְהַעֲקֹר מֵה שְׁכוֹאֵב לִי, וְתִשְׁמְעוּ אֶת זֹאת הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב. הִנֵּה אֲנִי מַחֲזִיק בְּיַד סֵפֶר שֶׁל תְּמוֹנוֹת, שֶׁל כָּל חֲכָמֵי הַסְּפָרַדִּים מִהֶרְמַב"ם וְהַרִי"ף, עַד הָאַחֲרוֹן שֶׁבְּאַחֲרוֹנִים — הֵן חֲכָמֵי מְרוֹקוֹ, הֵן חֲכָמֵי תִימָן, הֵן חֲכָמֵי תוֹנִיס, הֵן חֲכָמֵי בְּבֵל, הֵן חֲכָמֵי פָּרַס, כָּלֶם — כָּל הַחֲכָמִים הַסְּפָרַדִּים בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, וְתִרְאוּ הַגְּמָאוֹת חִיוֹת, יְהוּדִים עִם הַדְּרַת פָּנִים, זְקָן וּפְאוֹת, כָּלֶם רוֹאִים אוֹתָם לְבוֹשִׁים צְנוּעַ, אֶף חֲכָם מַחֲכָמֵי סְפָרַדִּים לֹא הֵלֵךְ בְּבִלְוֵרִית, לֹא קִצֵּץ זָקְנוֹ, לֹא הָיָה כַּדְּבָר הַזֶּה, זֶהוּ חֲדָשִׁים מִקְרוֹב בְּאוֹ, אֵיךְ יִתְכַן כַּדְּבָר הַזֶּה?! כִּשְׁבָאוּ וְסִפְרוּ לְמוֹהֲרַנ"ת ו"ל, שֶׁבְּגִרְמָנְיָה הָאַרוּרָה הַחֲלוּ הַיְהוּדִים לְקַצֵּץ זָקְנָם וְכו', נִבְהַל וְנִשְׁתַּוָּמָם, וְלֹא הָאֲמִין לְמִשְׁמַע אֲזַנָּיו. תִּתְּבוֹנְנוּ בְּכָל חֲכָמֵי הַסְּפָרַדִּים, כָּלֶם עִם זְקָנִים וּפְאוֹת וְכו', וְאֵיךְ יִתְכַן שִׁישְׁנָם סְפָרַדִּים הַמְּסִירִים זְקָנָם וּפְאוֹתֵיהֶם, וְאַחֲרֵי-כֵן נַעֲשִׂים זְמָרִים, וְתִרְאוּ אֵיךְ הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ הוֹלֵךְ אַחֲרֵיהֶם! אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (חֲגִיגָה טו): מֵהֵיכָן בָּא אַחַר, שֶׁפָּרַשׁ לְגַמְרִי? כִּי זְמַר יוֹנִי הָיָה נוֹשֵׁר מַחֲזִיקוֹ,

היה שר שירי יונים, ואחר-כך היו אצלו ספרי מינות, וזה עקר אותו. קדם זה מתחיל עם זמרים נואפים, כמו שאומר רבנו ז"ל (לקוטי-מזהר"ן, חלק א', סימן ג'): מי ששומע נגינה ממנגן רשע, קשה לו לעבודת השם יתברך, ונעשה קל שבקלים. פי מהיכן בא לספרדים להוריד את הזקן והפאות ולילך בבגדורית וכו'?

ולכן אבקש את אנשי שלומנו, אם יש לי כח השפעה אצלכם, ואם לאו — אני מגביה ידים, אני שבור כחרס הנשבר. אל תחשבו שזה קל, אני רואה את השקר, אני רואה רחמנא לישזבן, מה שקורה פה, אנשים, רחמנא לישזבן, בעלי עברות חמורות, קוראים אותם: הגאון האדיר. אני הפרתי גאונים ענוים, שבקשי כתבו עליהם תאר, והנה חכמינו הקדושים אומרים (שבת קלט): אם ראית צרות רבות באות, צא וברק בדיגי ישראל; מי היום הדיגים? תשאלו את הסמ"ד-מ"ם, והוא יאמר לכם, כי כלם הולכים לצדו, שמו שמים! ודבר זה אני רוצה לעקר מהקהלה שלנו. ולא בשביל זה חזרנו בתשובה, שילדינו ילכו בבגדורית, ויסירו את הפאות והזקן? אינני צריך אותם לגמרי פה!

ולכן אני מציע, הנה מגיע חג הסוכות, רציתי שתשיגו מה שיותר תמונות של חכמי הספרדים, ותתלו בספה. ואחר החג, תורידו אותם, ותתלום בביתכם, ומי שרוצה יכניס גם הרבה תמונות מחכמי האשכנזים: ה'חזון-איש', הסטיפלר, "והיו עיניך רואות מוריד", זה מאד משפיע, כשרואים צדיקים קדושים היושבים כפופים וצנועים, והילדים רואים זאת תדיר על הקירות בתוך הבית, ותבערו מביתכם את כל התמונות של הזמרים הנואפים, ולא ימצא בבית אחד תמונה של זמר בלי זקן שיש לו בגדורית גדולה, כדי שילדינו לא יראו וכל זה, אשר מביא אותנו, רחמנא לצלן, אחר-כך לכפר בהקדוש-ברוך-הוא. מתחיל בזמרי יוני, ואחר-כך בא לספרי מינות וכפירות, אשר דבר זה צריכים לשרש מביחנו. ולכן בחרו הסכות אני רוצה שתתלו את כל התמונות של כל הספרדים. כשהייתי ילד, אני זוכר עד היום, שהלכתי בגיל שבע ושמונה, עוד זכיתי לראות את תלמידי ה'בן איש חי', עד היום מנחות לפני

צורות טהר פְּנִיָּהֶם וְלַמּוֹדֵם. הֵם יָשְׁבוּ בַּעֲגוּל, כָּל אֶחָד הָיָה לוֹ מִשְׁנִיּוֹת וְקָרָא מִשְׁנָה, וְכֵךְ קָרְאוּ הַלּוֹף וְחִזּוֹר וְכוּ', וַיָּשְׁבוּ כַּשְּׁעָה, וְאַחֲר־כֵּךְ לְמָדוּ גִמְרָא וְזֵהר, אֵינָה נַעַם, הֵייתִי בָּא לְרֵאוֹת וּלְהַסְתַּכֵּל, הִנֵּה זֶה בִּשְׁנַת תַּש"ז תַּש"ח הֵייתִי יְלֵד קֶטָן, וְכֵךְ הֵייתִי מִסְתּוֹבֵב בְּבֵית-כְּנֻסַת שֶׁל תִּימָנִים, חֲכָמֵיהֶם יָשְׁבוּ עַל הָאָרֶץ, וְשָׂרוּ בְּמִנְגִּינָה זֵהר, כָּל אֶחָד קָטַע, זוֹ נִקְרָאת יִרְאֵת שְׁמַיִם! זֶה מָה שֶׁיְלַדְנּוּ צְרִיכִים לְרֵאוֹת! וְזֶה מָה שֶׁאֲנִי רוֹצֶה אֲצַלְנוּ. תִּתְּלוּ בַּסֶּכֶה רַק תְּמוֹנוֹת שֶׁל חֲכָמֵי סְפָרְדִים וְאַשְׁכְּנַזִּים וְכוּ'. אִם אַתֶּם רוֹצִים לְשָׁמֵר עַל הַנֶּעֱר, אִם אַתֶּם רוֹצִים שֶׁיְלַדְכֶם יִהְיוּ קְדוֹשִׁים וּטְהוּרִים — תַּצִּיתוּ לִי. בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ אֲנִי בּוֹנֶה אֵת הָאוֹלָם, שֶׁזֶהוּ הַ'סְלוֹן' שְׁלִי, שֶׁהָרִי אֲסוּר לֹאמַר אַחֲרָת, כִּי אָנוּ בְּמִצְבַּ שֶׁל מִשְׁטָר 'קוֹמוֹנִיסְטִי'... וְכֵאן הַמְּקוֹם לְעוֹרֵר — מִי זָרַק אוֹתָנוּ בֵּין הַמְּזַבְּלָה לְבֵין בֵּית הָעֲלָמִין, לָנוּ יֵשׁ כְּמַעַט אַרְבַּע-מֵאוֹת יְלָדִים, וּבְכַמ"ד יֵשׁ בְּקִשֵׁי שְׁלֹשִׁים וְחֲמִשָּׁה יְלָדִים, הֵי יוֹדְעִים אַתֶּם מָה זֶה?! וּמִי שׁוֹלֵט שָׁם? הַסֶּמ"ף-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ! הַכְּבִישׁ לְעֵלוֹת אֲצַלְנוּ — מִסְפֵּן, וּבְמִקוֹם שֶׁיִּהְיוּ לְעוֹרֶה לָנוּ, מָה קוֹרֶה? יֵשׁ הַסְתּוֹת בֵּין הוֹרִים, שְׁלֵא צְרִיכִים לְשַׁלֵּם שְׁכָר-לַמּוֹד עַל תְּשָׁרִי, כִּי אֵלּוּ הַמְּלַמְּדִים צְרִיכִים לְצוּם בְּחֻדֶשׁ זֶה. וְכֵן לְגַבֵּי הַמּוֹרוֹת, שְׁמוֹ שְׁמַיִם! כְּמָה כְּבָר מְשַׁלְּמִים שְׁכָר לַמּוֹד?! הֲלֹא בְּיִבְנָאֵל בְּתַלְמוּד-תּוֹרָה שְׁלָנוּ וְכֵן בְּבֵית-סֵפֶר, מְשַׁלְּמִים הֲכִי פְּחוֹת, לְקַחְתִּי בַּעֲבוּר הַיְלָדִים שֶׁל בַּר מִצְוָה אֵת ר' ... אַבְרָהָם יִרְאֵ שְׁמַיִם, הַמּוֹסֵר נֶפֶשׁוֹ בַּעֲבוּר הַיְלָדִים, וּמָה אָנוּ מְבַקְשִׁים סֵף הַכֵּל? מָאָה שְׁקָלִים לְחֻדֶשׁ, וְאִיךָ יִתְכַן לֹא לְשַׁלֵּם לְתִשְׁרִי, פֶּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית אֵין חֹדֶר שְׁלֵא מְשַׁלְּמִים בּוֹ בַּעֲבוּר כָּל חֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה — שְׁנַיִם-עֶשְׂרִי בְּמִסְפָּר. וְאִךְ אֶחָד אֵינוֹ חוֹשֵׁב לֹא לְשַׁלֵּם לְתַמּוּז וְאָב וְכוּ', אוֹ לְתִשְׁרִי וְנִיסָן, וּפֶה מְשַׁלְּמִים טְבִין וְתַקְלִילִין, וְאֵין מְרַחֲמִים עַל אִף אֶחָד, וּמִי שְׁלֵא רוֹצֶה — שֶׁיִּלְךָ לְמִקוֹם אַחַר, אֵין עֲנִי וְאֵין עֲשִׂיר, וְהִנֵּה כֵאן בְּיִבְנָאֵל — שְׁמוֹ שְׁמַיִם, אוֹמֵר לִי אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁאַפְלוּ עַל שְׁמֵרְטֵף — לְשָׁמֵר עַל תִּינוּקוֹת, מְשַׁלְּמִים יוֹתֵר מֵאַשְׁרֵי הַשְּׁכָר לַמּוֹד לְמַלְמְדִים, וְאִיךָ יִתְכַן לֹא לְשַׁלֵּם אֵת מָאָה הַשְּׁקָלִים הַלָּלוּ וְכוּ'?! חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים (סֶפֶה נו.): שׁוֹתָא דִּינּוּקָא — אוֹ דְּאָבוּהָ

או דאמיה; אם אתם שומעים מה הילדים מדברים, הם שמעו את זאת בבית.

אני מוסר נפשי בעבור ילדיכם, ואפלו מה שבקשתי הלאות זה הנה בעבור ילדיכם. וכאב לי שאין אולם שמחות, ועל זה אני מוסר נפש. אנשי שלומנו מקבלים מכתבים מהסמ"ך-מ"ם שפותב: אתם מעכירים את יבנאל בזה שאתם כותבים 'סופר ברסלב'. על-פן אני מבקש אתכם, אם אתם רוצים לצית אותי, תדביקו עוד מדבקות: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", ואל תתפעלו מהם, פי הם רשעים ארורים. שילכו לראות את הפביש היכן אנו גמצאים, ואנו עוד יושבים בשקט, איננו נכנסים בכח למבנה הממ"ד וכו', כשיש להם רבע ילדים מאתנו, ואנו תושבי יבנאל! ונשאר ביבנאל! ונפרה ונרבה ביבנאל! ולא יועיל להם מאומה, מי שרוצה לצית אותי, שעוד עכשו ידביק עוד כמה סטיקרים: "אני אוהב יבנאל עיר ברסלב", ותדפיסו יותר רחב שיבלט.

אבל נחזור לענינינו, לנו יש שלחן ערוך, ואמר רבנו ז"ל: ברגע שיש לנו "לקוטי-מוהר"ן", לא צריכים לצין איך ההלכה, פי מי שלומד "לקוטי-מוהר"ן", יש לו שכל הישר, ולא יוצא אצלו משפט מעקל, שזה אותיות עמל"ק, הוא יודע בודאי איך ההלכה, הוא יודע מה זה צניעות, הוא יודע מה שכתוב בזהר (פרשת נשא קכה:): תונבא ליתא על האי בר נש וכו' — קללה תבוא על אדם שמרשה לאשתו שיראו שערותיה, לא כתוב 'אצבע' או שתיים או שלש וכו', אלא שערות פלשקן שאסור שתתגלגלה לחוץ, וזה אחד מהצניעות בבית, ואם נראות שערותיה של האשה, זה גורם עניות בתוך הבית, וגרים לבניה שלא יהיו חשובים בדור, ויצאו לתרבות רעה, וגורמת שהקלפות והסטרא אחרא יהיו בתוך הבית. ומי גורם זה? השערות של האשה שרואים בבית, וכל שפן בשוק, והיכן זה כתוב? זהר פרשת נשא, דף קכה: לא כתוב אצבע, שתי אצבעות ושלש וכו' שמתר, אלא אפלו שערה אחת — אסור, ולכן הנשים הצדקניות עושות תגלחת, והלא ממילא הולכים בכסוי ראש — ומי רואה את זאת?! ולכן התירו פאה, והמשינה אומרת: יוצאת בפאה נוכרת

בַּשָּׁבֶת. וַיִּשְׁנֶן מִחֲמִירוֹת — שָׁמוֹת כּוֹבֵעַ עַל הַפָּאָה. אָבֵל בְּדִיּוּק לִילָךְ הַפֶּף הַזֶּהר וְלוֹמֵר: מִתֵּר לִילָךְ אָצְבֵעַ, שְׁתִּים מְגֵלָה וְכוּ', וְלֹא לִילָךְ בַּפָּאָה וְכוּ', וּכְאֵלוּ מִי שֶׁהוֹלֶכֶת בַּפָּאָה עֲבָרָה עַל דַּת יְהוּדִית, חֵס וְשָׁלוֹם, הֲלֹא זֶה מְגַחֵךְ. כָּל הַמְחַמְּרוֹת הַהוֹלְכוֹת בְּמִטְפַּחַת עַל הַתְּגַלְחַת — אֲשֶׁרִיחֵן, אָבֵל אֵין שׁוֹם אֲסוּר לִילָךְ בַּפָּאָה. אָבֵל שְׁעֵרוֹת זֶה הַדְּבָר הַכִּי חֲמוּר, וְאֵין זֶה חֲמָרָה, זֶה הִלְכָה בְּרוּחָה! אֵיי פְּלוֹנֵי אֲלִמוּנֵי אֵינוֹ אוֹמֵר כֵּן וְכוּ' — שְׁיִהִיָּה בְּרִיא, הוּא אֵינוֹ אוֹמֵר עוֹד הַרְבֵּה דְבָרִים. [נְאֻנִי צְמַתִּי מִתּוֹךְ כָּאֵב עֲזוּ מְאֹד, שְׁיִהוּדִי יוֹשֵׁב בְּבֵית-סֵהר עַל לֹא דְבָר וְכוּ', וְאַחֲרִים אֲדִישִׁים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם דְּבָר, לָהֶם יֵשׁ אֶת הַחֹדֵר וְהָאֵכֵל שְׁלָהֶם. אָבֵל לִי זֶה כָּאֵב מְאֹד. עַד שֶׁאֲשַׁתּוֹ אוֹמֵרֶת — הָאֲדִמוּ"ר, לָכֶם פּוֹאֵב יוֹתֵר מִמֶּנִּי; אֲזוּ רְאִיתִי מַה זֶה שְׁנֵאת חֲנָם].

וְנַחֲזֹר לְעֵנִינְנוּ, לְעֵנֵן סֶכָּה, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (סֶכָּה כו'):
 "כָּל הָאֲזָרַח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בְּסֶכָּה" (ויקרא כג, מב), מְלַמֵּד שְׁכָל יִשְׂרָאֵל
 רְאוּיִים לֵישֵׁב בְּסֶכָּה אַחַת, וְיוֹצְאִים בְּסֶכָּה אַחַת, וְלֹא צָרִיךְ שְׁכָל אֶחָד
 תִּהְיֶה לוֹ סֶכָּה לְעֲצָמוֹ, וְעַל מַה זֶה מוֹרָה? שֶׁהַסֶּכָּה מְאַחֲדַת אוֹתָנוּ.
 אָנוּ עִם אֶחָד, אַחִים לְאֵב אֶחָד, זֶה סוּד הַסֶּכָּה — סֶכַת שְׁלוֹם,
 שֶׁהַסֵּטְרָא אַחֲרָא וְהַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינָם יְכוּלִים לְהַפְגִּס שָׁם, וּמִזֶּה הֵם
 מְפַחְדִים מְאֹד. אִם אָנוּ נַחֲזִיק עֲצָמֵנוּ בִּיחַד, בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת,
 הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לֹא יוּכַל לְהַפְגִּס בָּנוּ, בְּרַגְעַ שְׁנַנְיַח פְּרָצָה אַחַת — הִנֵּה
 הוּא נִכְנָס בָּנוּ, וְלֹא אֶתֵּן דְּבָר כְּזֶה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, אָנִי בָּא אַחַר
 הַחֵג, בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֶעֱשֶׂה הַרְבֵּה תְּקוּנִים בְּקִהְלָה, שְׁנוֹנָה
 כְּלָנוּ לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה. הֲרִי לְמָה שְׁבַתְּם בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, כְּדִי
 לְהַנִּיחַ בְּלוּרִית גְּדוּלָה, לְהוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, לִילָךְ עִם חֲלִיפָה
 קֶצֶרָה?! הֲלֹא יְכוּלְתֶם לְהַשָּׂאֵר חִילוּנִים, וְלְמָה צָרִיךְ לְגַמְרֵי אֶת
 הַכֶּפֶס?! לֹא בְּעֵבוֹר זֶה חֲזוֹרְתֶם בְּתִשׁוּבָה, אָנוּ רוֹצִים לְהִיּוֹת צְדִיקִים
 וְצַדִּיקָנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁהִיוּ הַחֲכָמִים, חֲכָמֵי תִימָן, תּוֹנִים, מְרוֹקוֹ וְאַלְגִּיר,
 אֵיזָה יָפִי לְרֵאוֹת אֶת הַתְּמוֹנוֹת שְׁלָהֶם. תִּרְאוּ אֶת הַיָּבָבָא סְאֵלִי שְׁעֵבַד
 אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה וּכְבוֹד וְכוּ', וְעוֹד
 חֲכָמֵי אֲשַׁכְּנִזִים וְסִפְרָדִים, אֵיזָה חֵן וְטֵהַר פְּנִיָּהֶם, "וְהִיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת

אֶת מוֹרִיד", דָּבַר זֶה אָנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס בְּבֵיתֵנוּ — יִרְאֵת שְׁמַיִם, אֲבָל אָנִי רוֹצֶה שְׁפֹלֵם יִתְּנוּ שָׂכָם וְגַב לְעַמֵּד עַל מִשְׁמַר הַצְּנִיעוּת, וְאִין זֶה חֲמֵרָה — זֶה הֵלְכָה! וְעַלֵּינוּ לְמַסֵּר נַפְשֵׁנוּ בְּעַבּוּר הַלְכוּת.

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הֲבֵה נַחְזִיק עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, בְּאוֹ נִקְבַּע עֵתִים לְתוֹרָה, סוּף כָּל סוּף מֶה יִשְׁאַר מֵאַתְּנוּ? כָּל מֶה שְׁנִתְּפַס בְּזֶה הָעוֹלָם — זֶה יִשְׁאַר! וְהַעֲקָר תְּלוּי בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת. לְמָה אָנוּ עוֹשִׂים סְכוּת? לְמָה יֵשׁ לָנוּ מִצּוֹת סִכָּה? אֵלָּא כְּתוּב: "בְּסִפּוֹת תִּשְׁבוּ שְׁבַעַת יָמִים, כָּל אֲזֶרַח בְּיִשְׂרָאֵל, לְמַעַן תִּדְּעוּ כִּי בְּסִפּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"; כְּשֵׁיִצְאוּ עִם יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, סִבְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעַנְנֵי כְבוֹד, וְשָׁמַר עֲלֵיהֶם. וְלְמָה זָכִינוּ לְצֵאת מִמִּצְרַיִם? אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּמֹת ע.ט.): ג' מִדּוֹת שֶׁהָיוּ בְּיָדָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וּבְזָכוֹתָם נִגְאָלוּ: שְׁלֹא שָׁנוּ אֶת שְׁמָם, לְשׁוֹנָם, וְגִדְּרוּ עֲצָמָם מִן הָעֶרְוָה. מֶה אָנוּ רוֹאִים? לֹא שָׁנוּ אֶת שְׁמָם לְשִׁמוֹת כְּגוֹן: אֵילָן, טַל, שֶׁחַר, אֶבֶן, מֵיִם וְכוּ', לְכֻלָּם הָיָה שֵׁם שֶׁל הָאֲבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, הַתְּנָאִים וְהָאֲמוֹרָאִים, וְלֹא שָׁנוּ לְשׁוֹנָם, וְגִדְּרוּ עֲצָמָם מִן הָעֶרְוָה, הַצְּנִיעוּת צְרִיכָה לְהִיּוֹת אֲצֻלָּנוּ חֲזָקָה מְאֹד. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים: בְּשֶׁבִיל ד' דְּבָרִים נִגְאָלוּ — שְׁלֹא שָׁנוּ שְׁמָם, וְלְשׁוֹנָם, וְלֹא דִבְרוּ לְשׁוֹן הָרַע, וְלֹא נִמְצָא אֶחָד פְּרוּץ בְּעֶרְוָה. אִיךָ יִתְּכֵן שְׁאַחַד מְדַבֵּר רַע עַל הַשְּׁנִי?! וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: כְּשֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר, לֹא שָׁנוּ שְׁמָם וְלְשׁוֹנָם וְהִלְכוּ בְּדֶרֶךְ אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָר לִי מִמָּשׁ בְּזָכוֹת חַנּוּם, בְּקִהְלָה קְדוּשָׁה, וְהֵינּוּ בָּלָנוּ בְּאוֹמֵן, אֲבָל הָיוּ כַּמָּה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שֶׁבִישׁוּ אוֹתִי, פִּתְאֵם הִחְלוּ לְעַשׂוֹן, מְגִדְלִים בְּלוֹרִית וְכוּ', הִיִּתְּכֵן?! הַגֵּם לְכַבֵּשׁ אֶת הַמְּלָכָה עַמִּי בְּבֵית?! בְּאִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲשֵׂנִים וְכוּ'?! יֵשׁ לִי צַעַר גָּדוֹל מְזֵה.

עַל-כָּל-פָּנִים אָנִי רוֹצֶה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, הִנֵּה נִכְנָס חַג הַסְּפּוֹת, בְּאוֹ נִתְחַזַּק יַחַד, מֶה הַנַּחַת שְׁלִי? אָנוּ רוֹצִים לְדַיֵּם קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים, אֵינְכֶם יְכוּלִים לְתַאֵר מֶה נַעֲשֶׂה בִּישִׁיבוֹת אַחֲרוֹת, לְצַעֲרֵנוּ

הָרַב, דִּי בַתּוֹלַעַת אַחַת לְקַלְקַל אֶת כָּל הַפְּרוֹת. וְלִכְּנָן כָּל הוֹרָה צָרִיף לְשֹׁמֵר בְּעֵינַי פְּקוּחָהּ, עִם מִי הֵבֵן אוֹ הִבַּת מִתְחַבְּרִים וּבְכֹה מִסְתַּפְּלִים וְכוּ', בְּיָדָאוּ וְכוּ' אוֹ בַּתְּקֵלִיטוֹר, אֶת מִי הֵם שׁוֹמְעִים, וְלִבְעַד כָּבֵר עֲכָשׁוּ, לַעֲשׂוֹת בַּעוֹר חֲמִץ בְּסִכּוֹת. יֵשׁ רֵאשׁוֹנִים שְׂאוֹמְרִים שְׁגָם בְּסִכּוֹת צְרִיכִים לֶאֱכֹל מִצָּה, כִּי לּוֹמְדִים מִחֲמַשָּׁה-עֶשֶׂר לַחֲמַשָּׁה-עֶשֶׂר, מֵה בַּחֲמַשָּׁה-עֶשֶׂר בְּנִיטָן אוֹכְלִים רַק מִצָּה, וְהִסְכָּה גַם הִיָּתָה זִכָּר לִיצִיאַת מִצְרַיִם אֲזַי לְמָה לֹא נֶאֱכַל מִצָּה? אֲבָל תִּכְרַף-וּמְיָד יָרְדוּ מִזָּה, כִּי הַתּוֹרָה לֹא צִוְתָה לֶאֱכֹל מִצָּה בְּסִכּוֹת וְכוּ'. אֲבָל זֶה בֵּן יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת — בַּעוֹר חֲמִץ בְּסִכּוֹת, כְּמוֹ שְׁעוֹשִׁים בְּפִסְחָה, לְהוֹצִיא מִהַבֵּית אֶת כָּל הַתְּקֵלִיטוֹרִים שֶׁל הַזְּמָרִים הַנּוֹאֲפִים, וְלִבְדֹק אִם אֵין לְיִלְדִים תְּמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, חֵס וְשְׁלוֹם, הַשְּׂאִיפָה שֶׁל כָּל אָב וְאִם — לְרֵאוֹת אֶת יִלְדָם טוֹב הַרְבֵּה יוֹתֵר מֵהֶם וְכוּ', וְשִׁיְהִיו יִלְדִים קְדוֹשִׁים וְיִטְהוּרִים; מִי שְׁלוֹקַח זֹאת בְּרִצְיָנוֹת — יִצְלִיחַ, אֲבָל מִי שְׁלוֹקַח זֹאת בְּקַלּוֹת רֵאשׁ וְחוֹשֵׁב שְׁיִהְיֶה בְּסִדֵּר וְכוּ', הַשֵּׁם יִשְׁמַר, לְמָה יִגִּיעַ וְכוּ', כִּי הַעֲקָר לְבִדָק עִם מִי הַיִּלְדִים מִתְחַבְּרִים, וְלִחְנֹכֶם כִּיאוֹת, וְלִשְׁמַר עֲלֵיהֶם שְׁלֹא יַעֲשׂוּ הַזְּקִים וְכוּ' וְכוּ'.

וְלִכְּנָן אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — אֵין לִי מֵה לְהַתְּבַיֵּשׁ מִהֶקְהָלָה שְׁלֵנוּ לַעֲמַת קְהֵלוֹת אַחֲרוֹת, אֲבָל אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁתַּהֲיֶה פְּשָׁרָה פֹּה, לֹא בְּשִׁבִיל זֶה אָנוּ לוֹחֲמִים עִם הַסְּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כָּל-כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים, אֵין בְּכָל הָעוֹלָם טְמֵאָה כְּזוֹ, וְלְמָה הַתְּלַבֵּשׁ עֲלֵינוּ? כִּי פֹה רוֹצִים מַשְׁהוּ מִיָּחַד, אֵיזָה נִחַת רוּחַ לְרֵאוֹת יִלְדִים שְׂמִתְנַהֲגִים בְּקַדְשָׁה וּבְטַהֲרָה וּבְצַנִּיעוּת, זֶה הַנַּחַת שְׁלִי! זֶה מִמְּלֵא אֶת לְבִי, וְנוֹתֵן לִי אֶת הַתְּקִינָה לְהַמְּשִׁיף הַלָּאָה, וְלַהֲפֹךְ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ זוֹג שֶׁהַתְּקֵלְקֵלוֹ, זֶה עוֹשֶׂה חוֹרִים בְּתוֹךְ לְבִי, וְלֹא חוֹר אֶחָד, אֲלֵא הַרְבֵּה, וְכוֹאֵב לִי מְאֹד. אֲנִי רוֹצֶה רַק אֶת הַנַּחַת שֶׁל הַיִּלְדִים שְׁלֹכֶם, מֵה אֲנִי מִבְּקֵשׁ מִכֶּם?!

עוֹד יְבוֹא הַיּוֹם וְנִצְחָק, אֲבָל עֲתָה אָנוּ בְּצָרָה גְדוֹלָה, הַכְּבִישׁ שְׁבוּר, וְלִכְּנָן הֵייתִי מְצִיעַ, אִם תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי, שְׁכָל הַהוֹרִים יִפְנוּ לְמִשְׁרַד הַחַנוּף בְּמִכְתָּב רְשׁוּם, שֶׁהַכְּבִישׁ מְסַכֵּן, וְאִם יְכוּל לְצַרְף תְּמוּנַת הַיִּלְד וְכוּ' — מֵה טוֹב, וְלַהֲבַחֵיר שְׁנוֹכְסֵי גֶשֶׁם בְּקַרְוָאנִים

הַסְרוּחִים, נִכְנַס חֵם אֲדִיר בַּקְרָוּאִים שֶׁיֵּצְאוּ מִכָּלֵל שְׁמוּשׁ וְכוּ', אִם נִטְרָטֵר אוֹתָם — אוֹלֵי זֶה יוֹעִיל, וְאִם לֹא — נִצְטָרֵךְ לְנִקּוּט אֲמֻצָּעִים יוֹתֵר נוֹקְשִׁים, הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁלֹּא נַחֲשֵׁשׁ מְשׁוּם פְּרַחַח, אֱלוּ יִלְדִיכֶם, אַתֶּם מְשַׁלְּמִים מְסִים, וְכִי קִמְצָן שֶׁל אֲשֶׁפְנֻזִים גִּזְעֵנִיִּים יִפְחִידוּ אוֹתֵנוּ?! הֵיִתְכֵן?! יוֹצִיאוּ בְּכָל שְׁנֵי וַחֲמִישֵׁי צוּ שְׁמוֹנֶה, וּמִי עוֹמֵד תַּחַת זֶה? מִי מְנַסֵּחַ אֶת הַנִּסָּח אִם לֹא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם?! שֶׁיַּעֲשׂוּ צוּ שְׁמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה וְכוּ' וְצוּ שְׁמוֹנִים וְצוּ שְׁמוֹנֶה-מְאוֹת, אֵינְנוּ מִתְיַחֲסִים אֲלֵיהֶם! תִּדְבִּיקוּ עַל הָרִכְכִּים שְׁלַכְּם: "אֲנִי אוֹהֵב יִבְנֶאל עִיר בְּרִסְלָב", שֶׁיִּדְעוּ זֹאת כָּלֶם, וְלֹא יוֹעִיל מְאוּמָה! אֲבָל זֶה תְּלוּי כְּפִי שֶׁנִּחְזֵיק עֲצָמֵנוּ בִּיחַד, וְנֹאֵהֵב אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי וְנַעֲזוּר זֶה לְזֶה, זֶה סוֹד הַהֲצֻלָּחָה שְׁלֵנוּ.

אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שֶׁלֹּא לַתַּת פְּרֻצָה בְּתוֹךְ קְהֵלֵתֵנוּ, הַצְּנִיעוּת הַיָּסוּד שֶׁל הַקְּדוּשָׁה, קְדוּשַׁת עַם יִשְׂרָאֵל, רַק בְּזִכּוֹת זֶה וְכִינוּ לְצֵאת מִמְצָרִים — שֶׁלֹּא שְׁנוּ אֶת שְׁמֵם וּלְשׁוֹנֵם, וְלֹא הָיוּ פְּרוּצִים בְּעֶרְיֹת. זֶה מֵה שֶׁהֲצִיל אוֹתֵנוּ. וְעַל זֶה אֲנוּ מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ. תִּרְאוּ אֵיזָה יָפִי שֶׁל כּוֹלָל, אֵיזָה יָפִי שֶׁל יְשִׁיבָה, יְשִׁיבָה קִטְנָה וְגִדּוּלָה, אֲנִי בֹא תִכְף-וּמִיד אַחֵר הַחֵג, רְצִיתִי לְבוֹא לְחַג הַסְּכוּת, אֲבָל יֵשׁ לִי עֲגָמַת נֶפֶשׁ גִּדּוּלָה מְאֹד, הָיוּ צְרִיכִים לְגַמֵּר כַּמָּה עֲבוֹדוֹת קֹדֶם רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהָיוּ אֲדִישִׁים וְכוּ', וְעַל כָּלֶם — אֵין כֶּסֶף, וּמָה אֵמֵר?! בְּעִבּוּרֵי לְוִיתֵי אֶת הַכֶּסֶפִּים?! אֲנִי מִתְחַנֵּן, מִי שֶׁרַק יְכוּל לַעֲזוֹר לְצֵאת עִם קְמִיעוֹת, אֲנִי בְּטוּחַ וְחֹזֵק בְּמָה שֶׁאֲנִי אוֹמֵר — מִי שֶׁיִּלְךְ עִם קְמִיעַ — לֹא יֵאָרַע לוֹ שׁוּם דְּבָר. וְאֲנִי חֹזֵק בְּזֶה. לְפָנַי חֲצִי שְׁעָה הֵיִתָּה פֶה מְשֻׁפְּחָה שֶׁבָּאָה מִנְּסִיעָה אֲרֻכָּה שֶׁל אַרְבַּע שְׁעוֹת הַלְוֶךְ וְאַרְבַּע שְׁעוֹת חֲזוֹר, וּמָה מְסַפְּרִים לִי? שֶׁבָּאוּ לְכֹאֵן, וְהֵיָה לְאֵב מְשֻׁפֵּט גִּדּוּל, וְנִתְתִּי לוֹ קְמִיעַ, וְהֲצֻלִיחַ בְּמִשְׁפָּט לְמַעְלָה מִדְּרָךְ הַטֹּבַע. אֲנִי כְּלוּם שֶׁבְּכִלוּם וְכוּ', אֲבָל הַקְּמִיעַ זֶה מִתְּנָה מֵהַשָּׁמַיִם, תְּפִיצוּ אֶת זֹאת בֵּין גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵינְנוּ יוֹדְעִים מָה יִקְרָה, עֲשׂוּ וַיִּשְׁמַעֲאֵל מִתְּפָרְעִים וַיִּטְבְּחוּ זֶה בְּזֶה, וַיִּצְלִיחוּ מְאֹד מְאֹד, שֶׁעֲשׂוּ יִקְטֵל בְּיִשְׁמַעֲאֵל וַיִּשְׁמַעֲאֵל אֶת עֲשׂוֹ, וּשְׁנִיָּהֶם יִזְרְקוּ זֶה עַל זֶה גְּאֹזִים וַיִּחַנְקוּ וְכוּ', אֲבָל עִם יִשְׂרָאֵל יִשְׁבוּ בְּתוֹךְ הַסִּפָּה בְּטוּחִים וּשְׁמוּרִים,

וְלָהֶם לֹא יִקְרָה שׁוּם דְּבָר, צַפְרָן אַחַת שֶׁל יְהוּדִי, אֲנִי מִבְקֵשׁ מִמֶּךָ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, שְׁלֹא תִנָּזֵק. תְּפִיצוּ קְמִיעוֹת, מִי שֶׁרַק יְכוּל לְעֲזֹרְנִי לְצֵאת מֵהַחֹב, זֶה סֵף הַכֹּל עוֹד פְּחוֹת מִשְׁבֹּעִים שִׁיְהִי גָמוּר הָאוֹלָם וְכוּ', אֲבָל חֲסָרִים לִי עוֹד מְעַט אֲמַצְעִים. אֲחֻזֵּר לְכֻלָּם אֶת הַפֶּסֶף שְׁלוֹיִתִי. אֲנִי מִבְקֵשׁ מִכֶּם מְאֹד מְאֹד, אֲנִי רוֹצֵה דִיקָא לְגַמֵּר עִם הָאוֹלָם, קָרִי: הַסְּלוֹן שְׁלִי. כִּן הֵם רוֹצִים לְקַרֵּא אֶת זֶה, וְשֵׁם אֲנִי רוֹצֵה לְעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׂמָחוֹת שְׁלָכֶם, וְלָמָּה לֹא מִגִּיעַ לִילְדֵיכֶם הֲכִי יִפֶּה? ! אָנוּ אוֹחֻזִים כְּמַעַט בְּסוּף. וְלָכֵן אֲנִי מִתְחַנֵּן אֲלֵיכֶם, וְזוֹ לִי בּוֹשָׁה, שְׂאֲנִי צָרִיךְ לְהִגִּיעַ לְמָצָב כְּזֶה, תְּעֹזְרוּ לִי, וְאַתֶּם יְכוּלִים, כִּי הַיּוֹם יְהוּדִים צְמֵאִים לְדַבֵּר ה', הַקּוֹנְטְרָסִים וְהַחוֹכְרוֹת הֵם לָהֶם כְּמִים קָרִים עַל גַּפְּשׁ עֵיפָה, יְהוּדִים רוֹצִים אֶת זֹאת.

הַכֹּפֵל הַדְּבָר, אֵף אֶחָד לֹא יְדַבֵּר בְּשֵׁמִי, וְלֹא יֵאמֵר שֶׁהוּא הַגִּבְאִי וְהַנְּהַג שְׁלִי, אִם אֶחָד עוֹשֶׂה עוֹל, הוּא עוֹבֵר עַל הַשְּׁלֵחַן עָרוּף, וְאֵף אֶחָד לֹא יֵאמֵר שֶׁהוּא הַדּוֹבֵר שְׁלִי, אֵין דְּבָר כְּזֶה, אִם הוּא אוֹמֵר כִּן — הוּא שֶׁקָּרַן, לִי יֵשׁ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִה לֹא עֲשִׂיתִי לִילְדִים? ! מִה לֹא מִסְרַתִּי נִפְשִׁי בְּשִׁבִיל הַזּוּלַת? ! וְאֲנִי חוֹזֵר וּמִבְקֵשׁ וּמְדַגֵּישׁ: עֲזְרוּ לִי, עֲזְרוּ לִי, הַעֲזֹר שְׁלִי זֶה הַעֲזָרָה שְׁלָכֶם, הֲבֵה לֹא נִתְיָאֵשׁ! הִנֵּה תִרְאוּ דְגָמָא חִיָּה שֶׁל כְּמָה וְכְמָה זּוּגוֹת צְעִירִים, עֲשֵׂרוֹת זּוּגוֹת בְּנוֹ בֵּיתֶם וְהֵם הֲכִי מְאֲשָׁרִים, הַלְּוֹאִי לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל הַשְּׂמִחָה הַזֹּאת. בָּאוּ תִמְשִׁיכוּ, עֲזְרוּ לִי, סִיעוּ בְיָדִי לְהַרְבוֹת קִדְשָׁה וְטְהָרָה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּעֲשׂוּ רְצוֹנִי, וְתִתְּלוּ בְּסִפְּהָ כָּל הַתְּמוּנוֹת שֶׁל כָּל חֲכָמֵי הַסְּפָרַדִּים, שִׁירָאוּ הַנֶּעֱר שְׁלָנוּ אֵיךְ הָיוּ נִרְאִים חֲכָמֵי הַסְּפָרַדִּים, וְכֵן תִּתְּלוּ חֲכָמֵי הָאֲשְׁכְּנַזִּים, אֵיזוֹ יִרְאת שְׁמַיִם שְׂמִסְתַּפְּלִים עַל הַסְּטִיפְלָר, שִׁיּוֹשֵׁב צְמוּד לְסַפֵּר וְלוֹמֵד, וְכֵן הַיְחֻזוֹן-אִישׁ וְכוּ' וְכוּ', אֵל לָנוּ לְהַסְתַּפֵּל עַל הַסְּמִיךְ-מִ"ם הַרִיק וּפּוֹחֵזוּ, וְחִבּוּרְתוֹ כָּל הַרְמָאִים וְהַצְּבֹעִים שְׁעוֹזְרִים לוֹ, שֶׁקָּרְנִים, נוֹכְלִים, שְׂמֵהֶם כָּל הַצְּרוֹת, אֲבָל שֶׁהִלְדִים שְׁלָנוּ יִרְאוּ דְגָמָא חִיָּה שֶׁל עוֹבְדֵי ה', יִרְאִי ה'.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּעֲשׂוּ רְצוֹנִי, נִכְנָס חַג

הסכות, אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּנִיתִי לָכֶם סֵפֶה יָפֶה מְאֹד, וְעַדִּין לא גְּמֹרָה, תִּכְף כְּשֵׁאתֶם גּוֹמְרִים אֶת הַדְּרָשָׁה, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, שֶׁכָּל אֶחָד יִקַּח שְׁנֵי קָנִים שֶׁל סִכּוֹף וְיִסוּכֶךָ, וְתוֹךְ עֶשֶׂר דִּקּוֹת הַסֵּפֶה מְסוּכְכָת, עֲכָשׁוּ כָּל אֶחָד יֵצֵא בַּחוּץ וְיַעֲשֶׂה כֵן. וְכֵן לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׁלַחֲנוֹת מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, כָּל הָאֲבָרְכִים אֲבַקֵּשׁ אִתְּכֶם, רְצִיתִי שֶׁתַּעֲשׂוּ הַשָּׁנָה בַּסֵּפֶה אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל, בְּכָל לַיְלָה שֶׁיַּעֲשׂוּ אֶת שְׂמֵחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה בְּבֵית אַחֵר, וְלָמָּה לֹא בַּסֵּפֶה שְׁלֵנוּ? כִּי אֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַשְּׂמֵחָה תִּהְיֶה כָּל פַּעַם בְּמָקוֹם אַחֵר, פַּעַם בְּשַׁכּוּן, פַּעַם לְמַטָּה, פַּעַם בְּסִמְדָר וְכוּ', שִׁירָאוּ תוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם שֶׁאֵינָנו מִפְּחָדִים מֵאַף אֶחָד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרְצִיתִי שֶׁר' ... שִׁיְהִיָּה בְּרִיא, שִׁימְכֹר אֶת הַזְּכוּת, מִי רוֹצֶה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לַעֲשׂוֹת בְּכָל לַיְלָה אֶת שְׂמֵחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, וּמִי שֶׁיִּנְדָּב יוֹתֵר — יִזְכֶּה לָזֶה, וּבִיּוֹם חֲמִישִׁי בַּלַּיְלָה נַעֲשֶׂה אֶת הַהִלּוּלָא שֶׁל רַבֵּנוּ וְ"ל בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בַּסֵּפֶה, בְּתַפִּים וּבְמַחֲלוֹת, וְאֲבַקֵּשׁ שֶׁכָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יָבוֹאוּ בְּיַחַד לְשִׂמְחַת בְּיַחַד, וְזֶה מֵה שֵׁישׁ לָנוּ — רַק לְשִׂמְחַת, כִּי חַג הַסֵּכּוֹת הוּא זְמַן שְׂמֵחָתֵנוּ, וְיֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמְחָה. רַבֵּנוּ וְ"ל אָמַר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה, וְאִם אֵין לָכֶם בְּמָה לְשִׂמְחָה — תִּהְיוּ בְּשִׂמְחָה שֵׁישׁ לָכֶם רַבִּי כְּזֶה (שיחות-הַר"ן, סימן קעז): רַבֵּנוּ וְ"ל אָמַר: מִי שֶׁהִיָּה אֶצְלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, יְכוּל לְשִׂמְחָה כָּל הַשָּׁנָה, כִּלְנֵי הַיָּינוּ אֶצֶל רַבֵּנוּ וְ"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, גַּם אֵלוּ שְׁנוֹתָרוּ בְּיַבְנָאֵל גַּם-כֵּן הָיוּ, הַזְּפָרְנוּ אֶת כָּלֵם אֶצֶל הַצִּיּוּן. הִבֵּה נִהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אִתְּכֶם, מִי שֶׁיְכוּל לַעֲזוֹר לִי לְגַמֵּר עִם הַחֻבּוֹת הַלָּלוּ שֶׁמַּעֲיָקוֹת לִי, וְאֲנִי צָרִיף כְּבָר לְשִׁלֵּם לְקַבְּלָן וְכוּ', כִּי עוֹשִׂים רְצוּף וְכוּ', וְצָרִיכִים לְהַזְדַּרֵּז קֹדֶם שִׁיּוֹרֵד גֶּשֶׁם וְכוּ', לְכֵן אֲבַקֵּשׁ מִכֶּם מְאֹד — זֶה בְּעַבְרוֹכֶם, לֹא בְּעַבּוּרִי, זֶה בְּשָׁבִיל יְלָדֵיכֶם, וְאֵינָנו מִפְּחָדִים מֵאַף אֶחָד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל מֵה שֶׁדַּבַּרְתִּי עִמָּכֶם — יִכְנֹס בְּלִבְכֶם, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁיַּעֲזוֹר לִי! יָבוֹא הַזְּמַן שֶׁלֹּא תִתְחַרְטוּ שֶׁעֲזַרְתֶּם לִי. יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁיְהִיָּה לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה, חַג שְׂמֵחָה,

וְתִשְׁמְחוּ כָּל הַחֵג הַזֶּה, וַיֵּשׁ לָנוּ בְּמַה לְשִׂמְחָה, תִּסְתַּכְּלוּ עַל אֱלוֹ
שֶׁהִתְחַתְּנוּ וְחַתְּנוּ יְלָדֵיהֶם, אָנִי רוֹצֵה גַם אֶת יְלָדֵיכֶם לְחַתֵּן, אֲבָל
תַּעֲזְרוּ לִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, וַיְהִי לָכֶם חַג שְׂמֵחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב פח

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"ג תְּשׁוּרֵי קֳדָם הַחֵג ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאָד מָאָד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּוְּרוּ אֶת ... שֶׁהוּא יָבִיא אֶת
הַרְצוּף, וּכְבֹר יַעֲשֶׂה אֶת זֶה, לְפָנַי שְׂיֵרֵד גִּשְׁם, וְנִפְסִיד אֶת הַכֹּל.

רְצִיתִי שֶׁתִּשָּׁב בְּיַחַד עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וּבְיַחַד תִּרְאוּ אִיזוֹ עֲצָה יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת, כִּי אֲסוּר לְהַנִּיחַ אֶת זֶה
וְלְהַזְנִיחַ הֵינּוּ אֶת הַחֲשָׁמַל, כִּי יְכוּלִים לְסַגֵּר לָנוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אֶת
הַחֲשָׁמַל מְכַל הַבְּנִינָן, וְאִזּוֹ מַה נַּעֲשֶׂה?! וְלָכֵן רְצִיתִי מָאָד מָאָד,
שֶׁתִּשְׁבּוּ יַחַד וְתִדְבְּרוּ יַחַד בְּשָׂבִיל לְרְאוֹת מַה לַּעֲשׂוֹת, אֵף אֶחָד אֵין
לוֹ כּוֹנֵן לְחַתֵּר תַּחְתֶּךָ, יֵשׁ לָנוּ עֲכָשׁוּ רַק בְּעֵינָי מַה לַּעֲשׂוֹת בְּקִשְׁר
לְחֲשָׁמַל, שֶׁמְסַר אוֹתָנוּ הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וְהִנָּחֵשׁ ... שֵׁם
רְשָׁעִים יִרְקַב, הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂיִפְּלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִרְחַם עָלֵינוּ, וַיּוֹצִיאֵנוּ מִהַצָּרָה הַזֹּאת.

אָנִי מָאָד מָאָד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּקַּח אֶת זֶה אִישִׁית, זֶה לֹא
בְקִרְתָּ, כִּי אֲנַחְנוּ מְחַפְּשִׁים עֲצָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וּפְתִיחָה טוֹבָה...

לב פט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"ג תשרי קדם החג ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי ...
גרו יאיר.

לנכון קבלתי את כל התמונות, זה מאד מאד יפה, אני רואה
את העבודה שעשו, וזה מאד מאד יפה, תגיד ל... או ל... שצריכים
לעשות מעקה על המדרגות שיורדים למטה, שלא יפלו, חס ושלום,
ותשואות חן לה על זה שנקית את המקום.

רק חזק ואמץ, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך,
ותהיה לה פתקה טובה.

המאחל לה מועדים לשמחה...

לב צ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"ג תשרי קדם החג ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לה, שתזכי להאריך ימים ושנים
טובות, וכל הבית שלך יתהפך לטובה.

יש לי בקשה גדולה בשבילה, שתראי לקחת את הכפה
הגדולה, ולהתדיר בהן אמונה פשוטה בו יתברך, ולא ילכו אחר
ההבל וריק שנגנס לאחרונה בין הנשים הצעירות, כי אני רוצה
לשרש את הקלפה הזאת של לצבע את העינים וכו', וללכת עם

בגדי פריצות, חס ושלום וכו', כי אני רוצה לטהר את הקהלה, שלא יהיה בינינו שום הבל והבלי הכלים בדברים כאלה.

המאחל לך פתקה טובה...

לב צא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"ג תשרי קדם החג ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

ראה לכתב לי אם סדרת לי את הפרטיסים, ואם מסדר התאריך ליום שני, פרשת נח, וכשאבוא, אשלם את הפרטיס הלוך וחזור.

מהקול שלך הבנתי שאתה שבור, ולכן הייתי נותן לך עצה, שפתחיל לעיני מחדש בכל יום כמה מכתבים בספר "אשר בנחל", וזה יתן לך התחזקות, כי אתה צריך להבין את הכלל הזה: "לא כל מה שרוצים מקבלים, ולא כל מה שמקבלים רוצים", ראה לחזק את עצמך, ותתחיל לצמצם את החובות שלך, זו לא עצה להיות פזרן על חשבון השני ולהכניס בחובות, שזה רק יביא אותך לצרות, אם לא חסר לך צרות, תמשיך על עצמך עוד יותר צרות, חס ושלום, ולכן מה אתה צריך את זה, שיהיו לך רק צרות וחובות, תתחיל לקנוז את החובות שלך, ותברח מהלואות כמו שבורחים מאש, ואני יודע, שלא תצית אותי, עם כל זאת אני מבקש אותך מאד מאד, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם לברח מחובות, יותר טוב ללכת לבקש נדבות, ולחזור על הפתחים, מאשר ללוות כספים, וזה מה שאני עשיתי, ואני לא מתבייש להגיד לך, הלכתי וחוורתי על הפתחים כעני ואביון, העקר לא ללוות מאנשים כספים, ואני זוכר, שהיה לי פעם מצב כזה, שעלה לנסע חמשה-עשר סנט, וחפשתי בכל הבית שלי, ולא מצאתי רק ארבעה-עשר סנט, היה חסר לי סנט אחד, נכנסתי למכלת ובקשתי הלוואה סנט אחד, והוא צחק ואמר: תקח עשרים וחמשה סנט, אמרתי לו: אני רוצה רק

סָנַט אַחַד, וְהוּא רָצָה בְּכָל זֹאת לָתֵת לִי, וְאֲנִי לֹא רָצִיתִי בְּשׁוּם פְּנִים
וְאִפְּו, וְנָתַן לִי אֶת הַסָּנַט מִתְּנָה, וְעַם זֶה נִסְעָתִי בְּרַפְכָּת לְמִרְחָקִים,
וְהִגְעָתִי לְשִׁכּוּנָה שְׁגָרִים יְהוּדִים, וְהִתְחַלְתִּי לְלַכֵּת מִבֵּית לְבֵית,
וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָזַר לִי, וְנָתַנּוּ לִי שְׁפַע, וְחִזְרֹתִי וְהִחְזֹרְתִי לוֹ אֶת
הַסָּנַט. וְהַסְפּוֹר הַזֶּה חֲקוּק אֲצָלִי וְאֲצֵל אֶשְׁתִּי הַיָּטֵב הַיָּטֵב, אִיזוֹ עֲנִיּוֹת
וְדַחְקוֹת הֵיטָה לָנוּ, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּחִרְתִּי יוֹתֵר טוֹב לִהְיוֹת מִחִזְרֵ
עַל הַפְתָּחִים, מֵאֲשֶׁר לְלוֹוֹת כְּסָפִים. וְאִם תִּקַּח אֶת הַלְמוּד הַזֶּה,
תֵּאֱמִין לִי, שְׁסוּף כָּל סוּף תִּנְצַל מִהַצָּרוֹת שְׁלָךְ, אֲבָל אִם תִּהְיֶה חָכֵם
בְּעִינְיָךְ, מִי יוֹדַע אֵל מֶה תִּגְיַע.

אִתָּה צָרִיף לְהִבִּין, שְׁהֵיךְ לִי צֶעַר גְּדוֹל מְאֹד, שְׁהֵייתְּ פֹה, וּבְרַחֲמֵ
מִבֵּיתְךָ, לֹא לִהְיוֹת עִם הַמְשַׁפָּחָה בְּחַג הַסְּכּוֹת, כִּי אִזּוֹ זֶה חַג זְמַן
שְׂמִחָתָנוּ, שְׁזֶה זְמַן לְשִׂמְחָה אֶת כָּל הַבֵּית, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה,
שְׂאִתָּה לֹא מְקַפִּיד עָלַי, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִכְתֹּב לְךָ פִּתְקָה טוֹבָה,
וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בַּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה וּפִתְקָה טוֹבָה...

לב צב.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"ג תְּשֵׁרִי קָדֵם חֶחַג ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם אֵל ... נִרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה ... רוֹצָה עֲכָשׁוּ לְגַיֵּס כְּמָה בַּחוּרִים וְיִלְדִים, שְׁיִנְקוּ אֶת
הַבְּנִין, הֵינּוּ אֶת הַכּוֹלֵל וְאֶת הַיְשִׁיבָה, וְרוֹצָה לָתֵת לָהֶם כְּמָה קְמִיעוֹת
לְכָל אַחַד. וְלָכֵן רְאֵה לָתֵת לוֹ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁיִהְיֶה
הַמְקוֹם שְׁלָנוּ נְקִי בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לב צג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"ג תשרי קדם החג ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, שאחר הצהרים כשיהיה כאן בקר,
תצלצל לבנד ... גרו יאיר, כי מאד מאד הקפדתי עליו, הוא אכל
אצלי בבית בשני הימים הראשונים של החג וכן בשבת-קדש, אבל
בליל שבת נעלם לי עד שעה שתיים בלילה, הלך בלי רשות, ולא
ידעתי להיכן הלך, ועכשו פה המצב מאד מאד מסכן מהערבים,
ימח שמם, ולא מסתובבים בלילה, ולכן קנסתי אותו שלא יאכל
אצלי בימים האחרונים, ואני מאד מבקש אותך, שתזהיר אותו,
שלא יעשה לי עוד פעם דבר כזה, כי היום המצב פה יותר חמור
מהארץ, ואין זה משחק. ולכן אני מאד מאד מבקש אותך שתזהירו,
שלא יהיה עוד דבר כזה, כי אחרת אני שולח אותו הביתה, ובפרט
עכשו, שאני נוסע שבוע הבא לשתי שבתות, ואני לא אהיה פה,
תזהירו שלא יצא בשום פנים מהבנין בלילה, זה לא צחוק, זה ענין
של פקוח נפש ממש.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לב צד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון י"ג תשרי קדם החג ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל אהובי, ידידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, אשר בו אתה מגלה את פנימיות
פאב לבבך וכו', והנה אני שולח לך עכשו פתקא טבא, אל תדאג,

אָנִי אֶטְפֵּל עִם בְּנֵךְ ... גֵּרוֹ יָאִיר, תִּסְדֵּר לוֹ כְּרִטִים שְׂיִחֲזֹר עִמִּי, וְדַבֵּר זֶה יִשְׁאֵר סוֹד, שְׁלֹא יִקְפְּצוּ עָלַי שְׁאֵר הַהוֹרִים וְכוּ', רַק תִּבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ, שְׂיִעֲזֹר לִי, כִּי אֵין בְּכַחִי לְשַׁמֵּשׁ אֲחֵרִים. וְלָכֵן שְׁלַחְתִּי אֶת רַב הַבְּחוּרִים, כִּי אֵין לִי כֶּבֶד כַּחַ, וַיֵּשׁ לִי מִסְפִּיק צְרוּת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְכִמוֹ שְׁאַתָּה יוֹדֵעַ הַיֵּטִב, אֵיךְ שְׁרַאֲיִתִי אֶת בְּנֵךְ, אָנִי יְכוֹל לְטַפֵּל בּוֹ, רַק שְׁלֹא יִהְיֶה עָלַי לְמִשְׁא. אֲדַרְבֶּה שְׂרֵאָה לְעֹזֵר לִי בְּכָל מָה שְׁאַצְטָרֵךְ וְכוּ', כִּי אָנִי רוֹצֵה לְשַׁלַּח עוֹד שְׁנַיִם, שְׁפָשׁוּט אֵין לִי כַח עִמָּהֶם, וְאָנִי רוֹצֵה לְהִבְיֵא מִנֵּן בְּחוּרִים מִיִּשְׁיִבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", שְׁהֵם בְּחִינַת חַי הַנוֹשֵׂא אֶת עֲצֻמוֹ, וְלֹא שְׁאָנִי אֲצְטָרֵךְ לְגַדֵּל יְלָדִים לְעַת וְזִקְנָתִי. וְלָכֵן אֵל תְּדַאֵג, תִּסְדֵּר לוֹ כְּרִטִים, הוּא יִחֲזֹר עִמִּי יַחַד.

הַיּוֹם קִבַּלְתִּי יְדִיעָה, שֶׁהַשׁוֹפֵטֶת שְׁדַבְּרָתָ עִמָּה כְּמָה פְּעָמִים יוֹשְׁבַת שְׁבָעָה, לֹא עָלִינוּ, וְלָכֵן טוֹב וַיְפֶה שְׁתַּלְּךְ לְנַחֲמָה, וְאוּלַי תּוֹכַל בְּדַרְךְ אַגִּב לְהַכְנִים אֶת הַסֶּכֶל הָרַב שְׁאַנְחֲנוּ סוּבְלִים כְּאֵן וְכוּ', כִּי עֲכָשׁוּ שְׁרֵאָה הַסֶּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׁעַם הַמְּשֻׁטְרָה אֵינוֹ יְכוֹל לְהַפְחִיד אוֹתָנוּ, מִסֵּר אוֹתָנוּ שְׁאַנְחֲנוּ לּוֹקְחִים חֲשֵׁמֶל לְמַבְנֵה בְּלַתִּי חֲקִי, וְחִבְרַת חֲשֵׁמֶל רוֹצֵה לְנַתֵּק לָנוּ אֶת כָּל הַחֲשֵׁמֶל, אֲפִלוֹ מִהַבְּנִין הַקָּיִם, כִּי, כְּבִיכּוֹל, אֲנַחְנוּ עוֹבְרִים עַל הַחֶק.

יִמַּח שְׁמוֹ הַסֶּמ"ךְ-מ"ם וְשְׁלִיחוֹ ... אֵינָם יוֹדְעִים מָה זֶה לְהַפְסִיק לְרַדֵּף אוֹתָנוּ, הֵם הַתְּלַבְּשׁוּ עָלֵינוּ כְּעִלּוּקָה וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בַּיּוֹם הַזֶּה, שְׂיִקְבְּלוּ פֶתֶק שֶׁל מִיתָה מְשֻׁנָּה, וַיַּעֲזְבוּ אוֹתָנוּ כְּבָר. רְאֵה לְדוֹח אַחַר שֶׁהִלְכָתָ לְנַחַם אוֹתָהּ, וְהַכַּל בְּדַרְךְ כְּבוֹד וְלְהַצְטַעַר בְּצַעֲרָהּ.

שׁוֹב פְּעַם אֵל תְּדַאֵג, אָנִי לּוֹקֵחַ אֶת בְּנֵךְ תַּחַת חֲסוּתִי, הוּא חוֹזֵר עִמִּי, תְּדַאֵג בְּעֵבוֹר וַיְנָה.

הַמֶּאֱחָל לְךָ חַג שְׂמַח...

לב צה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שָׁמַעְתִּי שְׂאֵתָה מְסֻבָּב עִם אֲנָשִׁים שְׁלוֹקָחִים סְמִים, אָז אָנִי מְזַהֵר אוֹתְךָ הַזֶּהֱרָה אַחֲרוֹנָה — אִם אַתָּה לֹא תַעֲזֹב אוֹתָם, אָנִי מוֹסֵר אוֹתְךָ לַמְּשֻׁטָּרָה, וְאִין צָרִיף לֹאמַר שְׂאֵתָה תֵצֵא מִיִּבְנָאֵל, וְלֹא תִהְיֶה לְךָ שׁוֹם רְשׁוֹת לְהַפְגִּס בְּקִהְלָתְנוּ, אַתָּה מְצַעֵר אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, אָנִי נוֹתֵן לְךָ הַזֶּהֱרָה הַכִּי אַחֲרוֹנָה, אִם יֵרְאוּ אוֹתְךָ עִם אֱלוֹ שְׁלוֹקָחִים סְמִים — הֵן שְׂתִהְיֶה בְּמַעֲצָר, וְהֵן שְׁלֹא תִפְגֵּס אֶף פְּעַם יוֹתֵר לְקִהְלָה, וְלֹא יוֹעִיל לְךָ שׁוֹם דְּבָר. אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲשֶׂה אֶת רְצוֹנִי, וְאִם לֹא, אַתָּה תֵצֵא מִיִּבְנָאֵל.

הַמֵּאחֵל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לב צו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שָׁמַעְתִּי שְׂיֵשׁ לְךָ אֶח פּוֹשֵׁעַ, וְלוֹקָח סְמִים, וְהוּא אַתְּךָ בְּבֵית, אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שְׂתִשְׁלַח אוֹתוֹ מִיָּד, וְאִם לֹא אָנִי מוֹסֵר אוֹתוֹ לַמְּשֻׁטָּרָה, אָנִי מְאֹד בְּכַעַס וּבְקִפְדָּה עַל דְּבָר בְּזָה, "יִבְנָאֵל לֹא עָרִי מְקַלֵּט לְפּוֹשְׁעִים", אָנִי אֶשְׁמַר מְאֹד מְאֹד שְׁלֹא יֵקְרוּ דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׁמְעֵ לִי.

אָנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה לֹא חִיָּב עַל הָאֵח שְׁלֶךְ, אֲבָל אַתָּה לֹא צָרִיף לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְבֵית, וּבְפִרְט שְׂיֵשׁ לוֹ נֶשֶׁק, וְזֶה בּוֹדָאֵי אָנִי אֶמְסֹר

לְמִשְׁטָרָה פְּמָה שְׂיוֹתֵר מֵהַר, לְכֵן אֲנִי כּוֹתֵב לְךָ הַזְהָרָה אֲחֵרוֹנָה, שְׂאֵחַ שְׂלֶךְ מְיָד יֵצֵא מִיבְנָאֵל, עוֹד קִדְּם הֶחָג, לְפָנַי שְׂאֲנַחֲנִי נוֹצִיא אוֹתוֹ בְּכַח דְּרָךְ הַמִּשְׁטָרָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לֵב צוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה לִידִידֵי ... גְּרוֹ יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אִם תּוּכַל לְקַחַת הַיּוֹם מְנוֹרוֹת מִ... גְּרוֹ יֵאִיר, וּלְהַרְפִּיב בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, כִּי חֲסֵרוֹת פְּמָה מְנוֹרוֹת, וְזֶה מְאֹד מְכַעֵר, וְכֵן הוּא יִתֵּן לְךָ כְּסֵף לְקִנּוֹת עוֹד פְּמָה מְנוֹרוֹת שְׂחָסֵר, כִּי בֵּית-הַכְּנֶסֶת צָרִיךְ לְהִיּוֹת יָפֵה, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַעֲשֶׂה לִּי זֹאת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לֵב צַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד מְאֹד ... גְּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵנֶן אֲמוֹנַת חֲכָמִים, אֵין דְּבַר גְּדוֹל מֵזֶה, וּכְכַר הָאָרִיךְ רַבְּנוּ ו"ל עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר עָקַר כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּיָהּ בְּזֶה, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהוֹצִיא לְעֵצְמוֹ מִשְׁפָּטֵי הַנְּהַגוֹת יִשְׂרָאֵל, אֶלֶּא עַל-יְדֵי-זֶה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), וּמִי שֵׁישׁ לוֹ צוֹאָה בְּרֹאשׁ, שְׂעוּלִים לוֹ עֵנָנִים וְעֵשְׂנִים סְרוּחִים בְּמַחַ, הוּא אֵין לוֹ אֲמוֹנַת חֲכָמִים. וְאָמַר

(לקוטי־מוהר"ן, חלק א', סימן מב), שְׁצַרִּיכִים לְהֶאֱמִין שְׂאִין בְּדַבְּרוּרֵיהֶם וּמַעֲשֵׂיהֶם דְּבָרִים פְּשׁוּטִים, עֵינֵי שֵׁם; אָבֵל אֵל כָּל זֶה צְרִיכִים אֲמוּנַת חַכְמִים, וְאִין מִי שְׂזוּכָה לְזֶה בְּשִׁלְמוֹת, וּבַפְּרָטִיּוֹת מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, הוּא בְּכָלֵל אֵינּוּ יָכוֹל לְהִבִּין אֶת הַצְּדִיק, וַיִּפְּלוּ בּוֹ תְּמִיד קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, כִּי זֶה כָּלֵל — מִי שֶׁפָּגַם בְּבְרִיתוֹ, אֵף פְּעַם לֹא יִבִּין אֶת הַצְּדִיק (עֵינֵי לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן לו); וְלָכֵן הוּא דָּבָר גָּדוֹל לְלַקֵּט מִכָּל הַסְּפָרִים מַעֲלַת כְּבוֹד רַבּוֹ וּמַעֲלַת אֲמוּנַת חַכְמִים. אָבֵל עָלַי לְהוֹדִיעַ לָךְ, שְׁלֹזְכוֹת לְהִגִּיעַ לְאֲמוּנַת חַכְמִים, זֶה הַדְּבָרִים הַכִּי קָשִׁים כִּי אִם עַל רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִבְּחַר הַדּוֹרוֹת יָכְלוּ לְדַבֵּר, וּמָה גַם לְהוֹצִיא שֵׁם רַע עָלָיו, וְלַחֲשֹׁד אוֹתוֹ בְּאֵשֶׁת אִישׁ וּבַגְּנוּבָה וְכוּ', וְזֶה הוֹרָאָה עַל כָּל הַדּוֹרוֹת שֶׁפָּךְ יִקְרָה. אִם עַל מִשְׁפַּח רַבֵּן שֶׁל יִשְׂרָאֵל נֹאמֵר: וַיִּקְנְאוּ לְמִשְׁפַּח בְּמַחְנֶה, וּלְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, מָה יֹאמְרוּ כְּבָר בְּדוֹרוֹת הַעֲתִידִים. וְלָכֵן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּאֲמוּנַת חַכְמִים בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, וְלִהְיוֹתִי בְּזוֹהַ כָּל יְמֵי חַיָּיו, וְלַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ חֶשְׁבוֹן — מָה כְּשֶׁהֵייתִי פְּגוּם מְאֹד, בַּחֹר רִיב וְכוּ', וְעָבַר מָה שֶׁעָבַר וְכוּ', וּבֹא הַצְּדִיק וְחַתָּן אוֹתִי וְקָרַב אוֹתִי וְכוּ', עַד שֶׁעָכְשׁוּ גַם לִי יֵשׁ דְּבוּרִים לְדַבֵּר כְּבָר עִם אַחֲרִים, עַל אַחַת כְּפֹה וְכַפֹּה אִם עֲדִין אֲשָׂאֵר אֲצִלוֹ, אֵל מָה אֲנִי יָכוֹל לְזַכּוֹת, כִּי בְּדַרְךָ כָּלֵל כְּשֶׁבַחֹר פְּגוּם מְאֹד מְאֹד, וְעָבַר עַל כָּל עֲרִיוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְכוּ' וְכוּ', וְהַצְּדִיק מְקַרְבּוֹ אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּמַכְנִיס בּוֹ יְהוֹמִים וְכוּ', וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּתְרַחַב לוֹ, הוּא מִתְחִיל לְבַעֵט וְכוּ', וְנִכְנָסֶת בּוֹ יֵשׁוּת וְגִאוּת, וּמִתְחִיל לְדַבֵּר עַל הַצְּדִיק מָה שֶׁמְדַבֵּר וְכוּ': "מִי צְרִיךְ אוֹתוֹ וְכוּ', הוּא לֹא עוֹר לִי וְכוּ', אֲנִי כְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִמֶּנּוּ וְכוּ' בְּחַכְמָה וּבְקִדְשָׁה", בְּאֲשֶׁר מְצוּי עָכְשׁוֹ. וְלָכֵן עָקַר אֲמוּנַת חַכְמִים לְהַשְׂאֵר אֲצֵל הַצְּדִיק תְּמִיד, וְלַעֲשׂוֹת לְעֲצָמוֹ חֶשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — מָה כְּשֶׁהִיָּה מְלַכְלָךְ, יֵשׁ צְדִיק שֶׁהוֹצִיא אוֹתוֹ מִהַבֵּץ, וְזָכָה אוֹתוֹ לְמָה שְׂזוּכָה אוֹתוֹ, עַל אַחַת כְּפֹה וְכַפֹּה אִם עֲדִין יִשְׂאֵר אֲצִלוֹ, אִין מְדַרְגָּה בְּעוֹלָם שְׁלֹא יִגִיעַ אֵלֶיהָ.

אֵת כָּל זֶה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ וְלַחֲבֵרְךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, שֶׁשְּׁנִיכֶם הֵייתֶם אֲצִלֵי חֹדֶשׁ, וְזָכִיתִי לְחַתֵּן אֶתְכֶם, וְלִשְׁנִיכֶם יֵשׁ דְּבוּרִים חַמִּים לְדַבֵּר

כָּבֵר עִם אַחֲרִים. וְלִכֵּן תִּכְנִיֶּסוּ בְדַעְתְּכֶם וּבְלִבְכֶם כָּל מֵה שֶׁפִּתְבַּתִּי, וַיְהִי חֻקוֹק בְּלִבְכֶם כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

בְּעֵינַי ... וְכוּ', הֵם כָּלֵם צְבוּעִים, וְכָל זְמַן שִׁיכּוּלִים לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם ה' שׁוֹפֵר' שְׁלָהֶם — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

תַּחַן הָעֵתֶק לְ... גֵרוֹ יֵאִיר, מֵהִמְכָּתֵב הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לב צט.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר עַל מֵה שֶׁקָּרָה אֵתְךָ, אֲבָל אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּכְּף-וַיִּמְדֵּד תִּגְשִׁי אֵל הַמְּשֻׁטָּרָה וְתִפְתְּחִי תְלוּנָה בְּלִי רַחֲמָנוּת, כִּי אִם הֵם עֲזִי פָּנִים כְּאֵלוֹ, נַעֲמִיד אוֹתָם עַל הַמְּקוֹם.

תִּקְחִי אֶת זֶה לְכַפֶּרֶת עֲוֹנוֹת, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יִבּוֹא הַטוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצִלְכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב ק.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

רְצִיחִי לְהַתְקַשֵּׁר אֵלֶיךָ, אֲבָל זֶה לֹא עֲבַר, וְכִמָּה שֶׁנִּסִּיתִי לֹא

הַצְלַחְתִּי, אָבֵל אַחַר הַדְרָשָׁה קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד נִהְיִיתִי שֹׁכְתֶבֶת לִי עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְאֲנִי הוֹלֵךְ עֲכָשׁוּ לְתַקֵּן אֶת זֶה בְּלִי רַחֲמָנוּת. אֲנִי אֶעֱשֶׂה נִתּוּחַ חֶזֶק בְּקִהְלָה, וְלֹא יוֹעִיל לְאַף אֶחָד שׁוֹם דְּבָר, לֹא חֲזוֹרְתָם בְּתִשׁוּבָה כְּדֵי שִׁפְמָה פּוֹחֲזִים יוֹכְלוּ לְשִׁבֵר אֶת הַקִּהְלָה שְׁלָנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה שִׁתְּעַמְדִי חֶזֶק עַל הַבֵּן שְׁלֶךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, לֹא לְהַכְנִיס אוֹתוֹ לְבֵית כְּשֶׁהַפְּאוֹת שְׁלוֹ מְכֻסּוֹת, אֲנִי כְּתִבְתִּי לוֹ עֲכָשׁוּ מִכְתָּב מְאֹד מְאֹד חֲרִיף, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה יוֹעִיל, וְכֵן כְּתִבְתִּי לְכָל אֶחָד מִכְתָּב.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

לֵב קָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שִׁתְּשַׁלַּח חֲבִילָה עַל הַחַג לְמִשְׁפַּחַת ... שִׁיחִיו, עַל סֵף חֲמֵשׁ-מֵאוֹת ש"ח, וְאֲנִי בָּא תִּכְף-וּמִיד אַחַר חַג הַסְּפּוֹת וְאֶשְׁלַם לְךָ.

שְׂמַעְתִּי שֶׁאַתָּה מַעְסִיק אֶת ... בְּחִנּוּת שְׁלֶךְ, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצֻטָּעַר לְהַגִּיד לְךָ, זֶה נֶגֶד רוּחִי, וְאִם לֹא תִפְטֹר אוֹתוֹ, אֲזִי תִהְיֶה הַכְּנִיסָה לְחִנּוּת שְׁלֶךְ אֲסוּרָה — חַד מִשְׂמָעִית, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁהִילָדִים שְׁלִי יִלְמְדוּ אִיךָ 'שִׁיגִץ' נִרְאָה, [הוּא הֵן טַפֵּשׁ וְהֵן לְהַכְעִיס וְכוּ' וְכוּ'], וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה שֶׁהִילָדִים שְׁלִי שְׁלוֹמִידִים בְּמוֹסְדוֹת שְׁלִי יִרְאוּ אוֹתוֹ, וּבְפֶרֶט שְׂאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ נוֹתֵן לוֹ גָּב, אִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁכּוֹנְנֶתְךָ לְטוֹבָה, אָבֵל מִהַטּוֹבָה שְׁלֶךְ יוֹצֵא רַע וְרִשְׁעוֹת, וּבְכָר

אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא מְצוּדַע א'): כָּל הַמְרַחֵם עַל אַכְזָרִים,
לְבַסּוּף נַעֲשֶׂה אַכְזָר עַל רַחֲמָנִים; וְלִכֵּן אֲנִי רוֹצֵה שְׁתַּכַּף-וּמִיד תַּפְטֹר
אוֹתוֹ, בְּלִי שׁוּם טַעֲנָה וּמַעֲנָה, כִּי אַחֲרַת לֹא נִקְנָה אֶצְלָךְ, וְאֲנִי מְאֹד
מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, כִּי בְּנַפְשִׁי הוּא, זֶה לֹא יִהְיֶה הַפְקָר, שְׁנַתֵּן לִילָדִים שְׁלֵנוּ
לְהַדְרִיד בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, אֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה בְּכָל הַחֲמָרָה.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לב קב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

בָּאוּ אֵלַי כַּמָּה תְּלוּנוֹת מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵתָה נוֹתֵן לְ... וְלִ...
וְכוּ', לְשִׁבְתָּ אֶצְלָךְ, וְזֶה מוֹשֵׁב לְצִים, וּבְזִיוֹן לִילָדִים שְׁלִי, וְלִכֵּן אִם
אַתָּה יָכוֹל לְמַכּוֹר לָהֶם, וְשִׁיִּלְכוּ מְאִיפָה שְׁבָאוּ — הֲרֵי טוֹב, וְאִם לֹא,
אֲנִי לֹא צָרִיךְ בְּכָלֵל מְסַעְדָּה, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה חֲזָק, אַתָּה לֹא יוֹדַע
אֶת הַנְּסִיווֹנוֹת שֵׁישׁ הַיּוֹם לִילָדִים שְׁלֵנוּ, וְאֲנִי לֹא אָבִיא אֶת הַיְלָדִים
שְׁלֵנוּ לִיְדֵי נְסִיוֹן וְלִיְדֵי בְזִיוֹן, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ,
שְׂמֵה־יּוֹם וְהִלָּאָה אֵין יְשִׁיבָה שֶׁל מוֹשֵׁב לְצִים בְּמְסַעְדָּה שְׁלָךְ, אַחֲרַת
תְּסַגֵּר אֶת הַמְּסַעְדָּה, כִּי כֵּף אָמַר דָּוִד הַמֶּלֶךְ: "אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא
הֵלֵךְ בְּעֶצַת רְשָׁעִים וּבְדַרְךָ חֲטָאִים לֹא עָמַד, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב"
וְגו', וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אוֹתָךְ, וְצָרִיכִים לְעַמַּד חֲזָק עַל דְּבַר
זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֵר, שְׁנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לב קג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֹב חַג הַסְּכּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיֵשׁ לִי, שֶׁהַנְּחֻתָּ לְעֶצְמְךָ בְּלוֹרִית, וְאַתָּה הוֹלֵךְ עִם כִּפָּה קִטְנָה, וְאַתָּה מַחְבִּיא אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֹךְ, מִמָּשׁ עֲשִׂיתָ לִי חוֹר בְּלֵב, וְאֲנִי מִתְחַרֵּט שְׁחַתַּנְתִּי אוֹתְךָ, וְאִם לֹא תִחְזוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אֲנִי מִבְּטִיחַ לְךָ בְּכֶתֶב, שְׁאַתָּה תִּתְגַּרֵּשׁ, וְלֹא יוֹעִיל שׁוֹם דְּבָר, וְאֶפְלוּ שְׁאַתָּה אוֹמֵר שְׁאַתָּה לֹא מִפְּחָד לְהִתְגַּרֵּשׁ, עַדִּין אַתָּה יֵלֵךְ קָטָן וְכוּ', וְזֶה אֲנִי רוֹאֶה מִהַתְנַהֲגוּתְךָ.

אֵיךְ הַנְּעֻפָּה לְמַדְרָגָה כְּזוֹאת, מֵאֵיפֶה בָּאָה בְּלוֹרִית וְלִהְיוֹרִיד אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת וְכוּ' [חֲסוֹר]... בְּכֹל הַדְּוֵרוֹת מִי הָיָה חֲכָמִי הַפּוֹסְקִים? רַב רַבִּים חֲכָמֵי הַסְּפָרְדִים, שְׁפָלָם הִלְכוּ בְּלִבוֹשׁ צְנוּעַ וּבְגָדִים שֶׁל יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, חֲזוֹר בָּךְ, חֲזוֹר בָּךְ, חֲזוֹר בָּךְ, וְאִם לֹא, מְרָה תִהְיֶה אַחֲרִיתְךָ. וְזָכַר כִּי הַזְּהִרְתִּי אוֹתְךָ, וְלֹא רַק שְׁאַתָּה חוֹטֵא בְּעֶצְמְךָ, אֲלֵא גַם אַתָּה מַחְטִיא אֶת אַחֵרִים, אַתָּה מִסִּית אֶת ... נִרוּ יְאִיר, וְאַתָּה לֹא יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שְׁיֵשׁ לִי, לֹא הִיָּה דְבָר כְּזֶה בְּמִשְׁךָ כָּל הַדְּוֵרוֹת, שְׁחֲכָמֵי הַסְּפָרְדִים, שְׁמַהֲמָם תִּצָּא תוֹרָה, יֵלְכוּ עִם בְּלוֹרִיּוֹת וְעִם בְּגָדִים קִצְרִים וּבְלֵי פְּאוֹת, תִּסְתַּכֵּל בְּכֹל הַסְּפָרִים שֶׁל הַחֲכָמִים מִדּוֹר הָעֶבֶר, אֲנִי עוֹד זְכִיתִי לְרִאוֹת בְּקִטְנוּתִי תַלְמִידֵי הַיָּבֵן אִישׁ חַי' זְצ"ל, אֵיזָה אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת הִיָּתָה עֲלֵיהֶם, וְאֵיךְ אַתָּה בָּא לְפָסֵק הַלְכוֹת בְּדוּיּוֹת מִהָאֶצְבַּע, וְלִתְלוֹת בּוֹקֵי סְרִיקֵי בְּחֲכָמִים גְּדוֹלִים, כָּל הָעֲנָנִים שֶׁל לְלֶכֶת עִם בְּלוֹרִית וּבְלֵי זָקֵן וּפְאוֹת, זֶה נוֹבַע מִקְלָקוּל גְּדוֹל, אֲזִי לֹא שְׁאַתָּה רוֹצֶה לְהִיּוֹת סְפָרְדִי, אֲלֵא אֲשַׁכְּנִי מְקַלְקֵל... וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ יְפֶה

מָאד, שְׁתַּחֲזֹר בָּךְ, וְאִם לֹא, מְרָה יִהְיֶה לְךָ בְּאַחֲרוֹנָה, שְׂאֵתָה תִתְגַּרֵּשׁ
בְּלִי רַחֲמָנוּת, אֲנִי הַזֶּהֲרַתִּי אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה...

לב קד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבָי, תִּלְמִידֵי
... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֲר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת גִּפְשׁ שְׁיִישׁ
לִי, שֶׁהִתְחַלַּת לְהַחֲבִיא אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֶךְ, וְאַתָּה לוֹמֵד יִרְאַת שָׁמַיִם
... מִמִּי? מִצְדִּיק גְּדוֹל ... מִיֵּלֵד בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ, שְׁנִקְרָא ... שְׂאִינוּ
יִדְע בֵּין יְמִינוּ לְשִׁמְאֵלוֹ.

תֵּאֲמִין לִי, שְׂאֲנִי מִתְחַרֵּט שְׁחַתַּנְתִּי אֶת שְׁנֵיכֶם, וְהַמְצַפּוֹן יִהְרַס
אוֹתִי עַד סוֹף הַחַיִּים שְׁלִי, לְמָה לְקַחְתִּי בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְחַתָּנָן, מַה זֶה
צְרִיף לְהִיּוֹת, שְׂאֵתָה תִחֲבִיא אֶת הַפְּאוֹת שְׁלֶךְ? ! מַה זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת
שְׁתֵּלֶךְ עִם כְּפָה קְטַנָּה? ! הֵאֵם אַתָּה כָּל-כְּפָה חֲכָם גְּדוֹל? ! אִם אַתָּה
לֹא תִתְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה, וְתִתְחַזֵּר עִם הַלְּבוּשׁ שְׁלֶךְ יְהוּדֵי חֲרָדֵי יִרָא שְׁמַיִם,
אֲז אֲנִי מִבְּטִיח לְךָ, שְׁלִבְסוֹף אֲשַׁתְּףָה תִתְגַּרֵּשׁ מִמֶּךָ, וְיִהְיֶה לְךָ חַיִּים
מְרִים כָּל הַחַיִּים שְׁלֶךְ, וְתִזְכֹּר הֵיטֵב אֶת אֲשֶׁר אֲנִי אוֹמֵר לְךָ, וְלִכְּן
רְאֵה לְחַזֵּר בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

אֲנִי מָאד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּקְבַּל אֶת דְּבָרֵי, וְאֲז לֹא
תִתְחַרֵּט — לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לְךָ חַג שְׁמַח...

לב קה.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הסוכות ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך רק טוב, ולא יחסר לך שום דבר, ראי להתחזק ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך שתצליחי.

המאחל לך חג שמח...

לב קו.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הסוכות ה'תשס"ב.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני שמח לשמע הטוב ממך, רק אל תדאגי, הכל יסתדר על הצד הכי טוב, אנחנו תלויים ועומדים רק בידו יתברך, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך חג שמח...

לב קז.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הסוכות ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו.

אני מקווה שתקתקתם את המכתב הפללי, ולשלח את זה תכף-ומיד ליבנאל, אל ... גרו יאיר, שהמספר הוא או אצל ... שהמספר הוא ... או לתלמוד תורה, שהמספר הוא ... ולצלצל אליהם שזה שם, כי מפה בקשי עוברים פקסים.

נא להודיע לי אם קבלתם את כל הקונטרס "הדרך לתשובה".

המאחל לך חג שמח...

לב קח.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הסוכות ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

פה תקבל כמה מכתבים נחוצים למסר את זה ביד דיקא, ומה שפתבתי ... זה בנו של ... וכאשר אכתב ... זה האחין של ... זה תזכר תמיד, כדי שלא יצא בלבול, ואני רוצה מאד מאד, שתמסר את זה ביד, כי הם מאד מאד נחוצים המכתבים האלו.

רק תהיה חזק בשמחה, ותספר לי בשורות משמחות.

המאחל לך חג שמח...

במדה וזה לא עובר, אני שולח את זה דרך התלמוד תורה, ותגיד ל... ששלחתי דרך שם.

לב קט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

שְׁמַעְתִּי שֶׁהִזְמַנְתָּ אֶת ... לְהִיּוֹת תְּקַלִּיטָן עַל הַקְּפוֹת שְׁנִיּוֹת, אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָךְ, שְׁאֲנִי נֶגֶד זֶה, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהוּא לֹא יִגְזֹר אֶת הַבְּלוּרִית שְׁלוֹ, וַיִּלְךְ בְּפִאוֹת בַּחֲזָרָה כְּפִי שֶׁהִיָּה, הוּא לֹא בִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ, כִּי מְאִיפָה בָּא שְׁלֹא יְהִיָּה לְאַבְרָךְ פְּאוֹת וְזָקֵן, וְתִהְיֶה לוֹ בְּלוּרִית?! [חֲסֵר] מִזֶּה יִצְאָה הַצָּרַעַת הַזֹּאת וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאָה לְקַחַת אֶת ... עִם הַתְּקַלִּיטִיָּה שְׁלוֹ, וְכֵן אֶת ... שֶׁהוּא יַעֲזֹר לוֹ, כִּי רְצִיטִי שֶׁהִקְהֵלָה שְׁלֵנוּ תִהְיֶה קְהֵלָה טוֹבָה וְהִרְבָּה יִרְאֵת שְׁמַיִם.

אֲנִי בָּא מִיַּד אַחֲרֵי סְכוּת, וְאֲנִי עוֹשֶׂה גִתּוּחַ חֲזָק, וְאֲנִי רוֹצֶה שֶׁהַמְּקוֹם שֶׁמָּה יְהִיָּה מְקוֹם עִם יִרְאֵת שְׁמַיִם, וְלֹא מְקוֹם הַפְּקָר, כְּמוֹ שֶׁהִיָּה עַד עַכְשָׁיו, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה חֲזָק מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׁמַח...

לב קי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל הָאַבְרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֲנִי מְקוּנָה, שֶׁהֵייתָ אֶצְלִי הַדְּרָשָׁה שֶׁדְּרָשְׁתִּי אֶתְמוּל בְּלִילָה, אִם כִּי הָיָה קָצֵת חֲרוּף וְכוּ', אֲבָל כְּבָר אָמַר הַחֶכֶם: "אִם הִתְכַּרַח לֹא יִשְׁבַח, גַּם לֹא יִגְנֶה"; כִּי הָיָה הִתְכַּרַח לְדַבֵּר דְּבוּרִים כְּאֵלוֹ, כִּי לְאַחֲרוֹנָה נִכְנָסָה פְּרָצָה חֲדָשָׁה, וְאֲנִי אוֹצִיא אֶת זֶה לְגַמְרִי, שְׁלֹא יְהִיָּה לָהּ מְקוֹם בִּקְהֵלָתֵנוּ, הֵינּוּ שֶׁהַסְּפָרְדִים רוֹצִים לְגַדֵּל בְּלוּרִית וְכוּ', כִּי

מהיכן בא, שיהודי שעמדו רגלי אבותיו על הר סיני, שיוריד את הפאות ואת הזקן, וישאיר לעצמו בלורית וכו', זה בא רק מספרדים שנוכנסו לישיבות אשכנזיות, ושם טהרו את השרץ בק"ן טעמים, ועל-ידי-זה לבסוף יצאו לתרבות רעה, לא-כן כל אלו שהלכו בדרך הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, ולא החליפו את הלבושים, על-ידי-זה נשארה אצלם היראת שמים. ולכן חזרתם בתשובה, לא כדי להוריד את הפאות ולהניח בלוריות, אלא כדי שנהיה יראי ה' ועובדי ה', ולכן אני מאד מאד רוצה מהיום והלאה, שכל אחד מהאברכים ילך בלבושים חסידיים דיקא, פי החיצוניות משפיעה על הפנימיות, לא שצריכים להסתפל על אלו הקלים והריקים, שאף שהולכים בחיצוניות בלבוש חסידי ובפנים הם מקלקלים, מה לנו ולקדם! אנחנו רוצים לעשות את הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, ולכן אני מאד מאד מקפיד מהיום והלאה, שכל האברכים ילכו עם בגדי שבת: שטריימל ובגדי לָבָן וגרביים לבנות, וכן האשה שתלך בצניעות פראוי.

זכר וגם זכר, פי ימינו כצל עובר, הנה אנחנו פה, והנה אנחנו יוצאים מפה, ולא יועיל שום דבר, נרצה לחכות עוד, זה לא ילך וכו', ומה האדם לוקח עם עצמו? רק מה שזכה ללמד ולהתפלל, ולכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתקח את עצמך בידיים, כי אתה לא יודע ואתה לא יכול לתאר את גדל האהבה שיש לי אליך, זכר גם זכר כמה תפלות התפללתי, שתשאר ירא שמים, ואזכה לחתן אותך, ותהלה לאל, זכיתי להגיע לזה, ולבסוף בשביל אחד או שנים חדשים מקרוב באו, אברכים שגדלתי וחתנתי, שיכעטו בי, אתה צריך להמשיך אחריהם?! הנה ראוי מאד, שתלמד עכשו בחיי-מוהר"ן, סימן ג"א את כל השיחה, איך שרבנו ז"ל מאד מקפיד על כל זה מה שדברתי.

גא ונא תקבל את החג בשמחה, ואתה לא יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעוד נשמח ביחד, ואני בא תכף-וימיד אחר החג כדי לתקן

אֲשֶׁר

לב קיא

בַּנְחַל

רצה

מה שצריכים לתקן בקהלה שלנו, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לנו קהלה מאד יפה.

אני מאד מבקש אותך, שתעזר לי לבנות קהלה יפה מאד.

המאחל לך חג שמח...

לב קיא.

בעזרת השם יתברך, יום שני ערב חג הסוכות ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שאבוא תכף-ומיד אחר החג, ונסדר פתה כמו שאתה רוצה, כי אני רוצה להגביר הקדשה בקהלה שלנו, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שנוצליח.

מזה שדברתי אתמול, אני מקנה שנה לא היה יותר מדי חזק, אבל אין בררה, מהיום והלאה אני לא אתן שיעשו בקהלה שלנו פרצות.

רק חזק ואמץ, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

מאד מאד אני מבקש אותך, שמהיום והלאה כל פרצה, חס ושלום, שרק תראה, תכתב לי תכף-ומיד, כי אני צריך לעמד על המשמר, אני לא אתן שכמה ריקים, הולכי בטל ופוחזים, שעשו יד אחת עם הסמ"ך-מ"ם, ישברו לי את הקהלה, ואעמד על זה מאד מאד חזק. תהלה לאל, אני לא מפחד מהסמ"ך-מ"ם, ימח שמו

רצו אֲשֶׁר לֵב קִיב — לֵב קִיג בְּנַחֵל

וְזָכְרוּ, אֲנִי אֲרֹאֶה לוֹ, שְׁפָה תִהְיֶה "עִיר בְּרֶסֶלֶב" בְּמֵלֶא מוּבָן הַמֶּלֶךְ,
וְתִהְיֶה עִיר שֶׁל יְרֵאִים וְשְׁלָמִים, זֶה נִרְאֶה כְּמוֹ חֲלוֹם, אָבֵל הַחֲלוֹם
הַזֶּה יִתְגַּשֵּׁם, בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

לֵב קִיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְּרַכְכֶם תָּמִיד, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְכֶם חַג שְׂמֵחָ...

לֵב קִיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמֵאֵד מְאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם.

אֲשֶׁר לֵב קִיד — לֵב קטו בִּנְחָל רִצוּ

אָנִי מִתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתֵּן לָכֶם חַג שְׂמֵחַ, שְׂתִזְכְּרוּ
לְשִׂמְחַ יַחַד, וְשֶׁהַכֹּל יִסְתַּדָּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, רַק אֵל תִּפְקְדוּ, וְאִז
תֵּרְאוּ אֶת הַנְּסִים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לֵב קִיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂסוּף כָּל סוּף בְּעֵלְךָ שְׂמַע בְּקוֹלִי, וְנִסַּע
הַבֵּיתָה עַל הַחֵג.

אֵל תִּדְאָגִי, יִהְיֶה לָכֶם עַל צְרִכֵי הַחֵג בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

לֵב קטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תָּן אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל הַבֵּית-מִשְׁפָּט ל... גְּרוּ יְאִיר, כִּי מֵה
שְׂמִיכְטִיחִים צְרִיכִים לְשֵׁלֶם, וּבְעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, תוֹךְ שְׁבוּעַ אַגִּיס אֶת
הַכֶּסֶף לְבֵית מִשְׁפָּט. תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׂיִגְמַר הַחֲשָׁמַל עַד
שִׁבְתַּת נַח, שְׂזֶה בְּדִיוֹק שְׁבוּעִים וְחֲצִי, וִיכֹלִים בְּקִלוֹת לְגַמֵּר אֶת זֶה
וְכֵן הַמְּרָאוֹת וְכוּ', צְרִיכִים רַק לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּכַטְחוֹן, וְלֹא לִגַּע בְּכֶסֶף
שֶׁל הַשָּׁנִי, אִזּוּ יֵשׁ הַצְּלָחָה. חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל הַהַצְּלָחָה שְׂלִי
בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִים, שְׂמִתְגַּלְגַּל תַּחַת יְדֵי מְלִיוֹנֵי דוֹלָרִים בְּלִי גְזֵמָא —
הֵן לְמוֹסְדוֹת וְהֵן לְבֵתֵי מְדַרְשׁוֹת שְׁלֵנוּ, וּבְכַפְרֵט בְּעֶסֶק הַהַדְּפָסָה, שְׂזֶה

עולה הוֹן תּוֹעֲפּוֹת, פִּי אֶלֶף יוֹתֵר מִהַכֵּל, וְעַל אֵף שְׁאִין בְּיָדֵי לְפָרְטָה
 אֶפְלוּ שׁוּה פְּרוּטָה, הַכֵּל בָּא רַק מִחֲמַת תַּקָּף אֲמוּנָתִי וּבִטְחוֹנִי בּוֹ
 יִתְבָּרֵךְ, וְהֶעֱקֵר שְׁאֲנִי אֵף פַּעַם לֹא אֶגַּע בְּפְרוּטָה אַחַת, שְׁאִינָה שְׂיִכַת
 לִי, וְאֲנִי לֹא מוֹרָה הִתֵּר לְעֲצָמֵי מִכְסְפֵי צְדָקָה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ אֶפְלוּ שׁוּה
 פְּרוּטָה, וְיַעֲיֵד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאֲצֵא מִזֶּה הָעוֹלָם עִם יָדַיִם
 נְקִיּוֹת, וְהִלּוּאֵי שְׁאֵהִיָּה נְקִי מִכָּל הַתַּאֲוֹת, כְּמוֹ שְׁאֲנִי נְקִי לְגַמְרֵי
 לְגַמְרֵי מִתַּאֲוֹת מְמוֹן.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְעֵרִיף אֶת מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה בְּשִׁבְלִי וּבְשִׁבְלֵי
 הַצְּבוּר, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יַעֲרִיף מַה שְּׁאַתָּה עוֹשֶׂה, כִּי זֶה טֹבֵעַ
 שֶׁל בְּנֵי-אָדָם, כָּל מַה שְּׁתַּעֲשֶׂה בְּשִׁבְלֵם — יִרְקוּ לָךְ בְּפִרְצוֹף. רַק
 חֲזוּק וְאַמֵּץ, וּבְחֻכְמַתְךָ אֵיךְ שְׁגִלְגַלְתָּ עַד עַכְשָׁו, תִּמְשִׁיךְ הַלְּאָה לְדַחֵק
 אֶת ... גֵּרוּ יְאִיר, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנַעֲבֹר עַל הַכֵּל, וְיִהְיֶה
 אוֹלָם לְהַפְּלִיא עִם מְרֵאוֹת, וְיִלּוֹנוֹת וּפְנִסִים וְכוּ' וְכוּ', שְׁלֹא נִצְטַרֵּךְ
 לְהִתְבַּיֵּשׁ מִשׁוּם אוֹלָם.

בְּעֵינַי חֲבֵרַת הַחֲשֵׁמֶל, אֵינִי מִבִּין מַה נִּכְנָס בָּהֶם, אוֹ כִּנְרָאָה
 שְׁהִיְתָה הַלְּשֵׁנָה, כִּי אַחֲרַת מַה נִּזְכְּרוּ עַכְשָׁו, וְהָרִי סוֹף סוֹף מַה
 בְּקִשׁוֹ, שְׁנִגְבִּיר פֶּאזָּה, אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁגַם עַל זֶה נַעֲבֹר וְנִתְגַּבֵּר.

... הִיָּקֵר! תִּכְתֹּב לִי בְּמוֹצָאֵי הַחֹג בְּמַה הִתְקַדְּמוּ, וְהוּא יָכוֹל
 לַעֲשׂוֹת הַרְצוֹף כְּכֹר בַּחֵל הַמוֹעֵד, כִּי אֵין לָךְ דְּבַר הָאֶבֶד יוֹתֵר מִזֶּה,
 כִּי אֵלוּ הַרְשָׁעִים הַשְּׁקִט לֹא יוּכְלוּ, תִּפְּל עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחַד, וְיִהְיוּ
 עֲסוּקִים עִם עֲצָמָם, וְיַעֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְמִנוּחוֹת.

אַקְנֶה שְׁ ... גֵּרוּ יְאִיר, הַכְּנִיס כְּכֹר אֶת הַמְּנוֹרוֹת.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי בְּמוֹצָאֵי הַחֹג אֲצַלְכֶם עַל כָּל הַנַּעֲשֶׂה, וְהַקְּדוֹשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא יְסוּכְכֵנוּ בְּסִתֵּר צֵל כְּנָפָיו, וְיִשְׁפִיעַ עֲלֵינוּ שְׁפַע דְּקִדְשָׁה
 לְצֵאת מִכָּל הַצְּרוֹת.

וְשִׁלּוּם לְחֻתְנֵךְ הִיָּקֵר ... גֵּרוּ יְאִיר.

רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ, וְתִקּוּם בְּכָל לַיְלָה בְּחֻצוֹת, וְתַעֲבֹד אֶת הַקְּדוֹשׁ-

בְּרוּךְ-הוּא כָּל לַיְלָה עַד תְּפִלַּת וְתִקְיָן, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׂאֲשַׁתְּךָ לֹא תִתְנַגֵּד לָךְ, וּבִפְרָטִיּוֹת אִם תִּלְמַד בְּבֵיתְךָ אַחַר חֲצוֹת, וְקִדְּם אֹר הַיּוֹם שְׂאֲתָה הוֹלֵךְ לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלַּת וְתִקְיָן, תִּתְבוֹרֵד בְּהָר אוּ בְשָׂדֵה, הִיא לֹא תִמְנַע מִמֶּךָ, רַק לָךְ לִישׁוֹן מִקֶּדֶם, כִּי מִכְרַחִים לִישׁוֹן לְכָל הַפְּחוֹת שֶׁשׁ שְׁעוֹת, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה לָךְ כַּח וּמַח חֲזֵק וְאַמִּיץ לְהִתְמִיד מְאֹד בַּתּוֹרָה, כִּי עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן. חֲמִיךָ וְחַמּוֹתֶךָ דּוֹאֲגִים, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב. וְעַל-כֵּן תִּתְמִיד בַּתּוֹרָה וּבִתְפִלָּה.

הַמְּאַחַל לְכֻלְכֶם חַג שְׂמֵחַ...

לב קטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּירוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדֶּיךָ, וְתִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתִתְמִיד תִּסְתַּפֵּל רַק אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וּבְאַמַּת גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עו): כְּשֶׁאַדָּם מִסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה, כְּכִיכּוֹל, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִסְתַּכֵּל רַק עָלָיו, כִּי נִעֲשֶׂה אֹר יִשְׂרָאֵל וְאֹר חוּזַר, הֵינּוּ כְּשֶׁאַדָּם מִסְתַּכֵּל רַק עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִסְתַּכֵּל עָלָיו חֲזָרָה, שְׂזוֹ הַשְּׂנֵחָה שְׁלֵמָה. וְלָכֵן כָּל אֵלוֹ הַצְּדִיקִים הַדְּבוּקִים רַק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, לָהֶם לֹא חָסַר שׁוּם דְּבָר, כִּי תִתְמִיד מִסְתַּכְּלִים רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַלֵּא אֶת חֲסֵרוֹנָם.

וּכְתִיב (תְּהִלִּים קמח): "עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ"; כְּשֶׁאַדָּם רַק מִסְתַּכֵּל עַל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְשִׁיךְ לוֹ פְּרִנְסָתוֹ בְּעֵתוֹ וּבְכֻזְּמוֹ. וַיֵּשׁ לֹאמַר יִשְׁבְּרוּ — לְשׁוֹן שְׁבַר, אִם אָדָם זֹכֵה לְשִׁבַר אֶת תְּאוֹתוֹ, לֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל גְּשָׁיִם, וְעַל שׁוּם דְּבָר הַמְּבִיא לִידֵי הַרְהוּר, עַל-יְדֵי-זֶה

זוֹכָה לְפָרְנָסָתוֹ בְּשֹׁפֵעַ; לֹא-כֵן אִם אָדָם מִפְקִיר אֶת עֵינָיו לְהִסְתַּכֵּל
בְּמִקּוּמוֹת הַמְטַנְפִים, עַל-יְדֵי-זֶה אֵין לוֹ פְּרִנְסָה. וְזֶה מֵה שְּׂאֲמָרוֹ
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סִנְהֶדְרִין מֵה.): אֵין יֵצֵר הָרַע שׁוֹלֵט אֲלֵא בְּמֵה
שְׂעִינֵיו רוֹאוֹת; כִּי הַיֵּצֵר הָרַע תְּלוּי רַק בְּעֵינַיִם, וְלִכֵּן כְּשֶׂאֲדָם זֹכָה
לְשֹׁמֵר עַל עֵינָיו, עַל-יְדֵי-זֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְמַשֵּׁיף עָלָיו פְּרִנְסָתוֹ
בְּשֹׁפֵעַ, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יִחְסֹר לוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים (בְּרִכוֹת ח'): אֵימְתִי עֵת רְצוֹן? בְּשַׁעֲה שְׁהַצְבוּר מִתְפַּלְלִין,
וְאֵין לָךְ דְּבָר יוֹתֵר חָשׁוּב בְּחַיֵּי הָאָדָם יוֹתֵר מִתְפַּלָּה בְּצַבוּר, כִּי
כְּשֶׂאֲדָם בָּא לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, לֹא מְדַקְדָּקִים עָלָיו, וְזֶה מוֹחֵל עַל כָּל
הָעוֹנוֹת.

נָא וְנָא אַל תִּטְעֶה אֶת עֵצְמֶךָ, כִּי מֵה יִשְׂאָר מִמֶּךָ? רַק מֵה שְּׂאֲתָה
זֹכָה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, הַלְכָה וְכוּ' וְכוּ', וּמִכָּל
לְמוּד תְּלַמַּד קֶצֶת, וְאֵז תִּזְכֶּה לְסַיִם אֶת כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, זֶה מֵה
שְׂתַקַּח עִמֶּךָ. אַל תַּקַּח אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי רוֹאִים שְׂבִינֵי-אָדָם עוֹבְרִים
לְהֵם הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, וּמְאוּמָה אֵין בִּידֵיהֶם. וְלִכֵּן רְאֵה לְקַבֵּעַ בְּכָל
יוֹם עֵתִים לַתּוֹרָה, וְאֵז יִמְלֵא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁאֲלוֹת לְבָרְךָ
לְטוֹבָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחָ...

לב קיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי עָרֵב חַג הַסְּפּוֹת ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

הִנֵּה נִכְנָס חַג הַסְּפּוֹת, תִּרְאֶה לְקַיִם אֶת הַמְצוּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת,
לְאָכַל בְּסִפְּהָ, וְגַם לִישׁוֹן בְּסִפְּהָ, וְעַל כָּלֵם לְנַעֲנַע עִם הַד' מִיָּנַיִם
הַקְּדוּשִׁים: הַלּוֹלֵב, הָאֲתָרוּג, הַהֲדַסִּים וְהָעֲרֵבוֹת, שְׁהֵם כְּנֻגַד שֵׁם
הַנְּי"ה בְּרוּךְ שְׁמוֹ, וְתִכּוֹן עַל מֵה שְּׂאֲתָה עוֹשֶׂה, שְּׂאֲתָה מְרָאֵה

שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הָאָרֶץ, וּבִשְׁמַיִם מִמַּעַל
וּבְאָרֶץ מִתַּחַת, אֵין עוֹד מְלֻבְדּוֹ, וּמַעֲלַת מְצוֹת סִפָּה וְהַד' מִיָּנַיִם —
אֵין לְשַׁעַר מַעֲלָתָם.

עֲכָשׁוּ תִקַּח אֶת עֲצָמָךְ בְּיַדְיָךְ, וְתִהְיֶה בְּחֹר רְצִינִי, בְּרָגַע שְׁנֹכְנֹסֶת
בְּעַל הַמְּצוֹת, אֶתְּהָ כָּבֵד לֹא יֵלֵד קָטָן, תְּמִיד תִּסְתַּפֵּל קְדִימָה וְאֵל
תִּתְחַבֵּר עִם יְלָדִים קִטְנִיִּים וְכוּ', תְּמִיד תִּשְׁתַּוְּקַק לְהַתְּעַלּוֹת בִּירְאֵת
שְׁמַיִם וּבַתְּפִלָּה בְּצַבּוּר, וְתִתְחַלֵּל לְהִיּוֹת רְצִינִי.

וְעַל כָּלֵם — רְאֵה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֲלֵיו יִתְבַּרַךְ, וְתִהְיֶה
עֲקֻשָׁן בְּזֶה, וְאֵל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּחֹר אַחֵר, וְאֲפִלּוּ אֵלּוּ שְׁבָאוּ מִפֶּה
וְכוּ', כִּי לֹא כָּל אֶחָד שְׁחֹזֵר מִפֶּה, הוּא בְּחֹר מְצַלַח, יֵשׁ הִרְבֵּה
שְׁנֹכְשָׁלוֹ וְנִפְלוֹ, תִּסְתַּכַּל טוֹב עַל אֵלֶּה שְׁכֵן הַצְּלִיחוֹ, אֵיזָה יִפִּי, אֵיזוֹ
דֶּרֶךְ אָרֶץ יֵשׁ לָהֶם, שְׁזָכוּ לְהַתְּחַתֵּן בְּגִיל צְעִיר, וּבְנוּ בְּתַיִם נְאֻמִּיִּים,
עֲלִיָּהֶם תִּסְתַּכַּל וּבָהֶם תִּקְנֵא. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שְׁבָהֶם תִּקְנֵא.

לְמַעַן הַשֵּׁם, שְׁלֹא תִגַּע בַּפְּאוֹת שְׁלֶךְ, וּמִכָּל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן שְׁלֹא
תִהְיֶה לְךָ בְּלוּרִית כְּמוֹ גּוֹי עָרַל טָמֵא, שְׁזֶה חֲצִיצָה לְתַפְלִיז, וְכֵן תִּזְרַק
מִהַבֵּית שְׁלֶךְ כָּל מִיָּנַי תְּמוֹנוֹת שֶׁל זְמָרִים חֲלוּנִיִּים, וְכֵן זְמָרִים עִם
בְּלוּרִית גְּדוּלָּה בְּלִי זְקָן וּפְאוֹת, כִּי עֲלִיָּהֶם אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים
(מְגִלָּה כח.): אָסוּר לְהַסְתַּכַּל בְּפָנַי אָדָם רָשָׁע, כִּי אָדָם שְׁחֹתָף אֶת
הַזְּקָן וְהַפְּאוֹת שְׁלוֹ הוּא בְּכָלֵל רָשָׁע, וְעוֹבֵר עַל חֲמֻשָּׁה לְאוּיִן; וְלִכֵּן
רְאֵה שְׁתִּהְיֶה לְךָ יְרֵאֵת שְׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּמִמֶּשׁ תְּחִינִי, וְגַם תִּגְרַם נַחַת
רוּחַ לְהוֹרִיךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּצִּיַּת אוֹתִי, וְלֹא תִתְחַרַּט
— לֹא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שְׁמַח...

לב קיח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-הסוכות, ט"ז תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמְכֶם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִזְכוֹת הַסְּעָדָה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים
שְׂמַחַת בֵּית הַשּׁוֹאֲבָה, יִכְפֹּר לְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַכֹּל,
וַיִּמְשִׁיף בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵיכֶם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְהִכְנִיס אֶת עֲצַמְכֶם בְּעֲצָבוֹת
וְעֲצָלוּת וְדַכְאוֹן, כִּי מִזֶּה לֹא יִגְיַע לְכֶם שׁוֹם דְּבָר רַק אֵל מְרִירוֹת.
אָדָם צָרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְתַת תְּמִיד תּוֹדָה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְלֹא שְׂיִהְיוּ לוֹ תְּמִיד קִשְׁיוֹת עַל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָל הַצְּרוֹת
שְׂבָאוֹת לְאָדָם, זֶה רַק כְּשֵׁישׁ לוֹ תְּמִיד מְרִירוֹת, וְהוּא מִתְלוֹנֵן. וְלִכֵּן
תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת חֲזָקִים, וְלְהוֹדוֹת וְלְהִלָּל
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לְכֶם כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשְׂמַחָה...

לב קיט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-הסוכות, ט"ז תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְכֶם, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִמְכֶם. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב,
עַד שְׂאֲנִי אֲגִיעַ בְּעוֹד שְׂבוּעַ, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְתַת
לְכֶם סְגֻלָּה, וְזֶה יַעֲזֹר לְכֶם לְעַבֵּר עַל הַכֹּל.

אֲשֶׁר לֵב קָב — לֵב קָבָא בְּנַחֵל שֶׁג

הַעֲקָר תַּתְחִיזְקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אֶתְכֶם עַל הַדְרֵךְ
הַנְּכוּנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵב קָב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַסְּפּוּת, ט"ז תְּשׁרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... בֵּן ... גֵּרוֹ יֵאִיר
וְיִזְרַח.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְכַתֵּב לִי בְּכֹל שְׁבוּעַ מִכְתָּב אֶחָד, יִהְיֶה מָה
שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, וְאִזּוֹ הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵב קָבָא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַסְּפּוּת, ט"ז תְּשׁרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶיהָ.

לְנִכוּן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִף שְׁלֹא כוֹתְבִים בְּחֹל הַמוֹעֵד, אֲבָל בְּדַבָּר הָאֶבֶד פְּלִם מוֹדִים
שְׂמַתָּר לְכַתֵּב, וּבִפְרָט בְּדַבָּר הָאֶבֶד כְּזֶה, שְׂיִכּוֹל לְאֶבֶד אֶת כָּל
קַהֲלֵתְנוּ, עַל זֶה אֵין שׁוֹם סִפְקָ, שְׂמַתָּר וְצָרִיכִים לְכַתֵּב.

תִּרְאִי, אֶת צָרִיכָה לְהַבִּין, שְׂיִבְנֵאל הִיא לֹא עָרִי מִקָּלֵט. וּמִי

שְׁלוֹקֶח סָמִים, אָנִי לֹא רוֹצֶה אוֹתוֹ בְּקִהְלָה שְׁלֵנוּ, וְלִכֵּן אִם אַתְּ
 אוֹמֶרֶת שֶׁהוּא לֹא לָקַח — מַה טוֹב וּמַה נְעִים שִׁישְׂאָר וַיִּתְחַזֵּק,
 וַיִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, אִף שֶׁאֲנִי לֹא מִחְזִיק שְׂזוּג צְעִיר יִחְזִיק אֲצִלוֹ
 גַּיִס, כִּי זֶה גַם נוֹגֵעַ בְּאִסּוּר יִחוּד, שֶׁהוּא דְאוּרֵיתָא, עַל-כָּל-פָּנִים אִם
 זֶה לֹא סָמִים, אָז אֵין מַה לְדַאֵג, אֲבָל אִם יֵשׁ סָמִים, אָנִי מְאֹד מְאֹד
 חֲזוֹק, וְאֲנִי אֶעֱמַד עַל זֶה, שֶׁבְּקִהְלָתְנוּ לֹא יִמָּצֵא אַחַד כְּזֶה. וְלִכֵּן אִם
 יֵשׁ, אָנִי תִכְפֹּף-וּמִיד מוֹסֵר אוֹתוֹ לְמִשְׁטָרָה, כִּי סָמִים זֶה הוֹרֵג אֶת
 הָאָדָם, וְזֶה בְּכָלֵל רְצִיחָה.

הַעֲקָר רְאִי לְהִתְחַזֵּק וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה עִם בְּעִלְךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
 הוּא יִתֵּן לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדִידְךָ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר
 בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לב קכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-חַג-הַסְּפּוֹת, ט"ז תְּשׁרִי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
 מְאֹד ... גִּדּוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִתְבַּלְּבַל מִהֶרְשַׁע הַזֶּה ... שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקַב, כִּי
 הוּא עוֹד יִפֹּל, וְזוֹ הַהֶרְגֶּשֶׁה שְׁלִי, וְכֵן הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִפַּח שְׁמוֹ, רוֹצִים
 מִהִשָּׁמִים שֶׁהוּא יִרְאֶה בְּהַצְלָחָתְנוּ, וְאַחֲרֵי-כֵן יִתְבַּטֵּל, וְלִכֵּן אַתָּה לֹא
 צָרִיךְ לְהִתְבַּלְּבַל מִהֶרְשָׁעִים הָאֵלֶּה.

בְּעִנְיַן הַחֲשֵׁמֶל, תִּרְאֶה מַה שְׂיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹעֵבֵר גַּם עַל זֶה, אִסּוּר לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר,
 וְאִפְלוּ שְׁנֵה כּוֹאֵב מְאֹד, אֲשֶׁר הֶרְשָׁעִים הָאֵלֶּה עוֹשִׂים, אֲבָל לְבִסּוּף
 יִפְלוּ נְפִילָה אַחַר נְפִילָה.

אַנְחֵנוּ צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְחַזֵּק אֶת קְהֵלְתֵּנוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִתֵּן כַּח לְעֵבֵר עַל הַכֹּל.

הַמֵּאחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לב קכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי חַל הַמוֹעֵד סְבוּת, י"ז תְּשׁוּבָה ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... וְ... שְׂיַחֲיוּ
נִצַּח.

אֶפְלוּ שְׁלֹא כּוֹתְבִים בְּחַל הַמוֹעֵד, אֲכַל בְּדָבָר הָאֵבֵד כְּלָם
מִתִּירִים, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שְׂיֵשׁ לִי מִהֲחַתֵּן שְׁלָכֶם ... אֲנִי מְרַגֵּשׁ שֶׁהֵבַת שְׁלָכֶם נִפְלָה בְּפַח
גְּדוֹל, מִהֲרַגַע שֶׁהוּא הוֹרִיד אֶת הַפְּאוֹת שְׁלוֹ, וּמִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ
בְּלְבוּשׁ שְׁקֵרָנִי, שְׁרוּצָה לְהִיּוֹת סִפְרָדִי וְכוּ', כְּכַר רְאִיתִי שֶׁתּוֹלַעַת
מְכַרְסֶמֶת בּוֹ, כִּי אַנְחֵנוּ יוֹדְעִים שֶׁהַסִּפְרָדִים בְּמִשְׁךָ כָּל הַדּוֹרוֹת
הַחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמָם יוֹתֵר חֲזָקִים מִהַאֲשַׁכְּנִיזִים בְּלְבוּשָׁם, בְּלִשׁוֹנָם
וּבְצַנִּיעוּתָם וְכוּ', וְכוּ', וְחֲדָשִׁים מְקֻרֹב בָּאוּ זֶה מֵאַה שְׁנָה, שְׂיִשְׁנָם
מִהַאֲשַׁכְּנִיזִים שֶׁהוֹרִידוּ אֶת הַפְּאוֹת וְאֶת הַזָּקֵן, וְאֶפְלוּ שְׂיַדְעוּ טוֹב
לְלַמֵּד, וְגַם יְכָלוּ לְהִתִּיר אֶת הַשְּׂרָץ בְּקִ"נ טְעָמִים, הֵם אֲשֶׁר גָּלְחוּ אֶת
זָקְנָם וְאֶת הַפְּאוֹת שְׁלָהֶם, וְגִדְלוּ בְּלוּרִית גְּדוֹלָה, וּמִסְכְּנִים הַסִּפְרָדִים
רָצוּ לְהַשְׁתַּכְּנֹז, וְעָשׂוּ כְּמוֹ שֶׁהֵם עָשׂוּ, וְזֶה מֵה שְׁקוֹרָה עֲכָשׁוּ עִם
הַחֲתָן שְׁלָכֶם. אֲנִי בְּדַעָה, שֶׁהֵבַת שְׁלָכֶם ... תַּחֲתֵיהָ, תַּעֲמֵד חֲזָקָה מְאֹד
מְאֹד, אִם הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶת הַדֶּרֶךְ שְׁלוֹ, שֶׁתַּגִּיד לוֹ שְׁלוֹם, יִהְיֶה מֵה
שְׂיַהְיֶה וְיִהְיֶה אֵיךְ שְׂיַהְיֶה וְכוּ', אֲנִי אֶת שְׁלִי אֲמַרְתִּי, אֲנִי מְאֹד מְאֹד
מְקוֹה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, אֲכַל אַתֶּם לֹא
יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיֵשׁ לִי מִזֶּה.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

ושלום אל ... תחיה.

כל מה שפנתבתי להורים שלך זה גם עבורך. ראי להיות עקשנית, ואל תתני שבעלך יקח אותך עמו לשאול תחתית, כי לאשה יש כח גדול מאד מאד — הן לטוב והן לרע. וכבר אמרו חכמינו הקדושים (עבודה זרה לט): מעשה באשה שנשאת לחבר, והיתה קושרת לו תפלין, נשאת למופס והיתה קושרת לו קשרי מופס; פי הכל תלוי באשה, איך שהיא מוליכה את בעלה. אם הבעל תלמיד חכם — חבר, קושרת לו תפלין, ואם בעלה עם הארץ — מופס גוי, היא מלבישה לו קשרי מופס; ולכן תתעקשי ואני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחי, פי חכמינו הקדושים אומרים (נדה מה): "בינה יתרה יש באשה יותר מבאיש", ולכן תעשי כפי החכמה שלך לשנות את בעלך, כי יש לי צער גדול מזה, אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לב קכד.

בצורת השם יתברך, יום חמישי חל המועד סכות, י"ז תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד מאד מבקש אותך, פכה אני לא כותב רק דברי תורה ומכתבים שמאד נחוצים משום דבר האבד, אבל לדעתי, גם המכתב הזה הוא דבר האבד.

אתה לקחת על עצמך אחריות, אשר את המחצות של העזרת נשים אתה תטפל בזה, ותחזיר את זה למקומן, ובין כך הכל למטה, ובאים אלי בטענות, וכן בשביל הנקיון סביב באים אלי בטענות

וכו'. ולכן אני מאד מבקש אותך, תהיה קצת תקיף, ותקח בחורים להחזיר את המחצות, וינקו סביב מבחוץ ברחבה לפני הישיבה ולפני הכולל, ומאד מאד אני מבקש אותך, שתעשה לי את זה, כי זה דבר האבד.

העקר תקח את עצמך בידיים, ותשמר על הילדים שלך, ותראה אילו ילדים יהיו לך. אתה רק צריך להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז תראה את הנסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח את דרכך תמיד.

המאחל לך מועדים לשמחה...

לב קכה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי חל המועד הסכות, י"ז תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

בדרך כלל אני כותב בחל המועד רק דבר האבד, עם כל זאת אחרי שקבלתי ממך מכתב, ואתה כותב עלי כל-כף הרבה שבחים, עלי לעורר אותך, שצריכים רחמים רבים, שמחר לא ידברו עלי, כי כל אלו שדברו עלי כל-כף הרבה שבחים, לבסוף דברו עלי מה לעשות אני צריך לחזור בתשובה שלמה, ולבקש ממנו יתברך, שאזכה לחזור בתשובה שלמה, אבל אתה צריך לבקש, שמחר לא תזרק עלי אבנים, כי בזה העולם העובר, עובר על כל אחד מה שעובר — צרות ויסורים והרפתקאות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר.

עקר הצלחתי בדבר רבנו ז"ל זה, שלא התבלבלתי משום ברירה שבעולם, וגם לי היו נסיונות פי אלה ורובה ממה שיש היום, כי דבר אתי צדיק גדול, שבאמת צדיק, נגד אנשי שלומנו (לא חס

וְשָׁלוֹם נִגַּד רַבְּנוּ ז"ל), אֶלָּא נִגַּד אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׁלֹא כִּדְאֵי לְהִתְחַבֵּר אַתָּם, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא שָׁמַעְתִּי לוֹ, וְזֶה הָיָה נִסְיוֹן מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי זֶה הָיָה צְדִיק מְאֹד מְאֹד גָּדוֹל, שְׁאֵנִי תָּמִיד מִפְּלִיג בְּשִׁבְחוֹ, אֶף-עַל-פִּי-כֵן לֹא שָׁמַעְתִּי בְּקוֹלוֹ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאָפָן, וּמִכָּל שָׁפָן שֶׁהָיוּם כָּל פְּרֻחַח מַעֲזוֹ פָּנָיו לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ. וְלָכֵן צָרִיכִים לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֹא לִפְלַ בַּפֹּחַ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לב קבו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, י"ח תְּשׁוּבָה יוֹם הַהִלּוּלָא דְרַבְּנוּ ז"ל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרְךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גִּרוּ יָאִיר.

קֹדֶם הַחַג קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֲךָ מְרַב טְרַדוֹתִי לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁהָיְתָה לִי, שֶׁשָּׁמַעְתִּי שֶׁשָּׁמַחְתָּ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֶשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גָּדוֹל מִזֶּה, אֶשֶׁר בְּאַמַּת אֵין עוֹד מִצְנָה יוֹתֵר גָּדוֹלָה מִזֶּה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תְּעִנִּית כ.ד.) שֶׁר' בְּרוּקָא דְמַחוּזָא, שְׂאֵל אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיאָה: מִי הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא? וְהֵנָּה הִגִּיעוּ שְׁנֵי אַנְשִׁים. אָמַר אֱלֹהֵי, שְׁשֵׁנִי הַבְּנֵי הַבָּא הֵם בְּנֵי עוֹלָם הַבָּא, וְשְׂאֵל אוֹתָם: מַה מַּעֲשִׂיכֶם? וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהֵם מְשַׁמְּחִים אַנְשִׁים, כְּשֶׁהֵם רוֹאִים שְׁנֵי אַנְשִׁים רַבִּים, הֵם עוֹשִׂים בִּינֵיהֶם שְׁלוֹם. וְהָרִי שִׁבְחָךָ לְפָנֶיךָ, שֶׁבְּמִקּוֹם שֵׁשׁ שְׁלוֹם וְאַתְּבָה, שֶׁשׁוֹן וְשִׂמְחָה, זֶה מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים, וְזוֹכִים לְגִלּוֹי אֱלֹהֵי

אֲשֶׁר

לב קכו

בַּנְחַל

שט

הַנְּבִיא, וְזוֹכִים לְעוֹלָם הַבָּא. וְלִכֵּן אֲשַׁרְיָהּ, שְׂזָכִיתָ לְשִׂמְחָה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּה צָרִיף תְּמִיד לְדָאג, שְׂיִהֵא חִלְקָךָ תְּמִיד בֵּין מְשֻׁמְחֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאָבוּא תִּכְף-וּמְיָד אַחַר הַחֵג, וְאַסְדֵּר אֶת הַתְּאַחֲדוּת הָאֲבָרְכִים וְהַיְשִׁיבָה קְטָנָה, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבַלּוֹת לְכָל הַפְּחוֹת שְׁבוּעִים בְּקִהְלָתֵנוּ, לְתַקֵּן מַה שְׂצָרִיכִים לְתַקֵּן.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לב קכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ, י"ח תְּשַׁרִי יוֹם הַהַלּוּלָא דְרַבְּנּוּ ז"ל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֵל ... תַּחֲיָה.

לְדַעֲתִי, אַתָּה מְגִזִּימָה מְאֹד עַל בְּעַלְךָ, וְאַתָּה קָנְאִית יוֹתֵר מְדִי, כִּכָּה לֹא יְכוּלִים לְחַיּוֹת, כָּל דְּבָר לְחֹשֶׁד עַל בְּעַלְךָ וְכוּ'. הַגִּיעַ הַזְּמַן שְׂתַדוּנֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְתַפְסִיקִי לְרַדֵּף אוֹתוֹ, כִּי אַתָּה תִּגְרַמִּי שֶׁהוּא אַחֲר־כֵּן יִכְרַח מֵהַבֵּית. אֲנִי לֹא מִבִּין אוֹתָךְ, מַה אַתָּה?! אֵיפֹה שְׂכַלְךָ?! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, תִּבְקְשִׁי אֶת בְּעַלְךָ סְלִיחָה, וְתַעֲזֹבִי אוֹתוֹ כְּבָר, הֵן בְּדָרוּם רַדְפָּת אוֹתוֹ עַד חֲרָמָה, וְהֵן בְּיַבְנָאֵל אֶת רוֹדְפָת אוֹתוֹ, תְּמִיד אַתָּה רַק מְקַנְאֵת בּוֹ כְּאֵלוֹ הוּא בּוֹרַח עִם מִישָׁהּ, וְאַתָּה סֶתֶם גּוֹרְמַת לוֹ בּוֹשׁוֹת. וְלִכֵּן אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַפְסִיקִי עִם זֶה, וְתַתְּחִילוּ לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים נְעִימִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אֶתְכֶם מִכָּל רַע.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵב קָכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, י"ח תְּשׁוּרֵי, יוֹם הַהִלּוּלָא דְרַבְנּוּ ו"ל ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, וּכְבָר שְׁלַחְתִּי לְאַשְׁתְּךָ מִכְתָּב תְּרִיף, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה שֶׁהִיא תִפְסִיק לְהִצִּיק לָךְ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי אֵין זֶה עֲצָה לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, צְרִיכִים אַרְיַכְתָּ אִפְיָם. וּמְצִינוּ מִהַבְּעַל־שֵׁם־טוֹב הַקְּדוּשׁ: כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַחְשַׁבְתּוֹ, הוּא צָרִיף לְסַבֵּל מִהִילָדִים שְׁלוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּדַבּוּרוֹ, הוּא צָרִיף לְסַבֵּל מֵאַשְׁתּוֹ, וּכְשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּמַעֲשֵׂה, הוּא צָרִיף לְסַבֵּל מֵאַנְשִׁים. וְיֵשׁ אֶחָד שֶׁפּוֹגֵם בְּמַחְשַׁבָּה, בְּדַבּוּר וּבְמַעֲשֵׂה, אִזּוֹ הוּא צָרִיף לְסַבֵּל מֵאַשְׁתּוֹ וְהִילָדִים וּמֵאַנְשִׁים, וְעֲלִינוּ רַק לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה. וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַחְמַל עָלֵינוּ, וְיִתֵּן לָנוּ שְׁנָה טוֹבָה וּמְתוּקָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

שְׁלַחְתִּי לָךְ אֶת הַכְּתָבֶת שֶׁל הַדָּאָר אֶלְקָטְרוֹנִי, וְתִשְׁלַח לִי אֶת כָּל הַתְּמוּנוֹת.

לֵב קָכַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְפָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ וְזֹאת הַבְּרָכָה, י"ח תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אֵל תִּדְאָג, אֶת כָּל הַחֻבוֹת וְשִׁלְמֵם עַד הַפְּרוּטָה הָאַחֲרוֹנָה, דְּבַרְתִּי

אֲשֶׁר לֵב קָל בְּנַחַל שִׂיא

הַבְּקָר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא לֹא עָשָׂה אֶת זֶה כֹּל-כֶּף שָׁחַר כְּמוֹ שְׂאֵתָה מִשְׁחִיר אֶת זֶה, אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, עַד שְׂאֲנִי אֲגִיעַ, הִכִּי גְרוּעַ מֵה שֵׁיכוֹל לְהִיּוֹת, נִשְׁתַּמֵּשׂ עִם הַחֲשֵׁמֶל הַקָּיִם, כְּדִי לַגְמֹר בְּנַחַת, פִּי לֹא בְּכָל פַּעַם נַעֲשֶׂה אֶת זֶה, הֵינּוּ אוֹלָם חֲדָשׁ, פַּעַם בְּעֶשֶׂר אוֹ בַחֲמֵשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׂכָף הוֹלֵךְ דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל, לֹא רוֹאִים רַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְאֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לְהַעֲדוֹ, אִיף שְׂעֵבַר עָלֵינוּ, וְלִכֵּן אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמָךְ מִשׁוּם דְּבַר, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׂאֵתָה בְּלַחֲץ, עִם כָּל זֹאת אֲסוּר לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יִגִּיעַ הַטּוֹב, שְׂעוּד נְצַחַק וְנִסְפָּר הַכֹּל בְּשִׂמְחָה.

אִם אֵתָה יְכוֹל לְלוֹוֹת כֶּסֶף מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאֲנִי אֲשַׁלֵּם אֶת זֶה — מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים.

בְּעֵנִין הַקְּמַעוֹת, צְרִיף לְשַׁאֵל אֶת ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵה קוֹרָה, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיְּכוֹי טוֹב, רַק חֲזוּק וְאַמֶּץ, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּעֵנִין הַמְּחַצוֹת כְּתַב לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא גַם צְרִיף אֶת זֶה לְהוֹשִׁיעַנָּא רַבָּה וְלְשִׂמְחַת תּוֹרָה, וְאַחַר שִׂמְחַת תּוֹרָה יִחְזִיר אֶת זֶה, וְזֶה מוֹבָן.

הַמְּאַחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

לֵב קָל.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ וְזֹאת הַבְּרָכָה, י"ח תְּשַׁרֵּי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי רוֹצֵה שֶׁהָאֲבָרְכִים יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיָן נִפְרָד — הֵן בְּקַרְיַאת

'מִשְׁנֵה תּוֹרָה' וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה, וְהֵן בְּשְׁמִינֵי עֲצָרַת שְׁמַחַת תּוֹרָה, וְכִף לֹא תִתְּבַלְּבוּ מִשּׁוּם בְּרִיָּה שְׁבָעוּלָם.

מִיָּד אַחֲרֵי שְׁמַחַת תּוֹרָה תַּעֲלֶה אֶת הַמַּחְצוֹת, בְּשִׁבִיל שְׁלֹא יִהְיוּ טְעָנוֹת אַחֲרֵי זֶה.

אל תפחד, לאף אחד אין חלישות הדעת, כל אחד קם יום אחד על צד זמין והוא מְחַיֶּה וְכוּ', ויום שני על צד שְׁמַאל והוא עָצוּב וְכוּ', וְלִכֵּן אָסוּר לְהִתְבַּלְּבֵל, כֹּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַמַּצְב־רוּחַ שְׁלוֹ — פֶּעַם שְׁמַח וּפֶעַם עָצוּב, וְזֶה כֹּל הַחַיִּים. תִּסְתַּפֵּל בַּמַּרְאֵה, וּמָה שְׁתִּרְאֶה עֲלֶיךָ, אִתָּה תִּגִּיד עַל אַחֲרִים, וְלִכֵּן רֵאָה לְהִתְחַזֵּק, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵר אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לב קלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ וְזוֹאת הַבְּרָכָה, י"ח תְּשַׁרְי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד רְצִיתִי שְׁתִּתְּפַלְּלוּ בְּהוֹשַׁעְנָא רַבָּה וּבְשִׁמְחַת תּוֹרָה בְּנִפְרָד, וְכֵן בְּ'מִשְׁנֵה תּוֹרָה' תִּקְרְאוּ לְבֵד, וּתְחַכּוּ עוֹד שְׁבֻעַ שְׁאֲנֵי בָּא בְּיוֹם שְׁנֵי לְסִדְר נח, וְאֵז אֲתַקֵּן, וְאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָה תִּקּוֹן גְּדוֹל, וְנִזְכֶּה לְבָנוֹת אֶת הַתְּאֲחָדוֹת הָאֲבָרְכִים כְּמוֹ שְׁצָרִיךָ, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, כִּי אֲנִי רוֹצֶה לְבָנוֹת אֶת הַקִּהְלָה, וּבְפִרְט אֶת הָאֲבָרְכִים בְּאִפְּן נִפְלֵא מֵאֵד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

לב קלב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד אני מצטער על מה שקרה אתך בחג הזה.

תקבלי את זה לכפרת עוונות, הנה אני בא שבווע הבא, ואסדר לכם שיהיה לכם שלום-בית אמתי, והכל יסתדר על הצד הכי טוב, רק תתחזקי, ותקבלי את זה באהבה, כי כל צער וצער וכל עגמת גפש שאדם מצטער וסובל, זה רק מלמעלה, וצריכים רק לבקש מהקדוש-ברוך-הוא, שימתיק מאתנו את כל הדינים.

חזקי ואמצי, כי הקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, ועוד תראי הרבה נחת עם בעלך, הוא בעל טוב מאד, רק צריכים להדרוך אותו, ואני מאד מקנה, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב קלג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני רוצה שתתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותראה לבטל את עצמך אליו יתברך, ברגע שתהיה בטל ומבטל לאין סוף ברוך הוא, ותחשב רק ממנו יתברך, תשתנה לגמרי, וזה רצון רבנו ו"ל, שנוזקה לרצות רק את רצונו יתברך ולא אחר, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אני בא שבווע הבא, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנדבר

שיד אָשׁר לב קלד — לב קלה בנחל

ונתחזק יחד, ונתעשה התחלה חדשה, ובפרט השבוע, שהיא פרשה חדשה, פרשת בראשית, ומתחילים את התורה הקדושה מחדש, ולכן ראה להתחיל ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ועוד תתחיל היום ללמד פרשת בראשית חמש ורש"י עם התרגום.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב קלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, אם אתה יכול להלוות לי איזה סכום גדול, כדי לתת לקבלן, אהיה לך אסיר תודה.

אני מאד מאד רוצה שתתחתן, ותפסיק להסתובב בעולם התהו, בעולם הדמיון וכו', הגיע הזמן שתבנה בית.

עכשו מתחילה פרשת בראשית, אני רוצה שתלמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, ותסיים עד שבת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

לב קלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר בראשית, כ"ד תשרי ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

אני רוצה שתכניס לעבוד באולם שמחות ותתפרנס, ומה גם שאתה עוזר לי, כי רציתי להודרו עם האולם כמה שיותר מהר.

אֲשֶׁר לֵב קָלוֹ בְּנַחֵל שְׁטוֹ
נָא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהַגִּיעַ לְעַבְדְּךָ, וּשְׁכַרְךָ
יִהְיֶה כַפּוֹל מֵהַשָּׁמַיִם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְרֵאוֹת אֶתְכֶם שְׁבוּעַ הַבָּא.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ, שְׁכַבְרִי תִקּוּם וְתִתְפַּלֵּל וְתִרְוִיץ לְעַבְדְּךָ.

לֵב קָלוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר נֹחַ, כ"ז תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּ"יַבְנָאֵל עִיר בְּרִסְלָב",
הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינְתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו, יַעַן שֵׁשׁ לְתַקֵּן בְּקִהְלָתְנוּ
כַּמָּה דְּבָרִים חֲשׂוּבִים, וְכֵן לְדָאג לְמַעַן עֲתִיד יְלָדֵינוּ לְשַׁפּוֹר קִהְלָתְנוּ,
וְלִכְּנֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶם בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל שְׁיִוְפִיעוּ.

כִּיּוֹם רְבִיעִי בְּעָרֵב בְּשַׁעַר רְבַע לְתַשַּׁע רַק הַגָּבְרִים בְּאוּלָם
הַיְשִׁיבָה "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

וּכְיּוֹם חֲמִישִׁי בְּעָרֵב בְּשַׁעַר רְבַע לְתַשַּׁע שְׁיִבּוֹאוּ רַק הַנְּשִׁים
בְּאוּלָם הַיְשִׁיבָה "דְּמַשְׁק אֱלִיעֶזֶר".

כִּי יֵשׁ כַּמָּה דְּבָרִים נְחוּצִים מְאֹד מְאֹד לְתַקֵּן בְּקִהְלָתְנוּ,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּהֲיֶה לָנוּ קִהְלָה נְאֻהָ וְחֲסוּדָה, וְנִזְכָּה
לְגַדֵּל אֶת יְלָדֵינוּ בְּקִדּוּשָׁה וּבְטָהֳרָה.

הַמְאֻחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לב קלז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר גַּח, כ"ז תְּשׁוּרֵי ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְכֶם וְכָל הַהוֹדָעוֹת שֶׁלְכֶם, וְאֲנִי לֹא מִפְסִיק לְהִתְפַּלֵּל עַל כָּלְתְּכֶם ... תַּחֲיָה, לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה, רִפּוּאֵת הַנֶּפֶשׁ וּרִפּוּאֵת הַגּוּף, וְאֵל תְּדַאֲגוּ זֶה יַעֲבֹר, זֶה רַק עֲנִין שֶׁל זְמַן.

הֵייתִי מִמְּלִיץ כְּמוֹ שֶׁהָרַב ... גֵּרוּ יְאִיר, אָמַר, לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ לְבֵית-הַחֹלִים "תֵּל הַשׁוּמֵר", שֶׁשָּׂמָה יֵשׁ טֶפּוּל רְצִינִי וְאַחֲרֵיכֶם, שֵׁשׁ גְּבָרִים לְבַד וְנָשִׁים לְבַד, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלְכֶם, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם יְשׁוּעוֹת וְנִסִּים נִגְלִים...

לב קלח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וַיֵּרָא, ט"ז חֶשׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּעֲנִין הַחֲרָדוֹת וְכו', וְכָל הַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ וְכו', אֶתָּה צָרִיךְ בְּדוּרֵי הַרְגָעָה וְזֶה הַכֵּל, וְאֵל תִּפְגַּס בְּלַחֲץ, אֲנִי בְּטוּחַ שֵׁשׁ לָךְ אֶת כָּל סִפְרֵי "אָשֶׁר בְּנַחַל", וְכָל הַמַּכְתָּבִים נִכְתְּבוּ בְּשִׁבְלֶךָ, וְלִכְן תִּרְאֶה לְעֵין בְּכָל יוֹם בְּכַמָּה מַכְתָּבִים, וְאִז תִּמְצָא מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

וְכֵן תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְהִסְתַּפֵּל בְּכָל יוֹם בְּקוּוֹנְטֵרַס אֶחָד מִסִּדְרַת "אוֹצֵר-הַקּוּוֹנְטֵרַסִּים", וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה, וְלֹא תִצְטָרֵךְ יוֹתֵר לְלַכֵּת אֶל רוּפְאִים, כִּי הָעֵקֶר הוּא אֲמוּנָה, וְכִמוֹ שְׂאֵמַר רַבְּנוּ

אֲשֶׁר לֵב קָלֵט — לֵב קָמ בְּנַחֵל שִׁיז

וְלֹא (לְקוּטֵי-מִזְרָן, חֶלֶק ב', סִימָן ה'), אֲשֶׁר יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׁפוּבָלִים
מִחֲלוֹת וְחֻלָּאִים רָעִים, וְהַפֵּל מִחֲמַת חֶסֶד וְאֱמוּנָה; וְלִכֵּן תִּתְחַזַּק
בְּאֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, כִּי
"אִישׁ אֱמוּנוֹת רַב בְּרָכוֹת".

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב קָלֵט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְחִיץ אֶת הַקְּבָלָן, שֶׁיִּגְמֹר
הַשְּׁבוּעַ לְגַמְרִי, כִּי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת הַשְּׁבוּעַ פְּאֵלִישׁ, כִּי אוֹי וְאֵבֹי אִם
אֲנַחְנוּ לֹא גוֹמְרִים הַשְּׁבוּעַ, יִהְיוּ לָנוּ הַרְבֵּה צְרוּת, חֵס וְשְׁלוֹם, וְלִכֵּן
תִּלְחִיץ אוֹתוֹ מְאֹד, וּבְפֶרֶט שְׁכַבֵּר פֶּשֶׁט לָנוּ אֶת הָעוֹר בְּמַחִיר, וְכֵן
אִם נַעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן הַפְּסָדֵנוּ בְּמַבְנֵה הַזֶּה לְכָל הַפְּחוֹת חֲצִי מִלִּיּוֹן ש"ח.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכֶּה לְצֵאת
מִהַצְרוּת, וְהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

בְּכָל יוֹם וְיוֹם רוֹאִים אֵיךְ שֶׁ... עֲשֵׂק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הַשֵּׁם
יִשְׁלַם לוֹ כְּגַמּוּלוֹ.

הַמֵּאחֵל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב קָמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קָדֵשׁ לְסִדְרֵי וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אין לי מלים להודות לך על שאת מסכימה שבעלך יעזר לי לצאת מהצרות שנכנסתי אני וכן כל הקהלה מהגנב הזה וכו', הקדוש-ברוך-הוא ישלם לו כגמולו, בכל יום מתגלות הגנבות והגזלות שגנב וגזל את אנשי שלומנו.

ראי להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותמיד תרגילי את עצמך לדבר אליו יתברך, ואז תראי נסים נגלים שיעשה אתך הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

לב קמא.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדוש לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשס"ב.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

תראה לסדר ויזה לאחיק ... גרו יאיר, והוא יגיע עם שאר הבחורים.

ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ותדע שהיא יתברך מחיה ומהיה ומקים את כל הבריאה כלה: דומם, צומח, חי, מדבר, זה עצם עצמיות אלקותו יתברך, וכמה שתכניס בעצמך אמונה — זה אשר יציל אותך מכל הצרות שעוברות עליך. ולכן ראה להיות מאד מאד חזק באמונה, כי אין עוד דבר שמציל את האדם כמו אמונה, ולכן אני מאד מבקש אותך, תעשה התחלה חדשה בכל יום ויום מחדש, ותרגיל את עצמך ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום, באפן שתזכה לסיים בכל שבוע פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה. וחכמינו הקדושים אמרו (ברכות ת): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור, משלימים לו ימיו ושנותיו. וכן

אֲשֶׁר לֵב קִמַּב — לֵב קִמַּג בְּנַחֵל שֵׁט

תִּגְרַס בְּכָל יוֹם בְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת, כִּי זֶה מְזוּזָן לְנִשְׁמָה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזֵק בְּזֶה. וְעַל כָּל־ם — תִּלְמַד הַרְבֵּה גְמָרָא וְכֵן שְׁלֵחַן עֲרוּךְ, וְאִז תִּרְגֵּשׁ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קִמַּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַ וַיֵּרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

מָה אִמַּר לָךְ! בְּכָל יוֹם וַיּוֹם אֲנִי מִתְפַּלֵּל עַל כְּלַתְךָ שְׁתַּחֲוֶיהָ, שְׁתַּחֲוֶיהָ לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנַּפֶּשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף גַּם יַחַד, וְתַצְלִיחוּ עִם הַיְלָדִים.

גַּם אַתָּה רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם, כִּי אֵין דְּבַר יוֹתֵר גָּדוֹל מִתְפַּלָּה, וּמָה שְׁתַּפְּלָה פּוֹעֵלָת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינוֹ יְכוּל לְפַעֵל, לְכֵן תַּהֲיֶה חֹזֵק מְאֹד מְאֹד בְּתַפְּלָה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִמְתִּיק מִמֶּךָ אֶת כָּל הַדִּינִים, וְנִזְכָּה וְנִשְׁמַע בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קִמַּג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרַ וַיֵּרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

פֹּה תִקְבַּל מְכַתְּבִים נְחוּצִים לְמִסַּר אֶת זֶה לְכָל אֶחָד.

בְּעֵינֵי הַרְשָׁע שְׁמַדְבַּר לְשׁוֹן־הַרְעָה, לֹא צְרִיכִים לְפַחַד מִמֶּנּוּ, כִּי

שכ אָשֶׁר לב קמד בְּנַחֵל

לְבַסּוֹף יִקְבַּל עָנֵשׁ כְּזֶה, שֶׁהוּא לֹא חָלָם, וּמִי שֶׁגֹּוֹב כְּסָף מֵהַזֹּולָת, יִצְטָרֵךְ לְשַׁלֵּם אֶת זֶה לְעוֹרְכֵי דֵינִים וּלְרוֹפְאִים.

חֲסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שֶׁזְכִּינוּ לְהַפְטֹר מֵהַרְשָׁע הַזֶּה, שֶׁעָשָׂה אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

אֵל תּוֹצִיא שׁוֹם מִכְּתָבִים בַּחוּץ.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לב קמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ.

אֵין בְּפִי מַלִּים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, שֶׁנִּכְנַסְתָּ לְפָאֵר אֶת הָאוֹלָם שְׁמַחוֹת. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יִהְיֶה אֶצְלָכֶם שְׁמַחוֹת בְּבֵית, וְתִרְוֵי רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצִיָּה.

תְּסַתְּפְּלִי וְתִבְדְּקֵי אִם לֹא צָרִיכִים עוֹד תְּאוּרָה, פִּי רְצִיתִי שֶׁהָאוֹלָם יִהְיֶה בְּתַכְלִית הַיְפִי.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ שִׁבְתֵּי שְׁלוֹם...

לֵב קָמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׁיִישׁ לִי מֵהַגָּנֵב שְׁעָשַׂק אֶת כָּל הַקְּהֵלָה, אֲבָל חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּפְּסְנוּ אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, כִּי מִי יוֹדֵעַ לְהִיכֵן הֵיִינוּ מְגִיעִים, אִם לֹא הֵיִינוּ תוֹפְסִים אֶת זֶה עֲכָשׁוּ, וְהֵיִינוּ נִכְנָסִים בְּמַלְיוֹנֵי חוֹבוֹת, מִי הָאֵמִין שְׁכַל־כָּף הַרְבֵּה שָׁנִים יְגֹזַל אוֹתְנוּ הַרוֹצֵחַ הַזֶּה?!

תְּשׁוּאוֹת חֵן עַל הַחֲזוּק שִׁחֲזַקְתָּ אוֹתִי, כִּי בְּאַמַּת אָנִי שְׂכוֹר מְאֹד, אֵיךְ נִתְּתִי אֱמוּנָה בְּנוֹכַח כְּזֶה.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשִּׁיב לוֹ כְּגִמּוּלוֹ, וַיִּפֹּל נִפְיָה אַחַר נִפְיָה, וְכָל הַכֶּסֶף שֶׁגָּנֵב וְגֹזַל מֵעֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים, יִצְטָרֵף לְשֵׁלֶם לְרוֹפְאִים, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי כֻלָּם שְׂכוֹרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב קָמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְר וַיְרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמְּךָ, וּבִכְפָּרַט שְׂאֲשַׁתְּךָ חֲזוּרָה מִבֵּית חוֹלִים, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּהֲיֶה לָּהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְתִרְוֶוּ רַב נַחַת דִּקְדָּשָׁה מִיְלֻדְיָה.

שכב אֲשֶׁר לֵב קִמְזוּ — לֵב קִמַּח בְּנַחֵל

בְּעֵינַי הַשְׂדוּף וְכוּ', בְּיָדַי אִם אָתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר שְׂיִגְמַר בְּטוֹב,
אֲנִי אֶהְיֶה מְאֹד שְׂמֵחַ.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קִמְזוּ.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיִיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּיָדַי אֶת צְרִיכָה לְהַכְנִיס אֶת הַבֵּן שְׁלֹךְ לְמָקוֹם מִיָּחָד לְטָפוֹל
וְכוּ', וְאֵל תִּשְׁמְעֵי מְאַחֲרוֹת שְׁסֶתֶם מְבַלְבְּלוֹת לָךְ, אֶת צְרִיכָה רַק
לְדַאֵג לְטוֹבַת הַיֶּלֶד, וְזוֹ הַטּוֹבָה שְׁלוֹ, וּבְיָדַי יִצְלִיחַ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא אֶת דְּרָכְךָ.

אוֹדוֹת הַשְׂדוּף שֶׁהֲצִיעָה לָךְ וְכוּ', אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁזֶּה שְׂדוּף טוֹב
מְאֹד, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּכֹל.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדוּךָ, שְׂיִהְיֶה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קִמַּח.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נִצַּח.

חֶסְדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁכַנְכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, מְסַתְדֵר לְאֵט לְאֵט,

אֲשֶׁר לֵב קִמַּט — לֵב קָן בְּנַחֵל שִׁכַּג

קִנִּיתִי לוֹ כּוֹבֵעַ וְנַעֲלִים וּלְבָנִים, וְלֹא יַחְסֹר לוֹ שׁוּם דְּבָר, הֶעֱקַר אֶתֶם
תִּתְפַּלְלוּ שִׁיִּצְלִיחַ בְּדַרְכּוֹ, וַיִּזְכֶּה לְהִתְחַתֵּן בְּגִיל צָעִיר כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קִמַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיֵּרָא, ט"ז חֲשׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שִׁישׁ לִי,
שֶׁשְׂמֵעֵתִי מֵהִרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמִנוּ, אֲשֶׁר אַתָּה עוֹשֶׂה מֵהַפֶּה, שֶׁאַתָּה
בוֹנֵה וּמְתַקֵּן כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן, יַעֲזֹר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבֻזְכוֹת זֶה יִהְיֶה לָּךְ עוֹד הִרְבֵּה עֲבוֹדוֹת, וְתִהְיֶה לָּךְ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ,
וְתִהְיֶה עֲשִׂיר גְּדוֹל, וְתוּכַל עוֹד לְתַת לְקַהֲלָה שְׁלֵנוּ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְּכוֹת שֶׁל אָדָם שְׂזוּכָה
לְעֶסֶק בְּתַקוּן בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

אִם תוּכַל לְתַקֵּן בְּשַׁעַר כְּמוֹ שְׂדֵבְרָנוּ, שִׁיְהִיָּה עֲגוּל צוּרַת הַפֶּתַח,
וּבְאֲמֻצַּע תְּאוּרָה, זֶה יִתֵּן חֵן לְרַחֲבָה, וְכֵן כָּל מָה שֶׁצָּרִיכִים לְתַקֵּן
אֲצֵל הָאָבֶן מִשְׁתַּלְבֵּת תַּתְּקֵן, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ
תָּמִיד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁסּוֹף כָּל סוֹף מְצָאנוּ אֶת הָאִישׁ הַנִּכּוֹן,
אִישׁ תְּחִזּוּקָה.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קָן.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר וַיֵּרָא, ט"ז חֲשׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רָאָה לְהַלְחִיץ אֶת ... שְׁמִכְרַח לְגַמֵּר שְׁבוּעַת הַבָּא, וְהִכִּי מְאֹד
בְּיוֹם שְׁלִישֵׁי אוֹ רְבִיעֵי אֶת הַמְּלָאכָה, כִּי אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיס אֶדָם
לְנִקּוֹת וְלַעֲשׂוֹת פְּאִלִישׁ, כִּי אוֹי וְאֵבּוֹי אִם אֲנַחְנוּ לֹא נִגְמַר אֶת זֶה,
נִסְתַּבֵּךְ בְּמִשְׁפָּטִים, וּמִי צְרִיךְ אֶת זֶה?!

בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִתְגַּלּוֹת גְּנוּבוֹת חֲדָשׁוֹת, שֶׁהָאָדָם הַזֶּה גָּנַב וְעָשָׂק
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ זֶה שְׁנַיִם, וְאֲנַחְנוּ לֹא יִדְעֵנוּ, וּמָה גַם עָכָשׁוּ אֲנִי
שׁוֹמֵעַ, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ וּמְרַכֵּל, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ, שְׁלֵם יִשְׁלֵם הַגָּנֵב
הַזֶּה כְּפֹל כְּפֹלִים, אֶת הַכֶּסֶף שֶׁעָשָׂק מִעֲנִיִּים מְרוֹדִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאֹחֵל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

לִב קנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר וְיָרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שֶׁמִּחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מִמֶּךָ, כִּי זֶה זְמַן רַב שֶׁלֹּא רָאִיתִי אוֹתְךָ, וְלֹא שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְעָכָשׁוּ
אֲמַרְתָּ לִּי בְשׂוּרָה מְשֻׁמַּחַת, שְׂאֲתָה עוֹסֵק לְהַפְיֵץ אֶת הַסְּפָרִים
בְּשִׁכּוֹנַת מְאָה שְׁעָרִים, יַעֲזוּר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּפִיץ הַרְבֵּה
סְפָרִים, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, בְּכָל שְׁבוּעַת יוֹצְאִים סְפָרִים חֲדָשִׁים מְאֹד מְאֹד
נִצְרָכִים לְעוֹלָם.

לְדַעְתִּי, תִּשְׁאָר לְגוֹר שְׁמָה, וְזֶה שְׂאֲמַרְתָּ שְׁדַבֵּר עָלַי, חֲזוּר
בְּתִשׁוּבָה וְהִיָּה אֶצְלִי בְּשַׁבַּת, זֶה לֹא בְּדִיוֹק כֶּף, כִּי מִסְפֵּן לֹא יִדַע כִּי
לְשׁוֹן־הַרַע נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, אֲבָל הוּא אוֹמֵר לְאֲנָשִׁים שְׁלוֹ לְקַנּוֹת אֶת
הַסְּפָרִים, וְאִם־כֵּן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנוֹדָאֵי לֹא יַעֲזוּב אוֹתְךָ.

בְּעֲנִין שְׁלוֹם־בֵּית, רָאָה לְהִתְחַזֵּק בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹ, וּתְכַבֵּד

אָשֶׁר לֵב קִנֵּב — לֵב קִנֵּב בְּנַחֵל שָׁכָה

מֵאֵד אֶת אֲשֶׁתְּךָ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֶם פְּרֻנְסָה בְּזָכוֹת זֶה, כִּי מִי שֶׁמְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה, זֹכֶה לְפְרֻנְסָה, כִּי כָּךְ אוֹמְרִים חֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּבֹא מְצִיעָא נט.): אוֹקִירוּ לְנִשְׁיָכוֹ, כִּי הֵיכִי דְתַתְּעִטְרוּ [תְּכַבְּדוּ וּתְיַקְרוּ אֶת הַנָּשִׁים שְׁלָכֶם כְּדֵי שְׁתַּתְּעִשְׂרוּ].

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְבָּכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר צְדָקָה לְצַדִּיק נַחֲלָקַת לְכַמָּה עֲנִיָּיִם.

א. לְהַדְפֹּסֵת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל.

ב. לְבַנֵּן בֵּית-הַמְדֻרָשׁ עַל שְׁמוֹ.

ג. לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וְלִישִׁיבָה וְלִכּוּלָל עַל שְׁמוֹ.

בְּעֲנֵן לְקַנּוֹת כְּרִטְסִיָּה מִכֶּסֶפִּי מְעַשֵּׂר, בְּיַדֵּי מֵתֵר, אִם מִשְׁתַּמְשִׁים עִם הַנְּסִיעָה לְתַקְּףָהּ הַהִפְצָה.

הַמֵּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

לֵב קִנֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

שכו אָשָׁר לֵב קָנַד — לֵב קָנָה בְּנַחֵל

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּעֵינַי תִּקְוֵן הַמְּדוּת וְכו', צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּ"סִפְרֵי-הַמְּדוּת",
וְזֶה סִגְלָה לְתַקֵּן אֶת כָּל הַמְּדוּת.

רְאֵי לְקִיּוֹם מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, וְהַקְּדוּשׁ-כְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

לֵב קָנַד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חַיֵּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּזְהֶיר חַד מִשְׁמְעִית אֶת הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ
יְאִיר, שְׁלֹא יַעֲזֹב לְהִגִּיעַ לְפָה, כִּי עִם אוֹתוֹ מְטוֹס שֶׁהוּא יִגִּיעַ, הוּא
יִחְזֹר, וְלִכְּן חָבַל עַל הַהוֹצָאוֹת, וְזֶה תִּגִּיד לוֹ בְּכָל הַרְצִינּוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב קָנָה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חַיֵּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַאֵר אֶת גְּדֻלַּת הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שִׁישׁ לִי מִפְּנֵי
הַעֲנָנִים, כִּי לֹא חָלַמְתִּי בְּחֵלוֹם הִכִּי שְׁחוּר שְׁיָכוֹל לְהִיּוֹת לִי דְבָר כְּזֶה,
אִיךָ שְׁאָדָם יְכוּל לְפַל בִּירִידוֹת כְּאַלֶּה, אֲנִי לֹא כָּל-כֶּף בְּטוֹחַ שֶׁהֵבֵן
שֶׁלְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, עֲשֵׂה אֶת זֶה, אִם הַרְשַׁע הַזֶּה מְסַגֵּל לְהוֹרִיד לִי
אֶת הָעוֹר מִעֵינַיִם מְרוּדִים, הוּא מְסַגֵּל לְהִכִּי גְרוּעַ.

אֲשֶׁר לֵב קִנּוּ בְּנַחֵל שְׂכֹז

רְאֵי לְמִסֵּר לְאִשָּׁה שְׂיִכּוּלָה לְכַתֵּב פֶּתְכָה מְעַנִּינָת וּמְכַבֶּדֶת
מִהַפְּעוּטוֹן שְׁלֵנוֹ, כִּי אֲנִי צָרִיף אֶת זֶה מְאֹד מְאֹד דְּחוּף בְּשִׁבִיל
הַגְּלִיּוֹן הַבָּא וְכֵן הִרְבָּה תְּמוֹנוֹת.

חֲזָקִי וְאַמְצִי וּתְחַזְּקִי אֶת נְשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֲנִי מְקַנְהָ
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

לֵב קִנּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חַיֵּי-שְׂרָה, י"ח חֶשְׁוֹן ה'תשס"ב.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבֶךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב
מֵמֶךָ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת, וְתִזְכְּרִי לְעַבֵּר אֶת הַהֲרִיּוֹן בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע תְּמִיד רַק רַחֲמִים
וְחֻסְדִּים רַבִּים.

בְּעֵינֵי הַמַּדְרָשִׁיָּה, אֲנִי אֶהְיֶה אִתְּךָ בְּקִשְׁרַת מְחַר, וְנִבְרַר מֶה יְכוּלִים
לְעֲשׂוֹת.

הַמְּאַחֵל לָךְ בְּרֻכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

בְּרִיף רַחֲמָנָא, שְׂזַפְנוּ לְסִיִּים אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנֶּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִף
קל"א יְזַפְנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדְרַת עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִף קל"ב לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְּלִיחָה נָא.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיוזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות.
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא.
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יארִיךְ השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א.

המברכים ומאחלים:

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֵלֶק קֵלָא

ג פתח דָּבָר

ה הקדָּמָה

יא לא תתלה

ישמח על שהנמען חזר בו מסורו, וישב בתשובה לגדל זקן ופאות, ויורהו להמשיך לקחת עצמו בידיו, ולהקפיד על קלה כבחמורה, ואז יוכל גם לדאג לו שיקים בית נאמן בישראל.

יב לא תתלו

יבהיר בענין חדושי הנמען שלא להדפיסם, כי כל זמן שאדם לא גמר את כל התורה פלה, עליו להזהר מדמיונות, ויחזק בענין הביונות שעברו על הנמען, שהעקר צריך לדם ולשתק, וזה סוד ההצלחה.

יב לא תתלו

יורה למסר את הנפש על נקדת השמחה, ובזכות זה רואים נסים גדולים.

יג לא תתלה

יורה לנמען שצבע את אולם השמחות, ויברכו בזכות זה, שיזכה לראות בנעם זיו שכונת עזו יתברך.

יג לא תתלט

יאחל הצלחה למורה בבית-ספר, ושתזכה להחדיר יראת שמים שלמה בבנות.

יד לא תתמ

ישבח הנמען שמסר שיחה לאנשי שלומנו, אשר נהנו מאד מדבוריו, ויחזקו שלא להשבר במצבים הקשים, אלא להחזיק מעמד, ולהמשיך לקרב אחרים אליו יתברך, אשר זה עקר תקונו.

טו לא תתמא

יאחל לנמענת שתצליח במשימתה להחדיר אמונה בילדי ישראל, והקדוש-ברוך-הוא יצליח דרפה.

תִּכְן הָעֲנִיִּים

- טו** לא תתמכ
 יחזק זוג צעיר על אהבה ונהבנה הַדְּדִית, אֲזִי תִשָּׂרָה בִּינֵיהֶם הַשְּׂכִינָה
 תְּמִיד.
- טז** לא תתמג
 יאחל בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת בְּזָכוֹת סְעֵדַת רֵאש־חֲדָשׁ.
- טז** לא תתמד
 יבקש את הנמען לומר פעם בשבוע שעור בהלכות נדה, אֲשֶׁר הֵן הַלְכוֹת
 נחוצות וְחִמּוּרוֹת מְאֹד.
- יז** לא תתמה
 מכתב פְּלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בו יחזקן על מדת הצניעות ולגלח
 שְׁעֵרוֹת רֵאשׁוֹן, אֲשֶׁר זֶה עָקֵר הַבְּרָכָה בְּבֵית, ויעורר על שמחה, וְאֶהְבֶּה
 וְאַחֲדוּת.
- יח** לא תתמו
 מכתב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בו יעוררם להצטרף לשעור השבועי
 בְּהַלְכוֹת נְדָה, אֲשֶׁר הֵן הַלְכוֹת חִמּוּרוֹת מְאֹד, וְכֵן יִבְהִיר עֲנִינֵי תְּקִיעַת
 שׁוֹפָר, שְׂבֵא לְעוֹרֵר מֵהַשְּׁנָה הַעֲמָקָה, וְלִשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעוֹד
 עֲנִינֵי חֲדָשׁ אֱלוֹ"ל עַל-פִּי הָרֵאשִׁי תְּבוֹת.
- כא** לא תתמוז
 יברך איזה נושא מְשֻׁרָה חֲשׁוּבָה בְּתַפְקִידוֹ הַחֲדָשׁ, וְיִוָּדָה לוֹ שֶׁהַקְּדִישׁ
 מְזַמְּנוֹ בְּעִבּוֹר הַתְּלָאוֹת בִּיבְנָאֵל, וְיִקְנֶה מְאֹד, שְׂיִכַּל לְהוֹשִׁיט יָד וְכַתֵּף
 לְעוֹזֵר בְּכָל הַמְּצוּקוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים שָׁם.
- כב** לא תתמח
 יבקש לעשות רשימה של כל הבחורים שְׁלוֹמֵדִים בְּיִשִּׁיבָה בִּיבְנָאֵל, וְכֵן
 לְמַסֵּר אֶת הַמְּכַתְּבִים לְיַעֲדָם.
- כג** לא תתמט
 ישמח שֶׁהַנְּמַעֵן הַגִּיעַ לְבֵית-הַכְּנֶסֶת בְּלְבוּשׁ חֲסִידֵי כְּרָאוּי, אֵךְ יִצְטַעַר
 שְׁלֹא רָאָהוּ נֹכַח בְּדַרְשָׁה, ויעורר על תפלות בְּמַגִּיז, וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
 קוֹנּוֹ.
- כד** לא תתנ
 יזרו את הנמען לומר את הקנייה של האקוסטיקה בְּעִבּוֹר הָאוֹלָם, וְיִקְנֶה
 לְעַבֵּר עַל כָּל הַמְּהֻמּוּרוֹת.

- לא תתנא** כה
 יחזק לחיות באהבה ובהבנה הדדית, ולדעת, שעל כל אחד בזה העולם
 עובר מה שעובר, והעקר לראות הרחבות בתוך הצרות.
- לא תתנב** כה
 יורה בענין התכנית לילדים, שזה חנוכי, ונתן לבצעה, ויבקש רשימה
 של כל אנשי שלומנו הגרים ביבנאל, וכן המשפחות העתידות להכנס.
- לא תתנג** כו
 יבקש אברך להחזיק בסדרי הכולל, ולהתמיד בתורה הקדושה,
 ולהתפלל במנין, ולשמר שלא לדבר דברים בטלים, ולשון-הרע
 ורכילות, אלא הד' אמות יהיו נקיים לגמרי.
- לא תתנר** כז
 ישבח הנמצען על שזוכה להפיץ דבר ה', ויבקשו להפיץ את הסדורים
 שיצאו לאור, אשר זה נחוצן וחשוב מאד.
- לא תתנה** כח
 יודה לנמצען על הספר שרכש בעבורו, ויחזקו על אמונה פשוטה בו
 יתברך, ולדבר אליו יתברך, אשר אין למעלה מזה.
- לא תתנו** כח
 יחזק בחור שיזכה למצא את זוגו מה שיותר מהר וכו', ויבהיר, אשר
 בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו
 נשבר.
- לא תתנו** כט
 מכתב כללי לגשות אנשי שלומנו, בו יאריך בענין קדשת שבעת הנרות,
 שמירת שבעת השערים של האדם: שתי העינים, שתי האזנים, שני נקבי
 האף והפה. איך להשתמש בהם בקדשה ובטהרה, ודיקא עתה בחדש
 אלול צריך לפשפש במעשים, ולבדק אם שמרנו על קדשת העינים,
 לראות רק רוחניות אלקות, קדשת האזנים, לשמע בקול חכמים,
 ולהמנע משמיעת לשון-הרע וליצנות, וכפירות ואפיקורסות, קדשת
 האף — אם היתה לנו סבלנות ולא היינו בכעס, קדשת הפה והדבור,
 לחזק ולעודד את הזולת, ולא לנבלו, ולא ללכלכו בדבורי רכילות
 וליצנות, שזה "שוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תָּשִׂים לָךְ בְּכָל שַׁעֲרֶיךָ".

- לא תתנח** לה
 יורה לחשב רק מהשם יתברך, ולהיות בשמחה, ולא להפגס בחקירות
 של הבל, ויבהיר, אשר עקר התקון למי שחזר בתשובה, שיחזיר אחרים
 בתשובה.
- לא תתנט** לו
 יחזק שלא להשבר משום דבר בעולם, ויורה לעזר לאשתו ולשמחה,
 ואז יראה ברכה והצלחה בכל מעשי ידיו.
- לא תתס** לז
 יבהיר, שצריך לשפח את העבר, ולהזהר לא להפגס לנסיגות, ויקנה
 להבנת דבר מתוך דבר.
- לא תתסא** לז
 יעורר זוג צעיר לאהב ולכבד זה את זה, ולעזר זה לזה, ועל-ידי-זה
 תשרה השכינה בתוך ביתם.
- לא תתסב** לח
 יקנה שהנמענת היתה בדרשה שהתקימה מענין חנוף, ויצא מזה
 קונטרס: "חנוף מצין".
- לא תתסג** לח
 יבקש להכניס את הזוגות הצעירים לעבודה במעון, שתהיה להן פרנסה,
 ויבהיר, אשר כל תפלה שמתפללים אליו יתברך, אינה שבה ריקם.
- לא תתסד** לט
 יחזק בחור על נקדת התפלה, להתפלל השלש תפלות במנין דיקא, ואז
 יראה את גדל הנסים שיעשה עמו השם יתברך, ויזכה לשדוף טוב.
- לא תתסה** מ
 יעורר אברך צעיר לקבץ לעצמו שעורים פסדרן בכולל, הן במקרא, הן
 במשנה, הן בהלכה וכו', ושיקפיד להתפלל במנין, ומי שחזק בתפלה
 בצבור, יזכה שתקבל תפלתו.
- לא תתסו** מא
 יחזק על מדת האמונה, שאז זוכים לישועות, פי "איש אמונות רב
 ברכות", ויעורר על ח"י פרקים משניות בכל יום, ולמוד גמרא, ותפלה
 במנין, ולהכין ספל וקערה ליד המטה קדם השנה, פי אסור לילך ד'
 אמות בלי נטילת ידיים שחרית.

- לא תתסז** מב
 יאחל הצלחה למחנכת, שתזכה להצליח בחינוך הילדים, ותחדיר בהם
 אמונה, ובזכות זה תצליח גם בביתה.
- לא תתסח** מב
 יעורר אברך ללמד בכולל, ולהתמיד בד' למודים האלו: מקרא, משנה,
 גמרא, מדרש, אשר הם כנגד ארבעה עולמות. ולהיות בשמחה היום
 דיקא, ולא לדחותה למחר, כי אינה ממתנת לאדם.
- לא תתסט** מג
 יורה לקבץ תאריך לחתונה, ויעורר על אמונה שלמה בהשם יתברך,
 שבזה ממשיך על עצמו חיות ודבקות הבורא יתברך שמו.
- לא תתע** מג
 יעורר בחור לקחת עצמו בידי, וללמד את ספר תקוני זהר בגרסא, אשר
 זה מזכיר את הנשמה, ויזכה לנסים נגלים, למצא את בת זוגו.
- לא תתעא** מד
 יורה לכבד את חמיו וחסותו, אשר עושים בעבורו מעל ומעבר, וכאשר
 מכבדים את הורי האשה, זו סגולה לשלום-בית, ובכך יורה לכבד את
 האשה, אשר בזכותה באה העשירות לאדם.
- לא תתעב** מו
 יורה לדון את הבעל לכף זכות, כי עברו עליו לאחרונה הרבה משפריים,
 ובנדאי סוף כל סוף יצאו מפל החובות, ויהיה להם רק טוב.
- לא תתעג** מו
 ישמח על ארוסי הבן, אשר היה זה גם בתוך גס, ויבקש לשמור שילוף
 להתפלל השלש תפלות במנין דיקא, ובמשך הזמן עוד יהיה ירא שמים
 גדול, צריכים רק סבלנות.
- לא תתעד** מז
 יורה לנמען שעוזר לו בחלקת המכתבים, ויברכו בזכות זה שיזכה
 לשמח בשמחתו.
- לא תתעה** מז
 ייעץ בענין הבת לשלחה לדודתה, ומשנה מקום משנה מזל, ובענין
 הבת הקטנה, אם היא רוצה להיות אצל האומנת, שתשאר שם, ויפליג

תִּכְן הַעֲנִינִים

במעלת הדפסת ספר "אשר בנחל", אשר מי שיעזר בהדפסתו, תהיה לו ישועה.

לא תתעו מח

יעשה התעוררות בין אנשי שלומנו שכל אחד יבנה על גג ביתו שתי דירות, ויוכל להשפירן, וזה יהיה מקור לפרנסה. ויבקש להכין ספר טלפונים מכל אנשי שלומנו, ולרבות הזוגות הצעירים שעומדים להתחתן, ובוזה תתרבה הקהלה למאות ולאליפים.

לא תתעו מט

יודה לנמען שיצא להפצה מרפזת בעבור המוסדות, ויבהירו חשיבות הענין, ויחדיר אמתת מציאותו יתברך, אשר הפל נעשה בהשגחת המאציל העליון.

לא תתעה נ

יבהיר אשר אין עצה אחרת אלא תפלה, ורק על-ידי רבוי תפלה אפשר למצא זיוג, ואסור להשבר כלל וכלל, רק להתחזק ואז יראו נסים נגלים שיעשה עמהם השם יתברך.

לא תתעט נא

יבהיר, אשר בענין להגיע לציון רבנו ז"ל פדאי ללמד בכל יום את המאמר בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ריא, ולומר עליו את התפלה ב"לקוטי תפלות, תפלה ע"ו וכו', ויחזק בענין הבן, שימצא זיוגו בקרוב, העקר להתחזק מאד.

לא תתפ נא

יבהיר, אשר עקר התקון לפגם הברית זה הפצת אור רבנו ז"ל, העקר לא לפחד כלל, ויעזר השם יתברך שינזה למצא את זיוגו במהרה, ויקים בית נאמן בישראל.

לא תתפא נב

יפליג במעלת הראש השנה של רבנו ז"ל, ולכן אסור להסתכל על שום מונע ומעכב הרוצה למנע מלבוא אל ציון רבנו ז"ל לראש השנה, ואפלו יעמד הגדול שבגדולים, וידבר נגד זה, הרי זה כקלפת השום כנגד דבור אחד של רבנו ז"ל.

לא תתפכ נג

יפליג במעלת הראש השנה של רבנו ז"ל שאמר, שהראש השנה שלו

עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוֹז, שְׁכַל מִי שֶׁסָּר לְמַשְׁמַעְתּוֹ וּמִקְרָב אֵלָיו, יִהְיֶה אֶצְלוֹ עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ בַּל יַעֲדֵר וְכוּ'.

נד לא תתפג

יִבְהִיר, אֲשֶׁר כָּל מִי שֶׁעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר, עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר, וְגַם עָלָיו עֲבָרָה מִחֻלְקַת גְּדוּלָה וְיִרְדִּיפוֹת נוֹרְאוֹת, וּמֵה שְׁמִחְזִיק אוֹתוֹ, שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שְׁעוֹשֶׂה רְצוֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְקִרְבַּ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכוּ'.

נה לא תתפד

יִיעֵץ לְבַחֲוֹר לְגַמֵּר אֶת הַשְּׂדוּף מֵה שִׁוִּיתָר מֵהָר, וְלֹא לְבַלְבֵּל עֲצָמוֹ כָּלֵל.

נו לא תתפה

יִקְוֶה שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עִם הַיָּלֵד, וּבְעֲנֵן חֲנוּף הַבְּנוֹת, יוֹרֵה לַעֲשׂוֹת כְּרְצוֹן הַשֵּׁם, רַק לֹא לְפַחַד, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב בִּיּוֹתֵר בְּעִבּוּרָן.

נז לא תתפו

יִבְהִיר, אֲשֶׁר מְצַנֵּת כְּבוֹד הוֹרִים הִיא חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת, אֵךְ מֵה שֶׁשִּׁיף לַתּוֹרָה, צְרִיכִים לְצִיַּת לַתּוֹרָה, וְלֹא לַעֲבֹר עַל רְצוֹן הַשֵּׁם, מִפְּנֵי כְבוֹד הוֹרִים.

נח לא תתפו

יֵאָחַל נַחַת מֵהַיָּלָדִים וְגִדּוּל קָל. וְלֹא לְהַבְהִיל מֵהַסֵּמ"ךְ־מ"ם, כִּי כָּל מַגְמַתּוֹ לְבַטֵּל כָּל דְּבַר שֶׁבִקְדָּשָׁה.

נח לא תתפה

יִוְרֶה עַל לְמוּד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת בְּכֹל יוֹם וְדַפֵּי גְמָרָא, וְלִילֵף לְהַפְצָה, וְעַל־יָדֵי רַבּוּי תַפְלָה זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבּוּנוֹ ז"ל.

נח לא תתפט

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהַגִּיעַ לְאוּמָן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי שָׁמָּה יְכוּלִים לְפַעַל בֵּין בְּרוּחָנֵי וּבֵין בְּגִשְׁמֵי.

נט לא תתצ

יִבְקֹשׁ מְזוּג חֲשׂוּכֵי בָנִים לְגִדּוֹל אֵיזָה יָלֵד, שְׂאִין לוֹ הֵיכָן לְהִיּוֹת, וּבְזָכוֹת זֶה יִזְכּוּ לְפָרִי בְטָן.

נט לא תתצא

יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָנֵת לְהִיּוֹת מְמַלְאֵת מְקוֹם שֶׁל עוֹבְדַת הַדָּאָר, וְיִחַזְקָה עַל אֲמוּנָה פְּשוּטָה.

- לא תתצב ס
 יחזק על אמונה פשוטה אשר היא הברכה, ועל ידה אין מפחדים משום דבר. וכן ללמד ב"ספר-המדות", אות פחד, ובזה מסירים את כל הפחדים.
- לא תתצג ס
 יחזק שלא לפחד כלל, כי גדול אדונו ורב להושיע, והעקר להתחזק באמונה.
- לא תתצד סא
 יבקש להלחיץ את המסגר לגמור את העבודה, וכן את החשמלאי, ויאחל לנמנען בזכות עזרתו, שְׂכָר גְדוֹל מִן הַשָּׁמַיִם...
- לא תתצה סא
 יורה למשגיח לבדק מי מצייק לאיזה בחור בישיבה, אשר זה דבר חמור מאד.
- לא תתצו סב
 יחזק על אמונה, שעל ידה שום דבר אינו יכול לשבר את האדם.
- לא תתצז סג
 מכתב פללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יחזקם על אחדות ואהבת חנם, ויתנה צערו אל מה שנאת חנם יכולה להביא, שהושיבו יהודי חף מפשע בפלא, רחמנא לצלן, ויעורר מאד לשוב בתשובה שלמה ולהרבות בצדקה וחסד, ולשלם את כל החובות שחייבים במכולות וכו', וכן את השכר למוד למוסדות לשלם, אשר בזכות זה יהיו לאדם ילדים טובים. ויחזק מאד על התמדה בתורה הקדושה וקביעת שעורים כסדרן, ולשמר על חנוף הילדים, ולהראות להם דגמא אישית חיובית, אשר בנה זוכים לנחת מהם.
- לא תתצח סו
 ייעץ למי שיש לו גג בביתו, לבנות שם יחידות דיור להשפרה, וזה יהיה מקור לפנוסה, ובפרט שהרבה משפחות רוצות להפנס לגור, ויש מחסור בדירות.
- לא תתצט סז
 מכתב פללי לאברכי כולל "אור הצדיק", בו יחזקם ללמד על-פי סדר דרך הלמוד של רבנו ז"ל, ולהקפיד על תפלה במנין ובחיות, ולהחזיק

עֲצָמָם בַּיַּחַד בְּאַחֲדוּת גְּדוּלָּה, וּלְכַבֵּד אֶת הָאִשָּׁה בְּמֵאֵד מְאֹד, אֲשֶׁר רַבְּנוּ
וְיָלְהָקֵפִיד עַל כָּף בְּיוֹתֵר, וְלִנְצֹל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר לְטוֹב אִמְתִּי וְנִצְחִי.

לא תתק סט

יִבְקֹשׁ לְתַלּוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי עַל לִוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וְלַעֲשׂוֹת הַעֲתִיקִים
לְכָל אַבְרָהָם הַלּוֹמֵד בְּפוֹלֵל.

לא תתקא סט

יִבְקֹשׁ לְהַרְשׁוֹת לְבַחֲוִירִים לַעֲזוֹר לְפָרֵק לְהַכְנִיֵס לְאוּלָם אֶת הָאֲבִיזוּרִים, כְּדִי
שְׂיִגְמְרוּ כַּחֲצֵי שְׁעָה וְלֹא יוֹתֵר. וַיִּבְקֹשׁ לְכַתֵּב לוֹ דוּ"חַ מְכֹל בַּחֲוֵר.

לא תתקב ע

יִבְקֹשׁ אֶת עֲזֵרַת הַנִּמְעָן, בְּעִנְיַן הַסֶּבֶל שֶׁהֵם סוֹבְלִים בְּיִבְנָאֵל, שְׂמִצִּיקִים
וּמְעִיקִים לָהֶם הַתּוֹשָׁבִים וְשָׂאֵר גּוֹרְמִים הַמוֹסְתִים עַל-יְדֵי הַסֵּמ"ך-מ"ם,
וּפּוֹתְחִים לָהֶם מִכְתָּבִים בְּדָאֵר וְכוּ' וְכוּ'.

לא תתקג עא

מִכְתָּב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזָקֵם עַל מַעֲלַת חֲדָשׁ אֱלוֹל, שְׂצָרִיכִים
לְפַשְׁפֶּשׁ בּוֹ בְּמַעֲשִׂים, וְלִישֵׁב עֲצָמֵנוּ מֵהַיּוֹמִי וְאִימַת, וְיִתְנֶה צַעֲרוֹ עַל
שִׁנְאֵת חֲנָם, שֶׁהַכְּנִיסוֹ יְהוּדִי לְכָלֵּא עַל לֹא עוֹל בְּכַפּוֹ וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר מְאֹד
לְהַתְּבוֹדֵד לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ וּלְפַשְׁפֶּשׁ בְּמַעֲשִׂים, וְלִהְתַּקְרַב אֶל הַצְּדִיק הָאֵמֶת,
אֲשֶׁר הוּא מְסַתֵּר מֵעֵין כָּל, וְנִרְאָה כְּאֵדָם פְּשׁוּט, אִךְ הוּא קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים,
וּבִאֵמֶת צָרִיךְ לְרֹאוֹת וְלִהְתְּבוֹנֵן לְמַה זְכִינוּ עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הַזֶּה, וְלִהְאָמִין
בּוֹ אֱמוּנָה עִם דַּעַת, אֲשֶׁר אִזּוֹ נִשְׂאָרִים תָּמִיד אֲצֵל הַצְּדִיק.

לא תתקד עב

מִכְתָּב כְּלָלִי אֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, בּוֹ יִחְזָקֵם לְקַבֵּל אֶת כָּל אֶחָד
בְּסִבָּר פָּנִים יְפוֹת, כִּי כָּלֵּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלוֹךְ מִמַּעַל, וּבְנִיִּים
אִתָּם לְהֵשֵׁם אֱלֹקֵיכֶם, וְצָרִיכִים לְרֹאוֹת לְקַבֵּל כָּל מִשְׁפָּחָה חֲדָשָׁה בְּמֵאוֹר
פָּנִים וּבְחַיּוּף, וְלִהְרַבּוֹת בְּגַמְלֵלוֹת חֲסִדִּים וּבְעֲזָרָה הַנְּדִידִית.

לא תתקה פא

יִחְזַק בַּחֲוֵר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ, וְלִלְמַד בְּהַתְּמַדָּה גְּדוּלָּה מְאֹד, וְלִהְצִטִּין
בְּמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְלִהְתְּמִיד בְּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, וְלִהְקַפִּיד עַל
תְּפִלָּה בְּמִנְיָן.

לא תתקו פב

יִבְהִיר, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים הַרְּבֵה הַתְּחִזְקוֹת, כְּפִי מֵהַ שְׂעוֹבֵר עַל
כָּל אֶחָד יְסוּרִים וּמְרִירוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר זֶה בָּא לְאֵדָם

מָאֵד קָשָׁה, אַךְ עַל־יְדֵי שְׂמִיחָה זֹכִים לְנִסִּים נְגִלִים, וְכֵן לְהִרְבּוֹת בְּשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גָּדוֹל בְּשָׂמַיִם.

פג לא תתקו

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנֵת לְשׁוֹב וּלְקֹדֵם בְּאִפְן פְּרָטִי אֶת הַתְּלַמִּידִים הַחֲלָשִׁים, אֲשֶׁר בְּזֶה עוֹשֶׂה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד.

פג לא תתקח

יִוָּרֶה לְצֵאת מִן הַלַּחֲץ, וּלְקַחַת אֶת הַכֹּל יוֹתֵר בְּנֶקֶל, וּלְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּאִמוּנָה, אֲשֶׁר עַל יְדֵה עוֹבְרִים עַל כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים.

פד לא תתקט

יִרְגִיעַ הַנִּמְעָן שֶׁהוּא אָב טוֹב, וְאִינוֹ מַחְסִיר מִלְּדָיו מְאוּמָה.

פה לא תתקי

יִוָּרֶה שְׁלֵא לְרִיב עִם מַחְתָּנִים, וּבִשְׂבִיל כַּמָּה אֲלָפֵי דוֹלְרִים כְּדָאֵי לְהִיּוֹת וּתְרַנִּים, הַעֲקָר שְׁלוּוֹג יִהְיֶה טַעַם טוֹב כָּל הַחַיִּים. וַיִּקְנֶה שְׂיֵצֵא לְאוֹר סִפֵּר "מִגֵּן אֲבוֹת", וְכֵן "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וְעוֹד "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

פו לא תתקיא

מִכְתָּב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", בּוֹ יִבְקֹשׁם לְהִתְמַיֵּד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּלְלַמֵּד כַּפִּי סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, וּלְגַרְסַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵג אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וְלִילֵךְ לִישָׁן מְקֻדָּם, אֲשֶׁר בְּזֶה זֹכֶה לְמַח צְלוּל לְתוֹרָה וּלְתַפְלָה וּלְעַבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

פז לא תתקיב

יְעוֹרֵר עֵתָה בִּימֵי אֵלוּל לְפִשְׁפֹּשׁ בַּמַּעֲשִׂים אִיף עֲבָרָה שְׁנָה שְׁלֵמָה וְכוּ', וּלְהִתְעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה. הַבְּעַל יִתְעוֹרֵר בַּתְּפִלָּה בְּמִנְיָן וּבְצַבּוּר, וּבְלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה, גְּמֵרָא וְהַלְכָּה, וְהֵאֲשֶׁה תַתְּחִיב בְּצַנִּיעוּת הַבְּגָדִים וּלְגַלַּח שְׁעַר רֹאשָׁה, וּשְׁנִינָהם יִהְיוּ לְעוֹר זֶה לְזֶה וּיִכְבְּדוּ זֶה אֶת זֶה, וְכַף יִשְׂרוּ בִּינֵיהֶם אֶת הַשְּׂכִינָה.

פט לא תתקיג

מִכְתָּב לְכַתּוּר צְעִיר, בּוֹ יִחְזְקוּ לְקַחַת עֲצֻמוֹ בְּיָדוֹ — הֵן בְּלְמוּד, הֵן בְּהִתְבּוֹדְדוּת וּבְאִמִּירוֹת תְּהִלִּים, וּלְשֹׁמֵר עַל קִדְשַׁת הַדְּבוּר, וּלְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר בִּימֵי הַנְּעוּרִים, אֲשֶׁר עָרְכוּ יָקָר מְשֻׁנִּים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעַת יִקְנֶה.

- צ** לא תתקיד יקפיד על הנמנען שהוא שוטה, ואומר לגורמים הנוגעים בדבר, שהכל בסדר מבחינת הסמ"ך-מ"ם, בפעם שהכל אינו כשורה, וכל זמן שהסמ"ך-מ"ם נמצא פה, הוא אינו תדל להציק ולהסית ולגרם צרות נזראות ואימות.
- צ** לא תתקטו יבקש לעמד על בעלי המלאכה שסיימו עם האולם בזריזות גדולה.
- צא** לא תתקטז יחזק שלא להשבר משום דבר, ולהיות בשמחה גדולה מאד, והעקר להיות ביחד עם אנשי שלומנו, שזה סוד ההצלחה.
- צא** לא תתקיו מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יעצם למי שיש גג בביתו, שיכנה שם יחידות דיור, וזה מקור לפרנסה וכו'.
- צב** לא תתקיה יבהיר לראש הישיבה, שאי אפשר להלחין בחורים, ובפרט בדור הזה, שהספנות הרוחניות גדולות ובפרטיות בעלי תשובה, שיש להם עבר פגום, אזי צריכים לילך עמם כפי אפנים ותכונותיהם, ולהכשיר אותם רוחנית עד שיוכלו להקים בית נאמן בישראל.
- צג** לא תתקיט יבהיר לבחורה, שאי אפשר להסתובב סתם כך עם בחור ללא גבול, או שמתחננים, או שמפסיקים את הקשר, כי אחרת עלולים להגיע לעוונות חמורים.
- צד** לא תתקב יורה בענין חלקת המצרכים לאנשי שלומנו למי לפנות.
- צד** לא תתקבא יורה לילך לרופא, ולקחת תרופה, כי זהו זה לא משחק ילדים.
- צה** לא תתקבכ יבקש לידע מה החוב שחיב, ובכזונו לשלמו, ויורה להכריח את הבעל לנסע לציון רבנו ו"ל.
- צה** לא תתקבג רגיע שהכל יסתדר על הצד הכי טוב, העקר להיות בשמחה.

לא תתקמד צו

מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשּׁוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִחְזַקְנָן עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ו'ל', אֲשֶׁר מִחְזַקְנֵנוּ וּמַעֲוֹדְדֵנוּ אִיךָ לַעֲבֹר אֶת מְאוֹרְעוֹת הַחַיִּים, וַיַּעֲוֹר מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְכִבּוֹד הַדָּדִי, וַלּוֹתֵר זֶה לְזֶה, וְלִשְׂמַח בְּחֻלְקוֹ, אֲשֶׁר זֶה סוֹד הַהֲצִלָּחָה בְּבַיִת, וְכֵן יוֹרֵה לְקַבֵּל כָּל מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה שׁוֹכְנִסֶט לְגוֹר בְּסִבְר פָּנִים יְפוֹת, וְלַעֲזוֹר וּלְסִיעַ בְּמָה שְׁאֶפְשֶׁר, אֲשֶׁר אֵין חֶסֶד גְּדוֹל מִזֶּה, וְלַחֲיוֹת בְּאַהֲבָה וְאַחֲדוּת, וְלַהֲקַפִּיד עַל מִדַּת הַצְּנִיעוּת, וְשֵׁלָא תִּגְלֶה שְׁעַר הָרָאשׁ, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד. וְלִקְנוֹת אֶת מִדַּת הַסְּבָלָנוּת וְהַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הֵן עֲרֵבָה לְהַצְּלָחָה בַּחַיִּים, וְלַעֲבֹרָם בְּנִקְל.

לא תתקכה קב

יִחְזַק עַל שְׁלוֹם-בַּיִת וְהַבְּנֵה הַדָּדִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁרֶה הַשְּׂכִינָה בְּבַיִת.

לא תתקכו קג

יִבְהִיר, שְׁבַענִין הַתְּלוּנָה, הַיְתָה פַּה טְעוֹת, וּבַעֲנִין הַסִּפֵּר תוֹרָה יְקוּהַ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר.

לא תתקכוז קד

יִבְהִיר לְנַמְעַן, שְׁשָׁלֵם לוֹ אֶת כָּל הַחֹב, וְאֵינוֹ חַיֵּב לוֹ פְּרוּטָה.

לא תתקכח קה

יִיעֵץ לְנִסֵּעַ לְהוֹרִים לְנוּחַ שָׁם.

לא תתקכט קי

יִבְהִיר, שְׁרַבְנוּ ו'ל' אָמַר, שְׁלֵא לְהַרִיחַ טַבַּק, וְלֵא לַעֲשׂוֹ, וְלֵא לֶאֱכֹל בְּצָלִים חַיִּים, וְאִם-כֵּן אֵין צָרִיף לְהַתְּבַלְבֵּל מִמָּה שְׁכָּל שׁוֹטָה אוֹמֵר אַחֲרָת.

לא תתקל קיא

יִחְזַק עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְלֵא לְפַחַד מִשׁוּם דְּבַר כְּלָל.

לא תתקלא קיב

יִבְקֶשׁ לְדַעַת אִם עָבְדוּ בְּשִׁטָּה, וְאִם נוֹתֵר חַיֵּב לְאִיזוֹ מִשְׁפָּחָה.

לא תתקלב קיג

יִשְׂמַח לְשִׂמְעַ שְׁלוֹמֵימִים בְּכוֹלֵל בְּהַתְּמַדָּה רַבָּה, וְאוֹדוֹת הַצַּפְרָן יִיעֵץ לִילֵף לְרוּפָא, וְלִרְפָא אֶת זֶה אַחַת וְלַתְּמִיד, וּבְיַדְאֵי שְׁקָדִים לְכֵן צָרִיכִים תְּפִלָּה.

לא תתקלג קיד

יֵאחַל "מְזַל טוֹב" לְאַרוּסֵי הַבַּת, וְיֵאחַל רַב גַּחַת דְּקַדְשָׁה.

לא תתקלד קז

יקפיד על הנמּען שעשה כּמה טעיות, ויבקשו לפני שעושה משהו — לחשב פעמים, ולשעבד את הלב תחת המח, ולא להפך, ויבקשו לילך עתה, ולהתבודד לפניו יתברך, שימן לו דעת נבונה.

לא תתקלה קח

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יבקשם להחזיק עצמם ביחד, ולבקש סליחה זה מזה, ולשלם את החובות שחייבים, הן למכולות והן למוסדות, ומקבל מפי צדיקים, מי שרוצה לזכות לילדים טובים ויראי ה', שיראה לשלם שכר למוד.

לא תתקלו קי

יבקש את הנמּען להפנס לכולל "אור הצדיק", ולחזק וילהב את האברכים, ולחדל מכל מיני דמיונות והמצאות, ולהתחיל ללמד פפי סדר דרך הלמוד של רבנו ו"ל.

לא תתקלו קיא

מכתב כללי לאנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם לחזק זה את זה בדברי רבנו ו"ל, ובזה יתחזקו בעצמם, כדגמת אור ישר ואור חזר. ובאמת לכל אחד יש נקדה אשר אין בחברו, וצריכים להתחלק עם הנקודות וכו'. ויחזק על נקדת האמונה, אשר היא התומך לעבר עמה את מאורעות החיים, אך מי שנוכנס בעסקים, וטעם טעם של כסף, אתו כּבר קשה לדבר מאמונה, ולכן העקר לראות לצאת מתאנות ממון, ולשלם את כל החובות שחייבים למלמדים ולמורות, פי שכר למוד חשוב מאד, ואם אין משלמים, זהו בכלל גנבה. ובאמת בראש השנה כותבים את התקציב לאדם לכל השנה, חוץ מהוצאות שבתות וימים טובים והוצאות בניו ובנותיו לתלמוד תורה. וכל המוסיף — מוסיפין לו. ויבקש להפיץ את הסדור "עַת רצון", שיצא לאור זה עתה, ועל ידו יתקרב עוד יהודים לרבנו ו"ל, ויבואו לצינו הקדוש.

לא תתקלח קכד

יבקש את הנמּען להפיץ את הסדור "עַת רצון" מה שיותר. ויורהו להתמיד בתורה הקדושה, ואז שום דבר לא יוכל לשברו.

לא תתקלט קכז

יורה לנסע להורים לנוח.

- לא תתקמ קכה
 יודה לנמען שנטל על עצמו לסדר את ההפצה מרפזת, ויבקש לדעת
 מי הלך.
- לא תתקמא קכה
 יאחל שפע גדול ובריאות לקראת השנה החדשה.
- לא תתקמב קכו
 יורה להתמיד ב"ספר המדות", אשר רבנו ז"ל רצה, שכל אחד יתמיד
 בספר זה, וכן לגרס ח"י פרקים משניות בכל יום ושבעה דפי גמרא,
 ולהתפלל בבית הכנסת בכובע וחליפה ואבנט, ולהקפיד על מצות פבוד
 אב ואם, שהיא חמורה שבחמורות.
- לא תתקמג קכז
 יבקש לשמר על הצניעות ועל כשרות המאכלים, וללמד הלכות נדה,
 אשר הן הלכות חמורות מאד, ולכבד זה את זה ולהיות ותרניים בבית,
 ובזה ממשיכים ברכה והצלחה בתוך הבית.
- לא תתקמד קכח
 ישמח על הקמת בית בישראל, ויבקש את הנמענת לקחת פת חנוך,
 ובזה תתרום הרבה לבית הספר.
- לא תתקמה קכח
 יבהיר למורה שחפצה לעזוב, שתמתין עד שימצאו לה תחליף.
- לא תתקמו קכט
 יורה לאשה שלא תשים לב לכל מיני רכילות, העקר להתחזק ולחנך
 את הילדים על טהרת הקדש.
- לא תתקמז קכט
 יודה למחנכת שעוסקת בעבודת הקדש, להשקיע בנשמות ישראל, אשר
 אין למעלה מזה בשמים.
- לא תתקמח קל
 יפליג בעבודת החנוך להתדיר בבנות ישראל אמונה, אשר זו משימה
 קדושה מאד, ולא סתם עבודה גשמית של כסף או פבוד.
- לא תתקמט קלא
 יבקש להפיץ את הסדור "עת רצון" לאנשי שלומנו, שיתפללו בזה,
 ויחיו עצמם בו.

- לא תתקנ** קלא
 יִקְפִּיד עַל הַנִּמְעָן שֶׁנִּכְנָס שׁוֹב לְחֹבוֹת, וַיִּשְׁאַלֵּוּ כִּמָּה הוּא צָרִיף לְתֵן לוֹ
 בְּעֵבֹר שְׁתֵּי הַשְּׂפָחוֹת שֶׁהֵכִין בְּעֵבֹרוֹ.
- לא תתקנא** קלב
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שְׂיוֹצֵא לְהַפְצָה, וַיְבָרְכוּ בְּהַצְלָחָה רַבָּה, וְהַהוֹלֵךְ לְהַפְצָה
 אֵינוֹ מִפְסִיד.
- לא תתקנב** קלג
 יוֹרָה לְשֹׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל הִזְהִירָנוּ עַל דְּבַר זֶה מְאֹד.
- לא תתקנג** קלד
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָנָת שֶׁמְנַעָה פְּלוֹנִית מִלַּעֲשׂוֹת הַפְּלָה, אֲשֶׁר זֶה רָצַח מִמֶּשׁ.
- לא תתקנד** קלה
 יוֹרָה שְׁלֵא לְשִׁים לֵב לְדַבּוּרֵי הַבְּרִיּוֹת וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרֵים כָּלֵל.
- לא תתקנה** קלז
 מִכְּתָב כָּלֵי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יַעֲוֹרְרִם קִדְּם יוֹם הַדִּין הַנּוֹרָא
 לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אִישׁ אֶת רַעְהוּ, כִּי עוֹן שֶׁנֶּאֱתַת חֲנֻם חֲמוּר מְאֹד, וַיּוֹרָה שְׁלֵא
 לְהִתְעַמֵּת עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם וַגִּנְדָּא דְלֵיהּ, אִף שֶׁהֵם עוֹשִׂים מַעֲשִׂים שְׁלֵא
 יַעֲשׂוּ, אֵין לַפְּעַל כְּנִגְדָּם, כְּמֵאֲמָרֵם ו"ל: אִם אֲתָה רוֹאֶה שְׁכוּר, אַל תִּדְחַף
 אוֹתוֹ... הוּא יִפֹּל לְבַד, וְזֶה מֵה שְׂיָקִים אֲצִלֵּם.
- לא תתקנו** קלו
 יִבְקֵשׁ אֶת אֶחָד הָאֲבָרְכִים, שֶׁיְהִיָּה מְמַלֵּא מְקוֹם בִּישִׁיבָה, הֵייוֹת שֶׁהַמְּגִיד
 שְׁעוֹר נִסֵּע לְשְׁבוּעִים וְכוּ', וַיִּחְדִּיר בְּהֵם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְאֲמוּנַת חֲכָמִים,
 וְשְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, וְתִפְלָה בְּכֹנָה, וְשִׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוּנוֹ.
- לא תתקנז** קלז
 יֵאָחַל "מְזַל טוֹב" לַיּוֹם הַהֵלֶדֶת, וְאֲרִיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, שֶׁיְהִיָּה צְדִיק
 וְלַמְדָּן. וַיּוֹרָהוּ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל גְּדֹל הַנְּסִים שֶׁעָשָׂה עִמּוֹ, שֶׁזָּכָה
 לְהִתְחַתֵּן קִדְּם גֵּיל עֲשָׂרִים, בְּכֵן עֲתָה יִקַּח עֲצֻמוֹ בַּיָּדִים, וַיִּתְחַיֵּל לְהִתְמַיד
 בַּתוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכֹל חֲלָקֶיהָ וּמְכַמְנֶיהָ.
- לא תתקנח** קלח
 יְבָרַךְ הַנִּמְעָן שֶׁקוֹנָה דִּירָה בִּיבְנָאֵל, וַיֵּאָחַל לָהֶם "יָשׁוּב טוֹב".
- לא תתקנט** קמ
 יִסְפִּים לְרַעֲיוֹן הַנִּמְעָן, אִף יוֹרָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַסְּכָמַת אֲשֶׁתּוֹ לְזֶה.

לא תתקם קמ
 יחזק על מדת השמחה אשר היא יסוד ביהדות, ובלי זה אין לאדם שום קיום. ועל ידה זוכים לכלים להשיג רוחניות חיות אלקות.

לא תתקםא קמב
 יבהיר, שהעקר הוא שלא יהיה לאשה שערות, ובענין פאה או מטפחת, זה כפי שפך אחד נוהג, וכל הברכות בבית באות כשאשה מגלחת שערות ראשה. פי עון גלוי שער חמור מאד.

לא תתקסב קמג
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יפליג במעלת ציון רבנו ז"ל, והזוכה להגיע לשם פעם בחיים, ובפרט כל שנה ושנה לראש השנה, אשר רבנו ז"ל אמר, שהראש השנה שלו הוא חדוש גדול, וכל העולם תלוי בראש השנה של רבנו ז"ל! וכל מי שמאמין בו, יעשה פרוז לבוא אצלו לראש השנה, אבל היות שבאים המוני גברים, זה בלתי אפשרי שנשים תבאנה לראש השנה לאומן, ולכן רצוי שהן תשארנה בבית עם הילדים, ותתנה לבעליהן לנסע, ואשה כבעלה ובעל כאשתו, והבעל שנוסע פועל ישועות בעבור בני ביתו.

לא תתקסג קנד
 ישמח על שהנמען לקח בידו את פתח המתיבתא של "בית שלמה", וינחהו לדבר אתם הרבה מעבודת השם יתברך, ומהתבודדות, היות שהם עוד בנעוריהם, ולא נדבקו בהם עדין הקלפות וכו'.

לא תתקסד קנא
 מכתב כללי לאנשי שלומנו, בו יבקשם להודיע לנשותיהם שתבאנה לשיחה נחוצה בערב, ובה ידבר לקראת ראש השנה, ויחזקם על אהבה ואחדות, ולשים עין שלא יסתובבו בקהלה אנשים בלתי רצויים, כי תהלה לאל, הקהלה גדלה ומשגשגת בדרך העולה בית קל.

לא תתקסה קנב
 ייעץ אודות זיווג שני לאלמנה, שזה רעיון טוב וכו', ויחזק ביראת שמים.

לא תתקסו קנג
 יודה לנמענת שרצונה לנקות את הדירה, ויבקש שכמה מהנשים תישנה בדירה בזמן שכלם באומן, כדי שלא יהיה הבנין הפקר, כי אי אפשר לדעת מה הרשעים זוממים.

- לא תתקסז קנג
 יִשְׁבַּח הַנְּמַעְנִים שְׂיוֹצֵאִים לַהֲפָצָה, אֲשֶׁר רִבְּנוּ ז"ל אָמַר: "מִמִּי שְׂאֲנִי
 מִקְבֵּל — אֲנִי נוֹתֵן.
- לא תתקסח קנד
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנְּמַעֵן לְשֵׁלֶם שְׂכָר לַמּוֹד, וּבִפְרָט שֶׁהַמּוֹסְדוֹת בְּמַצָּב קָשָׁה
 מְאֹד.
- לא תתקסט קנד
 יִחֲזֹק מְאֹד בְּכָל הָעוֹבֵר, וַיִּבְקֹשׂ לְשֵׁלֶם אֶת הַחֹב הַגָּדוֹל שְׁחִיבִים לְשֹׁכֵר
 לַמּוֹד.
- לא תתקע קנה
 יַעֲזוֹדֵד שֶׁהֵנָּה נִכְנָסֶת שָׁנָה חֲדָשָׁה, אֲזִי רְאוּ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ
 בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַל תְּקִצִּיב גָּדוֹל, וְעַם תְּפִלָּה פּוֹעֲלִים הַכֹּל.
- לא תתקעא קנה
 יוֹרֵה לּוֹמֵר הַתְּפִלוֹת מִקּוֹנְטֵרַס "מְצִיאַת הַזְּיוּג" אַרְבָּעִים יוֹם, וְאֵז יִרְאֶה
 נִסִּים וְנִפְלְאוֹת.
- לא תתקעב קנו
 יִשְׂמַח מְאֹד שְׂיֻצָא לְאוֹר סִדוּר לְעֵדוֹת הַמְזוֹרָח, וַיִּבְהִיר בְּעֵינָיו קִנְיַת דִּירָה,
 שְׁכָל יוֹם מְסֻגָּל לְקִנְיַת דִּירָה וְלֹא כִּמוֹ אֵלּוּ בְּעֵלְי דְּמִיוֹנוֹת, שְׂאוּמְרִים,
 שְׂיוֹם זֶה מְסֻגָּל לְקִנְיַת יוֹם אַחֵר אֵינּוּ מְסֻגָּל וְכוּ'.
- לא תתקעג קנז
 יוֹרֵה לְנַמְעֵן שְׁמִלּוּה לּוֹ כֶּסֶף בְּעֵבוֹר הַמְשָׁךְ בְּנִית בֵּית-הַכְּנֻסֶת וְהָאוֹלָם
 שְׂמַחוֹת, וַיִּבְרְכוּ, שְׂיִשְׁלֵם לוֹ הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ כְּגִמּוּלוֹ הַטּוֹב.
- לא תתקעד קנז
 יוֹרֵה לְנַמְעֵנֶת שְׂמוּכְנָה לִישׁוֹן בְּכַנְיָן הִישִׁיבָה, עַל מְנַת שְׂלֹא יִהְיֶה הַפָּקֵר,
 עַד שְׂיִשׁוּבוּ מְאוּמָן.
- לא תתקעה קנח
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְחִלְמִידֵי יִשִׁיבַת "דְּמָשֶׁק אֶלְיַעֲזָר", בּוֹ יִבְקֹשׂם לְהַחֲזִיק אֶת
 הַמְּקוֹם נְקִי, אֲשֶׁר זֶה כְּבוֹד הַתּוֹרָה, וְלִבְחוּרִים מֵעַל גִּיל עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם,
 יוֹרֵה לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל "אוֹר הַצַּדִּיק".
- לא תתקעו קנט
 יִיעֵץ בְּעֵינָיו קִנְיַת הַדִּירָה, וַיֵּאחַל בְּרִכָּה וְהִצְלִיחָה.

- לא תתקעז** קנט
 יורה לְכַחֵר צְעִיר לְשִׁמְעַע בְּקוֹל רַבּוֹ, וְלִקְבֹּל דְּבָרָיו בְּשִׁלְמוֹת, אֲשֶׁר זֶה
 הַגִּיל לְקָנוֹת טוֹב אֲמָתִי וְנֹצְחִי, הֵן בְּמִקְרָא, הֵן בְּמִשְׁנָה, הֵן בְּגִמְרָא וְהֵן
 בַּהֲלָכָה, הֵן בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וְזֶה נִשְׁאָר לְאָדָם לְנֹצַח.
- לא תתקעח** קס
 יכתב קוֹנְטָרַס "תְּהִיָּה חֲזוֹק", הַמְּחַזֵּק מְאֹד בְּרוּחָנִי וּבְגִשְׁמִי, כִּי בָּזָה
 הָעוֹלָם צְרִיכִים הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה בְּכָל יוֹם, וּבִפְרָט שִׁיְצְרוּ שֶׁל אָדָם
 מִתְּגַבֵּר עָלָיו, וְאֵלְמָלָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹזְרוֹ, לֹא יִכּוֹל לוֹ.
- לא תתקעט** קסג
 יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן, שְׁחָפֵץ לַעֲשׂוֹת פְּרוּגוּלָה לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, שִׁישְׁמֵשׁ כְּסֶפֶה,
 וְזִכּוֹתָם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ עוֹבְדֵי הַשֵּׁם תִּגַּן עָלָיו, וְיִתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עָלְיוֹן.
- לא תתקפ** קסג
 יִבְקֹשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְלַמֵּד בְּכוֹלֵל "אוֹר הַצַּדִּיק", וְלִקְחַת עֲצָמוֹ בְּיָדָיו,
 וְלִלְמַד מִקְרָא, מִשְׁנָה, גִּמְרָא, מִדְּרָשׁ, וּבָזָה יַהֲרֹג אֶת הַיֵּצֵר הָרַע.
- לא תתקפא** קסד
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, בּוֹ יִפְלִיג בְּקִדְשֵׁי חֲדָשׁ אֵלּוּל, חֲדָשׁ
 הַתְּשׁוּבָה, חֲדָשׁ שֶׁל חֲשׁבוֹן נֶפֶשׁ, וְיִזְהִיר מֵעוֹן גָּזֵל, וְכֵן יוֹרָה לְשִׁלְמֵם
 חוֹבוֹת לְמַכּוּלוֹת וְלִשְׂאָר בְּרִיּוֹת, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד.
- לא תתקפב** קסו
 יִשְׁמַח מְאֹד עַל שֶׁהַנִּמְעָן מְחַזֵּק אֶת אֶחָד הָאֲבָרְכִים בְּפָרֹט, וְאֵת אֲחֵרִים
 בְּכָלֵל, אֲשֶׁר זֶה זִכּוֹת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וַיֹּאפְשֵׁר לוֹ לְלַמֵּד "לְקוֹטֵי-
 מוֹהַר"ן עִם תְּלִמִּידֵי הַיְשִׁיבָה, וְלַהֲלִיב לָבָם לַעֲבוֹדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- לא תתקפג** קסו
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָנָה לְהִסִּיר מִמֶּחָה דְּמִיוֹנוֹת שְׂוָא וְהִבֵּל.
- לא תתקפד** קסז
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְהַלְדֹת הַנֶּכְדָּה, וַיֵּאָחַל רַב גַּחַת.
- לא תתקפה** קסז
 יִיעֵץ אֵיזָה שֵׁם לְתַת לְתִינְקַת, וַיְבָרַךְ קִיּוּם מְאֻמָּרָם ו'ל: בַּת תְּחִלָּה סִימֵן
 יָפֵה לְבָנִים.
- לא תתקפו** קסח
 יִקְוֶה לַפְּעַל אֲצֵל רַבּוֹנוֹ ו'ל שְׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה, פְּרוּסָה בְּשִׁפְעָה, אֲשֶׁר
 וְכָבוֹד, וְהַעֲקָר הוּא בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה.

- לא תתקפו קסט
יעורר על כבוד הדדי, אשר זה סוד ההצלחה.
- לא תתקפח קסט
ישבח הנמענת שכוחבת דו"ח על הנעשה בבית-ספר, ויחזק שהכל יתהפך לטובה, ועוד נראה ישועות.
- לא תתקפט קע
יתפלא, שהנמענת אינה כוחבת דו"ח מהנעשה בבית-הספר, ויחזקה שלא להשבר משום דבר.
- לא תתקצ קע
יורה לשמר על בריאות הבת, ויאחל רפואת הנפש והגוף.
- לא תתקצא קעא
יורה להשמר מאד מאסור יחוד, אשר הוא חמור מאד.
- לא תתקצב קעב
יבקש הלואה בעבור המשך בנית הבית-הפנסת, ויברך על שפע ברכה והצלחה.
- לא תתקצג קעג
יבקש את הנמענת להמשיך לחנך את בנות ישראל, פי עבודתה חשובה מאד.
- לא תתקצד קעג
יבשר למחנכת, שהורי התלמידות מאד שמחות על שהיא ממשיכה ללמד את בנותיהן, ויאחל הצלחה גדולה.
- לא תתקצה קעג
יורה לנמנע להמתין עם תכניותיו עד אחר ראש השנה, פי אם יהיה עקשן יוכל לפעל אצל רבנו ז"ל שתהיה לו פרנסה בבית, ולא יצרך להיות נע ונר.
- לא תתקצו קעד
יורה לבעל בשנה ראשונה לשמח את אשתו, אשר זה סוד הצלחה, לחיות באהבה ובהבנה הדדית.
- לא תתקצז קעד
יפליג במעלת הפצה, אשר זו זכות הרבים גדולה מאד, וזהו תקון על כל החטאים.

- לא תתקצח קעה
 יבקש לסדר חבילות ספרים לקחתן לאומן להפצה.
- לא תתקצט קעה
 יורה להכין חבילות קטנות ספרים לאנשי שלומנו לקחתן לאומן.
- לב אַלְפִים קעו
 ישלח קונטרס חדש להכינו לדפוס: "ראש השנה באומן", וכן "תהיה חזק", וישבח גדל זכותם של המדפיסים, שזוכים ומזכים את הרבים לנצח נצחים.
- לב א קעז
 יעורר על שלום-בית ואהבה אמתית, ואז יזפו להשראת השכינה.
- לב ב קעז
 יאחל רפואת הנפש והגוף, ולבעל יורה להתפלל במנין אנשי שלומנו ביבנאל, ולאשה יאחל שוב אריכות ימים ושנים טובות.
- לב ג קעח
 יחזק שלא להשבר משום דבר, והפל יסתדר על הצד הכי טוב.
- לב ד קעח
 יאחל שנה טובה וכריאות, וישבח הבעל שמחזק כולל שלם שלומדים בו תורה לשמה.
- לב ה קעט
 יבקש למסר את המכתבים ליעדם, ויחזק מאד לשמח, שזכינו להתקרב אל רבנו ז"ל.
- לב ו קעט
 יורה לנמנענות שנטלה על עצמה את נהול בית-הספר, ויפליג בגדל השכר על זה, ויאחל בזכות זה ילדים בריאים ורב נחת.
- לב ז קפ
 יורה למחות על שמיעת כלי זמר של רשעים, זמרים נואפים.
- לב ח קפא
 מכתב כלי לאנשי שלומנו היקרים, בו יפליג במעלת הנסיעה לציון רבנו ז"ל לראש השנה, אשר צריך לשבור את כל המניעות, ולטל את שק עצמותיו לרבנו ז"ל לאומן, כי רבנו ז"ל אמר, שהראש השנה שלו הוא חדוש גדול מאד, ולא מבעי אתם תלויים בראש השנה שלי, אלא

אָפְלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּיִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וְאַצֵּל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל
זוֹכִים לְקַבֵּל תְּקוּנָה, הֵינּוּ מַחִין זְפִים וְנִקְיִים. עַד שְׂמַחוּ דְבוּק בּוֹ יִתְבַּרְךָ,
וְאִזּוּ הוּא חַי חַיִּים מְאַשְׁרִים מְאֹד.

ל ב ט קצד

יַעֲנֶה לְנִמְעַן שְׁהֲרוּפָאִים הַגְּדִירוּהוּ כְּחֹלָה מְסַכָּן, הָאֵם כְּדָאִי לוֹ לְנִסְעֵ אֶל
צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבַהֲרוּ מִמָּה נִפְשָׁךְ, שְׁצַרְיָךְ לְפַעַל שֵׁם שְׂתַהֲיָה לוֹ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה, וְכֵן אִם יִיאָשׁוּ אוֹתוֹ כַּל-כָּף, שְׁאִין לוֹ תְקוּנָה חֲלִילָה וְכוּ', אִזּוּ
בְּדָאִי חֵיב לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל לְפַחֲוֹת פְּעַם אַחַת, שְׂיַהֲיָה לוֹ תְקוּנָה
נִצְחִי כְּהִבְטַחַת רַבְּנוּ ז"ל.

ל ב י קצה

יְעוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ לְקָרֵב אַנְשִׁים אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר זֶה חֲלַקְנוּ הַנִּצְחִי.

ל ב יא קצה

יִוָּדָה לְנִמְעַן שְׁעוֹזְרוּ בְּבִנְיַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וַיֵּאֱחָלוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

ל ב יב קצו

יְבַהֵר, אֲשֶׁר בְּחִנוּף אֵין לְהִסְתַּכֵּל עַל אַחֲרִים כָּלֵל, אֶלֶּא מַה שְּׁטוּב
בְּשִׁבִיל הַיָּלֵד, וְלֹא לְהַתְיַחַס לְמַה הַבְּרִיּוֹת יִגִּידוּ וְכוּ'. וְאִם צַרְיָךְ לְהַשְׁאִירוֹ
כְּתָה, אֵין לְחַשֵּׁב פְּעַמִּים וְלַעֲשׂוֹת כֵּן.

ל ב יג קצז

יִבְקֶשׁ לְהַבִּיא חֲבִילַת סְדוּרִים אוֹ קוֹנְטְרָסִים לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, כְּדִי
לְהַפְּיֵצִם.

ל ב יד קצז

יִרְחִיק דְּאָגָה, וַיֵּאֱחָל זְרַע שֶׁל קִימָא בְּזִכּוֹת רַבְּנוּ ז"ל, וְלֹא לְתַן לְרוּפָאִים
לְיָאֵשׁ.

ל ב טו קצח

יִשְׂבַּח הַנִּמְעַן, שְׂזָכָה לְפַתַּח כּוֹלֵל בְּבַת יָם, וַיֵּאֱחָל הַצִּלְחָה גְּדוֹלָה.

ל ב טז קצט

מְכַתֵּב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוּמָנוּ, בּוֹ יַפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַיּוֹם ח"י אֶלוּל, יוֹם
הַהֲלָדָת שֶׁל הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע, שְׂכַפְדוּעַ בָּא לְהִיכַל מְשִׁיחַ
וּשְׁאֵלוֹ: מְתִי יְבוֹא? וְאָמַר: כְּשִׁיפּוּצוֹ מְעִינּוּתִיךְ חוּצָה, וַיּוֹכְלוּ לַעֲשׂוֹת
יְחוּדִים כְּמוֹךְ אֲנִי בָּא; וּבְכַאֲמַת אֵין עוֹד סְפָרִים כְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂיִכּוּלִים
לְהַצִּיל נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַשְׁאוּל, וְלְהַבִּיאָם לְדִרְגָּה שֶׁל לְיַחַד יְחוּדִים

תִּכְן הַעֲנִינִים

וְלִהְיוֹת דְּבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ וְכוּ', בְּכֵן יִבְקֹשׁ שְׂכַל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
יָבִיא אֹתוֹ לְאוּמָן חֲבִילָה סִפְרִים, שְׂיוּכְלוּ לְהַפִּיצֵם שָׁמָּה, וְזֶה קָרוֹב
הַגְּאֻלָּה מִמֶּשׁ.

לִב יז ר

יְעוֹרֵר לְגִנְבֵי עֵתִים לַתּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁלַח בְּרָכָה בְּמַעֲשֵׂי
יָדָיו וְנַחַת מִהֵילָדִים.

לִב יח רא

יִחֲזַק לִידַע, שֶׁהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהִיג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרוּחַמִּים, בְּצִדְקָה
וּבְמִשְׁפָּט, וְאִין מְצִיאוֹת בַּלְעֲדָיו יִתְבָּרַךְ.

לִב יט רב

יִבְקֹשׁ לְדַעַת מִי מִהַגְּבֻרִים נִשְׁאָר לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּדֵי לְאַרְגֹּן מַגִּין לְנָשִׁים.

לִב כ רב

יִשְׂמַח לִשְׁמַע שֶׁהַכֹּל מִסְתַּדָּר עַל הַצַּד הַטּוֹב, הַעֲקָר לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת אֶצֶל
רַבָּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לִב כא רג

מִכְתָּב פְּלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִפְלִיג בְּגִדְל הַזְּכוּת שְׂזוּכִים
לְנִסְעַ לְרַבָּנוּ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּבְיַדָּאֵי אִם לֹא בְּטָלְנִים, זוּכִים לְפַעַל שֵׁם
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת, וְיִחֲזַק מְאֹד עַל אַהֲבָה וְשְׁלוֹם, וְמִי שֶׁחִיב אֵיזָה חוֹב,
שְׂיִרְאָה לְשַׁלְּמוֹ.

לִב כב רד

יִבְהִיר, אֲשֶׁר אִין עֲלִית נִשְׁמָה לְאִמָּא יוֹתֵר מִשְׁהַבֵּן הוּא אֶצֶל צִיּוֹן רַבָּנוּ
ז"ל, וְיִזְרָה בְּעֵינָי הַפְּרָגוּלָה לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, מִה לַעֲשׂוֹת, וְיִדְאֵג לְתַשְׁלוֹם
בְּעִבּוֹר זֶה.

לִב כג רה

יִשְׁלַח לְמַכִּין לְדַפּוּס עוֹד קָטַע מִפְּרוּשׁ "בְּאוּר הַמִּדּוֹת", וְיִקְנֶה שְׁנֹזָפָה
לְקַיִם אֶת הַנְּאֻמַּר שֵׁם, אֲשֶׁר הֵם דְּבוּרִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד.

לִב כד רה

יִחֲזַק שְׂלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְיִבְהִיר, אֲשֶׁר לֹא יוֹעִיל
לְסַמ"ךְ-מ"ם מְאוּמָה, וְאֵנְחָנוּ נִכְנָה בְּיַבְנָאֵל קַהֲלָה קְדוּשָׁה שְׁתַּעֲשֶׂה
נַחַת-רוּחַ לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

- לב כה יורה לטל את התרופה, ויאחל רפואה שלמה.
- לב כו ירגיע הורים אודות בתם שגחלשה נפשית אחרי לדה, ויורה לדאג שגבת תקח את התרופות, וכודאי תהיה בריאה.
- לב כז יחזק בעל על בריאות אשתו, שבקרוב היא תחזור לעצמה והכל יסתדר.
- לב כח יבהיר מאמר רבנו ז"ל בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רעח, שעל חליף טוב אפשר לראות את הפלים של בית המקדש וכו'.
- לב כט מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על קדשת יום הדין הגדול והנורא, ולא בחנם שהזהירנו רבנו ז"ל לבוא אליו, כי צריכים עורף-דין גדול מאד היות שיש עלינו משפט גדול וכו', ולכן הבעלים נוסעים ופועלים לשנה טובה וכו', ואשה כבעלה ובעל כאשתו, וצריכים לשמח מאד בנסיעת הבעל, אף שקשה להשאר לבד וכו', אבל זה לטובתנו. ויפליג במעלת התפלה בכלל, ותפלת הנשים בפרט, וראוי לנצל את היום הזה להרבות בתפלה אליו יתברך, וכל דבור נשמע ונתקבל למעלה בשמים.
- לב ל יורה לאברך צעיר להתחזק ביראת שמים, ולילך בבגדי שבת של חסידים, ולא להקל בנה כלל, ולא לתן שסיסתו אותו נגד זה, כי זה החן והפאר שלנו.
- לב לא ישמח על שהנמען יביא עמו לאומן את הספר "מגן אבות" שיצא לאור, ויאחל המשך הדפסה כהנה וכהנה, ויביע שאיפותיו לסדר לדפוס עתה את פרק ב' של "שפת הנחל", וכן "גנזי המלך" פרוש על מגלת אסתר, ועוד פרקים "אשר בנחל".
- לב לב יצטער בצער הנמען שאינו יכול להצטרף אל הנסיעה הקדושה לאומן לראש השנה, ולכל הפחות שיראה להתקשר אל הקבוץ הקדוש של

תַּכְּן הָעֲנִינִים

אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיֹּרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יַתְבַּרְךָ, וְלִהְרַגִּיל עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו
יַתְבַּרְךָ וְלֹא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל וּכְלָל.

לִב לֵג רִיט
יֵאָחַל "שָׁנָה טוֹבָה" לְאִיזָה רַב, וְשִׁיתַרְבֶּה גְבוּלוֹ בְּתַלְמִידִים וְכוּ'.

לִב לֵד רִכ
יֵאָחַל "שָׁנָה טוֹבָה" לְרַב אֶחָד, וְשִׁנְזָכָה לְגִלוֹת אֶת הַשֵּׁם יַתְבַּרְךָ לְכָל עַם
יִשְׂרָאֵל, וְתִהְיֶה שָׁנָה שֶׁל גְּלוּי שְׂכִינָה.

לִב לֵה רִכ
יֵאָחַל "שָׁנָה טוֹבָה", שָׁנָה שֶׁל הַרְבֵּצַת הַתּוֹרָה, וְהוֹצָאת חֲדוּשִׁים יְקָרִים
לְעַם יִשְׂרָאֵל.

לִב לּו רִכא
יֹרֶה מִי יִישָׁן בְּבֵיתוֹ וּמִי בְּבִגְדָיו הִיְשִׁיבָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, הָעֶקֶר שֶׁלֹּא יַעֲמֵדוּ
רִיקִים, כִּי מִי יוֹדֵעַ מָה הַרְשָׁעִים זֻמָּמִים.

לִב לז רִכב
יַעֲזֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יַתְבַּרְךָ, וְיִתְנַצֵּל שְׂמַחְמַת רַב הַטְּרָדוֹת וְהַתְּלָאוֹת
לֹא עָלָה בְּיָדוֹ לְעֲנוֹת עַל כָּל מַכְתָּב, וְהַשֵּׁם יַתְבַּרְךָ יִמְתִּיק מֵעַלְיָנו כָּל
הַדִּינִים.

לִב לח רִכב
יִבְשֹׁר עַל מְנַהֵלֵת חֲדָשָׁה לְתִיכּוֹן, אֲשֶׁר הִיא תִקַּח אֶת הָעֲנִינִים לְיָדֶיהָ,
וְהָעֶקֶר שֶׁתְּסַיֵּעַ בְּהַחֲדַרְת אֲמוּנָה וּבְטַחֲוֹן בְּכַנּוּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתְּבַנֶּינָה בְּתִים
נְאֻמָּנִים לְעַם יִשְׂרָאֵל.

לִב לט רִכג
יֵאָחַל "שָׁנָה טוֹבָה" וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.

לִב מ רִכד
יִבְהִיר אֲשֶׁר אֵין לוֹ עֶסֶק וּמַחְלָקַת עִם אַף אֶחָד, וְכָל מְגַמְתּוֹ זֶה רַק
לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוֹ ז"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְאֶת גְּדֹל הָעֲנִיָּן לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן
רַבְּנוֹ ז"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

לִב מא רִכה
יִבְהִיר, אֲשֶׁר אֵין דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִלְּהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה,
וְעַל זֶה מִתְפַּשֵּׁט הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בְּכָל מִיָּנִי מְנִיעוֹת, אֵף צְרִיכִים לְמַסֵּר אֶת
הַנֶּפֶשׁ, פְּשוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְהִיּוֹת אֲצֵל רַבְּנוֹ ז"ל בְּאוֹמֵן דִּיקָא.

לב מב רכז

יִיעֵץ בְּעִינֵי הַנְּסִיעָה לְרַבְּנוּ ז"ל בְּאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁהֶעֱקַר שְׂיֵהִיו רְצוֹנוֹת חֲזָקִים, וְקָדָם כֹּל צְרִיכִים לְהִתְחִיל וְלִלְכֹת, וְאַחֲרֵיכֶּן כָּבֵר מְגִיעִים, כִּי אֵין לְמַעַלָּה מִהָעִינֵן הַזֶּה.

לב מג רכח

יֵאחַל לְבַעַל מִשְׁרָה חֲשׂוּבָה, "שָׁנָה טוֹבָה" וּבְרִיאוֹת וְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה.

לב מד רכט

יִוְדָה לְנִמְעָנֵת שֶׁהִיא אָמוּרָה לִישׁן בְּדִירְתוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כְּשֶׁפָּלַם עֲדִין בְּאוֹמֵן, כְּדִי שְׁלֹא יִתְקַרְבוּ זָרִים שָׁמָּה.

לב מה רכט

מִכְּתָב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִוְדָה לָהֶם עַל הַתְּפִלוֹת שֶׁהִתְפַּלְלוּ בְּעִבּוּרוֹ, שֶׁיִּזְכֶּה לְהִגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הֵיּוֹת שֶׁהִיוּ מְגִיעוֹת גְּדוֹלוֹת לְהִגִּיעַ מְאַרְצוֹת-הַבְּרִית, אֲשֶׁר אֵף פֶּעַם לֹא הָיָה דְבָר כְּזֶה, וְכֹל מִי שֶׁבָּא זֶה הָיָה בְּמִסִּירוֹת נַפְשׁ וּבְנִסֵּי נִסִּים. וְיֵאִיר עֵינֵיהֶם לְרֹאוֹת בְּגִדְל הַטּוֹבוֹת שֶׁקָּבְלוּ מִמֶּנּוּ, וְשִׁמְסַר נַפְשׁוֹ לְחַתֵּן אֶת יְלָדֵיהֶם, וְכִמְּה סָבַל בְּשָׁל כָּף, וַיַּעֲזֹר עַל חֲנוּף הַיְלָדִים, שֶׁבְּרֹאשׁ וּבְרֹאשׁוֹנָה צְרִיכִים הַהוֹרִים לְהִרְאוֹת לָהֶם דְּגָמָא אִישִׁית בְּכָל הַלֵּיכוּתֵיהֶם, כִּי הַיָּלֵד מְחַקֶּה אֶת הוֹרָיו, וְלִכֵּן חֲנוּף מִתְחִיל אֲצֵל עֲצָמוֹ. וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַקְפִּיד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְזָן, וְלֹא לְדַבֵּר שׁוֹם דְּבוּר בְּאִמְצַע הַתְּפִלָּה, וְלִהְתַּמִּיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּכָל חֻלְקֶיהָ וּמְכַמְנֶיהָ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתוֹקָה.

לב מו רלא

יִקְוֶה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ, לְהַפְטֵר מִכָּל הַצָּרוֹת, וְשְׁלֹא תִתְרַגְּשֶׁנָּה צָרוֹת תְּדִשׁוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבְעֵינֵי הַקְּרוּסָלָה לְמַקְוֶה, יִבְהִיר שׁוּזָה יַעֲזֹר שְׂאֲנָשִׁים יְשָׁלְמוּ, וַיִּפְחָתוּ הַחֻבוֹת.

לב מז רלב

יִבְקֹשׁ לְנִסֵּעַ לְפָלוּנִי לְגִבּוֹת אֶת הַצֶּק, כִּי זֶה נְחוּץ לְשָׁלֵם לְבֵית-הַמִּשְׁפָּט וְכוּ', וַיֵּאחַל בְּזָכוֹת זֶה זָרַע שֶׁל קְיָמָא.

לב מח רלג

מִכְּתָב פְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְהוֹדִיעַ לְנָשִׁים לְבוֹא לְדַרְשָׁה שְׂיִדְבֵר בְּעָרְב, וְכֵן בְּיוֹם שְׁנִי שְׂיִבּוֹאוּ כָּלָם לְ"הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", כִּי צָרִיךְ לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבָרִים נְחוּצִים.

- לב מט** רלג
 יִצְטַעַר מְאֹד שְׁלֵא זָכָה הִנְמַעֵן לְהִיּוֹת בְּאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִךְ אָנוּס
 רַחֲמֵנָא פְטָרִיהּ, וַיִּסְפְּרוּ מֵעַט מֵהַדְּבוּרִים שֶׁדִּבֶּר שָׁם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן מֵעֲנִין
 הַתְּבוּדוֹת וְגִלּוּי אֱלֻקוֹת וּבִיאַת מְשִׁיחַ, וּבְיוֹם הַשְּׁנִי מֵעֲנִין מִצְוֵה גְדוּלָה
 לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה וְכוּ' וְכוּ', וְכֵן מֵה שֶׁדִּבֶּר בְּלֵיל שַׁבָּת, וּבִסְעֵדָה שְׁלִישִׁית.
- לב נ** רלה
 יַעֲזוּר הִנְמַעֵן לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ, וְלִהְיֶה כְּפִיד עַל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן,
 וְלִקְבֹּעַ לְעֲצָמוֹ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מִשָּׁנָה, גְּמָרָא וְהַלְכָה וְסִפְרֵי רַבְנּוּ
 ו"ל, וְלִהְרַבּוֹת בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת.
- לב נא** רלו
 יִשְׂבַּח הִנְמַעֵנַת שְׁמִסַּר נִפְשׁוֹ לְפָרְסֵם אֶת רַבְנּוּ ו"ל אֶצֶל הַצִּיּוֹן, וַיִּאֲחֻלוּ
 שְׁפַע רַב וַיִּצְיָאָה מִן הַחֹבוֹת.
- לב נב** רלז
 יוֹרֵה שְׁלֵא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבַר, וְלִהְתְּדִיר בְּבִנּוֹת אֲמוּנָה, אֲשֶׁר אֵין
 תְּקוּן יוֹתֵר גְּדוֹל לְאָדָם כְּמוֹ שֶׁמַּחְדִּירִים אֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל.
- לב נג** רלז
 מִכְּתָב לְבַחֲרוֹר צְעִיר, בּוֹ יִבְקָשׁוּ קָדָם הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא לְעֲשׂוֹת חֲשׁבוֹן
 הַנֶּפֶשׁ מֵה עָשָׂה כָּל הַשָּׁנָה, וְאֵם פָּגַם בְּכַבוֹד הוֹרִים וּמוֹרִים, בְּכֵן שְׂיִבְקָשׁ
 סְלִיחָתָם, וְלִקְבֹּל עַל עֲצָמוֹ לְמוֹד ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, שְׁנֵה הוֹרֵג אֶת
 הַיֶּצֶר הָרָע, וְכֵן שִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ, שְׁכָל דְּבוּר שְׁמֻדְבָּרִים נִשְׁמַע
 וְנִתְקַבֵּל בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְעַל כָּלָם — לֵילֵךְ בְּכָל יוֹם לְמִקְנָה וְלִהְתְּפַלֵּל
 הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן דִּיקָא.
- לב נד** רלז
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַיּוֹם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים בְּכָל הָעוֹלָם, שֶׁהֵילְדִים יְהִיוּ
 שְׂמוֹרִים, וְלִכֵּן הַמְּלַמֵּד צְרִיף לְהַתְּפַלֵּל בְּכָל יוֹם לְהַצְלִיחַת תְּלַמִּידָיו.
 וּבְקָאֵת אֵין זְכוֹת יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֹּו שֶׁמַּחְדִּירִים אֲמוּנָה בְּיַלְדֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר
 הֵם דוֹר הַהִמְשָׁךְ.
- לב נה** רלח
 יִאֲחַל הַצְּלִיחָה וּנְשִׂיאַת חַן, וְהַעֲקָר שְׁלֵא לְרֹאג, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר כְּשׁוֹרָה.
- לב נו** רלט
 יִאֲחַל הַמַּתְקַת הַדֵּינִים, וְשְׁפַע גְּדוֹל.

- לב נז** רלט
 יְנוּף בְּנִמְעָן שְׁמִתְרַשֵּׁל בְּעִבּוּדָתוֹ, וַיִּבְהִירוּ כַּמָּה זֶה חָשׁוּב לְהַזְדַּרְזוֹ בְּבִנְיָה,
 מִפְּאֵת גְּדֹל הַתְּלָאוֹת וְהַצָּרוֹת שְׁעוֹבְרִים מֵהַסֵּף-יָם הַרְשָׁע.
- לב נח** רמ
 יְבָרֵךְ הַצְּלַחַת הַדֶּרֶךְ, הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לִפְחוֹד פְּלֵל.
- לב נט** רמא
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק מִצְמֵד, וְשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם שְׁלֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָם, וְהַפֵּל
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לב ס** רמא
 יֵאָחַל "שָׁנָה טוֹבָה" וְכָל טוֹב, וּבִפְרֹט שְׁזָכוּ לְהִיּוֹת אֶצֶל רַבְּנֵנוּ ז"ל, רַק
 לֹא לְהַפְגִּיס בְּלַחֲץ, וּלְחַזֵּק אִישׁ אֶת רַעְהוֹ.
- לב סא** רמב
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן הַדִּירָה, שְׂאֵם זֶה מְחִיר סְבִיר — לְלַכֵּת עַל זֶה. וַיִּבְהִיר,
 שֶׁהַפֵּל כָּבֵד כְּתוֹב בְּשָׂמִים, וּבְנֹדָאֵי יוֹלִיכוּהוּ מִלְּמַעְלָה בַּדֶּרֶךְ הַנְּכוֹנָה.
- לב סב** רמב
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁ סְלִיחָה מִכָּל מִי שְׁחָיֵב לוֹ כֶּסֶף,
 וְעוֹד לֹא הִסְפִּיק לְשַׁלֵּם לוֹ, שִׁישַׁלֵּם אַחַר הַחֵג, וַיִּבְקֹשׁ לְצִאת לְהַפִּיץ אֶת
 הַקְּמִיעוֹת לְזָכוֹת אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכֵן זֶה יַעֲזֹר לְהַמְשִׁיךְ בְּנֵית
 הַבַּיִת-מְדֻרָשׁ.
- לב סג** רמג
 יִיעֵץ שְׁלֹא לְשַׁלַּח אֶת הַבֵּן לִישִׁיבָה חוּץ לְיִבְנָאֵל, הִיּוֹת שֶׁהַמְּצַב בַּחוּץ
 מְסַפֵּן מְאֹד רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּפְהַ בְּיִבְנָאֵל שָׂמִים עֵינַי פְּקוּחָה עַל הַבַּחוּרִים.
- לב סד** רמד
 יְרַגִּיעַ בְּעִנְיַן הַזּוּג הַצָּעִיר, שְׁכָף הִיא הַהִתְחַלָּה, וַיִּקְוֶה שֶׁהַפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל
 הַצַּד הַכִּי טוֹב.
- לב סה** רמה
 יוֹרָה לְקַבֵּל עַל עֲצָמֵנוּ קֶדֶם יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְּדוּשׁ לְחֹזֵר בְּתוֹשׁוּבָה שְׁלָמָה,
 וְלְהִתְחַזֵּר אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹשׁוּבָה, כִּי בְּזֶה שְׁמֵשִׁיבִים אַחֲרֵים לְצוּר
 מִחֻצְבַּתְּכֶם, בְּזֶה יִמְחַל לָנוּ הַשֵּׁם יְתַבְּרֵךְ עַל כָּל עוֹנוֹתֵינוּ.
- לב סו** רמו
 מִכְּתָב פְּלִילִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקֹשׁם לַעֲשׂוֹת שְׁלֹשָׁה מְעִינִים נִפְרָדִים:

לְתִמְנִים, לְאֲשַׁכְּנִזִים וּלְעֵדוֹת הַמְזוֹרָח, כִּי יֵשׁ לְכָל אֶחָד נֶסֶח אַחַר בְּתַפְלָה. וַיַּעֲוֹרֵר לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה אִישׁ מִרְעֵהוּ, כִּי עִבְרוֹת שְׁבִין אָדָם לְחִבְרוֹ אֵין יוֹם הַכַּפּוּרִים מִכַּפֵּר וְכוּ', וְכֵן יִבְקֹשׁ לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים עִם מִי מִתַּחֲבָרִים, כִּי בְּנַפְשָׁם הוּא, וְכֵן שְׂיִרְאוּ לְקִנּוֹת מְצַרְכִים דִּיקָא בְּמִכּוּלוֹת שֶׁל אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וְכֵן אֲרַבְּעָה מִיָּנִים, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ, תְּבוּא שָׁנָה טוֹבָה, וְעֲצוּמוֹ שֶׁל יוֹם מִכַּפֵּר.

לב סז רמח
יִבְקֹשׁ הַלְוָאָה לְהַשִּׁיב לְפָלוּגֵי אֵיזָה חוֹב, וַיּוֹרֶה לְתַלוֹת אֶת הַמַּכְתָּב כְּלָלִי
בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְכוֹלֵל וּבִישִׁיבָה.

לב סח רמח
יִתְנַצֵּל עַל אַחֲוֵר הַתְּשָׁלוּם, שְׁלֵא בְּאֲשַׁמְתּוֹ, וַיֵּאֱחָל הַמְשַׁכֵּת אוֹר זֵיו חַיּוֹת
הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.

לב סט רמט
יִוְדָה לְנִמְעָנִים שְׁזָכוּ לְהוֹצִיא לְאוֹר בְּשָׁנָה זוֹ אֶת שְׁנֵי הַסְּדוּרִים "עַת
רְצוֹן" לְאֲשַׁכְּנִזִים וּלְעֵדוֹת הַמְזוֹרָח, וְכֵן שְׁנֵי סְפָרִים: "מְגֵן אָבוֹת" ו"זְכוֹת
אָבוֹת", וְכֵן יוֹתֵר מִמָּאָה קוֹנְטְרַסִים, וְכֵן כְּרָכִים "אֲשֶׁר בְּנַחַל" וְכוּ', וְכוּ',
וַיֵּאֱחָלֵם שְׁמַחוֹת וְנַחַת מִיְלִדְיָהֶם וְהַצְּלָחָה בְּכָל אֲשֶׁר יִפְנוּ, וְשִׁפְעַ דְּקַדְשָׁה,
וְשִׁזְכוּ עוֹד רְבוֹת בְּשָׁנִים לְהַדְפִּיס וּלְהַדְפִּיס וְכוּ'.

לב ע רנ
יִוְרֶה לְחַלֵּק אֶת הַמַּכְתָּבִים שֶׁשָּׁלַח לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וּיְבַשֵּׁר, שְׁרוּאָה כְּאֵן
עַתִּיד גְּדוֹל, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וַיִּשְׂמַח לְבָנוּ וְתַגֵּל נַפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבַּרֵךְ.

לב עא רנ
יִשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמַעַן צִית לוֹ, וְלֹא שָׁלַח אֶת בְּנוֹ לְלַמֵּד חוּץ לְיִבְנָאֵל, וַיֵּאֱחָל
כַּפּוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשָּׁה.

לב עב רנא
יִחֲזַק בְּיִרְאֵת שָׁמַיִם וּבְכַבוֹד הַדָּרִי, וּבְמַדַּת הַצְּנִיעוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְכּוּ
לְכָל הַטּוֹבוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

לב עג רנב
יִחֲזַק בְּעַל חֲנוּת שְׁלֵא יִתִּיאֵשׁ, וּבְעֲזָרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ, יַעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת שְׁאֲנִשִּׁי
שְׁלוֹמֵנו יִקְנוּ אֶצְלוֹ וַיִּצְלִיחַ.

לב עד רנב

יֹכִיחַ הַנִּמְעָן שֶׁהַדְרֵר מְדַרְךְ הַיָּשָׁר, וַיִּזְהִירוּ, שְׂאֵם לֹא יִשְׁתַּנֶּה אֶשְׁתּוֹ
תִּתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ, וַיִּזְרְחוּ לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדוֹ, וְלַחְדֵּל מִכָּל שְׁטִיּוֹתָיו.

לב עה רנג

יִצְטַעַר שֶׁבֶן הַנִּמְעָן חִפֵּץ לַחֲזוֹר וְלֹא לְהִמָּשִׁיךְ בִּישִׁיבָה, וַיִּכְאֵב עַל אָחִיו
שֶׁמוֹעֵד בְּעֲנִינֵי יְהוּדוֹת, וְצָרִיף לְעֲצָרוֹ, כְּדִי שְׁלֹא יֵאָבֵד אֶת אֶשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר
הִיא בְּעַל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאוֹכֶלֶת אֶת עֲצָמָה עַל שְׁבַעֲלָה הַדְרֵר.

לב עו רנד

יִבְקֹשׁ הַנִּמְעָנִים לְדַבֵּר עִם הָאִחַ וְהַגִּיס שֶׁיֵּשׁוּב מְדַרְכּוֹ הַרְעָה, וְשִׁידְבְּרוּ
עַל לֵב הָאִשָּׁה שֶׁתְּהִיָּה עֲקֻשְׁנִית כְּלָפִי בַּעֲלָה בְּעֲנִינֵי דַת וּמוֹסָר, וְתַעֲמִידוֹ
עַל הַמָּקוֹם, וְתֹאמַר לוֹ חַד מִשְׁמַעִית, שְׂאֵם אֵינָנו מִשְׁתַּנֶּה, הִיא תִּתְגַּרֵּשׁ
מִמֶּנּוּ.

לב עז רנה

יִזְרָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה עַל שְׂזָכוֹ לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וַיִּרְגֵּל עַל תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, הַהוֹדוֹת לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל הַחֲסָדִים וְהַנְּסִים,
וְלִבְקֹשׁ לְהִבָּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה זֹכִיִּים לִישׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת.

לב עח רנו

יִשְׁמַח לְשִׁמְעַ שֶׁהַחַג עָבַר בְּשִׁמְחָה גְּדוֹל, וְשֶׁהָיוּ כַּמָּה מְנִינִים לְכָל עֵדָה
וְעֵדָה מְנִינָה כְּפִי גִּסְחָה.

לב עט רנז

יִזְרָה לְקַבֵּל קְבָלוֹת חֲזָקוֹת בִּיהוּדוֹת לְקִרְאֵת הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה, וּבִכְפָּרֵט לְשִׁמּוֹר
עַל הַיְלָדִים, כִּי הַחֲנוּף הוּא קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְהוּא הַיְסוּד בִּיהוּדוֹת.

לב פ רנח

יִבְקֹשׁ לְמַסַּר אֶת הַכֶּסֶף לְ... וְלֹאמַר לוֹ שִׁזָּה רַק בְּשִׁבִיל לְשִׁלֵּם אֶת הַחֻבוֹת
שְׁלוֹ, וְלֹא לְמַשְׁהוֹ אַחֵר.

לב פא רנח

יִבְקֹשׁ לְעַמֵּד חֹזֵק עַל הַנֶּגֶר בְּעֲנֵן הַסִּפָּה, שְׁרִצוֹנוֹ שִׁיְהִיָּה כֶּף מִשְׁנָה
לְשָׁנָה.

לב פב רנט

יִבְקֹשׁ לְחַלֵּק אֶת הַמִּכְתָּבִים לְתַלְמוּד תּוֹרָה, וַיִּבְשֹׂר שְׁרוּאָה כָּאֵן עֲתִיד
גְּדוֹל בְּעֲזָרְתּוֹ יִתְבָּרַךְ.

- לב פג** רס
מכתב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִבְקָשׁם לְהִתְאַסֵּף כָּלָם בְּעָרֵב לְדַרְשָׁה,
כִּי הֵם דְּבָרִים נְחוּצִים.
- לב פד** רס
יִבְהִיר לְאִשָּׁה, שֵׁישׁ לוֹ צֶעַר גָּדוֹל שֶׁבַּעֲלָה בָּא לְכָאן וְעֻזְבָּה, וְזֶה לְגַמְרֵי
נֶגְדַר רְצוֹנוֹ, כִּי הִיָּה יָכוֹל לְבּוֹא אַחַר הַחֵג, וְלֹא לְעֻזֵב אֶת הַיְלָדִים וְהָאִשָּׁה
לְבָדָם.
- לב פה** רסא
יִבְקָשׁ לְעוֹרֵר אֶת אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּנְשׁוֹתֵיהֶם לְבּוֹא אֶל הַדְּרָשָׁה בְּלִילָה, כִּי
יֵשׁ כַּמָּה עֲנִינִים דְּחוּפִים וְחֻשׁוּבִים לְדַבֵּר.
- לב פו** רסא
יִבְשֹׁר, שֶׁמִּתְפַּלֵּל לְכִרְיָאוֹת זִוְגָתוֹ שֶׁל הַנִּמְעָן, וַיַּעֲזִרוּ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד,
וְהַפֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.
- לב פז** רסב
מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יִפְלִיג בְּמַעֲלַת חַג הַסְּכּוֹת, שֶׁהוּא חַג שֶׁל
אֲמוּנָה וְשִׂמְחָה, וְהַסְּכָה שׁוֹמֵרֵת אֶת הָאָדָם מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַיְרִידוֹת
וְהַנִּפְיִלוֹת, וְלִכֵּן גְּדוּלָה מַעֲלָתָהּ, הָאֲמוּנָה מְרַמֶּזֶת, שָׂאֵם אָדָם חֹזֵק
בְּאֲמוּנָה, אֲזִי אֶפְלוּ יִהְיֶה בַּחוּץ, אֵין לוֹ מָה לְפַחֵד, שְׂזָה צֵלָא
דְּמַהִימְנוּתָא, וְזֶה כָּל עֲנִין תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָרוֹת, שֶׁגִּלָּה רַבְּנוּ ז"ל שֶׁנִּשְׁיַח
אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כָּל לְבַבְנוּ, אֲשֶׁר רַק זֶה סוּד הַהַצְּלָחָה, וְזֶה נִשְׂאָר לְאָדָם
לְנִצָּח.
- לב פח** רעז
יִוָּרָה לְהַזְדַּרֵּז עִם הַרְצוּפָה, וְכֵן לְטַכְסַּס עֲצָה מַה לַּעֲשׂוֹת עִם הַחֲשֵׁמֶל, כִּי
הַזְּמַן דְּיוֹחֵק, וְהַסְּמִ"ךְ-מ"ם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב.
- לב פט** רעח
יִוָּדָה עַל עֲזֵרַת הַנִּמְעָן, וַיַּחֲזִקוּ וַיִּאֲמְצוּ, שֶׁל— יַעֲזִבוּ הַבּוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ.
- לב צ** רעח
יִאֲחַל אֲרִיכוֹת יָמִים, וַיִּבְקָשׁ לְקַחַת אֶת חַנוּךְ הַפֶּתַח הַגְּדוּלָה, וְלִהְיִדִיר
בְּבִנּוֹת אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְתַּרְחֵק מִחֻקוֹת הַגּוֹיִים וְהַבְּלִיָּהִם.
- לב צא** רעט
יַחֲזִק לְעֵין בְּ"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", וּבְזֶה יִמְצָא חֻזֵק עַל הַכֵּל, וַיִּוָּרָה לְצַמְצֵם אֶת
הַחֻבּוֹת, וְלֹא לְהִיּוֹת פּוֹרֵן עַל חֲשׁבוֹן הַזּוּלָת.

- לב צב** רפ
 יִשְׁמַח עַל שְׂרוּצִים לְנִקּוֹת אֶת הַכּוֹלֵל וְהַיְשִׁיבָה, וַיֵּאחַל נִקְיוֹן בְּרוּחָנִי
 וּבְגָשְׁמִי.
- לב צג** רפא
 יִבְקֹשׁ מֵאֵב לְהִזְהִיר אֶת בְּנוֹ שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבַב בְּלִילוֹת מִחוּץ לְבִגְנֵן הַיְשִׁיבָה,
 כִּי הַמַּצֵּב מְאֹד מְסַפֵּן מִבְּחִינָה בְּטָחוֹנִית.
- לב צד** רפא
 יִסְפֹּר לְנִמְעָן שֶׁיִּקַּח אֶת בְּנוֹ לְלַמֵּד אֶצְלוֹ, אֲךָ בְּתַנְאֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה עָלָיו
 לְטָרַח, וְיִתְנַהֵג כְּפִאוֹת, וְיִלְמַד כְּרֵאוֹי.
- לב צה** רפג
 יִזְהִיר הַנִּמְעָן שֶׁמִּסְתַּוְּבַב בְּחִבְרַת לִוְקָחֵי סַמִּים, שִׁיּוּצֵיאוֹ מִיִּבְנָאֵל, כִּי אֵין
 מְקוֹמָנוֹ עִם אֲנָשִׁים כְּאֵלוֹ.
- לב צו** רפג
 יִזְהִיר אַח, שֶׁאַחֲזִיו נוֹטֵל סַמִּים וְגַר אֶצְלוֹ, שֶׁיִּגְרָשׁוּ תַּכְף מִבֵּיתוֹ, כִּי יִבְנָאֵל
 אֵינָה עָרִי מְקַלֵּט לְפוֹשְׁעִים.
- לב צז** רפד
 יִבְקֹשׁ לְהִרְכִּיב מְנוֹרוֹת חֲסֵרוֹת בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, כִּי הַמְּקוֹם צָרִיךְ לְהִיֹּת יָפֵה
 כְּפִיָּאָה לְמְקוֹם קְדוֹשׁ.
- לב צח** רפד
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת אֱמוּנַת חַכְמִים, אֲשֶׁר כָּל הַתּוֹרָה תְּלוּיָהּ בָּזָה.
- לב צט** רפו
 יִנַּחֵם הַנִּמְעָנֵת שֶׁהִסְמָ"ךְ־מ"ם גָּרַם לָהּ לְצָרוֹת גְּדוֹלוֹת, וְשֶׁתִּרְאֶה לְקַחַת
 הַכֹּל לְכַפְרַת עוֹנוֹת.
- לב ק** רפו
 יוֹדָה לְנִמְעָנֵת, שֶׁמִּסְרָה לּוֹ דַּוּוּחַ מִהַנְעִשָּׂה, וַיִּבְקֹשָׁה גַם לְהוֹרוֹת לְבָנָה
 לִילָף בְּפִאוֹת, וְלֹא לְהִסְתִּירָן.
- לב קא** רפז
 יִקְפִיד עַל הַנִּמְעָן שֶׁמַּעֲסִיק בְּחִנוֹתוֹ אֶחָד שֶׁסְּרַח, וַיּוֹרְהוּ לְסַלְקוֹ עַל אֲתָר,
 וְלֹא — לֹא יִתִּיר לְהַכְּסֵן לְחִנוֹתוֹ.

- לב קב** רפח
 יוֹרָה לְבַעַל הַמְסַעְדָּה, שֶׁלֹּא יִתֵּן לְאַרְחֵי פְּרָחֵי לְשִׁבְת בְּצַל קוֹרְתּוֹ, שֶׁלֹּא
 יִהְיֶה זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים, אַחֲרֵת יִצְטָרֵף לְסֹגֵר אֶת הַמְסַעְדָּה.
- לב קג** רפט
 זִוְהִיר אַבְרָהָם צָעִיר לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה, וּלְגַדֵּל חֲזָרָה זָקֵן וּפְאוֹת, וּלְהִסִּיר אֶת
 הַבְּלוּרִית, וְאִם לֹא — מָרָה תִּהְיֶה בְּאַחֲרִיתוֹ.
- לב קד** רצ
 זִוְהִיר אַבְרָהָם צָעִיר לְשׁוֹב בּוֹ מִדְּרָכּוֹ הַרְעָה, וְלֹא — יִצְרָף לְהַתְגַּרֵּשׁ
 מֵאַשְׁתּוֹ, וְיִהְיֶה חַיָּו מְרִים כְּלַעֲנָה.
- לב קה** רצא
 יֵאָחַל כָּל טוֹב, וְיוֹרָה לְהִתְחַזֵּק.
- לב קו** רצא
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לְדַאֵג כָּלֵל, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵל אֶת חַיָּינו, וְאָנוּ תְלוּיִים בְּקַ
 בְּיָדוֹ.
- לב קז** רצב
 יוֹרָה לְשַׁלַּח אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי תִכְף לִיבְנָאֵל, וּלְהוֹדִיעוֹ אִם קָבְלוֹ אֶת
 הַקּוֹנוֹטֵרִס "הַדְרָף לְתַשׁוּבָה".
- לב קח** רצב
 יוֹרָה לְמַסֵּר אֶת הַמִּכְתָּבִים לְיַעֲרֵם, וְיִחַזֵּק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה.
- לב קט** רצג
 יוֹרָה שֶׁלֹּא לְקַחַת לְשִׂמְחַת בֵּית הַשׁוֹאֲבָה תְּקַלִּיטֵן שְׂפָרַח, וְהוֹרִיד אֶת זָקְנוֹ
 וּפְאוֹתָיו, וְהוֹלֵף בְּבְלוּרִית.
- לב קי** רצג
 יִבְהִיר, שֶׁמְגַמְתּוֹ לְעַקֵּר אֶת הַפְּרָצָה שֶׁנִּעֲשְׂתָה אֶצֶל עֲדוֹת הַמְּזוּרָח —
 לְגַדֵּל בְּלוּרִית וּלְהִסִּיר אֶת הַזָּקֵן וְהַפְּאוֹת, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד.
- לב קיא** רצה
 יִקְנֶה תִכְף אַחַר הַחַג לְבּוֹא לְאַרְץ, וּלְהִגְבִּיר אֶת הַקְּדוּשָׁה בְּקַהֲלָה, וְלְסַתֵּם
 אֶת כָּל הַפְּרָצוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַטוֹב בְּיֹתֵר.
- לב קיב** רצו
 יֵאָחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה וּבְשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

- לב קיג** רצו
 יֵאָחַל "חג שְׁמַח", וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר.
- לב קיד** רצו
 יִבְשֹׁר לְאִשָּׁה שֶׁבַעֲלָה נִסֵּעַ הַבִּיטָהּ לְחָג, וַיּוֹרֶה שֶׁלֹּא לְדַאֵג, כִּי יִהְיֶה לָהֶם צָרְכֵי הַחָג בְּשִׁפְעַ גְּדוֹל.
- לב קטו** רצו
 יוֹרֶה לְתַן אֶת הַכֶּסֶף שֶׁל בֵּית־הַמִּשְׁפָּט לְמֵי שְׁצִרִיף, וַיִּבְקֹשׁ לְסִיִּים עִם הַחֲשָׁמַל וְהַמְרָאוֹת וְכוּ', וַיּוֹדֶה עַל כָּל הָעֶזֶר, וַיִּבְהִיר שֶׁכֵּל הַצְּלַחְתּוֹ כֹּל הַשָּׁנִים הֵיטָה מִחֲמַת שֶׁלֹּא נִגַּע בְּפְרוּטָה שְׂאִינָה שְׂיִכַת לוֹ, וְתַמִּיד שֵׁם בְּטַחוּנוֹ וְאַמּוּנָתוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ.
- לב קטז** רצט
 יִחֲזַק עַל אַמּוּנָה פְּשׁוּטָה וְלִהְסַתְּפֵל רַק עָלָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְאָז כִּבְיָכּוֹל הוּא יִתְבַּרֵּךְ מִסְתַּכֵּל עָלָיו, שְׂזוֹ הַשְּׂגָחָה שְׁלֵמָה.
- לב קיז** ש
 יוֹרֶה לְקַיֵּם אֶת מִצְוֹת סִפְּהַ כְּרֵאוּי, וְכֵן אֲרַבְּעָה מֵיָנִים הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר מַעְלָתָם.
- לב קיח** שב
 יִחֲזַק שֶׁלֹּא לִפְלַ בַּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, וְלְתַן תַּמִּיד תּוֹדָה לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, וְלֹא לְהַתְלוֹגֵן חֲלִילָה, כִּלְפֵי שְׂמִיָּא.
- לב קיט** שב
 יִבְטִיחַ לְתַן סְגָלָה בְּבוֹאוֹ, שְׂזוֹה יַעֲזֹר לְנִמְעָנִים לַעֲבֹר עַל הַכֵּל.
- לב קכ** שג
 יִבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְכַתֵּב לוֹ כָּל שָׁבוּעַ מִכְּתָב, וְזוֹה יִחֲזַקוּ מְאֹד.
- לב קכא** שג
 יוֹרֶה לְגַרֵּשׁ אֶת הַגֵּיס אִם הוּא נוֹטֵל סָמִים, אִף אִם לֹאוּ, אֲפָשֶׁר לְהַשְׁאִירוֹ.
- לב קכב** דש
 יִבְהִיר, שֶׁלֹּא לְהַתְבַּלְּבֵל מִרְשָׁעִים, אֲשֶׁר סוֹפֵם רַע וְמָר, וַיִּבְנוּדְאֵי עֲדִין מִשְׁאִירִים אוֹתָם, כִּי רוֹצִים לְהִרְאוֹתָם בְּהַצְּלַחַת הַצַּדִּיק, אִף לְבִסּוּף יִתְבַּטְּלוּ.
- לב קכג** שה
 יִתְנַה צְעָרוֹ עַל שְׂהַחֲתֵן הַתְּקַלְקֵל, וְהַסִּיר אֶת זְקָנוֹ וּפְאוֹתָיו, וַיּוֹרֶה לְבַת,

שְׁתַּכְהִיר לְבַעֲלָהּ חֵד מִשְׁמַעִית, שְׁאֵם לֹא יַעֲזֹב דְּרָכּוֹ, הִיא עוֹזֶבֶת אֶת הַבַּיִת.

לב קכד שו

יִוְרָה לְהַחְזִיר תִּכְף אֶת הַמַּחְצוֹת שֶׁל עֲזָרַת הַנָּשִׁים, וּלְנִקּוֹת הַכֵּל סְבִיב, הֵן לְפָנַי הַיְשִׁיבָה וְהֵן לְפָנַי הַכּוֹלֵל, שֶׁהַכֵּל יַחְזֹר לְמִקּוּמוֹ בְּשָׁלוֹם.

לב קכה שז

יִבְהִיר לְנַמְעֵן שִׁירָאָה לְשָׁמֵר עַל עֲצָמוֹ, שֶׁלֹּא יִהְפֹּךְ בְּיוֹם מִן הַיָּמִים לְמַתְנַגֵּד. וַיִּסְפֹּר שֶׁעָקַר הַצְּלַחַתּוֹ בְּדַבְרֵי רַבְּנֵי ז"ל, שֶׁלֹּא הִתְבַּלְבַּל מִשׁוֹם בְּרִיָּה כָּלֵל, וַיַּצִּית רַק לְרַבְּנֵי ז"ל.

לב קכו שח

יִשְׂבַּח הַנַּמְעֵן שֶׁשִּׂמַּח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.

לב קכז שט

יִקְפִּיד עַל אִשָּׁה, שֶׁאֵינָה דִּנָּה אֶת בַּעֲלָהּ לְכַף זְכוּת, וְרוֹדֶפֶת אוֹתוֹ וְחוֹשֶׁדֶת בּוֹ וְכו'. שֶׁתְּחַדֵּל מִכָּף, וְאֵז יִתְחַיְלוּ לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְנַעֲיָמִים.

לב קכח שי

יַחֲזֹק שֶׁלֹּא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְלִהְתְּאָזֵר בְּאַרְיֵכַת אַפִּים, אֲשֶׁר רַק כָּף יְכוּלִים לְעַבֵּר אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּשָׁלוֹם.

לב קכט שיא

יִרְגִיעַ שֶׁיִּשְׁלְמוּ אֶת כָּל הַחוֹבוֹת, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר, וַיִּבְהִיר שֶׁכָּף הוֹלֵךְ דָּבַר רַבְּנֵי ז"ל, שְׁרוּאִים רַק אֶת הַפְּסִיעָה הָרֵאשׁוֹנָה, וְלִכְּן אָסוּר לְהִתְבַּלְבַּל כָּלֵל, וְלִבְסוּף אַחַר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב.

לב קל שיב

יִבְקֹשׁ שֶׁהָאֲבָרְכִים יִתְפַּלְלוּ בְּמִנְיַן נִפְרָד, וְלִהְיוֹת אַחַר שְׂמִיחַת תּוֹרָה אֶת הַמַּחְצוֹת, שֶׁלֹּא יִהְיוּ טְעָנוֹת.

לב קלא שיג

יִבְשֹׁר, שֶׁכַּאֲשֶׁר יָבוֹא אַרְצָה, יִבְנֶה אֶת הַתְּאֻדוֹת הָאֲבָרְכִים כְּרֵאוּי.

לב קלב שיג

יִוְרָה לְאִשָּׁה לְקַבֵּל אֶת הָעֵבֶר בְּאַהֲבָה, כִּי כָּל צַעַר וְעִגְמוֹת נֶפֶשׁ שְׂאֵדָם סוֹבֵל, זֶה מְלַמְעֵלָה, אֵף בְּנֻדָּאֵי עוֹד תִּזְכֶּה לְהִיּוֹת מְאֻשְׁרַת עִם בַּעֲלָהּ, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר כְּרֵאוּי.

- לב קלג שיג
יחזק על אמונה פשוטה, ולחשב רק ממנו יתברך.
- לב קלד שיד
יורה לנמען לבנות בית, ובזה יחדל להסתובב בעולם התהו, ויחזקו על
למוד שנים מקרא ואחד תרגום בכל יום.
- לב קלה שיד
יבקש את הנמען לבוא לעבד באולם השמחות, ושכרו יהיה כפול מן
השמים.
- לב קלו שטו
מכתב כללי לאנשי שלומנו ביבנאל, בו יבקש את פלם לבוא ביום
רביעי לדרשה שימסר, והנשים תבאנה ביום חמישי, היות שיש לו
דברים חשובים מאד לתקן בקהלה.
- לב קלז שטז
יאחל רפואה שלמה לכלה, וימליץ להעבירה לבית-חולים אחר, שיותר
ממחים בענין.
- לב קלח שטז
ייעץ לנמען לטל כדורי הרגעה בענין התרדות שעוברות עליו, וכן לעין
בכל יום במכתבי "אשר בנחל", אשר הם מרגוע לנפש. וכן ללמד
קונטרס אחד בכל יום, והעקר הוא אמונה אשר היא רפואה לכל
החלאים.
- לב קלט שיז
יבקש להלחיץ את הקבלן לסיים עם הכל, כי צריכים כבר לעשות את
הפאליש.
- לב קמ שיז
יודה לנמענת שמאפשרת לבעלה לעזור בענין הבניה וכו', ויחזקה על
אמונה פשוטה.
- לב קמא שיח
יחזק על אמונה פשוטה, אשר היא מצילה מכל הצרות.
- לב קמב שיט
יאחל רפואה שלמה לכלה, והצלחה עם הילדים.

- לב קמג** שיט
יורה שלא לפחד מהרשע שמדבר, פי לבסוף יקבל ענש חמור.
- לב קמד** שכ
יורה לנמענת שמסייעת לפאר את אולם השמחות, ויאחל לה רב נחת.
- לב קמה** שכא
יתנה צערו מהגנב שעשק את אנשי הקהלה, ומעל בכספי צבור וכו',
אך סופו יגיע גם-כן, ויורה לנמען על החזיק.
- לב קמו** שכא
ישמח על הבשורה שאשת הנמען שבה מבית-חולים, ויאחל רפואה
שלמה ורב נחת.
- לב קמז** שכב
יורה להכניס את הילד למקום מיוחד לטפול, וייעץ אודות השדוף.
- לב קמח** שכב
יבשר, שקנה לכן הנמען כל צרכיו לחתנה, ואין מה לדאג. רק להתפלל
שיצליח דרכו.
- לב קמט** שכג
יורה לנמען, שמתקן כל הנצרך בבית-המדרש וכו', ויאחלו שפע גדול.
- לב קנ** שכג
יורה להלחיץ את הקבילן לסיים את הבניה, ויתנה צערו, שבכל יום
מתגלות גנבות נוספות ש... עשק את אנשי שלומנו זה שנים, אך שלם
ישלם הגנב כפל כפלים.
- לב קנא** שכד
ישבח הנמען שעוסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, וייעצו לגור באזור
הפצתו, ויחזק מאד על שלום-בית.
- לב קנב** שכה
יבהיר, אשר צדקה לצדיק נחלקת הן להדפסת ספרי רבנו ז"ל, והן לבנין
בית-המדרש, והן לתלמוד-תורה ולישיבה ולכולל.
- לב קנג** שכה
יבהיר, אשר בענין תקון המדות, סגלה לזה — ללמד הרבה ב"ספר-
המדות". ויורה על מצות כבוד אב ואם.

לב קנד שכו

יִבְקֹשׁ לְהִזְהִיר אֵיזָה בַּחֹר, שְׁלֹא יַעֲזוּ לָבוֹא אֵלָיו, מֵאַחַר שֶׁעָשָׂה מֵהַ
שֶׁעָשָׂה.

לב קנה שכו

יִבְקֹשׁ לְחֹזֵק וּלְעוֹרֵד אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְלִכְתּוֹב בְּתִבְהָ יָפָה עַל
הַפְּעוּטוֹן, אֲשֶׁר זֶה נְחוּץ לְגִלְיוֹן הַבָּא.

לב קנו שכו

יֵאחֲזֵל הַרְיֹן קַל, וּבְעֵנִן הַמְדַרְשִׁיָּה יִבְרַר מֵהַ נֶתָן לַעֲשׂוֹת.

הספר הקדוש הזה
נדפס לזכות

יחנא שפרה בת סאסיא

הקדוש ברוך הוא ישלח לה
רפואה שלימה רפואת הנפש
ורפואת הגוף גם יחד
בכל איבריה ובכל גידיה ובכל
טיפי דמיה.

בזכות שנדבו להדפסת הספר הקדוש הזה לזכותה

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד,

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי.

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכונתו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה.

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

משפחת דומן

אמנון בן יונה חממה

רפואת הגוף והנפש שלום בית שמחת חיים ופרנסה

סגולה סיגלית בת שרה זהרה

שלום בית פרנסה טובה שתזכה לצאת מהחובות

ולרוות נחת מכל יצאי חלציה

שמואל בן סיגלית סגולה, וסחלב בת שושנה,

שלום בית הצלחה וחזרה בתשובה שלימה

אביאל בן סיגלית סגולה, ומלכה בת גילה,

שלום בית פרנסה בשפע והצלחה

צוריאל דניאל ואוריאל אליעזר שלמה בני סיגלית סגולה,

יזכו לחזור בתשובה מהרה יזכו לשידוכים טובים

לעבודתו יתברך ויקימו בתים של תורה עם זיווגם האמיתי.

לעילוי נשמת נתן והב בן לאויה, שרה זהרה בת סעידה, ציפורה

בת שרה זהרה, לאה בת שרה זהרה, אבנר בן שרה זהרה,

מלכה בתאל בת סגולה סיגלית, שרה שיראל בת סגולה סיגלית,

אודליה בת סגולה סיגלית, יר"ש זיווג הגון משורש הנשמה

ולהצלחת מוהרא"ש הקדוש שליט"א

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינדל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם זאב בן חיה רבקה

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבינו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך,
וירווי מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה, אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

פנחס אליהו בן יעל

אנא ה' הושיעה נא אנא ה'
הצליחה נא תן בלבו אהבת
ושמחת התורה וקיומה
ושיהיה שמור מכל חטא ועוון
ומכל הדברים והשפעות רעות
וחברים רעים ושיזכה להיות
איש כשר באמת כל ימי חייו
בדרך הנחל נובע מקור חכמה
ושיצליח ברוחניות וגשמיות
ברחמים גמורים בזכות וכוח
רבנו נחמן בו פייגע זיע"א

הספר הקדוש נדפס לזכות

פסח בן חנה טובה

שיושע ברפואה שלימה
ברמ"ח אבריו ושס"ה גידיו
והמשת חושיו וכל כוחות הגוף
והנפש בלי שום רופאים
ורפואות רק מידיו יתברך שמו
ברחמים גמורים מעל דרך
הטבע בזכות וכוח רבינו נחמן
בן פייגא זי"ע אמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, לאה בת
שפרה מרים, אברהם בן שפרה מרים, חנה בת שפרה
מרים,

יעקב בן חנה, שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב
בן חנה, ישראל אריה בן חנה,

דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית שלומצה בת
חיה גולדה, מיכל גניה בת חיה גולדה,

רבקה רויזא בת חיה בינה, ישראל אריה בן חיה
בינה, חיים מאיר בן חיה בינה,

שולמית שלומצה בת לאה, אליהו יהושע בן לאה,
רבקה דבורה בת לאה,

חנה בת מנוחה נחמה,

משה בן יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל,

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם, ויזכו
לבריאות ואריכות ימים ושנים טובות לעבודתו יתברך,
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה, אמן!

הספר הקדוש הזה נדפס לכבודו של מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא!.

רבונו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודך.
והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עוזיך על
כל יושבי תבל ארציך. וידע כל פעול כי אתה פעלת ויבין
כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר כל אשר נשמה באפו,
הוי"ה אלוקי ישראל מלך, ומלכותו בכל משלה!.
בזכות רבינו נחמן בן פיגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים
אמן ואמן.

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת

מרת שלומצ'ה ע"ה

בת הרה"ג ר' ישראל אריה זצ"ל

נלב"ע ח' באייר ה'תשנ"ט

ת.נ.צ.ב.ה.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאה לו

תקון הכּללי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסודו, תקנו, גלו וצנה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי
חסידי ברסלב
עיה"ק ירושלים תוכב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי יהודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה ברחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונעלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהנה אדני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי בל-חפצי-
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסוף
ז נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ח יהנה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפחה עלי:
ז אברך את-יהנה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
ח כליותי: שויתי יהנה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לבן א שמת לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׂוּי-פָשַׁע פְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי-הִחַרְשֵׁתִי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל-הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נִהַפְּךָ
 לְשִׂדִי בְּחַרְבְּנִי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנִי
 לֹא-כִסִּיתִי אֲמַרְתִּי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאֵת עוֹן חֲטָאתִי סְלָה: ו עַל-זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל-חֹסֵד | אֵלֶיךָ לָעֵת מְצֹא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים
 אֵלָיו לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מְצַר תִּצְרֵנִי
 רַגְלִי פִּלְט תִּסּוּבְּנִי סְלָה: ח אֲשַׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ-זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצֶה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל-תִּהְיוּ |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הָבִין בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֵלֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאֹבִים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטָח
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל-יִשְׂרָאֵל לֵב:

מא * לְמַנְעֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל-
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֶהוּ
 וַיִּחַיְהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל-תִּתְּנֶהוּ בְּנַפְשׁ אִיְבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל-עֵרֶשׁ דְּוִי כָּל-מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכַת
 בְּחֻלָּיו: ה אֲנִי-אֲמַרְתִּי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי-חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבֵד שְׁמוֹ: ז וְאִם-בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ-אָוֶן לֹא יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ׀ יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל-שֹׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ׀ דְּבַר-בְּלִיעַל
 יַצּוֹק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יֹסִיף לָקוּם: ׀ גַּם-אִישׁ
 שְׁלוֹמִי | אֲשֶׁר-בִּטַּחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ׀ וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּנִי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
 יב בּוֹזֵאת יַדְעֵתִי כִּי-חִפְצָתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְעֵ אֹיְבֵי
 עָלַי: ׀ יג וְאַנִּי בְּתַמִּי תַמְכַּתָּ בִּי וּתְצִיבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ׀ יד בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב א לְמַנְצַחַ מִשְׁכִּיל לְבַנְי-קַרְח: ׀ כ פְּאִיל תַּעְרוֹג
 עַל-אִפְיָקֵי-מָיִם בֵּן נַפְשֵׁי תַעְרוֹג אֶלְיָךְ אֱלֹהִים:
 ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חֵי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ׀ ד הִיִּתְהַלֵּךְ לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם
 וּלְיָלָה בְּאֹמֶר אֵלַי כָּל-הַיּוֹם אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: ׀ ה אֵלֶּה
 אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אָעֵבֵר | בַּסֶּף
 אֲדִידֵם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵג: ׀ ו מִה-תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשֵׁי וּתְהַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנִו יִשׁוּעוֹת פְּנִי: ׀ ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵי יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֵר: ׀ ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל צְנוּרִיךָ כָּל-מִשְׁפְּרִיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבְרוּ:
 ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ׀ י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב: י' בְּרָצַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: י"ב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּהְיֶה
 עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֹו יִשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׂאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֶּת־קוֹמְמֵי תִשְׁגַּבֵּנִי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עוֹזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוּן וַיְפֹנְנוּ עוֹרָה
 לְקִרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹיִם אֶל־תִּחַן
 כָּל־בְּגֵדֵי אֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְב יַהֲמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עוֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁגַּבֵּי: י"א אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יִקְדַּמְנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשֹׁרְרֵי: י"ב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדֹנָי: י"ג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֶי
 וּמִבְּחַשׁ יִסְפְּרוּ: י"ד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאֵינָמוּ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מִשָּׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעָרֵב יַהֲמוּ בְּכָל־לֵב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיַעוֹן לָאֲכָל אִם־לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְיִנוּ: יז וַאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֲוֹן וְאֶרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי־הָיִיתָ מְשֻׁנֵּב לִי
 וּמָנוּס בַּיּוֹם צָר־לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהִים אֲזַמְּרָה כִּי־אֱלֹהִים
 מְשֻׁנֵּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֵי:

עז א לַמְּנַצֵּחַ עַל־ יְדוּתוֹן לְאֶסְףָּ מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל־אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוֹלִי אֶל־אֱלֹהִים וְהֵאֲזִין
 אֵלָי: ג בַּיּוֹם צָרְתִי אֲדַנֵּי דַרְשָׁתִי יָדִי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִטְפָּה רוּחִי סְלָה: ה אַחֲזֹת
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלְיָלָה
 עַם־לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלַעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנֵּי וְלֹא־יִסִּיף לְרַצוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַצֵּחַ
 חֲסֵדוֹ גָּמַר אָמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חַנּוּת אֵל
 אִם־קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סְלָה: יא וְאָמַר חַלּוּתִי הֵיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכְּרָה מֵעַלְלִי־יָהּ כִּי־אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל־פִּעְלֶךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכֶּךָ מִי־אֵל גָּדוֹל
 כֹּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹד: טז גָּאֲלֹתָ בְּזָרוּעַ עַמֶּךָ בְּגִי־יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סְלָה:
 יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחֲלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 אף־תצציק יתהלכו: יט קול רעמד | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפד
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמד ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך פיוס אתמול פי יעבר
 ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלף: ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־נו חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו בן הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 בימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיחו בכל-
נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה
דור: ט אשר פרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
יא לאמר לך אתן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכח עליהם מלכים:
טו אל-תגעו במשיחי ולגביאי אל-תרעו:
טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
יז שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף: יח ענו
בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
לבייתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וְזָקְנָיו יַחֲבִיבֵם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
 בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוֹ מֵאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
 מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבָם לְשֵׁנָא עֲמוֹ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדָּיו:
 כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמוּ־
 בָם דְּבָרַי אֲתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
 חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
 מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
 אֶפְרָדָעִים בַּחֲדָרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
 כְּנִיזִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
 לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנָם וַתֵּאֲנַתֶּם וַיִּשְׁפֹּר עַיִן
 גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וַיִּלַּק וְאִין מִסְפָּר:
 לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
 לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
 לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאִין בְּשַׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
 לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֲצָתָם כִּי־נִפְל פַּחְדָם עֲלֵיהֶם:
 לט פָּרַשׁ עֵנָן לְמִסְדָּ וְאִשׁ לְהַאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
 וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׂמִים יִשְׁבִיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
 וַיִּזְוְבוּ מַיִם הִלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
 דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבֹרָהֶם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוֹ
 בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
 גֹּזִיִּים וַעֲמַל לְאֲמִים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבֹר | יִשְׁמְרוּ
 חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּיָהּ:

קלז * על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
 בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
 בנרותינו: ג כי שם שאלונו שובינו דברי-שיר
 ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
 את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
 ירושלים תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחכי
 אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלים על
 ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
 ירושלים האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
 ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
 גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
 עלליך אל-הסלע:

קנ * הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
 עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
 ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בגבל וכנור:
 ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב:
 ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
 ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכוח עמו וגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: